

॥ श्री विधिपक्षगच्छाधाराय नमः ॥

॥ श्रीआदिनाथजीनो रास ॥

(कर्ता-अंचलगछालंकार-श्रीदर्शनसागर उपाध्यायजी)

श्री विधिपक्षगच्छीय मुनिमंजुल अग्रेसर मुनिमहाराज श्रीगौतमसागरजीना सदुपदेशा-
अगाउथी मदद आपनारा सदगृहस्थोना सहायत्री कच्छ अंजारवाळा शा. सोमचंद धारसीएं श्री जामनगर

निवासि पंडित शा. हीरालाल हंसराजनी पासे शुद्ध करावी आ ग्रंथ छपावी प्रसिद्ध कर्यो छे.

वीर संवत् २४४९ विक्रम संवत् १९७९ माहा सुई १५

सने १९२३

प्रत ५००

॥ आ रास श्री जामनगर जैन भास्करोदय त्रिन्टिंग प्रेसमां मेनेजर
चीठलजी हीराबाळे प्रसिद्धकर्ताने माटे छाप्यो. ॥

॥ श्री कल्याणसागरधरिभ्यो नमः ॥

॥ प्रस्तावना ॥

सुझ बांचकवृंदोने विदित थाय के, श्रीआदीश्वर जगवानना सर्व वृत्तांतने सूचवनारा एवा आ रासनी रचना विक्रम संवत १८२४ मां श्रीअंचलगच्छना आचार्य श्रीउदयसागरजीमहाराजना विद्वान् शिष्य श्रीदर्शनसागरजी नामना उपाध्यायजीए गुजरातमां सुरत शेहेरमां चतुर्मास रही करेली ठे, एम आ रासने अंते आपेली ग्रंथकर्तानी पोतानीज प्रशस्तिपरथी स्पष्ट समजाय ठे. आ रासनी रचना केटलेक अंशे मारवाडी जापाना शब्दोथी मिश्रित थयेली प्राचीन गुजराती जापामां थयेली ठे, अने तेथी आ रासना कर्ता श्रीदर्शनसागरजीनुं मूळ वतन कदाच मारवारुमां होवानुं अनुमान थाय ठे, तथा पाठळथी तेमनो निवास गुजरातमां लांबी मुदतसुधी थयेलो संजवे ठे.

પરંતુ તેમના સંસારીપણાનાં જ્ઞાતિ, નિવાસસ્થાન, માતા, પિતા આદિક સંબંધિ વીજો કંઈં દિતિ-
 હાસ મઠી શક્યો નથી, કેમકે જૈન મુનિનું પ્રાયેં કરી પોતાની સંસારીપણાની હકીકત પ્રસિદ્ધ
 કરતા નથી. કર્તાંએ આ રાસ આગમગચ્છના શ્રીસિંહરતનસૂરિના શિષ્ય શ્રીહેમચંદ્રજીના તથા
 જૈનસંઘના આગ્રહથી રચ્યો છે, એમ તેની પ્રશસ્તિમાં જણાવ્યું છે. આ ગ્રંથનું પ્રમાણ સર્વે મઠી
 ૮૧૩૭ શ્લોકોનું છે, તથા કર્તાંએ શ્રીહેમચંદ્રાચાર્યકૃત આદિનાથચરિત્ર, શ્રીવિનયચંદ્રાચાર્યકૃત
 આદિનાથચરિત્ર, શ્રીધનેશ્વરસૂરિકૃત શત્રુંજયમાહાત્મ્ય, તથા શ્રીજયશેખરસૂરિકૃત શ્રીઉપદેશ-
 ચિંતામણિની ટીકા, એમ સર્વે મઠી ચાર પ્રાચીન ગ્રંથોને અનુસારે આ રાસની રચના કરી છે,
 એમ પણ કર્તાંએ પોતેજ જણાવેલું છે. એકંદરે આ ગ્રંથની રચના જઙ્ગ્ય જનોને ઘણો ઉપકાર કરનારી
 છે, તથા કર્તાંની કુદરતનું રસમય અને અલંકારિક વર્ણન કરવાની વિદ્વત્તાભરેલી શક્તિને સૂચવ-
 નારી છે. આ ગ્રંથ છપાવી પ્રસિદ્ધ કરવામાં કઞ્ઠ વગમીયા નિવાસી શેઠ હીરજી રાયસીંએ તેમજ વીજા
 ઘણા શ્રદ્ધાલુ શ્રાવક શ્રાવિકાનું આર્થિક સહાય આપેલી છે. અને તે સહાય માટે હાલમાં વિચ-

रता श्रीमदंचलगच्छीय क्रियोद्धारक संवेगी त्यागी वैराग्यवंत मुनिमहाराज श्रीगौतमसागरजी महाराज, तथा तेमना शिष्य श्रीनीतिसागरजी महाराजना शिष्य श्रीधर्मसागरजी महाराजे भव्य श्रावक श्राविकार्तने उपदेश आपी, प्रयास करी जनसमुदायपर घणोज उपकार करेलो ठे, तथा मुंबई निवासी कच्छ अंजारवाळा शेठ सोमचंद धारसीए उपावी प्रसिद्ध कर्चो ठे, माटे प्रव्यजनो आ ग्रंथ बांची समजी पोताना आत्मानुं सार्थक करशे, एज विनंति.

जामनगर. }
सां. १९७९ना माहा शुद्ध १५

ढी. पंडित श्रावक हीरालाल हंसराज
(जामनगरवाळा)

ढालनो आंक.

विषय.

१४	ऋषिदत्ताना संकटनुं वर्णन...
१५	ऋषिदत्ताना रूपपरावर्तनुं वर्णन...
१६	कनककुमारनो विलाप विगेरे...
१७	रुक्मिणीनो अहंकार ऋषिदत्तानो मेलाप विगेरे...
१८	सुलसाना हालवेहाल, तथा ऋषिदत्तानी उदारता विगेरे...
१९	यशोज्ञप्सूरिजीए करेलुं ऋषिदत्ताना पूर्वभवनुं वर्णन विगेरे...
२०	जीवदया पालवा उपर दामन्नकनुं दृष्टांत...
२१	सागरपोतशेठनुं वर्णन विगेरे...
२२	दामन्नकने मळेळी सागरपोत शेठनी समृद्धिनी मालिकी...
२३	विमलसूरिनी देशना विगेरे...

पातुं. २९ ३२ ३५ ३७ ४० ४३ ४५ ४७ ५० ५३

... ..

२४	ऑवदडलडर ऑऑतवलहननुं दृषुत...	५५	५५
२५	डलडवतीनल सुवंगरनुं वरुणन....
२६	गरुडरलऑनू संवंध...	६१
२७	धनसलरथवलहननुं वसंतडुरडलं आगडन...	६४

(वीऑू अधलकर.)

१	डहलवल कुडलरनू ऑनूड तथल शतवलनू वलरलड...	६५
२	संगुदुध तथल संऑननशुतडंऑीनुं वरुणन...	६७
३	हरलऑंदनुं दृषुत...	६९
४	डणलडलल तथल अऑगरनुं वरुणन...	७१
५	लललतलंगकुडलरनुं वरुणन....	७३

ढलनो ऑक.	ववड.	डलनु.
६	ललतलंगनी ससृललनु वरुण...
७	नलगल अने नलगश्रीनु दृषुत...	...
७	तडसंवधल दृढडुरहारीनु दृषुत...	...
७	दृढडुरहारीने सुवीकारेलो धरुड डरुग.....	...
१०	ननरुडलकलनु वरुण....	...
११	वजुरजंघनो जनुड वलगेरे...
१२	दुरदुतनु अधलकर वलगेरे....	...
१३	वजुरजंघनो वैरलगु...
१५	वजुरगुत कुरडरनु लोडुडलणु तथल जीवलनंदवैद्यनो जनुड वलगेरे...	...
१५	जीवलनंद वलगेरे डलतुरोश्री डुनलनु रोग रहलत थनु...

१६	वृजनाच कुमारनो जन्म विगेरे...	१०२	...
१७	वृजनाच ग्रहण करेखी दीक्षा विगेरे...	१०४	...
१८	ब्राह्म सुवाहु मुनिनु वर्णन...	१०७	...
१९	सागरदत्तनो जन्म विगेरे...	११०	...
२०	सागरदत्तनो प्रियदर्शनासाथे विवाह विगेरे...	११३	...
२१	कालचक्रनु वर्णन...	११५	...
२२	विमलवाहन विगेरे कुलकरोनु वर्णन विगेरे...	११६	...
२३	इंद्र करेलां चौद स्वप्नोनां फलनु वर्णन विगेरे...	१११	...
२४	वृषण दिक्कुमारिकार्त्तनु तथा इंद्रोनु आगमन विगेरे...	११३	...
२५	जिनेश्वर प्रभुनो जन्माभिषेक विगेरे...	११७	...

२६	इंद्रे करेली प्रचुनी स्तुति विगेरे...	१३०	पातुं.
२७	इंद्रे करेली प्रचुनी नक्ति विगेरे....	१३१	
	(त्रीजो अधिकार)				
१	ईदवाकुवंशनी स्थापना, प्रचुनी बालक्रिडा....	१३२	
२	ऋषजदेव प्रचुनी शरीर कांति वर्णन.....	१३५	
३	सुनंदाना सौंदर्यनुं वर्णन. प्रचुना लग्गनी तैयारी मंडप वर्णन...	१३७	
४	सुनंदाना आभूषणोनुं वर्णन विगेरे....	१४१	
५	प्रचुना लग्गना वरघोमानुं वर्णन, तथा लग्नक्रियानुं वर्णन....	१४३	
६	भरत बाहुबलि, तथा ब्राह्मी सुंदरीनां जन्म वर्णन विगेरे.....	१४४	
७	प्रचुनो राज्याभिषेक. विनीता नगरीनुं वर्णन....	१४७	

८	प्रभुनी राज्‍यनीति वर्णन, तथा अन्नपानआदि व्यवहार स्‍थापना...	...	१५०
ए	प्रभुनी वसंतक्रीडानुं वर्णन, संसारासारता विचार...	...	१५३
१०	भरतनू राज्यान्निपेक, प्रभुनू दीक्षामहोत्सव...	...	१५६
११	इंद्रे करेली स्‍तवना प्रभुनां वरसीतपनुं वर्णन...	...	१५८
१२	नमि विनमिनी याचना; इंद्रे पूर्ण करेली तेजनी विनंति...	...	१६१
१३	चैताढ्य पर्यतनुं वर्णन...	...	१६४
१४	प्रभुनुं गजपुर गमन श्रेयांसकुमारे करावेलुं पारणुं...	...	१६७
१५	श्रेयांसकुमारनुं लोकोने समजावबुं बीभेरे...	...	१६९
१६	प्रभुनुं तद्वशिलाप्रत्ये गमन, बाहुबलिनी स्वारीनुं वर्णन...	...	१७२
१७	प्रभुनुं पुरिमतालपुरं गमन, प्रभुने केवलज्ञाननी उत्पत्ति...	...	१७४

पात्रे.
१८	समवसरणुं वर्णन...	१९६
१९	प्रभुनी समवसरणमां वेसवानी रुढीनुं वर्णन...	१९८
२०	भरतचक्रीनी वंदन करवानी इच्छा, चक्ररत्ननी उत्पत्ति...	१९८
२१	प्रभुनो चरतने उपदेश...	१९३
२२	प्रभुना गणधरोनुं वर्णन...	१९६
२३	प्रभुना यक्षयक्षिणी आदिनुं वर्णन...	१९८
(चतुर्थ अधिकार.)					
१	चरते करेली चक्रनी पूजानुं वर्णन...	१९९
२	चक्रवर्तीनां पहेलां सात रत्नोनुं वर्णन....	१९१
३	” वीजां ठ रत्ननुं वर्णन, तथा वास्तुशास्त्र...	१९३

	विषय.	पानुं.
४	राजानां ठक्रीस गुणोनुं वर्णन, तथा भरतचक्रीनुं दिग्यात्रा प्रयाण...	१९६
५	मागधतीर्थमां चक्रीनुं आगमन...	१९७
६	चक्रीनुं वरदाम तीर्थमां आगमन...	२०२
७	चक्रीनुं प्रजास तथा सिंधु तीर्थमां आगमन...	२०३
८	चक्रीनुं वैताल्य पर्वत प्रते गमन...	२०५
९	चक्रीनुं कच्छ देशमां प्रयाण...	२०६
१०	तमिस्रा गुफानुं उघारुनुं...	२०८
११	उत्तर भरतार्धमां गमन तथा अनार्यो सायेना युद्धनुं वर्णन...	२११
१२	भरतचक्रीनुं पोतानुं रणमां चढुनुं...	२१२
१३	चक्रीनुं पूर्वदिशा प्रत्ये तथा हिमगिरि प्रत्ये गमन....	२१५

पात्रं.	विषय.	पानं.
१८	समवसरणनुं वर्णन...	१७६
१९	प्रभुनी समवसरणमां वेसवानी रुढीनुं वर्णन...	१७८
२०	भरतचक्रीनी वंदन करवानी इच्छा, चक्ररत्ननी उत्पत्ति...	१८०
२१	प्रभुनो जरतने उपदेश...	१८३
२२	प्रभुना गणधरोनुं वर्णन...	१८६
२३	प्रभुना यक्षयक्षिणी आदिनुं वर्णन...	१८८
	(चतुर्थ अधिकार.)	
१	जरते करेली चक्री पूजानुं वर्णन...	१८९
२	चक्रवर्तीनां पहेळां सात रत्नोनुं वर्णन.....	१९१
३	” बीजां ठ रत्ननुं वर्णन, तथा वास्तुशास्त्र...	१९३

૨૪	ભરતના અઠાણું જાડર્લનું પ્રભુપાસે ગમન...	૨૩૭
૨૫	અઠાણું જાડર્લની પ્રત્નને વિનંતિ...	૨૩૮
૨૬	પ્રત્નુષ દીધેલો ડપદેશ, તથા અઠાણું જાડર્લે દીધેલી દીક્ષા...	૨૩૯
૨૭	જરતે અઠાણું જાડર્લનાં રાજ્ય લેવાનું વર્ણન....	૨૪૧

(પાંચમો અધિકાર.)

૧	ચક્રનું આયુધશાલામાં ન પેસવું, અને વાહુવલપ્રતે દૂતને મોકલવું....	૨૪૩
૨	સુવેગદૂતને થયેલાં અપશુકન, તથા તેનું વહલીદેશમાં આગમન...	૨૪૪
૩	તક્કશિલા નગરીનું વર્ણન.....	૨૪૬
૪	સુવેગ દૂતનું સજામાં આવવું તથા વાહુવલીષ પૂઠેલા ભરતના સમાચાર...	૨૪૮
૫	સુવેગ દૂતની વાહુધલીને સમજાવટ.....	૨૫૦

राननो श्रीक.

मिप.

पात्रे.

अनुक्रम.
णिका.

६	बाहुचलीन श्रीधियो कम्क जवाच....	२५२
७	तद्गशिलाना लोकाना पुष्पेत्साह....	२५४
८	मुवेग हूतनुं प्रत्यागमन, तेणे जरतने कहेली दहीकत तथा युद्धनी तैयारी...	२५७
९	भरतनुं युद्धमाटे प्रयाण....	२५९
१०	बाहुचलिनी युद्धमाटे तैयारी....	२६१
११	बाहुचलिनी सेनानुं वर्णन....	२६३
१२	बाहुचलिनी जिनेश्वरनी स्तुति तथा युद्ध माटे प्रयाण....	२६४
१३	भरतनुं प्रयाण तथा स्वारीनुं वर्णन....	२६६
१४	वनेनां सेन्यनुं रणमां आगमन....	२६८
१५	युद्ध वर्णन....	२७०

१६	भरत बाहुवलिनुं छंछयुळ वर्णन, प्रथम हृष्टियुळ....	...	२७३
१७	वचनयुळ वर्णन.....	...	२७४
१८	बाहुयुळ वर्णन.....	...	२७५
१९	मुष्टियुळ वर्णन.....	...	२७६
२०	दंमयुळ वर्णन.....	...	२७७
२१	चक्रीए बाहुवलि उपर मूकेलुं चक्र....	...	२७८
२२	बाहुवलिनो पश्चात्ताप तथा बाहुवलिनुं काजस्सगध्याने रहेवुं.....	...	२७९
२३	जरतचक्रीए करेली बाहुवलिनी स्तुति.....	...	२८०
२४	प्रभुनुं तद्दशिलामां आगमन तथा बाहुवलिनी निराशा विगेरे...	...	२८१
२५	बाहुवलिनी तपश्चर्यानुं वर्णन....	...	२८२

२६	ब्राह्मी सुंदरीनुं बाहुवलि पासे आगमन तथा बाहुवलि मूकेलुं अर्चिमान...	२८८
२७	बाहुवल्लिने केवलज्ञान तथा विहार.....	२८९
	(बढो अधिकार.)	
१	मरिचीनुं वर्णन.....	२९१
२	मरिचीए दीधेली कपिलने दीक्षा.....	२९३
३	प्रभुनुं दिव्यमहिमा वर्णन.....	२९५
४	अष्टापद गिरीनुं वर्णन....	२९६
५	समवसरणी रचना, बारे पर्यदाजनुं वेसबुं....	२९७
६	सौधमेंडे करेली प्रभुनी स्तुति, भरतनुं प्रभुने वंदन करवा गमन तथा तेणे	३००
	करेली स्तुति....	३००

७	प्रभुए. दीधेली देशना....	३०२
८	भरतनो पश्चात्ताप तथा इंद्र महोत्सवनी स्थापना....	३०४
ए	भरतना काकिणी रत्ननो सहिमा....	३०६
१०	प्रभुनुं अष्टापदपर आगमन तथा भरतनो दीधेलो उपदेश.....	३०९
११	भरते जगवानने पूठेला प्रश्नो तथा प्रभुए वर्णवेला चोवीसे जिननां आंतरा...	३१०
१२	अग्यार चक्रीर्तनुं वर्णन....	३१४
१३	नव वासुदेवो तथा नव बलदेवो तथा नव प्रतिवासुदेवोनुं वर्णन...	३१५
१४	प्रभुए करावेली मरिचीनी उल्लाखण; अने मरिचीनुं अज्जिमान.....	३१७
१५	प्रभुनुं सिद्धाचलगिरि पर गमन तथा ते गिरिनुं वर्णन....	३१८
१६	प्रथम गणधर पुंफरीकजीनुं मोक्षगमन....	३२०

१७	प्रचुनुं विनीतामां आगमन, तथा प्रचुए वर्णवेलो संघमहिमा....	३२३
१८	जरते काढेला संघनुं वर्णन.....	...	३२५
१९	जरते करेली शत्रुंजयनी स्तुति तथा पूजा...	३२७
२०	जरते रचावेलां नवां शहेरनुं वणन तथा समस्त संघनुं गिरि उपर चरुनुं,	चरुनुं,	३३०
	रायणीचे प्रचुनी पादुकांनी स्थापना...	३३३
२१	जरतचक्रीए बनावेनुं ननुं जिनमंदिर.....	...	३३६
२२	चक्रीनुं रैवताचलपर गमन तथा तेना महिमानुं वर्णन....	३३९
२३	चक्रीनुं अर्बुदाचलपर गमन तथा तेना महिमानुं वर्णन....	३४१
२४	जरतनुं अयोध्या प्रत्ये प्रत्यागमन तथा सामश्यानुं वर्णन.....	...	३४२
२५	भरते करेला स्वामिवात्सल्यनुं वर्णन....	३४२

२६	प्रचुनऱ चतुर्वषध संघनुं वर्णन...	३४४
२७	प्रचुनुं अष्टापदपर नषर्वाण...	३४५
२७	अरतनो वषलाप...	३४७
२७	प्रचुनो इंद्रे करेलो नषर्वाणमहोत्सव...	३४७
३०	अरतचक्रीण अष्टापदपर करेळां जिनमंदिरनुं वर्णन...	३५२
३१	चोवीसे जिननी प्रतिमानुं वर्णन....	३५३
३२	अरते करेल्ली चोवीसे जिननी स्तुति...	३५५
३३	अरतचक्रीनुं शय्या वर्णन.....	३५७
३४	अरतनी मुद्रिकानुं पढुं, तेथी तेने उपजेल्ली वैराग्यभावना अने केवल- ज्ञाननी प्राप्ति....	३५७

जरतेलीधेळी दीक्षा तथा तेनुं मोक्षगमन...

ग्रंथकर्तानी प्रशस्ति...

अगाउथी मदद आपनारा गृहस्थोनुं वीस्ट....

शुद्धिपत्रम्.

अशुद्ध	शुद्ध	पांना	पंक्ति	अशुद्ध	शुद्ध	पांना	पंक्ति
साथे	साथे	१	२१	तो	तेह	ए	१०
तुजने	मुजने	७	२२	ललना	ललनासू० ॥१२॥	१०	६
वली	वलीवली	७	२१	दीजीये	दीजीये, दाने दोलतथाय	१०	७

अशुद्ध - शुद्ध
 दातार दाता उछांहि
 स्वास खास
 प्रणामे प्रणामे
 पाथरेण पायरेण
 मुक्ताहारनरे मुक्ताहारना
 देरि देवि
 तापास तापस
 कछ कछ
 कछ कछ
 देखानी देखानी

पांना पंक्ति
 १० १० ३ १७ १७ १७ ५ १७ १७ १७ ११

अशुद्ध शुद्ध
 वाजंवाजे वाजांवाजे
 टाण ठाण
 उतपात उपताप
 कही नही
 मन मन
 धाये थाये
 देखुं हुं
 जाण जान
 हावे होवे
 विनारे विनारेहां

पांना पंक्ति
 २२ २५ ७ २३ २३ २० १९ २१ २६ १ ८

अगुरु	गुरु	पांता	पंक्ति	अगुरु	गुरु	पांता	पंक्ति
आट्या	आट्या	३६	२२	विपयसुख	विपयसुख	६७	१७
निककंकिणी	निकलंकिणी	३७	२१	करीपावकोरे	पावकोरे	६७	१३
श्लोकरे	लोकरे	४४	४	२२	?	७३	१७
देवुं	नवि देवुं	४४	१३	वजलें	वजलें	७५	१७
मानेमाने	माने	४४	२०	जय होवे	जयशब्द होवे	७६	६
प्रीणीरे	प्राणीरे	४७	६	दीसेरे	नवीदीसेरे	७१	२०
मुच	मुज	४९	३	शुश्रूता	शुश्रूशा	७३	२२
संप	साप	६१	१०	डाकुं	ढोडुं	७७	२
परोपकागाय	परोपकाराय	६२	१५	धनमने	धरमने	७७	३
दिध्यै	दिव्यै	६४	२२	दिलगें	दिनलगें	७७	६

अशुद्ध	शुद्ध	पांना	पंक्ति
सुख	सुर	८७	६
आळातन	आसातन	१०५	८
सिद्धिजां	सिद्धिमां	११०	१०
दंपणी	दंपती	११३	५
अविद्येदके	अविद्येदके	११५	१२
हानवी	मानवी	११६	१६
यीगीसर	योगीसर	११८	४
एमवे	एहवे	१२१	२
दंता	गजदंता	१२३	१२
अविद्येद	अविद्येद	१२४	२०
अशुद्ध	शुद्ध	पांना	पंक्ति
उढेद	उच्छेद	१२४	२१
उसमांग	उतमांग	१२५	१८
श्रीवृत्त	श्रीवृत्त	१२८	५
चालीस	चालीससहस	१२८	८
विनाननो	विमाननो	१२८	१०
मनभां	मनमां	१२९	९
वामको	वामाको	१३१	२
गथ	गच्छ	१३२	३
श्रीअमर	श्रीअमरसागर	१३२	६
गनिविरचितेध्य	गणिविरचिते	१३२	१२

अशुद्ध	शुद्ध	पांना	पंक्ति	अशुद्ध	शुद्ध	पांना	पंक्ति
अनेय	अमेय	१३१	१७	अविद्येदरे	अविद्येदरे	१५२	६
गणीने	गुणीने	१३२	१८	विद्येदन	विद्येदन	१५५	६
यहुक्तं	यहुक्तं	१३३	३	इद्यापूरण	इद्यापूरण	१५६	११
युवला	युगला	१३३	१२	संवहरी	संवहरी	१५६	१३
खारीखी	सारीखी	१४५	७	महाकथ	महाकथ	१५८	१५
उद्यांहिं	उद्यांहिं	१४५	१४	पण	पण	१५९	१७
उद्यां	उद्यांहिं	१४७	५	इद्ये	इद्ये	१६०	४
उद्यांहिं	उद्यांहिं	१५०	६	कथ	कथ	१६०	२०
विद्येद	विद्येद	१५०	७	उद्यांहिं	उद्यांहिं	१६१	१६
अविद्येदरे	अविद्येदरे	१५१	१७	उद्यांहिं	उद्यांहिं	१६१	१८

अशुद्ध	शुद्ध	पानां	पंक्ति	अशुद्ध	शुद्ध	पानां	पंक्ति
१८	१७	१६५	१६	स्वडे	स्वडे	२७२	२
१९	१८	१६५	१८	अविच्छेद	अविच्छेद	१८४	१८
मुर्छर	मुर्छर-५४	१६६	३	महोदधे	महोदधे	१८७	१२
५४	५५	१६६	३	उदध	उदध	१९०	११
उत्थाहिहो	उत्थाहिहो	१६७	१५	करणविधि	करणविधि	१९१	१७
२०	रा०	१६९	१३	म्लेच्छ	म्लेच्छ	१९३	१२
उत्थाहिहो	उत्थाहिहो	१६९	१५	छांदी	छांदी	१९४	५
रामांचो	रोमांचो	१६९	१५	३६	३६	१९७	९
शुभममति	शुभममति	१७०	८	स्वच्छ	स्वच्छ	१९८	१८
चचित्त	सचित्त	१७०	११	स्वेच्छायें	स्वेच्छायें	१९९	७

अशुद्ध	शुद्ध	पांना	पंक्ति	अशुद्ध	शुद्ध	पांना	पंक्ति
३१	शुद्ध	१एए	१४	अशुद्ध	प्रमाणे	२०३	१८
कछुरे	३२	१एए	१५	प्रमाणे	पश्चिम	२०४	५
३२	कछुरेहो	१एए	१६	पश्चिम	महोदधव	२०४	१२
३३	३३	१एए	१७	महोदधव	जीतवाकाज	२०५	१२
औरारण	३४	२००	१५	जीतवाकाच	महोदधव	२०६	१६
इछे	ऐरावण	२००	१५	महोदधव	म्लेहने	२०७	२१
पि०	इछे	२०१	१५	म्लेहने	म्लेहजातिहो	२०८	१
दक्षिर	वि०	२०२	१०	म्लेहजातिहो	चक्री	२०८	१८
महोदध याते	दक्षिण	२०३	८	चक्री	घोडा	२१०	ए
स्त्री	महोदधवथावे	२०३	८	घोडा	पश्चिम	२१०	१६
	स्त्री	२०३	८	पश्चिम			

अशुरू	शुरू	पांना	पंक्ति	अशुरू	शुरू	पांना	पंक्ति
आगमांहें	आगममांहें	२१०	१८	वज्रशीलाना	वज्रशीलाना	२१४	५
वाज	पाज	२१०	१९	पठिम	पठिम	२१५	११
जक्रीतणो	चक्रीतणो	२११	२५	म्लेह	म्लेह	२१५	११
क्रोधवशें	क्रोधवशें	२११	२१	उद्यांहिं	उद्यांहिं	२१७	१५
म्लेह	म्लेह	२१२	४	दिव्य	दिव्य	२१७	२२
इहता	इहता	२१२	११	उद्यांहें	उद्यांहें	२२०	१७
स्वेढायें	स्वेढायें	२१२	१६	पदपंकज	पदपंकज	२२२	६
म्लेह	म्लेह	२१३	६	निधि	निधि	२२४	५
म्लेह	म्लेह	२१३	१३	महोद्यव	महोद्यव	२२५	२
म्लेह	म्लेह	२१३	१९	करीरेलाल	करीहोलाल	२२७	२२

श्रद्धिनाथ

रास

॥ १६ ॥

अशुद्धि पापंतेरे चर्मतणी धमपम ॥
 शुरु पावंतेरे चर्ममणी धमपम ॥ हुं ॥
 सवावीस सुख इति ज्ञातिनी जननेरे अंगरक्षक
 सतावीस सुख इतउत ज्ञामिनी जननेरे अंगरक्षक

पांना पंक्ति
 २२८ ४
 २३१ ४
 २३३ ४
 २३६ २
 २४२ १२
 २४४ १०
 २४६ २०
 २४७ १०
 २४७ १०
 २४९ ६

अशुद्धि वसुधानाथ
 ने राजराज १२
 मोकय्यो संग्रामकातेरे कोपकछिन महि लक्षकरणा चीरीयारे
 शुरु वसुधानाथ कटु राज २१
 मोकदयो संग्रामकामेरे कोपकछिन नहि लक्षकरणा चीरीयारेलो

पांना पंक्ति
 २५० ३
 २५० २१
 २५३ १४
 २५४ १५
 २५४ १६
 २५६ १७
 २५६ १८
 २६१ १४
 २६४ ए
 २६५ १९

अशुद्ध
तृणतुल्य
काथे
हाथे
तल
रातनारि
पोतोनो
अपराधि
चित्तमे

शुद्ध

तृणतुल्य

कामें

हाथे

तल

रातनारि

पोतानो

अपराधि

चित्तमे

पांना पंक्ति

२६६ १

२६७ ७

२६७ ९

२६७ १७

२६९ १०

२७६ १२

२७९ ७

२७३ ४

अशुद्ध

सोटें

जेहमें

नयि

रिपुधूमि

करी

मुवि

गह

पूज्यरंदर

शुद्ध

सोहे

जेहने

नवि

रिपुभूमि

करी

मुनि

गह

पूज्यपुरंदर

पांना पंक्ति

२७६ १३

२७६ १५

२७७ १०

२७० ११

२७० २१

२७७ १०

२९० ६

२९० १६

अशुद्ध.	शुद्ध	पांता	पंक्ति	अशुद्ध	शुद्ध	पांता	पंक्ति
अन्यपरें	अन्यपरें	३६३	११	उगणीस	उगणत्रीस	३१६	११
पण	पणपण	३६३	११	विश्चे	विश्चे	३१३	९
सन्यना	सैन्यना	३०१	१	आवीर्	आवीर्	३२३	१७
वाद्वा	वांदवा	३०१	२	उंद्रमाल	इंद्रमाल	३२६	७
असमयें	अनुसमयें	३०३	७	नाह्हो	नाहेहो	३३१	१७
भोजती	शोभती	३१०	३	पुरपालकरे	पुरपारकरे	३३३	२१
एकतासीस	एकतालीस	३१४	१७	जेहेर	जेहरे	३३४	५
पुरुपपुंफरीक	पुरुपपुंफरीक	३१६	१०	पतिमं	पंछिम	३३७	६

अशुद्ध गोधूमचूर्णं धीरज महोद्यव शिविका गर २३ मूतलमहिं गंड्यो शुद्ध गोधूमचूर्णं धीरज महोद्यव शिविका गय ३२ भूतलमहिं गंड्यो

पांना ३४२ ३४८ ३५० ३५० ३५४ ३५५ ३५६ ३५६

पंक्ति

११

१९

६

११

११

२०

३

६

अशुद्ध वचेवचे इणीपरे पठिम स्वठ धरे दीठी ज्ञाननोत्पत्ति शुरु वचे इणीपरे पठिम स्वठ धरे दीठी ज्ञानोत्पत्ति

पांना ३५८ ३५९ ३५९ ३६३ ३६३ ३६३ ३६३ ३६६

पंक्ति

३

३

२२

१३

१७

२१

१९

आ पुस्तक नीचेने शिरनामेथी मलशे—

१ शा. सोमचंद धारशी.

ठे. मांडवी-शाकगल्ली. मुंबई-३.

२ पंक्ति हीराबाल हंसराज.

जामनगर—(काठीयावाड.)

॥ श्रीजिनाय नमः ॥

॥ श्रीकल्याणसागरधरिभ्यो नमः ॥

॥ अथ श्रीआदिनाथजीनो रास प्रारभ्यते ॥

(कर्ता-अंचलगढालंकार-श्रीदर्शनसागर उपाध्यायजी)

॥ दोहा ॥ स्वस्तिश्रीशोभासूमति । दायक श्रीजगवान ॥ वंदुं गोमीपासजिन । केवलज्ञान-
निधान ॥ १ ॥ शासननायकसमरिणें । वर्द्धमान जिनचंद ॥ गौतमादि गणधर नमुं । साचो सुरत-
रुक्मंद ॥ २ ॥ बली प्रणमुं श्रुतदेवता । ज्ञानसयलचंकार ॥ मोहतिमिरनिवारिणी । कलियुगपरमा-
धार ॥ ३ ॥ अंचलगच्छे अधिपति । उदयसागरसूरींद ॥ पदपंकज ते गुरुतणा । प्रणमुं परमाणंद
॥ ४ ॥ सदगुरुना सुपसायथी । दानतणें अधिकार ॥ आदिनाथजिनवरतणो । रास रचुं सुवि-
चार ॥ ५ ॥ ढाल १ ली ॥ राग जयतसिरि ए देशी ॥ जंवूछीप सोहामणो । लाखजोयणविस्तारोरे

॥ पश्चिममहाविदेहलेत्रमां । क्षितिप्रतिष्ठपुर सारोरे ॥ जं० ॥ १ ॥ वाव कुत्रा वनखंरुसुं । गढ
कांगरां अति सोहरे ॥ अनेक लोक वसे तिहां । दिनदिन दोलत होएरे ॥ जं० ॥ २ ॥ जिनव-
रचैत्यें शोचतुं । पोषधशाला साररे ॥ देवपूजा परजावना । धर्मध्यान अगरे ॥ जं० ॥ ३ ॥ प्र-
सन्नचंद्र तिहां नरपति । राजकला परवीणोरे ॥ न्यायें दाशरथीसमो । दीपें रूपनी खाणोरे ॥
जं० ॥ ४ ॥ समरांगणमां जेहनी । क्रीडा करे तरवाररे ॥ बैरिनरींदनी जयसिरि । भोगवे अतिमनो-
हाररे ॥ जं० ॥ ५ ॥ तस पटराणी गुणवती । रूपे रंजा जीतीरे ॥ कमलादे अभिधाधरु । न्रूपति
धरे अतिप्रीतिरे ॥ जं० ॥ ६ ॥ ते पुरमां व्यवहारिजे । धनसारथवाह सोहरे ॥ पुरुषलक्षण पांच
धारतो । नविजनना मन मोहरे ॥ जं० ॥ ७ ॥ दान सुपात्रे दीये सदा । गुणवंतसु धरे रागरे ॥
संतोषे स्वजनवर्गनें । जातुक शास्त्रनो मागरे ॥ जं० ॥ ८ ॥ रणमांहें फूजार ठे । व्यापारकलानो जा-
णरे ॥ दानधनना सहायथी । करे उपकार सुजाणरे ॥ जं० ॥ ९ ॥ तेहनी धनवती नारजा । पति-
व्रतागुणे सोहरे ॥ उजली कीरती जेहनी । जैनीजनमन मोहरे ॥ जं० ॥ १० ॥ ते साथे सुख भो-

गवे । सारथवाह सोचागीरे ॥ भोग भोगवतां व्यतिक्रम्या । बहु वर्ष थयो सुखरागीरे ॥ जं० ॥ ११ ॥
 एक दिन सारथवाहजी । सुखनिद्रित थयो ज्यारे ॥ जामिनी वेढ्या पहोरमां । देखे सुपन इ-
 स्थुं त्यारे ॥ जं० ॥ १२ ॥ सायरमझ प्रवहण रह्यो । निज आतमने तिहां जालेरे ॥ सुपन देखीने
 जागीउ । मन संशय हुल आलेरे ॥ जं० ॥ १३ ॥ जेटलें उगीने वेगो थयो । टेढलें जाले एहवी
 वाणीरे ॥ मंगलपावक आवीनें । सारथपति सुणो विनाणीरे ॥ जं० ॥ १४ ॥ हे स्वामी तुजनें थ-
 जो । लक्ष्मीजणी सुप्रभातरे ॥ एटले दिनकर उगीउ । निज किरणें निवार्यो ध्वांतरे ॥ जं० ॥ १५ ॥
 प्रजातना कारज करी । व्यवहारी धननामरे ॥ भूषण सवि पहेरी करी । सज्जामाहें वेगो जामरे
 ॥ जं० ॥ १६ ॥ तदवसरे तिहां आवीउ । सुपनपावक एक चंगरे ॥ सुपनशास्त्रनो पारंगो । उचित-
 ठाणे वेगो मन रंगरे ॥ जं० ॥ १७ ॥ ए पहेला अधिकारनी । प्रथम ढाल दखाणीरे ॥ उवजाय
 दर्शनसागरे । निसुणो तुमैं नविप्राणीरे ॥ जं० ॥ १८ ॥

॥ दुहा ॥ सारथवाह पावकप्रतें । जंपे जोफी हृत्थ ॥ सुपन में दीनुं रयणीमां । सांजल तुं

ते तत्थ ॥ १ ॥ सुखनिजा सुतो हतो । शय्यामाहें सार ॥ वारिधिपोतमध्ये रह्यो । निज आतम उदार ॥ २ ॥ ए सुपन देखी करी । थयो संशा मनमांहि ॥ एहनुं फल मुजने कह्यो । पाठक मन उगांहि ॥ ३ ॥ पाठकजी जापे मुदा । सांजल सारथवाह ॥ ए सुपनथी तुजने थशे । धरमवृद्धि अथाह ॥ ४ ॥ ए संसार सागर अठे । प्रवहणसमजिनधर्म ॥ ते माटे तुज धरमनो । होस्ये संबंध ए मर्म ॥ ५ ॥ श्रीजिनधरमप्रसादथी । पामोश परमानंद ॥ आतमपरिणति शुध करी । थाइस सहजानंद ॥ ६ ॥ सुपनपाठकना मुखथकी । सांजली सुपनविचार ॥ सारथवाह प्रमुदित थयो । दीये तस दान अपार ॥ ७ ॥ ढाल २ जी गिरिथी नदीयां उतरेरे लो ॥ ए देशी ॥ सुपनपाठकने विसरजीउरे लो । सारथपतिथें ते वाररे ॥ सुगूणनर ॥ अन्यदा समयें शेठजीरे लो । इच्छा करे मनोहाररे ॥ सु० ॥ वात सुणो वारुपररे लो । श्रोता देई कानरे ॥ सु० ॥ सांजलतां लहीथें सनमानरे ॥ सु० वा० ॥ ए आंकणी ॥ १ ॥ वसंतपतने जायवाररे लो । बाहिर कर्थो प्रस्थानरे सु० ॥ ढोल निसाण वज्रगवीयारे लो । उदघोपणा करी सांनरे सु० ॥ वा० ॥ २ ॥ सांजलजो सहु

पुरजनारे लो । मुज वेण सूणो रसालरे सु० ॥ जेहने वसंतपुर आववुरे लो । ते आवजो सहु सुवि-
शालरे सु० ॥ वा० ॥ ३ ॥ ड्रव्यहीनने धन देउरे लो । यानहीनने यानरे सु० ॥ संवलहीनसंचल
देउरे लो । मानहीनने मानरे सु० ॥ वा० ॥ ४ ॥ उदघोषणा करी गृहवीरे लो । मिलिया लोकना
बुंदरे सु० ॥ तीरथ देश धन इततारे लो । आव्या उद्याने अमंदरे सु० वा० ॥ ५ ॥ इण अवसर गुरु
आवीयारे लो । श्रीधर्मघोष सुरींदरे सु० ॥ सूरिगुणें करी राजतारे लो । मुख सोहे पूनमचंदरे
सु० ॥ वा० ॥ ६ ॥ सारथवाह उन्नो थईरे लो । वांदि गुरुना पायरे सु० ॥ हाथ जोनी मान मोन-
तोरे लो । वंदना करे निरमायरे सु० वा० ॥ ७ ॥ पूठे शेठजी पूज्यनेरे लो । स्ये हेतें आव्या स्वा-
मरे सु० ॥ सूरि कहे ताहरा माथमारि लो । आवीसुं वसंतपुरगामरे सु० ॥ वा० ॥ ८ ॥ सूरिवच-
न निसुणी करीरे लो । हरख्यो सारथवाहरे सु० ॥ धन धन हुं कृतपुन्य ठुरे लो । मोटामां मुख
अवाहरे सु० ॥ वा० ॥ ९ ॥ माहरा साथ संजोगमारि लो । तुमसरीखा गुरुरायरे सु० ॥ पवित्र साथ मा-
हरो थशेरे लो । आवो सुखे अमायरे सु० ॥ वा० ॥ १० ॥ शेठे रसोइया तेनीयारे लो । जापे वाक्य

रसालरे सु०॥ अन्नपान तुमें आपजोरे लो । एह मुनिने मयाखरे ॥ सु०॥ वा० ॥ १॥ रसयतीकारक शेठना
रेलो । हरखया मनहमोजारे सु०॥ आझा तुमारी पाखसुरेलो । आपीशुं मुनिने आहाररे सु० ॥ वा०
॥ ११॥ धर्मघोष आचार्यजीरेलो । शेठने कहे हितवाणरे सु० ॥ असूजतो आहार मुनि नवि लीयेरे
लो । होये मारगनी हाणरे सु०॥ वा० ॥ १३॥ अणकराव्युं अणकर्युरे लो । असंकलपीउं अन्नपानरे सु०॥
सूजतो आहार मुनिवरग्रहेरेलो । मुनिमार्गे पामे मानरे सु० ॥ वा० ॥ १४॥ सूरि कहे शेठ सांनलोरे
लो । वारिए साधुने जेणरे सु० ॥ कुपवापी सरमां रहुंरे लो । वारि न ग्रहीये तेणरे सु० ॥ वा० ॥
॥ १५॥ एहवे समयें कोइ माणसेरे लो । जाजन आम्र जरायरे सु० ॥ झेटणुं कीधुं शेठनेरे लो । त्रं-
दे लागी पायरे सु० वा० ॥ १६ ॥ गुरुरागी सौजागीओरेलो । शेठजी चतुर सुजाणरे सु० ॥ गुरुने
कहे ए फळावलोरेलो । ग्रहो तुमें मुनिजाणरे सु० वा० ॥ १७ ॥ तदनंतर सूरि कहेरेलो । सच्चि-
फल सहकाररे सु० ॥ मुनिने सेवन फरसबुरेलो । नवी कलपे आचाररे सु० वा० ॥ १८ ॥ तो
खावानी शी वातकीरेलो । साधु मारग नहि एहरे सु० ॥ शेठ पयंपे हरखथीरेलो । तुमें साधुं

कह्युं तेहरे सु० वा० ॥ १ए ॥ दुक्कर ब्रत ठे मुनितणारेलो । शेठ विमासें चित्तरे सु ॥ अमथी
 एक दिन नवि पलेरे लो । पूज्य लो तमो पवित्तरे सु० वा० ॥ २० ॥ सारथपति कहे सुरिनेरेलो ।
 जे तुम कलपे आहाररे सु० ॥ तेह आपीसुं स्वामिनेरेलो । प्रसन्न थइ मुज ताररे सु० वा० ॥ २१ ॥
 आहार करी आज साथमारेलो । तुम्हे आवो मुनिरायरे सु० ॥ शेठजी कही थानके गयारेलो ।
 बंदी पूज्यना पायरे सु० वा० ॥ २२ ॥ ए पहेला अधिकारनीरेलो । बीजी सुंदर ढालरे सु० ॥ उ-
 वज्जाय दर्शनसागरेरेलो । ए कही मंगलमालरे सु० वा० ॥ २३ ॥

॥ दुहा ॥ शुज सुहुरत शुज लगनमां । शेठ करे परियाण ॥ वसंतपुर जावाजणी । रथारूढ
 सुजाण ॥ १ ॥ शुज शकुन थायेवली । शोळ सजी शणगार ॥ सामी सोहवसुंदरी । आवे हरल
 अपार ॥ १ ॥ सामी मालण मलपती । आप्यां फूल रसाल ॥ आशिष दीधी एहवी । फलशे म-
 नोरथमाल ॥ ३ ॥ कुंआरी कन्याकने । अकत पूरी थाल ॥ तिलक करी तेणे कह्युं । शेठ वरजो
 अवला बाल ॥ ४ ॥ कामिनी कनिआकीकलो । हसितवदन धरी हेज ॥ पुत्रकवत्रसुं परिवर्यो ।

तुमें वधजो अधिके तेज ॥ ५ ॥ वेद जणेंतां वेदीए । दीधो आशिरवाद ॥ गणिका गहगहती
कहे । तुमें दहेजो अति आह्लाद ॥ ६ ॥ खप्पर पूरित जोगणी । करती उदय उचार ॥ नगर-
पोळथी आगळें । वटुं हवे शकुनविचार ॥ ७ ॥ खर नाथो खर ऊचरे । कुर्कज जिमणो थाय ॥
नाथो खर ल्याली करे । अणचिंत्युं सुख आय ॥ ८ ॥ जारछाज ने नोलीउं । जंबू चाप मयूर ॥
दहिया पूढी दरसणे । लहेसो संपत्तिपूर ॥ ९ ॥ जेरेव बोली जीमणी । जीमणी रूपारेल ॥ सूना
दंभ उलालतो । गर्जित गज रंगरेल ॥ १० ॥ नाथी देवी चह (२) चही । नाथी बोली चील ॥
जिमणो सांड धनूकीउं । आगल लहेसो लील ॥ ११ ॥ इस्यां शुक्ल श्रवणे सुणी । चाढ्यो सा-
रथवाह ॥ हडे शकुन रुमुं थशे । एम धरे मनमांह ॥ १२ ॥ गुरु पण निज परिवारसुं । चाढ्या
साथसंजोग ॥ परमेष्टी हृदयें धरी । तेहथी मंगल जोग ॥ १३ ॥ ढाल ॥ इमर आंवा आंबलीरे,
ए देशी ॥ हवे सारथपति तिहांथकीरे । चाढ्यो मन आनंद ॥ चतुरंगी सेना सजीरे । जेरी नाद
अमंद, वाजेसर वात सुणो सुखकार ॥ एहथी आशे जयजयकार, वा० वा० ॥ १ ॥ ए आंकणी ॥

प्रयाण जेरी जंकारडेरे । एक ह्य पाम्यो त्रास ॥ एहवा सूरजने थयारे । मानुं सात ह्य उदहास
 वा०वा०॥१॥ तुरंगमखूरचूरित धरारे । व्योमगतरेणु राश ॥ तेणे उपालंभ पामीउरे । उच्चैःश्रवा ह्य
 खास ॥ वा०वा० ॥ ३ ॥ एहवा घोका साथमारे । आव्या ठे तिहां नूर ॥ वली पोठीया साथमारे ।
 जेहने मुखें नूर ॥ वा० वा० ॥ ४ ॥ पित पडठ कंगाल ठे रे । खंघाला श्रीकार ॥ उंचशृंग उंचा
 घणारे । मानुं ए पर्वत सार ॥ वा० वा० ॥ ५ ॥ बलहृद घंटानादथीरे । वासित थइ दस दीस ॥
 वाठरुआ खेइ तदारि । गाय चमरी गइ नस्स ॥ वा० वा० ॥ ६ ॥ गाकां घणां तिहां चालीयारे ।
 करियाणें भरपूर ॥ चक्रचितकारश्रेणियेरे । तेडेइ रमा हजूर ॥ वा० वा० ॥ ७ ॥ महाकाय महा-
 खंधलारे । नीरतणा बहेनार ॥ मही पाम्या जाणे जलधरारे । महीपा कष्ट सहनार ॥ वा०वा० ॥
 ॥ ८ ॥ वली तेहीज साथमारे । उंटनी चाली कतार ॥ बहुजार पीकित देहनीरे । पग पग दीसे
 मनोहार ॥ वा० वा० ॥ ९ ॥ मारग पर्वत उल्लंघतीरे । उंट घशानी श्रेण ॥ साथ पछवाडे चाल-
 तोरे । माणीजद्र नामा सयण ॥ वा० वा० ॥ १० ॥ धनने बेहु पासे वलीरे । घोडे थया असवार ॥

सुजट घणा मुख आगक्षेरे । चाल्या जाए मनोहार ॥ वा० वा० ॥ ११ ॥ मारगे क्षोचना पामतारे ।
गढपती बहु तिणवार ॥ सारथनाह परसीध थयोरे । जस महिमा प्रचार ॥ वा० वा० ॥ १२ ॥
सारथपति तिहां चालतेरे । चोर गया अति दूर ॥ ठाम ठाम सुजट राखवेरे । वाजे मंगल तूर
॥ वा० वा० ॥ १३ ॥ इण वेलायें आवीयोरे । ग्रीषम ऋतु दुखकार ॥ दिनकर तपे अति आकरोरे ।
सोपवतो रस सार ॥ वा० वा० ॥ १४ ॥ तापप्रते उपजावतोरे । देहीने तीणवार ॥ बधतें दिवस
रवियें कयोरि । खलतणो आचार ॥ वा० वा० ॥ १५ ॥ सूरजकांत मणिपरेरे । ज्वालासहित सदा-
य ॥ वाये लूना वायरारे । लोकोने दुखदाय ॥ वा० वा० ॥ १६ ॥ उष्णकालना दिवसमारि ।
परिपक्व ने सुखकार ॥ सहकार फल मधुरां तदारि । आन्यां मारगमोकार वा० वा० ॥ १७ ॥
सूरजकीरणा संजोगथोरे । झीणी बेलु तिहांय ॥ पगदाऊणुं लोकांतणेरि । थाये अति जिहांय ॥
वा० वा० ॥ १८ ॥ तम्कै चल्या लुयें हृष्टारि । पंथी जन अनेक ॥ वृक्षतणी ठायें रह्यारे । सुख
पामि वीवेक ॥ वा० वा० ॥ १९ ॥ पाणीतणी परवें गयारे । साथतणा ते लोग ॥ पाणी पीधां सु-

खीया थयारे । पामें इन्द्रियभोग ॥ वा० वा० ॥ २० ॥ इंधणें जाठी जिम तपेरे । तिम एह सूरज
 ताप ॥ तापें साथना लोकनेरे । बहुला दुःखनो व्याप ॥ वा० वा० ॥ २१ ॥ सरिताकांठे पेशीनेरे ।
 कमलिनी जांजे नार ॥ प्रायें स्वजातिमां देखीयेंरे । बैर होवे अपार ॥ वा० वा० ॥ २२ ॥ ग्रीष्म-
 कृतु वारणजणीरे । आव्यो वर्षाकाल ॥ जगजनताप निवारणोरे । जनतानें प्रतीपाल ॥ वा० वा०
 ॥ २३ ॥ ए पहेला अधिकारनीरे । बीजी ढालरसाल ॥ उपझाय दर्शन इम कहेरे । होजो मंगल-
 माल ॥ वा० वा० ॥ २४ ॥

॥ दुहा ॥ वर्षाकृतु तेणे समे । प्रगट्यो वाटमजार ॥ ग्रीष्मनी श्रिति ठेदतो । वारक चाल-
 णहार ॥ १ ॥ रसखयकारी उष्णकृतु । क्यां नाशी गयो एह ॥ विद्युतरूप दीपक करी । जुए घ-
 नाघन तेह ॥ २ ॥ वारंवार तिहांकणे । मेह जमाडे बीज ॥ उंधासीया सम जाणीयें । न रहे को-
 इने धीज ॥ ३ ॥ वरसाद वरस्या अतिघणा । चाट्यां नदीयें पूर ॥ कांठा पंथिहृदयपरें । जांग्या
 अतिहि सनूर ॥ ४ ॥ पाणीयें कांठे करी । कादव बहुला थाय ॥ दुखे जवायें वाटमां । गाबु सो

जोजन धाय ॥ ५ ॥ गामां चाली नवी शके । कचराढी भ्रूमांहे ॥ पलदीया खूंचो रह्या । चित्राम-
णपरे त्यांहें ॥ ६ ॥ पगले पल्ले तिहांकणे । पनिया उंट अपार ॥ ढोंचणलगें खूंची गया । लोकां
वाटमजार ॥ ७ ॥ दुःखें जइ शके मार्गमां । खरकांटे अतिरुद्ध ॥ सागथपति इम चिंतवी । अटवी
वासो कीध ॥ ८ ॥ ढाल ॥ जीहो जाण्युं अवधि प्रयुंजीने ॥ ए देशी ॥ जीहो धनसारथपति ति-
हांकणे । जीहो जापे एहवी वात ॥ जीहो सांनलजो सहु को नरा । जीहो इहां रहेहुं अवदात
॥ चतुरनर समजो चित्तमजार । एहथी याशे परम करार ॥ चण ॥ ए आंकणी ॥ १ ॥ जीहो कीहां
खोहलां कीहां खांदरा । जीहो कीहां परवतनी जोल ॥ जीहो मारग चोर मेहातणा । जीहो देखे
अधिक दंदोल ॥ च० ॥ २ ॥ जीहो दीसे सावज सांबरा । जीहो रीत जरख ने रोज ॥ जीहो आ-
रणभेंसा अतिघणा । जीहो लहे वहंता खोज ॥ चण ॥ ३ ॥ जीहो चउदिसि धावे चीतरा । जीहो
सवल धनुके सिंह ॥ जीहो पण साथना लोकना । जीहो दिलमां न आवे बीह ॥ च० ॥ ४ ॥ जीहो
गयवर दीसे गाजता । जीहो परवतजिस्या प्रचंरु ॥ जीहो इसी नलंगी भूमिका । जीहो हवे आठयो

वनखंरु ॥ च० ॥ ५ ॥ जीहो चंदनने चंपक वली । जीहो अशोकवल्ली सहकार ॥ जीहो फूलवृक्ष
अतिफूटरां । जीहो मरुर्जने मंदार ॥ च० ॥ ६ ॥ जीहो अगर तगर वरनागना । जीहो तरुवर
दीसे साग ॥ जीहो कटहरु कोठ प्रियंगुने । जीहो फणसली वरु पुन्नाग ॥ च० ॥ ७ ॥ जीहो
जांबू नालेरी नल्ली । जीहो दाम्नीम ने वली द्राख ॥ जीहो कदली कणवीर अरणी वली । जीहो
खदरी बदरी लाख ॥ च० ॥ ८ ॥ जीहो कुंद मचकुंद ने भोगरा । जीहो एलची लविंग एरंरु ॥ जीहो
पीपल ने वळी खाखरा । जीहो रायण ने रोहंरु ॥ च० ॥ ९ ॥ जीहो महुकां ने मीढल वळी ।
जीहो सीसमने सरसींग ॥ जीहो गुंदी गुगलणी तिहां । जीहो धव धामण नारंग ॥ च० ॥ १० ॥
जीहो अढार भाव वनस्पती । जीहो वंस बदाम विशेष ॥ जीहो वारु वृक्ष शोन्नतो । जीहो ल-
खीर्त न जाए लेख ॥ च० ॥ ११ ॥ जीहो वनखंरुथी आगल चल्या । जीहो गिरिनिरऊरण अ-
पार ॥ जीहो सारथवाह वासो वसे । जीहो सयल साथ सुखकार ॥ च० ॥ १२ ॥ जीहो वर्षाकृतु
गालणनणी । जीहो पटमंरुप श्रीकार ॥ जीहो घासतणं कीधां ठापरं । जीहो लोके धन अनु-

सार ॥ च० ॥ १३ ॥ जीहो माणिजद्रे देखानील । जीहो पर्णकुटी आवास ॥ जीहो धरमघोषसू-
रीसरु । जीहो वासे वसे उद्दास ॥ च० ॥ १४ ॥ जीहो अण आवें धानने करी । जीहो जनव-
हुलता ज्याहें ॥ जीहो सांवो काल तेणें करी । जीहो खीण थाये शंवल त्याहें ॥ च० ॥ १५ ॥
जीहो सायलोक वनमां जमे । जीहो कंद मूल फल खाय ॥ जीहो निजजीवितना अरथीया ।
जीहो न जुए खातां कांय ॥ च० ॥ १६ ॥ जीहो माणिजद्र व्यवहारील । जीहो सारथवाहनोरे
मित्र ॥ जीहो शेठने लोकनी वारता । जीहो दुखमानी कहे चित्र ॥ च० ॥ १७ ॥ जीहो सांजली
वारता मित्रनी । जीहो शेठ कहे तिणवार ॥ जीहो नाथ ठते हुं लोकने । जीहो होवे दुःख धि-
क्कार ॥ च० ॥ १८ ॥ जीहो सायदुःखसमूहनी । जीहो चिंता थइ चित्तमांहे ॥ जीहो सारथवा-
ह सायरपरें । जीहो चलचित्त थावे त्याहें ॥ च० ॥ १९ ॥ जीहो चिंतातुर ते शेठने । जीहो निद्रा
न होवे खणमित्त ॥ जीहो रयणीमां पण जागतो । जीहो खेद धरे निज चित्त ॥ च० ॥ २० ॥
जीहो यामिनी ठेला पहोरमां । जीहो पहोर वजामणहार ॥ जीहो म्हहुं कोइ वदतो हवो ।

જીહો સરસાશય તિણવાર ॥ ચ૦ ॥ ૨૧ ॥ જીહો વિસ્તારી કીરતિ જેહની । જીહો પ્રતિદિશ અતિ-
હિ સીકાર ॥ જીહો વિપમ દશાપ્રતેં પામીંતે । જીહો નાથ અમારો ઇણવાર ॥ ચ૦ ॥ ૨૨ ॥ જીહો
પણ અમને પાલે અટે । જીહો ધન ધના શાવાશ તુજ ॥ જીહો એમ સુણી ધન ચિંતવે । જીહો
કોઈ દેટે ઉપાલંબ મુજ ॥ ચ૦ ॥ ૨૩ ॥ જીહો સારથપતિ વઠી ચિંતવે । જીહો માહરા સાથ મ-
જાર ॥ જીહો કોઈ અત્યંત દુખીંતે અટે । જીહો હું નવિ લેંતે તસ સાર ॥ ચ૦ ॥ ૨૪ ॥ જીહો
ચિંતવતાં તિહાં સાંજર્યા । જીહો શ્રીધર્મઘોષ સુરીંદ ॥ જીહો અકૃત અકારિત એપણી । જીહો આ-
હાર લીએ મુર્ણીંદ ॥ ચ૦ ॥ ૨૫ ॥ જીહો કંદ મૂલ ફલ નવિ જાણે । જીહો ફરસે નવિ વલી હાથ
॥ જીહો હમણાં શું કરતા હુશે । જીહો આચારજ ઇણ સાથ ॥ ચ૦ ॥ ૨૬ ॥ જીહો પંથકારજ
અંગીકરી । જીહો હું ઇહાં લાભ્યો મુર્ણીંદ ॥ જીહો લીધી લખર નહી તેહની । જીહો દુખમાં
પાડ્યા અમંદ ॥ ચ૦ ॥ ૨૭ ॥ જીહો વચનમાત્ર પણ જેહની । જીહો મેં કરી નવિ ઓચિત્ય ॥ જીહો
તેહને કેમ દેલાનું । જીહો નિજ મુખનું અનુત્ત ॥ ચ૦ ॥ ૨૮ ॥ જીહો તોપણ ગુરુપાસે જંબું । જીહો

तुजने घटतुं रे एह ॥ जीहो निज अपराध खमावशुं । जीहो वंदी आचारज तेह ॥ च० ॥ ३९ ॥
जीहो इम चिंतवतां शेठने । जीहो वाहणुं वाहुं रे जत्थ ॥ जीहो पवित्त वेप पहेरी करी । जीहो
आव्यो उपासरे तत्थ ॥ च० ॥ ३० ॥ जीहो पलासपत्रें ढांकीठ । जीहो जेहनी तृणनीरे जौत ॥
जीहो एहवे उपासरे शेठजी । जीहो पेठा थइ नीचिंत ॥ च० ॥ ३१ ॥ जीहो ए पहेला अधिका-
रमां । जीहो चोथी ढाल सवंध ॥ जीहो उवकाय दर्शनसागरें । जीहो कह्यो पुण्य अनुबंध ॥ च० ॥ ३२ ॥

॥ दुहा ॥ हवे धनसारथवाहजी । आव्या गुरुने पास ॥ पांचे अजिगम सांचवी । बेठा म-
न उद्धास ॥ १ ॥ सारथवाह वरणन करे । सजुरुजीनुं सार ॥ तुमें आचारज गुणनिळा । आ स-
सारमऊर ॥ २ ॥ तारक भवसागरतणा । वारक चार कपाय ॥ ठत्रीस गुण गुरु राजता । गतमोही
निरमाय ॥ ३ ॥ जविक जीव प्रतियूजवो । उपगारी सिरदार ॥ परमागमज्ञाता तुमो । सत्यप्रति-
ज्ञाधार ॥ ४ ॥ वली वर्णन शुं करुं । सूरीश्वर महाजाग ॥ सुरगुरु पण नवी कही शके । तुम वर्षे-
ननो ताग ॥ ५ ॥ आचारजने बंदना । करे तीहां सारथवाह ॥ वली मुनिवरने बंदना । हरखें करे

અવાહ ॥૬॥ કેઈ મુનિવર એકમાસના । ઉપવાસી ઠે ત્યાંય ॥ કેઈ દોમાસ ઉપવાસીયા । કેઈ ત્રિમા
 સી ડ્યાંય ॥ ૭ ॥ ચોમાસી કેઈ તપ કરે । પહવા ઠે અણગાર ॥ અનહારિગુણ જાવના । કરતા
 તિહાં નિરધાર ॥ ૮ ॥ કેઈ મુનિવર ધ્યાને રહ્યા । કેઈ કાઝસગમાં રહ્યા । કેઈ
 સૂલ જાણંત ॥ ૯ ॥ કેઈ દેતા વાચના । શિષ્યોને તિણવાર ॥ કેઈ મુનિ પ્રમાર્જના । કરતા ઠે તિ-
 ણ વાર ॥ ૧૦ ॥ કેઈ અણગાર તદા વલી । ગુરુવંદન કરે સાર ॥ ધર્મકથા કેઈ કરે । એ મુનિનો
 વ્યવહાર ॥ ૧૧ ॥ શ્રુત ઉદ્દેશ કેઈ કરે । કેઈ સમુદ્દેશ કરંત ॥ કેઈ અનુજા આપતા । મુનિવર હર-
 સ્વ ધરંત ॥ ૧૨ ॥ પ્રણમે તેહના પયકમલ । સારથવાહ સુજાણ ॥ ધર્મલાજ દેતા હવા । મુનિની
 પહવી વાણ ॥ ૧૩ ॥ શ્રીગુરુપદપંકજનિકટ । શેઠજી વેઠા સાર ॥ વીનવી શ્રીગુરુને કહે । સ્વધર ન
 લીધ લિગાર ॥ ૧૪ ॥ આવો માહરા સાથમાં । મેં પૂર્વેકહું જેહ ॥ શરદગર્જારવસારિહું । જાણો નિષ્ક-
 લ તો ॥ ૧૫ ॥ અણકહીંત કારજપ્રતે । કરે તે સજ્જાન હોય ॥ કહિને પણ જે નવિ કરે । તે મુજ-
 સરિલો જોય ॥ ૧૬ ॥ તે દિનથી આજદિનલગે । મેં નવિ વાંઘ્યા સ્વામ ॥ વિનય નમન ઉપાસના ।

न क ते प्रभु ताम ॥ १७ ॥ आहार पाणी वस्त्रनी । जगति न कीधी जेह ॥ ते अपराध खमजो
सवि । तुमें उत्तम गुणगेह ॥ १८ ॥ ढाल ॥ देश मनोहर मालवो ॥ ए देशी ॥ सारथपतिवाणी
सूणी । उत्तर दीये गुरुराय ॥ ललना ॥ एह वचन नवि जापीयें । अम मन नहिं अपाय ॥ लल-
ना ॥ सूरि कहे शेष सांजलो ॥ ए आंकणी ॥ १ ॥ तें उपगार कीधा घणा । आव्या तुमचें साथ
॥ ल० ॥ क्रूरजीव जय टालीउ । ये सायलोक अन्नपाथ ॥ ल० ॥ २ ॥ गुरु कहे तुम सहा-
यशी । परीपह कीधा दूर ॥ ल० ॥ अमें संयमसुखीया रखा । धर्मध्याने भरपूर ॥ ल० ॥ सू० ॥ ३ ॥
हवे जापे सारथपती । पूज्य ठो गुणजंनार ॥ ल० ॥ सर्वसहानी उपमा । तुमें लहो अणगार ॥ ल०
सू० ॥ ४ ॥ शोठजी कहे गुरुजीप्रते । प्रसन थइ मुज आज ॥ ल० ॥ साधुयुगलने मोकलो । मुज
घर चिदाकाज ॥ ल० ॥ सू० ॥ ५ ॥ सूरि वलतुं इम कहे । वर्तमान संजोग ॥ ल० ॥ अवसरें
मोकलीश साधुने । तुम घर निज आजोग ॥ ल० सू० ॥ ६ ॥ गुरु बांदी सारथपती । आव्यो
निज आवास ॥ ल० ॥ वेलायें मुनिदोये आवीया । ज्यां सारथपतिवास ॥ ल० ॥ सू० ॥ ७ ॥ ते

वेला दैवयोगथी । नीपन्थुं नही तिहां अन्न ॥ ल० ॥ सारथपति झांखो थयो । विलखाणो निज
 मन्न ॥ ल० सू० ॥ ७ ॥ निजघरमां इत उत फिरें । धनसारथवाह जेह ॥ ल० ॥ भोज्यवस्तुमां
 देखीजे । श्रीणुं घृत ठे तेह ॥ ल० सू० ॥ ८ ॥ सारथवाह कहे साधुनें । सूजतुं घृत ठे अन्न ॥ ल० ॥
 मुनिवरें पण मांकीयो । परुघो तिहां पवित्र ॥ ल० सू० ॥ १० ॥ धन्य हुं कृतपुण्य हुं । पुण्यतणो
 भजनार ॥ ल० ॥ इम चित्तवतो चित्तमां । सारथवाह उदार ॥ ल० सू० ॥ ११ ॥ घृतनुं दान दीधुं भलुं ।
 उत्तम जाधें त्याहें ॥ ल० ॥ धित्त वित्तने पात्रनो । जोग मदयो ठे ज्याहें ॥ ल० ॥ दान सुपात्रें
 दीजीयें ॥ ९ आंकणी ॥ दानभूषण तिहां पांच ठे । आनंद अश्रुपात ॥ ल० ॥ रोमांचित थई दे-
 हकी । बहुमान मुनिने थात ॥ ल० दा० ॥ १३ ॥ मधुर वचन जापे बली । अनुमोदना पात्रनी
 होय ॥ ल० ॥ एहवां भूषण प्रगटीयां । मुनिदाने तिहां जोय ॥ ल० दा० ॥ १४ ॥ आभूषण जिम
 गात्रने । दीपावे जगमांहि ॥ ल० ॥ तिम दान देवाने अवसरें । एणे शोभे दातार ॥ ल० दा० ॥
 ॥ १५ ॥ रोमांचमिशें इम जाणीयें । प्रगट्यो बोधिअंकूर ॥ ल० ॥ अपवरग सुख पामशे । वाजशे

તાસ પ્રિયા અતિરૂઝમ્મી । મહાસતી સતી નામ ॥ અપરા ચંમરુદ્રા અઠે । રાખેલ ગુણ અન્નિરામ
 ॥ ૨ ॥ વિરમ્યો પહેલી સ્ત્રીયકી । રાજકુંઝર નૃપરાજ ॥ રુદ્રાસાર્યે વિપયસુખ । ખોગવે વંઠિત
 કાજ ॥ ૩ ॥ દ્રવ્યોપાર્જન જે કરે । તે કુંઝર નિશદીન ॥ તે સઘલું આવી કરી । દીર્ઘ રુદ્રા ખર્ણી
 ધન્ન ॥ ૪ ॥ સંતોપે નવી વચનચી । પહેલી સતી નિજ નાર ॥ મરુધરમાં વરસે નહી । ગિરિવરસે
 જલ ધાર ॥ ૫ ॥ ચંમરુદ્રા પૂઠી કરી । ગયો દેશાંતર જેહ ॥ શ્રીનૃપરાજકુંઝર જલો । આવ્યો ધ-
 નપુર તેહ ॥ ૬ ॥ જયનામે તિહાં રાજવી । જીત્યા હુસમન જોર ॥ અતિ પ્રાક્રમી ગુણનીલો । જસ
 પ્રતાપ અતિધોર ॥ ૭ ॥ જયનામા ભૂપતિતણી । શ્રીનૃપરાજકુમાર ॥ સેવામાં તત્પર થયો । એકમનો
 તિશુવાર ॥ ૮ ॥ દારિદ્ર ટાલણ અઠે । વહુ ઉપાય જગમાંહે ॥ પણ ચાર ઉપાય કહ્યા જલા । તે
 સાંજલો ઉછાંહે ॥ ૯ ॥ ઇદુદેવ (૧) ને રાજસેવ (૨) । તિમ વલી સાયર જાણ (૩) ॥ યો-
 નિપોષણ વલી જાણ્યે (૪) । ચગ કરે દારિદ્રહાણ ॥ ૧૦ ॥ રાજસજા વેઠા અઠે । જયનામા
 રાજંદ ॥ પુકાર કરંતો આવીયો । કોઈક નર હુલદંદ ॥ ૧૧ ॥ રાજાને પ્રણમી કહે । રાજ અરા-

जक तूज ॥ इहां कोइ मंत्री नथी । दुःख घणुं ठे मूज ॥ १२ ॥ हे राजन् मुज दुःखनी । शी
 शी कहुं हुं वात ॥ ते सांभखो तुमे इकमना । राजा ठो जगतात ॥ १३ ॥ परमारनामे पद्द्वीपति ।
 निहत्तणो सरदार ॥ तेणे द्युं ठे मादेरुं । गोधन धन परिवार ॥ १४ ॥ पद्द्वीपति तस्कर वनो । ज्ञा-
 न्या देश अपार ॥ तुज आणा माने नही । न गणे तूज खिगार ॥ १५ ॥ ते पुरुषनी वारता । नि-
 गुणी जय राजान ॥ मंत्रीने कहेतो हवो । एह कीसुं अपमान ॥ १६ ॥ में पहेलां नवि सांचळ्यो ।
 कोण ठे एहनी जात ॥ कीहां एह वासो वसे । मंत्री कहे अवदात ॥ १७ ॥ नृपवाणी सूणी करी ।
 मंत्री कहे तिणवार ॥ चोरतणी पावें वसे । पद्द्वीपति परमार ॥ १८ ॥ ढाल ॥ माळीकेरे घागमें दो
 नारिंग पकेलो, अहो दो नारिंग पकेलो ॥ ए देशी ॥ सचिव सुबुद्धि तव मुदा । इम जंये वाणीलो
 ॥ अहो इ० ॥ पद्द्वीपति परमारजी । दुरातम प्राणीलो ॥ अहो दु० ॥ १ ॥ में उपाय कीधा घणा
 । तस निग्रह काजेलो ॥ अहो त० ॥ सुजट संख्याता मोकळ्या । न चसे तस राजेलो ॥ अहो न०
 ॥ २ ॥ ते परमारपद्धिपतें । हणी सुजटनी कोनीलो ॥ अहो ह० ॥ महोनां ते जांखां करी । इहां

आन्या दोन्निखो ॥ अहो इ० ॥ ३ ॥ ते निसुणी तव उठीउ ॥ नृपराजकुमारोखो ॥ अहो नृ० ॥
 आझा जो आपो तुमें । करं तास प्रहारोखो ॥ अहो क० ॥ ४ ॥ हवे जय नामा झूपति । आपे
 सहु सेनाखो ॥ अहो आ० ॥ नृपराज पण ज्ञा देइ । चाख्यो जय देनाखो ॥ अहो चा० ॥ ५ ॥
 नित्य प्रयाण करतोयको । देशविदेशने जोतोखो ॥ अहो दे० ॥ श्रीनृपराज लश्कर लेइ । पाले ती-
 हां पहीतोखो ॥ अहो पा० ॥ ६ ॥ पद्धिश् श्रीपरमारजी । चढ्यो पर्वत किछोखो ॥ अहो च० ॥
 गिरिदुरगजलधुरगमां । गिरिगढ मुसकिछेखो ॥ अहो गि० ॥ ७ ॥ ते नृपराज हवे दंजथी । ते दु-
 रगमां आवेखो ॥ अहो ते० ॥ माहोंमाहें अतिघणी । लम्हाई थावेखो ॥ अहो ल० ॥ ८ ॥ रण क-
 रतां नृपराजनं । गयुं लश्कर नाशीखो ॥ अहो ग० ॥ जील घणा पराक्रमी । देखे लोक तमासीखो
 ॥ अहो दे० ॥ ९ ॥ राजकुंअर सिहांथकी । पाठो फिरी आवीखो ॥ अहो पा० ॥ मन चिंते मुज
 जाग्यथी । मखशे एह नावीखो ॥ अहो म० ॥ १० ॥ हवे उंसरी लश्करथकी । कुंअर एक जाय-
 नेखो ॥ अहो कुं० ॥ आवी वेगो ततखीणें । रुहुं मुज भागेखो ॥ अहो रु० ॥ ११ ॥ दिन दश पंच

आसन बेसण मांकीयां । पग धोवे जगंहिलो ॥ अहो प० ॥ २० ॥ धन्य दिवस आज माहरो ।
दीगो जरतारोलो ॥ अहो दी० ॥ आशीरवाद फल्या सहु । शुभ लगन जयकारोलो ॥ अहो शु०
॥ २१ ॥ स्त्रीवचन सुणि हरखीयो । नृपराजकुमारोलो ॥ अहो नृ० ॥ हे प्रिये मुजने दीजे । जो-
जन सुखकारो लो ॥ अहो जो० ॥ २२ ॥ स्त्रीयें नोजन आपीयुं । बली तकते पावेलो ॥ अहो व० ॥
पीयूशसम शीतल घणी । तरस सहु जावेलो ॥ अहो त० ॥ २३ ॥ शांत ताप थयो तेहनो । कुंअर
अति हरख्योलो ॥ अहो कुं० ॥ ए अवसरे आपवाथकी । सतीरागने परख्योलो ॥ अहो स० ॥ २४ ॥
पठवाडे नृपराजना । आव्या चाकर त्यांहिलो ॥ अहो आ० ॥ उंट बलद बेसर जरी । सोना रूपां
ज्यांहिलो ॥ अहो सो० ॥ २५ ॥ ते देखी बलती हवी । रुद्रा तेह नारीलो ॥ अहो रु० ॥ हा मूरख
में शुं कर्तुं । धनकोनि हारिलो ॥ अहो ध० ॥ २६ ॥ हवे ए सती सुखणी थशे । हुं दुखणी थाउंलो
॥ अहो हुं० ॥ हवे नृपराज तेनी करी । सुखसंपद पाउलो ॥ अहो सु० ॥ २७ ॥ इम चिंती रुद्राव-
सा । आवी सती गेहेलो ॥ अहो आ० ॥ पगे लागी विनती करे । जरतारने नेहेलो ॥ अहो ज० ॥

॥ १७ ॥ ते स्त्रीना आग्रहयकी । नृपराज तिहां जावेलो ॥ अहो नृ० ॥ दूध साकरे पूरीडे । जा-
जन स्त्री लावेलो ॥ अहो जा० ॥ १८ ॥ हवे कुंअर हसी करी । कहे इम स्त्रीनेलो ॥ अहो क० ॥
अवसर विण हुं शुं करुं । दुध जाजन एहनेलो ॥ अहो दु० ॥ ३० ॥ यतः--समये जं धरिजाइ । तं
सुंदरि कंजियं पि रमणीयं ॥ पच्छावविहुणं पुण । लडूं अमीयं पि विससरिसं ॥ १ ॥ ढाल ॥ इम क-
हीने तस घर तजी । प्रियाने घरे आवेलो ॥ अहो प्रिया० ॥ अवसरे ओका दानथी । कुंअर रीऊ
पावेलो ॥ अहो कुं० ॥ ३१ ॥ ए पहेला अधिकारमां । कहीं ठही ढाललो ॥ अहो क० ॥ उवज्जाय
दर्शनसागरे । लहो मंगलमाललो ॥ अहो ल० ॥ ३२ ॥

॥ १ ॥ अवसरें वचन जापीयें । अवसर दीजें दान ॥ अवसरें वृष्टि होए वली । तो पामे सनमान
॥ २ ॥ गुरुचरणे प्रणमी हवे । कहे धन सारथवाह ॥ कृपा करी मुजने कहो । धरमकथा उठांह
॥ ३ ॥ धनवचन निसुणी करी । जापे श्रीगुरु वाण ॥ शीलसमान को धर्म नही । पालो चतुर

सुजाण ॥ ४ ॥ शीलतणा प्रभावथी । लहे अष्ट महासिद्ध ॥ जिम कपिदत्ता नारीचें । पामी ठे
नवनीध ॥ ५ ॥ तास कथानक सांजलो । श्रोता थड उजमाल ॥ गुणवंतना गुण सांजले । थाये मं-
गलमाल ॥ ६ ॥ ढाल ॥ आठ टकानो कंकणोरे नणदल । थरक रह्यो मोरि बांहा । कंकणो मूल
लह्यो ॥ ७ ॥ देशी ॥ मगधदेशमां जाणीयेरे सूरिजन । रथमर्दनपुर सार ॥ वारु वयण सुणो । वयण
सूणोरे रसाल । श्रीगुरुवयण सुणो ॥ ८ ॥ आंकणी ॥ हेमरथनामैं नरवईरे सूरिजन । आश्रितजन
सुखकार ॥ वारु ॥ ९ ॥ तेनी सूयशा वल्लभारे सू० । शीलवती पति प्रेम ॥ वा० ॥ कनकरथपुत्र
तेहने रे सू० । तिहां वसे मंगलखेम ॥ वा० ॥ १० ॥ लोको सकल सुखीया वसेरे सू० । दुख नही
लवलेश ॥ वा० ॥ वज्रपंजरसम शहेरमारे सू० । दुर्जन जय नही शेष ॥ वा० ॥ ११ ॥ एह नगरथी
वेगलीरे सू० । नयरी कावेरी नाम ॥ वा० ॥ ते नगरीनो राजीउरे सू० । राजा सुंदर अनिराम
॥ वा० ॥ १२ ॥ आझा अखंरु ठे जेहनीरे सू० । इंद्रतणो अवतार ॥ वा० ॥ तेहनी पटराणी ज-
लीरे सू० । वासुलदेवी मनोहार ॥ वा० ॥ १३ ॥ एम जाणी इहां उतरीरे सू० । अपठराने अनुकार

॥ वा० ॥ तेहनी एक पुत्री यईरे सू० । रुकमिणी रति अवतार ॥ वा० ॥ ६ ॥ हवे अवसर एकदा
 वलीरे सू० । उद्यान रमवा जाय ॥ वा० ॥ हाथणीनी परें मलपतीरे सू० । दीठी मायने ताय
 ॥ वा० ॥ ७ ॥ पुत्रीप्रतें देखी करीरे सू० । चिंते तात दिलमाहें ॥ वा० ॥ ए कन्याजोग किहांथ-
 कीरे सू० । वर मलवो उठाहें ॥ वा० ॥ ८ ॥ इस्यो अजिप्राय चूपनोरे सू० । लही मतिसागर प्र-
 धान ॥ वा० ॥ कहे राजन तुमे सांजलोरे सू० । मुज वचन अनृतपान ॥ वा० ॥ ९ ॥ रथमर्दनपु-
 रराजवीरे सू० । हेमरथ नामें उदार ॥ वा० ॥ कनकरथ तस नंदनोरे सू० । जनताने सुखकार ॥
 वा० ॥ १० ॥ गुणवंत ने न्यायी वलीरे सू० । ए वर पुखी जोग ॥ वा० ॥ ए बेनो संग रूखनोरे
 सू० । जोगवशे सुखजोग ॥ वा० ॥ ११ ॥ मंत्रीवचन इम सांभलीरे सू० । हरख्यो सुंदर भूपाल
 ॥ वा० ॥ पासे हेमरथ रायनेरे सू० । प्रेपे लहरपाल ॥ वा० ॥ १२ ॥ गुणसेन लहरपालजीरे
 सू० । प्रणमे नृपना पाय ॥ वा० ॥ भेट मुकी मुख आगलेरे सू० । वेगो यथोचित ताय ॥ वा० ॥
 ॥ १३ ॥ जापे हेमरथ चूपतिरे सू० । मुज मित्र सुंदराय ॥ वा० ॥ ठे कुशली परिकर वयोरे सू० ।

तुं कहे जेण सुख थाय ॥ वा० ॥ १४ ॥ राजवचन सांजली तदारे सू० । गुणसेन जापे वात ॥ वा० ॥
 राजन तुम मित्रने अठे रे सू० । कुशल खेम सुखसात ॥ वा० ॥ १५ ॥ मोकळ्यो हुं कारजवशेरे
 सू० । ते आढ्यो तुम पास ॥ वा० ॥ वात सयल तुमने कहुं रे सू० । सांजळो नरपति खास ॥ वा० ॥
 १६ ॥ ठे नरपति अम भूपनीरे सू० । पुत्री रुखमणी नाम ॥ वा० ॥ तुम पुत्र कनकने आपवारे
 सू० । अम नृप धरे मन ठाम ॥ वा० ॥ १७ ॥ ए कारजें अमे आवियारे सू० । द्यो मुज उत्तर सार
 ॥ वा० ॥ ए वर कन्या जोमलीरे सू० । अनुरूप ठे श्रीकार ॥ वा० ॥ १८ ॥ यतः—कुलं च शीलं
 च सनाथता च । विद्या च वित्तं च त्रपुर्वयश्च ॥ एतानि सप्त प्रविलोच्य देया । नतःपरं जाग्यवशा
 हि कन्या ॥ १ ॥ ढाल ॥ गुणसेन वचन सुणी करीरे सू० । हेमरथ नरपाल ॥ वा० ॥ वात सहु
 अंगीकरीरे सू० । लेशुं सुख विशाल ॥ वा० ॥ २० ॥ हवे हेमरथ भूपतिरे सू० । लश्कर सज्ज क-
 रावी ॥ वा० ॥ रुढे दिवसे निजपुत्रनेरे सू० । मोकळे जंजा देवरावी ॥ वा० ॥ २१ ॥ तातनो
 आदेश पामीडरे सू० । कनकरथ कुमार ॥ वा० ॥ चाढ्यो रुखमणी परणवारे सू० । लेई लश्कर

परिवार ॥ वा० ॥ ११ ॥ गावे मंगल वातिकारे सून । वंदिजन विरुद जणंत ॥ वा० ॥ वाजे तुर
परियाणनारे सून । जयजयशब्द सुणंत ॥ वा० ॥ १३ ॥ पाखरिया करता हवा रे सून । हेपारव ति-
ण वार वा० ॥ कनकपलाण रतने जड्यारे सून । तेजी तरल तुखार ॥ वा० ॥ २४ ॥ श्रृंगार्या म-
यगल वलीरे सून । मद फरता मत्तवाल ॥ वा० ॥ काने चामर ऊलकतारे सून । शोन्ने चित्रित
जाल ॥ वा० ॥ १५ ॥ महा महोच्छवे नृपसुत चलेरे सून । ठाम ठाम जनहुंद ॥ वा० ॥ सीमाना
राजा आवीनेरे सून । प्रणामे ते नृपनंद ॥ वा० ॥ १६ ॥ ए पहेला अधिकारनीरे सून । सातमी
ढाल रसाल ॥ वा० ॥ दर्शन कहे श्रोता घरेरे सून । होजो मंगल माल ॥ वा० ॥ १७ ॥

॥ दुहा ॥ श्रीहेमरथसुत कनकजी । लेई जटपरिवार ॥ नित्य प्रयाण करतां थकां । कापी
भूमि अपार ॥ १ ॥ एहवा अवसरमां तदा । कोइ नर आवी ताम ॥ नृपनंदनने इम कहे । सांचल
तुं अन्निराम ॥ २ ॥ नरपुर नाम ए नगरनुं । इहां अरिदमन नृपाल ॥ क्षत्रियमां शिरशेहरो ।
राजा ठे सुविशाल ॥ ३ ॥ तस देशमांहे हे विष्टु । हमणा आव्यो केम ॥ जा बीजे मारग वली ।

राखी मनमां नेम ॥ ४ ॥ नही तो युद्धतणी करो । सामग्री इणवार ॥ सांजली कुंअर हसी वदे ।
 तुं सांभल वचन उदार ॥ ५ ॥ सीधो ए मारग जलो । तिण आव्यो हुं अत्र ॥ भूत लाग्युं तुज
 भूपने । मुजथी टलये तत्र ॥ ६ ॥ कनकरथे इम पुतने । वचन कहां अदंभूत ॥ इते पण निज
 भूपने ॥ कह्यो वृत्तांत अजुत ॥ ७ ॥ ढाल ॥ किसके चले किसके पूत । जीव एकीलो हे अवधूत
 ॥ जीयां जाणले ॥ ए देशी ॥ इत वचन सुणी अरिदमनराय । कोपातुर अति आकुल थाय ॥
 श्रोता सांजलो ॥ कोण कनकरथ आव्यो आहीं । मुज मनकमलने वालण दाह ॥ श्रो ॥ १ ॥ अ-
 रिदमनना सुजट घणाय । दीसे फुजार सवला सदाय ॥ श्रो ॥ केई सुजट तरवारे दृष्टि । रणश्री
 इतिका इम कहे शिष्ट ॥ श्रो ॥ २ ॥ केइक कहे निज शक्ति अनुसार । लमाइ अमे करशुं नि-
 रधार ॥ श्रो ॥ कोइ सुजट कोपें करी तथ । फरसे दाढी पोताने हत्थ ॥ श्रो ॥ ३ ॥ हुं पुरुष
 बीजा निरमाल । कोइ कहे इम लेइ करवाल ॥ श्रो ॥ हवे अरिदमन नामें भूप । मारग रुंध्यो
 जइने अनूप ॥ श्रो ॥ ४ ॥ रणतुर वाजे तिहां अपार । जीत होजो इम कहे नरनार ॥ श्रो ॥

वायुवेग ऊलसता पक्ष । तेणे ढांक्यो ठे व्योम निरपक्ष ॥ श्रो० ॥ ५ ॥ तो सूरजनी शी करुं वात
 । हुं रद्देवानी इहां अवदात ॥ श्रो० ॥ राणमाहिं रद्देवुं दुष्कर दीठ । शूरवीरने लागे मीठ ॥ श्रो० ॥
 ॥ ६ ॥ खरुगधरने खरुगसुं प्रीत । जालावाळा जालासुं रीत ॥ श्रो० ॥ मुष्टिवाळा मन मुष्टिधरंत ।
 दंरुधरा मन दंरु करंत ॥ श्रो० ॥ ७ ॥ बाणवाळा बाणने जपंत । गदाधरा गदा वहंत ॥ श्रो० ॥
 एहवा सुजट दीसे तिहां कोनि । सज यइ युधें आव्या दोनि ॥ श्रो० ॥ ८ ॥ कुंताग्रजागे ह्णिण्या
 मत्त । इन्नथी निकट्युं शोणित रत्त ॥ श्रो० ॥ ९ ॥ जुख्या यमने जाणुं ए दीध । विधिये जेटणुं खावानुं
 कीध ॥ श्रो० ॥ १० ॥ विरुदावलि मागध जणे त्याहिं । नाशता दीठा कायर ज्याहिं ॥ श्रो० ॥ का-
 दव रुधिरनो थयो अपार । धरुो सुजटना नाचे जयकार ॥ श्रो० ॥ ११ ॥ थतुं ह्नुं महायुध तिण-
 वार । वे लश्करनुं जन दुखकार ॥ श्रो० ॥ महायुध थातें बोले कुमार । बैरि मर्दन सांजल सुख-
 कार ॥ श्रो० ॥ १२ ॥ ताहरी जुजा मद रोग ठे जेह । घात काथथी टालुं तेह ॥ श्रो० ॥ तव व-
 लतुं अरिदमन जुपाल । कहे सांजल तुं ठे हजी वाल ॥ श्रो० ॥ १३ ॥ एहवुं पराक्रम कयांथी

होय । बालकने तुं चित्तमां जोय ॥ श्रोण ॥ बालक ते हूधना पीनार । युद्धनुं कष्ट तो नवि सहे-
 नार ॥ श्रोण ॥ १३ ॥ उपतिनां सुखी वचन कुमार । मान धरी जंप्पे तेणीवार ॥ श्रोण ॥ तुज मा-
 यानी खोपरी जेहूँ । खरुगरांगें करी जांगुं तेहू ॥ श्रोण ॥ १४ ॥ हवे दोइ तेहू युद्ध करंत । बले
 देवता उपमा धरंत ॥ श्रोण ॥ अनुक्रमे मूक्या तेणे हूधियार । जाग्या दंत गज थाये अनुहार ॥
 ॥ श्रोण ॥ १५ ॥ ते वे बाहुयुद्ध करंत । बली मुष्टियुध बात धरंत ॥ श्रोण ॥ मुष्टिप्रहारथकी श-
 खनो त्याग । करे दोय घोंकापाकनो लाग ॥ श्रोण ॥ १६ ॥ तेवार पठी ते कनककुमार । करतो ह-
 वो तस पादप्रहार ॥ श्रोण ॥ मूर्ख पांम्यो अरिदमनराय । जाग्यें चिंतित कारज थाय ॥ श्रोण ॥
 १७ ॥ जीवाळ्यो शीतल उपचार । करी कुमारें ततखण सार ॥ श्रोण ॥ थइ समाधि पांम्यो वैराग
 । ध्यावें चित्ते नही अम माग ॥ श्रोण ॥ १८ ॥ अहो संसार असारमजार । राजनी तृष्णा मोटी
 अपार ॥ श्रोण ॥ प्रांजल पंथे चालतो एह । निरपराधी वार्यो में तेहू ॥ श्रोण ॥ १९ ॥ कुमरने खे-
 दनुं कारण कीध । मानथकी में अपजश लीध ॥ श्रोण ॥ में उपाज्युं अंतरायकर्म । घणा कालनुं

जाणो ए मर्म ॥ श्रोण ॥ २० ॥ कर्मबंध करवो सुखभ । पण ते हरवो ठे दुल्लभ ॥ श्रोण ॥ इम
जावतां अरिदमनराय । जातिस्मरण सहे सुखदाय ॥ श्रोण ॥ २१ ॥ स्वयंबुध थयो तेह नरिंद ।
देवें दीधुं खिग मुण्णिंद ॥ श्रोण ॥ तथाविध मुनिराजने दीठ । प्रणमे कुमार करी अपीठ ॥ श्रोण ॥
२२ ॥ कुंथार कहे वली श्रीमुनिराज । तुं भवोदधितारण जहाज ॥ श्रोण ॥ धन्य ठे तुजने तुं कृत-
पुण्य । नवभीत जनताने शरण्य ॥ श्रोण ॥ २३ ॥ सर्वसंगना त्यागथी आज । तें मुज जील्यो तुं शि-
रताज ॥ श्रोण ॥ हे जुवनोत्तम तुज पाथरेण । पवित्र हुं महात्ताग तेण ॥ श्रोण ॥ २४ ॥ इम
शुणी करी मुनिने कुमार । प्रयाण करे वनहमोजार ॥ श्रोण ॥ पण वनमां नही नीरनवाण । एम
विचारि कहे एह वाण ॥ श्रोण ॥ २५ ॥ जाउं सेवक तुमें अटवीमांहे । पाणीनी खबर काढो उठांहे
॥ श्रोण ॥ तव ते चाल्यो सेवकसाथ । चालतां दीतुं सरोवरपाथ ॥ श्रोण ॥ २६ ॥ वली ते चाकरें
तलाव आमन्न । दिगी कन्या रूपें धन्न ॥ श्रोण ॥ क्रीना करंती अतिमनोहार । जाणुं अपठरानो
अवतार ॥ श्रोण ॥ २७ ॥ क्रीना मूकी तलावे जाय । कमलिनीपत्रे नीर ग्रहाय ॥ श्रोण ॥ उपवन

देवकुलमाहें सार । पेढी ते कन्या. हरख अपार ॥ ओ० ॥ २७ ॥ इण वेला एक तिहांकणे जाण ।
 तापस आव्यो गुणनी खाण ॥ ओ० ॥ उतावली थइ खासन देय । कन्या तापस जक्ति करेय
 ॥ ओ० ॥ २८ ॥ तापस पण कुंअरीने त्याहे । कंदमूलादिक आपे अवाह ॥ ओ० ॥ ए कौतुक
 देखी घणीवार । अमें आव्या तुमपासे बदार ॥ ओ० ॥ ३० ॥ सा कुमरी वली तापस तेह । स्व-
 रूप न जाणुं अम सेंदेह ॥ ओ० ॥ कनकरथ सांचली नृपनंद । कुमरी किम मिलें ध्याये अमंद
 ॥ ओ० ॥ ३१ ॥ पहेले अधिकारे आवमी ढाल । कही दरशने राग बंगाल ॥ ओ० ॥ गुणीगुण
 सांचली जस विशाल । रुद्धि वृद्धि हवे मंगलमाल ॥ ओ० ॥ ३२ ॥ सर्व गाथा ॥ ३९ ॥

॥ डुहा ॥ हवे कनकरथ कुंअर ते । ध्यावे कन्या जोग ॥ निद्रा पण आवे नही । अनुदिन
 धरतो शोक ॥ १ ॥ सेवक दर्शित मार्गे । सुंदरी जोवा काज ॥ चाल्यो ते नृपनंदनो । वनमां थ-
 इ शुभ साज ॥ २ ॥ नाम सुणी कन्यातणुं । श्रवण सुधारस सार ॥ तस मनमां इच्छा थइ ।
 जाइ महुं किण वार ॥ ३ ॥ नाममात्रना श्रवणथी । नरने लागे मोह ॥ स्त्री साची मोहनलता ।

कुमरे कीध अपोह ॥ ४ ॥ चालंतां वनमां तदा ! जव आव्यो कुमार ॥ दीठी वटतरु हींचती ।
ते कन्या सुखकार ॥ ५ ॥ यौवनवयथी शोभती । दीठी कुंअरी सार ॥ नृपसुत चित्तमां चितवे ।
दावी हर्ष अपार ॥ ६ ॥ शुं ए वर देवांगना । रूप मनोहर अंग ॥ आवी ठे नरलोळमां । कर-
वा लीला रंग ॥ ७ ॥ अथवा शुं विद्याधरी । विद्या साधन काज ॥ आवी ठे वनमां अही । नारी-
गण शिरताज ॥ ८ ॥ तजी कंटकयुत कमल शुं । लक्ष्मी आवी अत्र ॥ अथवा विधि ए सुजन्मणी
। कीधी एह पविल ॥ ९ ॥ एम विचारी कुंअर ते । घोटकथी उत्तरंत ॥ देवकुलें जातो हवो । स-
वि परिवार सतंत ॥ १० ॥ कथे उपाये एहने । हुं बोलावुं जाम ॥ सैन्यकोलाहल सांजली । अदृश्य
थई सा ताम ॥ ११ ॥ अणदीगानुं डुल नही । दीहुं विघटे साल ॥ भूरुया जोजन दाखवी । जिम
को करे विसराल ॥ १२ ॥ यतः—तनकफास तनमें चुजें । सो सालें निशदिन चित्त ॥ केशवहगसैं
हग चुजें । सो क्युं विसरे मित्त ॥ १३ ॥ ढाल ॥ धनरा ढोला ॥ ए देशी ॥ श्रीकनकरथ तिहांक-
णेरे । चिंतातुर अति थाय ॥ मनरा-मान्या ॥ सैन्य उतार्युं तिण थलेरे । वासो वसे निरमाय ॥

मण ॥ १ ॥ जोवा लाग्यो सवि वनतणारे । ठेकाणा अने ठोर ॥ मण ॥ पण नवि लाग्ने कन्यकारे ।
 दिलगिर थयो करे शोर ॥ मण ॥ २ ॥ जोतां जोता धूरें गयोरे । तव दीवो प्रासाद ॥ मण ॥ दंरु
 कलश धज लहलहारे । गगनसुं मांडे वाद ॥ मण ॥ ३ ॥ चंद्रकांत जिम उजलोरे । मणितोरण
 फलकंत ॥ मण ॥ अष्टोत्तर शत स्फटिकनारे । पावसीयां नीयंत ॥ मण ॥ ४ ॥ चिहुं दिशि सरखी
 फलहलारे । वातायननी उल ॥ मण ॥ चोवारो प्रासाद जिनतणारे । प्रौढी दीपें पोव ॥ मण ॥
 ५ ॥ पोले प्रवेश कुंअर करेरे । कौतुकमात्र निमित्त ॥ मण ॥ चैत्य देखी अति हरखीयोरे । प्रभुगुण
 वासित चित्त ॥ मण ॥ ६ ॥ मणिमय अंज चोकीतणारे । विविध जातिना उलोच
 ॥ मण ॥ मणिकंदुक मुक्ताफलारे । नही तिहां आवे संकोच ॥ मण ॥ ७ ॥ मणिमंझित
 कंचनतणारे । दंडे चामर ढलंत ॥ मण ॥ पुतळी उज्जी कर ग्रहीरे । दिविजं ज्योति मिलंत
 ॥ मण ॥ ८ ॥ केसर कपुर सुगंधथीरे । वासित दश दिशि सार ॥ मण ॥ नमती देइ प्र-
 दक्षणारे । पाम्यो हरख अपार ॥ मण ॥ ९ ॥ मूलगंजारे निरखतोरे । कृपभंदेव जिणंद ॥ मण ॥

जव्यनयन सूधासमोरे । आनन पुनमचंद ॥ म० ॥ १० ॥ समतारसमां जीवतोरे । शांत सुधार-
स सिंधु ॥ म० ॥ गतहूपण जिनराजजीरे । जगजीवन जगबंधु ॥ म० ॥ ११ ॥ एहवा प्रभुजी
नीरखीनेरे । पाम्यो कुंअर आनंद ॥ म० ॥ जिम चंडमाने देखीनेरे । लहे चकोर आनंद ॥ म०
॥ १२ ॥ राजकुंअर बंदना करेरे । मन वचन काय विरुछ ॥ म० ॥ स्तवन कहीने उठीउरे । मं-
मपे वेठो विरुछ ॥ म० ॥ १३ ॥ तिण वेलायें ते आवीउरे । कर ग्रही कुमरी एक ॥ म० ॥ ता-
पस गुणनो आगरोरे । सकल कलायें ठेक ॥ म० ॥ १४ ॥ मुक्ताहारनरे मिशयकीरे । शतचंडनी-
पें वद्ध ॥ म० ॥ करतो जाणुं इम तदारे । तापस अतिअणो दद्ध ॥ म० ॥ १५ ॥ तापसने देखी
करीरे । कुंअर नमें तस पाय ॥ म० ॥ प्राणीने लिंगी पूज्य ठे रे । शाखें एहवो न्याय ॥ म० ॥
१६ ॥ तदनंतर तापस कहे रे । किहांथो आव्या कुमार ॥ म० ॥ नाम तमाहं मुजने कहोरे ।
किहां जाशो निरधार ॥ म० ॥ १७ ॥ मुज अवसर पूजातणोरे । तापस कहे इणिवार ॥ म० ॥ तुं ग्रहजे
मुजहायथीरे । फलादिक ए सार ॥ म० ॥ १८ ॥ कपि अथवा गृहस्थने रे । सर्वने प्राहुणो होय

॥ म० ॥ इम विचारी तुमें ग्रहो रे । अर्घ्यादिक ए जोय ॥ म० ॥ १ए ॥ यतः—अग्निगुरुर्द्विजाती-
 नां । वर्णानां ब्राह्मणो गुरुः ॥ पतिरेव गुरुः स्त्रीणां । सर्वस्याज्यागतो गुरुः ॥ १॥ ढाल ॥ फलनाम कुंअर
 सांजलीरे । एवुं ध्यावे दिलमाहें ॥ म० ॥ मुज कारज सफल होशेरे । रुपिवचन मानुं उठाहें ॥ म० ॥ १० ॥
 फलकंदादिकने ग्रहीरे । कुंअर गयो बटपास ॥ म० ॥ रागसागरनी चंद्रिकारे । कन्या देखे उद्धास ॥ म० ॥
 ॥ ११ ॥ आवास तेणे देवरावीयारे । थापी त्यां घोटकशाल ॥ म० ॥ बीजे दिन बली तापसोरे ।
 लावे फल ततकाल ॥ म० ॥ १२ ॥ कुंअरनी चक्ति साचवेरे । दानथी सवि वश थाय ॥ म० ॥
 बीजे दिवस बली तापसोरे । चक्ति करे सुखदाय ॥ म० ॥ १३ ॥ कुंअर कहै तापसप्रतरे । स्वामि
 कहो मुज काज ॥ म० ॥ तव रुपि बलतुं इम कहै रे । तुं सांजल महाराज ॥ म० ॥ १४ ॥ ठे
 वळुनामा देशमांरे । नवरी मृत्तिका नाम ॥ म० ॥ राज करे हरिषेणजीरे । प्रियदर्शना अन्नि-
 राम ॥ म० ॥ १५ ॥ अन्नदा कालें भूपतिरे । ध्यातो हुवो मनमांहि ॥ म० ॥ माहरे नथी कोइ
 नंदनोरे । एह वडुं दुख आहिं ॥ म० ॥ १६ ॥ गलित यौवन माहरुं थयुं रे । ॥ पाम्यो बली जरा

गात्र ॥ म० ॥ वदन न दीबुं पुत्रनुरे । तेहथो हुं दुखपात्र ॥ म० ॥ २७ ॥ यतः—अपुत्रस्य गति-
र्नास्ति । स्वर्गो नैव च नैव च ॥ तस्मात्पुत्रमुखं दृष्ट्वा । स्वर्गं गच्छति मानवः ॥ १ ॥ अपुत्रस्य गृहं
शून्यं । दिशः शून्या ह्यवांधवाः ॥ मूर्खस्य हृदयं शून्यं । सर्वशून्या दरिद्रता ॥ २ ॥ ढाल ॥ शुं हुं
जाळं आकाशमारे । अथवा पेशुं पाताल ॥ म० ॥ ऊपपात वली हुं कं रे । जेम मले मुज
वाल ॥ म० ॥ २८ ॥ एहवी चिंता राक्षसीरे । प्रस्त कयों जरतार ॥ म० ॥ ते देखी प्रियदर्शनारे ।
एम कहे सुखकार ॥ म० ॥ २९ ॥ नाथजी चिंता मुज कहोरे । दीउ चिंताविनाग ॥ म० ॥
राजा कहे राणीप्रतेरे । तुं नवि चिंता लाग ॥ म० ॥ ३० ॥ तोये राणीना हठथकीरे । कहेतो हवो
राजान ॥ म० ॥ पुत्रनी चिंता मोटी अठेरे । ए राज तृण समान ॥ म० ॥ ३१ ॥ कांडक हसी
वल्लतुं कहेरे । प्रियदर्शना जरतार ॥ म० ॥ अजिता देवी आपणीरे । कुलदेवी सुखकार ॥ म० ॥
॥ ३२ ॥ आराधन करो तेहनुरे । पूरे सुतनी आश ॥ म० ॥ तुष्ट थशे कुलदेवतारे । प्रत्यक्ष काम-
गवी खास ॥ म० ॥ ३३ ॥ ए पहेला अधिकारनीरे । नवमी ढाल मनोहार ॥ म० ॥ उवजाय द-

शनसागरे । कही श्रोता हितकार ॥ म० ॥ ३४ ॥ सर्व गाथा ५० ॥

॥ दुहा ॥ श्रीहरिपेण भूपावजी । निसुणी स्त्रीनी वाच ॥ अंगीकार करतो हवो । एह कहुं
मुज साच ॥ १ ॥ हवे कालीचोदसदिने । नाही धोई भूप ॥ श्वेत वस्त्र पहेंरी करी । देवीघरे अ-
नूप ॥ २ ॥ आवीने पूजा करे । कुंकुमादि वरद्रव्य ॥ पाणिसंपुट जोनी करी । विनवे स्तुतिथें न-
व्य ॥ ३ ॥ जो मुजने देरि तमो । आपो पुत्र रतन्न ॥ तो हुं जीवीश सुखथकी । नाम जपुं प्रति-
दिन्न ॥ ४ ॥ जो नवि आपो पुत्रने । मुज मस्तक जे एह ॥ तरवारें ठेदो तुमें । एहमां नही संदेह
॥ ५ ॥ प्रसन्न थइ देवी हवे । सुतवर आपे सार ॥ राजन गांठे बांधजो । याशे जयजयकार ॥ ६ ॥
अहश्य थइ ते देवता । राजा बलील जाम ॥ परचाते प्रियदर्शना । हरि देखे सुपने ताम ॥ ७ ॥
ढात्र ॥ घरे आवोजी आंवो मोहोरिउ ॥ ए देशी ॥ प्रियदर्शना पीउने इम कहे । में सुपन दीतुं
श्रीकार ॥ राजा पिण इम वदतो हवो । सिंह सुपनें सुत उदार ॥ प्रियण ॥ ए आंकणी ॥ राजा
पण निजनारीने । कहे देवीतणुं वचन ॥ ते राणी सदहती हवी । होशे मुज पुवरतन ॥ प्रिण

॥ २ ॥ नवमासे सुत जनमीर्त्त । दुश्मनने जे वज्रपात ॥ माततात नाम दीए तदा ॥ अतसेन
इति विख्यात ॥ प्रि० ॥ ३ ॥ जिम सुरतरु देवपरवर्ते । अंवरे जिम वीजनो चंद ॥ जिम सिंहपोत
गिरिदरिविपे । तिम बाधे नृपनो नंद ॥ प्रि० ॥ ४ ॥ इम यणा दिवस गये थके । वक्र शिद्धित घोटके
त्याहि ॥ अपहरी आण्यो इण आश्रमे । दूर देशथी राजा आहि ॥ प्रि० ॥ ५ ॥ हवे निसुणोजी
कौतक चारता ॥ ए आंकणी ॥ ते घोमाने मूकी करी । आ सरोवर पाणी निपीय ॥ स्वेद्याए ता-
पास आश्रमे । राजा हरिपेण आठ्यो तेय ॥ ह० ॥ ६ ॥ कछ महा कछ वंशमां । तपप्रवृत्तिरसिक
शिष्यजुत्त ॥ जटाकलापकलित सदा । परब्रह्म ध्यावे निजचित्त ॥ ह० ॥ ७ ॥ जीवदयानो आगार
ठे । समतारस वासित मन्न ॥ विश्वभूति तापसप्रते । नृप प्रणमी कहे धन धन ॥ ह० ॥ ८ ॥
तापस पण आशिष दीये । हरिपेण राजाने तेह ॥ किहांथकी तुमे आवीया । एकाकी नृप सस-
नेह ॥ ह० ॥ ९ ॥ तापस वचन सुणी करी । धरापाव जापे इम वाण ॥ अश्व अपहार आवीर्त्त ।
मुज चरित्रने तुं जाण ॥ ह० ॥ १० ॥ तेवारपठी ए तापसे । निज धर्म कह्यो सुविचार ॥ ते सां-

नृपचित्तमां । जाण्यो संसारं असारं ॥ ११ ॥ इण्ये अवसर नृपतितणा ॥ पगलां देखी
 आत्रंत ॥ सैन्य सकल धुं । एकलें । मास एक लगे कपि ठावंतें ॥ १२ ॥ तें हरिपेण राजा
 बली । करावे कपच प्रासाद ॥ तैवार् पवीं ते तापसें । कृपा करी नृपने आह्लाद ॥ १३ ॥
 विपवेगनो वारक अवे । एहवो भंत्र दीड मनोहार ॥ जगमाहे जोतांथकां । विद्यादान बडु । चिंत
 धार ॥ १४ ॥ राजा निजपुर पामीड । पाळे पृथिवीप्रति सार ॥ विपना टालण मंलथी ।
 प्रसिद्ध दुर्ज हितकार ॥ १५ ॥ एहवे अवसर तिहांकणे । कोइ दूत आवी कहे एम ॥ राज-
 न् सांभल मुज वीनति ॥ चित्तमां राखी बहु प्रेम ॥ १६ ॥ रमणीकपुरी मंजुलावती । तिहां
 प्रियदर्शन नरपाळ ॥ तास विद्युतप्रभा चारजा । प्रियमती पुत्री विशाल ॥ १७ ॥ तेह पुत्री
 सुती हती । आज रात्रें सरपें दष्ट ॥ तेहना मात पिता सहु । तेथी पन्थियां बहुलें कष्ट ॥ १८ ॥
 ते माटे कृपा करी घणी । पधारी करो जपकार ॥ ते सुणी नृपति त्यां गयो । अइ जंटनीये अस-
 वार ॥ १९ ॥ पेठो राजाने मंदीरे । देखानी भूषें तेह ॥ काष्टतणी परें चेतना । नागी ठे

कन्यानी जेह ॥ हण ॥ २० ॥ तेवार पछी हरिपेण वली । एक मंगल रचावे त्यांह ॥ सुरजि द्रव्य
थी पूजीत । मंत्र ध्यान करे भूप ज्यांह ॥ हण ॥ २१ ॥ कणमालमांहें टालीत । सर्व विप उदयनो
प्रचार ॥ अचित्य ठे मणि मंत्रनो । महिमा भूमिमकार ॥ हण ॥ २२ ॥ एहवे जयजय नादनो ।
वळी लोकें कीध उच्चार ॥ वाजंवाजे तिहां अति घणां । श्रवणयुगल सुखकार ॥ हण ॥ २३ ॥ ते
देखी प्रियमती पुलिका । बोले एवां बहु बोळ ॥ जय जय शब्द थाये घणो । केम वाजां वाजे
अतोळ ॥ हण ॥ २४ ॥ केम मदया ठे लोको इहां । आपे उत्तर तस तात ॥ सापें करनी तुं तदा
। सांजल तुं मुज वात ॥ हण ॥ २५ ॥ आ हरिपेण भूपे अहीं । तुज विप उतारुं जाण ॥ सर्व
दान माहें कहुं । अहो अन्नयदान प्रधान ॥ हण ॥ २६ ॥ वासरद्वयें तुं साजी थइ । तेहनी खु-
शाली निमित्त ॥ वाजिल वाजें ए सवि । पुत्री धारो निज चित्त ॥ हण ॥ २७ ॥ हवे प्रियमतीयें
देखीत । प्रेमनयणें श्रीहरिपेण ॥ तेणे जोशुं पण प्रेमथी । प्रेमनुं मूल ठे नेण ॥ हण ॥ २८ ॥ अ-
हो दीधा मुज एमणे । मंत्रवैजवथी दश प्राण ॥ आपो पिता मुज एनणी । उपकार प्रतिकृति जाण

॥ हण ॥ २९ ॥ हरिपेणने नृप हवे वीनवे । मुज पुढी ग्रहो महाराज ॥ तेणे पण नाकारो कह्यो । मुज ठे व्रत सेवा काज ॥ हण ॥ ३० ॥ पण पराणे हरिपेणने । परणाची प्रियमती सार ॥ तेह साथे जोग जोगवे । घणा दिवसलगे कुमार ॥ हण ॥ ३१ ॥ एक दिन ते वनमां गयो । विश्वभूति तापसनी पास ॥ प्रणमी व्रत लीधुं तेणे । राणीसहित बहु आश ॥ हण ॥ ३२ ॥ ए पहेला अधिकारमां । कही दशमी सुंदर ढाल ॥ उचकाय दरशन श्रम कहे । चवि लहो नित्य मंगलमाल ॥ हण ॥ ३३ ॥

॥ दुहा ॥ कंदमूल फल आहरे । रुपिराजा हरिपेण ॥ कृतार्थ करे पंथीप्रते । वन विचरंतो तेण ॥ १ ॥ गूढगर्ज राणीतणो । नित्य वध्यो तिण टाण ॥ तापसमां विकृत हुज । निंदा थड तस हाण ॥ २ ॥ विश्वभूति वदे तदा ॥ सुण हरिपेण सुजास ॥ व्रतमां ए तुज नवि घटे । नारी जोग विलास ॥ ३ ॥ यतः—चारित्रेण विहीनः । श्रुतवानपि नो प्रशस्यते सद्भिः ॥ शीतलजलसंपूर्णः । कुलजैश्र्वानालकूप इव ॥ १ ॥ ॥ दुहा ॥ विश्वभूति तापस हवे । निकट्यो त्यांथी रात्र ॥ वीजा वनमां जड रह्यो । निर्मल व्रतनुं पात्र ॥ ४ ॥ तापस ते हरिपेणजी । सूनुं आश्रम देखी ॥ चिंता-

श्री व्याकुल ययो । दैवतणी गति पेखी ॥ ५ ॥ हाहा दैवें शुं कर्तु । सुजने शोक संताप ॥ नाख्यो
ठे महाकष्टमां । दैवतखो उत्तपात ॥ ६ ॥ जगमां सुखीउ को कही । नवि कोनुं स्थिर चित्त ॥ दैवें
को न विमंविउ । तापस चिते नित्त ॥ ७ ॥ इम ध्यातो ते तापसो । प्रिया सहित तिण वार ॥
मनने स्थिर करी रह्यो । याज्ञो जयजयकार ॥ ८ ॥ ढाल ११ मी ॥ देशी नणदलनी ॥ श्रीहरिपेण
तापस तिहां । निज प्रियाने संजुतहो सुंदर ॥ वनमांहे रहेतांयकां । प्रसवीं पुत्री पवितहो सुंदर
॥ वात सुणो वारूपरें ॥ १ ॥ ए आंकणी ॥ मातपिनायें तव दीउं । कृषिदत्ता इति नाम हो ॥ सुं० ॥
करमसंयोगें तेहनी । मायें मरण कर्तु तामहो ॥ सुं० ॥ वा० ॥ २ ॥ वापें बहु कष्टें करी । पुत्री
वधारी त्यांहेहो ॥ सुं० ॥ कोमल फलदानें करी । अष्ट वरसखगें ज्यांहेहो ॥ सुं० वा० ॥ ३ ॥ पुत्रो
वररूपधारिणी । अपठरानो अवतारहो ॥ सुं० ॥ तरूणजन मन मन वश करे । रूपें वागुरासारहो
॥ सुं० ॥ ४ ॥ रूपवती कन्याप्रते । कोइ ग्रहे इति जाव हो ॥ सुं० ॥ तास जनक करतो हवो ।
अदृश्य अंजन वली जावहो ॥ सुं० ॥ वा० ॥ ५ ॥ उत्तम तपमहिमायकी । सहु सीजें निज का-

जहो ॥ सुं ॥ तपथी कृद्धि संपजे । पामे जससमाजहो ॥ सुं ॥ वा० ॥ ६ ॥ कृत अंजन
कुमरीप्रतें । जे देखशे नर तेह हो ॥ सुं ॥ ए कुमरीनो वर होशे । एहमां नही संदेह हो ॥ सुं ॥
७ ॥ परिवार कोई देखे नही । बली चिह्ननी लागे जीतिहो ॥ सुं ॥ तेम विचारी में कीधुं ।
पुत्रीने अंजन प्रीतिहो ॥ सुं ॥ वा० ॥ ८ ॥ एवी रीते कृतअंजना । क्रीमा करंती बालहो ॥ सुं ॥
वनतरुनरने सींचती । गमामती बहुकाल हो ॥ सुं ॥ वा० ॥ ९ ॥ एह कथा माहरी अठे । त-
पोधन हुं हरिपेणहो ॥ सुं ॥ कृपिदत्ता पुली माहरी । कुलसुत परणो तेण हो ॥ सुं ॥ वा० ॥
१० ॥ ताएस कृपिना वयणथी । कनकरथ नृपनंद हो ॥ सुं ॥ कृपिदत्ता ते परणीउ । शुभ ल-
गन सुख कंद हो ॥ सुं ॥ वा० ॥ ११ ॥ ते कन्याना लाजथी । संतुष्ट थई कुमार हो ॥ सुं ॥
इम कहेतो ह्वो अन्य प्रिया । करवी नही चित्त धारहो ॥ सुं ॥ वा० ॥ १२ ॥ हवे तेहने प्रीत-
नी । वनवासीने थाय हो ॥ सुं ॥ संसारिक सुख जोगवे । दिन केतांइ गमायहो ॥ सुं ॥ वा० ॥
१३ ॥ इक अवसर कुंअरप्रतें । हरिपेण कहे इम वाण हो ॥ सुं ॥ जराजर्जर हुं थयो । मुज व-

चन सुणो गुणखाण हो ॥ सुं ॥ वा० ॥ १४ ॥ वहिंकुंरमां पेसवा । इच्छुंतुं महाजागहो ॥ सुं ॥
 प अंगजा माहरी हवे । भलावी तुजने आज हो ॥ सुं ॥ वा० ॥ १५ ॥ रुपिदत्ता निजतातनी ।
 वाणी नीसुणी रोइ हो ॥ सुं ॥ दीनस्वरें कहेती हवी । मुज तातने वारो कोइहो ॥ सुं ॥ वा०
 ॥ १६ ॥ हे तात किम एहहुं वदो । कर्ण कटुक दुःश्रावहो ॥ सुं ॥ नवि करवी आतमहत्या ।
 इम कयें थाये दोप दाहो हो ॥ सुं ॥ वा० ॥ १७ ॥ तापस कहे पुत्रीप्रतें । मंत्रपूत आतम जा-
 सहो ॥ सुं ॥ वहिमां होम्याथकी । स्वर्गे गति थाये तासहो ॥ सुं ॥ वा० ॥ १८ ॥ यदुक्तं पुरा-
 णे—मंत्रपूतैस्तनोरंशैर्ये जुहति हुताशनं ॥ ते गच्छंति क्षणात्स्वर्गं । देवनारीजिरंचितं ॥ १ ॥ ढाल ॥
 हे वत्से मुज करथकी । तुं ग्रहे आ रमणीक फल हो ॥ सुं ॥ ए फलने वाववें करी । थाये सु-
 रतरुफल हो ॥ सुं ॥ वा० ॥ १९ ॥ मास पढ़ने अंतरे । फल आपे देहीने एह हो ॥ सुं ॥ ए
 हहुं कही ते तापसो । पुत्रीने फल आपे तेह हो ॥ सुं ॥ वा० ॥ २० ॥ वळी तापस कुंअरने
 कहे । मुज पुत्री रूमी रीतें हो ॥ सुं ॥ स्नेहदृष्टिथी पालजो । वळी राखजो परम प्रीति हो

॥ सु० ॥ वा० ॥ २१ ॥ पुत्रीने शरण तुं अठे । जिमं गंगाने सागर जाण हो ॥ सु० ॥ इम शिक्षा
देइ तेहने । अग्निमां पेशे सुजाण हो ॥ सु० ॥ वा० ॥ २२ ॥ आतमप्रति साधतो हवो । तपोधन
श्रीहरिपेण हो ॥ सु० ॥ कृषिदत्ता रोतो हवी । तातपाडुका थापी तेण हो ॥ सु० ॥ वा० ॥ २३ ॥
नित्य प्रयाण करवे करी । रथमरदनपुर आवे हो ॥ सु० ॥ हेमरथ निजतातने । कुंअर नमी
सुख पावे हो ॥ सु० ॥ वा० ॥ २४ ॥ हवे कनकरथ ते प्रिया । जोगवे संसारसुख हो ॥ सु० ॥
नानाविध क्रीडा करे । कंडं नवि पावे दुःख हो ॥ सु० ॥ वा० ॥ २५ ॥ इम करतां संसारमां ।
सुखसाता आधीन हो ॥ सु० ॥ भूपति राणीने थयां । वर्ष पांच लयलीन हो ॥ सु० ॥ वा० ॥ २६ ॥
एहवे कावेरी नयरीये । राजा सुंदरपाणि हो ॥ सु० ॥ कुंअरने कृषिदत्तातणो । परण्या व्यतिकर
जाणे हो ॥ सु० ॥ वा० ॥ २७ ॥ राजा सुंदरपाणिनी । पुत्री रुक्मिणी सार हो ॥ सु० ॥ तेणीने
पण ए जाणीउ । मनमां दुःख अपार हो ॥ सु० ॥ वा० ॥ २८ ॥ ए पहेला अधिकारनी । ढाल
अग्यारमी सार हो ॥ सु० ॥ उक्ताय दर्शन इम कहे । श्रोताने जयजयकार हो ॥ सु० ॥ वा० ॥ २९ ॥

॥ દુહા સોરઠા ॥ હવે રુકમણીયેં ત્યાંહિં । તેનાવી ઇક જોગણી ॥ સુલસા ગુણ અગાહ । ધર-
મતણી ઠે ચોરટી ॥ ૧ ॥ રુકમણીયે તસ સર્વ । વાતો પોતાની કહી ॥ જોગણી ધરતી ગર્વ । ઇમ
કહે રુકમિણીપ્રતે ॥ ૨ ॥ વત્સે તુજ સંતુષ્ટ । થઇલું હવે હું જોગણી ॥ વાંધો કનક પુષ્ટ । તુજ
આગલ લાલું હવે ॥ ૩ ॥ ઢાલ ॥ ૧૨ મી ॥ આસણરારે જોગી ॥ ઇદેશી ॥ સુલસા જોગણી કહે
ઇમ વાણી । હું લાલું કનકરથ તાણીરે ॥ સાંજલ નૃપપુત્રી ॥ હું વશ આણું ત્રિચુવનલોકા । વયરી-
ને પમાલું પોકારે ॥ સાં ॥ ૧ ॥ આકરપી આણું હું મેહ । શંચું સૂરજ ઇંડુ વેહરે ॥ સાં ॥ હું સુ-
કલું વલી નીલાં જામ । હું પાલું સૂકી વામરે ॥ સાં ॥ ૨ ॥ હું ગગનેશ્રી તારા પાલું । દંઝની પેરે
મેઠ માંડું રે ॥ સાં ॥ વઢી સાતે સાયરને શોણું । નિકલંકીને હું દોણું રે ॥ સાં ॥ ૩ ॥ ટચલી
અંગુલીયેં ત્રિચુવન તોલું । ધરણીધર હાથે ચોલું રે ॥ સાં ॥ માયા જવાની આદિ જે દેવી । તે
સહુણ હું સેવીરે ॥ સાં ॥ ૪ ॥ નવિ લોપે કોઈ માહરી આણ । નવિ ચાલું કોણે પરાણરે ॥ સાં ॥
જે માગે તે તુજને આપું । લલ્યું દૈવતણું ઉથાપું રે ॥ સાં ॥ ૫ ॥ ઇમ નિસુણી ચિતેમાં આણંદી ।

बोले रायसुता पद वंदीरे ॥ सां० ॥ देई मोटुं आल पंपाल । पाको कपिदत्ताने जालेरे ॥ सां० ॥ ६॥
जिम पिउ थाये माहरे वश्य । काम करो ते अवश्ये ॥ सां० ॥ तो तुमें मुजने वेचाती लीधी ।
जवसूधी सुखणी कीधोरे ॥ सां० ॥ ७ ॥ पूरो एटली इडा महारी । हुं जाउं तुम बलिहारीरे ॥
सां० ॥ अंगीकरी रुक्मणीनी वाणी । थइ सुलसा सपराणीरे ॥ सां० ॥ ८ ॥ रथमरदन नगरमां
आवे । कपिदत्तावरने जोवेरे ॥ जोगणी चरिताली ॥ ए आंकणी ॥ जिम पाराधी आवी रचे पा-
स । मृगबंधन धरी उद्यासरे ॥ जोण ॥ ९ ॥ मीनजणी जिम धीवर ताकें । तिम जोगिणी कपटें
न थाकेरे ॥ जोण ॥ रथमरदनपुरे कीधा दंदोला । शेरी शेरी करंकना ढोलारे ॥ जोण ॥ १० ॥
मंदिर मंदिर कीधी मारी । विलपंती सघळी नारीरे ॥ जोण ॥ जनअश्रुनी थइ निरजरणी । शो-
कानलमां थइ ते अरणीरे ॥ जोण ॥ ११ ॥ हाहाकार थयो सवि लोके । सवि जन थया व्याकुल
शोकेरे ॥ जोण । ॥ बालक वृद्ध युवान सवि मार्या । हणतां कोइने न उगार्यारे ॥ जोण ॥ १२ ॥
जोगिणी ते जोगिनी जिम होती । जाणे आवी आपें जमडूतीरे ॥ जोण ॥ करती न थाके पापने

चोरी । कृपिदत्तासुं मांभी ज़ोरीरे ॥ जो० ॥ १३ ॥ निशिमाहें अवस्वापिनी आपे । खरुगें करी म-
नुजने कापेरे ॥ जो० ॥ एंबी रीतें ते नरने नारी । कुंअरमंदिरें नाखे संहारीरे ॥ जो० ॥ १४ ॥
कृपिदत्ताना अथरने रंगे । क्रोधथी शोणितसंगेरे ॥ जो० ॥ वखोपर शोणित ठटकवे । करजुग
पण रंगावेरे ॥ जो० ॥ १५ ॥ शय्यापासे पिशितकरंफा । नाखे ते जोगणी रंफारे ॥ जो० ॥ निद्रा
देइ निकळी जावे । मारी मारी जन सोर उठावेरे ॥ जो० ॥ १६ ॥ जागे निद्राथी कुमार ते जोरे
। मृतजनपरिदेवनसोरेरे ॥ जो० ॥ करुणा पामे जनने दुःखें । शोणित देखे सतीने मूखेरे ॥ जो० ॥
॥ १७ ॥ तेणीना कर सहिराला चासे । पिशितकरंफ शय्यापासेरे ॥ जो० ॥ कुंअर चिंते मन शंका
पायो । विधियें अनरथ उठायोरे ॥ जो० ॥ १८ ॥ अरे आपे करी प्रजा बहुदुःस्था । मारीनी एह
व्यवस्थारे ॥ जो० ॥ शुं विष वरसे शशिनी कांति । हुइ अधियारी रवि हुंतीरे ॥ जो० ॥ १९ ॥
शशिसम निरमल चरिता कांता । नवि देख्या दोपवृत्तांतारे ॥ जो० ॥ पण प्रत्यक्ष देखुं आंहों ।
हवे कहां शुं जाउं क्यांहोंरे ॥ जो० ॥ २० ॥ एम चिंती कुंअर तेणीने जगावे । अनिता ऊढी आ-

पखजावेरे ॥ जो० ॥ जुंजा पावति चल्के अलका । जाणुं नयन ते चंपकलिकारे ॥ जो० ॥
 ॥ २१ ॥ हवे कनकरथ पूठे विहाण । तुं सूकुलिणी सूजाणरे ॥ प्रिया साचुं जापो ॥ समुद्रथी मर्यादा
 किमही तजाय । छंडे गिरिवर किम निज ठायरे ॥ प्रि० ॥ २२ ॥ जेहथी जगतमां हांसी होवे ।
 उत्तम ते किम जोवेरे ॥ प्रि० ॥ रेखामात्र में ताहरो न दीठो । ते केस ए वांक पेठोरे ॥ प्रि० ॥
 ॥ २३ ॥ एह असंभव महारे विशाल । खटके हश्ये जिम सालरे ॥ प्रि० ॥ कहेतां जीन न ऊ-
 पडे संत । कल्याविण पण नवि सरंतरे ॥ प्रि० ॥ २४ ॥ थयो ठे मरकीथी पुरें हाहा कार । सवि लोक
 करेठे घोकारे ॥ प्रि० ॥ दीसे अधर लोहीयाला तारा । तुज जनम पळ्यो धिक्कारे ॥ प्रि० ॥
 ॥ २५ ॥ कांई कपट नवि राखो दिलमां । तुमें वात कहो मुज खिणमारे ॥ प्रि० ॥ कुण कुल कुण
 रूप ताहेरुं नाम । ए तुज कुण थयुं कामरे ॥ प्रि० ॥ २६ ॥ ए पहेला अधिकारे पत्तणी । बार-
 मी ढाल सुखकरणीरे ॥ प्रि० ॥ उवजाय दर्शनसागरवाणी । निसुणो श्रोता हित जाणीरे प्रि० । प्रि० २७
 ॥ दुहा ॥ रुपिदत्ता इम कंतनां । वचन सुणी तिणवार ॥ चिते असंभव वारला । किम कहे

मुज भरतार ॥ १ ॥ इंद्रजास शुं एह ठे । अथवा सुपन विहास ॥ ए विलसित कोइ अरितणुं ।
 पूरव कर्मविकास ॥ २ ॥ पापी देखी छूरथी । मरुं वनमृगळी जेम ॥ तृणमात्र छुहव्युं नथी । दोष
 ए साग्यो केम ॥ ३ ॥ में बूरुं कीधुं नथी । मन वचथी बली काय ॥ जो प्रतीति तुमने नहीं ।
 धीज करुं हुं सहाय ॥ ४ ॥ अथवा अपराधीतणो । मस्तक ठेदो हाथ ॥ शुं तमने हुं दाखवुं ।
 उपाय करो मुज नाथ ॥ ५ ॥ कोमल कांता वचनथी । करुणा पायो कंत ॥ कहे सुंदरि निरदोष
 तुं । मुज मन कोइ न प्रंत ॥ ६ ॥ पण एहवुं देखी करी । मुज मन अचरिज होय ॥ कही निज
 हाथें गजमुत । वनितानुं मुख धोय ॥ ७ ॥ ढाल ॥ १३ मी ॥ कपूर होवे अति ऊजलोरे ॥ ए
 देशी ॥ हवे कनकरथ कुंअरजीरे । वनितानो बहु प्रेम ॥ चित्तमां धारी छावरेरे । बली कहे तास
 एमरे ॥ प्राणी सांजलो थीर करी मन्न ॥ १ ॥ ए आंकणी ॥ उत्तरीय वसनें करीरे । स्त्रीनुं लुहे मुख
 तेंह ॥ टाढे मीठे बोलहेरे । मनवारे ससनहेरे ॥ प्रा० ॥ २ ॥ जाणे अवटाये रखेरे । ए मुगधा
 निज चित्त ॥ मोहना वशथी कंतजीरे । एहवुं करे नित नित रे ॥ प्रा० ॥ ३ ॥ अवगुण सघला

नावरेरे । जे जस बह्व्रज हुंत ॥ सरसवजेता दोपनेरे । द्वेपी मेरु करंतरे ॥ प्रा० ॥ ४ ॥ यतः—रागी
 अवगुण ना ग्रहे । देखो जगतकी चाल ॥ देखो श्याम गोपालकुं । लाल कहत सब बाल ॥ १ ॥
 ॥ ढाल ॥ दिन केता इणिपरें गयारे । रथमरदनपुरमांहि ॥ व्यापी मरकी अतिघणीरे । जनमनें
 ऊठे दाहरे ॥ प्रा० ॥ ५ ॥ लोकतणा तिहां उठ्यारे । शोक अने संताप ॥ हेमरथ राजायें जा
 णीयुरे । एह किस्यो उतपातरे ॥ प्रा० ॥ ६ ॥ क्रोधारुण थइ भूपतरे । वेगें तेनाव्यो तलार ॥
 धूजतो कंपतो आवीउरे । राजापासैं निरधारे ॥ प्रा० ॥ ७ ॥ पठी राजा तेहने कहरे । सांजल
 तुं कोटवाल ॥ रे सुखलुबधो पापीयोरे । न करे जन संजालरे ॥ प्रा० ॥ ८ ॥ राजलोकनी चिंत-
 नारे । न करे मूढ गमार ॥ में तो बहुदिन सांखीउरे । हवे तुज न खमुं लगाररे ॥ प्रा० ॥ ९ ॥
 प्रगट करो उपद्रवतणुरे । कारण ठे अहीं कोण ॥ ए माहरी आणा शिर बहोरे । लावो खबर
 तुमे तोणरे ॥ प्रा० ॥ १० ॥ तेह सुणी ते इम कहरे । थरथर धुजते तन्न ॥ जयें करी अति
 बंचसोरे । गद्गद कंठे वचनरे ॥ प्रा० ॥ ११ ॥ दीन नयन ठे जेहनारे । तन वरसे प्रसेव ॥ गलें

शोष पकतो तदारे । सुण करुणा कर हेवरे ॥ प्रा० ॥ १२ ॥ परें परें शोध करी तेहनीरे । माहरी
शक्ति अनुसार ॥ पण प्रगट थई किहां नहीरे । में जोयुं निरधाररे ॥ प्रा० ॥ १३ ॥ इण पुरे ब-
हु पाखंकीयारे । तरत न लाजे केण ॥ कामण दूमण बहु करेरे । ए जग धूतुं तेणरे ॥ प्रा० ॥
॥ १४ ॥ ठंडेरो वज्रमावीयोरे । राजायें ठामोठाम ॥ काढ्या सहु पाखंकीयारे । दोषित जोशी त-
मामरे ॥ प्रा० ॥ १५ ॥ जंगम ने जोगीजनारे । गणिका ने दरवेस ॥ जती सतीमठवासीयारे ।
काढ्या दरसनी अशोपरे ॥ प्रा० ॥ १६ ॥ सुकुं वलतां नीलुं वलेरे । अन्यायीने दोष ॥ पीना पामे
साधुजनारे । न गणे कांई रोपरे ॥ प्रा० ॥ १७ ॥ इण अचसरें ते जोगणीरे । आवी राजहुवार ॥
प्रतिहारने कहे वीनवोरे । राजाने दरवाररे ॥ प्रा० ॥ १८ ॥ एकना अपराधें सर्वनेरे । कोप न
कीजें चित्त ॥ रोग होते पामातणरे । पखालमांज अजुत्तरे ॥ प्रा० ॥ १९ ॥ दोपीने हुं परगट कहरे
। रांडे जणावी वात ॥ राय कहे जे गायनेरे । वाले गोत्राल अत्रदातरे ॥ प्रा० ॥ २० ॥ जेह कहे
ते कीजीयेंरे । जेह आपें नीमेरु ॥ एहुं कहावी भूपतेंरे । सुलसा जोगणी तेकरे ॥ प्रा० ॥ २१ ॥

आवी सज्जामां जोगणीरे । पापणी अदधुत वेश ॥ ताम्रलिजाग उंची अठेरे । वली जटाजुट केशरे
॥ प्रा० ॥ ११ ॥ आंख राती चीवी नाशिकारे । ललाट अंगुल चार ॥ काश्मीरमुद्रा श्रवणें वलीरे ।
खलकती मेखलाचारारे ॥ प्रा० ॥ १३ ॥ कंठें साला शंखनीरे । जसस्थी धूसर वान ॥ जालें चंदन
आमनी चीनरीरे । नख चार अंगुल मानरे ॥ प्रा० ॥ १४ ॥ मृगचामनी कंथा करीरे । उढणी चि-
लकचर्म ॥ तत्र ग्रहं मोरपीठनुरे । हायमां दंरु कुधरमरे ॥ प्रा० ॥ १५ ॥ ठामें ठामें ऊज्जी रहेरे
। शंखणीनो परिनार ॥ वूर्णितनयना वूमतीरे । जाणे कीघोठे जंगआहाररे ॥ प्रा० ॥ १६ ॥ उच्च-
रती उंचे खरेरे । आवी रही नृपतीर ॥ सय्यजनोने शांति करेरे । मंत्रथी पावन नीररे ॥ प्रा०
॥ १७ ॥ मुखथी वक्रयक्र वोलतीरे । जन जणवे मंत्र ॥ सीकोनरी जाशे नाशीरे । देखीने एहना
तंत्ररे ॥ प्रा० ॥ १८ ॥ तत्र दृष्टिसंज्ञा भूपतेरे । दीधी वेठी तेह ॥ राजा कहे तुमे जोगणीरे । अम
विधन निवारो एहरे ॥ प्रा० ॥ १९ ॥ तत्र कहे सुखसा जोगणोरे । सुणो तुमो नरनाह ॥ उपकार
कारण विश्वनेरे । अवतर्यां अमें प्रवाहरे ॥ प्रा० ॥ २० ॥ कीजें उपकार शक्तिथीरे । एटलुं सार

संसार ॥ उपकार कारण रविशशीरे । सज्जनने जलधाररे ॥ प्रा० ॥ ३१ ॥ आज रातें देवी मुजनेरे
कहुं सुपन सोजार ॥ दरशनीपर राय कोपशेरे । जनमांहि जाणी नाररे ॥ प्रा० ॥ ३२ ॥ भूपने तुं
जई इम कहेजेरे । श्यो दरशनीनो दोष ॥ संभाल मंदिर ताहरे । मकर अवरशुं रोपरे ॥ प्रा० ॥
॥ ३३ ॥ जे नहु आणी वनथकीरे । ते नारीरूप कराल ॥ अवतरी नगरना दयत्रणीरे । दीसती
अति सुकुमालरे ॥ प्रा० ॥ ३४ ॥ अदृश्य थइ पदुं कहीरे । मुज स्वप्नमाहें तेह ॥ हे राजन सदि
दर्शनीरे । शमाटें कोपे हेवरे ॥ प्रा० ॥ ३५ ॥ ए पहेला अधिकारमारे । तेरमी ढाल संबंध ॥
उवझाय दर्शने इम कहोरे । सुणजो आगें प्रबंधरे ॥ प्रा० ॥ ३६ ॥

॥ दुहा ॥ सुलसा कहे मुज वचननो । तुज विश्वास न होय ॥ तो जोइ स्वयमेवथी । हृदय
विचारी जोय ॥ १ ॥ विस्मय पाम्यो हेमरथ । सांजली सुलसा वाण ॥ पढी विसरजी जोगली । देई
घणुं सन्मान ॥ २ ॥ इवे तेह भूमिपति । मनमाहें चितंत ॥ शुं खंषण मुज कुलविषे । एह किस्वो
विरतंत ॥ ३ ॥ इम चिंती निज पुत्रने । रयणी राखी पास ॥ वधूचरित्र जोवाजणी । नर राख्यो

छानो खास ॥ ४ ॥ ढाल ॥ १४ मी ॥ देशी वणजारानी ॥ सुण प्राणीरे ॥ हेमरय राजान ।
गूढ पुरुषने मोकले ॥ सु० ॥ सु० ॥ रुषिदत्तानां चरित्र । जोवाने निशि आकुले ॥ सु० ॥ १ ॥
सु० जोइ जोगिणी वात । साची केकूनी बली ॥ सु० ॥ सु० ॥ तिण निशि नावी निद्र । कुंअरने
सांजले बली बली ॥ सु० ॥ २ ॥ सु० ॥ चिते कनककुमार । मुजप्रियाने दोहिली ॥ सु० ॥ वेला
आवी संताप । किम सहसे प्रिया सोहिली ॥ सु० ॥ ३ ॥ सु० ॥ दिन दिन ढांकुं बांक । दीठे
परतख बांकनै ॥ सु० ॥ सु० ॥ शुं होशे मुगधाने अल । लोक न ढांके गूफने ॥ सु० ॥ ४ ॥ सु०
अदृश्य करणनी बुद्धि । मुज होये पंख समेतर ॥ सु० ॥ हमणा जाजं स्त्रीने पास । जणाबुं वात
संकेतरे ॥ सु० ॥ ५ ॥ सु० ॥ जोइ माहरी वाट । सुती होशे ए मुज प्रिया ॥ सु० ॥ सु० ॥ एक
पासैं तातनी आण । एक पास ए प्राणप्रिया ॥ सु० ॥ ६ ॥ सु० कनकरथ दिलभाहिं । इम रह्यो
अन्नटायरे ॥ सु० ॥ सु० ॥ पंखी पांजरे पंक्त । पण नवि चाळे कांयरे ॥ सु० ॥ ७ ॥ सु० ॥ इण
वेला जोगणी तेह । ठानी रही करे घातरे ॥ सु० ॥ सु० ॥ नवि देखे चाकर तास । देखे पिशित

संघातरे ॥ सु० ॥ ७ ॥ सु० ॥ ते नर जाणी वधूकृत्य । रायने जणांचे वातरे ॥ सु० ॥ सु० ॥ साची
जोगणी वाणी । कृपिदत्ता अवदातरे ॥ सु० ॥ ए ॥ सु० ॥ तत्र ते राजा कोपंत । त्रिवली ललाटे
आरोपतो ॥ सु० ॥ सु० ॥ लोपीय लाजने तेण । पुत्रने एहवुं जाखतो ॥ सु० ॥ १० ॥ सु० ॥ रे रे
पापिष्ठ पुत्र । तुं तो वंश निकंदन ॥ सु० ॥ सु० ॥ निजकुल कलंक लगावे । कृपिदत्ता काढो नंदन
॥ सु० ॥ ११ ॥ सु० ॥ सांजल पुत्र सुजाण । अयांथी ए आणी राक्षसी ॥ सु० ॥ सु० ॥ मुज प्रजा-
जीवितनाश । करवाने द्याणीसारिसी ॥ सु० ॥ १२ ॥ सु० ॥ बाल वृद्ध युवान । प्रजानो आण्यो
अंतरे ॥ सु० ॥ सु० ॥ सीकोतरी तुज नार । ए में लह्यो वृत्तांतरे ॥ सु० ॥ १३ ॥ सु० ॥ बलतो
जंभे कुमार । दीनवयण विलखो थड ॥ सु० ॥ सु० ॥ तेहथी एहवुं न होय । ए सरिखी बीजी
नही ॥ सु० ॥ १४ ॥ सु० ॥ क्रोधे राजा जापंत । रेरे तुं स्त्रीनो दासरे ॥ सु० ॥ सु० ॥ छात्रें प्रत्य-
क्ष बांक । नापित गुण तुज पासरे ॥ सु० ॥ १५ ॥ सु० ॥ हुं नवि मांखुं एह । अवगुण सगो
नवि होयरे ॥ सु० ॥ सु० ॥ माहरो विश्वास न तुज । तो तुं जईने जोयरे ॥ सु० ॥ १६ ॥ सु० ॥

वयण सुणी राजान । मन धरतो विषवादरे ॥ सुण ॥ सुण ॥ कुंथर नीचुं जोइ । आढ्यो निज प्रा-
सादरे ॥ सु० ॥ १७ ॥ सुण ॥ कृषिदत्ताने देखंत । श्याम वदन गतरागरे ॥ सु० ॥ सु० ॥ हे प्रिये
राजा कोपंत । ए अपराध तुम लागरे ॥ सुण ॥ १८ ॥ सु० ॥ पूरव करम प्रसाद । ए कलंक तुजने
चढ्यो ॥ सु० ॥ सु० ॥ हुं पण दुखीज अत्यंत । दुखसागरमाहे पढ्यो ॥ सुण ॥ १९ ॥ सु० ॥ दुखी
देखी न खमाय । हुं पण ठांडु प्राणरे ॥ सु० ॥ सु० ॥ धैर्य करो हे कंत । मुजने करम प्रमाणरे
॥ सु० ॥ २० ॥ सुण ॥ हवे रूखो नरेश । सेवकने आदेश दीये ॥ सु० ॥ सु० ॥ झुंकीना केशने
जाति । काढो कुल कलंक दीये ॥ सु० ॥ २१ ॥ सु० ॥ जमाफी ठामो ठाम । देई अपमान एहने
॥ सु० ॥ सु० ॥ हणो मसाण मजार । कुलखंपण ठे जेहने ॥ सुण ॥ २२ ॥ सु० ॥ इम सुणी कन-
ककुमार । मरवाने समरथ थयो ॥ सु० ॥ सुण ॥ ग्रही राख्यो तस हाथ । तुं स्त्री रागें वश थयो
॥ सु० ॥ २३ ॥ सु० ॥ कृषिदत्ताने शीश । पद्दा पाड्या सातरे ॥ सुण ॥ सु० ॥ चूनो चोपढ्यो शीश ।
वीलीफल दीयो हाथरे ॥ सु० ॥ २४ ॥ सुण ॥ माथे सूपहुं ठत्र । लहकती चूंथा चामरे ॥ सुण ॥

॥ सुण ॥ जीव ठे कर्मनो दास । अवरसुं केसो रोपरे ॥ सुण ॥ ३३ ॥ सु० ॥ ए पहेले अधिकार ।
ढाल कही ए चौदमी ॥ सुण ॥ सु० ॥ उवजाय दर्शने एम । धर्म करो तुमे संजमी ॥ सु० ॥ ३४ ॥ सु० ॥

॥ दुहा ॥ वनमां सती शिरोसणी । चिते मनहमजार ॥ तुं धीरज धर प्राणीया । म धरीस
दुःख लगार ॥ १ ॥ कर्मसाथे कुण नवि चले । कर्ममें नड्या अनेक ॥ पंकित इम विचारतां । आणे
हुयें विवेक ॥ २ ॥ श्रीकृसहेसर वर्षलगिं । पाम्या नहीं आहार ॥ पूरव कर्मोंदयथकी । परिपह
सह्या अपार ॥ ३ ॥ घोर उपसर्ग सह्या वणा । चरणें रांधी खीर ॥ श्रवणें ग्नीला करमथी । सहन
कर्या महावीर ॥ ४ ॥ रामे श्यां श्यां दुख सह्यां । पूरव करम प्रसाद ॥ हैयां कंफे अवरनां । लुणतां
होय बिखवाद ॥ ५ ॥ वासुदेव वृद्धा नही । कर्ममें जे बलवंत ॥ स्वजन विरह तेणे लह्यो । जरा-
कुमर जे अंत ॥ ६ ॥ झूतें हारी कामिनी । वन रऊल्या पांफव पंच ॥ मत्स्येंद्राय सेवा करी । म-
होटी करमप्रपंच ॥ ७ ॥ नल नरपति अति दुःखीले । वनमां ठांकी नार ॥ अन्नपाक परमंदिरे ।
करे ते करम प्रचार ॥ ८ ॥ सत्यवादी हरिचंद्रजी । डुंवघर आणे नीर ॥ सुत तनु वनिता वेत्रीयां ।

किहां डुंगर ठे जोर ॥ क० ॥ देखतां हैयुं कमकमेरेहां । किहां मारग सिंहसोर ॥ क० ॥ ७ ॥
कुसुमसेजे विट खूंचतेरेहां । निद्रा न आवती जास ॥ क० ॥ वेला तेहने ए पकीरेहां । हाहा
दैवविलास ॥ क० ॥ ८ ॥ सूर्यकिरण तनु जेहनेरेहां । नवि लागतां कीणवार ॥ क० ॥ रानमांहें ते
रमवढेरेहां । रयणीमां इणवार ॥ क० ॥ ए ॥ नवनीतसरखी कोमलीरेहां । हुंती जस तनुवाड
॥ क० ॥ ते कृपिदत्ता तिणसमेरेहां । थइ वज्रथी अंतिगाढ ॥ क० ॥ १० ॥ अनुमाने सा अणुस-
रेरेहां । दिशे दक्षिणनी गंहि ॥ क० ॥ पूरव पुखतणे वसेरेहां । मति हूई नास उठांहि ॥ क० ॥
॥ ११ ॥ निज करें जे तरु रोपीयांरेहां । पीठसाथे आवंत ॥ क० ॥ ते तरु दीगं नयणलेरेहां । तव
सा थई अतिसंत ॥ क० ॥ १२ ॥ अहिनाणी जे तरुतणीरेहां । आत्री तात आराम ॥ क० ॥ ते
देखी हईयुं दुख ज्युरेहां । राखुं नवि रहे ठाम ॥ क० ॥ १३ ॥ पापाण पावकें परजलेरेहां । फाटे
मढयाथकी वार ॥ क० ॥ सज्जन दीठे दुख सांजरेरेहां । आवे हईकाथार ॥ क० ॥ १४ ॥ कृपिदत्ता
आवी तदारेहां । दीठुं पितानुं गेह ॥ क० ॥ रोवा लागी सरले स्वरेरेहां । आंसु वरसे मेह ॥ क०

॥ १५ ॥ दर्शन यो तात पुत्रिनेरेहां । तुम पुत्रिनी करो सार ॥ क० ॥ निराधारीने आधार धोरेहां
। तुज पाखें सूनो संसार ॥ क० ॥ १६ ॥ कृषिदत्ताना विलापधीरेहां । गिरि रोया ऊरणां व्याप
॥ क० ॥ तरु रोयां खग मृग जीवन्तारेहां । देखी सती दुःख कांप ॥ क० ॥ १७ ॥ वनफलनो आ-
हार करीरेहां । पाळे तापस आचार ॥ क० ॥ इम करतां केटले दिनेरेहां । चिते मनहमोऊर ॥
क० ॥ १८ ॥ पाकी वोरमी स्त्री वल्लीरेहां । सूनी देखी चाहे मन्न ॥ क० ॥ वनिता सेलमी वामी-
नेरेहां । देखी गले पुरुषनुं मन्न ॥ क० ॥ १९ ॥ यतः—राज्यं जोड्यं च शय्या च । नरवेश्म च
रांगना ॥ पंच शून्यं न मोक्तव्यं । परैरेव प्रभुज्यते ॥ १ ॥ ढाल ॥ स्त्रीने शील निधानठेरेहां । ते राखुं
थइ सावधान ॥ क० ॥ इम विमासी चितवेरेहां । कृषिदत्ता गुणवान ॥ क० ॥ २० ॥ यतः—शीलं
नाम नृणां कुलोन्नतिकरं शीलं परं भूषणं । शीलं ह्यप्रतिपाति चित्तमनघं शीलं सुगत्यावहं ॥ शीलं
दुर्मतिनाशनं सुविपुलं शीलं यशस्कारणं । शीलं निर्द्विहितेहेतुरेवममलं शीलं तु कटपट्टमः ॥ २ ॥
इम चितवतां सांजड्युरेहां । कृषिदत्ताने सोय ॥ क० ॥ ताते पूरवे मूजनेरेहां । औषधी देखामी

दोय ॥ क० ॥ २१ ॥ हाथ बांधी एक औषधीरेहां । नारी ते हावे नर प्रधान ॥ क० ॥ अपरा क-
रमां राखतेरेहां । नर ते नारी सावधान ॥ क० ॥ २२ ॥ औषधी पुरुषनीं कर ग्रहीरेहां । स्त्री फी-
टी हुइ नरजाति ॥ क० ॥ औषधीयोगें सुरूपतारेहां । कृपिदत्ता नर अत्रदात ॥ क० ॥ २३ ॥ प-
वित्री नाखी दोय कानमांरेहां । मुनिवेष धरे आहाद ॥ क० ॥ ते आश्रमे रहेतीयकीरेहां । जि-
नपूजा करे साद्वलाद ॥ क० ॥ २४ ॥ धरती धरम ध्याननेरेहां । संजारती पिउगुण चित्त ॥ क० ॥
हवे कनकरथ नृपसुतोरेहां । चिते निज इम चित्त ॥ क० ॥ २५ ॥ तें तो ताहरे गुणें करीरेहां ।
हुं द्वीधो वेचातो दाय ॥ क० ॥ रणीउं हुं तुज नेहनोरेहां । उवेखी हवे कां जाय ॥ क० ॥ २६ ॥
फूल विठाइ सेजनीरेहां । तुज पाखें शूलीसंचार ॥ क० ॥ जिहां जोउं तिहां तुज विनारे । मुज
सूनो सयल संसार ॥ क० ॥ २७ ॥ चंदन कौअचपरें दहेरेहां । शशिकर अगनि उंठांय ॥ क० ॥
जोग संयोग शृंगार सहुरेहां । तुज पाखें ते न सोहाय ॥ क० ॥ २८ ॥ रयणी रोतां नीगमुंरेहां ।
टलवलतां दहामो जाय ॥ क० ॥ एक खिण विरहे ताहरेरेहां । मुज वरससरीखी आय ॥ क० ॥

॥ ३९ ॥ पहेली माया राखवीरेहां । हवे कां निष्ठुर अति थाय ॥ दामोदरी दुख माहुरेहां ।
 देखी तुज करुणा न आय ॥ क० ॥ ३० ॥ एम कनकरथ लीतणारेहां । गुण समरे दिन रात
 ॥ क० ॥ टलवले फूरे दुखभरेरेहां । नवि गमे केहनी वात ॥ क० ॥ ३१ ॥ नवि गमे वीणा गाव-
 बुरेहां । नवि करे गात्र संजाल ॥ क० ॥ जोगीतणीपरें थइ रहोरेहां । मेले नीसासा जाल ॥ क० ॥
 ॥ ३२ ॥ जोग भूपण सहु तज्यारेहां । परिहर्या खाद उदार ॥ क० ॥ चंद्र चंदन तनु नित दहे-
 रेहां । गति वहे नही य लगार ॥ क० ॥ ३३ ॥ अधघनी निशि निद्रा नहीरेहां । वहे आंसुधा-
 र अखंरु ॥ क० ॥ कामिनि गुण दण जपेरेहां । माने सवि अवर पाखंरु ॥ क० ॥ ३४ ॥
 प्रिये प्रिये करतो नित जमेरेहां । ग्रथिल थयो तेह कुमार ॥ न रहे वायो केहनोरेहां । नवि ग-
 से मित्रपरिवार ॥ क० ॥ ३५ ॥ परिवार सवि मातापितारेहां । विनवे परें परें जाण ॥ क० ॥ नवि
 चित दीजे शोकमारेहां । चतुरने एह प्रमाण ॥ क० ॥ ३६ ॥ कढ्याण कोमी लेशे सहीरेहां । नर
 जीवतो सुण स्वाम ॥ क० ॥ इम धीरने दीचे धारणरेहां । करवा दुखविश्राम ॥ क० ॥ ३७ ॥ हवे

कपटपेटी जोगणीरेहां । करी छुट एहबुं काज ॥ क० ॥ रुकमणीने जइ ते कहेरेहां । जाणे द्यो
 मने वडुं राज ॥ क० ॥ ३७ ॥ पापणी रुकमिणी ते सुणीरेहां । उनमत्त नाचे भूर ॥ क० ॥ जेम
 दाय जीत्यो जूवटीरेहां । जिम विजयने पाम्यो सूर ॥ क० ॥ ३८ ॥ ए वात रुकमणी तातनेरेहां
 जणावी सुखकार ॥ क० ॥ तव सुंदरनृप मोकलेरेहां । हेमरथपासें हूत सार ॥ क० ॥ ४० ॥ ए
 पहेला अधिकारमारेहां । पनरमी ढालें विलाप ॥ क० ॥ उवजाय दर्शन इम कहेरेहां । धरमथी
 होशे प्रताप ॥ क० ॥ ४१ ॥

॥ दुहा ॥ हूत आवीने इम कहे । कावेरीनो स्वाम ॥ मुजने तुम कने मोकदयो । सांचल
 वेण अन्निराम ॥ १ ॥ हूत कहे कर जोफीने । सुण वयण महाराज ॥ परणवा तुम सुत आवतो ।
 पाछो वढ्यो कुण काज ॥ २ ॥ मुज राजन वाटमी जुए । मया करो मन देव ॥ कनकरथ तुमें
 मोकलो । वीवाह कारण हेव ॥ ३ ॥ ते वात सुणी हेमरथ । संबंध जाणी सार ॥ सुतने परिकर
 सवि मली । विनवे वारंवार ॥ ४ ॥ सुण वंशदीपक नंदना । कुलतीलक आधार ॥ इक बोल मा

रुइ । उत्तम महिलाण जं कयं पिम्मं ॥ कालिंदी कहविरहे । अज्जावि कालत्तणं वहइ ॥ १ ॥
 ढाल-कनकरथ इस करीय संताप । आण न लोपे ते निजवाप ॥ साण ॥ कावेरी नयरीयें जाये । बाटे
 शुभ शकुन तिहां थाये ॥ सा० ॥ ६ ॥ शुभ शकुने चिंते ते कुमार । कपिदत्ता मले तो मुज सार
 ॥ सा० ॥ नही तो ए शुकने शुं होशे । जे ज्ञात्री होशे ते बनशे ॥ सा० ॥ ७ ॥ चालतां चालतां
 तिणे वनें आव्यो । जिहां परणी ते स्त्री मन नाव्यो ॥ सा० ॥ जोतां जोतां कानन कुमरें । स्त्रीना
 दुःखथी हइयुं उजरे ॥ सा० ॥ ८ ॥ नयणे वरसे आंसुधार । पाडे पोकार कनककुमार ॥ सा० ॥
 बूटी घेणें जिहां हींचंती । ए ते आंवानाल खुचंती ॥ सा० ॥ ९ ॥ ए ते सरोवर ज्यां हंसगमणी ।
 जीवंती मुज मन सुखकरणी ॥ सा० ॥ कुसुमकंदुकें जिहां मुज हणती । सुखें आवो पिट इम मुज
 जणती ॥ सा० ॥ १० ॥ ते क्रीनानां म्यानक जोइ । है हैया तुं फाटे न कांइ ॥ सा० ॥ गौरी
 ताहरे विरहे आय । ते बन खावा मुजने धाय ॥ सा० ॥ ११ ॥ इम विलपंतो कुंअर तेह । आव्यो
 पोताने उतारे जेह ॥ सा० ॥ जमणुं अंग फरके त्यांहि । आनंद पाम्यो कुंअर उठांहि ॥ सा० ॥

॥ १२ ॥ यतः—शिरसः स्फुरणे राज्यं । बाहोश्च प्रियमेलकः ॥ दक्षिणचक्षुषः प्रीति- रधरस्य प्रि-
यागमः ॥ १ ॥ ढाल ॥ कनकरथ कुंअर चित्त चित्ते । उत्तम इंगित एह सतंते ॥ सा० ॥ प्रियसं-
गमसूचक सुखकारी । दाहिण लोयण फुरे मनोहारी ॥ सा० ॥ १३ ॥ किहां मुज वरणी ते मनह-
रणी । प्रिया कृपिदत्ता सुखनी करणी ॥ सा० ॥ तो ए इंगित किशयुं करशे । मुजने शुं ल्हीतणुं
सुख ए वरशे ॥ सा० ॥ १४ ॥ अथवा ए प्रियमेलक तीर्थ । हरख उपजावण एह समर्थ ॥ सा०
॥ प्रियजन नवंधी जे होय । ते दुखना विश्रामने जोय ॥ सा० ॥ १५ ॥ इस चित्तवतां जिनप्रासादे
। कनकरथ आवे आह्लादे ॥ सा० ॥ कृपिदत्ता मुनिवेष विराजे । ते जेट लावे कुंअरने काजे ॥
सा० ॥ १६ ॥ कनकरथ स्वय हाथे लेवे । मुनि करगत पुष्पादिक खेवे ॥ सा० ॥ संगमनुं कारण
निज दिलमां । ध्यावे कुमार होशे हवे दणमां ॥ सा० ॥ १७ ॥ प्रेम सुकोमल नयने जोवे । तस
सुख देखी मन सुख होवे ॥ सा० ॥ कनकरथ कुंअर गुणगेह । मुनि देखी मन थिरता लहेय ॥
सा० ॥ १८ ॥ मुनिने पूवे कुंअर तेह । क्यांथकी आल्या तुमें ससनेह ॥ सा० ॥ कृपि कहे आतम

साधन करवा । गिरिगह्वर आश्रममां रमवा ॥ सा० ॥ १९ ॥ एकाकी मुजने अतिप्रीते । आ व-
 नमां रहेतां सुखरीते ॥ सा० ॥ निवृत्ति उपजे ते मनहेतु । शुं लोक भेलवे सुखनो केतु ॥ सा० ॥
 ॥ २० ॥ तीरथयात्रां करतो अत्र । आव्यो हुं इण वनमां पवित्र ॥ सा० ॥ वरस पांच हुआं ते
 वाते । जिनवरसेवा करुं सुखसाते ॥ सा० ॥ २१ ॥ इम निसुणीने कनककुमार । वदे वचन तेहने
 ऊदार ॥ सा० ॥ कृपा करी मुज आवो साथ । पठी जे करवुं ते करो नाथ ॥ सा० ॥ २२ ॥ कृपि
 कहे एहवी करवी न बात । सुण नरपति मुनि रहे एकांत ॥ सा० ॥ राजसंगति मुनि नबि करे
 भूप । ए ठे माहरां वयण अनूप ॥ सा० ॥ २३ ॥ कहे राजकुमार तब फेरी । सूणो कृपिजी विन-
 ति हमेरी ॥ सा० ॥ बात जूदीठे संयमकेरी । प्रीतितणी ठे बात अनेरी ॥ सा० ॥ २४ ॥ परमे-
 श्वर जे मोटो कह्यै । नक्तिएं आधीन तेह लहीयै ॥ सा० ॥ नक्तियें देव दानव वश कीजै । मन
 माने निज मन चेदीजै ॥ सा० ॥ २५ ॥ इम कुमरनो आग्रह जाणी । कृपिदत्ता कृपि माने वाणी
 ॥ सा० ॥ जिम दूधमाहें साकर जेबी । तिम पाम्या वेहू रंगरेली ॥ सा० ॥ २६ ॥ दक्ष इक अ-

मां करी केलि ॥ २ ॥ के मुखमटकें मोहिजे । के मन मान्युं वेण ॥ के आंखंडीयें जोलव्यो । के
कुचकुंजरसेण ॥ ३ ॥ के तव कंठे किन्नरी । चतुरां चाल चलंतं ॥ के कटिलकें सिंहणी । कोमल
उदर सुकंत ॥ ४ ॥ अहल्यासुं हरि मोहिजे । तुं तेहसुं रसपूर ॥ उत्तमने नेह नीचसुं । जिम म-
रीसाथ कपूर ॥ ५ ॥ अथवा जेथी मन मढ्युं । ते निरगुणसुं रंग ॥ धतूरो हरने चढे । शशि उ-
त्संग कुरंग ॥ ६ ॥ ते तापसनी ठोकरी । शुं दीतुं तेमांहें ॥ जस कारण हुं परिहरी । आणी
अति उमांहें ॥ ७ ॥ एकमिणी वाणी इम सुणी । मेलंतो नीसास ॥ कृपिदत्ता संनारतो । दोले
कुमर उदास ॥ ८ ॥ ते ससनेही गोरमी । तीन जुवननो सार ॥ विक्रय लीधो मूजने । निजगुण
तेह प्रकार ॥ ९ ॥ कंकर मणिमां अंतरो । जेतो सरसव मेर ॥ कृपिदत्ता अन्यह्योविपे । तेतो दीसे
फेर ॥ १० ॥ गंगावेनु समुद्रजल । जे गणी पामे पार ॥ तेहना गुण न गणी शके । जिह्वा सहस
उदार ॥ ११ ॥ अमृतविण कांजी पीये । कोझा कलमवियोग ॥ तिम तस विरहें सरजीयो । तुज-
सरिखी स्त्रीजोग ॥ १२ ॥ ढालं ॥ १७ मी ॥ हे मतवाले साजनां ॥ ए देशी ॥ तव कोपानले

धगधगी । मनसां मत्सर आणीरे ॥ अदेखीने जठांठली । बोले रुकमिणी वाणीरे ॥ त० ॥ १ ॥
 सुण प्रीतममुज वीनती । स्वारथ सहू सपराणुरे ॥ एक द्रव्य अभिलाषधी । त्यां होये मत्सर जा-
 णुरे ॥ त० ॥ २ ॥ जो रुकमिणीनी तेणीयें । ज्यारे आशा कापीरे ॥ तो ते तापस ठोकरी । में
 केहवी संतापीरे ॥ त० ॥ ३ ॥ आल चढाव्युं मारिनुं । महारुं वयर में वाढ्युं रे ॥ पीडन शकुं ढोळी शकुं ।
 सासुं वचन संचाढ्युं रे ॥ त० ॥ ४ ॥ ते हती गाढी कुटीलिनी ॥ पण मुजसुं नवि चाढ्युं रे ॥ सिं-
 हने अष्टापद मढ्यो । माहं नितव्युं पाढ्युं रे ॥ त० ॥ ५ ॥ काल जुजंगम कोपवी । फल ततखिण
 तेणे खीधुं रे ॥ रुकमिणीसुं हठ केलवी । तेणीयें शुं शुज कीधुं रे ॥ त० ॥ ६ ॥ धनधन सुलसा
 जोगणी । पूरव जनमनी मायरे ॥ माहरे वयणे जेणीयें । कीधा सयल उपायरे ॥ त० ॥ ७ ॥
 रुकमिणी रंगजरे इणीपरे । उनमत थडने बोलेरे । रुपिदत्ता मुनिवेपिणी । सांचले कुमरने उलेरे
 ॥ त० ॥ ८ ॥ कुंअर आणंद पामीठ । परमेसर मुज तूगेरे ॥ रुपिदत्ता निककंकिणी । अमीच
 मेहलो वूगेरे ॥ त० ॥ ९ ॥ रुकमिणीनी वाणी सुणी । कनकरथ हवे कोपेरे ॥ अरुण ठाया थड मुख-

तणी । जाणे क्रोधनो उन्नरो उंपेरे ॥ त० ॥ १७ ॥ त्रिवली चढावी जीवणी । रथमर्दनपुरायोरे ।
अधर नसंतो खिणखिणे । कंपावतो निज वाहारे ॥ त० ॥ ११ ॥ बोलेरे तुं सुण रुकमिणी । ते
तारा स्वारथमाटेरे ॥ ए शुं कीधुं पापिणी । दुष्ट सापणी जिम काटेरे ॥ त० ॥ १२ ॥ परजवनो
नय अवगणी । कीधी अंत्यज करणीरे ॥ अशुभ हेतु जरणी थड । में विण जाणे परणीरे ॥ त० ॥
॥ १३ ॥ घरणी ते निरपराधिणी । सती वली मनहरणीरे ॥ तैतरिणीसमी तुं ठरी । ते तो गंगानी
ऊरणीरे ॥ त० ॥ १४ ॥ निसरणी कुगतितणी । तुं अपजशवासनी पूरणीरे ॥ सुमतिपटनी कात-
रणी । कोपानलप्रतें अरणीरे ॥ त० ॥ १५ ॥ दंजी लंपट ने लोजणी । कामतणी अक्षोहिणिरे ॥ कूरु
कपटतणी ठे गुरुणी । एवी अधम तुं ठो तरुणीरे ॥ त० ॥ १६ ॥ पापिणी ते सुलसा जोगणी ।
अधमाधममां वखाणीरे ॥ अपजशनी पटी वणी तुजने । उढणी दीधी आणीरे ॥ त० ॥ १७ ॥
मरणशरण ठे माहरे निश्चें । मनमां एम विचार्युरे ॥ मंदिरनिकटें बली मरुं । कनकरथे इम धार्युरे
॥ त० ॥ १८ ॥ तव कोलाहल अति थयो । आकुल सवि परिवारोरे ॥ सुणो काबेरीपति आवीयो ।

मनमां दुःख अपारोरे ॥ त० ॥ १ए ॥ बली बली वारे भूपति । वार्यो न रहे कुमारोरे ॥ कपिद-
त्ताने संचारतो । वरसे आंधुधारोरे ॥ त० ॥ २० ॥ प्राणप्रियाप्रते जावतां । मुज मत वारो कोईरे
॥ विपमी विरहनी वेदना । रामे लही जग सोईरे ॥ त० ॥ २१ ॥ केहनो वार्यो नवि रहे । तव
बोले कपिराजोरे ॥ सुण विवेकी कुंअर तुं । ए शुं करे अकाजोरे ॥ त० ॥ २२ ॥ जे अविवेकी अ-
जाण ठे । ते करे आतमघातरे ॥ जव अनंता ते हले । न लहे धर्मनी वातरे ॥ त० ॥ २३ ॥
सवि वंछित पामे घणां । साहसीक नर जीवंतरे ॥ जानुप्रधाने सरस्वती । जिम पामी गुणवंतरे
॥ त० ॥ २४ ॥ पुरुष मरे स्त्रीकारणे । एतो अवली रीतरे ॥ फोकट नरजव हारशो । चतुर वि-
चारो चित्तरे ॥ त० ॥ २५ ॥ बली कुंअर कपिने कहे । काष्ठजक्षणे मुज सिद्धीरे ॥ कपिदत्ता ज-
वांतरे । प्रिया मले नवनीधीरे ॥ त० ॥ २६ ॥ इम कही कुंअर जेटले । पावक पेसवा इहेरे ॥
तेटले वे हाथे करी । कपि धरे कुंअरने नेहेरे ॥ त० ॥ २७ ॥ बली कुंअरने कपि कहे । तुज प्रि-
या जीवती देखांडुरे ॥ हरख्यो कनकरथ भूपति । हुं शिर चरणे नमांडुरे ॥ त० ॥ २८ ॥ मुनि

बोल्या एह वातमां । लाज किस्यो मुज होयरे ॥ कुंअर कहे प्राण माहरा । में दीधा तुज जोयरे
 ॥ तण ॥ १ए ॥ तव मुनि कहे प्राण ताहरा । तुज कने रहो चिरकालरे ॥ अवसरे मागुं मुज
 आपजो । तुमें वाचाना प्रतिपालरे ॥ तण ॥ ३० ॥ इम कही परिअंच आंतरे । पेसे तापस तेहरे
 कौतुक जोवा घणा मढ्या । सुरनरकिन्नर जेहरे ॥ तण ॥ ३१ ॥ तिण अवसर नरनारीउ । दिलमां
 आनंद धरतारे ॥ कृपिदत्ता निज रूपनें । औपधीयें परगट करतारे ॥ तण ॥ ३२ ॥ ए पहेला अ-
 धिकारमां । ढाल सतरमी सारे ॥ उवजाय दर्शन इम कहे । शीलथी जयजयकारे ॥ तण ॥ ३३ ॥

॥ दुहा सोरठा ॥ वादलमांथी सूर्य । प्रगट अयो होये जिस्यो ॥ रण जीतें जिम सूर । दीपें
 जिम अति उद्वस्यो ॥ १ ॥ ते रिपिदत्ता नार । तेजें जगने जीपती ॥ देंवें दोधी सार । शीलगुणें
 अति दीपती ॥ २ ॥ सुरनर करी प्रशंस । कुसुमनी दृष्टि तिहां थई ॥ अतरी कष्टनी खींस । तेहनी
 जावठ सहु गई ॥ ३ ॥ रमऊम कनकमंजीर । दीसे पूरणचंद्रमुखी ॥ पहेरण कोमल चीर । नव-
 नवी जातें लिखी ॥ ४ ॥ कंचुककुच सोहंत । मोतीनी माला जज्जी ॥ रविशशि कुंफल राजंत । स-

वि सिंगार-तेणें सजी ॥ ५ ॥ अधरे सुरंग-तंबोल । हसती फूलनां खरे ॥ हीरा दंत अमोल । बो-
लती अमृतने ऊरे ॥ ६ ॥ कामोदरि गजचाल । वेणी जुजंगमिणी जिसी ॥ मानी नीवनी-मठ-
राल । हरणीने नयणे हसी ॥ ७ ॥ ततखिणे मागधथोक । जयजय शब्दने भणे ॥ करे प्रशंसा
लोक । ऊलट चित्तें घणे ॥ ८ ॥ जब दीहुं तस रूप । रुक्मिणी दासीसम गणी ॥ घटतुं मुज अ-
नुरूप । जन कहे कुंअर गुणी ॥ ९ ॥ ढाल १० मी ॥ धर्मजिनेश्वर गांठें रंगसुं ॥ अथवा रसीया-
नी देशी ॥ शीलधरमनो महिमा जाणीयें । शीलें सवि सुख होयरे भवियां ॥ शीलथी अष्ट महा-
शिक्षि संपजे । शीलसमो नही कोयरे नवियां ॥ शीलधरम ॥ १ ॥ ए आंकली ॥ ए व्यतिकर
सुणी कावेरीधणी । मनमां पाम्यो आणंदरे ॥ २ ॥ कुमारने क्षपित्ता घर आवीया । गज चढ्या
अति नरवृंदरे ॥ ३ ॥ तव ते नवलसनेहें शोचता । शशिरोहिणी जेम रूपरे ॥ ४ ॥
संसारनां सुख विलसे निशदीने । सुरपरें तेहीज भूपरे ॥ ५ ॥ अपराध जाणी कठिन
वाणी तदा । ठांकी रुकमणी ते-नाररे ॥ ६ ॥ बळी कूकपटनो एह करंडीउ । जोगणी सुलसा

धृताररे ॥ ज० ॥ शी० ॥ ४ ॥ सुलसाना नाक कान तिहां ठेदीया । देशथकी काढी ते दूररे ॥ ज० ॥
 कुंअरने रिपिदत्ता इम कहे । सांनल स्वामी सनूररे ॥ ज० ॥ शी० ॥ ५ ॥ पालीयें वाचा जे दीधी
 हती । तुम्हें पुरुष सुजाणरे ॥ ज० ॥ रुकमिणीउपर प्रेमाने आणवो । मारीपरें शुभ वाणरे ॥ ज० ॥
 ॥ शी० ॥ ६ ॥ इम निसुणी कुंअर प्रमुदित थयो । चिते हृदय मोजाररे ॥ ज० ॥ देखो सज्जन-
 दुर्जनवचे आंतरो । थयो केवो ए विचाररे ॥ ज० ॥ शी० ॥ ७ ॥ जेम कुठार ठेदे चंदनप्रतें ।
 पण मुखे परिमल होयरे ॥ ज० ॥ तिम रिपिदत्ता चतुर-शिरोमणि । करे उपकार तस जोयरे
 ॥ ज० ॥ शी० ॥ ८ ॥ सज्जन स्वभावें होये निरमला । चिंतवी एम कुमाररे ॥ ज० ॥ दिलथी
 कोपने दूरें परिहरी । मानी रुकमिणी नाररे ॥ ज० ॥ शी० ॥ ९ ॥ दिन केताइक रही श्वशुर-
 घरे । हवे चाढया निज डंगरे ॥ ज० ॥ अनुक्रमें चालंतो निज मोजथी । पहोतो हरख उत्तंगरे
 ॥ ज० ॥ शी० ॥ १० ॥ हेमरथराजायें उच्छव बहु कर्या । दीयां याचकनं दानरे ॥ ज० ॥ बंदी-
 जन जयजयग्व ऊंचरे । प्रजाने दीये सनमानरे ॥ ज० ॥ शी० ॥ ११ ॥ घरघर कुंकुमना होये

ठांटणां । सोहव करे गुणगानरे ॥ जण ॥ कूग जाण्युं सहृए सुअसातणुं । कपिदत्ताने दीये मानरे
॥ ज० ॥ शी० ॥ १२ ॥ कपिदत्ताना चरणकमल नमी । श्रीहेमरथजूमिपालरे ॥ जण ॥ निज अप-
राध खमावे तिहांकणें । ताहरुं शील सुविशालरे ॥ ज० ॥ शी० ॥ १३ ॥ शुच मुहूर्तें बली शुभ
लगनमां । राज्ये थाप्यो कुमाररे ॥ ज० ॥ श्रीहेमरथें यशोज्ञसूरिनी । पासैं दीक्षा ग्रही साररे
॥ ज० ॥ शी० ॥ १४ ॥ पाली संयम त्रिकरणशुद्धिथी । वरशे मुक्तिनुं ठाणरे ॥ ज० ॥ रथमरद-
नपुरनो धयो अधिपती । राजा कनक सुजाणरे ॥ जण ॥ शी० ॥ १५ ॥ कीरति त्रिभुवने जेहनी
विस्तरी । बळी अन्याय वारंतरे ॥ ज० ॥ राज्य पाले प्रजाने सुख दीये । सूजनवरग तारंतरे
॥ जण ॥ शी० ॥ १६ ॥ दिन दिन बधती दोळत रायनी । इम थया दिन केता तत्ररे ॥ ज० ॥
प्रसवे कपिदत्ता सुतरयणने । सिंहरथ कुंअर पवित्ररे ॥ ज० ॥ शी० ॥ १७ ॥ कपिदत्तासुं इक दि-
न गोखडे । वेठो ते नरनाहरे ॥ जण ॥ जोवे शोभा निजनयरतणी । धरतो अंगें ऊमाहरे ॥ भण ॥
॥ शी० ॥ १८ ॥ एहवे कनकरथ वसुधापति ॥ निखे गगनमांहे ठांयरे ॥ भ० ॥ विसराल थइ त-

तखीणे देखतां । वैराग पांमे अबाहरे ॥ ज० ॥ शी० ॥ १ए ॥ जवनुं स्वरूप ते एहवुं चितवे ।
 जेहवो संध्यानो रागरे ॥ ज० ॥ कुशअग्ने जलविंदु जेहवुं । जेहवो नटनो वैरागरे ॥ ज० ॥ शी० ॥
 ॥ २१ ॥ जेम अथिर दुरजननी प्रीतनी । नीरमाहें जिम लीहरे ॥ ज० ॥ घरवास चंचल जिम
 कामिनीतणो । तेम अथीर जव ईहरे ॥ ज० ॥ शी० ॥ २१ ॥ एहवें श्रीयशोज्ञसूरीश्वरु । आढ्या
 तिण पूरें साररे ॥ ज० ॥ हेमरथ राजरिपिसाथे अठे । करता उग्र विहाररे ॥ ज० ॥ शी० ॥
 ॥ २२ ॥ मंगलकारण गुरुनुं आववुं । सांभळी सप्रिय भूपरे ॥ ज० ॥ आवी श्रीगुरुजीने वांदीया ।
 धरमलाज दीये अनुपरे ॥ ज० ॥ शी० ॥ २२ ॥ धर्मतणी देशना दीये श्रीगुरु । सांजले राजाहो ते-
 हरे ॥ ज० ॥ सती कपिदत्ताने वळी पुरजना । सांजले ते ससनेहरे ॥ ज० ॥ शी० ॥ २४ ॥ ज-
 न्मेदं न चिराय जूरिजयदा लक्ष्म्योऽपि नैव स्थिराः । किंपाकप्रतिज्ञा नितांतकटवः कामाः क्षण-
 ध्वंसिनः ॥ आयुः शारदमेघचंचलतरं ज्ञात्वा नथा योवनं । हे लोकाः कुरुतादरं प्रतिदिनं धर्म-
 श्रियोः लग्नके ॥ १ ॥ जत्थ य विसयकसाळ । चाळे सुख्य तत्तअणुगळे ॥ किरियासु अप्पमाळ ।

सो धम्मो सिवसुहो दाउ ॥ २ ॥

॥ ढाल ॥ दान सुपात्रे हो चविजन दीजीये । दाने दारिद्र्यनाशरे ॥ ज० ॥ दानश्री वश आये
सहु जीवमा । टालीये दुष्कृतपाशरे ॥ ज० ॥ शी० ॥ २५ ॥ शीलधरमने जवि नित पालीये । जे-
हथी दुर्गतिहाणरे ॥ ज० ॥ शीलें संकट विकट जय टले । लहीये गुणमणिखाणरे ॥ ज० ॥ शी०
॥ २६ ॥ कर्मतपावन तपने आदरी । टालो अरुविध कर्मरे ॥ ज० ॥ अणहारी गुण तपथी नीपजे
। लहीये शिवपूरशर्मरे ॥ ज० ॥ शी० ॥ २७ ॥ अनित्यादिक धारे जावना । जावीये दिनप्रते साररे
॥ ज० ॥ भावना जावतो श्रीगुणसागरु । लहे केवल जयकारे ॥ ज० ॥ शी० ॥ २८ ॥ श्रीगुरुजी-
ना मुखथी एह्वी । सांजली देशना श्रीकारे ॥ ज० ॥ केई भविजन विरतिने आदरे । सफल करे
अवताररे ॥ ज० ॥ शी० ॥ २९ ॥ ए पहेले अधिकारे अढारमी । ढाल कही सुखकारे ॥ भ० ॥
उवकाय दर्शनसागरे हरखथी । धरमथी केम अपाररे ॥ भ० ॥ शी० ॥ ३० ॥

॥ दुहा ॥ यशोज्ञगुरुरायनी । बाणी सांजली सार ॥ रिपीदत्ता पूढे तदा । विनय धरी श्री-

कार ॥ १ ॥ हे स्वामि कुण कर्मथी । एराकस कलंक ॥ केम जयंकर नीपन्धुं । मुज्जे कलमल-
 पंक ॥ २ ॥ श्रीगुरुजी बलतुं कहे । रिपिदत्ताने त्याहिं ॥ पूरवभव तुमें सांभलो । मन धरी मोद
 उठाहिं ॥ ३ ॥ ढाल १ए मी ॥ बोढीयानी देशी ॥ इणिही जंबूछिपमां । भरतक्षेत्रे मनोहाररे
 लाल ॥ गंगपुर नगर सोहामणुं । अति दीपे सुरपुरी सारेलाल ॥ पूरवभव कहे केवली । तमें
 सांचळजो चित्त लायरे लाल ॥ पूण ॥ १ ॥ ए आंकणी ॥ गंगदत्ताभिध भूपति । जाणुं पुरंदरनो अत्र-
 तारेलाल ॥ तेहनी पटरागी भली । गंगानामें सुविचारेलाल ॥ पूर्व ॥ २ ॥ गंगसेना पुत्री ते-
 हनी । रूपें रतिने अनुहारेलाल ॥ मुख सोहे पूनमचंदलो । सजेवे शोले शणगारेलाल ॥ पूर्व ॥
 ॥ ३ ॥ तेह नगरमाहे वसे । साधत्री चंद्रजसा नामरे लाल ॥ जिनशासनकमलाकरे । विकनन
 तरणि अजिरानरेलाल ॥ पूर्व ॥ ४ ॥ गंगसेना ते नितप्रतें । जाये श्रमणीनी पासरे लाल ॥ बाला
 लघुकरमी अवे । सांचळे जिनवाणी पासरेलाल ॥ पूर्व ॥ ५ ॥ श्रमणीनी संगतिथकी । रुचि-
 वंती शुजपरिणामरेलाल ॥ उद्देग पामी संसारथी । ब्रह्मवत धरे गुणधामरेलाल ॥ पूर्व ॥ ६ ॥

अनुक्रमै गंगदत्त भूपति । वीवाहसामग्री करावरे लाल ॥ पुत्री कहे में त्रत ग्रहं । मुज मनहुं
 त्रतमां जावरे लाल ॥ पूर्व० ॥ ७ ॥ पुत्रीवचन निसुणी करी । राजा कहे तिणवाररे लाल ॥ त्रतमां
 ब्रह्मव्रत आकहं । करममां मोहनिवारेलाल ॥ पूर्व० ॥ ८ ॥ इंदियमां रसनेंद्रिय । जीतवुं अति
 दुष्कर जाणरेलाल ॥ जारे करमी जीवने । एहवी प्रभुजीनी वाणरे लाल ॥ पूर्व० ॥ ९ ॥ यतः—
 अखलाणसणी कम्माण । मोहिणी तह वयाण वंनवयं ॥ गुत्तीण य मणगुत्ती । चउरो दुखलेण
 जियंति ॥ १ ॥ ढाल ॥ तातप्रतें पुली रुहे । जोके दुष्कर त्रत एहरे लाल ॥ ग्रहवाथकी पालवुं
 जलुं । तुमें न धरो मन संदेहरे लाल ॥ पूर्व० ॥ १० ॥ राजा पण कहेतो हवो । तुं पालजे निर
 तीचाररेलाल ॥ जावजीवलगें तेह ठे । नवि चूकजे कूजाचाररे लाल ॥ पूर्व० ॥ ११ ॥ पुत्रीने वही
 दम कहे । करजे श्रमणीनी सेवरे लाल ॥ ताधुमंगें कीरति लहे । उत्तम फल ततखेवरे लाल
 ॥ पूर्व० ॥ १२ ॥ चंद्रजसा श्रमणी जली । तेहनीपासे कोइ नाररे लाल ॥ संसार दुःखथी ऊ-
 जगी । साहुणी थाये हितकाररे लाल ॥ पूर्व० ॥ १३ ॥ ठठअठमादिक तप करे । दश पनखली

उपवासरेखाल ॥ मासखमण तप ते । कृश थाये शरीर तासरेखाल ॥ पूर्व० ॥ १४ ॥ ते श्रमणीने पुर-
 तणां । लोक दीये आदर सनमानरे खाल ॥ तपथी रीक्या प्राणीया । बली अशन वसन दीये
 पानरे खाल ॥ पूर्व० ॥ १५ ॥ ते श्रमणीने वांद्या । आवे चारंवार लोकरेखाल ॥ नमन वंदन ल-
 पासना । करता जाए सहु श्लोकरे खाल ॥ पूर्व० ॥ १६ ॥ ते तापसीनी सेवा करे । कीरति बोले
 जनश्रंदरे खाल ॥ तेहनी प्रशंसा नवि सहे । गंगसेना महामतिमंदरे खाल ॥ पूर्व० ॥ १७ ॥ बुव
 ती प्राये अदेखणी । परनी न सहे परशंसरे खाल ॥ आपणपुं अधिकुं गणे । उठो अतिही नृशंसरे
 खाल ॥ पूर्व० ॥ १८ ॥ निरगुण तेह गुणवंतने । नवि जाणे पोताने मन्त्रे खाल ॥ आप गुणी गुण-
 वंतनो । जे राग बरे ते धन्त्रे खाल ॥ पूर्व० ॥ १९ ॥ गंगसेना कहेती हवी । ए साधवी मांसने
 खाये खाल ॥ रात्रे लोकोने हणे । दुरात्मा राक्षसीप्राये खाल ॥ पूर्व० ॥ २० ॥ गंगसेना बळी
 इम कहे । ए वेपे राक्षसनाररे खाल ॥ नोड्य अनावे किम होये । एवी शक्ति तमो निरधाररे
 खाल ॥ पूर्व० ॥ २१ ॥ तेपर खाल आरोपीयुं । जाखो एनो में धर्मे खाल ॥ तप करे दिने निशि

आहरे । पापणी बांधे कुकर्मेरे लाल ॥ पूर्व ० ॥ २२ ॥ चंद्रयशाश्रमणी हवे कहे गंगसेनाने एमरे लाल ॥
जूगं छुर्घट वयणलां । तुं जोले पापिणी केमरे लाल ॥ पूर्व ० ॥ २३ ॥ देवुं नवि जांखवुं । कोइने अठतुं आझरे
लाल ॥ एकवार आल जो दीजीयें । तो चढे दशवार आझरे लाल ॥ पूर्व ० ॥ २४ ॥ साहुणी हितशिद्धा
कहे । तुंसमकोतधारी जीवरे लाल ॥ ब्रह्मचर्यनी पालिका । सांजले जिनवाणी सदीवरे लाल ॥ पूर्व ० ॥ २५ ॥
उत्तम राजपुत्री अत्रे । तुं शामाटें निंदे एहरेलाल ॥ साधुनी जे निंदा करे । ते पापो नवि संदेहरे
लाल ॥ पूर्व ० ॥ २६ ॥ यतः श्रीविनयचंद्राचार्यकृतश्रीआदिनाथचरित्रे-निंदे वस्तुनि का निंदा ।
स्वजावे गुणवर्णनं ॥ अनिंदं निंद्यते यच्च । सा निंदा नरकावहा ॥ १ ॥ ढाल ॥ कपाय ने विषय
बली । जिह्वा परनिंदाकाजरे लाल ॥ पोतानी स्तत्रना करे । एथी होये सुगति अपहाररे लाल
॥ पूर्व ० ॥ २७ ॥ ते श्रमणीयें एणीपरं । प्रतिबोधी तोपण तेहरे लाल ॥ गंगसेना माने माने नही ।
अभिमानी कदाग्रही जेहरे लाल ॥ पूर्व ० ॥ २८ यतः श्रीविनयचंद्राचार्यकृतनादिचरित्रे—कपाय-
विषया जिह्वा । परनिंदात्मसंस्तवाः । पंचैते क्रियमाणा हि । जवेयुः सुगतिच्छिदे ॥ २ ॥ ढाल ॥

નિકાચિત કરમને બાંધીયું । ગંગસેનાયે તિણવારે લાલ ॥ અમણી કલંકના પાપથી । થયો તુજ
 રાક્ષસીભયચારે લાલ ॥ પૂર્વે ॥ ૨૯ ॥ રાગદ્વેષના વશથકી । વલી રસનાને સંવાદરે લાલ ॥ સાધુને
 આલ જો દીયે । ધરે મદ વલી બનમાંદરે લાલ ॥ પૂર્વે ॥ ૩૦ ॥ હસતાં કર્મ બપાર્જીયે । વલી દો-
 હિલો તાસ વિષાકરે લાલ ॥ જોગવતાં દુલીયા ઘણું । પામે કષ્ટ તિહાં તે આકરે લાલ ॥ પૂર્વે ॥
 ॥ ૩૧ ॥ શુદ્ધ શીલવ્રત પાલીને । કાલમાંસેં કર્યો તેણે કાલરે લાલ ॥ તે નગરીના ઝૂપની । તું
 પુત્રી હૂં વિશાલરે લાલ ॥ પૂર્વે ॥ ૩૨ ॥ નામ દીધું પ્રિયદર્શના । પુત્રીનું પિતાયે તારે લાલ ॥
 જિનદીક્ષાને આદરી । કપટેં તપ તપી અપારે લાલ ॥ પૂર્વે ॥ ૩૩ ॥ અનશન કરી દેશનેંદ્રની ।
 દંદ્રાણી થઈ મનોહારે લાલ ॥ દેવલોકનાં સુલ જોગવે । નિજ પુણ્યતણે અનુસારે લાલ ॥ પૂર્વે ॥
 ॥ ૩૪ ॥ તિહાંથકી ચવી ઝૂપની । પુત્રી હરિપેણની આયરે લાલ ॥ કર્મતણો રહ્યો લેશ જે । તેણે
 લીધો એહ અપાયરે લાલ ॥ પૂર્વે ॥ ૩૫ ॥ એહનાં શ્રીગુરુચણલાં । સુણી ક્ષણિદત્તા તિણવારે
 લાલ ॥ જાતિસમરણે નિજંતણા । પાઠલા દેસે અવતારે લાલ ॥ પૂર્વે ॥ ૩૬ ॥ ક્ષણિદત્તાચરિત્ર

सुणी करी । क्षितिवासव लहे वैरागरे खाल ॥ सिंहस्थनामे निजपुत्रने । राजपदवी अये महाभागरे
 लाल ॥ पूर्व ॥ ३३ ॥ स्त्रीचरतारें दीक्षा ग्रही । वळी पाली चारु चारित्रे लाल ॥ केवलज्ञान
 लही करी । शिव पाम्या परम पवित्रे लाल ॥ पूर्व ॥ ३४ ॥ जेम तेणीयें विशुद्धीधी । नररूप
 करी राखुं शीलरे लाल ॥ तिम वीजें पण पालवुं । एधी लहीयें मोक्षनी वीलरे लाल ॥ पूर्व ॥
 ॥ ३५ ॥ धरमघोषसूरीश्वरे । कहिउं ए शीलदृष्टांतरे लाल ॥ धनसारथवाह पण ते सांचवडी । धर-
 मनो राग धरे एकांतरे लाल ॥ पूर्व ॥ ॥ ३६ ॥ प्रथम अधिकारें एह जाणजो । ढाल उगणीसमी
 श्रीकारे लाल ॥ उवजाय दर्शन कहे भविजनो । जिन धरमेश्री जयजयकारे लाल ॥ पूर्व ॥ ३७ ॥

॥ दुहा ॥ धरमघोष सूरीश्वर । ज्ञानतणो जंझार ॥ भविक जीव प्रतिबुजवे । वाणी दे जल-
 धार ॥ १ ॥ धनसारथवाह पुनरपि । भापे गुरुने एह ॥ संक्षेपें मुज धरमनुं । तत्व कहो मुनि तेह
 ॥ २ ॥ वलतुं श्रीगुरुजी कहे । सांचल चतुर सुजाण ॥ धर्मनुं मूल दया कही । निसुणो तास
 वखाण ॥ ३ ॥ जीवदया नित पालीयें । सुकृतक्रीडा भूमी ॥ दुष्कृत रज संहारवा । महावायुनी

श्रुमि ॥ ४ ॥ नावा भवसागरतणी । व्यसनाग्नि जलधार ॥ संकेतद्यूती श्रीतणी । भवि जाणो नि-
रधार ॥ ५ ॥ नीसरणी सुरलोकनी । शिवनी प्रियसखी सार ॥ दुरगतिनी ए अरगला । जीवदया
सुखकार ॥ ६ ॥ धर्मकल्पतरुवरतणी । सुंदर वानी जेह ॥ सकल धरमनो सार ए । नवि जाणो
संदेह ॥ ७ ॥ हिंसा दुरगति मूल ठे । जाणो निज दिलमांहि ॥ जीवदया उपर कथा । दामनक
जगांहि ॥ ८ ॥ ढाल ॥ २० मी ॥ मन मधुकर मोही रह्यो ॥ ए देशी ॥ इणही जंबूद्वीपमां । खेत्र
जरत सुखकारे ॥ राजपुर नगरमांहि वसे । सुनंद माठी धारे ॥ १ ॥ जिनदास नामें
तेहनो । मित्र महाबुद्धिधंतरे ॥ इक दिन माठीमित्रसुं । वन गयो क्रीडाकरंतरे ॥ २ ॥ वन-
मांहे मुनिवर देखीले । प्रसन्न वदन सुखकारे ॥ जस दरिसण करवाथकी । पापनो थाये अप-
हाररे ॥ ३ ॥ वे जण मुनिप्रत्ये वंदना । करीने हरख अपाररे ॥ तस मुख आगल वेसीया
। धर्म सुणे हितकारे ॥ ४ ॥ ४ ॥ मुनिवरजी दीये देशना । जीवदयानी त्याहीरे ॥ सुखकोफी
जननी अठे । हारिणी करमविवाहरे ॥ ५ ॥ पाप सहूनी टालणी । जिनशासननुं मूलरे ॥ वशी-

करणविद्या दया । नवि पाक्षो अनुकूलरे ॥ ५० ॥ ६ ॥ यतः—कक्षाणकोनीजणणी । दुरंतदोगच्च-
दुस्कनिद्वलणी ॥ सग्गापवग्गहेज । इक्कुच्चिय होइ जीवदया ॥ ७ ॥ नवि खाबुं कोइ जीवनुं ।
मांस वडुं दुखदाईरे ॥ पोताना जीवसारिखा । पर प्राण राखवा धाईरे ॥ ८ ॥ मुनिवर व-
यणने सांजली । सुनंद कहे इम वाणीरे ॥ हे मुनिराज हवे पढी । वध न करुं कोइ प्राणीरे ॥ ९ ॥
॥ ९ ॥ दोष चहूनुं गेहू ठे । मांसथी विरम्यो खामीरे ॥ मुज अवतार सफलो थयो । सेवा तुमारी
पामीरे ॥ १० ॥ मुनिपासे अजिग्रह लही । जीवदयानो तेहरे ॥ वली मांसजक्षण नवि करुं ।
धेरें आव्यो ते ससनेहरे ॥ ११ ॥ सुनंद धीवर अहनिशें । धर्म करे उजमालरे ॥ निवर्ते
सवि पापथी । इम गयो घणो कालरे ॥ १२ ॥ इण अवसर हवे तिहांकणे । दुरजिद थयो
महाकालरे ॥ धान्य सकल मिले नही । थया लोको दुःख करालरे ॥ १३ ॥ धान्यनुं नाम
पण नवि सुणे । तो आंखे देखबुं क्यांयिरे ॥ मांसचोजन जन सहु करे । छुधातुर शुं नवि खायेरे
॥ १४ ॥ हवे तिहां ते सुनंदने । घरणी चापे बोलरे ॥ तुं नदीकांठे जाईने । जाल नाखे

अतोकरे ॥ ५७ ॥ १५ ॥ महा माखिलाने लावजे । निजकुटुंबने काजरे ॥ तो आपणने सुख उप-
 जे । जीवित रहे वली लाजरे ॥ ५७ ॥ १६ ॥ इस सांजली घरणीतणां । वयणां धीवर तेहरे ॥ पा-
 छो उत्तर तिहां वदे । तुं प्रिये जाणजे एहरे ॥ ५७ ॥ १७ ॥ ते जीवित शुं कामनुं । जिहां जीव-
 हिंसा थायरे ॥ में निजगुरुपासैं ग्रह्यो । दयाधरम निरपायरे ॥ ५७ ॥ १८ ॥ धर्मनो जंग नहीं करूं
 । जिस सींच्युं निजवृद्धरे ॥ तव हसीने घरणी कहे । दीठो जा तुज पकरे ॥ ५७ ॥ १९ ॥ बली
 तस नारी इस कहे । राखे तुं परप्राणरे ॥ कुटुंबनी हिंस करे । तुं माठी सूजाणरे ॥ ५७ ॥ २० ॥
 तुं मूरख शीरोमणि । तुं ठे वक्रो चंमालरे ॥ कुटुंबनुं पोषण नवि करे । चालतो तुं दुष्कालरे ॥ ५७ ॥
 ॥ २१ ॥ हवे सुनंदधीवरतणा । शाला इणीपरे भाखेरे ॥ रामायें साचुं कहुं । घरअरथें तुं जाल ना-
 खेरे ॥ ५७ ॥ २२ ॥ कुटुंबअरथें पातक किंस्युं । तुं जोने हृदय विचारीरे ॥ साले सुनंदने हठथ-
 की । नदीयें नाख्यो पुकारीरे ॥ ५७ ॥ २३ ॥ नाखी जाल पण तिहांकणे । मच्छ पम्वा लाग्या
 जोररे ॥ मरणअग्यें तिह । तरुफडे । दुःख पामे ठे अघोररे ॥ ५७ ॥ २४ ॥ ते माठलांप्रतें देखीने ।

दयावंत अति थायरे ॥ सुनंद विचारे चित्तमां । मुज कित्यो एह उपायरे ॥ २५ ॥ मूकी
जालने ततखिणे । आव्यो सुनंद निजगेहरे ॥ सालावचनथी बीजे दिने । गयो नदीयें तेहरे ॥
॥ २६ ॥ इम दिन त्रणलगे तिहांकणे । माठी नदीयें जायरे ॥ पापकरम करवाप्रतें । पण
मनमां पस्तायरे ॥ २७ ॥ माठिलाना संघटथकी । इक माठिलानी ल्यारे ॥ पांख एक भांगी
गई । जालथी काढ्या ज्यारे ॥ २८ ॥ सुनंद साला आगले । कहे पाप लागुं सोयरे ॥
॥ कुटुंबअर्थें कुण जीवडो । हिंसा करे दुख जोयरे ॥ २९ ॥ ए पाप लागुं मोटकुं । वृषीश
हुं क्षिम एहरे ॥ जीवदया हुं हवे करुं । नही कुटुंब मुज नेहरे ॥ ३० ॥ इम ध्याइ ते मा-
ठीयें । अनशन कर्तुं तिणवाररे ॥ अरिहंतने संभारतो । करतो शरणां चाररे ॥ ३१ ॥ ए
पहेला अधिकारनी । वीसमी कही शुभ ढाळरे ॥ उवजाय दर्शनसागरें ॥ सांभलो भवि उजमा-
ळरे ॥ ३२ ॥ ३३ ॥

॥ दुहा ॥ सुनंद माछी हवे शुभ—ध्याने कीधो काळ ॥ मगधदेश राजग्रही । नयरी ठे

सुविशाल ॥ १ ॥ नरवरमा तिहां भूपति ॥ पाले राज अखंन ॥ न्यायें दाशरथीसमो । तेज प्रताप
 प्रचंड ॥ २ ॥ त्यां निवसे व्यवहारियो । मणिकारनामें सार ॥ सुवर्णकोटी वारनो । अधिपति गुण-
 जंकार ॥ ३ ॥ तेहनी सुलसा नाराजा । शीलवती सुविचार ॥ तेहनी कुंखे उपनो । सुनंदजीव
 मनोहार ॥ ४ ॥ तव मातायें देखीयुं । सुपन इस्थुं श्रीकार ॥ फूलमाल निजकंठमां । गरभजीव
 अनुहार ॥ ५ ॥ ढाल ॥ २१ मो ॥ देशी अलबेलानी ॥ नव मासें सुत प्रसवीथोरैलाल सुलसानारी
 यें सार ॥ सुण प्रीणीरे ॥ तात तेनो उठव करैलाल । निज वित्तने अनुसार ॥ सु० ॥ नवियण
 भावें सांजलोरे लाल ॥ ए आंकणी ॥ सज्जन सहु संतोषियारैलाल । जमाकी जरपूर ॥ सु० ॥
 बहेन तेमावी आदरैलाल । मणिकारें हजूर ॥ सु० ॥ २ ॥ फई आवी ते पुत्रनुंरैलाल । दीधुं
 दामनग नाम ॥ सु० ॥ फूलमाल दीठी सोहणेरैलाल । तिणमाटें एह नाम ॥ सु० ॥ ३ ॥
 अनुक्रमे वरस आवनोरैलाल । ते बालक थयो जाम ॥ सु० ॥ नवितव्यतायें नीपनोरैलाल । घरें
 मारीरोग ताम ॥ सु० ॥ ४ ॥ मारी रोगना वशथकीरैलाल । मातानो थयो नाश ॥ सु० ॥

पिता पण मरणे गयोरेखाल । मरी गया वखी दास ॥ सु० ॥ जण ॥ ५ ॥ रोग प्रयंकर जाणीने-
रेखाल । लोक आतुर अति जग्य ॥ सु० ॥ राजाना आदेशधीरेखाल । तस घरे वामी कराव ॥ सु० ॥
॥ ज० ॥ ६ ॥ यतः—ददाति दयया योऽन्नं । पयः पाययते तु यः ॥ तस्यांचलदलैर्लघ्ना । मारिः
प्रसरति क्षितौ ॥ १ ॥ ढाल ॥ जो वाडी न करीयें दण घरेरेखाल । ते पुरमां पसरे रोग ॥ सु० ॥
इम जाणी शेवने घरेरे खाल । कीधी लोकें अशोग ॥ सु० ॥ ज० ॥ ७ ॥ कुटुंबमाहि एक उगयो-
रेखाल । सुत दामनग तेह ॥ सु० ॥ निसराय नहीं घरथकीरेखाल । दुखीउ थाये अठेह ॥ सु० ॥
॥ जण ॥ ८ ॥ अनुक्रमे घरनी वामीमारे । खाल श्वाने कीधो प्रवेश ॥ सु० ॥ ते मारगधी नीकड्यो-
रेखाल । दामनग सहतो कलेश ॥ सु० ॥ ज० ॥ ९ ॥ ज्रीखकारण जमतोथकोरेखाल । गयो साग-
रपोतगेह ॥ सु० ॥ तस वारणे दोय मुनिवरेरेखाल । दीवो दामनग तेह ॥ सु० ॥ भण ॥ १० ॥ ज्ये-
ष्ठमुनि मुनिप्रतें कहेरेखाल । बालक लक्षणवंत ॥ सु० ॥ सागरपोतना घरतणोरेखाल । होशे स्वा-
मी गुणवंत ॥ सु० ॥ ज० ॥ ११ ॥ यहूचे-जो आयन्नहमह वयण । तणुलक्षणेहिं मुणामि ॥ इह

वालन एयह घरह । कम्मेण नविस्सई सामी ॥ १ ॥ ढाल ॥ भीत अंतर व्यवहारीयेरे लाल ।
 सांचब्बुं रुषिनुं वेण ॥ सु० ॥ चित्तमां चिते नही मुधारेलाल । मुनिना एहवां वेण ॥ सु० ॥ ज० ॥
 ॥ १२ ॥ किम ए वाल मुच घरतणेरे लाल । स्वामी होशे मनोहार ॥ सु० ॥ मुनिराज खोटुं नवि
 वदेरे लाल । एहवो निश्चय मुजसार ॥ सु० ॥ ज० ॥ १३ ॥ यतः—वज्जियरागदोसा । सममणि-
 तणमित्तसत्तुणो मुणियो ॥ इयरनरुव न जंपंति । नूणमवियारियं अत्थं ॥ १ ॥ ढाल ॥ माहरा
 पुत्र जीवत्तेयकेरेलाल । ए केम होये नाह ॥ सु० ॥ पण उपाय कांइ कीजीयेरेलाल । जेथी तेह
 पामे महावाह ॥ सु० ॥ ज० ॥ १४ ॥ एहवुं चित्तमां विचारिनेरेलाल । दामनग तेड्यो पास ॥ सु० ॥
 मोदक आपुं तूजनेरेलाल । जो थाये मुज दास ॥ सु० ॥ ज० ॥ १५ ॥ दामन्नकने ज़ोलवीरेलाल ।
 राख्यो निज आवास ॥ सु० ॥ इक दिन शेठ तस तेमीनेरेलाल । जाये चंमालने वास ॥ सु० ॥
 ॥ भ० ॥ हवे जुन दुर्बुद्धि शेठनीरेलाल ॥ ए आंकणी ॥ बाहिर वेसामी रांकनेरेलाल । गयो सा-
 गर घरमांहि ॥ सु० ॥ १६ ॥ चंमालने तेमी करीरे लाल । वचन ठानां कहे त्यांहि ॥ सु० ॥ ह० ॥ १७ ॥

जो चंमाल एक माहरेलाल । प्रयोजन कर तुं सार ॥ सुण ॥ बाल ए ठानो मारवोरेलाल ॥ तुज
आपुं दोष हजार ॥ सुण ॥ हण ॥ १७ ॥ वली कहे शेर तेहनेरेलाल । मार्यानुं अहिनाण ॥ सुण ॥
मुजने तुं देखामुजेरेलाल । मान्युं वयण लोचाण ॥ सुण ॥ हण ॥ १८ ॥ लोचवशें बहु जीवमारेलाल
। करतां वीहे नही कांइ ॥ सुण ॥ लोभ जुंडो संसारमारेलाल । दुःखनुंमूखे प्राइं ॥ सुण ॥ हण ॥
॥ १९ ॥ सवैया—दंज दिढावन पाप बढावन यावशें जीव सहै दुख चारे । जे वनमाहें करे तप-
सादिढ ते बहु संयम ते इन्ह टारे ॥ ध्यानदुलावत चित्त चलावत साधन याहि धनं पचि हारे ।
। एक बुरो सवहि जगमें यह लालच काम विगारत सारे ॥ १ ॥ प्रीति विगारत जोरत युद्ध वि-
रुद्ध वमाइ करे चितकारें । ध्यारत जाहिं करें वधजीव हरें परद्रव्य भए बटपारें ॥ कीरति जाये
विवेक विलाये अनेक विकार भजे धनवारें । एक बुरो सबही जगमें यह लालच काम विगारत
सारे ॥ २ ॥ सागरपोत घरे आवीयोरेलाल । धरतो मन रौद्र ध्यान ॥ सुण ॥ इक दिन गाली बालने-
रेलाल । मोकले चंमालथान ॥ सुण ॥ हण ॥ २१ ॥ हवे चंमाल तेह बालनेरेलाल । नगरथी लेइ गयो दूर

॥ सु० ॥ चंमल दिलमां चिंतवेरेलाल । बालक दीसे सनूर ॥ सु० ॥ २२ ॥ अपराध शुं एणे
 कीउरेलाल । जे माटे सागरपोत ॥ सु० ॥ मरावे ठें मुज हाथथीरेलाल । दामनकरूनो पोत ॥ सु० ॥
 ॥ ह० ॥ २३ ॥ सर्वथा ए हुं नही कहेरेलाल । ए बालकनो घात ॥ सु० ॥ माहरा हाथ वहे न-
 हीरेलाल । पापनी कुण करे बात ॥ सु० ॥ २४ ॥ एम चिंति तेणे तिहांकणेरेलाल । रोवरावी
 ते बाल ॥ सु० ॥ ठे दी तेहनी अंगुलीरेलाल । जिम कमलनी माल ॥ सु० ॥ ह० ॥ २५ ॥ चंमलें
 ते बालनेरेलाल । कहुं एहहुं वेण ॥ सु० ॥ जा तुं एह नगरथकंरेलाल । मारीश नही तुज जेण
 ॥ सु० ॥ ॥ ह० ॥ २६ ॥ रोतांथकां बाले कहुंरेलाल । हुं नही आवुं मुज मूक ॥ सु० ॥ मूकयो
 दामनक बालीउरेलाल । न करे वेलाचूक ॥ सु० ॥ २७ ॥ चंमल पण तेह शेठनेरेलाल ।
 देखाले अंगुली खंम ॥ सु० ॥ देखी ते सागर शेठीउरेलाल । हरख्यो पाप प्रचंम ॥ सु० ॥ ह० ॥
 ॥ २८ ॥ कृतार्थ माने निज चित्तमांरेलाल । पापी वनो ए दुष्ट ॥ सु० ॥ दुर्वार चैरिसमूहनेरेलाल ।
 मारवे मद्दासुख पुष्ट ॥ सु० ॥ २९ ॥ ए पदेला अधिकारनीरेलाल । इकवीसमी शुभ ढाल ॥

॥ सु० ॥ उवझाय दर्शन इम कहेरेलाल । पुण्यथी मंगलमाल ॥ सु० ॥ हण ॥ ३० ॥

॥ दुहा ॥ श्री दामन्नक बाल ते । निकल्यो अटवी जाय ॥ सागरने गोवालीये । दीगो हर-
खीत थाय ॥ १ ॥ बालकने बोलावीयो । किहां रहो तो मित्त ॥ बलतुं दामन्नक कहे । आवाग-
मणनिमित्त ॥ २ ॥ सांभल तुं गोवालिया । मूरख हुं तुं बाल ॥ जननी मुजने ठे नही । ऊजरु
धंश विशाल ॥ ३ ॥ दुखनो मायों इण वने । आव्यो हुं निरधार ॥ दुखसंतापें तरुफहुं । तार तार
मुज तार ॥ ४ ॥ बालक वचन सुणी करी । गोवालें तिणवार ॥ लावीने नारीप्रतें । सुत आप्यो
सुखकार ॥ ५ ॥ गोवालणी हरखित थई । मुज गोबज प्रसाद ॥ पुत्र ए सुंदर आवीयो । जंपे
वचन आह्लाद ॥ ६ ॥ वेयावच ते साचवे । करतो नित घरकाम ॥ ते वेने बल्लभ थयो । दामन्नक
अचिराम ॥ ७ ॥ गोकुलमां वधतोथको । पाम्यो वन जोवन्न ॥ एहवे गोकुल देखवा । शेठ आ-
व्यो इक दिन्न ॥ ८ ॥ दामन्नकने देखीने । पूठे शेठ गोबाल ॥ कोण सुलोचन कुंअर ए । मुजने
कहो दयाल ॥ ९ ॥ गोवालें तिहां जाखीउं । एकलो वनमोजार ॥ अनाथ ए फरतो हतो । में सुत

कीध उदार ॥ १० ॥ सागपोते धारीउं । विन्न अंगुली तेह ॥ दामन्नक ए रांकमो । मुज घर व-
 सतो जेह ॥ ११ ॥ सागरपोत ते शेगीउं । चिते चित्तमजार ॥ चंफाले नवि सारीउं । होशे क-
 वण प्रकार ॥ १२ ॥ अथवा मुनिवर वयणलां । खोटां होवे केम ॥ ए वालक मुज घरतणो । पति
 होशे मुज नेम ॥ १३ ॥ ढाल २२ मी ॥ राग धोरणी, वैरागी थयो ए देशी ॥ हवे सागरपोत
 शेठजीरे । कहे गोवालने जाम ॥ माहरें जाबुं निजघरेरे । बोले गोवाल तामरे ॥ पुण्य करो जना ।
 पुण्ये नवनिधि थायरे । न होइ कदे मना ॥ ए आंकणी ॥ बहु दिवसें तुमें आवीयारे । गोकुल
 देखणकाज ॥ ते पूरुं नवि जोइयुरे । शी उतावल आजरे ॥ पु० ॥ १ ॥ शेठ कहे गोवालनेरे ।
 माहरे महोहुं काम ॥ माटें हुं उतावलारे । जाइश घरे अजिरामरे ॥ पु० ॥ ३ ॥ तव गोपालक
 कहे शेठनेरे । जो उतावल काज ॥ तो लेख आपी मुज पुत्रनेरे । मोकलो तुमें महाराजरे ॥ पु० ॥
 ॥ ४ ॥ सागरपोत मानीउरे । लेख लख्यो सुविचार ॥ दामन्नकने आपीउरे । निजघर मोकल्यो
 उदाररे ॥ पु० ॥ ५ ॥ दामन्नक हवे चालीउरे । आव्यो नगर उद्यान ॥ सूतो कामदेवदेहरेरे ।

निद्रा करे अति तांनरे ॥ पु० ॥ ६ ॥ एहवे सागरपोतनीरे । आवी पुत्रीरे त्यांह ॥ विपानाम ठे
जेहनुंरे । मदनपूजा उठांह ॥ पु० ॥ ७ ॥ कंदर्पदेव पूजा करीरे । तेणें दीगो कुमार ॥ दामनग
सुजगाकृतिरे । विशाल लोचन साररे ॥ पु० ॥ ८ ॥ दामनकना कंठमारे । वीड्यो लेखने देख ॥
ऊर्ज्येकी विपा तदारे । वांचि अक्षर पेख ॥ पु० ॥ ९ ॥ विशाल वक्ष ठे जेहनुंरे । हसितवदन सुख-
कार ॥ नेत्ररूप गज थांचलोरे । ए कूमार हितकार ॥ पु० ॥ १० ॥ स्वस्ति श्री गोकुलथकीरे ।
सागरपोत सुजाण ॥ पुत्र समुद्रदत्तनेरे । पूठे कुशल कल्याणरे ॥ पु० ॥ ११ ॥ समाचार बली इम
लीखेरे । अणधोई पदकज एह ॥ पुरुषने विष उतावळुंरे । देजो न करो संदेहरे ॥ पु० ॥ १२ ॥
यतः—पुंसोऽस्याधोतपादस्य । विपं वत्स प्रदीयतां ॥ नात्रार्थे कोऽपि संदेहो । विधेयो धीनिधे त्वया
॥ १ ॥ ढाल ॥ लेख वांची ते पुत्रिकारे । चिंते चित्तमोजार ॥ प्रेमथकी तातें जलोरे । मोकळ्यो
मुज जरताररे ॥ पु० ॥ १३ ॥ आजनो दिन अति रूखमोरे । वीवाह करवा वात ॥ पण विप
देजो इम लिखुंरे । उतावळें मुज तातरे ॥ पु० ॥ १४ ॥ आकार थानकनेविपेरे । ताते अनुस्वार

कीध ॥ तेहने शुद्ध करीश हुंरे । विचार करे इम सीधरे ॥ पुण ॥ १५ ॥ विचारी निज चित्तमारि ॥
 नेत्रनुं अंजन लेय ॥ थूँके शून्यने ठेंकीनेरे । आकारने करेयरे ॥ पु० ॥ १६ ॥ तिमज बली लेख
 बीकीउरे । मूकयो कंठने जोरु ॥ विपा गई निजमंदिरेरे । दामन्नक आव्यो दोरुरे ॥ पु० ॥ १७ ॥
 समुद्रदत्तने आपीउरे । लेख तेणें श्रीकार ॥ वांचीने अवधारीउरे । तात आदेश हितकारे ॥ पु० ॥
 ॥ १८ ॥ सामग्री वीवाहतणीरे । सज्ज कीधी दणमाहिं ॥ कुटुंबवरग सहु मेलव्योरे । मंरुप बांध्यो
 उठांहिरे ॥ पु० ॥ १९ ॥ ते दिवस शुभ लगनमारि । दामन्नक कुमार ॥ परण्यो वीपा कन्यकारे ।
 उच्छव थाये अपाररे ॥ पु० ॥ २० ॥ सधवा गाये गीतनेरे । बाजे मंगलतूर ॥ नाति जमाकी शु-
 भपररे । कुंअर दीसे मुखनूररे ॥ पु० ॥ २१ ॥ यतः—आभरण किरण दिप्पंति देह । अहरीका-
 य सुरवहूरूव रेह ॥ घणकुंकुमकदम घण्डुवार । छुप्पंति चलण नचंति नार ॥ १ ॥ ढाल ॥ एहवे
 तीहां आवीउरे । सागरपोत व्यवहारि ॥ नगरपरीसरे लोकनारे । मुख वेण निसुणे साररे ॥ पु० ॥
 ॥ २२ ॥ विपा पुत्री शेठनीरे । रूपें रंभा बलाण ॥ जमाइ पण जुगतो लह्योरे । दामन्नक सूजाण-

रे ॥ पु० ॥ २३ ॥ वयण सुणी ते लोकनारे । चिते शेठ दिलमाहिं ॥ ते दामनक रांकडेरे । पुत्री
 परणी उच्छांहेरे ॥ पु० ॥ २४ ॥ घरे आवी सवि निरखीयुरे । भूषणचूपित देह ॥ दामनकने
 देखीनेरे । चिंतातुर थयो तेहरे ॥ पु० ॥ २५ ॥ में चितव्युं ते नवि थयुरे । जावी हतुं तेह आय
 ॥ पुण्य प्रवंल जेहनां होवेरे । तास विचन पलायरे ॥ पु० ॥ २६ ॥ अणथाबुं ते नवि होवेरे । था-
 नार होय ते थाय ॥ अवितव्यता जो नवि होवेरे । करतलमाहेंथी जायरे ॥ पु० ॥ २७ ॥ ए स्वामी
 मुज घरतणोरे । थयो जमाई सुजाण ॥ गृहमंनन नारी कहीरे । स्त्रीने जमाई प्रमाणरे ॥ पु० ॥
 ॥ २८ ॥ यतः—तीयां तिननि पीयारमां । कलि कज्जल सिंदूर ॥ अन्ये तिननि पियारमां । दूध ज-
 माई तूर ॥ १ ॥ ढाल ॥ पण न सहुं जमाइनेरे । मुज ए साल समान ॥ घरनो पति ए नवि क-
 हरे । महाकुबुद्धिनिधानरे ॥ पु० ॥ २९ ॥ पुत्रीने विधवापणुरे । थशे तोपण मने सूख ॥ ते सोनुं
 शा कामनुरे । कान ठेदी दे दुखरे ॥ पु० ॥ ३० ॥ जमाइ ते शा कामनोरे । दुखदाइ नितमेव ॥
 मांटे मराबुं एहनेरे । पामुं सुख ततखेव ॥ पु० ॥ ३१ ॥ ए पहेला अधिकारनीरे । चावीसमी सुं-

दर ढाल ॥ दर्शन कहे पुण्ययोगधीरे । लहीयें मंगलमालरे ॥ पु० ॥ ३१ ॥

॥ डुहा ॥ इस चिंती व्यवहारीन । चंमालपाटक जाय ॥ निज जमाइ मराववा । विविध करे ते उपाय ॥ २ ॥ तेनी ते चंमालने । शेर कहे वचन ॥ बालकने ते नवि हण्यो । दुःख पासुं प्रतिदिन ॥ २ ॥ चंमालें तिहां भांखीन । बालक देखी मूज ॥ चितमां करुणा ऊपनी । काम न कर्तुं में तूज ॥ ३ ॥ देखांमो ते बालने । कहे चंमाल वचन ॥ सागरपोतें बलतुं कहुं । सांजल थिर करी मन्न ॥ ४ ॥ आज दिने मातंगवर । जमाइ मारो जरुर ॥ पादरदेवी पूजवा । आवशे तिहां सनूर ॥ ५ ॥ एस कही मातंगने । श्रेष्ठी आव्यो गेह ॥ बरचहुने तिहां मोकले । देवीमंदिर तेह ॥ ६ ॥ मातंग तेहने मारवा । आव्यो देवीसन्न ॥ जुते धननी लालचें । करे एहवां छद्म मंदिरमां ठानो रह्यो । कर लेई तरवार ॥ वाट जुए जमाईनी । प्रसयों तिहां अंधकार ॥ ७ ॥ ढाल ॥ २३ मी ॥ नमोरे नमो श्रीसिंजुजा गिरिवर ॥ ए देशी ॥ चितवें परने ते पडे घरने । राज प्रजाने रुंहुरे ॥ पुण्यसंयोगे पाधरुं होवे । कूरु जाए सवि चूंहुरे ॥ चितवे परने ते पडे घरने ॥ आंकणी

॥ १ ॥ हवे सागरपोतश्रेष्ठी तिहांकणे । बोझावे परिवारे ॥ पादरदेवी पूजवा वरवहू । जाळ कुल
आचाररे ॥ चींण ॥ २ ॥ सामग्री सवि लेइ पूजानी । जाए जमाइ बजाररे ॥ चहुटें वेठा समुद्र-
दत्तें । बोझाव्या तिणवाररे ॥ चींण ॥ ३ ॥ सांऊ समय ययो सूर आथमीयो । प्रसयों जग अं-
धकाररे ॥ चोरनो जय ठे बाहेर जातां । मत जाळ निरधाररे ॥ चींण ॥ ४ ॥ कहो तुमें तो हुं
तिहां जाई । करी आबुं तुम कामरे ॥ दामन्नकने हाटें वेसाकी । पहोतो देवी धामरे ॥ चींण ॥
॥ ५ ॥ देवीमंदिरमांहि पेसंतां । मातंगे कीधो प्रहाररे ॥ समुद्रदत्तना प्राण गयां तव । हहे
कर्मविकाररे ॥ चींण ॥ ६ ॥ ते खबर आबी सागरपोतने । तेणे पण तजीया प्राणरे ॥ तव दाम
न्नक शेठना घरनो । स्वांमी हुंळ थिर ठाणरे ॥ चींण ॥ विरुदावली बोले जाचक जन । जाट जणे
कल्याणरे ॥ धवल मंगल गाथे गोरी सवि मिला । अहो अहो पुण्य प्रमाणरे ॥ चींण ॥ ७ ॥
एक अवसर प्रजातसमयमां । आबी सागध कोकरे ॥ गाथा एहवी पत्रणे तिहांकणे । निसुणे ते
ते गतशोकरे ॥ चींण ॥ ८ ॥ अणुपंखमावहतावि । आवया तस्स जस्सवा हुंति ॥ सुहदुख क-

तथ फूडले । जस्स कयंतो वहइ पखं ॥ १ ॥ ढाल ॥ गाथा जावारथ शैव दामन्नके । स्वचरित्रने
 मलतोरे ॥ सांजली हरखदान दीये तव । त्रण हजार उद्धसतोरे ॥ वारता निसुणो भवियण
 भावे ॥ ए आंकणी ॥ ते दान जाणुंगामराजाएं । दामन्नकने तेभाव्योरे ॥ दान देवानुं कारण पूठथुं । तेणे
 चरित्र निज भाव्योरे ॥ वा० ॥ ११ ॥ राजा पण संतुष्ट थईने । गामशेव पद देवेरे ॥ दान सुपात्रे
 दीये मुनीने । विपुल जोगने जोगवेरे ॥ वा० ॥ १२ ॥ जीर्णोद्धार करावे दहेरांना । वली निपजावे
 प्रासादरे ॥ सद्गुरुवाणी सांजले प्रतिदिन । मनमां पामे आह्लादरे ॥ वा० ॥ १३ ॥ इक दिन चिंता
 ऊपनी तेहने । शुं पूर्वे कीधुं कर्मरे ॥ कष्टेकाणे मुजने हूआ । उत्सव महा अतिशर्मरे ॥ वा० ॥
 ॥ १४ ॥ केम जाणीशुं एह वारता । चिते चित्तमोझारे ॥ देवपूजादिक परजातकारज । करीयां
 अतिमनोहारे ॥ वा० ॥ १५ ॥ एहवें धरम मित्र आवीने । कहेतो एहवी वातरे ॥ स्वामी उद्या-
 नमाहें आव्या । विमलसूरि अवदातरे ॥ वा० ॥ १६ ॥ दामन्नक वांदवाने जाए । वांदी थयो
 चित्तगारये ॥ गुरु वेठा तिहां देशना देवे । मनना सांसा पलायरे ॥ वा० ॥ १७ ॥ वीतरागनी पूजा

करीयें । द्रव्यभाव दोय जेदरे ॥ पुष्ट-निमित्तें उपादानने । जवि समरो अखेदरे ॥ वा० ॥ १७ ॥
 गुर्वादिकनी सेवना करीयें । अशान वसन बहुमानरे ॥ ज्ञानभाजन गुरुगुण मणि आगर । सेवा
 करो इक ध्यानरे ॥ वा० ॥ १८ ॥ सिद्धाचल अने श्रीगिरिनारनी । तारंगानी साररे ॥ आवू अ-
 घ्रापद समेतगिरिनी । जात्रा करो उदाररे ॥ वा० ॥ १९ ॥ तीरथजात्रा करतां थाये । आरंभनी
 निवृत्तिरे ॥ द्रव्यसफलता संघनी जक्ति । थाये समकीतनी प्रवृत्तिरे ॥ वा० ॥ २० ॥ बळी बद्ध-
 प्रजननुं दित होवे । जीरण चैत्य उछाररे ॥ तीरथ उन्नति शुभ जावे कीजें । जिनवचन करण
 मनोहाररे ॥ वा० ॥ २१ ॥ तीरथना बली कारज चाले । मुक्तिनो आसन्न जावरे ॥ सुरनरपदवी
 इत्यादिक गुण । प्रगटे जात्र प्रभावररे ॥ वा० ॥ २२ ॥ नवकारसंघ महा समरीजें । नौद पूरवनी सा-
 ररे ॥ नवकारनो महिमा ठे महोदो । जाप जपो निरधाररे ॥ वा० ॥ २३ ॥ बली दश जातिना प-
 चखाण करीयें । तप तपीयें श्रीकाररे ॥ पुजलरीक अनादि निवारो । तप आतम हितकाररे ॥ वा० ॥
 ॥ २४ ॥ उत्तमपात्रें दानज देबुं । गृही दानें शुद्ध थायरे ॥ श्रावकधरम एम आदरतां । मुक्तितणां

सुख पायरे ॥ वा० ॥ २६ ॥ विमलबोध गुरुजीनी देशना । सांजली शेवें तेहरे ॥ पूढे पूरवज्जव तुमैं
 भांखो । वारो मनसंदेहरे ॥ वा० ॥ २७ ॥ सुरी पण तस पूरवभवनी । वात कहे सुविशालरे ॥
 जंबूछीपें भरतक्षेत्र । राजपुर नयर विशालरे ॥ वा० ॥ २८ ॥ सुनंद माठी ताहेरुं नाम । इक दिन
 मुनिनी पासरे ॥ देशना निसुणी जीवदयानुं । तें व्रत लीधुं उद्घासरे ॥ वा० ॥ २९ ॥ व्रत पालंतां
 केटलेक दिवस । पढ्यो वमो दुकालरे ॥ आजीविका नवि चाले घरनी । घरणी थई विकरालरे
 ॥ वा० ॥ ३० ॥ हिंसा तो नवी करवी माहरे । पण झूखें टलवले वालरे ॥ माळीजवमां साला-
 वयणें । त्रणवार नाखी जालरे ॥ वा० ॥ ३१ ॥ तेमाटें त्रणवार इहां तुं । कष्टथानकने पायरे ॥
 जालमां मच्छ मार्या तें बहुला । तुज कुलनो दय थायरे ॥ वा० ॥ ३२ ॥ माठिलाने तें राख्या
 तेथी । दीर्घ आयुष फल जाणारे ॥ एक माठिलानी पांख जे जांगी । अंगुलीठेद ते जाणारे ॥ वा० ॥
 ॥ ३३ ॥ सालावचने हिंसा कीधी । मनें करी नवि होयरे ॥ तेमाटें दुखना थानकमां । सुख
 पाम्यो तुं जोयरे ॥ वा० ॥ ३४ ॥ जीवदयाना प्रजावथी एटली । संपदा पाम्यो सारीरे ॥ सांजली

जातिसमरण पामी । दीक्षा ग्रही सुखकारीरे ॥ वा० ॥ ३५ ॥ बहु वरसलगे संजम पाली । पहोता-
सरगमोजारे ॥ तिहांथी चवीने महाविदेहे । वरसे सुगतिनारे ॥ वा० ॥ ३६ ॥ एपहेला अधिका-
रनी सुंदर । त्रेवीसमी ढाल वखाणीरे ॥ दर्शनसागर कहे जीवयतना । करजो तुमें जवि
प्राणीरे ॥ वा० ॥ ३७ ॥

॥ दुहा ॥ धरमघोष सूरीश्वरें । एह कह्यो दृष्टांत ॥ सारथवाहें सांभद्यों । रोम रोम विक-
संत ॥ १ ॥ पुनरपि स्वामी सुज कहो । धरमसबंधी वात ॥ जीवदयाऊपर कथा । भापे गुरु अव-
दात ॥ २ ॥ यतः आदिचरित्रे-परप्राणैर्निजप्राणान् । सर्वे रक्षति जंतवः ॥ निजप्राणैः परप्राणा-
नेको जीमूतवाहनः ॥ ३ ॥ दुहा ॥ सर्व धरमनुं मूल ए । जीवना राखो प्राण ॥ जिम जीमूत-
वाहन भलो । पाम्यो परम कळ्याण ॥ ३ ॥ स्वामी तेह किहां हुजे । दया पाली तेणे केम ॥
ते भांखो विस्तारथी । धर्मे प्रगटे प्रेम ॥ ४ ॥ एकमना सवि सांजलो । विकथानो करो त्याग ॥
आलस निद्रा परिहरी । धरी धरमसुं राग ॥ ५ ॥ ढाल ॥ २४ ॥ मी थारा मोहला उपर मेह

ऊरुखे वीजली हो लाल ऊबूके वीजली ॥ ए देशी ॥ जंबूछीपमऊार भरतखेत्र गुणनीलोहो लाल
 ॥ न० ॥ तास विचालें शैल बैताढ्य ते अतिभलो हो लाल वै० ॥ विद्याधरनी श्रेणिमाहें कंचनपुरी
 हो लाल मा० ॥ जीमूतकेतु नृपाल जेणें जीत्या अरी हो लाल ॥ जे० ॥ १ ॥ कनकवती तस नार
 सोहे शुभ गुणवती हो लाल सो० ॥ पतिव्रता धरमनी पालक ठे दिल दोलती हो लाल केठे० ॥
 पण नवि नंदन तेहने ते नित दुख घरे हो लाल ते० ॥ अशन खाधुं पण तास शरीरमां नवि
 जरे हो लाल श० ॥ २ ॥ पुत्रविना निज जनमने निष्फल जाणती हो लालके नि० ॥ चिंतातुर
 निज नारीने कहे विद्यापति हो लालके ॥ क० ॥ चिंता न कर तुं नारी सरव रूडुं यशे हो ला-
 लके स० ॥ कहे वली सुरतरु सेव करो तुज सुत होशे हो लाल के करो० ॥ ३ ॥ आराध्यो पति-
 वचनें सुरतरु नारीयें हो लाल के सु० ॥ इदैं आप्यो पुत्र के दुःख निवारियें हो लालके दु० ॥
 जीमूतचूपें ओछव बहु पण तिहां कीयां हो लाल बहु० ॥ जाचक जनने दान वली तिहां बहु
 दीयां हो लाल वली० ॥ ४ ॥ जीमूतवाहननाम दीधुं ते पुत्रनुं हो लाल दी० ॥ महोटो हुं तेह

बाल चलावे घरसूत्रनुं हो लाल च० ॥ शास्त्रकलानो जाण बहु ते बालको हो लाल ब० ॥ सकल
कुटुंबने ठारक तेहनो पालको हो लाल ठा० ॥ ५ ॥ रूवें करी मनमथतणीपरें दीपतो हो लाल
त० ॥ बहोतेर कला चंभार के दुसमन जीपतो हो लाल के दुण ॥ पुत्रने निरखी राय ते जीमूत
इस कहे हो लाल के जी० ॥ घृह थया अमें तेहथी दीदा मन बहे हो लालके दी० ॥ ६ ॥
यतः—गतोदंता दंताः पतितकलितः कुंतलजर—स्तमःक्षेत्रे नेत्रे स्वविषयपुटीनश्रुतिपुटी ॥ अभूदं-
गं रंगद्वलिवलयवीचीकवलितं । तथाप्येतच्चेतस्तरुणमिव धावत्यनुदिनं ॥ १ ॥ जरा धूतारी धोवणे ।
धोया सार देश ॥ विणपाणी विण साबुएं । जला निखार्या केश ॥ २ ॥ नंगपरिखण नयण नारी
उल्लखे नही नयणे । श्रवण वेद संजलण सो साद संजले न श्रवणे । पाणि हसति पिछण सो पोत
बुट्टि नति पल्लें । चरण जे परवत चलें चाल अंगणे न चलें । बोलती जीह तमभड वयण लहलह
करती लह्वरा । जोबन रतन गमायके घमण ग्रह्युं किंयुं कीऊ गोखो जरा ॥ ३ ॥ जरायष्टिप्रहा-
रेण । कुब्जीभूतो हि मानवः ॥ गतं माणिक्यतारुण्यं । निरीक्षित पदेपदे ॥ ४ ॥ ढाल ॥ तेमाटे

तुमो राज ग्रहो मुज करथकी हो लाल ॥ ३० ॥ इम कही तेहने राज दीयुं मन करी नकी हो
लाल दी० ॥ जीमूतकेतु नृपाल कनकवती संजुतो हो लाल क० ॥ मलयाचलनी पास ग्रहे व्रत-
ग्रहगतो हो लाल ॥ ३१ ॥ इवे न्यायें करी पाले प्रजा ते जूपती हो लाल प्र० ॥ जीमूतवा-
हन राय ते दिलनो दोलती हो लालके ॥ मधु कर नामे मित्र अठे इक तेहने हो लालके अ० ॥
प्रतिदिन प्रेमलता बधती हवी जेहने हो लाल व० ॥ ३२ ॥ जीमूतवाहनइक दिन नगरमां इम कहे
हो लाल न० ॥ परमह वज्रमावी तत्र के लोकने सुख बहे हो लालके लो० ॥ सांभलो सहु पुर
लोक के जाचो मुजचणी हो लाल के जा० ॥ सुरतरुसम देजं वांछित हुं तो तुमभणी हो लाल
के दे० ॥ ३३ ॥ कोइने अशन वसन दीये नरनाहजी हो लाल के दी० ॥ कोइने रहेवा मकान दीये
अवाहजी हो लाल दी० ॥ कोइने तुरंगम दीये कोइने हाथीया हो लाल के को० ॥ दुःख पीकित
कोइ जनने कर्घा सुख साथीया हो लाल क० ॥ ३४ ॥ इक अवसर तेह नयरने वींटयुं दुसमने
हो लाल वी० ॥ नगरलोक ते देखीने दुख धरे निज मने हो लालके दु० ॥ जीमूत पण वींटाणो

सैन्यना जोरथी हो लालके सैण ॥ जिस चेतन वींटाये करम अघोरथी हो लाल क० ॥ ११ ॥ तत्र
मधुकरवरमंत्री वदे तिहां रायने हो लाल व० ॥ दुख पामें पुरलोक नगररोध जोयने हो लाल
न० ॥ ते माटें तुमैं बात राजन मुज सांचलो हो लाल रा० ॥ गोबी राजानें जीती काढो तस
आमलो हो लाल का० ॥ १२ ॥ मंत्रीनचन सुणी नरपति बलतुं इम जणे हो लाल के व० ॥ ल-
खमी कारणें अनरथ करतां नवि गणे हो लाल के क० ॥ गोत्रहत्या करवी इहां मुजने नवि घटे
हो लाल के मु० ॥ गोत्री पूजवो नित्य के मित्र सदा घटे हो लाल के मि० ॥ १३ ॥ यतो नीति-
शास्त्रे—दशविप्रसमा कन्या । दशकन्यासमोऽतिथिः ॥ दशातिथिसमो गोबी । गोत्रिणं परिपूज-
येत् ॥ १ ॥ ढाल ॥ धन ते अनर्थनुं मूल कहुं शास्त्रें खरं हो लाल क० ॥ दोप तणुं कुलमंदिर ठे
ते आकरं हो लाल के ठे० ॥ मित्रद्रोह कुटुंब कलेश धनथी वधे हो लाल के ध० ॥ सर्वसंगनो
त्याग रुरे ते गुण सधे हो लाल क० ॥ १४ ॥ जीमूतवाहन मित्रने भाखें इणि परें हो लाल के
भा० ॥ सांचल मित्र सुजाण के बातनी चित खरें हो लाल के वा० ॥ पूर्वें राजपुर नगरमा मिल

ते चार हुआ हो लाल के सि० ॥ राजा मंत्री शेर ब्राह्मण पुत्र जुजुआ हो लाल बा० ॥ १५ ॥
 प्रण ते चारे मित्र गया देशांतरे हो लाल ग० ॥ अटवीमोजार रखा ते वरुतर अंतरें हो लाल
 के वण ॥ दिनकर आथम्यो त्याह राते चारे सज्जना हो लाल के चा० ॥ माहोंमाहें विचार करे
 ते श्कमना हो लाल करेण ॥ १६ ॥ आपणमाहें एकेके चारे पहोरमां हो लाल के चाण ॥ जागवुं
 अहीं जरकरे अटवी अघोरमां हो लाल के अ० ॥ जागतां नवि नय आय आपणने ईहांकणें
 हो लाल आ० ॥ पहिले पहोरे जागे नृपसुत शुभमने हो लाल के नृ० ॥ १७ ॥ एटलें वरुनो व्यं-
 तर देवता बोलीयो हो लाल के दे० ॥ द्रव्य पको तुम आगळ इस कही चालीयो हो लाल के
 इम० ॥ वळी पण तेणे कहुं अहीं अनरथ बहु थरो हो लाल के अ० ॥ ते सवि सांजली वयण
 कुमर चिते शुं होशे हो लाल के चि० ॥ १८ ॥ बीजे प्रहरे मंत्रीसुत के सांजले शुभपरें हो लाल
 के सां० ॥ यामिनी बीजे प्रहरे शेरसुत चित धरे हो लाल के शेर० ॥ चोथे प्रहरे विप्रने पुत्रे सां-
 नळ्युं हो लाल के पु० ॥ अर्थ थारुं मुज पुण्यथी शुभ चितित मळ्युं हो लाल के शु० ॥ १९ ॥

इस कहे तेह वामन एटले तिहांकणे हो लाल के जों ॥ सोनानो पुरुषो पमीउ जों ततखणें हो लाल के भों ॥ हवे ते चारे मित्र रात्रिनी वारता हो लाल के रा० ॥ मांहोंमाहें एम प्रजातें धार-ताहोलाल के प्र० ॥ २० ॥ वीजा पण धन देखीने जन हरखित थया हो लाल के ज० ॥ वामन कहे मित्रने दारिद्र्य दूरे गयां हो लाल के दा० ॥ चारे मित्र थाइशुं धनना भागीआ हो लाल के ध० ॥ लहेशुं जोगसंजोग के जाग्य जागीयां हो लाल के जा० ॥ २१ ॥ सुवरण पुरुष रक्षण-जणी राख्या दोइ जणाहोलाल के रा० ॥ राजकुमरने सचिव पुत्र ते शुजमनां हो लाल के पु० ॥ वीजा दोये मित्र के भक्त देवान्जणीं हो लाल के ज० ॥ गया नगरमोजार ते मनचिंते धणी हो लाल के म० ॥ २२ ॥ विषमिश्रित भोजन जो दीजें दोयने हो लाल के दी० ॥ तो थायें धनना स्वामी के रूना होयनेहो लाल के रू० ॥ चिंतवी लाव्या भोजन विपनुं तिहांकणें हो लाल के वि० ॥ राजकुंअर मंत्रीसुतें खाधुं ततखिणें हो लाल के खा० ॥ २३ ॥ मरण पाम्या दोये मित्र महा अनरथ थयो हो लाल के म० ॥ जूउं धननी लालचें महादुख तिहां जयो हो लाल म० ॥

सोनानो पुरुषो देवें तिहांकणे अपहर्यो हो लालके ति० ॥ पापी गया दोय तेहके मनमां दुख
 धर्यो हो लालके म० ॥ २४ ॥ एणीपरें जीमूतवाहने कहीयुं मित्रनेहो लाल के क० । धन ते पापनुं
 भाजन थाये कुपात्रनें हो लाल के था० ॥ धन ते दुःखनुं मूल जुठे संसारमां हो लालके जु० ॥
 मधुकर नामा मित्र तजो विकारमां हो लाजके त० ॥ २५ ॥ तेमाटे गोत्रीनी हत्या हुं इहां नचि
 करुं हो लाल के हुं० ॥ माहरा तातनी सेवाने हुं चित्तमां धरुं हो लाल के हुं० ॥ केटला दिनलगै
 राजने तजीयुं ते नृपे हो लालके त० ॥ तापस तातनी सेवा करे ते सङ्गपे हो लाल के क० ॥
 ॥ २६ ॥ प्रथमाधिकारनी ढाल के चोबीसमी कही हो लाल के चो० ॥ सांजलतां सुख यात्रे के
 मीठी साकरसही हो लाल के मी० ॥ जीमूतवाहनपेठे दया जे पालशे हो लाल द० ॥ उवझाय
 दर्शनसिंधु कहे सुख पावशे होलाल के क० ॥ २७ ॥

॥ दुहा ॥ एहवे मझयाचत्रिपे । मंजयात्रिध पुर ॥ सार ॥ मलयसुंदर भूमिपति । वतें ते
 हितकार ॥ १ ॥ सुन्नगपणानी भूमिका । तेहनी स्त्री सुखकार ॥ मलयसुंदरी अत्रिधाधरु । पाले

कुल आचार ॥ २ ॥ तेहनी सुंदर पुत्रिका । मलयवती गुणराश ॥ चोसठ कलानी उरडी । योवन-
वय सुविलास ॥ ३ ॥ ते देखी तस तातना । एह थया परिणाम ॥ स्वयंवरमंरुप मांडीजे । आवे
नृप अजिराम ॥ ४ ॥ भूचर खेचर ने वळी । आव्या बहुला भूप ॥ जीमूतवाहन पण तिहां ।
मित्रयुत आवे अनूप ॥ ५ ॥ ढाल ३५ मी सोहलानी ॥ डुलह दुलह कसण दुलहणी राधिकाजी
॥ ए देशी ॥ स्वयंवर सयंवर मंरुप मांकीजे । राजाये हो त्याहिं ॥ मोटा मोटा चंडुआ बांधीयाजी ।
सिंहासनहो उब्जाहिं ॥ सयंठ ॥ १ ॥ भूतल जूतल गल्लीचा पाथर्याजी । आप्या तकीयाहो सार
चिहुं दिशि चिहुं दिशि वेठा राजवीजी । मलयवती मनधार ॥ स० ॥ २ ॥ एहवे एहवे कुमरी मज्जन
करीजी । सजीया शोल शंगार ॥ शिविका शिविकायें बेसी करीजी । साथें हो प्रतिहार ॥ स० ॥ ३ ॥
वेत्रणी वेत्रणी नृपगुण वर्णवेजी । ए अंगदेशनो राय ॥ कीरति कीरति जेहनी विस्तरिजी । मागध
हो गुण गाय ॥ स० ॥ ४ ॥ दरपण दरपणमां मुख जोवतीजी । नृपकुंअरनां हो रूप ॥ दिलमां दिलमां
नावें तेहनांजी । ठांडे हो तेह नूप ॥ स० ॥ ५ ॥ मगध मगध देशनो अधिपतिजी । अधिको हो

परताप ॥ राजा राजा रणांगण सूर एजी । न्यायीमां हो ठाप ॥ स० ॥ ६ ॥ ए वंग ए वंगदेशनो छत्र-
 पतीजी । नामें हो तत्रसेन ॥ रूपें रूपें अति रलीयामणोजी । जोत्यो हो जेणे मीन ॥ स० ॥ ७ ॥ ए कुरु ए
 कुरु देश कंवोजनोजी । थाये हो अश्वरतन ॥ जिहांकणे एहवां नीपजे जी । वेगेंहो पवनके
 मन्त्र ॥ स० ॥ ८ ॥ काश्मीर काश्मीर देशतणो धणीजी । राजाहो ठयलठवील ॥ जिहां बहु जिहां बहु
 केसर नीपजेजी । रत्नकंबल हो सलील ॥ स० ॥ ९ ॥ काशी काशी देशनो नरपतिजी । जिहां बहे
 गंगाहो नीर ॥ स्नात्र स्नात्र करंतां पासनेजी । लहोयें हो भवतीर ॥ स० ॥ १० ॥ ए सूर ए सूर
 देशतणो पतिजी । जिहां बहे यमुनाहो पूर ॥ झुझि झुझिनो पारन पामीयेंजी । तेज प्रताप पनूर
 ॥ स० ॥ ११ ॥ इणिपरे इणिपरे लाट करणाटनाजी । वेठाहो झूप अनेरु ॥ जे मन जे मन मानें
 ताहरेजी । ते वर परणोहो ठेक ॥ स० ॥ १२ ॥ अनुक्रमें अनुक्रमें कुंथरी चालतीजी । दीवीनगी-
 परें थाय ॥ पुंठें पुंठें अंधारु अग्र प्रकाशताजी । आतुं इणिपेरें जाय ॥ स० ॥ १३ ॥ सयंवरसयंवरमां
 भमतांथकांजी । जीमूतवाहनराय ॥ देखी देखी वरमाला ठवेजी । नृपकंठे सुखदाय ॥ स० ॥

॥ १४ ॥ जय जय शब्द हुँ तदाजी । हरख्यो खेचरभूप ॥ पाणि पाणिग्रहण उच्छव करेजी ।
गाये गोरी अनूप ॥ स० ॥ १५ ॥ जीमूत जीमूतवाहन भ्रुपतीजी । रह्या केताहो दिन्न ॥
मलय मलयवतीसुं सूख जोगवेजी । रहे सदा प्रसन्न ॥ स० ॥ १६ ॥ इकदिन इकदिन जीमूत
नरपतिजी । रचीउं देवविमान ॥ दयिता दयिता साला मित्रसुंजी । जाये मलय उद्यान ॥ स० ॥
॥ १७ ॥ मलया मलयाचल उद्यानमांजी । क्रीमा करे अपार ॥ चंदन चंदन वृक्षने देखीनेजी ।
जीमूत जापे तयार ॥ स० ॥ १८ ॥ श्रीखंरु श्रीखंरु वर्णन करेजी । दश दिश वासे सुवास ॥
बीजा बीजा तरुवर ठे घणांजी । ए सम नहीं विलास ॥ स० ॥ १९ ॥ यतः—के के तमालफल-
मालरसालसाल-हिंतालतालकृतमालगण न संति ॥ एकेन तेन जनमंरुनचंदनेन । संवासितं व-
नमिदं मलयाचलस्य ॥ १ ॥ कांतिन किं तेन सुराचलेन । परोपकारं प्रति दुःस्थितेन ॥ करोति काष्ठा-
न्यपि चंदनानि । परोपकारी पुनरेष एव ॥ २ ॥ ढाल ॥ पहेले पहेले अधिकारे पचीसमीजी । कही
ए शुभ ढाल ॥ पाठक पाठक दर्शनसागरेजी । श्रोताने मंगलमाल ॥ स० ॥ २० ॥

॥ दुहा ॥ इणीपरें ते जीमूतनृप । वदतो तेणे ठाण ॥ चंदननां वर्णन करे । राजा चतुर
 सुजाण ॥ १ ॥ वनमाहें जोतांथकां । शैलतणे आकार ॥ दीगो ढगलो हारुनो । चिंते चित्तमजार
 ॥ २ ॥ शुं ए होशे इम कहे । मित्र पूज्यो वसु त्यांह ॥ मिल कहे नृप सांजलो । एहनी वात
 उठांह ॥ ३ ॥ इण वनमां सवि पन्नगा । खाधा गरुडे स्वाम ॥ सर्पक्षयना भयथकी । कष्ट थयुं
 उदाम ॥ ४ ॥ ते देखी अहिपति तदा । प्रार्थ्यो गरुने आवी ॥ वारें वारें मोकलुं । इक इक
 अहि तेडावी ॥ ५ ॥ तेहने खाइ सुखी रहे । अहियें विनव्युं तत्थ ॥ गरुपंखी खाये सदा । थाये
 अहिअनरत्थ ॥ ६ ॥ ते नागना अस्थितणो । ढगलो नगसम जोइ ॥ मित्रावसु मित्रें कल्यो ।
 वृत्तांत निसुणे सोइ ॥ ७ ॥ जीमूतवाहन सांभली । करुणावंत उदार ॥ मुज वेठे ते गरुड किम ।
 करे सरप अपहार ॥ ८ ॥ प्राणांत दुःख सही करी । दया धरी मनमांहि ॥ गरुने प्रतिबूजुं ।
 मोडुं संप विवाह ॥ ९ ॥ यतः—मुदा यव प्राणान् तृणतिव परार्थप्रणयिनः । त्यजंतो लज्जंते कि-
 यदिति धिया तथुगमगात् ॥ तृणं प्रायं प्रायं त्यजति न जनो यत्र समये । वयं जातास्तत्रेत्यहह

कृपणं जीवितधनं ॥ १ ॥ दुहा ॥ मलयवती जीमूतने । जंपे एहवां वेण ॥ हारुतणे थानक इहां ।
युक्त न रहेबुं केण ॥ १० ॥ नव परणित मुज नारीनें । हारु फरस न सुहाय ॥ तेमाटे आपण
सहु । वर जइयें सुख याय ॥ ११ ॥ तव जंपे हस्ती भूपति । धर्म महामंगलीक ॥ व्ययें करी निज
प्राणने । अहीं राखीश अनलीक ॥ १२ ॥ ढाल २६ मी ॥ स्वामी सीमंधरा विनती ॥ ए देशी ॥
दंपती भांखतां तिहांकणे । आवी इक मोकरी नाररे ॥ हा पुत्र हा पुत्र विलपती । दैव तुं करेय
संहाररे ॥ सांजलो कौतुक वारता । मीठीय अमीय समानरे ॥ सांण ॥ १ ॥ ए आंकणी ॥ तेटले
इक नर आवीउ । पहेरीउं रातहुं वत्थरे ॥ रक्तचंदन अंग चरचीउ । राजायें देखीउ तत्थरे
॥ सां० ॥ २ ॥ ते नर इम कहे मायने । मुज ऊरे लोहीनी धाररे ॥ शोकसायरमाहे बूनीउ ।
माजी वांह ग्रहीने ताररे ॥ सां० ॥ ३ ॥ पुत्रवचन निसुणी करी । मोकरी मेले माथे हत्थरे ॥
तेटले तेहनी भारजा । आवी ऊत्ती कहे तत्थरे ॥ सांण ॥ ४ ॥ आज मुज जगत्रय शून्य ठे ।
कोण करे मुज सन्मानरे ॥ माहरे भूषण कुण करे । कुण करे मुज गुण मानरे ॥ सां० ॥ ५ ॥

कोण साथे करुं विघ्नम । पतिविना एकली नारे ॥ वनमाहें वसती ते स्त्रिया । पारुती चीस पो-
कारे ॥ सां० ॥ ६ ॥ एहवां दीननां वयणलां । सांचली जीमूतरायरे ॥ जरती प्रति ते इन वदे ।
कोण तुं पुत्रवहू थायरे ॥ सां० ॥ ७ ॥ जरती कहे वीरा सांभलो । शंखचूरु माहरो पुत्ररे ॥ एह
स्त्री माहरी वहू अठे । चालतुं घरतणुं सूत्ररे ॥ सां० ॥ ८ ॥ माहरे एक ठे नंदनो । तेहनी हुं
अतुं मायरे ॥ गरुमने नदय ए मुज सुतो । ए दुख वडुं मुज थायरे ॥ सां० ॥ ९ ॥ नोसीवयण
हवे सांचली । बोलीउं जीमूत नूपरे ॥ तुम्हें जाउं सुखे त्रणे जणा । प्रसन्न कं गरुमने अनूपरे
॥ सां० ॥ १० ॥ वध्य नूतलथकी जीमूनें । उगळ्यो शंखचूरु तेहरे ॥ नरपति शिलापीठें सूवतो ।
नवि गणे मृत्युनय देहरे ॥ सां० ॥ ११ ॥ वली शंखचूरुने शीखळ्युं । गरु आवे तुज पासरे ॥
मायने तेम्हिने जायजे । महादेवतणे तुं आवासरे ॥ सां० ॥ १२ ॥ मलयनती कहे कंथने । सम-
यविना शुं करो कामरे ॥ चालोने निजघरे जाइयें । शुं करो एवमी मामरे ॥ सां० ॥ १३ ॥ जीमू-
तवाहन कहे प्रिये । कोण तुं कोण हुं थायरे ॥ घरतणी मुज माया नथी । नथी मुज माय ने

तायरे ॥ सां० ॥ १४ ॥ त्यां घर ज्यां मुज आतमा । जाणुं हुं माहरे मन्त्रे ॥ पीडित जंतु उप-
कारको । जे करे तेहने धन्त्रे ॥ सां० ॥ १५ ॥ यतः—कथं तपस्तीव्रतरं तपंति । चरंति तीर्थेषु कथं
वृथैव ॥ सतां नितांतं सुकृतानि तानि । परोपकारव्रतमेव धत्ते ॥ १ ॥ परोपकाराय फलंति वृक्षाः ।
परोपकागाय वहंति नद्यः ॥ परोपकाराय दुहंति गावः । परोपकाराय सतां विभृतिः ॥ २ ॥ ढाल ॥
सांचली वाणी निजकंधनी । रोवती सा गइ गेहरे ॥ भाइ पण वहेन साथें गयो । दुःखनो नही
तिहां ठेहरे ॥ सां० ॥ १६ ॥ प्रचल वायुना जोगथी । जोंयें पड्या गिरितणां वृक्षरे ॥ सायर क्षो-
न्नने पामीयो । उठल्या मगरमच्छलक्षरे ॥ सां० ॥ १७ ॥ शिलापीठ स्थानकें आवीउ । दीपती
पांख ठे जासरे ॥ सयख पंखीतणो ईश्वरु । एहवो गरुड उलासरे ॥ सां० ॥ १८ ॥ जीमूतवाहन-
रायतुं । गात्र लेई ऊमीउ तेहरे ॥ चंचुवदनं करी पक्षीयें । गयणें जमामीउ जेहरे ॥ सां० ॥ १९ ॥
गरुडपंखी हवे तिहांकणे । नृपतणां मांसनें खांयरे ॥ अस्थिशेष जीमूतने मूकीउ । महापीडा
दुःख उपायरे ॥ सां० ॥ २० ॥ गरुडपंखी ऊजो वेगलो । ऋख्यो ठे राजांयें जाणरे ॥ गरुडने तेह

कहे वली । मुज शरीरनुं मांस तुं ताणरे ॥ सां० ॥ २१ ॥ यतः—सिरामुलैः स्यंदत एव रक्त—मथापि
 देहे मम मांसमस्ति ॥ तृप्तिं न पश्यामि तथैव तावत् । किं जट्टणात्त्वं विरतो गुरुत्मन् ॥ ? ॥ ढाल ॥
 गरुपंखी कहे रायने । में ग्रंथुं लोही मांस तूजरे ॥ ॥ ताहरां धैर्यने जोईने । अचरिज थयुं
 चित्त मूजरे ॥ सां० ॥ २२ गरुपंखी कहे पुनरपि । तुं कुण कुण अठे जातरे ॥ मलयवती एटले
 आवती । साथे लेई मातने तातरे ॥ सां० ॥ २३ ॥ मित्रावसु मित्रवचनें करी । स्त्रीयुत आढ्यो
 त्यांयरे ॥ जीमूतकेतु राजनतणो । तातजी खबरने आयरे ॥ सां० ॥ २४ ॥ सासु ससरा अने जा-
 रजा । मातपिता परिवाररे ॥ रोवतां कुंअरने इस कहे । उठ उठ जीमूत साररे ॥ सां० ॥ २५ ॥
 यतः—निराधारं धैर्यं कमिव शरणं यातु विनयः । क्षमः क्षांतिं वोढुं क इह विरता दानपरता ॥
 हतं सत्त्वं सत्यं व्रजतु कृपणा क्वाथ्य करुणा । जगज्जातं शून्यं त्वयि तनय लोकांतरगते ॥ ? ॥
 ढाल ॥ इण वेला शंखचूरु आदीने । गरुपंखे कहे वोखरे ॥ सर्व परिकर तुमो सांजलो । नहीं
 कोई जीमूत तोखरे ॥ सां० ॥ २६ ॥ जीवितदान मुजने दीउ । जीमूतवाहने आयरे ॥ बाण शर-

णागत वत्सलो । जीमूतवाहन रायरे ॥ सां० ॥ २७ ॥ अत्रगणी सयल कुटुंबने । जीमूत खगने
कहेयरे ॥ माहहं शरीर जखो तुमैं । सवि अवर जंतु तजेयरे ॥ सां० ॥ २८ ॥ धैर्य देखी एम राय-
तुं । बलो अविचल तस मशरे ॥ गरुड पंखी कहे हुं हवे । तुजपर थयो तुं प्रसन्नरे ॥ सां० ॥
॥ २९ ॥ हवे वर माग तुं भूपति । संतुष्ट थयुं मुज चित्तरे ॥ जीमूतवाहन तव कहे । सांजल पंखी
पवित्तरे ॥ सां० ॥ ३० ॥ हिंसा सवि भागनी तुं करे । करे बली मोटकां पापरे ॥ भवोजव दुःखने
पामशो । नरक निगोद संतापरे ॥ सां० ॥ ३१ ॥ रायवचने पंखी बूजीउ । हिंसाना कर्यो पचखा-
णरे ॥ पोताने स्थानकें ते गयो । रायनां करत बखाणरे ॥ सां० ॥ ३२ ॥ जीमूतवाहन भूपतें ।
नागने जीवितदानरे ॥ देवराव्युं जन देखतां । पामीउ जश सनमानरे ॥ सां० ॥ ३३ ॥ मायजी
जनकने तस प्रिया । सासु ससरा ने बली लोकरे ॥ परशंसा रायनी सहु करे । जाए निज गृहे गत-
शोकरे ॥ सां० ॥ ३४ ॥ गोत्री राजायें ते जाणीयुं । नम्यो आवी जीमूतने पायरे ॥ जीमूतवाहन भूपति
। राज पालें निरपायरे ॥ सां० ॥ ३५ ॥ अनुक्रमे महाविदेह खेत्रमां । लहेशे नरनो अवताररे ॥ संजम

पाली केवल-लही । पामशे मोक्ष निरधाररे ॥ सां० ॥ ३६ ॥ प्रथम अधिकारमां जाणवी । ढाल
छवीसमी साररे ॥ पाठक दर्शन इस कहे । पावो दया सुखकाररे ॥ सां० ॥ ३७ ॥

॥ दुहा ॥ धरमघोष सूरीश्वरे । कहां दोय दृष्टांत ॥ दयाधरम ब्रह्माणीउ । अनुसरतो सि-
द्धांत ॥ १ ॥ धन सारथपति सांनली । दयाधरम लयलीन ॥ रोम रोम विकसित हुले । जिनवाणी
सुखपीन ॥ २ ॥ पुनरपि श्रीआचार्यजी । ज्ञापे धरम बचन ॥ महामंगल जिनधरम ठे । करवो
नविप्रतिदिन ॥ ३ ॥ धरममूल समकीत कह्यु । लक्षण सम संवेग ॥ जस पसाय करमां रह्यु । क्रीडे
अरिहंत तेग ॥ ४ ॥ देव जिनेश ने तत्त्वने । धारो मनहमजार ॥ समतारसमां जीवतां । गुरु धारो
निरधार ॥ ५ ॥ जीवादिक नव तत्त्वनुं । लक्षण ते ठे धर्म ॥ तेहथी इह भव सुख घणां । पामीजे
शिवशर्म ॥ ६ ॥ धन सारथपति गुरुकन्हें । लेइ समकीत शुद्ध ॥ गुरुजीने प्रणमी करो । गृहे आ
व्यो विबुद्ध ॥ ७ ॥ वर्षाकाल व्यतिक्रम्यो । वाज्यां परियाण तूर ॥ जेरीना जंकारमा । नाद थ ॥
जरपूर ॥ ८ ॥ त्यांथी धनसारथपति । साथ चलावे सार ॥ मारगमां रक्षा करे । जनने सुख उप-

चार ॥ ९ ॥ चालंतां केटले दिने । आव्युं वसंतपुर गाम ॥ साथ सहू त्यां ऊतर्यो । खेतो सुख
विश्राम ॥ १० ॥ सारथपतिने कही करी । मुनिने लेई साथ ॥ गुरु पण तिहांथी विचरता । तारक
जवोदधिपाय ॥ ११ ॥ ढाल २७ मी ॥ राग धन्याश्री ॥ शीतिजिनने जामणे जाउं ॥ ए देशी ॥
दान सुपात्रें भवियण दीजें । वरीयें संगलमालावे ॥ तीर्थकरपदने पामीजी । लहीयें केवलकमलावे
॥ दा० ॥ १ ॥ हवे वसंतपुरे धनसारथपति । करीयाणां सहू वेंचयांवे ॥ बीजां पण करियाणां लो-
धां । गामीमाहें सांज्यावे ॥ दा० ॥ २ ॥ तिहांथकी अनुकरमें चाल्या । धनसारथवाहू रायावे ॥
क्षितिप्रतिष्ठपुरमाहें पहोता । निजथानक सुख पायावे ॥ दा० ॥ ३ ॥ साधुदानश्री जोग उपाज्या ।
मध्यम जावथी चवियावे ॥ बीजे भवे उत्तरकुरुखेत्रे । शेठ थया युगलीयांवे ॥ दा० ॥ ४ ॥ कटप-
वृक्ष दश जातिना तेहथी । इद्या पूरी थावेवे ॥ आउखुं पाली तिहांथी चवीया । सुधर्मदेवलोक
पावेवे ॥ दा० ॥ ५ ॥ यतः—दानैः शुद्धो विनयमधुरः सार्थवाहो धनेशो । भूत्वा युग्मी विमलम-
तिमानाद्यकल्पं प्रपेदे ॥ दिव्यैर्जोगैर्निस्वधिसुखः सर्वदैत्यारिसिंहो । जेजे पृथ्वीं जटजिनपतिनित्य-

जक्ति दधानः ॥ १ ॥ ढाल ॥ देवलोकनां सुख त्रीजा जवमां । मुनिदानने प्रजावें वे ॥ आगल
 लेशे सुखनी संपद । धरमतणा गुण गावेवे ॥ दाण ॥ ६ ॥ सोहमस्वामी पट्टपरंपर । अंचलगच्छ
 जग चावोवे ॥ धरममूरति सूरेश्वरपाटे । श्रीकल्याणसागरसूरि गावोवे ॥ दाण ॥ ७ ॥ तस पाट गगने
 दिनकरसरिखा । श्रीअमरसागरसूरोंदावे ॥ सम्यग् ज्ञानक्रिया अभ्यासी । चरण करणना वृंदावे
 ॥ दाण ॥ ८ ॥ तस पदपंकजविकसनभास्कर । श्रीविद्यासागरसूरिरायावे ॥ अहनिश श्रुतसज्ज्ञायप्रसंगी ।
 सिद्धांतरयणना दरियावे ॥ दाण ॥ ९ ॥ तास पाट संप्रति जट्टारक । मुज गुरु परम सोहायावे ॥
 उदयसागरसूरि वंठितपूरण । कळपतरूनी ठायावे ॥ दाण ॥ १० ॥ आचारज कीर्तिसागरसूरी ।
 युवराजा सुखदायावे ॥ तसगुरुजाई दर्शनसागर । उक्ताया कहायावे ॥ दा० ॥ ११ ॥ तेणें सतावीश
 ढालें पूरण । प्रथम खंरु वखाण्योवे ॥ श्रोताजनने हितनुं कारण । सांजलतां कढ्याणोवे ॥ दा० ॥
 ॥ १२ ॥ धनसारथवाह पद्देली जवमां । बीजे भवे युगल्लोयांवे ॥ बीजे जवे सुधर्मदेवलोके । सुख
 जोगवे मन रलियावे ॥ दा० ॥ १३ ॥

॥ इति श्रीअंचलगच्छाधिराज सकलजट्टहारकृत्तामिनीजालस्यलतिलकायमान ऐदंयुगीनसुवि-
हितजट्टारकशिरःकोटीरहीरायमानपूज्यपुरंदरभट्टारक श्री १००८ श्री श्री उदयसागरसूरीश्वराणां
शिष्य उपाध्यायश्रीदर्शनसागरगणिविरचिते आदिनाथचरित्रे पुण्यपवित्रे प्राकृतबंधे सुकृतानुसंधे
त्रयोदशजवचित्रे नृपराजकृपिदत्तादामन्नकजीमूतवाहनकथागर्जितो जवन्नयव्यावर्णनो नाम प्रथ-
मः खंडः समाप्तः ॥ श्रीरस्तु ॥ ढाल २७ ॥ गाथा १०८२ ग्रंथः ॥

॥ अथ द्वितीयः खंडः प्रारभ्यते ॥

प्रेमे प्रणमुं पासजिन । केवलज्ञान दिण्द ॥ परतापूरणपरगमो । सारे सेव सुरिंद ॥ १ ॥ बंज-
लीपीने प्रणमीयें । भगवद् अंगें जेह ॥ गीतमसरिखा जस नमे । हुं पण प्रणमुं तेह ॥ २ ॥ सुगु-
रुपदांबुज समरीयें । ज्ञानदृष्टि दातार ॥ गुरुदीवो गुरुदेवता । जाणो इण संसार ॥ ३ ॥ बीजो

खंरु हवे कहं । सांजलजो इक मन्न ॥ निद्रा विकथा परहरी । विकच अंग सुवदन्न ॥ ४ ॥ सुध-
 मसुरलोकथी चवी । भव चोये जिहां जाय ॥ तास कथानक हुं कहं । सुणजो जवि चित लाय
 ॥ ५ ॥ ढाल ॥ १ ॥ देशी चोपाइनी ॥ इणहि जंबूदीवजार । जास लाख जोषण विस्तार ॥ पछि-
 म महाविदेहे सार । गंधीलावती विजये उदार ॥ १ ॥ वैताल्य पर्वत जाणो त्यांह । गंधारदेशे
 गयविद्याह ॥ गंधसमृद्ध नगरमंडाण । सोहे शतबल रायसुजाण ॥ २ ॥ विद्याधरनो ठे अधिपति ।
 रूपें करी जीख्यो रतिपती ॥ चंद्रकांता नामे तस नार । जाणुं ऊर्वशीनो अवतार ॥ ३ ॥ तेहनी
 कूखें सुरनो जीव । आवी उपनो पुण्य अतीव ॥ मातपितायें थाप्युं तस नाम । महाबल कुमर इति
 अक्षिराम ॥ ४ ॥ शीख्यो बहोतेर कलाकुमार । यौवन वय पाम्यो मनोहार ॥ विनयवती परणे
 श्रीकार । जोगवे जोग भला संसार ॥ ५ ॥ यौवन वय अति सुंदर तास । कामिनीजनमृगने पास ॥
 कंदर्पनुं तीक्ष्ण हथियार । जामिनी कामण निरधार ॥ ६ ॥ कुमरतणा पग समतल जाण । कढ-
 पनी परें उंचा बलाण ॥ सिंहतणीपरें केरुनो लंक । प्रसन्न वदन नथी कोइ वंक ॥ ७ ॥ सुरगिरि-

शिलासम हृदय वखाण ॥ मत्त बलदपरें खंध जाण ॥ नागपतिसम मुजबल जास । सकल सुभगता
होये तास ॥ ७ ॥ महाबल राजकुमर गुणवंत । माने पटदरसनना संत ॥ इम करतां दिन केता
जाय । शतबलने विमासण थाय ॥ ८ ॥ पोते राजा धीरजवंत । तत्व सयल जाणे विरतंत ॥ अ
नित्य जात्रना जावे चित्त । अथिर गात्र ए अपवित्त ॥ ९ ॥ न्हवरावे एहने शुं थाय । बाह्य शो-
चे मेल नवि जाय ॥ नितपोपुं एहने आहार । साथे तनु न चाले निरधार ॥ १० ॥ अनेकवार
सत्कार्यो जेह । पण पोतानो न थाये तेह ॥ अशुचिनुं घर ठे एह देह । बिगमंतां लागे न संदेह
॥ ११ ॥ सास खांस जराना रोग । दाघ उवर भगंदर सोग ॥ कुक्षिशूल अतिसार हि जाण । अजी-
रण मुहशूल वखाण ॥ १२ ॥ आंखरोग खरजना रोग । कान पीमानो होये जोग ॥ जलोदर कोढ
इत्यादिक नाम । प्रगटे पापतणे परिणाम ॥ १३ ॥ विष्टा मूत्र कफादिक गेह । देहनी साथें तजो
सनेह ॥ आनखुं विजलीनी परें जोय । चपल जाणो स्वमन सहु कोय ॥ १४ ॥ लक्ष्मी तरंगतरल
ठे जिहां । सुपनसरिखा भोग ठे तिहां ॥ काम क्रोधादिक बहुला ताप । तेणें रात्रिदिवस संताप

॥ १६ ॥ दुःखनां कारण विषयो कल्या । विषयानंदी सुखमन लह्या ॥ अहो विरक्त न थाये लोग ।
 अशुचि कीटपरें जोगवे जोग ॥ १७ ॥ यतः—दुरंतविषयास्वाद—पराधीनमना जनः ॥ अंधौधूमिव
 पादाग्र—स्थितं मृत्युं न पश्यति ॥ १ ॥ आपदां परमः पंथा । इन्द्रियाणामसंयमः ॥ तज्जायः सं
 पदां स्थानं । येनेष्टं तेन गम्यतां ॥ २ ॥ ढाल ॥ ए संसार असार मजार । रतनसरीखो नर अंव-
 तार ॥ पुण्यसंयोगे लहीयें धर्म । जे आपे शिवपुरनुं शर्म ॥ १८ ॥ दोष अढारथी दूर पलाय । सेवे
 चोसठ इन्द्र जस पाय ॥ श्रीवीतरागनी करीयें सेव । अविधि आसातन टालवी हेव ॥ १९ ॥ ठका-
 यना रक्तक मुनिराय । नमीयें शिर तेहना पाय ॥ मानवभवनो लेवा लाह । राज आण्डुं कुंअरने
 उछांह ॥ २० ॥ महाबलने तेमावे राय । राज्यभार आपे सुखदाय ॥ शतबल भूप आचारजपासे ।
 संयम लीधुं अति उद्धासे ॥ २१ ॥ रतनत्रयो धरमने सेवे । साधु चारित्र मनमां लेवे ॥ मूलथकी
 उन्मूढयो क्रोध । मुनिएं कीधो आतमशोध ॥ २२ ॥ जीत्या इंद्रिय कृषिए पंच । वार्यो कंदर्पनो
 प्रपंच ॥ आतम आरामें मन वस्यो । परीसह सेना सनमुख धस्यो ॥ २३ ॥ मैत्रीआदें जावना

सार । जावे श्रीशतबल अणगार ॥ अमंद आनंदमाहें मग्न । परपरिणतिकृतदुखथी भग्न ॥ १४ ॥
धर्मध्यान तपमाहें क्षीन । आलसुं तिहां थुं मुनिनुं खीण ॥ देवलोकमां जइ उपना । पुजलसुख-
नी नही कांइ मणा ॥ १५ ॥ बीजे खंडे पहेली ढाल । पन्नणी लहीयें मंगलमाल ॥ उवजाय दर्श-
नसागर वाण । धरम करो श्रोता सुजाण ॥ १६ ॥

॥ डुहा ॥ हवे महाबल भूपति । न्यायें पाले राज ॥ आखंरुलपरे अखंरु ठे । आझा तेज
दिवाज ॥ १ ॥ सुंदर आरामश्रेणिमां । रमणीसंयुत न्रूप ॥ पंच विषयसुख जोगवे । क्रीना करे
अनूप ॥ २ ॥ गीतनाद थाये घणा । रसीया जन आवंत ॥ इंद्रियसुख रातो रहे । पण धर्म नवि
पावंत ॥ ३ ॥ स्वेच्छाचारी न्रूपति । जोगविलासें व्याप ॥ रातदिवस गणतो नथी । नवि पावे
संताप ॥ ४ ॥ अनेक प्रधाने परवर्यो । आव्यो निज आवास ॥ सज्जामध्य वेगो हवो । एकदा
न्रूप उद्घास ॥ ५ ॥ वे प्रधान ठे भूपने । सयंबुध नामें सार ॥ रागी श्रीजिनधरमनो । उपकारी
सिरदार ॥ ६ ॥ संभिन्नश्रोता मंत्रवी । महामिथ्यात्वी गाढ ॥ जैनधरमनो द्वेषीढ । शिवधर्म पाले

ठे वाढ ॥ ७ ॥ समकितदृष्टि जीवन्तो । जाणक शासनरीत ॥ मंत्री सयंबुध महामति । धरतो
 धरमनी प्रीत ॥ ८ ॥ सयंबुध मनमां चिंतवे । हा हा स्वामी मूढ ॥ विषयानंदे चेतना । जोमी
 ठे अतिगूढ ॥ ९ ॥ लागो अनादि कालथी । मैथुनसंज्ञा जीव ॥ मोहतिमिर नयणें करी । पण
 नवि देखे अतीव ॥ १० ॥ धिक्कार पमो अम नृत्यने । स्वामीवंचक पाप ॥ अमसरिखा नवि बूजवुं
 । ए सबलो संताप ॥ ११ ॥ ढाल ॥ २ जी ॥ वाहलोजी वाहे ठे वांसलीरे ॥ ए देशी ॥ अनिहा-
 रें बूजवे सयंबुध रायनेरे । तुमें वारो विषयनो संग ॥ जम चेतनने उलखी करीरे । तुमें करवो
 धरम प्रसंग ॥ बू० ॥ १ ॥ अण खटझयमांहि जाणीएरे । पंच ते जम स्वरूप ॥ ज्ञानमयी
 एक तेहमांरे । चेतन शुद्ध अरूप ॥ बू० ॥ २ ॥ अ० विषयसन्नामाहें जीवन्तोरे । संतोष्यो नवि
 चित्त ॥ जिम कृपण नर चित्तथीरे । नवि लहे संतोष चित्त ॥ बू० ॥ ३ ॥ अण महीपालजी तुमें
 सांभलोरे । कामें वाह्या बहु लोक ॥ सापतणी परे जीवन्तोरे । सेवतां आये शोक ॥ बू० ॥ ४ ॥
 ॥ अ० तृप्ति न होये सायरतणेरे । नदीजल पामी झूर ॥ सागरनीरे नवि हुवेरे । तृप्ति वरुवानल

पूर ॥ बूण ॥ ५ ॥ अण जिम यम सतुष्ट नवि होवेरे । जीवें करी तेह सदाय ॥ जिम इंधणें करी
करी पावकोरे । धाप्यो नवि थाये कांइ ॥ बूण ॥ ६ ॥ अ० तिम ए संसारमां जीवकोरे । विषयें
करी तृप्त न थाय ॥ क्यारे न हुर्ल न होय ठे रे । नवि होशे सुखने पाय ॥ बूण ॥ ७ ॥ अण
कांवानी ठाय ने दुरजनारे । विषने विषयनां सुख ॥ पन्नग तीम ए सेवतारे । लहीयें अति घणां
डुख ॥ बूण ॥ ८ ॥ दणमात्र सुखने कारणेरे । सेवे अंतु बहु काम ॥ खाज खणंतां पामा परेरे ।
तिम काम वधे उदाम ॥ बूण ॥ ९ ॥ अण नरकनो दूत काम अठे रे । व्यसनसागर ए काम ॥
कंद ए आपदवेलीनोरे । पापतरूनी ए काम ॥ बूण ॥ १० ॥ अण मदन ए मीढलसारिखोरे । तेणें
परवश जीव भूष ॥ आचारशी पत्नी करीरे । पढे संसारने कूप ॥ बूण ॥ ११ ॥ अ० स्त्री कही वि-
पनीबेलनीरे । मूंजावे सयल लोक ॥ कामीमृगजन वागुरारे । स्त्रीथी पामीयें बहु शोक ॥ बूण ॥
॥ १२ ॥ अण जे मित्र ताहरा इम कहेरे । खाबुं पीबुं रंग भोग ॥ खावाना ते सहु सगारे । नवि जाणे
हित परलोग ॥ बूण ॥ १३ ॥ अण बली ते मित्र तूजनेरे । स्त्रीनी कथागीत गान ॥ लीलाना वचने

करीरे । मोहावे ठे इक तान ॥ वू ॥ १४ ॥ अ० माठा नरनी संगतिथकीरे । उत्तम कुलना जे
 लोक ॥ पुण्योदय होये किहांथकीरे । नित पामें बहुलो शोक ॥ वू ॥ १५ ॥ अ० ते माटें पृथि-
 वीपतिरे । तुमें पोते ठो चतुर सुजाण ॥ ठांकी व्यसन आसक्तिनेरे । धरमें थापो अप्पाण ॥ वू ॥
 ॥ १६ ॥ अ० ठायाविण तरु शा कामनुरे । जलविण सरोवर जेम ॥ निर्गंध फूले ते शुं होवेरे । दंत
 विना गज जेम ॥ वू ॥ १७ ॥ अ० दावण्यविण रूपे शुं होवे रे । जिम राज्य विना प्रधान ॥
 देवविना देहरं किस्तुरे । जिम रयणी ससीयें हान ॥ वू ॥ १८ ॥ अ० नवि सोहे साधु संयम-
 विनारे । जिम लश्कर विण हथीयार ॥ आंखहीन मुख नवि सोहेरे । तेम धरमरहित अवतार
 ॥ वू ॥ १९ ॥ अ० मोटा वंशनी उपनारे । पण धरम ऊपार्जन हीन ॥ इह जव परजव ध्यानप-
 रेरे । लहे एतुं धान ते दीन ॥ वू ॥ २० ॥ अ० धरमहीन जे वाम्बोरे । पापनो बंधक होय ॥
 मांजारनीपरे दूमणोरे । म्हेच्छ योनिमां जाये सोय ॥ वू ॥ २१ ॥ अ० धरमरहित जे जीवमारे ।
 तेहनी गति होये जेह ॥ सांभलजो हवे हुं कहुरे । तुमें भारो नवि संदेह ॥ वू ॥ २२ ॥ अ०

बिनाल साप ने सिंहनारे । दीपना चीतरानी जात ॥ सकरा गृधने नोळीयारे । वली हिंसक जे
अन्य जात ॥ वू० ॥ २३ ॥ अ० ते अवतारने ते लहरे । जेणें धरम कयों नवि जोर ॥ नरकमां जाए
ते जीव्नारे । परमाधामी पीडे घोर ॥ वू० ॥ २४ ॥ अ० एहबुं जाणी तुमे जविजनारे । धरम उ-
करो एकचित्त ॥ चलगई जमण जेहथी टलेरे । वली आतम होय पवित्त ॥ वू० ॥ २५ ॥ अ० धरम उ-
पार्जन तत्परारे । नरमाहें शिरोमणि तेह ॥ संपदा सहूए आवी मलेरे । जिम पादपें लता जेह
॥ वू० ॥ २६ ॥ अ० आधि व्याधि उद्देगतारे । जाये ठे धर्मथी नाश ॥ परम सुखोदय पामीयेंरे ।
वली आतमगुणनी राश ॥ वू० ॥ २७ ॥ इत्यादिक वचनें करीरे । बूझवे नरपतिने मंत्रि ॥ पण
बूझ्यो नही भूपतिरे । पुजलसंगी परतंत्र ॥ वू० ॥ २८ ॥ अ० ए बीजा अधिकारनीरे । पञ्चणी
बीजी शुभ ढाल ॥ लवणाय दर्शनसागरेरे । श्रोताने मंगलमाल ॥ वू० ॥ २९ ॥

॥ दुहा ॥ हवे संचिन्न मंत्रवी । नामें बीजो जेह ॥ अमासरात्रिसम आकरो । मिथ्यात्वी ठे
तेह ॥ १ ॥ ते बोदयो विषसारिबुं । कर्णने कटुक वचन ॥ में जोयो सयंबुद्ध तुं । प्रतिबोधक

प्रतिदिन ॥ २ ॥ निज स्वामीने जोगना । हेतु मिळावे मित्त ॥ साचा सज्जन जाणवा । हितकारी
 एक जित्त ॥ ३ ॥ भोग जोगवतां स्वामीने । विघनतणा करनार ॥ ते नर इण संसारमां । जाणो
 तुमैं गमार ॥ ४ ॥ यतः—गीअरस स्त्रीरस पद्मरस । अंग न लग्गां जांह ॥ संकलवद्धा सुणह जिम ।
 गयो जमारो त्यांह ॥ १ ॥ ते माणसमां ढाढसी । जे पण हीआं कगोर ॥ ते सज्जन विण दीहना ।
 जे नीगमे ते ढोर ॥ २ ॥ कजु स्वामी ए नाहरो । जिम तिम तुं संयबुरू ॥ अधम पुरुषपरे धूतवे ।
 तारी अवली बुद्ध ॥ ५ ॥ जोगवतां नवि रति होये । तो भोगफल किहां जाय ॥ जोगविना निष्फल सहु ।
 नरजव मुधा गमाय ॥ ६ ॥ संयबुध तुं सुण माहं । वचन इक मनोहार ॥ धर्म अधर्म कांइ नथी ।
 पंचभूत उपचार ॥ ७ ॥ तव बलतुं कहे सचिवजी । संयबुरूनामैं त्यांह ॥ नास्तिकवादी तुं अठे ।
 गाढ मिथ्यातिमांहें ॥ ८ ॥ कामथकी जे सुख थयुं । ते सहु दुःखस्वरूप ॥ वस्तुगनैं ते सुख नही ।
 पाडे भवजलकूप ॥ ९ ॥ यतः—जे उत्तुंग चढि फिर पतन । नही उत्तुंग हो कूप ॥ जे सुख अंतर
 जय वसे । सो सुख हे दुखरूप ॥ १ ॥ दुहा ॥ जे ताहरे गुरुयें कखो । धर्म नथी संसार ॥

॥ तो किम ए महीपति हुं । दास तुं कवण प्रकार ॥ १७ ॥ एटले राजा बोलीयो । जळुं
संभाळ्युं मित्त ॥ पितापितानुं वचन ए । धर्मकरण मुज चित्त ॥ ११ ॥ संयंवुळ अवसर लही ।
इणिपरे चांखे तास ॥ पूरवे ताहरा वंशर्मा । कुरु नृप हुं उद्वास ॥ १२ ॥ ढाल ॥ ३ जी ॥ थांप-
रिवारि मारा । साहेवा कामल मत जाजो ॥ ए देशी ॥ पूरवें पितामह ताहरो । राजा कुरुचंद ॥
कुरुमती तेहनी भारजा । तस सुत हरिचंद ॥ १ ॥ पण राजा ते दुरमति । कौलव धर्म पाले ॥
गम्य अगम्य जाणे नही । भदय अनदय न टाले ॥ २ ॥ यतः—रंभा चंभा दोक्षिता धर्मदारा ।
मांसं मद्यं जुज्यते पीयते च ॥ निष्ठा ओज्यं चर्मखनं च शय्या । कोलो धर्मः कस्य नो जाति
रम्यः ॥ १ ॥ ढाल ॥ महा आरंभ परिग्रही । धरतो रौद्र ध्यान ॥ सात व्यसन सेवे सदा ।
मनमांहे अज्ञान ॥ ३ ॥ मारगने उल्लंघतो । उनमारग चाले ॥ तत्त्वघातक जमसारिखो । दया-
धर्म न पाले ॥ ४ ॥ मृपावाद ते नित वदे । लीये अदत्तादान ॥ मैथुन परिग्रह सेवतो । न धरे
धर्मध्यान ॥ ५ ॥ राजाने ते जीवितक्षये । देखे विपरीत धातु ॥ जाणुं ए नरक जावातणी । वाटतमीनी

जाति ॥ ६ ॥ कंटकमयी जाणे फूलनी । शय्या झुपाल ॥ कपूर बरास सुगंधप्रते । शबगंध निभाल
॥ ७ ॥ वैद्ये चिकित्सा कीजतां । राय वेदे असात ॥ रौद्रध्यानथी ते चवी । हुं नारकी जात
॥ ८ ॥ हवे पछवाडे तेहने । सुत श्रीहरिचंद ॥ मृतकारज सहु साचवे । लौकिक अमंद ॥ ९ ॥
जनकना अघफल जाणीने । दुष्ट मृत्युने देखी ॥ सुत हरिचंद वैरागथी । हुं धरमगवेखी ॥ १० ॥
धरमसंघातें झूपति । निज प्रेमने जोडे ॥ विषय कषायथी न्यारो रहे । रागद्वेषने मोडे ॥ ११ ॥
अन्यदा पूठीउं ते नृपे । बालमित्र सुबुद्धि ॥ प्रतिबोध दायक धरमनो । कहो धरम विशुद्ध ॥ १२ ॥
मित्रें श्रीजिनधरमनां । तिहां कीधां बलाण ॥ आदरतां जिनधरमने । पामे पद निरवाण ॥ १३ ॥
एकदा नगर लुद्यानमां । शीलंधर मुनिराय ॥ केवलज्ञान तिहां उपनुं । देव वंदे पाय ॥ १४ ॥
ते उच्छवनी वारता । जाणी सुबुद्धि प्रधान ॥ रायने मंत्री वीनवे । थां सावधान ॥ १५ ॥
आदेश आप्यो सेवका । स्वामीना करे काज ॥ चतुरंगी सेना सजी । चाढ्यो हरि महाराज ॥ १६ ॥
अश्वारूढ राजा थयो । बाढ्यो महोटी जाव ॥ जइने केवली बांदीया । वारी जवसंताप ॥ १७ ॥

केवली दीये देशना । सांजली राजान ॥ केवलीने हवे पूर्वीयुं । कहो तात आख्यान ॥ १७ ॥
हे स्वामी माहरो पिता । नवी किहां उतपन्न ॥ ते प्रांलो कृपाकरी । मुजने सुप्रसन्न ॥ १८ ॥
वाचंयम कहे तेहने । जनक कुरुचंद ॥ सांतमी नरके ऊपनो । दुख सहे अमंद ॥ १९ ॥ ते सां-
जली हरिचंदजी । संवेगरस धार ॥ मुनि वंदी पुरमां गयो । आपे सुत राज्यनार ॥ २० ॥ सुबुद्धि-
प्रतें राजा कहे । तुं रहे घरवास ॥ माहारा सुतने आगलें । कहेजे धरम उद्वास ॥ २१ ॥ मंत्री
पण रायने कहे । माहरे तुम संघात ॥ दीक्षाना परिणाम ठे । मुज मननी वात ॥ २२ ॥ बली
पण कहे रायने । मुज सुत रतन्न ॥ तुज सुतने समजावशे । कही धरम वचन्न ॥ २३ ॥ तेवार-
पवी हरिचंदजी । सुबुद्धिसंयुत ॥ शीलंधर मुनिवरकन्हें । ग्रहे व्रत शुभ मुहूर्त ॥ २४ ॥ चारित्र
पाली भावथी । टाली दोष अनेक ॥ राजा सुबुद्धि मंत्रवी । थया देवता ठेक ॥ २५ ॥ ए वीजा
अधिकारनी । त्रीजी ढाल वखाणी ॥ उवकाय दर्शनसागरे । सांजलो जवि प्राणी ॥ २६ ॥

॥ दुहा ॥ श्रीहरिचंद भूपालथी । अनेक थया राजान ॥ नरस्यक नामे भूपति । धीर महा-

मतिमान ॥ १ ॥ धन मणि कंचन भाजने । राखे मूर्ठा जोर ॥ पुत्रोने नवि जालवे । आरंज परि-
ग्रह घोर ॥ २ ॥ मणिमाली सुत तेहनो । सूर्यसम दीपंत ॥ बालपणें जव उभगो । विनयवंत सु-
महंत ॥ ३ ॥ आर्तध्यान परवशपणे । मूर्ठावासित भूप ॥ काल धरमने पामीडे । थयो अजगर
सरूप ॥ ४ ॥ ते अजगर हवे दिनप्रते । फरतो जांडांगार ॥ आर्तध्यानथी तेहनो । थयो सर्प अ-
वतार ॥ ५ ॥ घतः —अट्टेण तिरिक्कगइं । रुद्धज्जाणेण गम्मए निरयं ॥ धम्मएण देवगइं । सि-
द्धिगइं सुक्कझाणिणं ॥ १ ॥ दुहा ॥ जे पेसे जंमारय्हं । तेहने करडे तेह ॥ द्रव्यतणा बहु लोभी-
या । उपजे त्यां ससनेह ॥ ६ ॥ इक अवसर ते घरविपे । मणिमाली पेसंत ॥ सुत दीगो ते अ-
जगरे । विचार करे ललसंत ॥ ७ ॥ ऊहापोह करतांधकां । जातिसमरण ज्ञान ॥ ते अजगरने उ-
पनुं । थयो शांतरस ध्यान ॥ ८ ॥ मणिमाली सुत सापने । देखी चिंते एम ॥ शुं ए पूरव जवत-
णो । संबंधि मुज नेम ॥ ९ ॥ केवलीने पूछी करी । निश्चें जाण्यो तात ॥ तस आगल सुत बेशीने
। कहे द्यानी वात ॥ १० ॥ ढाल ॥ ४ श्री ॥ वीण म वाइसरे वीठल वारं तूजने ॥ ए देशी ॥ म-

पावै ॥ अपवर्गनां सुख ते पामे । पापपंकने गाले ॥ ज० ॥ २४ ॥ यतः—एकाहमपि निमोहः ।
 प्रव्रज्याप्रतिपादकः ॥ न चेन्मोक्षमवाप्नोति । तथापि स्वर्गजागृ जवेत् ॥ १ ॥ ढाल ॥ मान्युं वयण
 मंत्रीनुं रायें । तजी पोतानुं राज ॥ पाटे थापे निजनंदने । सारे आतमकाज ॥ ज० ॥ २५ ॥
 दिन दुखीया अनाथजनोने । नृप देवरावे दान ॥ जाचकजन संशोष्या सघला । गुणीने दीधां मान
 ॥ भ० ॥ २६ ॥ पंचप्रकारी अष्टप्रकारी । सत्सरजेदी सार ॥ श्कवीसप्रकारी पूजा करावे । सघले चैत्ये उदार
 ॥ ज० ॥ २७ ॥ त्यारपठी खमावी स्वजनने । लेइ तेहनी सीख ॥ कर्मगिरि जेदवाने पविसम । महाबलें
 ग्रही दीख ॥ ज० ॥ २८ ॥ बावीस दिनलगें संयम पाळी । अंतें अनशन कीध ॥ चवी इशाने देव हुं
 ते । ललितांग नाम लीध ॥ ज० ॥ २९ ॥ श्रीप्रजनाम विमाने सोहे । दीव्याकार कामरूप ॥
 पुण्यलक्षणलक्षितशरीर ते । धातुरहित स्वरूप ॥ भ० ॥ ३० ॥ तेहनी देवी स्थयंप्रजनामे । हंसी-
 सम गति जास ॥ अगणितलावण्य गुणनी सरिता । वतें ठे उद्वास ॥ ज० ॥ ३१ ॥ बीजे खंडे
 चोथी ढालें । एह कह्यो संबंध ॥ दर्शन कहे करजो जवि अहनिश । धर्मतणा अनुबंध ॥ ज० ॥ ३२ ॥

॥ दुहा ॥ हवे ललितांगसुरवर । दीपे रूप अपार ॥ यौवनवय उद्दाम अति । प्रगट्यो मदन
 विकार ॥ १ ॥ रयणतणी कमली पगे । कंदोरो कटि सार ॥ हाथे कंकण जोरुलु । बांहें अंगद धार
 ॥ २ ॥ पद्मेयों हार मोतीतणो । वक्कस्यलें मनोहार ॥ ग्रैवेयक शुभ्र कंठमां । कुंकल कर्ण विचार
 ॥ ३ ॥ मस्तक पद्मेयों शुभ्र मुकुट । इत्यादिक अलंकार ॥ दिव्य वस्त्र पहरे सदा । अवधिज्ञान
 सुखकार ॥ ४ ॥ दुंदुभि वाजे तिहांकणे । जय जय रव तिहां आय ॥ जय जय जय जय जय ॥
 मंगलपाठ गवाय ॥ ५ ॥ गीतवाजित्रना नादथी । कोलाहल बहु थाय ॥ विमान तव गाजी रहुं ।
 साचो निजपति पाय ॥ ६ ॥ ढाल ॥ ५ मी ॥ अष्टापद गिरि यात्रा करणकुं । रावण प्रतिहरि
 आया ॥ पुष्पकनाम विमाने वेसी । मंदोदरी सुहाया ॥ ए देशी ॥ उत्तपत्तिशय्याथी जवतां । दीठा
 देवना वृंद ॥ ललितांग सुर चिते इम चितमां । शुं ए मायाफंद ॥ जवियण भाव धरीने लाल ।
 श्री जिनधर्म करीजें ॥ एहथी लहीयें अमरविमान । अनुक्रमें मुक्ति वरीजें ॥ १ ॥ ए आंकणी ॥
 सुपने शुं इंद्रजाल ए देखुं । वाजीगरनी माया ॥ मुज उद्देश करी सुर सधला । किम ए नाचण

प्रेरुं धरमने काम ॥ वय पाकी पोतानुं कीजें । वचन सुणो अचिराम ॥ ८० ॥ ए ॥ अवसर विण
 में तुजने विनव्यो । धरमविपे हे भूप ॥ तेहनुं कारण सांचळ थिर चित । हुं जांखुं तुं अनूप
 ॥ ८१ ॥ आज नंदनवनमाहें आव्या । दोय श्रीचारण साथ ॥ जगप्रकाशक प्रकटन पटु
 ते । वारी मोह उपाध ॥ ८२ ॥ इक थानक मलीया दोय मुनिवर । सूर्यशशी सम दीपे ॥
 इंद्रियसुख बांठा नवि इहे । परपरिणतिने जीपे ॥ ८३ ॥ वनमां श्रीगुरुजीने वंदन । हुं गयो
 तिहां महाराज ॥ ज्ञानातिशयें राजे मुनिवर । देशना ये सुखकाज ॥ ८४ ॥ ए असार सं-
 सारे जविजन । सार पदारथ धर्म ॥ धर्मसामग्री नरभवमाहें । जाणो प्रवचनमर्म ॥ ८५ ॥
 दश दृष्टांते दोहिलो जाणो । लही मानव अवतार ॥ गिरिनदी उपल न्यायें करीने । अकाम
 निर्जरा धार ॥ ८६ ॥ धर्म धर्म सहुको कहे लोको । धर्म न जाणे मर्म ॥ धरमनाम लेई ते
 जवमां । साम्हां बांधे कर्म ॥ ८७ ॥ जवमां परतां सयल जीवने । आलंवन धरे धाय ॥
 धर्मश्री आतमगुणने वरीयें । जेजें आवरण सवि जाय ॥ ८८ ॥ अष्ट करमना बंधन टलीएं

सहीये शिवपुराज ॥ जैन धरम् आदरतां चेतन । पूरे वंठित काज ॥ ज० ॥ १७ ॥ सांजली दे-
 शना श्रीगुरुजीनी । में पृथुं इक वेण ॥ आयु ठे महावलनुं केटलुं । जांखुं मासनुं तेण ॥ ज० ॥
 ॥ १९ ॥ ते निसुणी आव्यो तुम पासे । भाइसम हितकार ॥ तेथी ह्वे धरम करवाने । सज्ज थाले
 निरधार ॥ ज० ॥ २० ॥ महावल राय कहे मंत्रीने । तुं ठे महामतिमान ॥ मुजने परजव जातां
 बंधव । तें कीधो सावधान ॥ भ० ॥ २१ ॥ यतः आदिनाथचरित्रे—संसारमंदिरे दीप्ते । प्रमादो-
 ग्रहशानुना ॥ व्यामोहनिद्रया सुप्तं । यो बोधयति स प्रियः ॥ २२ ॥ यावत्स्वस्थमिदं शरीरमरुजं
 यावज्जरा दूरतो । यावच्चैद्रियशक्तिरप्रतिहता यावत्क्षयो नायुपः ॥ आत्मश्रेयसि तावदेव विदुषा
 कार्यः प्रयत्नो महान् । संदीप्ते शुवनेऽथ कूपखननं प्रयुज्यमः कीदृशः ॥ २३ ॥ मास अवधि
 स्थितिमां केम यात्रे । महोदां धरमना काम ॥ साठीचोला थोदा जलथी । किम थाये अजिराम
 ॥ भ० ॥ २४ ॥ एहवां नृपनां वाक्य सुणीने । संयुध कहे इम वाण ॥ विपवाद टाली थिर करो
 आतम । दीक्षा ग्रहो सुखगण ॥ ज० ॥ २५ ॥ एक दिवस शुभ जावें करीने । दीक्षा जे जीव

आया ॥ ज० ॥ २ ॥ विनीत लोक ए किम इहां मुजने । स्वामी कहीने बोलावे ॥ ए श्रीमंत अने
वली रमणीक । शुं ए घर सोहावे ॥ ज० ॥ ३ ॥ आनंदमंदिर मनने गमतुं । सेवा करवा जोग ॥
शुं ए आसन मांड्युं कोणे । उत्तम नरने जोग ॥ ज० ॥ ४ ॥ इम विचार करंतां तेहवे । आव्यो
इक प्रतिहार ॥ हाथ जोमी मान मोमी वितवे । कहे वयण इम सार ॥ भ० ॥ ५ ॥ स्वामी आज
अमें सुर सघला । सनाथ थया तुम देखी ॥ नमतानीपर अमृत नजरें । जुळे सुगुण गवेखी ॥ ज०
॥ ६ ॥ ए ईशान सुरलोक अठे वर । मनवंठितनो दाता ॥ प्रचुर अनश्वर शोनासंयुत । आश्रि-
तजननो त्राता ॥ भ० ॥ ७ ॥ तें पुणें उपाज्युं ए शुज । श्रीप्रज नामे विमान ॥ सिंहासनपर वेशो
स्वामी । हुकम करो सावधान ॥ भ० ॥ ८ ॥ ताहरी सभामंरुन ए देवा । सामानिकने धारो ॥ त्रा-
यलिशक सुर ए जाणो । उपदेश दीजे तुज सारो ॥ भ० ॥ ९ ॥ पर्यद देवा ए ठे जाणो । मीठां
वयणां वोले ॥ लीला गोष्टि विलास करंतां । कहे नवि मुजपति ताले ॥ ज० ॥ १० ॥ सात ए
अनिकतणा तुमे जाणो । स्वामी मनह मऊर ॥ नागरलोकसम प्रकीर्णक सुर ए । ताहरी आझा

धार ॥ ज० ॥ ११ ॥ वलतर पहेरी सनमुख ऊजा । हाथ ग्रही करवाल ॥ ठत्रीस जातिना शस्त्र
धरीने । तुज तनुना रखवाल ॥ ज० ॥ १२ ॥ तुज पुर रक्षाना अधिकारी । चारे ए लोकपाला ॥
लोकोने सुखथानक करता । दीसे अति दुंदाळा ॥ ज० ॥ १३ ॥ दाससरीखा अजियोग सुर ए ।
सेवा सारे तारी ॥ माठां कार्य तणा करनारा । किलविष सुखडुखकारी ॥ भ० ॥ १४ ॥ ताहारा
ए रमणीक आसाद । रतनतणा वखाण ॥ मनप्रसाद प्रगट करे तीहां । नथी एहवुं अहिठाण
॥ ज० ॥ १५ ॥ रतनमयी ए वापी जाणो । सुवर्णकमलें दीपे ॥ ताहें ए क्रीमानां थानक । स्व-
वृजलें करी उपे ॥ ज० ॥ १६ ॥ क्रीमा करवा वन ए सुंदर । चैत्य घणां अहीं दीसे ॥ फूल फल
पद्मादिक संयुत । जोतां हयडुं हीसे ॥ ज० ॥ १७ ॥ कंचन माणिक रतने जमीनं । तुज सजायह
सार ॥ आदित्यमंजरी अधिकेंहं । सोहे कांति अपार ॥ ज० ॥ १८ ॥ अप्सरगण ए ऊजो ताह-
री । सेवा उल्लव करवा ॥ करमां दर्पण वीझल लेझने । वारो पोतानो चरवा ॥ ज० ॥ १९ ॥ चारे
जातिनां तुर वजाडे । ताहारां आनन आंगें ॥ देवगायक ए जूळं सघळा । सज्ज थया तुज जांगें ॥

ॐ ॥ १० ॥ प्रतीहारना ए वयण सुणीने । अवधिहाने देव ॥ उपयोग दीधो सांज्यो निज नव
। हवे सुरनव कहेव ॥ १० ॥ ११ ॥ विद्याधरपति पूर्वें होतो । माहरो मंत्री सुबुद्धि ॥ तेणें श्री-
जिनधरम पमाळ्यो । उपकारी शुचिशुद्धि ॥ ११ ॥ दीक्षा पाली तेहज भवमां । अंतें अ-
नशन कीध ॥ श्रीजिनधरमतणे प्रजावे । सुरपदवी में लीध ॥ १२ ॥ इम संजारी सट्या-
थी उठ्यो । सहुने कळो वृतांत ॥ वांह आपी पन्निहारे सुर ते । वेसे आसन उलसंत ॥ १३ ॥
जय जय होवे विमाने । देवें अन्नपेक कीधो ॥ चामर वीजाये गंधर्वो गाये । लज्जितांगसुर नाम
दीधो ॥ १४ ॥ तिहांथी ऊठी जक्तें जावित । शुभ मन चैत्य जाय ॥ शाश्वती प्रभु प्रति-
मा पूजो । विविधपरें गुण गाय ॥ १५ ॥ तदनंतर व्यवसाय सजामां । पुस्तकरयणने वांचे ॥
धर्मसंवंधी उद्यम ग्रहीने । जिन पूजे दिल साचे ॥ १६ ॥ माणवकचैत्यं श्रीजिनदाढा ।
पूजे वली बहु भावे ॥ सम्यग दर्शन निरमल कारण । श्रीजिनभक्ति वतावे ॥ १७ ॥ तेवा-
र पछी सुधर्म सभामां । आवी सिंहासन वेठा ॥ उत्र धरे शिर चामर बीजे । देव सहुने ईडा

देवी तिहां । आवी वेठी जोर ॥ ७ ॥ ढाल ॥ ६ ठी ॥ माहरी सहीरे समाणी ॥ ए देशी ॥ ग-
 जगमणी रमणी मनहरणी । अमरी संयंत्रा सारीरे ॥ ओता सांभलजो ॥ सुकुमाल अंहि तल
 ठे रे जेहना । उर्वशी रूपे हारीरे ॥ ओता सांचलजो ॥ १ ॥ ए आंकणी ॥ अनुक्रमे पोहोली गो-
 ल विराजे । साथलजोकी जेहनीरे ॥ ओ० ॥ कंदर्पे जाथा दोय थाप्या । जाणी उपम एहनीरे
 ॥ ओ० ॥ २ ॥ निर्मल वस्त्र विपुल नितंबे । देवी तीहां सोहतीरे ॥ ओ० ॥ कलहंस कुल कांठे
 जिम तटिनी । राजे तिम मन मोहतीरे ॥ ओ० ॥ ३ ॥ वज्र मध्य भागतणीपरें । पातलुं उदर ठे
 जेहनुं रे ॥ ओ० ॥ पीन उन्नत कुच भार वहेवाथी । कविनी उपमा मानुरे ॥ ओ० ॥ ४ ॥ रेखा-
 त्रय अंकित कंठ जेहनो । अतिमनोहर विराजेरे ॥ ओ० ॥ मदनराजानी जोतने कहेतो । मानुं
 शंखनी उपमा ठाजेरे ॥ ओ० ॥ ५ ॥ अलण्ठायें प्रवालने जीत्या । दोय अधरनी जेणेरें ॥ ओ० ॥
 नाशावंस अतिघणो रूमो । हारी सूनी तेणेरें ॥ ओ० ॥ ६ ॥ पुनमचंद्र शोभा हरनारी । मुक्ता
 फलनो हारोरे ॥ ओ० ॥ पहेंयो संयंत्रमा निजग्रीवामां । परम उज्ज्वल सुखकारोरे ॥ ओ० ॥ ७ ॥

॥ भ० ॥ २९ ॥ वत्रीस वरू नाटक तिहां थावे । अपठरा मंगल गावे ॥ राजकृद्धि ठकुराई इणी-
पें । भोगवे पुण्य प्रभावे ॥ भ० ॥ ३० ॥ इहांथी उठी लीलासदने । भोग भोगववा जाये ॥ स-
यंप्रभा देवी गुणनी पेटी । तस वर्णन हवे थाये ॥ भ० ॥ ३१ ॥ बीजे खंडे पंचमी ढाले । एह क-
ही शुभ बात ॥ उवझाय दर्शन कहे सुणो श्रोता । मूकी परनी तात ॥ भ० ॥ ३२ ॥

॥ डुहा ॥ नाकिवर लक्षितांगना । भोग इहां जव थाय ॥ चारु चक्र आकारसम । मंडप
वीकुरवाय ॥ १ ॥ पंचवरण वर रयणनुं । रमणीक भूतल जास ॥ व्यास आयामे जंबूसम । वृत्त
क्षेत्र अति खास ॥ २ ॥ मध्यभागे तस कनकनो । सुंदर एक प्रासाद ॥ उंचपणे शत पांचसो ।
अरध विस्तृत आहाद ॥ ३ ॥ ते प्रासादनी भूमिका । नाना रत्न विचार ॥ ऊर्ध्व भाग पण एह-
नो । पद्मलता विस्तार ॥ ४ ॥ ते मध्ये मणिपीठिका । जोजन अष्ट प्रमाण ॥ पोहोळी लांबी जा-
णजो । जानी चार वखाण ॥ ५ ॥ मणिपीठिकानी ऊपरे । कोमल शय्या एक ॥ पाथरणं तिहां
पाथर्यो । पचरंगी अति ठेक ॥ ६ ॥ रत्नश्रेणिना तिहां कर्यो । उंसीसां विहुं कोर ॥ स्वयंप्रभा

देवी तिहां । आवी बेठी जोर ॥ ७ ॥ ढाल ॥ ६ ठी ॥ माहरी सहीरे समाणी ॥ ए देशी ॥ ग-
जगमणी रमणी मनहरणी । अमरी संयंप्रजा सारीरे ॥ ओता सांभलजो ॥ सुकुमाल अंहि तल
ठे रे जेहना । उर्वशी रूपें हारीरे ॥ ओता सांभलजो ॥ १ ॥ ए आंकणी ॥ अनुक्रमें पोहोली गो-
ल विराजे । साथलजोकी जेहनीरे ॥ ओ० ॥ कंदपें जाथा दोय थाप्या । जाणी उपम एहनीरे
॥ ओ० ॥ २ ॥ निर्मल वस्त्र विपुल नितंबे । देवी तीहां सोहतीरे ॥ ओ० ॥ कलहंस कुल कांठे
जिम तटिनी । राजे तिम मन मोहतीरे ॥ ओ० ॥ ३ ॥ वज्र मध्य भागतणीपरें । पातलुं उदर ठे
जेहनुं रे ॥ ओ० ॥ पीन उन्नत कुच भार बहेवाथी । कविनी उपमा मानुरे ॥ ओ० ॥ ४ ॥ रेखा-
त्रय अंकित कंठ जेहनो । अतिमनोहर विराजेरे ॥ ओ० ॥ सदनराजानी जीतने कहेतो । मानुं
शंखनी उपमा ठाजेरे ॥ ओ० ॥ ५ ॥ अक्षणतायें प्रवालने जीत्या । दोय अधरनी जेणेरें ॥ ओ० ॥
नाशावंस अतिघणो रूमो । हारी सुनी तेणेरें ॥ ओ० ॥ ६ ॥ पुनमचंद्र शोभा हरनारो । मुक्ता
फलनो हारोरे ॥ ओ० ॥ पहेंयो संयंप्रभा निजग्रीवामां । परम उज्ज्वल सुखकारोरे ॥ ओ० ॥ ७ ॥

नेहाला गंमस्यल जेहना । दर्पणजेवा मोहेरे ॥ ओ० ॥ रतिपतिक्रीडा दोळांलीला-तस्कर कान
चित्त मोहेरे ॥ ओ० ॥ ७ ॥ मदनधनुपलतानी शोभा । हरनारी भमरनी जोनीरे ॥ ओ० ॥ क-
जलसरिखा केश ठे जेहना । मुखकज आवे चृङ्ग दोडीरे ॥ ओ० ॥ ८ ॥ रयणना झूपण सघले
अंगे । पद्मेयां ठे मनोहारीरे ॥ ओ० ॥ चालती कल्पलताना विभ्रम । हरनारी निरधारीरे ॥ ओ० ॥
॥ ९ ॥ रूमां मूलकमल ठे जेहनां । अनेक अपतरावुंदरे ॥ ओ० ॥ परिवारसहित सोहे ते देवी ।
जिम सरितायें गंगा आनंदरे ॥ ओ० ॥ १० ॥ कांतियें जीति विजली जेणें । संयंप्रजादेवी दीवीरे
॥ ओ० ॥ ललितांगसुर आश्चर्यने पाम्यो । मनमां लागी मीठीरे ॥ ओ० ॥ ११ ॥ पति देखी जवी
थइ उज्जी । दिलमां नेह धरंतीरे ॥ ओ० ॥ इक शय्यामां ते दोय वेठा । हावजावने करंतीरे ॥
ओ० ॥ १२ ॥ ललितांगसुर संयंप्रजा देवी । वेठा इक थानकें राजेरे ॥ ओ० ॥ एक वयारामध्यजा-
गमां रह्या । लतातरु दोजे ठाजेरे ॥ ओ० ॥ १३ ॥ अंतररहित मांहोमाहें । तेनुं चिचडुं थयुं लय-
लीनरे ॥ ओ० ॥ निधिरु निगरु स्त्रीचिहे बंधाणुं । सुख भोग प्रेमें पीनरे ॥ ओ० ॥ १४ ॥ घणो

काल देवी संघाते । जोगवतां तस जायरे ॥ ओ० ॥ वृक्षयकी जेम पांदहुं त्रुटे । देवी गत्यंतर आ-
 यरे ॥ ओ० ॥ १६ ॥ आयु खीण थयुं देवीनुं । कोझनुं चाले नवि जोररे ॥ ओ० ॥ देवीने मरण-
 दुखें करी दुखीनु । मूर्खा पाम्यो सुर घोररे ॥ ओ० ॥ १७ ॥ क्षणमात्रे चेतना बली पामो । ते वि-
 लाप करे वारंवाररे ॥ ओ० ॥ विमानना देव करे बहु रोदन । पण कित्यो नही उपचाररे ॥ ओ०
 ॥ १८ ॥ ललितान्गने महादुःख थयुं तिहां । वनमां प्रीति न पावेरे ॥ ओ० ॥ क्रीमाक्षैले रमवा
 नवि जाये जलक्रीमानवि थावेरे ॥ ओ० ॥ १९ ॥ हे प्रिये हे प्रिये किहां गइतुं । मुजने दर्शन नापेरे ॥ ओ० ॥
 लोकविषे प्रिया मुखने जांबुं । तेहिज मुखने आपेरे ॥ ओ० ॥ २० ॥ एहवेरायना मृत्यु थयाथी ।
 थइ वैरागनी बुद्धिरे ॥ ओ० ॥ श्रीसिद्ध आचारजनी पासे । दीक्षा लीये सयंबुद्धरे ॥ ओ० ॥ २१ ॥
 चिरकाललगे संयमने पाळी । ईशान देवलोके जायरे ॥ ओ० ॥ इंद्रनो सामानिक सुर रूमो ।
 दृढधरमा इति थायरे ॥ ओ० ॥ २२ ॥ पूरवज्रव संवंधना प्रेमे । दृढधर्मा सुर आवीरे ॥ ओ० ॥ २३-
 लितान्गने आश्वासन देतो । मोठी मति मन जाविरे ॥ ओ० ॥ २३ ॥ रे महाधैर्यतणा धरनारा ।

महिलामात्रने काजेरे ॥ ओ० ॥ शुं मुंजाइ विलाप करे तुं । ए न करो दिल साजेरे ॥ ओ० ॥ २४ ॥
 धीर पुरुष तुं प्राणने त्यागे । एह अवस्था न पामेरे ॥ ओ० ॥ इत्यादिक सुरने तेणे । कहीयां व-
 यण सुकामेरे ॥ ओ० ॥ २५ ॥ ललितांग कहे दृढधर्म सुरने । शुं भाइ एहहुं बोलेरे ॥ ओ० ॥
 प्राणनो त्याग सुखे सहेवाये । स्त्रीनो विरह घणुं सालेरे ॥ ओ० ॥ २६ ॥ यतः—संगमविरह वि-
 तर्के । वरमपि विरहो न संगमस्तस्याः ॥ संगे सैव यदैका । विरहे तु तन्मयं जगति ॥ १ ॥ ढाल ॥
 निश्चै एक संसारमां जाणुं । सारंगलोचना सारीरे ॥ ओ० ॥ जेह विना सवि संपद एहवी । मानुं
 थइ असारीरे ॥ ओ० ॥ २७ ॥ तेहने दुखें दुखीले सामानिक । देव ते अवधिज्ञानेरे ॥ ओ० ॥
 उपयोग देइने कहेवा लाग्यो । मुज वयण साचुं मानेरे ॥ ओ० ॥ २८ ॥ खेद म कर तुं सांसतो
 थाय । हमणां वतावुं उपायरे ॥ ओ० ॥ खबर काढतां तुज प्रिया लाधी । सांजली वात सुखदा-
 यरे ॥ ओ० ॥ २९ ॥ बीजे खंडे ढाल ए छट्टी । जणतां मंगलमालरे ॥ ओ० ॥ दर्शन कहे जवि-
 यां इक चित्तें । आगल वात-रसालरे ॥ ओ० ॥ ३० ॥

॥ दुहा ॥ दृढधरमां हवे तेहने । प्रिया प्रमाण वात ॥ वारुणें सघली कहे । हितकारक
 अंवदात ॥ १ ॥ पूरवविदेहखेत्रमां । धातकीखंरुमऊर ॥ नंदीनामें गामकुं । नागिल दरिद्री धार
 ॥ २ ॥ भूख्यो तरस्यो नित रहे । चिंता जाल संताप ॥ हेरु हेरु सहुको करे । अंगे रोग बहु व्या-
 प ॥ ३ ॥ उदरचरण न करी शके । चिंता थइ बहु तास ॥ आदरने नवि पामतो । आठे पहोर
 उदास ॥ ४ ॥ दारिद्र्यतली ठे मूरति । साथे चालणहार ॥ नागसिरी तस गेहिनी । मंदभाग्य
 अंवतार ॥ ५ ॥ ढाल उ मी ॥ शीघ्र कहे जग हुं वमो ॥ ए देशी ॥ संसारिक सुख भोगवे । द-
 रिद्री नागिल तेहरे ॥ नागसिरीसुं दिनप्रतें । जाये काल ससनेहरे ॥ सं० ॥ १ ॥ ऊपरा ऊपर पुत्री
 थइ । सत कालनिशासम जाणरे ॥ इम जाणुं घणां पापनी । साक्षान मूरति बखाणरे ॥ सं० ॥ २ ॥
 चपल घणी वाचाल ठे । वर्जित लावण्य अंशरे ॥ कुरूप ठए पुत्री थइ । न करे जन परशंसरे ॥
 ॥ सं० ॥ ३ ॥ खानारी बहु धान्यनी । निंदे जगना लोकरे । इह लोके नरक अठे । पुत्री घणी
 बहु शोकरे ॥ सं० ॥ ४ ॥ यतः—कुग्रामवासः कुनरेंद्रसेवा । कुनोजनं क्रोधमुखी च तार्या ॥ क-

न्यावहुत्वं च दरिद्रता च । धम् जीवलोके नरका वसन्ति ॥ १ ॥ कांसा कूटे जे धनवंतो । हरिया-
लीयें जे पड्यो ॥ बहु दीकरीयें जे पुत्रवंतो । ते नरने देंवें दख्यो ॥ २ ॥ जम्मंतीए सोगो । बड्ड-
तीए विवड्डए चिंता ॥ परिणीयाए दंको । जुबई पिया डुखिउ निचं ॥ ३ ॥ ढाल ॥ दारिद्रं डु-
खीउ सदा । प्राग्ररहित हवे तेहनीरे ॥ घरणी गर्जने धारती । कोइ होम न आवे जेहनीरे ॥
॥ सं० ॥ ५-॥ पुत्री सातमी जन्मने । सांजले बहु दुख पायरे ॥ हा हा देंवें नरभवे । नरक देखा-
नी आयरें ॥ सं० ॥ ६ ॥ कुटुंबजार बह्यो नहीं । दरिद्री नागिल तेहरे ॥ देशांतर जातो रह्यो । वि-
परिवारनो मूकी नेहरे ॥ परदेशें नागिल गयो ॥ ७ ॥ ए आंकणी ॥ नागसिरि रोदन करे । वि-
लाप करे बहु सोरें ॥ रे जरतार किहां गयो । मुज नाखी पाप अधोरें ॥ ८ ॥ यतः—
रे दिव खए खारं । खरं खिवंतेण किं तए मुक्कं ॥ किं नत्थि कोइ अन्नो । जयंमि डुस्काण जो-
गोत्ति ॥ १ ॥ हा विहि विहेसु मरणं । सरणं मह नत्थि कोइ जीयलोए ॥ गहवइयाए दुस्सह-
दाखिइ डुमग्गि दहाए ॥ २ ॥ अन्नं नास्त्युदकं नास्ति । नास्ति नेहे युगंधरी ॥ शाके च लवणं

नास्ति । तन्नास्ति यच्च जुज्यते ॥ ३ ॥ जसु घरि जैस तुरी के पानो । जसु घर बलद नहीं सिंगा-
 मो ॥ जसु घर नारी न चुनी खलके । तसुघर दारिद्र लहरें लहके ॥ ४ ॥ ढाल ॥ इम बिलाप
 करे घणा । नागसिरी घरमांहरे ॥ पुत्रीनुं नाम न पाडीयुं । रीस धरे मनमांहरे ॥ ५ ॥ ए ॥
 निर्नामिका इति पुरजने । करी बोलावे सोयरे ॥ नेहरहित धवरावती । पुत्रीनो मोह न होयरे ॥
 ५० ॥ अनुक्रमें ते मोटी थइ । दुर्वलने दैव राखे ॥ माता आदर नवि दीये । अपमान
 दीये लोकसाखेरे ॥ ५० ॥ ११ ॥ पारकां काम करती फरे । माता करमसंयोगरे ॥ सुखनो ठांटो
 पामे नही । किहांथी होवे रंगजोगरे ॥ ५० ॥ १२ ॥ अन्यदा कालतणे विपे । मोटा उछव थायरे
 ॥ मारगमां बालक सहु । मोदक खाता जायरे ॥ ५० ॥ १३ ॥ ते देखी निरनामिका । आवी मा-
 तानी पासरे ॥ मोदक आपो मुज जणी । पामुं सुख उछासरे ॥ ५० ॥ १४ ॥ माता पुत्रीप्रतें क-
 हे । घसती दांत बारंवाररे ॥ पापिणि मुजने शुं कहे । मोदक नथी इणीवाररे ॥ ५० ॥ १५ ॥
 जो हवे जाचीस मुज कन्हें । पुत्री लड्डुक साररे ॥ रज्जु-वांधी ताहरे गले । देइश महोटो माररे

॥ ५० ॥ १६ ॥ जा जा आंखथी वेगली । ऊज्जी रहीश तो माहरे ॥ जा अंवरतिलक गिरें । लेइ आव काष्ठभाहरे
॥ ५० ॥ १७ ॥ इस कही गलुं जाखीने । माता घणी कठोररे ॥ भूमिपीठें पाडती हवी । जननी वैरिणी घोररे
॥ ५० ॥ १८ ॥ सुचेत थइ हवे तिहांयकी । क्रोधें रोती तेहरे ॥ करमने दोष देतीथकी । मातानो बढ्यो नेह-
रे ॥ ५० ॥ १९ ॥ त्रासरु अग्निसारिखी । निसुणी मातानी बाणीरे ॥ रज्जु ग्रही निरनामिका । गिरि
जावे दुखनी खाणीरे ॥ काष्ठ लेवा पुत्री गइ ॥ ए आंकणी ॥ २० ॥ पीये निरझरणा नीरने । न-
वां फलने खातीरे ॥ काष्ठखंरने कर ग्रहे । इत उत गिरिमां जातीरे ॥ का० ॥ २१ ॥ ते वारें ते
गिरिने विषे । युगंधर मुनिरायरे ॥ एक रात्रि पन्निमा सेवतां । केवलज्ञान उपायरे ॥ का० ॥ २२ ॥
ज्ञानोत्सव करवाजणी । देव आव्या बहु कोमीरे ॥ नागर ग्रामीण जन घणा । मुनि वांदि कर
जोमीरे ॥ का० ॥ २३ ॥ लोक संघातें आवती । हरखी हृदयनी मांहेरे ॥ सा निर्नामिका लोक-
री । मुनि दीठा उठांहेरे ॥ का० ॥ २४ ॥ कृषि देखी दुख वीसंर्यु । पामी परमानंदरे ॥ वंदना
करी गुरुरायने । सेवे पद अरविंदरे ॥ का० ॥ २५ ॥ केवली दीये देशना । बैरागरस तिहां पोषेरे ॥

वैराग्यी बहु प्राणीया ॥ करमफलने शोषेरे ॥ काण ॥ २६ ॥ संसार सागर उपमा । कह्यो श्री नृ-
गवानरे ॥ जनम जरा मरणे करी । चपल कल्लोल प्रधानरे ॥ काण ॥ २७ ॥ चार कषाय वचमां
पड्या । उल्लंघन नवि थायरे ॥ तेहने तरवानो हेतु ठे । प्रवहण धर्मसहायरे ॥ काण ॥ २८ ॥ ते धर्म
श्रीजिनवरे कह्यो । रागद्वेषनो त्यागरे ॥ प्रवन्नयनां दुःखने वारे । लीजे सुख महाभागरे ॥ काण ॥
॥ २९ ॥ ते सांभली निरनामिका । गुरुप्रने इस कहेतीरे ॥ हे स्वामि दयानिधी । दुःखथकी हुं
वीहतीरे ॥ काण ॥ पिता पण नाशी गयो । माताने अणवहालीरे ॥ कोह्या काननी कूतरी । का-
ढी मूकी कान जालीरे ॥ काण ॥ ३१ ॥ हे स्वामि दुख नवि होवे । सुख होवे सर्वप्रकारोरे ॥ मु-
जने ते धर्म प्रभु कह्यो । सफल कहं अवतारोरे ॥ काण ॥ ३२ ॥ बीजे खंडे सातमी । पभणी सुंदर
ढालीरे ॥ उवजाय दर्शन इस कहे । आगल वात रसालीरे ॥ काण ॥ ३३ ॥ ॥ ३४ ॥ ॥ ३५ ॥ ॥ ३६ ॥
॥ ३७ ॥ ॥ ३८ ॥ ॥ ३९ ॥ ॥ ४० ॥ ॥ ४१ ॥ ॥ ४२ ॥ ॥ ४३ ॥ ॥ ४४ ॥ ॥ ४५ ॥ ॥ ४६ ॥ ॥ ४७ ॥ ॥ ४८ ॥ ॥ ४९ ॥ ॥ ५० ॥
॥ ५१ ॥ ॥ ५२ ॥ ॥ ५३ ॥ ॥ ५४ ॥ ॥ ५५ ॥ ॥ ५६ ॥ ॥ ५७ ॥ ॥ ५८ ॥ ॥ ५९ ॥ ॥ ६० ॥ ॥ ६१ ॥ ॥ ६२ ॥ ॥ ६३ ॥ ॥ ६४ ॥ ॥ ६५ ॥ ॥ ६६ ॥ ॥ ६७ ॥ ॥ ६८ ॥ ॥ ६९ ॥ ॥ ७० ॥ ॥ ७१ ॥ ॥ ७२ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७४ ॥ ॥ ७५ ॥ ॥ ७६ ॥ ॥ ७७ ॥ ॥ ७८ ॥ ॥ ७९ ॥ ॥ ८० ॥ ॥ ८१ ॥ ॥ ८२ ॥ ॥ ८३ ॥ ॥ ८४ ॥ ॥ ८५ ॥ ॥ ८६ ॥ ॥ ८७ ॥ ॥ ८८ ॥ ॥ ८९ ॥ ॥ ९० ॥ ॥ ९१ ॥ ॥ ९२ ॥ ॥ ९३ ॥ ॥ ९४ ॥ ॥ ९५ ॥ ॥ ९६ ॥ ॥ ९७ ॥ ॥ ९८ ॥ ॥ ९९ ॥ ॥ १०० ॥

सदप्रधान ॥ १ ॥ इन्द्रिय ग्राम अहित्तणं । विषवारण मंलरूप ॥ विघनतिमिर निवारवा । तप ठे
दीपस्वरूप ॥ ३ ॥ लब्धि अठावीस जे कही । तप ठे तेहतुं मूल ॥ दुविह जेद तपना कहा । जात्रे
वारे करमना शूल ॥ ४ ॥ तपथी विघनपरंपरा । दूरे जाये नाश ॥ देव सह सांनिध करे । जात्रे
जवना पाश ॥ ५ ॥ हे वत्से तुमैं सांजलो । जाव धरी मनमाहिं ॥ दृढप्रहारी रुपिनी परें । तप
करवो उछाहिं ॥ ६ ॥ निर्नामिका कहे हे प्रभु । चाखो संबंध तेह ॥ केवली कहे मुनिनी कथा ।
जाणी धरमसनेह ॥ ७ ॥ ढाल ० मी ॥ नमो नमो मनक महामुनि ॥ ए देशी ॥ जंबूद्वीपमां जा-
णीएं । भरतखेलमोजारे ॥ माकंदीपुर रूखडुं । सह पुरमां सिरदाररे ॥ जं० ॥ १ ॥ नगरमाहिं नहीं
कैरीनो । लवाडतणो नहीं चारोरे ॥ धरमतणा अभिलाषीया । लोक वसे अपारोरे ॥ जं० ॥ २ ॥
बंधन कुसुमविना तिहां । लोकोने दीसेरे ॥ नेहनो दय दीपमां होवे । लोकना हयमां हीसेरे ॥
॥ जं० ॥ ३ ॥ दंन रहेठे देहरे । न्यायनिपुण जन दीपेरे ॥ धनवंत तिहां व्यवहारीया । वेपार क-
लायें नुपेरे ॥ जं० ॥ ४ ॥ पर अपवाद बोले नहीं । पर गुण लेवा शूरे ॥ परधन लेवा पांगला ।

लोक दीसे सनूरारे ॥ जं० ॥ ५ ॥ तिण पुरमां एक वारुवो । समुद्रदत्त इति नामरे ॥ तेनी सुज-
द्रा नारजा । शीलगुणें अचिरामरे ॥ जं० ॥ ६ ॥ विनयवंत विवेकमां । समजु ठे ते नारीरे ॥ नव-
यौवनवय कंतसुं । सुख भोगवे मनोहारीरे ॥ जं० ॥ ७ ॥ जोग भोगवतां तेणीएं । प्रसव्यो पुत्र
सुकुमालरे ॥ वीजतणा शशीनी परे । बाध्यो वय सुविशालरे ॥ जं० ॥ ८ ॥ जिम जिम वधे ते
नंदनो । तिम तिम अन्याय करतारे ॥ पापी पाप करम करे । जय मनमां नवि धरतारे ॥ जं० ॥
॥ ९ ॥ कोइनी शीख माने नहीं । ऊवेखी निज तातरे ॥ लंठतणी संगति करे । अवगणे निज
मातरे ॥ जं० ॥ १० ॥ मूखलक्षण चित्त धरे । कामी क्रोधी सर्गवरे ॥ लोकसाथे रांडी करे । प्रमाद
करे अखर्वरे ॥ जं० ॥ ११ ॥ उपकार केहनो नवि गणे । चोरी करे सदायरे ॥ उद्भटवेपने पहेर-
तो । दुखदाइ कहायरे ॥ जं० ॥ १२ ॥ एकदा कोइक थानकें । तेणे पाड्युं खात्रे ॥ खबर पत्नी
कोटवालने । जाव्यो तेह कुपात्रे ॥ जं० ॥ १३ ॥ राजहुकम थयो तेहने । ए पुर बाहिर काढारे
॥ ब्राह्मणपुत्र तिहांथकी । निकले निर्दयी गाढारे ॥ जं० ॥ १४ ॥ चोरनो पावें ते गयो । सेवे प-

ह्वीस्वामीरे ॥ थानकलाजथी निजमने ॥ धन्य माने हितकामीरे ॥ जं० ॥ १५ ॥ पल्लीपतिर्ये हर-
खथी । पुत्रपणें तस थाप्योरे ॥ वामवपुत्रने शुचपरें । घरनो चार ते थाप्योरे ॥ जं० ॥ १६ ॥ म-
रणसमे पल्लीपति । चोरे अवसर जाणीरे ॥ पाटे तेहने थापील । पाप करे अन्नाणीरे ॥ जं० ॥ १७ ॥
प्राणीने निरदयपणे । आकरो करे प्रहाररे ॥ लोकें मली नाम थापीयुं । हठप्रहार जयकाररे ॥
॥ जं० ॥ १८ ॥ नगर घणां नजि चोर ते । पंथीजनने लुंटेरे ॥ वाले घणां तेह गामने । लोको
हयकां कूटेरे ॥ जं० ॥ १९ ॥ अन्यदा चोरने लेई करी । चाढ्यो हठप्रहारीरे ॥ कुशस्थल ग्रामने
चांगवा । जनने उदवेगकारीरे ॥ जं० ॥ २० ॥ तिण गामे एक वामव वसे । देवशर्मा अजिधानरे ॥
सुखनो अंश नही तेहने । दरिद्री नही बहु मानरे ॥ जं० ॥ २१ ॥ वालके ब्राह्मणने कंहुं । आ-
पो पिताजी आजरे ॥ होंस ठे खीर खावातणी । इच्छा पूरो महाराजरे ॥ जं० ॥ २२ ॥ जाणें न-
हीं गृहवातने । ठे नथी एह स्वरूपरे ॥ वालक पिताने मांगतां । खावुं लावो अनूपरे ॥ जं० ॥ २३ ॥
चोर वालक अने झूपती । विप्रतणी वली जातरे ॥ परनी पीकां जाणे नही । जिम तिम ग्रहेवाणी

वातरे ॥ जं० ॥ २४ ॥ गाम सयल फरी करी । लाव्यो पय अपारोरे ॥ किंहाथी तंमुल आणीया ।
 किंहाथी खांरु मनोहारोरे ॥ जं० ॥ २५ ॥ सामग्री सवि मेलवी । रांयना मांकी खीरे ॥ बालक-
 ने कहे बेसजो । नाही-आबुं नदीतीरे ॥ जं० ॥ २६ ॥ एटले ब्राह्मणने घरे । धामो चोरनो पेठोरे
 ॥ तेमांहीं एक चोरटो । खीर लेईने नाठोरे ॥ जं० ॥ २७ ॥ पुत्रनुं कांइं चाळुं नही । रूए पानी
 पोकारे ॥ रुदन शस्त्र खरें कळुं । बालने खीने साररे ॥ जं० ॥ २८ ॥ रोताथका नदीयें गया ।
 घापने कहीयुं तेणरे ॥ खीरहांमी कोइ लेइ गयो । अमें जोतां पराणरे ॥ जं० ॥ २९ ॥ ते निसुणी
 छिज चिंतवे । डुरबल घातक दैवरे ॥ अपरगृहे एह गाममां । शुं दुर्जिक सदैवरे ॥ जं० ॥ ३० ॥
 रक्तमुख क्रोधने वशे । आव्यो छिज निज गेहरे ॥ जोगल लीप्री हाथमां । मानुं जमदंरु तेहरे
 ॥ जं० ॥ ३१ ॥ भूतावेशतणी परें । चोरने करे प्रहाररे ॥ ते देखी चोर नाशीया । पाडे बहुला पो
 कारे ॥ जं० ॥ ३२ ॥ विप्रथी चोरने नाशतां । देखी तस्करनाहरे ॥ जमदूतनी परें दोनीयो । छि-
 जने करवा बाहरे ॥ जं० ॥ ३३ ॥ दोरनां तस्करस्वामिने । वचमां अंतरायकारीरे ॥ गाय एक

वेणी हती । गति ठेदे निरधारीरे ॥ जं० ॥ ३४ ॥ ए बीजा अधिकारनी । आठमी ढाल वखाणीरे ॥
दर्शन कहे श्रोता सुणो । हिंसा दुरगतिखाणीरे ॥ जं० ॥ ३५ ॥

॥ दुहा ॥ दृढप्रहारो पट्टीपति । दुरगति प्रेयो ताम ॥ तरवारें करी ठेदीउं । गोमस्तक दु-
लधाम ॥ १ ॥ गोहत्या चोरे करी । चाम्प साहमो थाय ॥ रेरे पेसे किम घरे । इहांथी दूरें जाय
॥ २ ॥ छिज कहे मुज श्रापथी । दय पाम्या जनधुंद ॥ ते निसुणी तस्करतणे । क्रोध बध्यो अ-
मंद ॥ ३ ॥ तरवारें करी तेहनूं । मस्तक ठेद्युं घोर ॥ विप्र तणी हत्या करी । वनो निगोर ए चोर
॥ ४ ॥ हे पापिष्ट तें शुं कथुं । मोटुं एह अकाज ॥ रंभापो मुजने दीउं । दुखमां नाखी आज ॥ ५ ॥
इम विलपंती ब्राह्मणी । आवी तस्करपास ॥ तास उदर विदारीउं । चोरे दुःखविलास ॥ ६ ॥ कुं-
ष्मांरुखंडतणीपरें । पेटना कोधा खंरु ॥ गर्ज कंफे तिहां जयथकी । दीगो चोरे प्रचंरु ॥ ७ ॥ मु-
ख आगल ते देखीने । चोरने करुणा थाय ॥ हे माता हे तातजो । विलपे पुत्र तिहां आय ॥ ८ ॥
मायतांयवियोगथी । किम ए जीवे चाल ॥ शुश्रूता कुण अंगनी । करशे लीलवहाल ॥ ९ ॥ गो-

ब्राह्मणवनितातणी । बालकनी बली हिंस ॥ मोटां पातक लागीयां । लोक करे बहु खिंस ॥ १० ॥
 शुं करुं हवे आपघातने । कूएं अंपापात ॥ शुं पेसुं पावकविपे । विप खाइ करुं घात ॥ ११ ॥ इम
 चित्तवतां चोर ते । पाम्यो मन वैराग ॥ तिहांथी बलिउ वनविपे । दीठा मुनि महाभाग ॥ १२ ॥
 ॥ ढास ए मी ॥ वे वे मुनिवर बहेरण पांगर्यारे । लेई वीरकने आदेशरे ॥ ए देशी ॥ दृढप्रहारी
 मुनिने देखीनेरे । प्रणमे शुद्ध मन तेहना पायरे ॥ साधुप्रते कहे हुं महापापोउरे । मेली थइ ठे
 माहरी कायरे ॥ दृढप्रहारी मुनि देखीनेरे ॥ १ ॥ ए आंकणी ॥ आंखे पण मुजने जोबो नहीरे ।
 बोलाववा नहीं हुं जोगरे ॥ स्वामी मुझथी कोइ पापी नथीरे । निर्दयी मुजथी कोइ न लोकरे
 ॥ दृढ ॥ २ ॥ स्वामी अधर्मी मुजथी को नहीरे । अधमाधम हुं तुं दुर्जगरे ॥ एहवा मुजने ता-
 रक तुमें मळारे । उपकारी तमो महाभागरे ॥ दृढ ॥ ३ ॥ नदनंतर मुनिवरे उपदिश्योरे । श्री-
 अणगारनो धर्मेरे ॥ पंच महाव्रत सुधां पालवारे । जिनशासनकेरो मर्मरे ॥ दृढ ॥ ४ ॥ विषयकया-
 यने टालवारे । पालवा पंच आचारे ॥ पंच सुमति त्रण गुप्तिनेरे । तेहना धरनारा अलुगाररे ॥

॥ ८० ॥ ५ ॥ बली भावे पचवीस जावनारे । एणीरीतें पाप पलायरे ॥ निजपरिणाम समतारतारे ।
पाले मुनि दीक्षा निरमायरे ॥ ८० ॥ ६ ॥ साधुधरमने चोरे सांजलीरे । ते श्रीगुरुजीने पासरे ॥
दीक्षा लीधी शुभभावे करीरे । व्रत पाले मनने उद्धासरे ॥ ८० ॥ ७ ॥ हत्या चारने ते टालवारें ।
मुनिवर करे तपश्चर्यासरे ॥ तपविना ए मुज जीवमोरे । केम करे करमनो नाशरे ॥ ८० ॥ ८ ॥
दृढप्रहारी गुरुपासे हवेरे । अजिग्रह दोयने लेयरे ॥ जे दिन सांभरे पूरवपापनेरे । ते दिन चोवि-
हार करेयरे ॥ ८० ॥ ९ ॥ क्षमा धरुं हमेशां निजमनेरे । एहवा अजिग्रह लीधा दोयरे ॥ रंगा-
णो हुं वैरागथीरे । नथी माहरुं ईहां कोयरे ॥ ८० ॥ १० ॥ कुशस्यल ग्रामने लुंठवारें । हत्या थड
जिणे ठामरे ॥ आव्यो पाठो बली गाममांरे । करम खपाववाने कामरे ॥ ८० ॥ ११ ॥ लोक कहें
सहु तेहनेरे । महा पापी ए चंमालरे ॥ नटपरे वेपने मूकीनेरे । लुंठवा आव्यो कराखरे ॥ ८० ॥ १२ ॥
हेरु ए कृपिना वेपथीरे । चारे हत्यानो कसनारे ॥ ए पापीने हजु मायों नथीरे । तर्जना थाए
मुनिने अपाररे ॥ ८० ॥ १३ ॥ निक्षार्थी घरघरनेविपेरे । ज्यां पेसे कृषिजी तेहरे ॥ शटित श्रान-

परं तेहनेरे । पत्थर सारे मुनिने अवेहरे ॥ ८७ ॥ मार पडे घणो गामसारे । तेम तेम कामा
आणे चित्तरे ॥ ताहरां कर्मां जीव तुं भोगवेरे । दिल राखे परम पवित्रे ॥ ८८ ॥ १५ ॥ यष्टि प्र-
हार थाये अतिघणारे । मुष्टी सारे जनना थोकरे ॥ काठसगंधाने मुनिवरने मुखेरे । धुलि नाखे
बहु लोकरे ॥ ८९ ॥ १६ ॥ इण रीतें बहु कदर्थनारे । करे ते गामना लोकरे ॥ प्रतिवासर मुनि सह
सहेरे । आणे न दिलमां शोकरे ॥ ९० ॥ १७ ॥ रे जीव तुं उतपात शुं करेरे । सांजली जनना
पहवां वेणरे ॥ कीधुं करम लाजे जीवनेरे । न लहे अणदीधुं चळी तेणरे ॥ ९१ ॥ १८ ॥ परि-
णाममाटे आकर्षींतेरे ॥ तुजने एहवुं आवुं पापरे ॥ ते जीव जोगवीश तुं एकलोरे । परहेतुमात्र
उपतापरे ॥ ९२ ॥ १९ ॥ उपाज्युं तें ठे दुखसुरे । कोनी जनम जोगवायरे ॥ ते दुख सचलुं रुडा
मनथकीरे । जोगवशी इहां खिणमांयरे ॥ ९३ ॥ २० ॥ चारित्रगुण पामी निरमलोरे । समतारस
मन धारे ॥ अष्ट करमने तुं जीतीनेरे । उपार्ज शिवसुख सारे ॥ ९४ ॥ २१ ॥ घणा काललग्ने
दुख ते सही करीरे । परीसह उपसर्ग सहंतरे ॥ भावना भावंतां मुनिने ऊपनुंरे । केवलज्ञान महं-

तरे ॥ ८० ॥ २३ ॥ अनुक्रमे शिवरमणी तिहां वरीरे । दृढप्रहार मुनिराथरे ॥ तपना महिमाथी
तस उपनुरे । परम महोदय ठायरे ॥ ८० ॥ २४ युगंधरे केवली कहेरे । निरनामिका चित्त धाररे ॥
तारे पण तप करवो शुद्धमनेरे । निज आतमने हितकारे ॥ ८० ॥ २५ ॥ निरनामिका गुरुने वं-
दीनेरे । भारो काष्ठनो तीहां पायरे ॥ आवी पोताने ते मंदिरेरे । मनमां हरख न मायरे ॥ ८० ॥ २६ ॥
ते दिवसथी निरनामिकारे । तप करे शुभ्र जावरे ॥ निज नामपरें संनारतीरे । केवलि महाप्रजा-
वरे ॥ ८० ॥ २७ ॥ यतः—सोजाग्यं बुवनाधिपत्त्वपदवो रूपं ददात्यद्भुतं । लक्ष्मी कामपि संचिनो-
ति तनुते कुंदावदातं यशः ॥ जोगान् मर्त्यसुरेंद्रयोरपि सुखं दत्ते प्रदत्ते शिवं । तत्किं यन्न ददाति
सौख्यमनुलं तत्तं विशुद्धं तपः ॥ १ ॥ ८१ ॥ २८ ॥ ब्रह्मचर्यने ते पालतीरे । जाति जिनगृहे साररे ॥ तीन
काल प्रभुनी पूजा करेरे । पामवा भवोदधि पाररे ॥ ८० ॥ २९ ॥ चोथ तव अठम पनर वलीरे ।
उपवास करंती मनने साररे ॥ निज काया जाजरी जाणीनेरे । तेणे पचख्या चारे आहाररे ॥ ८० ॥
॥ ३० ॥ अनशन करीने तिहां सूती अठरे । निरनामिका तेह नाररे ॥ दृढधरमा सुरे कहीरे ।

वात ललितांगने सारे ॥ ६० ॥ ३० ॥ दृढधरमाना कहाथकीरे । ललितांग पर्वते जायरे ॥ निर-
नामिकाने देखानीउरे । निजरूप अतिसुखदायरे ॥ ६० ॥ ३१ ॥ ए बीजा अधिकारनीरे । नवमी
ढाल रत्नाखरे ॥ उवझाय दर्शन इम कहरे । सुणतां मंगलामाखरे ॥ ६० ॥ ३२ ॥

॥ दुहा ॥ रूप देखी सुरनुं तदा । कन्या मोही तेह ॥ कन्या सुरने पूठती । कोण तुमे क-
हेह ॥ १ ॥ सुर कहे सुजगे सुणो । हुं तुं ललितांग देव ॥ ईशानसुरलोकें वसुं । जाणो तुमे मुज
हेव ॥ २ ॥ जो ताहरा मनमां हुवे । मुज संघाते प्रीति ॥ तो नियाणुं करजे सुखे । भोगवशुं सु-
खरीति ॥ ३ ॥ ते निसुणी निरनामिका । चिते चित्तमऊार ॥ ए तपनुं जो फल हुवे । तो थाउं दे-
वी सार ॥ ४ ॥ अग्रमहिषी ए देवनी । पत्नी थाउं सार ॥ नियाणुं करती हवी । रूपवशे निरधार
॥ ५ ॥ ललितांगसुर निज कार्यने । साथी पहोतो सग ॥ निज नारीने इछतो । जूए तेहनो मग
॥ ६ ॥ ढाल १० मी ॥ साजण मारा हे आज हजारी ढोलो प्राहुणो ॥ ए देशी ॥ मरण पामी
निरनामिका । प्रिया ललितांगनी थाय ॥ सुणो नविहे ॥ जोग सुख बहु जोगवे । उत्तम थानक

पाय ॥ १ ॥ सुणो जविहे ॥ तप धरम नित्य आदरो । तपथी-सुरसुख आय ॥ सुण ॥ तपथी नव-
निधि संपजे । दिनदिन सुनस गवाय ॥ सुण ॥ तण ॥ २ ॥ स्वयंप्रजा नामें सुंदरी । ते साथे बहु
दिन ॥ सुण ॥ पंचप्रकार विषयसुख । भोगवतां माने धन्य ॥ सुण ॥ तण ॥ ३ ॥ इम करतां केटले
दिने । पोताने सरणना चिहू ॥ सुण ॥ ललितांगसुर ते देखीने । हुजं दीण विमन्न ॥ सुण ॥ तण ॥ ४ ॥
तेजरहित मणिभूषणां । देखे ललितांगदेव ॥ सुण ॥ कल्पवृक्ष तिहां कांपतां । देखे ते सुर नित्य-
मेव ॥ सुण ॥ तण ॥ ५ ॥ कमलानी फूलमालने । दीळी ललितांगे तेह ॥ सुण ॥ श्री ही नाशने दे-
खतो । नही कोइ साथे नेह ॥ सुण ॥ तण ॥ ६ ॥ वखरंग विपरोतता । दीनपणुं मनमाहिं ॥ सुण ॥
आलस साथे अंगमां । कामभोगवांठनाहिं ॥ सुण ॥ तण ॥ ७ ॥ गाल कंफे नित्य तेहनुं । रति न
लहे कोइ गाय ॥ सुण ॥ दृष्टिविपर्यास तेहने । समीप मृत्यु जणाय ॥ सुण ॥ तण ॥ ८ ॥ गर्भावा-
सदुःख सांभरे । चिंता मोटी आय ॥ सुण ॥ एहवी अवस्था देखीने । संयंप्रभा लागे पाय ॥ सुण ॥
॥ तण ॥ ९ ॥ संयंप्रजादेवी कहे । सुणो ललितांग नाह ॥ सुण ॥ तुमे किम दीसो ह्मणा । जा-

खो मारो अपराध ॥ सु० ॥ त० ॥ १० ॥ ललितांग देव बलतुं कहे । अपराध नहीं किस्यो तुज ॥
 सुणो प्रियाहे ॥ ए आंकणी ॥ अपराध माहरो जाणजे । आयु थाहुं रहुं मुज ॥ सु० ॥ त० ॥
 ॥ ११ ॥ जोगविपे हुं जागतो । सूतो धनमने काम ॥ सु० ॥ पूरवभवमां हुं हतो । विद्याधरनो स्वाम
 ॥ सु० ॥ त० ॥ १२ ॥ माहरें चाग्यें प्रेरीजे । मंत्री श्री स्वयंबुध ॥ सु० ॥ जैनधरम मुजने कह्यो ।
 पाम्यो हुं प्रतिबोध ॥ सु० ॥ त० ॥ १३ ॥ दीक्षा वावीस दिन लगें । पाली में निरतीचार ॥ सु० ॥
 चारिलना परजावथी । पाम्यो सुरअवतार ॥ सु० ॥ त० ॥ १४ ॥ आटला दिलगें अनुभव्युं । सुख
 सुख इणें विमान ॥ सु० ॥ ऐश्वर्यता में जोगवी । मूकबुं हवे ए स्थान ॥ सु० ॥ त० ॥ १५ ॥
 चववानुं मुज दुखहुं । लागे ठे कठोर ॥ सु० ॥ अहनिश हुं उदवेगमां । कुरुं निजमनघोर ॥ सु० ॥
 ॥ त० ॥ १६ ॥ एहवें इंद्र आदेशथी । दृढधरमा आव्यो मित्र ॥ सुणो जविहे ॥ नंदीश्वरे जिन पू-
 जवा । जाशे इशानेंद्र पवित्र ॥ सु० ॥ त० ॥ १७ ॥ मित्र कहे तुमें आवजो । निज प्रिया संयुत
 ॥ सु० ॥ सफल करो निज आतमा । पढ़ौंचजो एक मुहुत्त ॥ सु० ॥ त० ॥ १८ ॥ मिलवचन इम

सांचखी । हरखे ललितांग दिखमांहे ॥ सुण ॥ इंद्रहुकम मुजने जखो । नंदीसरे जाए उठांहे
॥ सुण ॥ त० ॥ १९ ॥ साथें लीधो खयंप्रभा । विरची नव्य विमान ॥ सुण ॥ नंदीश्वरद्वीपे पद्मो-
चीया । पूजी प्रतिमा प्रधान ॥ सुण ॥ तण ॥ २० ॥ शाश्वती प्रतिमा पूजीने । बेगो ललितांग सुर-
राय ॥ सुण ॥ त्रिकरणयोगें वंदना । करतो हरख धराय ॥ सुण ॥ त० ॥ २१ ॥ समकीतवासी देव-
नुं । आउखुं पूरं थाय ॥ सुण ॥ कर्मवशी सहु जीव ठे । जव ठगो हवे पाय ॥ सुण ॥ त० ॥ २२ ॥
ए वीजा अधिकारनी । दशमी ढाल गवाय ॥ सुण ॥ उवजाय दर्शन इम कहे । पुण्यथी सहु सुख
थाय ॥ सुण ॥ त० ॥ २३ ॥

॥ दुहा ॥ श्रीललितांगनाकिवरू । चवी उपन्या जिण ठाम ॥ ठगो जव हवे वर्णवुं । सुणो
श्रोता गुणधाम ॥ १ ॥ इणही जंबूद्वीपमां । पूर्वविदेहमझार ॥ सीतानदी उत्तरतटें । विजय पुष्क-
लावती सार ॥ २ ॥ लोहार्गलपुरने विपे । राजा सुवर्णजंघ ॥ तास प्रिया लदमीवती । वर्ने ठे उ-
ठरंग ॥ ३ ॥ तस कूखें सुर उपनो । शुजखण्ण देखे माय ॥ नव मासें सुत प्रसवीडे । जन्मोत्सव

बहु आय ॥ ४ ॥ नाम उठ्युं वज्रजंघ इति । मावापें तिणवार ॥ अनुक्रमें मोटो हुल । वहीतेर
 कलानो धार ॥ ५ ॥ स्वयंप्रचा पण केटले । दिने चवी जिण ठार ॥ उपनी ते तुमें सांभलो । एह-
 नो बहु विस्तार ॥ ६ ॥ ते विजयमां जाणीयें । पुंरिक्किणी नगरी सार ॥ वज्रसेन चक्री तिहां ।
 गुणवती नामे नार ॥ ७ ॥ तेहनी कूळें अवतरी । स्वयंप्रजा देवी तेह ॥ अनुपम शोचा संयुता
 । लक्षणलक्षितदेह ॥ ८ ॥ श्रीमती नाम थापीलं । जाणी गुणनिष्पन्न ॥ पंच धाव पाले सदा ।
 दिन दिन वधे तस तन्न ॥ ९ ॥ डाल ११ मी ॥ श्रेणिक मन अचरिज नयो । हुं वरुजागी राजारे
 ॥ ए देशी ॥ श्रीमती नामें कुंवरी । यौवनवयने पामीरे ॥ गुण धरती सृगलोचना । इहें बहुजन-
 कामीरे ॥ श्री ॥ १ ॥ अन्यदा कालें श्रीमती । सर्वतोन्नद्रासादेरे ॥ क्रीडा करवा मोदथी ।
 चढे ठे आहादेरे ॥ श्री ॥ २ ॥ मनोरमनामें उद्यानमां । सुस्थित महामुनिरायरे ॥ केवलज्ञाननी
 संपदा । पाम्या सुर तिहां आयरे ॥ श्री ॥ ३ ॥ देव घणा ते देखीने । कुमरी चित्तमां चितेरे ॥
 में पूर्वे किहां दीठुं । ऊहापोह करंतेरे ॥ श्री ॥ ४ ॥ विचारतां तिहां सांभर्या । निशासुपनपरे

सारारे ॥ पूरवन्नव निज देखीया । मूर्छा पामी अपारारे ॥ श्री० ॥ ५ ॥ पूरवन्नवज्ञानजारने । वे-
 हवातणी असमत्थरे ॥ भृतितलें ते पन्नी गइ । लोक जुए बहु तत्थरे ॥ श्री० ॥ ६ ॥ जलभीना
 केलिपांढळे । वातादिक उपचारारे ॥ वावना चंदन ठांटीच्यां । सज्ज थइ कुमरी तिवारारे ॥ श्री० ॥
 ॥ ७ ॥ चेतना पामी तेहवे । विचारे मनमांहेरे ॥ पूरवन्नवनो उपनो । पति हमणां ठे किहांहिरे ॥
 ॥ श्री० ॥ ८ ॥ ते विना नव माहुरो । सधलो एलें जायरे ॥ अपर वरनो खप नथी । माहुरे दिल
 न सोहायरे ॥ श्री० ॥ ९ ॥ इण नवें ललितांग परणवो । नवि होय एहनो संगरे ॥ सर्थु परणवे
 माहुरे । मन धरे मौन प्रसंगरे ॥ श्री० ॥ १० ॥ उपचार कीधा सोगमें । मौनव्रत नवि मूकेरे ॥
 अन्य ठेकाणे गूमडुं । बीजे पटबंध ते चूकेरे ॥ श्री० ॥ ११ ॥ कुंवरी न्रूतलनेविपे । अक्षर लिखी
 जणावेरे ॥ नीची न्रुकुटि संज्ञा करी । सखीपासें वस्तु अणावेरे ॥ श्री० ॥ १२ ॥ इकदिन नगर-
 उद्यानमां । क्रीडा करवा जायरे ॥ पंढिता धावमाता कहे । केम मौनी श्रीमती थायरे ॥ श्री० ॥
 ॥ १३ ॥ हे पुत्री मुजने कहो । निजमननो अभिप्रायरे ॥ वैद पण रोग जाणीने । उद्यम करे

प्रायरे ॥ श्री० ॥ १४ ॥ तदनंतर स्त धावने । कहे पूरवज्र वातरे ॥ कलाचारज गुरु धावने । क-
 हेतुं सानुं अवदातरे ॥ श्री० ॥ १५ ॥ निसुणी पंक्तिता धाव ते । श्रीमतीनो वृत्तांतरे ॥ पटमां स-
 घलुं आलेखीयुं । निजबुद्ध हखंतरे ॥ श्री० ॥ १६ ॥ उपायविना नवि कार्यनी । सिद्धता याये ज-
 गमांहेरे ॥ बुद्धिथी सहु कारज सरे । जश होवे पगपगमांहेरे ॥ श्री० ॥ १७ ॥ राजाना अंगणविपे ।
 वस्त्रमंरुप धावें कीधोरे ॥ बाहिर पटने थापीउ । उपाय लीधो सीधोरे ॥ श्री० ॥ १८ ॥ ललितांग
 नामे सुरवरू । स्वयंप्रभा ए ठे देवीरे ॥ वे नाम पटमांहि लख्यां । वात सहूने कहेवीरे ॥ श्री० ॥
 ॥ १९ ॥ वज्रसेनभूपतितणी । वरसगांठ तिहां आवेरे । देशदेशना राजवी । मिथीया सुखने पा-
 वेरे ॥ श्री० ॥ २० ॥ पंक्तिता धात्री हरखथी । निज करमां पट लेईरे ॥ राजमार्गे सहु भूपने ।
 देखाडे गुणगेहीरे ॥ श्री० ॥ २१ ॥ पट देखी एक राजवी । नंदीसरदेहरां नलाणेरे ॥ केटला शा
 श्वत चित्रने । देखी शुभ मन आणेरे ॥ श्री० ॥ २२ ॥ चित्रामणनी रेखने । जोइ केइ प्रशंसेरे ॥
 केइ रूपने जोइने । राजवी करे प्रशंसेरे ॥ श्री० ॥ २३ ॥ एहवे तिहांकणे आवीउ । डुरदर्शनभू-

पनंदरे ॥ दुर्दांतनामे कुंअरु । कपटकला आनंदरे ॥ श्री० ॥ २४ ॥ पट देखी असत्यथी । मूर्खा
लही डुरदांतरे ॥ खीणमां लाधी चेतना । जंपे यइ प्रशांतरे ॥ श्री० ॥ २५ ॥ ए माहारा वृत्तांत-
ने । पटमां कोणे आलेख्योरे ॥ पूरवभव मुज सांजदयो । रात्रें सुपन जिम देख्योरे ॥ श्री० ॥ २६ ॥
ललितांग नामे देवहुं । स्वयंप्रजा देवी माहरीरे ॥ मुज चरित पटमां लख्युं । जलुं थयुं वात सा-
रीरे ॥ श्री० ॥ २७ ॥ पंमिता धाव कहे तेहने । कोण ए नगरी दीसरे ॥ कोण ए गिरिवर रूख-
नो । दीठे हयहुं हसिरे ॥ श्री० ॥ २८ ॥ डुरदांत कहे हवे धावने । नगरी पुंमरीकिणी नामरे ॥
सुरगिरिनामे ए गिरिवरु । देवक्रीमन अभिरामरे ॥ श्री० ॥ २९ ॥ एहवुं तेणे कहे थके । धात्री
वलतुं जंपेरे ॥ कोण ठे ए मुनिवर जला । नाम कहो तुमे संपेरे ॥ श्री० ॥ ३० ॥ ते कहे नाम नवि
सांजरे । बली धाव इम बोलेरे ॥ कोण ए शैल सोहामणो । जथारथ तूं नवि बोलेरे ॥ श्री० ॥ ३१ ॥
जातीसमरण मूजने । धाव ते उत्तर वालेरे ॥ डुरदांत मौनपणें रह्यो । खोटुं किहां नवि वालेरे ॥
॥ श्री० ॥ ३२ ॥ ह्दांतर जातुंथकुं । कुंनुं नाणुं नवि वालेरे ॥ धावे कपटी जाणीउं । उत्तर एह-

वो बालेरे ॥ श्री० ॥ ३३ ॥ ए वीजा अधिकारनी । इयारमी शुच ढालेरे ॥ उवजाय दर्शन इम
कहे । आगल वात रसालेरे ॥ श्री० ॥ ३४ ॥

॥ डुहा ॥ दुरदांतने कहे पंमिता । साचो ठे अन्निराम ॥ ललितांगनामा देव तुं । देवी स-
यंप्रभा नाम ॥ १ ॥ पण झाने करी तेहनी । हुं जाणुं उतपत्ति । सांजल दुरदांत कुंअरु । देवदे-
वीनी स्थिति ॥ २ ॥ करमतणें दोवें करी । चवी स्वयंप्रजा तेह ॥ नंदीग्रामे कन्यका । होइ पंगु
जेह ॥ ३ ॥ जाति समरण ऊपनुं । पांगलीने तिणवार ॥ पट सघलो आलेखीने । तेणे आप्यो मु-
ज सार ॥ ४ ॥ धातकीखंडे जाय तुं । नंदीग्राम मोजार ॥ पांगलीने घरणी करी । सफल करो
अवतार ॥ ५ ॥ तुज वियोगदुखें करी । जीवे न जीवे तेह ॥ ते माटे उतावळुं । जाबुं धरी स-
नेह ॥ ६ ॥ इम कहेती ते पंमिता । जाती बीजे ठाण ॥ तालोटा देइ कुंअरने । जंपे एहवी वाण
॥ ७ ॥ हे कुंअर तुज जाग्यनो । पुखोदय ठे पनूर ॥ जे माटे एहवी प्रिया । पामीश सुख भर-
पूर ॥ ८ ॥ संतोषी कुलदेवता । परणवा जाउं सार ॥ पांगलीने परणो मुदा । सुख जोगवो संसार

॥ ९ ॥ सुणी वचन सवि तेहना । झांखो थयो वदन्न ॥ दुख धरतो ते घर गयो । दीन थयो बहु
मन्न ॥ १० ॥ एहवें लोहार्गलपुरे । वज्रजंघ भूपाल ॥ ते पण तिहांकणे आवीयो । पट जोवा सु-
विशाल ॥ ११ ॥ ढाल ॥ १२ मी ॥ दिल लगोरे वादुरवरनी ॥ ए देशी ॥ निज चरित्र पटमांहे
निरखी । हरख्यो वज्रकुमार ॥ मनहरणी शीतलकरणी पूरवन्नव अनुसरणी ॥ मनहर० ए आंक-
णी ॥ वज्रजंघनुं रूप ठे अद्भुत । तेजें जेसो दिनकार ॥ मन० पू० ॥ १ ॥ पट देखी पूरव न्नव
समयों । कहेवा लाग्यो प्रीति ॥ म० ॥ ईशाने ललितांग अपर हुं । सुख जोगव्यां शुभ्र रीति ॥
॥ म० पू० ॥ २ ॥ स्वयंप्रजा देवीसुं विलसंतां । हुं चवीयो आयुजोग ॥ म० ॥ सुवर्णजंघनो घटो
हूँ । सुंदरवर्ण सुभोग ॥ म० ॥ पू० ॥ ३ ॥ धातकीखंडे नंदीग्रामे । ए निरनामिका कन्या ॥ म० ॥
अंबरगिरि ए पर्वत रूमो । जुगंधर मुनि वरेण्या ॥ म० ॥ पू० ॥ ४ ॥ गुरुवाणी निसुणीने वृजी ।
अनशन करीने सुती ॥ म० ॥ माहरे रूपें मोही ए कन्या । नियाणुं करे मोहभूति ॥ म० ॥ पू० ॥
॥ ५ ॥ संयंप्रजानामें देवी हूँ ते । विलस्या मुजसुं जोग ॥ म० ॥ मुज मरणेने अंतें चवीने । क्यां

ऊपनी कर्मसंयोग ॥ म० ॥ पू० ॥ ६ ॥ एणी रीतें निज चरित्रने कहेतो । वज्रजंघ सुखकार ॥
॥ म० ॥ पंडिताधावें साचुं मान्युं । खोटुं नही लगार ॥ म० ॥ पू० ॥ ७ ॥ पंढिता धात्री कुंवरीनी
पासे । पटमां सहू समजावे ॥ म० ॥ साची वात जाणी कुंअरीए । दिलमां हरख न मारि ॥ म० ॥
॥ पू० ॥ ८ ॥ धावें कुमरीवापने कहीउ । ए सघळो संबंध ॥ म० ॥ वज्रसेन चक्री सुणी हरख्यो ।
वर मदयो पुण्यप्रबंध ॥ म० ॥ पू० ॥ ९ ॥ पंढिता धावने गर्व घणैरो । ए खवर न लावे अनेरो
॥ म० ॥ निज मोटाइ पंढिता कहेती । मुज विण नही कोइ तेरो ॥ म० ॥ पू० ॥ १० ॥ किंचित्
हास करीने चक्री । इम कहे धावने त्वारे ॥ म० ॥ तुं तो प्रयलें एक ललितांगने । पामी धरे
हरख अपारे ॥ म० ॥ पू० ॥ ११ ॥ हुं तो अढार वली ललितांगने । जाणुं लीला मात्र ॥ म० ॥
तास कथानक शुचपरे भांखुं । सांचल सुंदर गात्र ॥ म० ॥ पू० ॥ १२ ॥ पण्डिम विदेहे सलिला-
वतीविजये । वीतशोका पुरी नाम ॥ म० ॥ जितशत्रु राजा ठे रून्तो । पाले प्रजा अजिराम ॥ म० ॥
॥ पू० ॥ १३ ॥ तस पटराणी दोय विराजे ॥ मनोहरी कैकेयी सार ॥ म० ॥ ते दोयने अनुक्रमे

हुआ । पुत्र दीय सुखकार ॥ म० ॥ पू० ॥ १४ ॥ अचल विन्नीषण नाम ठे तेहनां । हरि बलदेव
अवतार ॥ म० ॥ चार सात सुपन अनुसारें । थापना कीधी श्रीकार ॥ म० ॥ पू० ॥ १५ ॥ मरण
पाम्यो जितशत्रु राजा । विन्नीषण राजने पाले ॥ म० ॥ बलदेव पदवी धरतो अचलजी । निज
कीरति अजवाले ॥ म० ॥ पू० ॥ १६ ॥ एकदा समयें अचलने कहेती । वैरागथी एम वाणी ॥
॥ म० ॥ शुच जावें मनोहरी राणी । दीक्षा लेवा मति आणी ॥ म० ॥ पू० ॥ १७ ॥ पुत्रजी आ-
ज्ञा आपो मुजने । संजमगुणने साधुं ॥ म० ॥ संसार में तो कन्वो जाण्यो । हवे निज परिणतें
वाधुं ॥ म० ॥ पू० ॥ १८ ॥ बाढ्यावस्था क्रीकारसमां । तरुण वय कामने संगे ॥ म० ॥ वृद्धाव-
स्थायें धर्म न कीधो । एम धरम कारज जंगे ॥ म० ॥ पू० ॥ १९ ॥ एहवां वयण सुणी जननीना ।
अचलजी एम पयंपे ॥ म० ॥ शुं माता तमो एहहुं भांखो । इम कहेतां मुज मन कंघे ॥ म० ॥
॥ पू० ॥ २० ॥ तातजीए अम दोयने मूक्या । तुं किम मूकी जाय ॥ म० ॥ दाऊया उपर लूण
लगावो । तुज नवि घटतुं थाय ॥ म० ॥ पू० ॥ २१ ॥ तेमाटे तुज आप्णुं राजने । अमे जोगत्रीए

माता ॥ म० ॥ अम मनहुं तुज चरणे वलगुं । तुं ठे अमने ज्ञाता ॥ म० ॥ पू० ॥ २३ ॥ तीरथ-
 सरखी पूजवा योग्य ठे । अमने तुं अहीं माय ॥ म० ॥ शामाटे व्रत इच्छा करती । घरमां रहो
 सुखदाय ॥ म० ॥ पू० ॥ २३ ॥ यतः—आस्तन्यपानाज्जननी पशूना—मादारलामाच्च नराधमानां
 ॥ आगेदुकृत्याच्च हि मध्यमांना—माजीवितार्त्थमिवोत्तमानां ॥ १ ॥ ढाल ॥ ए रीतें निषेधी पण
 सा । व्रत आग्रहमां राची ॥ म० ॥ ज्ञानगर्जित वैराग्य मने जस । ते केम याये काची ॥ म० ॥
 ॥ पू० ॥ २४ ॥ संजमआग्रह आकरो जाणी । मातानो तिणवार ॥ म० ॥ अचलजी वलतुं इम
 भाखे । सुण माता सुखकार ॥ म० ॥ पू० ॥ २५ ॥ जो तुं देवलोकमां सुर थाय । तो प्रतिबोधवा
 मुज आय ॥ म० ॥ आझा आपुं हुं त्यारे तुजने । नहीतो रहो इण ठाय ॥ म० ॥ पू० ॥ २६ ॥
 पुत्रवचनने मान्युं माताएं । दीक्षा लीधी शुभन्नावे ॥ म० ॥ अग्यार अंगने जणी श्रमणीजी । तप
 वर्षकोमी वनावे ॥ म० ॥ पू० ॥ २७ ॥ तप तपी लांतकदेवलोकें । ते थयो इंद्रनो जीव ॥ म० ॥ काम
 जोगनां सुखने विलसे । पुण्यप्रकृति अतीव ॥ म० ॥ पू० ॥ २८ ॥ वलदेव वासुदेव एक समयमां ।

दोय जाइ घोडे चढीया ॥ म० ॥ पण घोना वक्रशिक्षित ते ठे । वेगें पवनसुं अनीया ॥ म० ॥
॥ पू० ॥ ३९ ॥ खेंची राख्या तोपण घोना । अटवीमां लेइ जाय ॥ म० ॥ सेना सघली आकुल
व्याकुल । मनमां उदवेग पाय ॥ म० ॥ पू० ॥ ३० ॥ सेना सघली पृष्टे दोडें । पण नवि सालुम
थाय ॥ म० ॥ प्रबल वायुएं पगनी पंक्ति । ठेकाए तिण गाय ॥ म० ॥ पू० ॥ ३१ ॥ तृपाक्रांत
वासुदेव थाये । जल मागे बलदेव पास ॥ म० ॥ ते पण थाक्यो जलने गवेपे । फरे वनमांहें उदा-
स ॥ म० ॥ पू० ॥ ३२ ॥ जमतां भमतां पाणी लाधुं । ज्यारे नीरने लावे ॥ म० ॥ त्यारे हरीचें
प्राणने तजीया । आयुकरम खीण थावे ॥ म० ॥ पू० ॥ ३३ ॥ हे बंधव तुमो पाणी पीउं । बल-
देव कहे इम वेण ॥ म० ॥ वासुदेव तो बोड्या नाहीं । मुज अपराधवशेण ॥ म० ॥ पू० ॥ ३४ ॥
मूर्ख पामेल हरीने जाणी । बलदेव तरुतले गावे ॥ म० ॥ एहवे प्रतिबोध देवा काजे । लांतक
इंद्रजी आवे ॥ म० ॥ पू० ॥ ३५ ॥ विज्रीपणरूप धरी मुख आगल । प्रगट थयो ते इंद्र ॥ म० ॥
मूर्धितरूप निज बंधवनुं । मुख आगें वीजुं अमंद ॥ म० ॥ पू० ॥ ३६ ॥ दोय रूप देखीने बलदेव

मनमां । संदेह पाम्यो त्याहिं ॥ म० ॥ शुं बलदेव संदेह धरे ठे । इम कहे इंद्र उठाहिं ॥ म० ॥
॥ पू० ॥ ३७ ॥ सुण बलदेव जाइ माहरा । तुं गयो जल लेवा काज ॥ म० ॥ तेहवे विद्याधर मुज
संघाते । युद्ध करवा आव्या साज ॥ म० ॥ ३८ ॥ त सहुने में साहमा जइने । जीत्या पु-
ण्यप्रभावे ॥ म० ॥ तेटले कोइ विद्याधर तुजने । मुज मृतरूप देखावे ॥ म० ॥ पू० ॥ ३९ ॥ व्या-
मोह कराव्यो ताहरा चित्तमां । वीजूं कांडं नवि धार ॥ म० ॥ तेमाटे अग्निसंस्कार शवने । करा-
वो तुमे इणेगार ॥ म० ॥ पू० ॥ ४० ॥ आपण दोय तदनंतर निज पुरे । जइयें सुखसमाधि ॥ म० ॥
सयल प्रजागण सुखीउ करीए । वारी सघली आधि ॥ म० ॥ पू० ॥ ४१ ॥ शवने घाली निजपुरे
पहोता । ते दोय बल हरी आता ॥ म० ॥ नवनवा उछव शहेरमां आवे । गुणीजन जसने गाता
॥ म० ॥ पू० ॥ ४२ ॥ सभामाहिं एक आसणमां । वेठा ते दोय जाय ॥ म० ॥ जेटले हरिसुं गो-
ष्टी मांडे । हरि अदृश तेटले थाय ॥ म० ॥ पू० ॥ ४३ ॥ बलदेवे हरिने नवि दीगो । दीगी मनो-
हरी मात ॥ म० ॥ प्रणमी कहे किहांथी आव्यां । भांखो सघली ते वान ॥ म० ॥ पू० ॥ ४४ ॥

मनोहरी कहे वत्स तुं सांजल । ताहरे वयणे वंधाणी ॥ म० ॥ सांजरतुं नथी कांइं तुजने । हवे
सुण प्रतिबोधवाणी ॥ म० ॥ पू० ॥ ४५ ॥ पूर्वे दीक्षा में आदरी तेथी । मुज जीव थयो इंद ॥ म० ॥
छठा सुरलोकेथी आवी । सुत जाणो सुखकंद ॥ म० ॥ पू० ॥ ४६ ॥ वनमांहे लघुबंधवमरणे । विखवाद्
तुं मन धारी ॥ म० ॥ में विज्जीपण रूप करीने । कयों तुज हर्ष अपारी ॥ म० ॥ पू० ॥ ४७ ॥ तेमाटे विष्णु
मरणने देखी । सुत पामो प्रतिबोध ॥ म० ॥ संसारमांहे नवि मुंजाडे । निज आतम करो शोध ॥ म०
॥ पू० ॥ ४८ ॥ अशुचिथानक नरभवमांहे । अमें सुर नवि रहं राय ॥ म० ॥ जासुं सुतजी अमे निज
स्थाने । तुमे करो धरम उपाय ॥ म० ॥ पू० ॥ ४९ ॥ श्रीअचलवलदेवजी राजा । पुत्रने राज्ये
थापे ॥ म० ॥ निश्चल चित्ते दीक्षा लीए । पापतरुने कापे ॥ म० ॥ पू० ॥ ५० ॥ पुण्यप्रभावे ईशा-
नसुरलोके । श्रीप्रज नामे विमान ॥ म० ॥ अचलजीव ललितांगसुर हूडे । एहनी देवी संयंप्रजा
जाण ॥ म० ॥ पू० ॥ ५१ ॥ ते दोयने श्रीलांतकइंद्र । निजपासे पमाडे ॥ म० ॥ आंतरे आंतरे
पूरवनेहे । इण रीति काल गमाडे ॥ म० ॥ पू० ॥ ५२ ॥ एक सागरना नव जाग करीए । एवा

साते जाग ॥ मण ॥ ललितांग एटलुं आउलुं जोगवी । पामे मरणनो लाग ॥ म० ॥ पू० ॥ ५३ ॥
वली तिहांकणे वीजो उपजे । ते ललितांग कहेवाय ॥ म० ॥ सयंप्रजा नामे तेहनी देवी । सम
आयु सघला गवाय ॥ म० ॥ पू० ॥ ५४ ॥ निजपुत्रना नाम सरिखामाटे । लांतकेंद्र लांतके लावे ॥
म० ॥ इम अपरापर ललितांगमां रीके । मनमाहे आनंद पावे ॥ म० ॥ ५५ ॥ ते ललितांग
सतर अतिक्रमीया । वली अढारमो एह ॥ म० ॥ सुवर्णजंघनो नंदन रूमी । जाणे तुं गुणगेह ॥
म० ॥ पू० ॥ ५६ ॥ चौद सागरनुं आउलुं जोगवी । लांतकेंद्र चक्री थाय ॥ म० ॥ वज्रसेन नाम
ठे माहुरं । पंकिता धारो मनमांय ॥ म० ॥ पू० ॥ ५७ ॥ हुं थाइश तीर्थकर इहां । झानें करीने
जाणुं ॥ म० ॥ पंकिता मनमां गर्व करो नही । झानीथी कांडं न ठानुं ॥ म० ॥ पू० ॥ ५८ ॥ मा-
णस मूकी तेन्नावे राजा । वज्रजंघने त्याहे ॥ म० ॥ नृप कहे कुंअरने वाणी रूमी । पुत्री परणो
उठाहे ॥ म० ॥ पू० ॥ ५९ ॥ पूरव जनम प्रिया ए ताहरी । हमणां पण तुज होय ॥ म० ॥ कुं-
अरे-द्धा भणी राजा रीक्यो । जाग्य दशा लोक जोय ॥ म० ॥ पू० ॥ ६० ॥ विवाह सामग्री सज्जा

करावे । शुभ दिवसे शुभ लगने ॥ म० ॥ चोरी बांधी चित्त उल्लासे । खजन बहु थाये मगने ॥
 ॥ म० ॥ पू० ॥ ६१ ॥ वयरसेन चक्री हवे पुत्री । कुंथरने परणावे ॥ मनहरणी श्रीमती परणी ।
 हुइ वज्रजंघ घरणी । मनहरणी श्रीम० ॥ ए आंकणी ॥ उद्यव महोद्यव बहुला थावे । जाचकने
 दान देवरावे ॥ म० ॥ हुइ० ॥ ६२ ॥ वज्रजंघ श्रीमतीने परण्या । ससुरो प्रमुदित थाय ॥ म० ॥
 जिम सागर श्रीकृष्णने लक्ष्मी । आपी रलियात थाय ॥ म० ॥ हुइ० ॥ ६३ ॥ वरवधूनी जोनी
 ए सारी । लोक कहे इम वाणी ॥ म० ॥ पुण्यसंयोगे कुंथरीये रूनो । वर पाम्यो गुणखाणी ॥ म० ॥
 ॥ हुइ० ॥ ६४ ॥ केटला दिनजगे श्वशुरगृहे ते । रही वज्रजंघ कुमार ॥ म० ॥ राजानी आडा
 गृहीने । निज पुर जाये उदार ॥ म० ॥ हुइ० ॥ ६५ ॥ बहुने तेकी आढ्यो साथे । वापने लाग्यो
 पाय ॥ म० ॥ सुवरणजंघ पूवे सुललाना । तुमने ठे निरपाय ॥ म० ॥ हुइ० ॥ ६६ ॥ पुत्रने लायक
 जाणीने राजा । वज्रजंघने राज्ये थापे ॥ म० ॥ पोते दीक्षा ले शुभ जावे । मोहतरूनै कापे ॥ म०
 ॥ हुइ० ॥ ६७ ॥ पुष्करपालने राज देइने । श्रीवज्रसेनराय ॥ म० ॥ दीक्षा पाली निरतीचारे ।

हुत्त तीर्थकराय ॥ म० ॥ हु३५ ॥ ६७ ॥ श्रीमतीसाथे पंच प्रकारे । सुख विलसे वज्रजंघ ॥ म० ॥
 राजनी पदवी सुखे समाधि । पाले पुण्य अचंग ॥ म० ॥ हु३५ ॥ ६९ ॥ अण्णामें विजोग ते बेहू ।
 गंगासायर जेम ॥ म० ॥ जोग जोगवतां नंदन आव्यो । वज्रगुप्त बहुप्रेम ॥ म० ॥ हु३५ ॥ ७० ॥
 ए बीजा अधिकारनी रूनी । चारमी ढाल सुणाई ॥ म० ॥ दर्शनसागर पत्रणे भवि नित । करवी
 वनी पुण्याइ ॥ म० ॥ हु३५ ॥ ७१ ॥

॥ दुहा ॥ एहवे पुष्करपालना । देश भांगी बहु जोर ॥ आवी सीमाफा राजवी । करे अ-
 न्याय अघोर ॥ १ ॥ सहाय करवा तेहनी । चाल्यो वज्रजंघ राय ॥ सेना प्रबल ग्रही करी । वि-
 जय करण उपाय ॥ २ ॥ श्रीमती पण साथे चली । निज भरतार संयोग ॥ वाटे वहेतां आवी-
 लं । शरकट वन बहुसोग ॥ ३ ॥ पंथी जने वार्या तदा । नवी जाले इण माग ॥ दृष्टिविप इहां
 सर्प ठे । प्राण जवानो लाग ॥ ४ ॥ सन्मुख मार्ग तजी करी । जिम परियाणें शुक्र ॥ बीजे मार-
 नें चालीयें । मानो वेण भूशक्र ॥ ५ ॥ यतः—प्रतिशुक्रं प्रतिबुधं । प्रत्यंगारकमेव च ॥ अपि शक्र-

પડિલાને મુનિ દોય ॥ અન્નપાન વસનાદિકેં । જાવે જાવના સોય ॥ ૨૬ ॥ ઢાલ ૧૩ મી ॥ હું
 વારી ધન્ના, હું તુજ જાણ ન દેશ ॥ એ દેશી ॥ રાજા કહે સુણ શ્રીમતીરે ધન્યા । એ સંસાર કલેશ
 એહનેં જે હિત કરી ગણેરે ધન્યા । તે મિથ્યા આવેશરે ॥ સુઝાની રાજા જાવે જાવના એમ ॥ લાગો
 મુનિસું પ્રેમ । હોસે પરમ લેમરે સુઝાની રાજા । ભાવે જાવના એમ ॥ ૧ ॥ એ આંકણી ॥ ધન્ય છે
 એ દોષે સાધુજીરે ધન્યા । નિરમમ ને નિકપાય ॥ હિંસાથી જે વરજીયારે ધન્યા । છોડું જંપે ન કાં-
 યરે ॥ સુ૦ ॥ ૨ ॥ ચઝવિહુ અદત્તને ટાલતારે ધન્યા । પુઝલપરિણતિ ટાલ ॥ ધર્મદ્વમા શુભ લ-
 ક્ષ્મથીરે ધન્યા । ક્રોધ સુજટને લપાકરે ॥ સુ૦ ॥ ૩ ॥ રાગદ્વેષ વિજાઘનેરે ધન્યા । ચારે તે અણ
 ગાર ॥ જ્ઞાનક્રિયા ગુણ ધારતારે ધન્યા । મૈથુનનો અપહારે ॥ સુ૦ ॥ ૪ ॥ માર્દિવવજ્રતણે વહેરે
 ધન્યા । ઠેઠે માન ગિરીંદ ॥ ગારવશબ્દને વારતારે ધન્યા । સમતામગ્ન મુણિંદરે ॥ સુ૦ ॥ ૫ ॥ ર-
 તનત્રયીને ધારતારે ધન્યા । આર્જવ ધર્મ તરવાર ॥ માયાવેલી વિનાશતારે ધન્યા । ન કરે લોચ
 અણગારે ॥ સુ૦ ॥ ૬ ॥ ચારે સત્ય ધરે મુનિવરારે ધન્યા । મન વચ કાય અવક્ર ॥ અવિસંવાદન યો-

गथीरे धन्या । ए ठे मुनिमाहे शकरे ॥ सु० ॥ ९ ॥ शांतरसें मन सींचियुंरे धन्या । निज चित्त
रमें स्यादवाद ॥ केवलज्ञानने पामीयारे धन्या । वर्ते मुनि आह्लादरे ॥ सु० ॥ ८ ॥ इणीपें साधु-
नी वर्णनारे धन्या । करतो ते नरराय ॥ पोते चिते चित्तमारे धन्या । क्यारे थईश गतमाथरे ॥
सु० ॥ ७ ॥ जरुसंगें हुं नित रंमुंरे अप्पा । पुजलसुं मुज रीऊ ॥ धर्मक्रियानी वातमारे अप्पा ।
करतां ऊपजे खीजरे ॥ सु० ॥ १० ॥ क्रोधी मानी मायी वलीरे अप्पा । लोजी लंपट होय ॥ ऐ-
श्वर्यमदमां माचतोरे अप्पा । ताहूरी परिणति जोयरे ॥ सु० ॥ ११ ॥ पांचे आश्रव सेवतोरे अप्पा ।
विरम्यो नवि हुं पाप ॥ निज धरमने मूकिनेरे अप्पा । पाम्यो विजावसंतापरे ॥ सु० ॥ १२ ॥ त्रिहुं
कालें तुं आतमारे अप्पा । पुजलसंगी न होय ॥ जरुपरिणति निज मानतोरे अप्पा । चित्तमां
चित्ति तुं जोयरे ॥ सु० ॥ १३ ॥ तेमाटे हवे चेतजेरे अप्पा । लहूी नरजव अवतार ॥ सामग्री पा-
मी धर्मनीरे अप्पा । करवो धर्म हितकारे ॥ सु० ॥ १४ ॥ वली जावना जावे एहूवीरे अप्पा ।
ए मुनिनीपें मूज ॥ पंचम ज्ञान क्यारे थशेरे अप्पा । थइश परम विशुप्रेरे ॥ सु० ॥ १५ ॥ मुनि

बंदी तिहांथी चळोरे धन्या । आव्यो पोताने डंग ॥ पुत्रने राजभार आपशुरे धन्या । चित्त धरे
श्रीवज्रजंघरे ॥ सु० ॥ १६ ॥ ए बीजा अधिकारनीरे धन्या । सुंदर तेरमी ढाल ॥ उवजाय दर्शन
इम कहेरे धन्या । आगल वात रसाखरे ॥ सुण ॥ १७ ॥

॥ दुहा ॥ एहवे श्रीवज्रजंघनो । श्रीवज्रगुप्त कुमार ॥ प्रकृतिथें अतिलोत्रीयो । निर्दय कप-
टजंम्हार ॥ १ ॥ बहु धन आपी मंत्रिने । पाणोपें जेदंत ॥ राजवरग सवि वश कर्यो । धर्मकृत्य ठे-
दंत ॥ ३ ॥ परदारानो लंपटी । महाविषयी नृपनंद ॥ पितामारणने कारणे । उपाय करे अमंद
॥ ३ ॥ श्रीवज्रजंघ चूपति । चित्ते दिलमां एम ॥ प्रातसमें वज्रगुप्तने । आपीश राज हुं प्रेम ॥४॥
राज आपी निजपुत्रने । चारित्र लेइश शुद्ध ॥ पालीश निरतिचारथी । चेतन करी विशुद्ध ॥ ५ ॥
इम चिंतवी निज चित्तमां । सूतो श्रीराजान ॥ श्रीमती पण सूती हवी । निद्राजर शुभ्र ध्यान
॥ ६ ॥ वेहुने सूतां जाणीने । राज्यलोत्री कुमार ॥ विषधूप करतो हवो । दया न आणी लगार
॥ ७ ॥ विचारतरु हिमसारिखो । लोभ कह्यो संसार ॥ पापपिता लोभज कह्यो । लोभें होय वि-

अमंदरे ॥ ओ० ॥ १ ॥ रामविनोद ने वैद्यवल्हभ ॥ वा० ॥ वैद्यजीवन ते जाणे ॥ सारंगधर ने यो-
 गचिंतामणि । नानीपरीक्षा मन आणरे ॥ ओ० ॥ ३ ॥ नानी नाम बार ते जाणे ॥ वा० ॥ स्नायु
 पहेली कहीये १ ॥ नानी २ निशा ३ हिंसा ४ वली धमनी ५ । धारणी ६ धर ७ लहीये ॥ ओ०
 ॥ ४ ॥ तनुकी ८ जीवित ए झाता ९ शरका ११ ॥ वा० ॥ शरा १२ वारमी जाणे ॥ वात पित्त
 कफ त्रण जातिना । रोग वली मन आणरे ॥ ओ० ॥ ५ ॥ यतः—वाताहकगता नानी । चपला
 पित्तवाहिनी ॥ स्थिरा श्लेष्मवती प्रोक्ता । सर्वलिंगं तु सर्वदा ॥ १ ॥ ढाल ॥ तेह नगरमां तेहज
 समये ॥ वा० ॥ जनम्या चारे पुत्र ॥ मानुं धरमतणा ए जेद ठे । के बिण्णुजा पवित्रे ॥ ओ० ॥
 ॥ ६ ॥ ईशानचंद्र नरपति धरणी ॥ वा० ॥ कनकवती इणे नाम ॥ तेहनो पुत्र महीधरनीति । व-
 ह्नीधन सुखकामरे ॥ ओ० ॥ ७ ॥ सुनासीर महेतानी पत्नी ॥ वा० ॥ लक्ष्मीवती अजिधान ॥ नं-
 दन नामें तेणे जायो । दिन दिन वाधे प्रधानरे ॥ ओ० ॥ ८ ॥ सारथवाह तिहां सागरदत्त ॥
 ॥ वा० ॥ अन्नयमती तस नारी ॥ तस कूखें पूरणचंद्र हूजे । जीजो बाल सुखकारीरे ॥ ओ० ॥

चित्तथी केम ऊवेखे ॥ ताहेरुं वैदक ज्ञान सफल ते । किम चतुर लोक देखेरे ॥ श्रोण ॥ २६ ॥
यतः—सति वित्ते न चैर्दत्तं । न शक्तौ सत्त्वमाहृतं ॥ चिकित्सा न कृता साधो । तेषां जन्म निर-
र्थकं ॥ २७ ॥ ढाल ॥ जे तें लोकना मूत्रविष्टादिक ॥ वाण ॥ गंधधी मलीनता पाई ॥ साधुचिकित्सा न-
लथी धोईने । तुज आतम शुद्ध थाइरे ॥ श्रोण ॥ २८ ॥ नृपसुतनी वाणी निसुणीने ॥ वाण ॥ वै-
द्यसुत तव बोले ॥ रुहुं रुहुं तें मुज कहीयुं । नवि कोई तुज तोलेरे ॥ श्रोण ॥ २९ ॥ जीवानंद
एम चित्ते चित्तमां ॥ वाण ॥ वामव अने अद्वेपी ॥ वणिकजाति धूतारो नांही । अणईर्ष्या स्त्री न
गवेषीरे ॥ श्रोण ॥ ३० ॥ शरीरी अने रोगें वर्जित ॥ वाण ॥ पंडित अने धनवंत ॥ गुणी अने बळी
गर्व विनानो । राजपुत्र अने धर्मवंतरे ॥ श्रोण ॥ ३१ ॥ घटलां चानां ए जगमांहे ॥ वाण ॥ नवि
संजवे कदापि ॥ पण राजनंदनने धर्मनी बुद्धि । थई पुण्यप्रतापेरे ॥ श्रोण ॥ ३२ ॥ यतः—नागर-
ज्ञातिरुष्टा । शीतो वह्निर्निरामयः कायः ॥ येयं सागरसलिलं । स्त्रीषु सतीत्वमसंजवत्येव ॥ ३३ ॥
ढाल ॥ चिकित्सा हुं करीश मुनिनी ॥ वाण ॥ मेलवी औपध जोग ॥ कारणयोगे कारजसिद्धि ।

थाये इम कहे लोगरे ॥ श्रोण ॥ ३२ ॥ ए बीजे अधिकारे चउदमी ॥ वा० ॥ ढाल कही शुज री-
ति ॥ उवझाय दर्शन कहे ते मित्रने । दिन दिन वधी धर्मप्रीतिरे ॥ श्रो० ॥ ३३ ॥

॥ दुहा ॥ जीवानंद कहे मित्रने । ठे माहरे घरमांहि ॥ लक्षपाक तेल रूअडुं । दीय पदारथ
नांहि ॥ १ ॥ गोसीसचंदन तिम बली । रतनकंबल नांहि ॥ ते वे लावो मुदा तमो । चिकित्सा
करुं उछांहि ॥ २ ॥ पंच मिल कहे तेहने । अमे लावशुं सर्व ॥ एम कही चउटें गया । मुनि पण
गयो अखर्व ॥ ३ ॥ रतनकंबल गोसीसने । हाटें गोते तेह ॥ वणिकने कहे मुज दीउ । कंबल चं-
दन जेह ॥ ४ ॥ वणिक पण कहेतो ह्वो । ते वनेनुं मूल ॥ लक्ष लक्ष दीनार ठे । ते आपो अ-
नुकूल ॥ ५ ॥ पुनरपि ते नैगम कहे । कहो प्रयोजन मुज ॥ ते कहे मुनिने औपधें । पासे आव्या
तुज ॥ ६ ॥ ग्लान साधुनी जक्तिमां । पुण्य होय इम जाण ॥ तीर्थकर पण नित कहे । धारो च-
तुर सुजाण ॥ ७ ॥ मित्र कहे नैगमप्रते । मोमांग्युं धन लेह ॥ पण अमने राजी करो । अवसर
दुर्लभ एह ॥ ८ ॥ बाणी निसुणी तेहनी । वणिक चिंतवे एम ॥ जुउं यौवनकालमां । मुनिभक्ते

रेरी ॥ ५ ॥ चाढ्या कीटक जोर । वेदना आय घणेरी ॥ ततखिण मुनि गतचेष्ट । हुजं मानुं म-
 रेरी ॥ ६ ॥ रिपीदेह्थी सवि कीट । बाहिर प्रगट थयारी ॥ जिम सुरजने ताप । द्रह् सूके
 मीन गयारी ॥ ७ ॥ तदनंतरे जीवानंद । रंयणकंवल ग्रहेरी ॥ महामुनि वीढ्यां गात्र । रिपी शी-
 तलता लहेरी ॥ ८ ॥ कंवल शीतलमांही । सहु कीट तिहां रह्यारी ॥ जिम नदीपूरें तणाय । गा-
 मलोक वृद्धें रह्यारी ॥ ९ ॥ हवे ते जीवानंद । जयणा चित्त धरेरी । कंवलमांहेला कीट । गोशत्र-
 मांहे ठवेरी ॥ १० ॥ एवी रीतें त्रण वार । तैल अच्यंग करेरी ॥ त्वग्मांस अस्थिना कीट । सघला
 दूर हरेरी ॥ ११ ॥ इम कीटकगणे सर्व । गोशत्र व्यापी रह्योरी ॥ जिम चौद राजलोक । सूक्ष्म-
 निगोद लह्योरी ॥ १२ ॥ अहो अहो वैद्यनी बुद्धि । मित्र बलाण करेरी ॥ नीरोगी मुनिवर कीध ।
 जयणा चित्त धरेरी ॥ १३ ॥ मुनिप्रतें तेह वैद्य । चंदन द्वेप करेरी ॥ तेथी मुनिनुं गात्र । सुख-
 साताने धरेरी ॥ १४ ॥ तदनंतर औपधीयोग । मुनिनी कांति दीपेरी ॥ अद्भुत वर्ण सुवर्ण ।
 तेजं जानु जीपेरी ॥ १५ ॥ पद् मित्र मिलीने त्याहिं । वांदि भाव नलेरी ॥ खामणां मुनिने कीध ।

त्वाहिं । पुण्यपसाय खरोरी ॥१७॥ बीजे खंडे एह । पन्नरमी ढाल जणीरी ॥ दर्शन कहे ए वात ।
धर्म कारण सुणीरी ॥ १८ ॥

॥ हुहा ॥ अच्युत सुरलोकने विपे । सागरोपम वावीस ॥ आउखे पूरण जोगवे । पहोतो
मनह जगीस ॥ १ ॥ मनइछित सुखसंपदा । विलसे ते पट देव ॥ पंचावन पढ्य आयुनी । देवीसु
मन सेव ॥ २ ॥ सामानिक सुरवर मुदा । त्रायत्रिंशक देव ॥ देव अंगरक्षक बली । सारे अहनिश
सेव ॥ ३ ॥ धहु काल सुरलोकमां । विलस्यां सूख अनेक ॥ सुरलोकथी चवी करी । पट सुर अति
सुविवेक ॥ ४ ॥ अग्यारमे नव उपना । ते निसुणो अधिकार ॥ निंदा विकथा परिहरी । गिरुआ-
ना गुण सार ॥ ५ ॥ ढाल १६ मी ॥ मोहनगरा हो राज रुमा माहरा । सांजल सुगुणा सुना ॥
॥ ए देशी ॥ जंबूद्वीप सोहामणेजी । धन धन पूर्वविदेह ॥ विजय पुष्कलावतीमां जलोजी । न
यरी पुंडरिकिणी जेहके ॥ मोहनगरा हो राज रुमा माहरा । सांजल सुगुणा थोता ॥ १ ॥ ए
आंकणी ॥ वज्रसेन नृप जाणीयेंजी । बलवंत इंद्रसमान ॥ जेणे दुसमन जीतीयाजी । जसकीर-

तिनिधानके ॥ मो० ॥ २ ॥ तेहनी पटराणी भलीजी । धारणी नामे अनूप ॥ तेहनी कूले अव-
तर्थाजी । अनुक्रमे सूत सुरूपके ॥ मो० ॥ ३ ॥ वैद्यजीव तिहांथी चवीजी । थयो वज्रनाच कुमार ॥
चोद सुपन मायें तदाजी । दीठा हरख अपारके ॥ मो० ॥ ४ ॥ पहेलो सुत ए जाणजोजी । वी-
जो राजपुल जीव ॥ बाहु नामें ते थयोजी । गुणगण जस अतीवके ॥ मो० ॥ मंत्रीसुतनो जीव
तेजी । सुबाहु नामें थाय ॥ शेषसारथबाहु पुत्र तेजी । पीठ महापीठ गवाय के ॥ मो० ॥ ६ ॥ चे-
तन श्रीकेशवतणोजी । द्वित्रियकुल उत्तपन्न ॥ सुजसा नामें कुंवर थयोजी । रूपें रतिपति धनके ॥
॥ मो० ॥ ७ ॥ जस निर्मल सुजसा हवेजी । बालवयेंथी सार ॥ नृपछंगज वज्रनाचनीजी । सेवा
सारे लदारके ॥ मो० ॥ ८ ॥ पांचे नृपनंदन तथाजी । सुजसा नामें नंद ॥ मानुं नरचव पामी-
याजी । हरख धरे अमंदके ॥ मो० ॥ ९ ॥ कला कौशल शीखीयाजी । पूर्वाध्यास प्रसाद ॥ हा-
स्यविनोद करतांथकांजी । बनें ठे आहादके ॥ मो० ॥ १० ॥ मोटा वजन धारताजी । बारंवार कु-
मार ॥ क्रीडा करवा अश्रनेजी । लेइ जाय वनह मोजारके ॥ मो० ॥ ११ ॥ एहवे सुरलोकांतिका-

जी । वज्रसेन नृपनी पास ॥ आबी वंदी बीनवेजी । वरतावो तीर्थ उह्वासके ॥ मो० ॥ १२ ॥ त्रि-
भुवनमां सवि जीवनेजी । तुज तीरथ हितकार ॥ निसुणी वाणी देवनीजी । भूपतिएं तिणवारके
॥ मो० ॥ १३ ॥ तदनंतर वज्रनाचनेजी । राज्यें स्थापे भूप ॥ जिम थापनाचारज प्रतेजी । शिष्य
थापे अनूपके ॥ मो० ॥ १४ ॥ वरसीदान देई करीजी । श्रीवज्रसेन महाराय ॥ बहु कत्रियकुमार-
सुंजी । दीक्षा ग्रही सुखदायके ॥ मो० ॥ १५ ॥ मनपर्यवज्ञानने लहेजी । वज्रसेन रिपीराय ॥ पृ-
थिवीपीठें विहरताजी । छदमस्य महामुनिरायके ॥ मो० ॥ १६ ॥ श्रीवज्रनाच राजबीजी । निज-
बंधवने राज ॥ देश सहु वहेंची दीयाजी । दिन दिन अधिक दिवाजके ॥ मो० ॥ १७ ॥ सुजसा
साथी तेहनोजी । जेम अरुण रवि पास ॥ तिम वज्रनाभ तेहनेजी । वेसाडे निजपासके ॥ मो० ॥
॥ १८ ॥ घातिकर्ममलक्षयकीजी । ऊपजे केवलज्ञान ॥ वज्रसेन अणगारनेजी । नमो नमो जिन
सुविहाणके ॥ मो० ॥ १९ ॥ ते अवसर वज्रनाचनीजी । आयुधशालामांहि ॥ चक्ररतन सूरजस-
मुंजी । उपनुं अतिहि उगांहेके ॥ मो० ॥ २० ॥ बीजां तेर रयण बलीजी । हुआ नृपने लांहि ॥

पुण्यप्रमाणे संपदाजी । पामीएं आ जगमांहिके ॥ मो० ॥ २१ ॥ सेवाकारक नव निधीजी । प्रग-
 द्यां पुण्यप्रताप ॥ श्रीवज्रनाभभूपनोजी । दलीले सहु संतापके ॥ मो० ॥ २२ ॥ ते राजायें साधी-
 याजी । वसुधाना पट खंरु ॥ अन्नपेक चक्रीनो कर्षोजी । नृपतुं पुण्य प्रचंरुके ॥ मो० ॥ २३ ॥
 भोग जोगवतां तेहनेजी । थइ हवे धरमनी बुद्धि ॥ वयअनुसारे जाणीयेंजी । थाये लोकविशु-
 द्धिके ॥ मो० ॥ २४ ॥ एकदा काले विचरताजी । नगरी पुंरुकिणी सार ॥ वज्रसेनजिन समो-
 सर्पाजी । जगजंतुसुखकारके ॥ मो० ॥ २५ ॥ जिन आव्या जाणी करीजी । चक्रवर्ती वंदन जाय
 ॥ बहुपरिवारे परिवर्योजी । प्रणमे प्रभुना पायके ॥ मो० ॥ २६ ॥ इंद्र पाठळ वेसीयोजी । सुणवा
 प्रभुनी वाणी ॥ कर्णपुटें अमृत पीयेजी । शांत सुधारस खाणीके ॥ मो० ॥ २७ ॥ स्वातिवृष्टि सा-
 रिखीजी । जिननी देशना थाय ॥ भविमन रून्ही ठीपमांजी । समकीतमोती मायके ॥ मो० ॥ २८ ॥
 जिनवाणी निसुणो करीजी । नरपति करेय विचार ॥ आ संसार असार ठेजी । तारक तात नि-
 रधारके ॥ मो० ॥ २९ ॥ मोहतिमिरने जेदवाजी । जगवंत भानुसमान ॥ करमरोगने वारवाजी ।

तातजी वैद्य प्रधानके ॥ मो० ॥ ३० ॥ शुं कहीयें बीजुं बलीजी । सहु डुख टालणहार ॥ अठ्या-
वाध सुखदायकोजी । श्रीजिनवर हितकारके ॥ मो० ॥ ३१ ॥ ए बीजा अधिकारनीजी । सोलमी
ढाल गरिष्ट ॥ उवजाय दर्शन इम कहेजी । धर्म करो वरिष्टके ॥ मो० ॥ ३२ ॥

॥ दुहा ॥ वज्रनाज चक्री हवे । विनवे जिनने एम ॥ अकिजाव चित्तमां धरी । जिनसुं अ-
धिको प्रेम ॥ १ ॥ तुम सरिखा स्वामी ठते । हुं पक्रिउ मोहजाल ॥ पंच विषयसुख मगनता । प्र-
भुजी महारी टाल ॥ २ ॥ राज्य अनर्थनुं मूल ठे । कर्मनिबंधन एह ॥ जो धर्म इहां चितवुं ।
पापनुं कारण तेह ॥ ३ ॥ तात आपनो सुत अइ । जो जसुं जवमोऊर ॥ पुरुषाकार मुजने कि-
स्यो । पस्ताउं चित्त धार ॥ ४ ॥ तुमें आप्युं ते राज्यने । में पाव्युं शुभ रीति ॥ संयमलक्ष्मी मुज
दीउ । पालीश मन धरी प्रीति ॥ ५ ॥ एम प्रभुने बीनवी । बंदी तेहना पाय ॥ घर आवी निज
पुत्रने । आपे राज निरमाय ॥ ६ ॥ वज्रनाज चक्री तदा । धर्मचक्री जिनपास ॥ जववनविचरणश्री
नरी । ग्रहे दीक्षा उद्घास ॥ ७ ॥ बाहु आदिजे चार जण । ते पण लीए दीख ॥ सिंहपरे शुन

औषधी । चंद्रदर्शनने सदभावरे ॥ महा० ॥ ३ ॥ ते पद मुनिना श्लेषमजोगथी । कोढनो रोग
 जाये दूरे ॥ जिम कोई वेधकरससंयोगथी । ताम्र ते थाये कंचनपूरे ॥ महा० ॥ ४ ॥ मुनिना
 कर्णनेत्रथी उपनो । मेल ते चोपडे प्राणी देहरे ॥ आमय तेहना सवि जाता रहे । जगमां जस
 लहे नर सनेहरे ॥ महा० ॥ ५ ॥ अणिमादिक वली अरु सिद्धि नीपनी । मुनि तप चूरणने प्र
 तापरे ॥ पद कृपिराया गुणमणि आगरा । हणिया भवजनयना संतापरे ॥ महा० ॥ ६ ॥ श्रीवज्र
 नाज पण निरदोषथी । चारित्र पाले जाव विशुद्धरे ॥ बीस थानक तपने आदरी । श्रीजिननाम
 कर्म वद्धरे ॥ महा० ॥ ७ ॥ अरिहंतनी प्रतिमाने पूजियें । तिम वली स्तवना ने गुणग्रामरे ॥ अ
 वरणवाद आलातन टालवे । एक थानक सवि अजिरामरे ॥ महा० ॥ ८ ॥ मुक्तिनगरमां जे सिद्ध
 प्रभु रह्या । अविनाशी अजनें अविकाररे ॥ एकत्रीस गुण सिद्धना जाबीये । जे पदवी आराधे सा
 ररे ॥ महा० ॥ ९ ॥ यतः—संगाण ५ वज्र ६ गंध २ रस ५ फास ८ । वेय ३ अंग १ संग १ जण
 १ रहियं ॥ इकतीसगुणसमिद्धं । सिद्धं बुद्धं च वंदामो ॥ १ ॥ ढाल ॥ त्रीजा पद सारें प्रवचननि

यतः—अरिहंत १ सिद्ध २ चेईय ३ । सुर ४ धम्मे य ५ साहू ६ सूरीले ७ ॥ उवझाय ८ पवयण
ए दंसण १० । विणले जत्तिपूआइ कायवा ॥ १ ॥

॥ ढाव ॥ एकादशसुं थानक सेवीयें । आवश्यक नामें जाणोरे ॥ इहा आदिक दश प्रकार-
नी । सामाचारी मनसां आणोरे ॥ महाण ॥ १७ ॥ वारसुं थानक शीलव्रत पालीयें । नव वाडें क-
री विशुद्ध धारोरे ॥ निरतीचारें व्रत सेवन करो । मंगलमाला थाये उदारोरे ॥ महाण ॥ १८ ॥
किरिया पदने गणो तेरमे । शुद्ध देशावगासिक लेयरे ॥ निज खेत्तें ठवो आतम जविजन । जिम
निज कर्मां मोक्ष ग्रहेयरे ॥ महाण ॥ २० ॥ उग्र तपस्वी चौदमें थानकें । नव नव तपसुं करीयें
रागरे ॥ बाह्य अग्र्यंतर जेदथी तप तपो । करीयें असमाधिनो परित्यागरे ॥ महाण ॥ २१ ॥ नमीयें
गोयम पन्नरमें पदे । अन्नादिकनो करी संविज्ञागरे ॥ त्रिकरण योगें पदनी सेवना । जे मुक्तिनां
सुख महाज्ञागरे ॥ महाण ॥ २२ ॥ सोलमें पदे वेयावच करो । आचारजने वली उवझायरे ॥ रत्ना-
धिक गुणचिंतक साधुनां । भक्तपानादिक उपायरे ॥ महाण ॥ २३ ॥ सयल दोषना परित्यागथी ।

कह्यो । सातमे सतावीसनो जाएरे ॥ आठमे पांच लोगसनो कह्यो । नवमे सप्तसठ मनमां आए-
 रे ॥ महा० ॥ ३७ ॥ दशमें दशनो द्यारमें पांचनो । बारमें नवनो काजसग होयरे ॥ पचीस ३३
 बार ३४ पन्नरनो ३५ कह्यो । चोवीस ३६ सतर ३७ एकावन ३८ जोयरे ॥ महा० ॥ ३१ ॥ उगणी-
 समें पदे सो लोगस कह्यो । वीसमें पचवीसनो होयरे ॥ उलीप्रतें एम काजसग करो । खमासमण
 तेतां जोयरे ॥ महा० ॥ ३२ ॥ उलीप्रतें उपवास कीजियें । वीस वीस संख्या जाएरे ॥ सवि मि-
 लि थाये उपवास चारसैं । करतां लहीयें निश्चल ठाणरे ॥ महा० ॥ ३३ ॥ चोथ ठठ अठमने करे ।
 नीवी एकासणुं करे जेहरे ॥ शुद्धातमपदनी भावना । तप करे यथाशक्ति तेहरे ॥ महा० ॥ ३४ ॥
 ॥ एक पद पण जिन नाम कर्मनुं । बंधन कारण होय परिणामे ॥ श्रीवज्रनात्रें सहू पद सेव्यां ।
 उपार्ज्यु तीर्थकर नामरे ॥ महा० ॥ ३५ ॥ यत आवश्यकनिर्युक्तौ—पूरिमेण पडिमेण य । एए
 सेवेहिं फासिया ठाणा ॥ मज्झिमएमिं जिणेहिं । एगं दो तिन्नि सबे वा ॥ १ ॥ ए वीजा अधि-
 कारतणी भली । कही सतरमी ढाल रसाखरे ॥ उवजाय दरशन सागर कहे सुणो । तपथी थावे

वच नित कीजीयें । सुख पामें मनोहार ॥ ए ॥ दो साधुए आदर्यो । आवे नहि कोइ तोल ॥ स-
 ज्ञामध्ये गुण वर्णना । गुरुजी करे अमोल ॥ १० ॥ तेह वचन निसुणी करी । चित्त लागो उतपात-
 ॥ पीठ महापीठ मुनिवर । आरतध्याने व्याप ॥ ११ ॥ अमने को न बखाणता । आगममां लय-
 लीन ॥ धर्मध्यान अत्रमादता । अध्यातमरस पीन ॥ १२ ॥ दोय कृपि बली चित्तमां । चिते एह
 विचार ॥ जे उपकार करे नरा । जश पामे संसार ॥ १३ ॥ ईर्ष्याए उपजाविशुं । अण आलोच्छुं पाप
 ॥ स्त्रीकरमने बांधीशुं । ते वेए संताप ॥ १४ ॥ चोदलाख पूरवतणो । पाली व्रतपर्याय ॥ पद
 मुनिजी करता हवा । संलेखना सुखदाय ॥ १५ ॥ ढाल १८ मी ॥ सयणारे सुणो शांति जिणंदा ॥
 ए देशी ॥ श्रीवज्रनाभ राज कृपीवर । बहुदिन पाली व्रतराजरे ॥ निज आयु अंत निकट जाणी-
 ने । करे आराधना काजरे ॥ श्रीवज्रनाभ राज कृपीवर ॥ ए आंकणी ॥ १ ॥ ज्ञानाचारना अरु
 अतिचार । जे मुज लागा दोषरे ॥ सिद्धा दुक्कर मुजने होजो । आजो धरमनो पोषरे ॥ श्री॥ १॥ २॥
 निस्संकिय निक्कंखिय अरुविह । दरशनाचारना दोषरे ॥ जे लागा मुजने कृपिभवमां । मिठाडुक-

पर-परिवाद मायामोसरे ॥ मिथ्यादर्शन शब्दने जाणो । भवसंततिनो पोसरे ॥ श्री० ॥ १२ ॥
 पापस्थानक अढार बोसराबुं । मन वच कायने जोगरे ॥ पापनां शास्त्र जे हुं जणीत । ते निहुं ग-
 त सोगरे ॥ श्री० ॥ १३ ॥ त्रिकरण शुद्धे जे शीलव्रत पाव्युं । ते अनुमोहुं जावरे ॥ ग्लान साधुनो
 बेयावच कीधो । पाप सयल शमावरे ॥ श्री० ॥ १४ ॥ पद आवश्यक में शुद्ध कीधां । तेहनी स्त-
 वना कीजरे ॥ चउविह सरणां मुजने होजो । शाश्वत सुखने दीजरे ॥ श्री० ॥ १५ ॥ आहार उ-
 पधिने वली ठांडु । निज देहने बोसराबुरे ॥ श्रीजिनवरनी लाखें होजो । सिद्ध प्रचुने ध्याबुरे ॥
 श्री० ॥ १६ ॥ माहरो चेतन केटलां पापने । तद्वस्यपणे नवि जाणरे ॥ जे मुजने नवि सांजरे तेह-
 ना । मिथ्याहुक्कन मन आणरे ॥ श्री० ॥ १७ ॥ एम शुज ध्याने तेह चवीने । राजकृपिनो जीवरे
 ॥ सर्वारथसिद्धि नाम विमाने । सुर हुनं सुख अतीवरे ॥ श्री० ॥ १८ ॥ बाहु आदिक जे पंन मु-
 नीश्वर । ते पण तेह विमाने ॥ त्रिदशपणे उपना निरमल ते । तेहवा तप प्रमाणे ॥ श्री० ॥
 ॥ १९ ॥ पुणें सर्वारथ सिद्धविमाने । सुरने सुख अपारोरे ॥ ते त्रिवरीने अमें कहुं तुं । सांजलो

नादें लीना जीना रहे । माने सुख अत्यंतरे ॥ श्री० ॥ २९ ॥ तेंत्रीस सहस वरस पठी तिहांकिण ।
 भूखतणी रुचि होयरे ॥ तेहने तुरत अमृतमय परिणमे । लवसत्तमसुर सोयरे ॥ श्री० ॥ ३० ॥
 सासोसास साढासोल मासैं । लीये तेहीज देवारे ॥ एक हाथनी काया सुंदर । सह अहमिंद्रहे-
 वारे ॥ श्री० ॥ ३१ ॥ सेजविपे प्रथम समये सुर । निम ऊपना जे व्योमप्रदेशरे ॥ तिम उत्तान-
 शायी ते नवलगैं । जाणजो एह विशेषरे ॥ श्री० ॥ ३२ ॥ यतः श्रीविशेषावश्यकै—विजयाइसूव-
 वाए । जतयोगाढो नवखलु जाव ॥ खेत्तव चिट्ठ तहिं । दवेसु देहसयणेषु ॥ १ ॥ ढाल ॥ साग-
 रोपम नेंत्रीसनुं आयु । जातुं न जाणै तेहरे ॥ लीलामालमां अमितकालने । गमाडे ते ससनेहरे
 ॥ श्री० ॥ ३३ ॥ ए वीजा अधिकारतणी शुभ । अढारमी एह ढालरे ॥ उवजाय दर्शन कहे नवि
 सुणजो । आगल वात रसाखरे ॥ श्री० ॥ ३४ ॥

॥ डुहा ॥ श्रीसर्वारथसिद्धिभां । पद सुर तेह सुजाण ॥ मन इछित सुख भोगवे । मतिश्रु-
 त अवधिविनाण ॥ १ ॥ एकावतारी ते सहु चवी जिहां अवतार ॥ तेरमो भव हवे कहुं । आत-

नृपदंरिसणनिमित्त ॥ मे० ॥ राजकुलें जातो हंवो । करं ग्रही जेट विनीत ॥ मे० ॥ सु० ॥ ए ॥
 राजांए सनमांनीं । देइ पत्रवीटक सार ॥ मे० ॥ स्नेहनी नजरें देखीजे । तेहने तिणवार ॥ मे०
 ॥ सु० ॥ १० ॥ इणसमें राजदुवारमां । आवी कहे नर एम ॥ मे० ॥ राजन तुम उद्याननी । थइ
 शोचा बहु प्रेम ॥ मे० सु० ॥ ११ ॥ वसंत ऋतु शोजावती । जोवा आवो महाराज ॥ मे० ॥ तस
 वचन निसुणी करी । सामग्री करावे साज ॥ मे० ॥ सु० ॥ १२ ॥ पुरमां करावी उद्घोषणा । जा-
 नं अम्हारे उद्यान ॥ मे० ॥ राजहुकम इम सांभली । लोक थया सावधान ॥ मे० ॥ सु० ॥ १३ ॥
 नृप कहे श्रेष्ठपुत्रने । तुं पण आवजे तल ॥ मे० ॥ सागरदत्त हरख भयों । निजगेहे आव्यो तत्र
 ॥ मे० ॥ सु० ॥ १४ ॥ सागरने एक मित्र ठे । अशोकदत्त अजिधान ॥ मे० ॥ सागरें कही तस
 वारता । रायआणा सनमान ॥ मे० ॥ सु० ॥ १५ ॥ बीजे दिने उद्यानमां । निजपरिकरसमेत ॥
 ॥ मे० ॥ राजाजी जाता हवा । शोचा देखण हेत ॥ मे० ॥ सु० ॥ १६ ॥ लोक आव्या उद्यानमां ।
 सागरदत्त कुमार ॥ मे० ॥ अशोक मित्र तेनी करी । आवे हरख अपार ॥ मे० ॥ सु० ॥ १७ ॥

ग्यें आव्यो जेह ॥ मे० ॥ सु० ॥ २६ ॥ रूपें मयणसारिखो । ए पति होजो मुज सार ॥ मे० ॥
इम चितवी निजगृहविषे । प्रियदर्शना आवी सुखकार ॥ मे० ॥ सु० ॥ २७ ॥ कन्या चित्तमां धार-
तो । सागरदत्त कुमार ॥ मे० ॥ मिलसहित घरे आवीले । मन धरतो दुःख अपार ॥ मे० ॥ सु० ॥
॥ २८ ॥ हवे चंदनदास शेवजी । तेणे जाण्यो वृत्तांत ॥ मे० ॥ रूठुं भ्रंढुं केम रहे । जग ढांघ्युं
सतंत ॥ मे० ॥ सु० ॥ २९ ॥ माहुरा सुतने नवि घटे । अशोकदत्तनो संग ॥ मे० ॥ जेम कदली-
ना वृद्धने । न घटे बदरीनो संग ॥ मे० ॥ सु० ॥ ३० ॥ इम वितवी व्यवहारीए । निज पुत्रने तेम्ही पास
॥ मे० ॥ जिम मावत गजने दीए । तिम सीख दीए उब्हास ॥ मे० ॥ सु० ॥ ३१ ॥ हे बरस शास्त्रनो पार-
गो । व्यवहारनो तुं जाण ॥ मे० ॥ तो पण अमारी सीखनी । प्रेम धरी मन आण ॥ मे० ॥ सु० ॥ ३२ ॥
आपणे वणिक जातिना । बेपार करी जीवंत ॥ मे० ॥ उद्भट वेप न पहेरीए ॥ जेथी संत न निंदे
सतंत ॥ मे० ॥ सु० ॥ ३३ ॥ यौवनवये पण आयबुं । गुप्त पराक्रमधार ॥ मे० ॥ वणिकजाति वीह-
तांथकां । रुहीए इण संसार ॥ मे० ॥ सु० ॥ ३४ ॥ अणघटतुं आपण कुलें । ते नवि शोभे लगार

श्रीगुरुजी पण आवीया । चंदन बंदन जाय ॥ बाणी निसुणी बूझियो । मन-वैरागी थाय ॥ ७ ॥
गृह आवी निज पुत्रने । सोंप्यो घरतो चार ॥ दीक्षा लीधी जावथी । पावे निरतीचार ॥ ८ ॥
बहु वरसलंगें तप तपी । बहोतो स्वर्ग मोझार ॥ सुरलोकें सुख भोगवे । निज तपने अनुसार ॥
॥ १० ॥ ढाल शप मी ॥ ऊरमर वरसे मेह ऊबुके बीजलीरे ॥ ऊबुके बीजली ॥ ए देशी ॥ ते दोय
दंपणी जोमीके राजे निरमलीरेके ॥ राजेण ॥ सरिखा बिहुना चित्तके अजब जोमी बलीरेके ॥ अण ॥
ते प्रियदर्शना नारि सागरदत्तें शोजतीरेके ॥ सा० ॥ चंद्र करी जिम चंद्रिका अति विराजतीरेके
॥ अण ॥ १ ॥ शीलवंत गुणवंत उत्तम कुल शुभमनारेके ॥ उण ॥ विश्वासजाजन प्रेमपात्र ठे एम-
नारेके ॥ पा० ॥ हवे एकदिने सागरशेठ बाहिर गयोरेके ॥ शेठ ॥ अत्रसर जाणी अशोकदत्त
मन चपल थयोरेके ॥ म० ॥ ३ ॥ आव्यो सागरगेहके स्त्रीने इम कहेरेके ॥ स्त्री० ॥ सांभल तुं
प्रियदर्शना तुज पति इम वहेरेके ॥ तुण ॥ धनदत्त शेठनी बहूसंघाते एकलोरेके ॥ सं० ॥ नितप्र-
ति बातमी करतो धर्मथी वेगलोरेके ॥ ध० ॥ ३ ॥ शुं प्रयोजन तत्र के ठे तुज कंतनेरेके ॥ ठे० ॥

द्वेगनुं तुमें कारण कहो मुज शुभमनारेके ॥ क० ॥ तव चलतुं कहे मित्र ते आंसू पाडतोरेके ॥
 ॥ आं० ॥ कखडी होठने कारमी माया रचावतोरेके ॥ मा० ॥ ए ॥ रे सांजल मुज मित्र कारण
 उद्वेगनुंरेके ॥ कारण ॥ शुं कहीयें तुम आगल गुह्यनी वातनुंरेके ॥ गु० ॥ कुठामें गूंवहुं तद्वत केम
 जाये कह्युरेके ॥ केम० ॥ तोपण तुजने कहुं इम मन सहहुरेके ॥ इम० ॥ १० ॥ सागर कहे हवे
 मित्रजी वेहेला जांखीयेरेके ॥ वे० ॥ गुह्यनी वात कहीने सवि दुःख नाखीयेरेके ॥ सवि० ॥ ते कहे
 सांजल ताहरी प्रिया व्यञ्जिचारिणीरेके ॥ प्रि० ॥ अमासनी उपमा लहे ते महापापणीरेके ॥ ते०
 ॥ ११ ॥ तुज मिलवाने हेत गयो हुं तुज घरेरेके ॥ गयो० ॥ तुज घरणी जोगवात कहे मुज चित्त
 खरेरेके ॥ मु० ॥ ठल बल भेद भंजारके राक्षसिणीसमीरेके रा० ॥ रुंध्यो मुजने तेणीयें जोरथी
 बहु दमीरेके ॥ जो० ॥ १२ ॥ तनुं मूकावी जिम तिम नावो हुं तदारेके ॥ ना० ॥ जिम जलतंतु
 बंधनथी करी नाशे मुदारेके ॥ क० ॥ तेमाटे संसारमां अंगना एहवीरेके ॥ अं० ॥ विपनी वेली
 ए सम नही कोइ तेहवीरेके ॥ न० ॥ १३ ॥ ए उदवेगनुं कारण सांभलो महामतीरेके ॥ सां० ॥

का० ॥ कपटी अशोकदत्त पण मरण वहेरेके ॥ ५० ॥ ए त्रणे जीव चवीने ऊपजसे जिहारेके ॥
ऊ० ॥ ते अधिकार विचार आगल कहीशुं इहारेके ॥ आ० ॥ १ए ॥ ए वीजा अधिकारनी ढाल
ते बीसमीरेके ॥ ढा० ॥ पाठक दर्शन कहे मीठी साकरसमीरेके ॥ मी० ॥ गुणवंतना गुण निसु-
णो प्रमादने मूकीनेरेके ॥ प्र० ॥ नवि थाये धरमना काज के वेला चूकीनेरेके ॥ वे० ॥ २० ॥

॥ दुहा ॥ श्रीसागरदत्त शेठजी । प्रियदर्शना तस नार ॥ कपटी अशोकदत्त पण । त्रणे च-
वी निरधार ॥ १ ॥ जंबूझीपें जाणजो । दक्षिण त्ररतमकार ॥ तृतीयारें अवसर्पिणी । प्रति अठ
जाग विचार ॥ २ ॥ स्त्रीजर्ता युग्मी थयां । तद्रक जाव प्रसाद ॥ अशोकदत्त कपटथकी । सित-
गज थयो आहाद ॥ ३ ॥ ढाल ११ मी ॥ नीदरमी हो वेरण हुइ रही ॥ ए देशी ॥ पांच त्ररत
पांच ऐरवतें । दश खेत्रें हो कालचक्रने जाणके ॥ आरा चार संयुक्त ठे । कालस्थिति हो हेतु वि-
नाणके ॥ निसुणो आरांनी वारता । चित्त चोखे हो देई निज कानके ॥ नि० ॥ ए आंकणी ॥
कालना दोय प्रकार ठे । अवसर्पिणी हो उत्सर्पिणी जेदके ॥ अवसर्पिणीमां जाणजो । आरा पद

हो होये सुखनां पालके ॥ नि० ॥ १० ॥ क्रोधरहित ते मानवी । गतमानी हो अने निरमायेके ॥
लोभे वर्जित ते नरा । स्वभावें हो अधर्म परिहाय के ॥ नि० ॥ ११ ॥ ते नरने दीये दिनप्रतें ।
मनवन्तित हो कल्पवृक्ष सारके ॥ ते तरु ठे दश जातिना । आगमथी हो कहुं तास विचारके
॥ नि० ॥ १२ ॥ मद्यांगा मद्यने दीये । जाजन दीये हो जंगारक नाम के ॥ तूर्योग नामें सुरतरु ।
दीये वाजां हो अति अजिरामके ॥ नि० ॥ १३ ॥ दीपशिखा दीपक दीये । ज्योतिषिका हो प्रकाश
करंतके ॥ चित्रांगा फुलमाल दीये । चित्ररसा हो भोजन सतंत के ॥ नि० ॥ १४ ॥ मण्यंगा भूषण
दीये । गेहाकारा हो आपे गृहसारके ॥ अनग्ना दशमो दीये । युग्मीनें हो वस्त्र मनोहारके ॥ नि० ॥
॥ १५ ॥ कल्पतरु ए दश प्रकारनां । उत्तरकूरु हो क्षेत्रमज्जार के ॥ पुण्यसंयोगें पामीयें । सुख ल-
हीयें हो मनगमतां अपारके ॥ नि० ॥ १६ ॥ पहेला आराने विपे । साकरसम हो मृत्तिकानो
खादके ॥ सर्व काले जल मीठडां । नदीविपे हो पीतां आह्लादके ॥ नि० ॥ १७ ॥ प्रथमारक
व्यतिक्रमे । आयुसंघेण हो घटतां नित जायके ॥ सुरतरु पण उठां थयां । युगलीयां हो मंदभा-

हो आयु तस जाणके ॥ नि० ॥ २६ ॥ वज्ररूप जनाराच वली । संघेण हो कहुं दोयनुं सारके ॥
 समचतुरस्र संस्थानने । दोय धरता हो सुंदर आकारके ॥ नि० ॥ २७ ॥ कंचनवरणी देहमी । युग्मी-
 नी हो दीपे मनोहारके ॥ ते स्थानके अशोकदत्तनो । जीव लहे हो गजनो अवतारके ॥ नि० ॥
 ॥ २८ ॥ श्वेत वरुण चार दंत ठे । ऐरावण हो परें राजे तेहके ॥ पूरवस्नेहना वशथकी । युग्मीने हो
 लागे वद्धभ जेहके ॥ नि० ॥ २९ ॥ गजारूढ युग्मीप्रतें । देखीने हो विसय धरे अन्यके ॥ विमल-
 वाहन नाम तेहनुं । युगलीयां हो आपे अतिधन्यके ॥ नि० ॥ ३० ॥ तेहवा कालप्रभावथी ।
 युग्मीने हो सुरतरु ममत्वके ॥ लाग्यो ठे परस्परें । हीनपुण्ये हो यया मंदसत्त्वके ॥ नि० ॥ ३१ ॥
 जिम आभूषण रतनना । लोकमांहे हो दुरलज अति होयके ॥ तिम ते युग्मीने सुरतरु । फल दीए
 हो मुशकिल तिहां जोयके ॥ नि० ॥ ३२ ॥ ए बीजा अधिकारनी । एक्कीसमी हो पभणी शुभं
 ढालके ॥ उवजाय दर्शनसागरें । श्रोताने हो होय मंगलमालके ॥ नि० ॥ ३३ ॥

... ॥ दुहा ॥ तिण बेला एक मैथुनक । जइ सुरतरु सेवंत ॥ बीजो युग्मी देखीने । ईश्या मन

युग्मीने । करे काल वीधान ॥ १२ ॥ सुवर्णकुमारे ऊपनो । विमलवाहन देव ॥ चंद्रयशा पण
 तिहांकणे । देवी थड ततखेव ॥ १३ ॥ हस्ती पण निज आयुने । पालीने उपजंत ॥ नागकुमार-
 निकायमां । जोगवे सुख सतंत ॥ १४ ॥ ढाल ११ मी ॥ आपाढभूति अणगारनेरे । कहे गुरु अ-
 मृतवाणीरे ॥ यीगीसर चेला जिद्दाने तमतांथकां हो लाल ॥ ए देशी ॥ हवे कुलगर वीजो
 वमोरे । चक्षूमा अजिधानेरे ॥ चतुरनर ॥ राज करे पाले प्रजाहो लाल ॥ हाकार दंरुनीति धार-
 तोरे । युग्मीने दीए सनमानेरे ॥ च० ॥ उत्तम मारगें थापतो हो लाल ॥ १॥ चक्षूमा कुलगरतणेरे । चरम-
 काले तिहां दोयरे ॥ च० ॥ यशस्वी नामें सुत हुजे हो लाल ॥ सुरूपा नामें दारिकारे । उपन । मिथुनक
 दोयरे ॥ च० ॥ वज्रक्षत्रसंघेणधरु हो लाल ॥ १॥ संस्थान वर्ण न्यून आउखुरे । किंचित उतुं थायरे
 ॥ च० ॥ सातसें धनुष तनुधरुहो लाल ॥ अनुक्रमे चक्षूमा चवी करीरे । सुवर्णकुमारे जायरे ॥
 ॥ च० ॥ कांता नागनिकायमां हो लाल ॥ ३ ॥ यशस्वी पीतानी परेरे । पाले युग्मी समुदायरे
 ॥ च० ॥ जिम गोपाल धेनूनेहो लाल ॥ हाकारनीति उल्लंघतारे । युग्मी आन्यायी थायरे ॥ च० ॥

अन्निचंद्र कालधरम करी हो लाल ॥ लदधिकुमारें ऊपजेरे । प्रतिरूपा नागकुमाररे ॥ चण ॥ गत्यं-
 तर वेहू पामीया हो लाल ॥ १७ ॥ प्रसेनजित युग्मीनाथजीरे । तेहना राजनीमांहिरे ॥ चण ॥
 वेनीतिने उल्लंघता हो लाल ॥ युगलीयां एहवां थयारे । लकाइ मांहोमांहे वाहरे ॥ चण ॥ जिम कामी
 लज्जा तजे हो लाल ॥ ११ ॥ बहु अनीति देखीनेरे । प्रसेनजित राजा सोयरे ॥ च० ॥ धिक्कार
 नीति करतो हवो हो लाल ॥ हाकारमाकारधिक्कारनीरे । नीति त्रणे शिद्धा होयरे ॥ चण ॥ इणि-
 रीतें युग्मीने पालतो हो लाल ॥ १२ ॥ आयुअंत्यवेलाविघेरे । तस चभुकांता नाररे ॥ च० ॥ मि-
 शुनक तिहां प्रसविउं हो लाल ॥ सरुदेव पुत्रनाम थापीउंरे । श्रीकांता पुत्रीनुं साररे ॥ चण ॥
 साढापंचशत तनुधरु हो लाल ॥ १३ ॥ हवे प्रसेनजित चवी करीरे । छीपकुमारमां जायरे ॥ च०
 चथुकांता नागकुमारमां हो लाल ॥ श्रीकांता प्रसवे जोरुंरे । नाभिमरुदेवा थायरे ॥ च० ॥ सु-
 वर्णप्रियंगुवर्ण राजता हो लाल ॥ १४ ॥ धनुपंचशतपचवीसनोरे । ससम कुलगरकायरे ॥ चण ॥ म
 रुदेव चविउं तिण समे हो लाल ॥ छीपकुमारें ते गयोरे । कांता नागनिकायरे ॥ च० ॥ गत्यंतर

गंगातट अवतरे नेहरे ॥ च० ॥ प्रकाश हुन लण लोकमां हो लाल ॥ १९ ॥ गर्जे प्रभुजी आबी-
यारे । मरुदेवा माता तामरे ॥ च० ॥ महासुपन चौद देखीयां हो लाल ॥ पहिले वृषभ पेखीयोरे ।
उज्ज्वल खंघ अन्निरामरे ॥ च० ॥ दीर्घ कृजु पुढ जेहनं हो लाल ॥ २० ॥ कोटें कांचन वूधरीरे ।
माला पहरी मनोहाररे ॥ च० ॥ वृषभ लक्षणे करी शोभतो हो लाल ॥ सुपन बीजें गज निर-
खीयोरे । चारे दंतने धाररे ॥ च० ॥ श्वेन नरण क्रम उन्नतोहो लाल ॥ २१ ॥ मद फरतो ते हा-
थीउरे । जंगम कैलास सोयरे ॥ च० ॥ त्रीजें सिंह अवलोकीउ हो लाल ॥ पीली आंख ठे तेह-
नीरे । लांबी रसना जोयरे ॥ च० ॥ दीर्घ केसरा तेहना हो लाल ॥ २२ ॥ चोथें लखमी देवतारे ।
मरुदेवा देखे उछांहिरे ॥ च० ॥ पद्मलोचना राजती हो लाल ॥ दीसे गजसुंका दंरुसुरे । करे अ-
भिपेक त्यांहरे ॥ च० ॥ माता इणीपेरें देखती हो लाल ॥ २३ ॥ पांचमें फुलनी मालनेरे । देखे
मरुदेवा मायरे ॥ च० ॥ पंच वरणें करी दीपती हो लाल ॥ ठहें सुपनें चंद्रनेरे । मोदनुं कारण
थायरे ॥ च० ॥ जिनअंवायें अवलोकीउ हो लाल ॥ २४ ॥ सातमें रवि देखतीरे । तिमिरनो जे

अर्थ कहे स्वप्ननो हो लाल ॥ ३० ॥ तुजने पुत्र उत्तम होशेरे । कुलगरजातिअवसंतरे ॥ चण ॥
मतिप्रमाणे इस कहे हो लाल ॥ एमवे इंद्रासन कपीउरे । आकरुं अति प्रशंसरे ॥ चण ॥ उपयो-
ग दीधो इंद्र तदा हो लाल ॥ ३१ ॥ ए बीजा अधिकारनीरे । बावीसमी सुंदर ढालरे ॥ चण ॥
जवंझाय दर्शन इस कहे हो लाल ॥ गुणीना गुण गावतारि । होवे मंगलमालरे ॥ चण ॥ जसवाद्
लहीएँ लोकमां हो लाल ॥ ३२ ॥

॥ दुहा ॥ उपयोग देई जाणीने । इंद्र सकल ततखेव ॥ सुरलोकेंथी आवीआ । जिनजननी
प्रणमेव ॥ १ ॥ विनयपूर्वक पुरंदरा । जंपे जोमी हृत्थ ॥ सुपन अरध परगट करे । जिम वृत्ति सूत्र
अत्थ ॥ २ ॥ ढाल ॥ २३ मी ॥ ऊमखडानी देशी ॥ वृषन सुपन देखाथकी । तुज सुत होशे एम ॥
माताजी सांभलो ॥ मोहपंकें खुंच्यो धर्मरथ । उद्धरशे बहुप्रेम ॥ माण ॥ १ ॥ गज दर्शनथी तुज
सुत । मोटानो आशे गोर ॥ मा० ॥ मोटां बलने पामशे । वारसे दुश्मन जोर ॥ माण ॥ २ ॥ पुरु-
पसिंह तुज सुत थशे । सिंहदर्शनथी सार ॥ माण ॥ धैर्यवंत पराक्रमी । अनंतवीर्य निरधार ॥ मा० ॥

देखीउ । तुमैं सपनमोऊर ॥ मा० ॥ सर्वगुण रयणायरो । आशे नंदन सार ॥ १३ ॥ निर्धूम अ-
 ग्नि दीगी जिकैं । मुखमां पेसती मात ॥ मा० ॥ अन्यमतिना तेजनो । तुज सुत करशे घात ॥
 ॥ मा० ॥ १४ ॥ चौद सुपन अनुसारथी । अम्हें जाणुं निरधार ॥ मा० ॥ चौद राजलोकनो पति ।
 आशे तुज सुत सार ॥ मा० ॥ १५ ॥ सुपन अरथ इम वर्णवी । प्रणमी मायना पाय ॥ मा० ॥ द-
 णमांहे इंद्रो सहु । निज निज थानकें जाय ॥ मा० ॥ १६ ॥ मरुदेवा हरलीत थइ । निसुणी इंद्र-
 नी बाण ॥ चतुर नर सांजलो ॥ ए आंकणी ॥ निशदिन गर्जने पालती । करती सफल विहाण
 ॥ च० ॥ १७ ॥ माता गरजे शोजती । मेघमाला रवियें जेम ॥ च० ॥ शुक्ति शोभे मुक्ताफलें ।
 गिरिगुहा सिंहे बली जेम ॥ च० ॥ १८ ॥ मरुदेवी मातातणा । कुच पुष्ट उन्नत थाय ॥ च० ॥
 मानुं त्रिभुवनस्वामिने । स्तन्यपानहेतें न्याय ॥ च० ॥ १९ ॥ मातानां विशेषथी । विकस्यां लोचन
 दोय ॥ च० ॥ जिनवदन देखणजणी । इह्या करतां जोय ॥ च० ॥ २० ॥ नितंबभाग पूर्वें पोहलो ।
 तोपण पोहोलो थाय ॥ च० ॥ वर्षानाशे नदीतणा । तटभूमिपरें प्राय ॥ च० ॥ २१ ॥ सहजस्वजावे

॥ च० ॥ सुखसमाधिं मिथूनक । प्रसव्युं माते गतशोक ॥ च० ॥३१॥ प्रसन्नता दश दिश पामती ।
 लघोत त्रिभुवने थाय ॥ च० ॥ अतिदुखीया नारकी । क्षणमात्र सुखने पाय ॥ च० ॥ ३२ ॥
 वायरा वाया सुखतणा । गंधांबु वरशे मेह ॥ च० ॥ श्वासोश्वासने पामती । भूमिका धरे तेह ॥
 ॥ च० ॥ ३३ ॥ प्रभुजीना जन्मोत्सवें । स्वयमेव देवलोक ॥ च० ॥ हरखन्नर्यां करे नाद त्यां । टाले
 सुरजन शोक ॥ च० ॥ ३४ ॥ ए बीजा अधिकारनी । त्रेवीसमी जांखी ढाल ॥ दर्शन कहे श्रोता
 घरे । होंजो मंगलमाल ॥ च० ॥ ३५ ॥

॥ दुहा ॥ तव ठप्पन कुमरीतणां । आसन कंपित थाय ॥ अवधि प्रयुंजी जाणती । दिक्षमां हरख
 न माय ॥ १ ॥ जाणी जगगुरुजन्मने । परिकरयुत आवंत ॥ ते संक्षेपें सांजलो । नविजन रस पावंत
 ॥ २ ॥ चार हजार सामानिक । देवीनो परिवार ॥ सोल सहस ते जाणजो । आतमरक्षक सार ॥ ३ ॥ अनोपम
 कुलमहत्तरा । सुरी ठे वली चार ॥ प्रत्येकें परिवार ते । बीस सहसने चार ॥ ४ ॥ सहु ठपन कुमरीतणा ।
 परिकरनो परिमाण ॥ लाख इग्यार बीस सहस । इकसो चोबीस जाण ॥ ५ ॥ ढाल २४ मी ॥ माई धन्न सु-

नीने वंदे धरी बहु भाव । सुगंध जल वरसावीने सवि रजने शमाव ॥ ६ ॥ पंचवर्णना फूलनी
वृष्टिने करती तेह । तेमज तीर्थनाथना गुण गाती ससनेह ॥ तदनंतर तेरमा रुचकछीपनी वा-
स । तस मान वखाणुं हुं दुगुण दुगुण परकास ॥ ७ ॥ एक लक्ष कोफीने समसठ सहस कोड ।
वली सातसें कोफी बहोतेर कोफी जोरु ॥ पोरुश लख जोजन एहना शरनुं मान । वलयाने आ-
कारें ठे तेरमो छीप वखाण ॥ ८ ॥ तसविपे मानुपोत्तर सरिखो पर्वत सार । चोरासी सहस वर
लुंचो रुचक भूधार ॥ तस मध्य पूर्वदिशें वासिनी आठ कुमारी । नंदा नंदोत्तरा आनंदानंद वर-
धना सारी ॥ ९ ॥ विजया वैजयंती अपराजिता नाम । आवीने नमैं जिननें जननीनें अजिराम ॥
दर्पण लेई करमां आवी तेह कुमारी । पूरनदिशें ऊनी गाए गीत अपारी ॥ १० ॥ दक्षिण रुचकं-
गीरिवासिनी कुमारी अष्ट । समाहार सुप्रदत्ता सुप्रबुद्धा गरिष्ट ॥ यशोधरा लक्ष्मीवती नामें सार ।
चित्रगुप्ता वसुंधरा आवी तिहां सुखकार ॥ ११ ॥ जिनने जननीने प्रणमे हरखसंधात । ग्रही क-
लश करमां दक्षिणे जिनगुण गात ॥ पश्चिमरुचकनी आठे दिशाकुमारी । आवे हरख धरंती निज

आसीस दीये एहवी · गिरिसम आयु तुम थाजो । जंगबंधव जगगुरु जगरक्षण दिवाजो ॥ इम
 कही ते देवी जिनवर कर्ण समीप । माहोंमाहें पापाणगोला आस्फालें अप्रतीप ॥ १ए ॥ सूतीका-
 जुवनमां शय्यागत प्रभुमात । थापी सवि कुमरी जिनगुण मंगल गात ॥ इणीपरें दिसकुमरी ज-
 न्ममहोब्व कार । जिनदर्शन निर्मल करती स्थिति सुविचार ॥ २० ॥ यतः—संवट मेह आयं-
 सगाय जिंगार तालियंटाय ॥ चामरजोइयरखं । करंति एयं कुमारीउं ॥ १ ॥ ए बीजे अधिकारे
 पत्तणी चोवीसमी ढाल । घर मंगलमाला लहीयें लही विशाल ॥ उवफाय वर दर्शनसागर कहे
 निसदीस । जिम जन्म कल्याणक गातां पहींचे जगीस ॥ २१ ॥

॥ दुहा ॥ आदिम तीर्थकरतणो । जनम थयो जिण रात ॥ आसन कंप्यां इन्द्रनां । हुई
 अचरिज वात ॥ १ ॥ बली शाश्वत घंटातणां । समकालें थया नाद ॥ लगनवेळामां सामटां । वा-
 जित्रना बहु साद ॥ २ ॥ सौधमर्घिपती तदा । कोपाटोपे रत्त ॥ लोचन कीधां तिम बली । कर
 ले पविने तत्त ॥ ३ ॥ नृकुटि चढावी पुरंदरे । थयो एहवो ते जाम ॥ नमी अनीकस्वामी बली ।

भरेजी ॥ ५ ॥ तुज जनम कट्याणक सार । सहोव्वे पवित्रित दिन गणुंजी ॥ नारकीने पण सू-
 ख । कणमात्र लगै तुज जन्मतणुंजी ॥ ६ ॥ जंबूद्धीप भरतमोजार । अठार कोमाकोमी सागर
 अंतरेजी ॥ धरमतरुनुं बीज । प्रभु वाव्युं तुमैं निरंतरेंजी ॥ ७ ॥ पामी तुज चरणसरोज । कुण
 नवि तरे नवि जीवमोजी ॥ प्रवहण रहुं जेम लोह । पार पामैं वारिधि वमोजी ॥ ८ ॥ जिन शु-
 णी शक्र भणंत । हरिणगमेपी प्रतें इणीपरेंजी ॥ जंबूद्धीपे दाहिण भरत-मध्यखंडे नात्रिकुलकर-
 घरेजी ॥ ९ ॥ मरुदेवा तस नारी । तेहनी कूखें अवतर्यो जिनवरुजी ॥ जनममंहोव्वहेत । तेमा-
 वो तुमैं सुरवरुजी ॥ १० ॥ इंद्रादेश पामेय । हरिणगमेपी हरख्यो घणुंजी ॥ अद्भुत नाद ठे
 जास । टोकरो वजाड्यो घंटातणोजी ॥ ११ ॥ सुघोषा नामे घंट । तैणें सर्व विमाननाजी ॥ साथें
 वाज्या घंट । जेम गाये पंखीनी जामिनीजी ॥ १२ ॥ सवि सुर थया सावधान । हरिणगमेपी आ-
 वी तदाजी ॥ मेघनिर्घोष गंभीर । मिष्ट वाक्य चाखे मुदाजी ॥ १३ ॥ भो भो निसुणो देव । हरि-
 आदेश एकण चित्तेंजी ॥ दाहिण भरत मोजार । प्रथम तीर्थकर उत्तर्गनेंजी ॥ १४ ॥ जनममहो-

हामणुंजी ॥ ऊपर वेठो शक्र । शोभा तस कीसी जणुंजी ॥ ३५ ॥ इंद्र आगल अरु सार । अग्र-
 महिषी वेठी जलीजी ॥ इंद्रने डावे पास । सामानिक सुर शुभपरीजी ॥ ३६ ॥ पुरंदर दक्षिण पास
 । त्रण सभाना देवो रखाजी ॥ इंद्रने पछिम जाग । सात कटक सूरु लह्याजी ॥ ३७ ॥ क्रोमोगमें
 अन्य देव । बहु परिवारें परवर्योंजी ॥ सिंहासने वेठो इंद्र । जिनगुणग्राम हृदयें धर्योंजी ॥ ३८ ॥
 सुरलोकथी चालंत । असंख्य द्वीपोदहि उलंबीयाजी ॥ आव्या नंदीसर द्वीप । तिहां विमान सं-
 खेपीयांजी ॥ ३९ दक्षिण भरत जंबूद्वीप । आदि तीर्थकर जनम ग्रहेजी ॥ आची मुधरमा इंद्र ।
 प्रदक्षिणा उचित वहेजी ॥ ४० ॥ विमानथी उत्तरेय । जिनपासें इंद्रो गयोजी ॥ जिन दीठें प्रणा-
 म । करी मन हरखित थयोजी ॥ ४१ ॥ जिनजननीने वांदी । पुरंदर इस भांखे तदाजी ॥ रत्न-
 कूखि तुं मात । धन्य कृतपुण्य तुं मुदाजी ॥ ४२ ॥ धर्मधुरा देहनार । जायो पुत्र त्रिबुधनतिलोजी
 ॥ हुं सुधर्मा इंद्र । जनमोखवे आव्यो जलोजी ॥ ४३ ॥ स्वामिनी तुमें चित्तमांहि । जय नवि
 पामो मुजथकीजी ॥ माय दीधी अवस्वापिनी निंद । प्रतिबिंब जिननुं पासे मूकीजी ॥ ४४ ॥ ए

नामे विमानें बेसी । बीजो ईशान इंद्रजी ॥ अट्ठावीस लाख विमानना सुरने । तेनीने अतंड्रजी ॥ ज० ॥ २ ॥ मेरुमहीधरे जिनपासे आवी । वंदे प्रभुना पायजी ॥ स्वामीदरिसणे प्रथम जेठणु । प्रणाम नित्यें कहेवायजी ॥ ज० ॥ ३ ॥ इस सुमन विमाने आरोही । सनतकुमार इंद्र नामेजी ॥ चार लाख विमान सुर तेडी । मेरुगिरि आवे अजिरामेंजी ॥ भ० ॥ ४ ॥ अडलख विमानतणो ए अधिपति । साथें सुरने तेनीजी ॥ श्रीमार्हेन्द्र श्रीवत्त विमाने । बेसी आवे मन मोडीजी ॥ भ० ॥ ५ ॥ चार लाख विमान सुरसंयुत । नंदावर्त विमानेजी ॥ ब्रह्मेन्द्र आवे जिननी पासे । प्रणति करे बहु मानेजी ॥ भ० ॥ ६ ॥ पचास हजार सुरने संघातें । कामगद विमाने बेसीजी ॥ लांत-केंद्र आवे जिनपासे । रोमराजी अति विकसीजी ॥ ज० ॥ ७ ॥ चालीस विमानना सुरजुत । प्री-तिगम विमान रचीयांजी ॥ श्रीशुक्रनामा पुरंदर आव्यो । मेरुशिखर प्रभु नमीयाजी ॥ ज० ॥ ८ ॥ पद सहस्र विमाननो स्वामी । सहस्रार इंद्र आवेजी ॥ मनोरम नाम विमानें बेसी । प्रभु प्रणमी सुख पावेजी ॥ ज० ॥ ९ ॥ विमल नाम विमानें आरोही । आनत प्राणत इंद्रजी ॥ वि-

लशा । तेटला जाणो रतननाजी ॥ भ० ॥ १७ ॥ तावत कंचन रजतना जाणो । तावत सुवर्ण रत-
ननाजी ॥ रूपा रतनना तिम परिमाणें । तेटला स्वर्णरूप्यरतननाजी ॥ ज० ॥ १९ ॥ अष्टाधिक
सहस्र मृतिकाना । सर्व मिली एह प्रमाणजी ॥ अष्टसहस्र ने ऊपर चोसठ । कलशनुं मुख जो-
यणमानजी ॥ ज० ॥ २० ॥ पचीस जोजनना वली उंचा । वार जोजन विस्तारजी ॥ जोजन ए-
कतुं नालवुं कलशनुं । देवता करे उदारजी ॥ ज० ॥ २१ ॥ तिम वली ब्रंगारक ने दर्पण । रतन-
करंफक जाणोजी ॥ थाली पात्री ने पुष्पचंगेरिका । अरुहिय सहस्र वखाणोजी ॥ भ० ॥ २२ ॥
ततकाल ए वस्तु निपजावी । अच्युत सन्मुख होवेजी ॥ हुकम तुमारो माथे चढाव्यो । इंद्र ह-
रखित होवेजी ॥ ज० ॥ २३ ॥ इंद्र आझाथी कलशने लेइ । अभिर्भग सुर ते जाएजी ॥ क्षीर-
समुद्रना जळने लेवा । प्रमुदित मनभां थाएजी ॥ ज० ॥ २४ ॥ पाणी लीधां अतिघणां निरमल ।
गंगासिंधुना तेमजी ॥ मागधादिक तीर्थना जळने । सरसव वली मन प्रेमजी ॥ भ० ॥ २५ ॥ बु-
द्धिमवंत गिरि त्रैताढ्य पर्वत । वखारा देवकुरु जाणोजी ॥ उत्तरकुरु ऋद्रसाल नंदनन । एहवां

इंद्रजी ॥ भगवंतना मुखआगें मूके । पावे चित्त आनंदजी ॥ ज० ॥ ३५ ॥ तदनंतर अमहिय स-
हस कुंज । जलें जिन न्हवरावेजी ॥ अच्युतेंद्र निर्मल भावे । मनमां मोदने पावेजी ॥ ज० ॥ ३६ ॥
ते वेलाए वाजां वजाडे । बीजा देव तिहां आवीजी ॥ वीणा जेरी ताल तंवूरा । मृदंग सरणाइ
मन जावीजी ॥ ज० ॥ ३७ ॥ रविशशिमंजरी शोभा । तेहने विडंबना करतीजी ॥ सोना रूपानी
काखर बाजे । विविध ध्वनिने धरतीजी ॥ भ० ॥ ३८ ॥ इण रीतें अच्युतेंद्र जिननी । अन्नियेक
भक्ति वनावेजी ॥ मानुं सुमेरुशिखरे वरसंता । वारिद शोभा अणवेजी ॥ ज० ॥ ३९ ॥ गंधकापा-
द्य वस्त्रें करी जिनतनु । लुही अच्युतस्वामिजी ॥ वावनाचंदने जिनने विलेपन । कीधुं मन अ-
जिरामीजी ॥ भ० ॥ ४० ॥ केइ अमर उत्तरासंग धारक । धूप ग्रही जिन धूपेंजी ॥ जिन ऊपर
बहु भक्ति करंतां । नवि पकीयें भवकूपेंजी ॥ भ० ॥ ४१ ॥ विविध जातिनां फूलनी वृष्टि । जिन ऊ-
पर सुर करतजी ॥ सुरजिगंध द्रव्य चूरण करीने । चारे दिशें वरसताजी ॥ भ० ॥ ४२ ॥ केइ वुं-
दारक जिनमुख आगें । मंगलीकनां गीत गाताजी ॥ केइ नाचे केइ तुर वजाडे । जिनने केइ

मनोहार ॥ ७ ॥ प्रभुजीने कंठे तिहां । मुक्ताफलनी माल ॥ अंगद तिम पहेरावीयां । रत्नतणा
सुविशाल ॥ ८ ॥ डाल ॥ १७ मी ॥ दीवो दीवोरे वामको नंदन दीवो ॥ ए देशी ॥ सुधर्मा इंद्र
इम जिनजीने । अलंकृत तनुं सोहावे ॥ फूलमाला कंठे पहेरावी । पूजा अजब वनावेरे ॥ नवि
चावें श्रीजिन सेवो ॥ ए आंकणी ॥ जिन सनमुख इंद्रो वेसीने । शक्रस्तव करे सार ॥ रोमांचित
प्रभुजक्तें संयुत । थुणे जिनने श्रीकारे ॥ भ० ॥ १ ॥ तुजने स्वामी नमस्कार होजो । तुम्हो वि-
श्वना नाथ ॥ नवमरुधरमां सुरतरुसरिखो । त्रिभुवनकज दिननाथरे ॥ भ० ॥ ३ ॥ अव्याबाध
आनंद सुखाकर । अज अक्षय पद लेवो ॥ अशरीरी अक्रियपदधारी । अविनाशी गुण देवोरे ॥
॥ न० ॥ ४ ॥ जगबंधव शरणागत वत्सल । महागोप धर्मसथवाह ॥ भरतक्षेत्रमां मोक्षनो मारग ।
देखारुशो जगनाहरे ॥ न० ॥ ५ ॥ तुम गुण कहेवा हुं नहि समरथ । गुणवंत परम कृपाल ॥ इत्या-
दिक जिनजीने थुणीने । पामें हरख विशावरे ॥ भ० ॥ ६ ॥ निज अमरें परिवेष्टिन इंद्रो । प्रथम
जिन लेई करमां ॥ मरुदेवा अलंकृत भुवने । आवे एके पलमारे ॥ न० ॥ ७ ॥ तीर्थंकर प्रतिविंव

मलीने । अगश्महोद्वक् कीधो ॥ शाश्वती प्रतिमा पूजीने । जर्किनो द्वावो लीधोरे ॥ ज० ॥ १७ ॥
जिम जिम आढ्या तिम तिम सुरवर । निज निज गया ठाण ॥ प्रभुगुणगण गंगाजलें नाही । करता पवित्र
अप्पाणरे ॥ ज० ॥ १८ ॥ सोहमस्वामी पट्टपरंपर । विधिपद् गढ जग चावो ॥ युगप्रधान धर्ममूर्तिसुरीश्वर ।
ए गुरु दिलमां ध्यावोरे ॥ ज० ॥ १९ ॥ तास पट्ट अंबुज विकसन नजमणि । श्रीकल्यासागरसूरिंदा ॥ जस
उपदेशयी आहेना मूक्या । कच्छहालार नरिंदारे ॥ भण ॥ २० ॥ तस पट गगने चंद्र सुधाश्रवी ।
श्रीअमरसूरिराया ॥ श्रीविद्यासागरसूरि तस पांटे । गच्छनायक सुखदायारे ॥ ज० ॥ २१ ॥ तस
पट्ट अंबुज मधुकर सरिखा । श्रीउदयसागरसूरिराया ॥ जयवंता गुरु राजे गढमां । तेज प्रताप
सवायारे ॥ ज० ॥ २२ ॥ आचारज कीर्तिसागरसूरि । श्रीयुवराज गवाया ॥ उवजायवर श्रीदर्शन-
सागर । ए संबंध कहायारे ॥ ज० ॥ २३ ॥ सतावीस ढालें करी रचिडे । ए बीजो अधिकार ॥
सांभलतां श्रोताघर होजो । नित नित जय जयकारे ॥ भ० ॥ २४ ॥ इति श्रीअंचलगढाधिराज
सकलजह्दारकनामिनीजालस्यलतित्रकायमान ऐदंयुगीनसुविहितभट्टारकशिरकोटीरहीरायमानपूज्य-

अथार ॥ ५ ॥ चोखुं मन नविजन करी । मूकी कचपच वात ॥ कोण विमासण मन करे । पीतां
 दूधनी वात ॥ ६ ॥ कथा रसिक जिन रुपभनी । वक्ता रसिक कहंत ॥ पण श्रोता रसिया विना ।
 किम आस्वाद लहंत ॥ ७ ॥ यहुक्तं—विप वनिताने शोक । वली विप वये रंभापण ॥ विप दारि-
 द्रीगोठी वली । विप कुलने खंपण ॥ विप स्वामिअपमान वली । विप चंचल गोरी ॥ विप गाय-
 नने खास । वली विप गलिया धोरी ॥ पुत्र कुपुत्र कुवाल विप । विप विश्वास बैरी जना ॥ प्रीति
 कहे सुण चतुर नर । विप पंक्ति वचन सत्ताविना ॥ १ ॥ वाग्मी व्याससमासविस्प्रियकथः प्रस्ता-
 वचितसत्यवाक् । संदेहछिदशेषशालकुशलो नादयादिविक्षेपकृत् ॥ अग्र्यंगो जनरंजको जितसज्जो
 नाहंकृतो धार्मिकः । संतोषीति चतुर्दशोत्तमगुणा वक्तुः प्रणीता इमे ॥ २ ॥ जक्तो वक्तुरगर्वितः
 श्रुतरुचिश्चापल्यहीनः पटुः । प्रशङ्गश्च बहुश्रुतोऽप्यनलसो निद्रोज्जिताक्षः सुधीः ॥ दांतात्सोक्त-
 कथांतरः कृतगुणप्रीतिर्न निंदापरः । श्रोतुः पुंम इमे चतुर्दश गुणाः स्वर्गे । प्रशस्या विदुः ॥ ३ ॥
 ॥ दुहा ॥ सच्च जना सवि सांजलो । मेली विकथा दूर ॥ जिनगुणरस श्रवणें सुणो । चिदानंद

लागे जेहरे ॥ श्री० ॥ ६ ॥ धाव पंच तेहने वली । मूके नही किण वारेरे ॥ पंच समिति जिम
 महामूनि । नवि मूके मनथी किवारेरे ॥ श्री० ॥ ७ ॥ स्वामी जनमथी किंचिचि । उठा जब वर्षमां
 आवेरे ॥ सौधर्मइंद्र देवलोकथी । वंश स्थापना करवाने आवेरे ॥ श्री० ॥ ८ ॥ जृत्यं रिक्त करे
 करी । नत्रि जाबुं स्वामिनी पासरे ॥ एहवी बुद्धिथी इंदलो । लाव्यो सेलमी मनने उद्घासरे
 ॥ श्री० ॥ ९ ॥ यतः—रिक्तपाणिर्न पश्येत । राजानं देवतं गुरुं ॥ निमित्तइं विशेषेण । फलेन फल-
 मादिशेत् ॥ १ ॥ ढान्न ॥ नात्रिउत्संगे जिन तदा । वेठा ठे हरख भरायरे ॥ अवधिज्ञानथी स्वा-
 मीधे । जाण्यो हरिचित्तनो अत्रिप्रायरे ॥ श्री० ॥ १० ॥ सेलडीसांठ ग्रहेवाजणी । तेहप्रते जिन
 कर खेपेरे ॥ अत्रिप्राय प्रभुनो जाणीने । वलतुं हरि एम पयंयेरे ॥ श्री० ॥ ११ ॥ द्यो स्वामी
 एह ईक्षूने । तुमें इछा पूरी कीजरे ॥ जेमाटे ईक्षु ग्रही । इक्ष्वाक वंश नाम दीजरे ॥ श्री० ॥ १२ ॥
 आदिनाथना तीर्थमां । सहु कारज इंद करेयरे ॥ युगलीयां समजे नही । माटे अधिकार एह
 धरेयरे ॥ श्री० ॥ १३ ॥ स्वामिना वंशने थापीने । पुरंदर गयो देवलोकरे ॥ प्रभुजी दिन दिन

जिनने आंगेरे ॥ केइ देवता पोपट थई । जिनना गुण गाए रांगेरे ॥ श्री० ॥ २२ ॥ विविध रूपे
 करी देवता । नाटक गीतविधिनें करतारे ॥ केइ सुर प्रभुजीने । निजपीठें । तुरंग थईने धरतारे
 ॥ श्री० ॥ २३ ॥ खाभीने रमवाभणी । केइ मोर थईने नाचेरे ॥ हंस थई केइ देवता । जिनने
 अरुके चित्त साचेरे ॥ श्री० ॥ २४ ॥ जिनमुख आंगे केइ सुरवरा । कौच थई मीतुं जंयेरे । केइ
 सुर कोकिल थई करी । पंचम राग पयंपेरे ॥ श्री० ॥ २५ रूप करी केइ कलशनुं । निपादस्वर
 मुखे भापेरे ॥ हेतुं मुख करी शुंढादंडे । जिनचरणने ते गज फासेरे ॥ श्री० ॥ २६ ॥ रूप करी केइ
 वृषभनुं । शृंगथी नैखड चांगेरे ॥ प्रभुना नेत्रविनोदने । करे सुर राग अचंगेरे ॥ श्री० ॥ २७ ॥
 केइ सुर महिपनुं रूप करी । अंजनगिरिसम काळारे ॥ ते सुरा माहोंमाहें फूफता । जिनने देखा-
 डे युद्धचालारे ॥ श्री० ॥ २८ ॥ जिनने विनोद करवाजणी । मल्ल थई केइ सुर आवेरे ॥ चारंवार
 जुजाप्रतें । माहोंमाहें अथरावेरे ॥ श्री० ॥ २९ ॥ देवकुमारे ते प्रभु । सेवित निरंतर होयरे ॥ जेम
 योगीश्वर दिनप्रते । परमात्म सेवतो जोयरे ॥ श्री० ॥ ३० ॥ एवी रीतें विनोदथी । सुर असुरें

करी हरखंतोरे ॥ लालितो पंचधावें करी । बलदचिह्न कपज वधतोरे ॥ श्री० ॥ ३१ ॥ अंगुष्ठपान
अवस्थाथकी । आगल वयें गृहवासेरे ॥ बीजा जिन रांध्यां अन्नने । नित्य खाये मनने उद्धासेरे
॥ श्री० ॥ ३२ ॥ नाजिनंदनने देवता । फल आपे कल्पवृक्षेरे ॥ प्रभुजी ते फल नित्यप्रतें । समाधि
करंत नक्षरे ॥ श्री० ॥ ३३ ॥ खीरसमुद्रना जलप्रतें । सुर लावी जिनने पायरे ॥ बाल अवस्था
इम जोगवे । आनंदमां वासर जायरे ॥ श्री० ॥ ३४ ॥ ए बीजा अधिकारनी । पहिली ढाल बला-
णीरे ॥ उवजाय दर्शनसागरे । निसुणो तमें नवी प्राणीरे ॥ श्री० ॥ ३५ ॥

॥ दुहा ॥ शिशुतावय उद्धवीने । यौवनवय पावंत ॥ जिम रवि प्रातसमें तजी । मध्याह्ने
श्रुतिधंत ॥ १ ॥ पग दोय स्वामिजीतणा । अति सुंदर सुकुमाल ॥ अंगें परसेवो नही । समतल
बलो सुविशाल ॥ २ ॥ प्रभुजीना पदतलविपे । चक्रतणो आकार ॥ जे नर जिनने बांदशे । तस
आरति संहार ॥ ३ ॥ स्वामिना पगतलविपे । शोभे शंखने कुंज ॥ पानहीमाहें साथीज ॥ देखाव-
तो अचंच ॥ ४ ॥ मांसल वर्तुल उच्च ठे । अहिफणसु उपमान ॥ एह अंगुष्ठ शोभतो । श्रीजिन-

नो भवि जाण ॥ ५ ॥ पदपंकजनी अंगुली । प्रभुनी शोजे सार ॥ निश्चल दीपशिखापरें । उपमां
तस मनोहार ॥ ६ ॥ पग अंगुलितलने विपे । नंदावर्त श्रीकार ॥ पृथिवीमां प्रभुबिंब ते । लहेशे प्र-
तिष्ठा सार ॥ ७ ॥ ढाल ॥ २ जी ॥ केसरवरणो हो काढी कसुबो माहारा ढाल ॥ ए देशी ॥ जि-
ननी पानही हो गोल विराजे ॥ मारा ढाल ॥ अहिफणसरिखी हो नखठवि राजे ॥ मा० ॥ जि-
नना चरणज हो कूर्मपरें उन्नत ॥ मा० ॥ नेहाला कांते हो लोमे वर्जित ॥ मा० ॥ १ ॥ जगपति-
नी जंघा हो गोरी ठाजे ॥ मा० ॥ जिनना ढोंचण हो वर्तुल राजे ॥ मा० ॥ सुकुमाल साथल हो
केलिपरें दीपे ॥ मा० ॥ अतिघणां सुंदर हो त्रिभुवन जीपे ॥ मा० ॥ २ ॥ कुंजरपरें गुप्तज हो मुक्क
जिनना ॥ मा० ॥ पुरुषचिह्न गुप्तज हो सोहे प्रभुना ॥ मा० ॥ ते चिह्नमाहें हो नसा नाहीं ॥ मा० ॥
नीचुं के उंचुं हो नानुं मोटुं नाही ॥ मा० ॥ ३ ॥ नही शिथिल सरल हो मृदु निरलोम ॥ मा० ॥
वर्तुल सुगंध हो इंद्रिय एम ॥ मा० ॥ जिननी केनीज हो लांबी विशाल ॥ मा० ॥ मांसाढी जा-
मी हो कठिना नीहाल ॥ मा० ॥ ४ ॥ प्रभुनी नाभि हो गंभीर सारी ॥ मा० ॥ ठाती उन्नत हो

अतिमनोहारी ॥ माण ॥ सुंदर तेमां हो श्रीवत्स राजे ॥ मा० ॥ कंचन शिलपरे हो पोहोलो ठाजे
॥ माण ॥ ५ ॥ जिनना खंध हो दृढ अने उन्नत ॥ माण ॥ जिननी कक्षा हो रोमें वर्जित ॥ मा० ॥
नवि मेल गंध हो स्वेदे उज्जित ॥ मा० ॥ प्रभुजीनी जुजा हो लांबी राजित ॥ मा० ॥ ६ ॥ हस्तज
शोभे हो लंका जिनना ॥ माण ॥ नवि बले स्वेद हो नवि काणां तननां ॥ मा० ॥ नव अंब पल्लव
हो करतल दीपे ॥ माण ॥ दंरु चक्र धनुष हो जगने जीपे ॥ मा० ॥ ७ ॥ श्रीवछ ध्वज हो वज्र
विराजे ॥ मा० ॥ कमल चामर हो ठत्र वली ठाजे ॥ मा० ॥ शंख घट सागरहो मंदिर करमां ॥ मा० ॥
मकर कृपजहो सिंह होथे पगमां ॥ माण ॥ ८ ॥ अश्व रथ स्वस्तिक हो चिह्न गजनुं ॥ मा० ॥
प्रासाद तोरण हो लक्षण द्वीपनुं ॥ माण ॥ एणें करी अंकित हो जिनवरना कर ॥ मा० ॥ पग-
मांहें पण हो एणीपेरें मन धर ॥ मा० ॥ ९ ॥ जिनना अंगुष्ट हो अंगुली राती ॥ माण ॥ सरला
दीपे हो लोहीए माती ॥ माण ॥ अंगुष्ट पर्वमां हो जव वली सोहे ॥ मा० ॥ जशरूप घोमा हो
ते खावा मोहे ॥ मा० ॥ १० ॥ जिननो कंठज हो लांबो नहीं ॥ मा० ॥ रेखा त्रण माहें हो राजे

अतिही ॥ मा० ॥ गंजीर-नादे हो विडुंब्यो शंख ॥ मा० ॥ उज्ज्वल गुण गासे हो देव असंख ॥ मा० ॥
॥ ११ ॥ निर्मल वर्तुल हो कांतज वदन ॥ मा० ॥ जिननुं दीपे हो मंगलसदन ॥ मा० ॥ चित्तमां
जाणुं हो लंठन वर्जित ॥ मा० ॥ चंद्रमा आव्यो हो कलापूरित ॥ मा० ॥ १२ ॥ प्रभुजीना कपोल हो
मांसल राजे ॥ मा० ॥ सुहावा दीपे हो अति नेह ठाले ॥ मा० ॥ साथे वसता हो लक्ष्मी सर-
स्वती ॥ मा० ॥ तेहनां दर्पण हो मानुं उद्घासती ॥ मा० ॥ १३ ॥ जिनना कान हो खन्ने अरु-
कत ॥ मा० ॥ मध्य आवर्ते हो सुभग चखकंत ॥ मा० ॥ जिनना होठ हो राता सोहे ॥ मा० ॥
मुचकुंदसरिखा हो चत्रीस दंत सोहे ॥ मा० ॥ १४ ॥ अनुक्रमे उदार हो क्रम उंचा वंश ॥ मा० ॥
एहवी नाशिका हो जिननी परशंश ॥ मा० ॥ जिननी दाढी हो नीची उंची नही ॥ मा० ॥ व-
र्तुल कोमल हो विराजे अतिही ॥ मा० ॥ १५ ॥ नवांकी सरल हो तथा राती ॥ मा० ॥ कोमल जिह्वा
हो प्रभुनी माती ॥ मा० ॥ वार अंग आगम हो अर्थ कहेनारी ॥ मा० ॥ रिपु आवने हो जे
अपहारी ॥ मा० ॥ १६ ॥ जिननां लोचन हो सोहे रातां ॥ मा० ॥ कानने अंतें हो जाई पहेतां

लक्ष ॥ २ ॥ देव आनीत आसनं । वेशे श्रीजगवान ॥ अपहरणें सेवित प्रभु । जोए गीत प्रधा-
न ॥ ३ ॥ एहवे ताम्तरूतले । क्रीडा करण निमित्त ॥ कोष्टक मिथुनक आवीयुं । निसुणो तास
चरित्त ॥ ४ ॥ काकतालीय न्यायथी । नरने माथे त्यांह ॥ ताम्नुं फल पम्तुं हवुं । मरण लहे म-
हाबाह ॥ ५ ॥ मंद कषायपणाथकी । बालक सुरमां जाय ॥ अर्कतूल लघु नारथी । आकाशे
ऊमाय ॥ ६ ॥ पूर्वे मृतकना कलेवर । दरीचे नाखे पंथी ॥ ते वेला तस देहनी । को नवि नाखे
पंथी ॥ ७ ॥ शुग्मी देह पड्यो रह्यो । तेह थानक मोजार ॥ अवसर्पिणी कालहृतणो । ए सघळो
उपचार ॥ ८ ॥ मात्रापि ते पुत्रिका । पाली कीधी पुष्ट ॥ नाम सुनंदा पामीयुं । मात्रापि संतुष्ट
॥ ९ ॥ पुत्रीना केटले दिनें । चव्या मायने ताय ॥ एकाकी वनमां जमें । तस चित्तें न सुहाय
॥ १० ॥ शुं करुं शुं हुं नवि करुं । कन्या शोचे चित्त ॥ यूथत्रष्ट मृगलीपरे । दुख पामती ठे नित्त
॥ ११ ॥ ढाल ॥ ३ जी ॥ आसो मासे शरद पुनमनी रातजो ॥ तथा ॥ मारे ठाम धरमना सा-
ना पचवीस देश जो ॥ ए देशी ॥ सुनंदा कन्या विचरे नवमोजार जो । जेणें रे रूपें करी जीती

सुजगा लावण्यकला सार जो ॥ एकाकी राजे जेहवी सुरी रम्यकारे जो ॥ ७ ॥ देखीने शुग्मी
लाव्या नाजिने पास जो । नाजिकुलकर देखी मनमां हरखीयोरे जो ॥ ए कृपन्ननाथनी थाले
धरमनी नारजो । एम जाणीने राखी तस मन मोहिउरे जो ॥ ८ ॥ हवे अवधिज्ञान प्रयोगें करी
इंदजो । जाणीरे प्रभुजीनो विवाह अवसरुरेजो ॥ सुधर्मा इंद्र आव्यो जिनने धेर जो । जिनजीने
प्रणमी चाकरपरें मनोहरुरे जो ॥ ९ ॥ हाथ जोम्नीने विनति करे एम जो । ते अज्ञानी नर जे
तुमने शीख दीयेरे जो ॥ तमो त्रण ज्ञानें करी जाणो सघळां कृत्य जो । तमने कहे ते नरनी
हांसी होयेरे जो ॥ १० ॥ स्वामिनी जेहने माथे प्रसन्न दृष्टि जो । ते नर बोले स्वेच्छाचारे मोज-
सुरे जो ॥ निज स्वामिना अन्निप्राय जाणीने जेह जो । बोले ते नर सेवक साचा खोजसुरे जो
॥ ११ ॥ अन्निप्राय जाण्याविना हुं जे वोढुं स्वामीजो । ते माटे महाराज कोपजो नवि तुमरे जो
॥ हुं चित्तमां जाणुं स्वामी तुमैं वितराग जो । गर्जथी मांन्नी भवमां माचो नवि तुमरे जो ॥ १२ ॥
वली धर्म अर्थ ने कामने अनपेक्ष जो । चोथो रे पुरुषार्थ साधन तुमों रसीरे जो ॥ तोपण लो-

कीधां जाणे धनुष मदननां सार जो । कोविद उपमा एहवी दीये चित्त खरेरे जो ॥ १ए ॥ मंरु-
पमांहें फटिकना चार शाख जो । नील रतननां तोरण तिहांकण वांधीयारे जो ॥ कोइ स्थानके
स्फटिके वांधी रूमी भूमि जो । मनोहर लांवा कौसुंज वख तणावीयारे जो ॥ १२० ॥ कोइक स्थानक-
मांहें वाठ्या जव अदत जो । मंरुपमांहें वांध्या उज्ज्वल चंद्रुआरे जो ॥ उल्लोचनी चारे दिशमां
मुक्तामाल जो । जाणुं आवी दिशिणं हरख रचावीयारे जो ॥ २१ ॥ चार रतनकलशनी श्रेणि शो-
ने त्यांह जो । देवोणं यापी ते गगनसुं वाद करे रे जो ॥ वांस नीला शोभे चोरीमांहें सार जो ।
स्वामीवंशनी वृद्धिसूचक चित्त धरेरे जो ॥ २२ ॥ इंद्र कहे देवीने वली एहवी वाण जो । सुगं-
धाली वस्तु करो तुमैं लली ललीरे जो ॥ तुमैं धवल मंगल गाढ रुमां आज जो । वारणें स्वस्तिक
दीउ तुमैं मन रलीरे जो ॥ २३ ॥ तुमैं दधिदूर्वादिक मेलवो भली भात जो । वरवहुने अरघ
आपवाने भणीरे जो ॥ तुमैं माहिरामांहें चित्रामण रचावो जो । अद्भुत शोभा थाये आपण सहु-
तणीरे जो ॥ २४ ॥ ठामें ठामें रुमां कमल थपावो जो । पकवान रुमां करजो वीवाह काजमारे

पाठकवर दरशनसागर पत्रणे वाणी जो । गिरुआना गुण गातां नव निधि सवि लहरे जो ॥३१॥

॥ दुहा ॥ अपठर सहु टोले मली । इंद्राणीने वेण ॥ हरखित चित्त यईथकी । आवी ज-
क्ति धरेण ॥ १ ॥ सांकी रूमां आसणां । मंगल स्नान निमित्त ॥ सुमंगला ने सुनंदिका । बेसाडे
एकत ॥ २ ॥ धवल मंगलने गावतां । वे बहुअरने तत्थ ॥ देवी अच्यंगन करे । सुंदर कोमल
हृत्थ ॥ ३ ॥ पहेलां सुगंध तेलथी । बहुनुं चोड्युं अंग ॥ तदनंतर करे उगटणां । वे वधूने उत-
रंग ॥ ४ ॥ सुदम चणाना लोटथी । मांहे सुगंध द्रव्य ॥ अंगे उगटणां कथां । अपठरणे बहु
जव्य ॥ ५ ॥ कंचन कुंज जेल करी । दो बहुने न्हवरावे ॥ गंधकपाय वल्लथी । बहुतनू लूवरावे
॥ ६ ॥ अपठर बहुना केशने । वीटे शीतल वत्थ ॥ कन्याना कुंतलप्रते । दीये धूप वली तत्थ
॥ ७ ॥ दो पगकन्याना तिहां । मेंदी रंग्या सार ॥ विलेपन कीधां अंगने । देवीये तिण वार ॥ ८ ॥
॥ ढाल ॥ ४ थी ॥ प्रणमुं गिरिजारे नंदन । भूमीसर अलवेसर कानन फेरे सुखार ॥ ए देशी ॥
कन्यानी ग्रीवाविपे । अपछरा तिण वार ॥ पोअल काढे अतिनवी । नयनकमल सुखकार ॥ १ ॥

अदञ्चुत सोहे वनाव ॥ १२ ॥ नूपुर पगमां पहिरावीयां । रयणतणा श्रीकार ॥ ऊण ऊण नाद उठे
तिहां । कन्यागुण गाये अपार ॥ १३ ॥ ए रीनें कन्यातणो । करी शृंगार श्रीकार ॥ देवीये वेसा-
नीयुं । माहेरामांहे तेवार ॥ १४ ॥ माहेरामां कंचन आसने । वेठी कन्या दोय ॥ जंगम कटपतरु-
लता । मानुं आवी इहां जोय ॥ १५ ॥ ए त्रीजा अधिकारनी । सुंदर चोथी ढाल ॥ उवजाय
दरशने कही । आगल वात रसाल ॥ १६ ॥

॥ दुहा ॥ पाणिग्रहण कारजविपे । सज थावाने निमित्त ॥ आवी जिनने धीनवे । पुरंदर शु-
चचित्त ॥ १ ॥ हे स्वामि सवि लोकने । देख्तावो सवि रीत ॥ भोगकरमने जोगवो । आणो अ-
विह्व प्रीत ॥ २ ॥ इंद्र वचन प्रभु सांजली । जोगकरम निज जाण ॥ धीवांहे उद्यत थया । मानी
इंद्रनी वाण ॥ ३ ॥ कन्याना कारजप्रते । करे इंद्राणी सार ॥ वरना कारज सवि करे । शक्र ते
हंरख अपार ॥ ४ ॥ ढाल ५ मी ॥ देशी विवाह्दानी ॥ जुलं जुलं जिननुं स्वरूप । देखत मोहीये
त्रिभुवनभूय ॥ वदनकमल जिस्यो पुनमचंद । अम मन उलस्युं ठे जिणंद ॥ १ ॥ दंत हीरानी

मांडवाने वारणे त्यांहि । शक्र पत्तणे वाणी उठांहि ॥ तुमो इंद्राणी वाहिर आवो । कांइं विलंब
 नवि करावो ॥ ११ ॥ तोरण आव्या जिनवराय । मोतीयालें वधावो सुखदाय ॥ अर्घ आपो अ-
 रिहंत करमां । आरण कारण करो हवे क्षणमां ॥ १२ ॥ इंद्राणी इन्द्रनी वाणी । सुणी दिलमां हरख
 जराणी ॥ वेगें वाहिर आवी पद्दोती । जिनजीना मुखमांने जोती ॥ १३ ॥ दधि दूर्वा अद्दत जि-
 नने । इन्द्राणी तुं आपरे वरने ॥ मोतीए जिनने वधावो । तमें परखाना गीत गवावो ॥ १४ ॥
 एम वरने अर्घ अपावे । सुरपति हरखने पावे ॥ त्राकें प्होंखे तिद्दां इन्द्राणी । जिनजीने पोंखावे
 पविपाणी ॥ १५ ॥ पोंखे रवाये प्रभुने त्यांहि । इंद्राणी मनने उठांहि ॥ धूसर मूशल सरीउं स-
 वाई । इंद्राणी पोंखेरे जमाई ॥ १६ ॥ इन्दी पींकी लूण उतारे । पोंखण अवसर चित्तमां धारे ॥
 सरावसंपुट वाम पगे चांपे । तुज दुसमन जाजो कांपे ॥ १७ ॥ अर्घ देईने पोंखे इंद्राणी । आरण
 कारण कर लीधां ताणी ॥ माहिरामांहें क्षपत्र सधावे । जोसी थडने सुरपति आवे ॥ १८ ॥ समय
 वरते थाउं सावधान । इंद्र कहे तमो तो सझान ॥ इंद्राणी कन्या तुरत पधरावो । कोरां पानेत्र

तर चाले । इंद्राणी प्रतिज्ञा पावले ॥ २७ ॥ बरवहू साथे चोरीमां जाये । पूरव वारणे पेसे त्यांहें ॥
 देवता अगनि प्रगटावे । वेदीकुंरुमां ज्योति जगावे ॥ २८ ॥ अग्निधूमनी चाली रेखा । दिशोदि-
 शे जुए ठे लेखा ॥ स्वामी अग्निने प्रदक्षिणा देवे । सुमंगला सुनंदा साथे लेवे ॥ ३० ॥ प्रभुने
 दाहिणपासें नारी । पहेलुं मंगल होये सुखकारी ॥ बरवहू चोरीमाहें वेठा । सोवनकांति सोहे ग-
 रीठा ॥ ३१ ॥ धनुष पांचसें उच्च शरीर । सुरतरु मूकी कोण सेवे करीर ॥ परणे कृषन्त जिनवर-
 राय । सेवे सुरवर जेहना पाय ॥ ३२ ॥ वीजुं मंगल ए तिहां याये । हवे व्रीजुं मंगल गवाये ॥
 जिनपासे सुमंगला नारी । रूखें जीती रति मनोहारी ॥ ३३ ॥ व्रीजुं मंगल वळ्थुं त्यारे । जय जय
 ध्वनि थाये अपारे ॥ हवे चोथुं मंगल थावे । जिन नारी सुनंदा पावे ॥ ३४ ॥ अपठर जन गाये
 गीत । निसुणे श्रीपरमपुनीत ॥ इंद्र ब्राह्मणरूप करावे । वामपासे कन्या दोये ठावे ॥ ३५ ॥ इंद्र
 मागे दक्षिणा आपो । जिनजी वारो जवसंतापो ॥ प्रभुयें अविहर्ष धन दीधुं । इंद्रें समकोत निर-
 मल कीधुं ॥ ३६ ॥ रूम्मा आशीर्वाद तिहां दीधा । बहूवरना ठेडा जुदा कीधा ॥ इंद्रना मनोरथ

तदा । जोगवे कन्यासाथ ॥ राता माता नवि रहे । जगतारक जंगनाथ ॥ ४ ॥ सातावेदनी क-
रम पण । विण भोगन्यां न खीण ॥ चित्तमां राखे असंगता । भोगसुखे नवि लीन ॥ ५ ॥ ढाला ॥
॥ ६ ॥ द्दी ॥ माखीना गीतंनी देशी ॥ अथवा हमीरीयानी देशी ॥ ल्ये लाहो जोगनतणो । दोय
कन्यासु रंग ॥ रिपजजी ॥ पंच विषयसुख भोगवे । दिन दिन वधे उठरंग ॥ रिपजजी ॥ द्ये ला-
हो जोगनतणो ॥ ए आंकणी ॥ १ ॥ दोय कन्या अति निरमली । गुण सघलानुं धाम ॥ रि० ॥ देखीने
हुरखे इंदलो । गोल मुख अभिराम ॥ रि० ॥ द्येण ॥ २ ॥ नविन प्रवालसम अधर जस । सिंहण-
लंकी तेह ॥ रि० ॥ वैणी जुजंगम खारीखी । सेंथो शिर धरे जेह ॥ रि० ॥ द्येण ॥ ३ ॥ नयने
अंजन आंजीयां । काने शोन्ने ठे जाल ॥ रि० ॥ सुनंदा ने सुमंगला । हंससरिखी जेहनी चाल
॥ रि० ॥ द्ये० ॥ ४ ॥ दांत दानिमकली सारिखा । कुचछय श्रीफल जाण ॥ रि० ॥ नासा दीप-
शिखापरे । श्यामा चंपकवान ॥ रि० ॥ ल्ये० ॥ ५ ॥ कटिमेखला कटितटविपे । पढेरे पीतांबर वत्थ
॥ रि० ॥ चरणे नेउर रणऊणे । बोले ठे वाणी पसरथ ॥ रि० ॥ द्येण ॥ ६ ॥ आप करें विधिये

एक एकथी बहु शोचतां । प्रसवीयां मन उद्वास ॥ प्रि० ॥ ल्ये० ॥ १५ ॥ रमता ते कुमरें करी ।
 शोभे कृपञ्चकुमार ॥ रि० ॥ मेरुगिरि जिम सुरगणे । नदीतट हंसें श्रीकार ॥ रि० ॥ ल्ये० ॥ १६ ॥
 विंध्याचलें जिम हाथीया । क्रीडा करे उहांह ॥ रि० ॥ तिम ते सवि कुंअर मली । दिन दिन
 रमता त्यांहिं ॥ रि० ॥ ल्ये० ॥ १७ ॥ तिणवारें कालदोपथी । घड्यो सुरतरुनो प्रजाव ॥ रि० ॥ दि-
 वस सूखें दीठातणे । तेजनी हानि वनाव ॥ रि० ॥ ल्ये० ॥ १८ ॥ माहोंमाहें युग्मीतणे । प्रग-
 ट्या चार कषाय ॥ रि० ॥ जिम पीपळाना वृक्षमां । लाखना कण प्रगटाय ॥ रि० ॥ ल्ये० ॥
 ॥ १९ ॥ हवे ते सघला युगलीयां । उद्धवी त्रणें नीति ॥ रि० ॥ उत्तम पंथ तजी करी । अनाचा-
 रमां धरे प्रीति ॥ रि० ॥ ल्ये० ॥ २० ॥ एकदा मित्रीने युगलीयां । आढ्यां स्वामिनी पास ॥ रि० ॥
 ते सघलो असमंजस । विनत्री कहे उद्वास ॥ रि० ॥ ल्ये० ॥ २१ ॥ मति श्रुत अवधिज्ञानथी ।
 जाणे सगळ चरित ॥ रि० ॥ स्वामी युग्मी जनप्रते । इम जांखे वचन पवित ॥ रि० ॥ ल्ये० ॥
 ॥ २२ ॥ मर्यादा उद्धंघता । तस शिक्षा दातार ॥ रि० ॥ न्यायविधि निपुण होये । वारे ते अनाचा-

ढाल ॥ रि० ॥ उवझाय दर्शन इम कहे । आगल वात रसाल ॥ रि० ॥ ल्ये० ॥ ३१ ॥

॥ डुहा ॥ कुण कंपावे माहरुं । सिंहासन इणवार ॥ उपयोग ये पुरंदरो । जाणे चितमजा-
र ॥ १ ॥ अवधिज्ञाने जाणीने । राज्यस्थापन काज ॥ ततखिण इंद्र आवीया । प्रणम्या श्रीजिन-
राज ॥ २ ॥ सौधर्मा इंद्र तदा । कांचनवेदी कीध ॥ तिहां उत्तम सिंहासन । थाण्डुं निर्मल ली-
ध ॥ ३ ॥ देवें आण्यां तीर्थजल । तेणे जिनशिरमांहि ॥ अभिपेक सुंदर कयों । वाजित वाजें उठां-
॥ ४ ॥ पठी सर्व सुरासुरें । कंचनकलश जरेय ॥ अन्निपेक जिननो कयों । आतम शुद्ध करेय ॥
॥ ५ ॥ ऊग्यो बीज शशीपरें । पहेलो कृपज्ञ राजान ॥ पंचांगें प्रणमे सुरा । मन वच तनु साव-
धान ॥ ६ ॥ श्रीखंढने घसी करी सुरांगना तिण वार ॥ करे विलेपन स्वास्मिने । मनमां हरख अ-
पार ॥ ७ ॥ मोती माणिकनां जलां । पहेराव्यां अलंकार ॥ जिम कल्पतरु नवपल्लवे । शोभे राय
श्रीकार ॥ ८ ॥ दिव्य वसन पहेरावीयां । चंद्रकिरणसम जेह ॥ चूआ सुगंध महमहे । जिनदेहे
ससनेह ॥ ९ ॥ स्वामिना शिरपर तिहां । वासवें धर्युं ठत्र ॥ कीरोदधिसम ऊजळुं । जाणे जश ए

॥ १ ॥ यतः—धनुषां द्वादशशता—न्युच्चैस्त्वष्टशतं तले ॥ व्यायामे शतमेकं स । व्यधाद्धप्रं सखा-
 तिकं ॥ १ ॥ पूर्वढाल ॥ चोरासी चण्टा जिहां । अयोध्या नगरी मोजारे ॥ जे जोइयें ते तिहां
 मले । नव नव वस्तु प्रकारे ॥ न० ॥ २ ॥ सुरहोयाना हाट सामटां । चूआ अजर चंपेले ॥ क.
 पूर कस्तूरीना कूपला । महमहे त्यां मोगरेले ॥ न० ॥ ३ ॥ गांधीचे मांड्यारे बहुअलां । केसर
 तज ने नमाले ॥ अंबर चंदन अतिघणां । तपखीर अवीर गुलाले ॥ न० ॥ ४ ॥ तंबोली पण
 तिहां घणा ॥ वेठा हाट विचाले ॥ बाळी वीमां दीये पाननां । सुरजि काथो चुनाले ॥ न० ॥
 ॥ ५ ॥ कीधी कंदोइयेंरे सूखमी । दीठे पाणी गले दाढरे ॥ घेवर लाहुने खाजलां । साटा मेसुव
 ठे गाढरे ॥ न० ॥ ६ ॥ सोनार घाट घडे घणा । कुंमज त्रोट्टी कंदोररे ॥ मुकुट वींटीनेरे चेडला ।
 पण ते चोटाना चोररे ॥ न० ॥ ७ ॥ मणीयारे मांड्यारे मूगीआ । प्रोयां मोती प्रवालरे ॥ कंकु
 सिंहरनारे कूपला । जलो दीसे तिणे भाले ॥ न० ॥ ८ ॥ दरीआई मांकीरे दोसीए । बुलबुल च-
 समा बहुमुखरे ॥ सरवती मलमल ने दोरीया । पामरी ने पटकले ॥ न० ॥ ९ ॥ नाणावटी नी-

मीउ प्रासादरे ॥ नात्रिराजाने वासते । सोनानो आह्लादरे ॥ न० ॥ ३९ ॥ पूर्वदिशें जरततणो ।
 सातभ्रूमीउ आवासरे ॥ सर्वतोन्नद्र नामें अठे । वृत्ताकार सुखवासरे ॥ न० ॥ ४० ॥ अगनिखूजें
 बाहूवलतणो । प्रासाद जाणो श्रीकारे ॥ शेप कुमरनारे जाणीयें । ते दोयवीचें मनोहाररे ॥ न० ॥
 ॥ २१ ॥ मध्य जागें आदिदेवनो । एकवीस भूमीउ साररे ॥ रयण प्रासाद इंदो करे । सोवनकल-
 श सुखकाररे ॥ न० ॥ २२ ॥ व्यापारी व्यवहारीया । लील करे लख कोमरे ॥ वनिता पुत्रवती
 चहू । गात्रे कांइ नचि खोमरे ॥ न० ॥ २३ ॥ पुण्य करे परीगल सहू । उत्तम चाळे आचाररे ॥ पाळे
 प्रीति कर्या पठी । नगरतणां नर नाररे ॥ न० ॥ २४ ॥ राजमंदिर रलीयामणां । ऊरुखा मंफित चो-
 मेररे ॥ गढ मढ देवल दीपता । फुटरी वामी चोफेररे ॥ न० ॥ २५ ॥ वीथमा कूआने वावकी ।
 नदी तलाव नवाणरे ॥ परिगल पाणी सहूको पीये । मीतुं अमीयसमानरे ॥ न० ॥ २६ ॥ वली ध-
 नदें भरावीयां । व्यापारीतणां गेहरे ॥ वस्त्र भूषण धन धान्यथी । खजाना अक्षय वली तेहरे ॥
 ॥ न० ॥ २७ ॥ वज्र इंद्रनील रयणनां । घरनी ज्योति ठे तिहांयरे ॥ ज्ञीत विना चित्रामण तिहां ।

॥ दुहा ॥ श्री कृष्ण महीपालजी । चारे बुद्धिनिधान ॥ राजकार्य चलवे मुदा । एहवा क-
 र्य प्रधान ॥ १ ॥ चौर्यादिक राखणभणी । करे प्रभु कोटवाल ॥ सह लश्करने राखवा । कर्मा से-
 ना राखवाल ॥ २ ॥ घडावीया रथ नवनवा । लीधा वृषज गजराज ॥ नाजितनय इम थापतो ।
 अंगरक्षक सुखसाज ॥ ३ ॥ रविघोटक स्पर्धा करे । चलवंत ग्रीवा जास ॥ एहवा घोडा धारतो ।
 राजा कृष्ण उद्वास ॥ ४ ॥ धैर्यादिक परीक्षा करी । रूमी स्त्रीने त्याहिं ॥ नाजिसुत ग्रहतो हवो ।
 निज मनने उद्याहिं ॥ ५ ॥ जे जे नृपनी नीतिमां । जे जे जोड्यें वस्त ॥ प्रगटावे स्वामी तिहां ।
 निज विज्ञान प्रशस्त ॥ ६ ॥ कालदोषथी तेसमें । सुरतरू विछेद जाय ॥ कंद मूल फल व्यावली ।
 ज्ञाग्यहीन नर खाय ॥ ७ ॥ शालि गोधूम मग चणा । उपना तृणपरें त्याहिं ॥ काचा खाये मान-
 वी । झुधा पीडिल ज्याहिं ॥ ८ ॥ पण ते नरना पेटमां । निरंतर दुःखे तेह ॥ तेणें प्रभुने चीनवी ।
 निज दुःख कहे ससनेह ॥ ९ ॥ तेहनी निसुणी वारता । स्वामी जंपे एम ॥ करमां मसळी तुमें
 भखो । अन्न जरसे तुम प्रेम ॥ १० ॥ इम करतां पण नरनाणें । पेटे न जरे धान ॥ वेदना थाये

मीजी कहे कालने दोषे । प्रगढ्यो मूल तेजकायरे ॥ एकांत रुद्ध एकांत सिग्ध । कालें अगनि न
 आयरे ॥ यु० ॥ ए ॥ तुमो एहनी पासे रहीने । पूरवे कही विधि तेणरे ॥ अगनिमांहे धान्य प-
 कावी । खाउं तुमें अम वेणरे ॥ यु० ॥ १० ॥ ते मुग्ध लोकें तिम करतां । अन्न बढ्युं वहिमोजारे
 ॥ आवी प्रभूने एम कहे जन । अगनि भूख्यो ठे अपाररे ॥ यु० ॥ ११ ॥ स्वामी नवि कांइ अमने
 आपे । कूख जरे स्वयमेवरे ॥ सघळुं धान्य तो तेहीज एकलो । खाये ठे अहमेवरे ॥ यु० ॥ १२ ॥
 तेवारे प्रभु गजपर चढीने । कहे शुग्मीउने एमरे ॥ लीखो पिंरु तुमो लावी आपो । माटीनो मुज
 प्रेमरे ॥ यु० ॥ १३ ॥ माटीपिंरुने प्रभु मगावी । कुंजस्यले आपी तेहरे ॥ हाथें विस्तारी प्रभुजीयें
 । पात्र आकार कयों जेहरे ॥ यु० ॥ १४ ॥ यत आदिचरित्रे विनयचंद्राचार्यकृते—स्थानत्रंशखरा-
 धिरोपणशिरःस्यविद्वसंधारण—प्रेखत्पांशुनिवेशपादहननक्लेशत्रमायाः क्रियाः ॥ धात्रा यद्यपि चक्रिरे
 मृदि तथाप्यूर्वीजवत्वादियं । पात्रीभूय परोपकारकृद्भूतस्मात्कुलीनोऽद्भुतः ॥ १ ॥ ढाल ॥ पहेछुं
 शील्प जिनजीयें कीधुं । जनप्रतें कहे तेहरे ॥ बीजां जाजन तुम करजो । पढी थापजो अगनियें

वली कला बहोतेर स्वामी । शीखवे जरतने त्यांहिरे ॥ भरत पण निज जाइ सुतने । एम प्रसरे
 विद्या ज्यांहिरे ॥ यु० ॥ २४ ॥ आपी विद्या रुढे पात्रे । प्रसरे ते शतशाखरे ॥ कुपात्रे ते अनरथ-
 कारण । एहवी शास्त्रे जाखरे ॥ यु० ॥ २५ ॥ यतः—विक्रियाकारि मंदाग्नौ । सुस्निग्धं जोजनं य-
 था ॥ तथाधिकविकाराय । कुपात्रे निहितं श्रुतं ॥ १ ॥ उपदेशो हि मूर्खाणां । प्रकोपायनहेतवे ॥
 पयःपानं जुजंगानां । केवलं विषवर्धनं ॥ २ ॥ ढाल ॥ बाहुबलने प्रभु आपे । अनेक लक्षण भेदरे
 ॥ हस्ति अश्व स्त्रीपुरुषमां । धरावे मन अविठेदरे ॥ यु० ॥ २६ ॥ जमणे हाथे अढार लीपीने ।
 ब्राह्मीने देखाडे स्वामीरे ॥ वाम हाथें सुंदरीने । देखमावे गणित अन्निरामरे ॥ यु० ॥ २७ ॥ मान
 उनमान वस्तुनां जे । वली वाहन सामानरे ॥ मोती प्रोवां ह्रीरा वीधवा । देखडावे भगवानरे ॥
 यु० ॥ २८ ॥ राजा प्रत्यक्ष कुलपतिसाखें । अयो ए व्यवहाररे ॥ नागपूजा अने धनुर्वेद । चिकित्सा
 व्यवहाररे ॥ यु० ॥ २९ ॥ अर्थशास्त्र बंधघात-बंधादिक व्यवहाररे ॥ एह जनक एह जननी ।
 नार्यां जाइ सुत आचाररे ॥ यु० ॥ ३० ॥ माहेरुं घर ने माहेरुं धन । एह विधि प्रकटायरे ॥ वी-

ढाल आठमी । कही चरित्र अनुसारें ॥ उवझाय दर्शनतणी वाणी । भवी धारो मनहमोजारें ॥ यु० ॥

॥ डुहा ॥ श्रीकृपचमहीपालजी । भेद करे वली चार ॥ उग्र भोग राजन्य दक्षिण । कुलना
कीध प्रकार ॥ १ ॥ उग्र दंरुने जे करे । उग्रकुल जाणो तेह ॥ भोगकुल मंज्यादिक जला । कपजें
थाप्या जेह ॥ २ ॥ राजकुल ते जाणीयें । समवय प्रभु संघात ॥ शेष नर ते जाणीयें । दक्षिणकु-
ल अवदात ॥ ३ ॥ अपराध जेहनो जेहवो । तास तेहवो दंरु ॥ जिम चित्रमांना चोरने । वृत्त-
टघात प्रचंरु ॥ ४ ॥ ए रीते न्यवहारने । नवो रचीने त्याहिं ॥ जाणुं नवोडा स्त्री परें । सुख भो-
गवे जिन उठाहिं ॥ ५ ॥ दंरुयकी जन वीहता । न करे चोरी लगार ॥ खेत्र उद्यान घरतणी ।
न करे कोइ परचार ॥ ६ ॥ वर्षाकाले वरसतां । जलधर धान्यनिष्पत्ति ॥ न्यायधर्म श्रीकृपजनो ।
होये जनसंपत्ति ॥ ७ ॥ जनपद धान्यक्षेत्रें करी । ईक्षुवाकें वळी सार ॥ गोकुलें करी शोचतो ।
कृपचनेश श्रीकार ॥ ८ ॥ नृप अन्नपेकथी मांकीने । पृथ्वीने पालंत ॥ त्रेसठलाख पूरव तदा ।
राजा लील करंत ॥ ९ ॥ ढाल ॥ ए मी ॥ राग वसंत ॥ श्रीगिरनारे त्रण कढ्याणक । यडुपतिकेरां

वरण फूलनी । गूंधी रुक्मी मालारे ॥ एहवी माला प्रियाने आपी । करतां मदनना चालारे ॥ ५० ॥
 ॥ ए ॥ खीलासहित निज प्रिया तिहां । फूलना दफा नाखेरे ॥ प्रीतें जरतार निज हाथें जीले ।
 जाणे स्मरशरनो रस चाखेरे ॥ ५१ ॥ ए रीतें उद्याननीमाहें । नगरना लोक बहु रमतारे ॥
 ते देखी चिंतवे स्वामिजी । एहबुं में किहां दीतुं भमतारे ॥ ५२ ॥ इम चिंतवतां अवधि-
 ज्ञाने । प्रभुयें अनुत्तर सुखने दीनारे ॥ पूर्वे भोगव्यां में तिहां बहुलां । पण तृप्ति न पाम्यो सुख
 मीनारे ॥ ५३ ॥ पुनरपि चिंतें स्वामी धिग ए । मोहपास दुखदाइरे ॥ विषयें व्याप्यो धिग
 ए आतम । नवि जाणें हितदाइरे ॥ ५४ ॥ अहो संसारना कूपमां चेतन । करमें पडे स्वय-
 मेवरे ॥ अरघटघटीन्यायें निरंतर । गमनागमन नितमेवरे ॥ ५५ ॥ धिग धिग मोहांध मन
 ठे नरनां । फोगट जनम गमायरे ॥ रातदिवस अफल तस होवे । आतमकाज नवि थायरे ॥ ५६ ॥
 ॥ ५७ ॥ राग द्वेष मोहनी ए जगमां । नरमनमां जे धर्मेरे ॥ मूलथकी उखेकी नाखे । जिम मू-
 पिका तरुमर्मेरे ॥ ५८ ॥ १६ ॥ अहो मूढपणुं जुळें ए नरनुं । वरुपरे क्रोध वधारेरे ॥ आतमसंप-

नीमांहे । रागांध दीये वळी कानरे ॥ ते नरनो स्वारथ वगडे तिहां । नवि थाये सावधानरे ॥ २० ॥
 ॥ २५ ॥ भूतसरिखो अई पंच विषये । सुख लपटाये एह जीवरे ॥ धिग धिग ए जवअटवीमांहे ।
 रहेबुं होय सदीवरे ॥ ३० ॥ २६ ॥ यत आदिनाथचरित्रे --- जवारण्यं जीमं तनुगृहमिदं विद्रवहुलं
 । वली कालश्चोरो नियतमसिता मोहरजनी ॥ गृहीत्वा ध्यानासिं विरतिफलकं शीलकवचं । समा-
 धानं कृत्वा स्थिरतरुदृशो जायत जनाः ॥ १ ॥ ढाल ॥ इणी रीतें वैराग्यनी भावना । रसरंगित
 जगवानरे ॥ मोहपाशविहेदनकाजे । धर्मक्रिया सावधानरे ॥ २७ ॥ २७ ॥ स्वामिना परिणाम तो
 एहवां । ययां निश्चल मन ज्यारे ॥ नव लोकांतिक देवो ततखिण । जिनने वंदे त्यारे ॥ ३० ॥
 ॥ २८ ॥ सारस्वत १ अने आदित्य २ । वहि ३ अरुण ४ गर्दतोय ५ नामरे ॥ तुपित ६ अव्यावाध
 ७ मरुत ८ रिष्ट ९ । नव नाम ए अजिरामरे ॥ ३० ॥ २९ ॥ वंचंदेवलोके त्रीजे प्रतरे । रहेनारा
 ए देवरे ॥ चरणंबुज स्वामीना नमीने । विनती एम कहेवरे ॥ ३० ॥ ३० ॥ यतः श्रीश्रेणिकच-
 रित्रे --- श्रीब्रह्मलोके प्रतरे तृतीये । लोकांतिकास्तत्र वमंति देवाः ॥ एकावताराः परमायुरष्टौ । ज-

॥ दुहा ॥ स्वामीवचन इम सांभली । जरत बाहुवली नंद ॥ दीनस्वरे कहेता हवा । एहवां
वचन अमंद ॥ १ ॥ स्वामी तुज चरणबुजे । अमने लोटतां सूख ॥ रतनसिंहासने वेसतां । सा-
हसुं होये दुःख ॥ २ ॥ पगें करी तुम आगलें । दोढ्यां जे होये शर्म ॥ गज चढवुं ते सुख नहीं ।
अम मन जाणो मर्म ॥ ३ ॥ तुज पदपंकजठायमां । अमने जे ठे सूख ॥ उज्ज्वल ठत्र धरावतां ।
साहसुं होये दुःख ॥ ४ ॥ तुज विरहे नृपसंपदा । अम्हारे शुं काम ॥ तुज सेवा दीरोदधि । आगे
राज नकाम ॥ ५ ॥ पुत्रवयण निसुणी प्रभु । कहे एहवी वाण ॥ अम्हें राज्य तज्युं सही । वरसुं
अविचल ठाण ॥ ६ ॥ ते माटे मुज आणने । मानो पुत्र विनीत ॥ सिद्धादेशतणीपरें । धारो निश्चें
प्रीत ॥ ७ ॥ जरतें वचन मानीलं । स्वामीनुं तिणवार ॥ राज्यें स्थाप्यो जरतने । घर घर हरख
अपार ॥ ८ ॥ स्वामिना आदेशथी । सचिवादिक परिवार ॥ अभिपेक कीधो जरतनो । चामर
वीजे नार ॥ ९ ॥ मुक्ता भूषण अंगमां । पहेरान्यां सुखदाय ॥ हरखकारी शशीपरें । भूपति प्रणमे
पाय ॥ १० ॥ निज कल्याणनी वांढना । करता सेवे भूप ॥ इढापूर्ण सुरतरु । चक्री जरत अंनूप

शैना रची पालखीरे । हरियें प्रभुने काज ॥ जि० ॥ पालखीमां स्वामी चढ्यारे । लेवा संजमराज
 ॥ जि० ॥ ५ ॥ नरें उपानी पालखीरे । तदनंतर सुरें त्यांहि ॥ जि० ॥ इणी रीतें उपावतारे । चा-
 ल्या मारगमांहि ॥ जि० ॥ ६ ॥ गुहिरां गाजे घनपरेरे । वाजित्र नव नव ठंद ॥ संजम रंग लागो
 ॥ ए आंकणी ॥ जय जय शब्द मुखे करेरे । हेजे मानवधुंद ॥ सं० ॥ ७ ॥ विहुंपासे चामर ढलेरे
 । श्रीकृष्णने त्यांहि ॥ सं० ॥ शिविकामां प्रभु शोचतारे । शाश्वत जिनपरें ज्यांहि ॥ मं० ॥ ८ ॥
 अढलक दानें वरसतारे । जिम पुष्कर जलधार ॥ सं० ॥ लूण उतारे देवांगनारे । मनमां हरख
 अपार ॥ सं० ॥ ९ ॥ जगवंतप्रतें देखवारे । सहु दोडे पुरलोक ॥ सं० ॥ स्वामीने देखणभणीरे ।
 वृद्धें जमीया लोक ॥ सं० ॥ १० ॥ केई स्वामिने देखवारे । आरोहे मारगसद्य ॥ सं० ॥ रविआत-
 पने नवि गणेरें । जिनभक्तें गतठद्य ॥ सं० ॥ ११ ॥ अश्वें चढ्या केई नरारे । अवलोकन निमित्त ॥
 सं० ॥ दोमावी निज अश्वनेरे । जिन वंदे पवित्त ॥ सं० ॥ १२ ॥ केडे तेढ्यां ठोकरारे । ऊज्जी जूए
 नार ॥ सं० ॥ जिनने वधावे तंभुलेरे । स्त्रीउ केई तिणवार ॥ सं० ॥ १३ ॥ बहु वरसखंगें जीवजोरे ।

लतीरे । माता पत्नी सार ॥ सं० ॥ पुली वली अन्य नामिनीरे । आसीस दीये तिणवार ॥ सं० ॥
 ॥ २३ ॥ सिद्धार्थ उद्याने आबीयारे । जगपति रुपज त्याहिं ॥ सं० ॥ शिविकार्थी प्रभु ऊनरेरे ।
 वेसे अशोकतरुतांहिं ॥ सं० ॥ २४ ॥ वख माल्य भूषणप्रतेरे । तजीयां श्रीजिनराय ॥ सं० ॥ कोमल
 देवदूष्य वखनेरे । खंथे थापे सुराय ॥ सं० ॥ २५ ॥ चैत्रवदी आठम दिनेरे । उत्तरापाढा चंद्र-
 योग ॥ सं० ॥ दिवसना पछिम जागमारे । जयरव थाये गतसोग ॥ सं० ॥ २६ ॥ नर अमर जुए
 जिनप्रतेरे । वाजे बहु वाजित्र ॥ सं० ॥ चोमूठी लोच केशनोरे । करे जिनजी पवित्र ॥ सं० ॥ २७ ॥
 चारे दिशजणी शेषनेरे । मानुं दीये जगवान ॥ सं० ॥ लेवा केशप्रतें तदारे । इंद्र ययो सावधान
 ॥ सं० ॥ २८ ॥ सुधर्मा इंद्र प्रभुतणारे । केश ग्रहे वखमांहिं ॥ सं० ॥ वर्णान्तरना तांतणारे । कुं
 तल शोभे त्यांहिं ॥ सं० ॥ २९ ॥ शेष केशप्रतें जगपतीरे । जेखेक्या पंचम मूठ ॥ सं० ॥ केश ऊ-
 खेडे तेढेरे । हरियें माग्या पूठ ॥ सं० ॥ ३० ॥ कंचनकांति ताहरे खन्नेरे । केशवद्वारी ए सार ॥
 सं० ॥ वायरे कुलती शोजतीरे । मरकतमणिमनुहार ॥ सं० ॥ ३१ ॥ हरिवचने प्रभु राखीयारे ।

सारे सेव ॥ ४ ॥ अखंरु ब्रह्मचारी तुमो । तेजें दीपो जाण ॥ मदन तिमिर घूकाळिने । नासण-
हार सुजाण ॥ ५ ॥ पदमात्रमां तुमें प्रभु । परिग्रह ठंड्यो सर्व ॥ निजपरिणति अंगी करी । वारो
मोह अखर्व ॥ ६ ॥ पंच महाव्रत भारने । वहेवा वृषजसमान ॥ भवसायर तरवाभणी । तुमो थ-
या सावधान ॥ ७ ॥ पंचमहाव्रतनी तमो । जगिनी धारो पंच ॥ समिति शुभमते आदरी । टाळो
कर्मप्रपंच ॥ ८ ॥ आत्मारामे मन वस्युं । वचन संवर तुम पास ॥ तनुचेष्टा दूरें तजी । तूज नमो
उद्धास ॥ ९ ॥ राजामाहे प्रथम नृप । प्रथम यति तुमो सार ॥ तीर्थकर पहेला तुमो । त्रिविध
नमो मनोहार ॥ १० ॥ ए रीतें प्रभुने शुणी । इंद्रादिक सवि देव ॥ नंदीश्वरस्त्रीपें गया । जिनवंदन
ततखेव ॥ ११ ॥ तिहां अगाड महोत्सव । करी सुरा निज ठाण ॥ पहोता हर्पेने धारता । पवित्र
कर्यो अष्पाण ॥ १२ ॥ नाथप्रतें प्रणमी करी । जगत धाहूवल नंद ॥ निज निज थानक सवि गया ।
जिनगुण धरत आनंद ॥ १३ ॥ ढाल ॥ १४ मी ॥ पन्नर कुलगर ऊपना । प्रतिश्रुतने सनमंत ॥
मेरे ढाल ॥ ए देशी ॥ श्रीकृष्णजिन महाव्रती । कथादिकसंजुत ॥ मेरे ढाल ॥ विचरे पृथिवी-

प्रते । खाए नहीं व्रतमांहे ॥ मे० ॥ स्वादिष्ट जल पण नवी पीये । ननुशुश्रुष नवि चाहे ॥ मे० ॥
 ॥ श्री० ॥ १० ॥ नाहे नहीं एह दिनप्रते । विलेपन नवि दीए देह ॥ मे० ॥ वस्त्र आभूषण मा-
 द्यने । अंगीकरे नहीं एह ॥ मे० ॥ श्री० ॥ ११ ॥ रज लागे प्रभुने तनें । माये दिनकर ताप
 ॥ मे० ॥ इहे नवि शय्याप्रते । नवि लागे थाक संताप ॥ मे० ॥ श्री० ॥ १२ ॥ टाढ तरुकांनी वे-
 दना । तेणें क्लेश न हुंत ॥ मे० ॥ छुधाप्रतें गणता नथी । तरसप्रतें न गणंत ॥ मे० ॥ श्री० ॥
 ॥ १३ ॥ निद्राप्रतें नवि सेवता । अमनें न जूए आंखे ॥ मे० ॥ तो वोढ्यानी वातकी । शी होवे
 नवि जाखे ॥ मे० ॥ श्री० ॥ १४ ॥ पुत्र कलत्र परिग्रहथकी । वरजित एह जगवान ॥ मे० ॥ अ-
 म्हे नवि जाणुं शुं प्रभु । दिलमां ध्याये सावधान ॥ मे० ॥ श्री० ॥ १५ ॥ जरतप्रमुख सज्जनतणुं ।
 अमें नवि मान्युं कहेण ॥ मे० ॥ बुद्धिवंतें मन धारां । तिर्यचना पण वेण ॥ मे० ॥ श्री० ॥ १६ ॥
 कछमहाकछने तिण समें । बीजा कहे ते राय ॥ मे० ॥ स्वामिना अजिप्रायने । तुमें भाखो सुख-
 दाय ॥ मे० ॥ श्री० ॥ १७ ॥ खांस सेवक तुमें तेहना । तुमने कहीयें तेण ॥ मे० ॥ अम सघ-

लानां सांजलो । एहवां सारां वेण ॥ मे० ॥ श्री० ॥ १७ ॥ भूख जीपे ए प्रभू किहां । आपण
कीटसमान ॥ मे० ॥ तरसने जिन जीपे किहां । किहां आपण भेक उपमान ॥ मे० ॥ श्री० ॥ १८ ॥
आतप सहे प्रभुजी किहां । किहां ठायामत्कुण आप ॥ मे० ॥ टाढे नवि धूजे प्रभु । टाढे थाये
आपणने कांप ॥ मे० ॥ श्री० ॥ १९ ॥ किहां जिन निद्रारहित ठे । निद्रावश आपण क्यांहिं ॥ मे० ॥ जिन क्यां-
ये आसन नवि दहे । आसन इच्छक आपण क्यांहिं ॥ मे० ॥ श्री० ॥ २० ॥ आजीविका करवा-
जणी । शुं लेइशुं निज राज ॥ मे० ॥ अथवा राज्य जरतें ग्रह्यां । नवि सीजे एको काज ॥ मे० ॥
॥ श्री० ॥ २१ ॥ सेवा करीयें शुं भरतनी । आजीविकाने हेत ॥ मे० ॥ आपणे स्वामीने तजी ।
जातां लज्जा लेत ॥ मे० ॥ श्री० ॥ २२ ॥ तेमाटे तुमों वृद्ध ठो । वतावो शुभ पंथ ॥ मे० ॥ उत्तर
बलतो कइ कहे । तुमों कहो शुं पल्लिमंथ ॥ मे० ॥ श्री० ॥ २३ ॥ जो स्वयंभूरमणसमुद्रनो । ताग
पामें नर कोय ॥ मे० ॥ तो जिनना अग्निप्रायनो । पार पामे नर सोय ॥ मे० ॥ श्री० ॥ २४ ॥
आगें स्वामी बोलता । ह्रमणां मौन धरंत ॥ मे० ॥ मुखथी कइं जांखे नही । एहवा ए भगवंत

॥ मेण ॥ श्री० ॥ १६ ॥ एकठा मलीने ते सहु । विचारी मनमाहिं ॥ मे० ॥ गंगातट वनमां गया । कंदमूल खाए उठाहिं ॥ मेण ॥ श्री० ॥ १७ ॥ ते कालथी आज दिनलगे । वनवासी तापस जात ॥ मे० ॥ प्रवर्ती पृथिवीतले । कृपचेदेव मन ध्यात ॥ मेण ॥ श्री० ॥ १८ ॥ ए त्रीजा अधिकारनी । इयारमी शुभ्र ढाल ॥ मेण ॥ पाठकवर दर्शन कहे । सुणतां मंगलमाल ॥ मे० ॥ श्री० ॥ १९ ॥

॥ दुहा ॥ कच्छ महाकच्छ नृपतणा । विनयवंत वे नंद ॥ स्वामिनी आझायकी । गया परदेश अमंद ॥ १ ॥ केतो काल व्यतिक्रमी । नमि विनमि ए दोय ॥ पितासमीपे आवीया । तिण वनमाहिं सोय ॥ २ ॥ पिताप्रतें देखी करी । चिंता लागी तास ॥ कृपचननाथ स्वामी ठते । केम हुआ नीरास ॥ ३ ॥ एह अवस्था तातनी । इण वनमां रहो केम ॥ किम ए फाटां दूगमां । नवि कोईसुं प्रेम ॥ ४ ॥ अंगराग गात्रे हतो । हमणां लागे रेत ॥ तेज गयुं सवि मुखंतणुं । अम साथें नवि हेत ॥ ५ ॥ फूले वास्यो चोटलो । हमणां जटा ठे जोर ॥ पूर्वे गज आरोहता । पंगें किम चालो घोर ॥ ६ ॥ इम बोली दोये नंदना । नमी पिताने त्याहिं ॥ केम अवस्था एहवी । पूठे ते

उठांहि ॥ ७ ॥ कछ महाकच्छ पुढने । जापे निजवृत्तांत ॥ राज तजी रिसहेसरु । दीक्षा लीधी
 दांत ॥ ८ ॥ प्रभुयें सहू वसुंधरा । सुतने वहेची दीध ॥ अम्हे पण साथे तदा । दुर्ग्रह व्रत ए
 लीध ॥ ९ ॥ दुष्कर व्रत ए पालतां । थिर न रहां परिणाम ॥ धुधा तृषा न सही शकुं । चिंता
 लागी वाम ॥ १० ॥ व्रतमां पीढा पामतां । व्रत मूक्यां अमे आंहों ॥ जिनअंथे न चली शकुं ।
 नापसव्रत उछांहि ॥ ११ ॥ गृहवासें नवि वांठना । वसवानी मनमांहि ॥ गंगातट बसीयें अमो ।
 लही शीतलतरुठांहि ॥ १२ ॥ कंदमूल फल खाइने । करं भव पूरण आंहि ॥ भजन करं जिनरा-
 जनुं । मनशुद्धें उछांहि ॥ १३ ॥ तातवचन इम सांजली । प्रणमी दोय कुमार ॥ जिनपतिचरणे
 आवतां । जिनने वंदे सार ॥ १४ ॥ निस्संगी अरिहा प्रभु । ते नवि जाणे दोय ॥ जिनजी काठ-
 सगे रखा । करे वीनति सोय ॥ १५ ॥ ढाल १२ मी ॥ कुकरु देखी कुकरुने मन मान्युं लाल ।
 चिंते चित्तमोजार ॥ अहो मन मान्युं लाल ॥ ए देशी ॥ नमिविनमि जिन देखीने । मन मान्युं
 लाल ॥ वीनति करे एम । अहो मन मान्युं लाल ॥ तुमें परदेशे अम मोकल्या ॥ म० ॥ तुम

साथें बहु प्रेम ॥ अण ॥ १ ॥ जरतादिक सवि पुत्रने ॥ मण ॥ वहेंची भूमिका दीध ॥ अ० ॥ भा-
 खी अम वेहू जणी ॥ म० ॥ एह शुं तुमें कीध ॥ अण ॥ २ ॥ हवे पण आपो अमभणी ॥ म० ॥
 प्रसन्न करो अम्ह नाथ ॥ अण ॥ दोष अमारो ठावरी ॥ म० ॥ तुमें विश्वना नाथ ॥ अण ॥ ३ ॥
 तुमें पण बोलता नथी ॥ मण ॥ तो आप्यानी शी वात ॥ अ० ॥ उत्तर कांडं न दीये प्रभु ॥ म० ॥
 निरमम गुणें अवदात ॥ अण ॥ ४ ॥ बीजाने नवि जाचीयें ॥ मण ॥ जो पण तूमथी काज ॥ अण ॥
 अम पुत्रनुं सीजसे ॥ म० ॥ उपकारी महाराज ॥ अ० ॥ ५ ॥ दोये एम निश्चय करी ॥ मण ॥
 प्रभुजीनी करे सेव ॥ अण ॥ नखिनीपत्रें नीर लेइने ॥ म० ॥ ठटकाव करे नितसेव ॥ अ० ॥ ६ ॥
 धर्मचक्री प्रभु आगळें ॥ मण ॥ प्रजाते फूलनो पुंज ॥ अण ॥ नसि विनसि करे दिनप्रतें ॥ म० ॥
 दोलतनो दीउ गंज ॥ अण ॥ ७ ॥ वेहुपासे कजा रहे ॥ मण ॥ हाथे ग्रहीने तरवार ॥ अ० ॥ मा-
 नुं मेरुगिरिप्रतें ॥ म० ॥ रवि शशि शोभे सार ॥ अ० ॥ ८ ॥ त्रिणकालें प्रभुने नमी ॥ मण ॥
 मांने जिनने पास ॥ अण ॥ स्वामी बीजो अमने नथी ॥ म० ॥ राज्य आपो उद्धास ॥ अण ॥ ए॥

ची राज सवि पुत्रने ॥ मण ॥ आप्यां-स्वामीयें त्यांहि ॥ अ० ॥ अमने कांडं आप्युं नथी ॥ म० ॥
तेमाटें सेवुं उठांहि ॥ अ० ॥ १७ ॥ प्रभुजी किंदांथी आपशे ॥ म० ॥ अम नवी चिंता लगार
॥ अ० ॥ निश्चें राज ए आपशे ॥ म० ॥ प्रभु सेवा सुखकार ॥ अ० ॥ १९ ॥ वलतुं धरणेंद्र तस
कहे ॥ म० ॥ सागो जरतनी पास ॥ अ० ॥ नमि विनमि कहे तेहने ॥ म० ॥ शुं जांखे वचन
उदास ॥ अ० ॥ २० ॥ विश्वस्वामी प्रते मूकीने ॥ म० ॥ नही करीयें बीजो नाथ ॥ अ० ॥ क-
ल्पपादपने मूकीने ॥ म० ॥ कोण घाले केरडे बाथ ॥ अ० ॥ २१ ॥ परमेश्वर विना अन्यने ॥ म० ॥
नवि जाचुं राजकाज ॥ अ० ॥ जिम चातक जलधरविना ॥ म० ॥ जाचे नही दिल साज ॥ अ० ॥
॥ २२ ॥ जरतादिकने शुज होजो ॥ म० ॥ तुं चिंता करे कांडं ॥ अ० ॥ स्वामीथकी राज्यसंपदा
॥ म० ॥ जमशे अमनै प्रायें ॥ अ० ॥ २३ ॥ नमि विनमिना वाक्यने ॥ म० ॥ सांनली हरख्यो
तेह ॥ अ० ॥ कहेवा लाग्यो स्वामिनो ॥ म० ॥ दास तुं धरणेंद्र जेह ॥ अ० ॥ २४ ॥ प्रभु वांढ-
वाने आवीयो ॥ म० ॥ पाताललोकथी आंही ॥ अ० ॥ जिनजीने तुमे सेवतां ॥ म० ॥ प्रतिज्ञा

दृढ मनमांहिं ॥ अ० ॥ १५ ॥ लिखुवनपतिनी सेवना ॥ म० ॥ राज आपे निरधार ॥ अ० ॥ हुं
 तुं दास ए स्वामिनो ॥ म० ॥ तुमैं पण एहना सार ॥ अ० ॥ १६ ॥ स्वामिनी सेवा फले ॥ म० ॥
 विद्याधरसंपत्ति ॥ अ० ॥ आपुं तुं तुम विहुं जणी ॥ म० ॥ राज करो तुमैं प्रीति ॥ अ० ॥ १७ ॥
 गौरी प्रज्ञप्ति आदि देइ ॥ म० ॥ विद्या वसु (०) वेद (४) हजार ॥ अ० ॥ धरणेंद्र दीधी तेहने
 ॥ म० ॥ पाठसिद्ध सुखकार ॥ अ० ॥ १८ ॥ विद्या जणतां मनतणी ॥ म० ॥ फलशे तुम शुभ
 सिद्धि ॥ अ० ॥ जइ वैताल्यशैलमां ॥ म० ॥ वसावो नगरसमृद्धि ॥ अ० ॥ १९ ॥ वंदी कृपभदे-
 वने ॥ म० ॥ धरणेंद्रने खेइ साथ ॥ अ० ॥ पुष्पक विमाने बेसीने ॥ म० ॥ दोय चाढ्या सनाथ
 ॥ अ० ॥ २० ॥ नमि विनमि निज तातने ॥ म० ॥ कहे फली प्रभुजी सेव ॥ अ० ॥ जरतने
 पण वारता ॥ म० ॥ दोय कहे ततखेव ॥ अ० ॥ २१ ॥ मानी नरने माननी ॥ म० ॥ सिद्धिये
 होये हर्ष ॥ अ० ॥ पदप्रतिष्ठा पामतां ॥ म० ॥ मनमां थयो उतकर्प ॥ अ० ॥ २२ ॥ ए त्रीजा
 अधिकारनी ॥ म० ॥ सुंदर बारमी ढाल ॥ अ० ॥ दर्शन कहे जवियण सुणो ॥ म० ॥ आगल

वात रसाख ॥ अ० ॥ ३३ ॥

॥ दुहा ॥ नमि विनमी दो राजवी । विनीतापुरमोजार ॥ स्वजनवर्ग सवि तेनीने । तेनी
निज परिवार ॥ १ ॥ निज विमानें चढी करी । वैताढ्यशैलें जाय ॥ वैताढ्यनुं वर्णन करुं । सांज-
लतां सुखदाय ॥ २ ॥ प्रांते लवणसमुद्रना । तरंग लागे जास ॥ पूरवर्पच्छिमदिसविपें । ए मान-
दंरु विखास ॥ ३ ॥ वे जाग कीधा इण गिरी । भरतखेत्रना सार ॥ रजतवरण ए गिरितणो । धा-
री मनहमऊार ॥ ४ ॥ पचास जोजन मित पृथु । दक्षिण उत्तरे जाण ॥ महीतलमां उंमो गिरि ।
पचीस कोश वखाण ॥ ५ ॥ उंचपणे वैताढ्यगिरि । पचीस जोजन मान ॥ दोय जुजा तस जाणी-
ये । गंगासिंधु उपमान ॥ ६ ॥ खंमप्रपात तमिस्रा गुफा । ठे गिरिमांहें दोय ॥ शाश्वत प्रतिमा-
युक्त ठे । जिनमंदिर शुभ होय ॥ ७ ॥ लीलाथानक देवनुं । विविध रतननो सार ॥ नव त्रैवेयक-
सम गिरें । नव कूट मनोहार ॥ ८ ॥ भूतलथी ए गिरिविपे । ऊपर जोजन वीस ॥ दक्षिण उत्तर
श्रेणिमां । व्यंतर रहे जगीस ॥ ९ ॥ भूतलथी दश जोयणे । ऊपर जईये ज्यांह ॥ दक्षिण श्रेणिने

त्रिपे । पचास पूरी त्यांह ॥ १० ॥ ढाल १३ मी ॥ सदगुरुने चरणे नमी । गासुं गोकीराय महारा
वाढ्हा ॥ ए देशी ॥ पुरीनां नाम वखाणीयें । श्रोता निसुणो सार ॥ माहारा वाढ्हा ॥ पहेली कि-
नरनरगीत १ ठे । नगरी नामें सुखकार ॥ मा० ॥ १ ॥ जाव धरीने सांभलो ॥ ए आंकणी ॥
वाहुकेतुपुरी २ जाणीयें । पुंररीक ३ हरिकेत ४ ॥ मा० ॥ सेतु केतु ५ नगरी भली । सपरिकेत ६
समेत ॥ मा० ॥ जा० ॥ २ ॥ श्रीवाहु ७ श्रीगृह ८ तिम वली । लोहार्गल ए जस नाम ॥ मा० ॥
अरिजय नगरी १० जाणीयें । स्वर्गलीलपुर ११ नाम ॥ मा० ॥ जा० ॥ ३ ॥ वज्रार्गलपुरी १२ जा-
णीयें । वज्रविमोकद्रंग १३ ॥ मा० ॥ महीसार १४ तिम पुरजय १५ । सुकृत १६ मुख्यपडंग १७
॥ मा० जा० ॥ ४ ॥ चतुरमुखी १८ ने बहुमुखी १९ । रताने २० विरता २१ नाम ॥ मा० ॥ आ-
खंरलपुर २२ तिम वळी । विलासयोनि २३ गुणधाम ॥ मा० भाण ॥ ५ ॥ अयराजित २४ ने
कांचीदाम २५ । सुविनय नत्र डंग २६ ॥ मा० ॥ केमंकर २७ ने सहचिह्न २८ कुसुमपुरी २९ मन-
रंग ॥ मा० ॥ जा० ॥ ६ ॥ सजयंती ३० ने इंदपुरी ३१ । जयंती ३२ विजयंती ३३ नाम ॥ मा० ॥

विजया ३४ द्वेमंकर ३५ जाणीयें । चंद्रभास पुर ३६ अचिराम ॥ माण भा० ॥ ७ ॥ रविनास ३७
 पुरी जाणीयें । समभूतलावास ३८ ॥ माण ॥ सुविचित्र ३९ महाघन ४० जाणीयें । चित्रकूट ४१
 त्रिकूट ४२ खास ॥ माण ॥ जाण ॥ ८ ॥ वैश्रवणकूट ४३ शशिपुरी ४४ । रविपुरी ४५ मनोहार ॥
 माण ॥ विमुखी ४६ तिम वली वाहिनी ४७ । सुमुखी ४८ नित उद्योत ४९ सार ॥ माण जाण ॥ ९ ॥
 श्रीरथनूपुर चक्रवाल ५० । अंतिम पुरी ए जाण ॥ माण ॥ मध्यजागें शोजती । नाम कहां वखा-
 ण ॥ मा० ॥ जाण ॥ १० ॥ नमीयें वसावी पोते पुरी । ते कही श्रुत अनुसार ॥ माण ॥ तिम व-
 ली उत्तरश्रेणिमां । साठ नगर सुखकार ॥ माण ॥ जा० ॥ ११ ॥ विनमीएं वसावी ए मुदा ।
 धरणेंद्रने वचन ॥ माण ॥ तेहनां नाम कहूं दवे । निसुणो एके मन्न ॥ माण ॥ भा० ॥ १२ ॥
 अर्जुनी १ नामें पहेली कही । बीजी वारुणी २ नाम ॥ माण ॥ वैरिसंहारिणी ३ जाणी-
 यें । कैलासवारुणी ४ नाम ॥ मा० ॥ जाण ॥ १३ ॥ विद्युत्दीप्त ५ ने किलकिल ६ । चारू चू-
 नामणि ७ सार ॥ माण ॥ चंद्रआभूषण ८ आठमी । वसवंत ए नवमी सार ॥ माण ॥ ॥ जा० ॥

॥ १४ ॥ १० कही । हंसगर्भा ११ शुभ नाम ॥ मा० ॥ मेचक १२ वारमी जा-
१३ अभिराम ॥ मा० ॥ जा० ॥ १५ ॥ लक्ष्मीहर्म्य १४ चौदमी कही । पन-
॥ मा० ॥ विमला १६ असुमत कृतवली १७ । शिवमंदिरा १८ अभिराम ॥
॥ १६ ॥ उगणीसमी वसुमती १९ । सिद्धस्तुत वीसमी २० जाण ॥ मा० ॥
॥ वीसमी २१ । केतुमालांका २२ वखाण ॥ मा० ॥ भा० ॥ २७ ॥ इंद्रकांता २३ त्रेवी-
हानंदा नामें सार २४ ॥ मा० ॥ वीतशोका २५ पचवीसमी । विशोकापुरी २६ मनोहार-
॥ जा० ॥ २९ ॥ कंमुदकुंदा एकत्रीसमी ३१ । गगनवद्धभा ३२ नाम ॥ मा० ॥ युवतीति-
क तैत्रीसमी ३३ । अवनतीलक ३४ अन्निराम ॥ मा० ॥ जा० ॥ २७ ॥ संगंधर्वा पांत्रीसमी ३५ ।
वत्रीसमी मुक्ताहार ३६ ॥ मा० ॥ अनिमिष विष्टप रूखमी ३७ । अग्निजाला ३८ मनोहार ॥ मा० ॥
॥ जा० ॥ २१ ॥ गुरुज्वाला ३९ ने निकेतनपुरी ४० । जयश्री निवासद्वंग ४१ ॥ मा० ॥ रतनकुलिश
नगरी ४२ तिम । वसिष्ठाश्रया मनरंग ४३ ॥ मा० ॥ जा० ॥ २२ ॥ ईविणजया ४४ सज्जका ४५ ।

अलकतिलक ४६ अ-
णी ३७ ॥ जा० ॥ २७ ॥
॥ मा० ॥ भा० ॥ २७ ॥

जद्रासवापुरी ४६ नाम ॥ माण ॥ फेनशिखर समतालीसमी ४७ । गोखीरशिखरा ४८ अचिराम
 ॥ माण ॥ भाण ॥ २३ ॥ बैरीअद्दोजशिखरा वली ४९ । गिरिशिखरा तिम जाण ५० ॥ माण ॥
 धरणी ५१ वारुणी ५२ दर्शना ५३ । दुर्द्धर माहेंद्रा ५४ जाण ॥ माण ॥ जा० ॥ २४ ॥ ठपन्नमी
 विजयापुरी ५६ । वसुगंधिनी ५७ पुरी सार ॥ माण ॥ सुरतसुरी ५८ रतनपुरी ५९ । लंगणसाठी
 मनोहार ॥ माण ॥ जाण ॥ २५ ॥ ए पुरीमाहें रूअकी । साठमी जाणो एह ॥ माण ॥ गगनवद्धना
 ६० मध्यजागमां । वसावी बहुलें नेह ॥ माण ॥ जाण ॥ २६ ॥ विनमि लघु जाइये । वसावी पुरी
 एह ॥ माण ॥ दोय श्रेणि बहु शोजती । जोतां लागे सनेइ ॥ मा० ॥ जा० ॥ २७ ॥ ग्राम अनेक
 वली कर्यो । बाहिर पूरां कीध ॥ मा० ॥ यथायोग्य थानक करी । जनने वहेची दीध ॥ माण ॥
 ॥ जा० ॥ २८ ॥ जे जन जे जनपदथकी । लेईं आण्यां त्याहिं ॥ मा० ॥ तेहने नामे देशनां । नाम
 पाडे उबाहिं ॥ माण ॥ जा० ॥ २९ ॥ ते सघली नगरीविषे । प्रतिसजाये सार ॥ माण ॥ नाभिने-
 दन-जिन आपना । तेणें कीधी मनोहार ॥ माण ॥ जाण ॥ ३० ॥ धरणेंद्र हितशिक्षा वदे । विद्या-

धरने त्यांहि ॥ माण ॥ नवि अन्याय करवो तुमैं । विद्यामदथी आंहि ॥ मा० ॥ भा० ॥ ३१ ॥ जि-
नने जिनना चैत्यनी । चरमशरीरी साध ॥ माण ॥ प्रतिमावंत अणगारने । जे करशे एहने बाध
मा० जाण ॥ ३२ ॥ तेहथी विद्या दूरे जशे । जिम आलसुने बुद्धि ॥ माण ॥ जे करशे हिंसाप्रते ।
तेहनी जाशे विद्यासमृद्धि ॥ माण ॥ जाण ॥ ३३ ॥ एहवी व्यवस्था थापीने । वेहू श्रेणिमोझार
॥ माण ॥ नमि विनमि राजा करी । धरणेंद्र गयो निज ठार ॥ माण ॥ भाण ॥ ३४ ॥ ते ते नग-
रीमां देहरां । नमिविनमियें कीध ॥ माण ॥ प्रतिमा पूजे कपन्नतणी । जनमनो लाहो लीध ॥ मा० ॥
॥ भा० ॥ ३५ ॥ क्रीमार्थे मेरुगिरें । जाये ते जाई धाय ॥ माण ॥ नंदीश्वरें कोइक समे । जिनवं-
दनने जाय ॥ माण ॥ जाण ॥ ३६ ॥ किवारे विदेहदेवमां । जिनने बांदवा जाय ॥ मा० ॥ निज-
घरें शाश्वतजिनतणी । अरची सुखने पाय ॥ माण ॥ जाण ॥ ३७ ॥ त्रिण चरग साधे दोई । जो-
ग जोगवे स्त्रीसाथ ॥ मा० ॥ बहुल राज्यनी संपदा । करता थइ सनाथ ॥ माण ॥ भा० ॥ ३८ ॥
ए त्रीजा अधिकारनी । सुंदर तेरमी ढाल ॥ माण ॥ दर्शन कहे श्रोताघरें । होजो मंगलमाख ॥ मा० जाण ॥

॥ दुहा ॥ आर्य अनार्य देशमां । मौनपणे विहरंत ॥ अणहारी इक वर्ष ठे । चिते चित्त ज-
गवंत ॥ १ ॥ दीपक जिम तेलें रहे । रहे जिम पादप वार ॥ तिम एह सयल जंतुनां । टके शरीर
आहार ॥ २ ॥ वेतालीस हूपणरहित । मधुकरवृत्ति समान ॥ मध्याहे मुनिराजजी । ले आहार
शुभ मान ॥ ३ ॥ कढादिक जे कृपी थया । तस न मळो आहार ॥ तेमांटे जावे मुनी । करशे
व्रतपरिहार ॥ ४ ॥ इम मनमां प्रभु चिंतवी । चाळ्या जिह्वाकाज ॥ गजपुर नगरे आवीया । जि-
द्वार्थी महाराज ॥ ५ ॥ ढाल १४ मी ॥ नथरो नगीनो महारो । हारो हीरो महारो साहिवो ॥
॥ वाहला मारा ॥ घमी इक करहो फूकारहो ॥ ए देशी ॥ श्रीगजपुर वर नयरमां । राजिंद मा-
हरा ॥ राज करे तिहां राय हो । श्रीबाहुवलिनंदनो । राजिंद माहरा ॥ सोमप्रज सुखदाय हो ॥
नृपमां नगीनो महारो । दानमां चीनो महारो ॥ जिनगुणजीनो राजवी ॥ राजिंद माहरा ॥ श्री-
श्रेयांसकुमार हो ॥ ६ ॥ ए आंकणी ॥ तस सुत श्रीश्रेयांसजी ॥ राण ॥ विनयचतुर सुजाण हो ॥
नीतिनिपुण दाक्षिणपट्ट ॥ राण ॥ बहोतेर कळा वखाणहो ॥ नृप ॥ ७ ॥ तेणे सुरगिरि सुपनमां

॥ रा० ॥ सामलो थयो दीठ हो ॥ दूधें पखावीने कयों ॥ रा० ॥ निरमल अतिही विसिठहो ॥
 नृ० ॥ ३ ॥ तिण रातें तेह नगरतणो ॥ रा० ॥ शेठ सुबुद्धि नामहो ॥ सहस किरण रविनां पड्यां
 ॥ रा० ॥ देखे सुपन अजिगमहो ॥ नृ० ॥ ४ ॥ तेह किरण जोड्या सहू ॥ रा० ॥ श्रेयांसकुंअरे
 त्यांहिहो ॥ तेज वध्युं ते सूर्यनुं ॥ रा० ॥ अदचुतकांति उवांहिहो ॥ नृ० ॥ ५ ॥ तिण रातें सोम-
 प्रभें ॥ रा० ॥ सुपन दीतुं वळी एम हो ॥ सहस योछासुं कोई नरो ॥ रा० ॥ लमाइ करे प्रेमहो
 ॥ नृ० ॥ ६ ॥ लमतां ते नर हारीउ ॥ रा० ॥ जांखुं थयुं तत्स मुख हो ॥ फरी श्रेयांसना सहाय-
 श्री ॥ रा० ॥ जय पाम्यो थयुं सुखहो ॥ नृ० ॥ ७ ॥ राजसजामांहिं ते मिढ्या ॥ रा० ॥ कहे निज
 सुपननी वातहो ॥ फलनो निर्णय नवि थयो ॥ रा० ॥ निज घेरें गया सुखसातहो ॥ नृ० ॥ ८ ॥
 सुपन अरथ कहेवाजणी ॥ रा० ॥ पेठा प्रभु डंगमांहिहो ॥ कवि दीये एहवी उपमा ॥ रा० ॥ ज्ञि-
 काने अरथें त्यांहिहो ॥ नृ० ॥ ९ ॥ प्रभु अणहारी वरसलंगें ॥ रा० ॥ लीलामां आव्या स्वामिहो
 ॥ नगरलोके तेह देखीने ॥ रा० ॥ घेरथी दोन्ही तामहो ॥ नृ० ॥ १० ॥ ऊठी ऊठी दोन्ही करी ॥

रा० ॥ जनें वीढ्या ग्रन्थु सारहो ॥ कहेवा लाग्या पुरजना ॥ रा० ॥ घेर आवो तुमें मनोहारहो ॥
नृ० ॥ ११ ॥ नहावाने जल ग्रहो तुमें प्रभू ॥ रा० ॥ तेल मरदन सामानहो ॥ स्नान करो अम
मंदिरें ॥ रा० ॥ ते नवि ग्रहे जगवानहो ॥ नृ० ॥ १२ ॥ केई जन कहे स्वामीप्रते ॥ रा० ॥ चंदन
कपूर वरासहो ॥ विलेपन करी गात्रनें ॥ रा० ॥ शीतल थाज उल्लासहो ॥ नृ० ॥ १३ ॥ केई कहे
स्वामीने मुदा ॥ रा० ॥ पेहेरो भूषण अंगहो ॥ दया करी अम्ह उपरे ॥ रा० ॥ अम्ह मन करो
उठरंगहो ॥ नृ० ॥ १४ ॥ वीनवे कोइ जिनवरप्रते ॥ रा० ॥ मुज घरें आवी स्वामीहो ॥ पेहेरो
डुकूल वस्त्रनें ॥ रा० ॥ कृतार्थ करो अम्ह धामहो ॥ नृ० ॥ १५ ॥ पगें चालो तुमें शुं प्रभु ॥ रा० ॥
बोले केई नर तामहो ॥ चढो ए गज उपरे ॥ रा० ॥ थाकनो द्यो वीश्रामहो ॥ नृ० ॥ १६ ॥
कोई कहे हयने तुमें गही ॥ रा० ॥ अम्ह भगतने तारहो ॥ कोई कहे घोमारथें चढो ॥ रा० ॥
नवि चालो पायविहारहो ॥ नृ० ॥ १७ ॥ केई जन प्रभुने वीनवे ॥ रा० ॥ ग्रहो पक्वफलसहका-
रहो ॥ केई कहे नागरवेलीना ॥ रा० ॥ द्यो पानवीनां सारहो ॥ नृ० ॥ १८ ॥ पूर्गीफल जावंतरी

विचारहो ॥ ए मूरति किहां बांदी हती ॥ रा० ॥ सेवी हती किण ठारहो ॥ नृ० ॥ ॥ ३७ ॥ इम
 ध्यातां श्रेयांसने ॥ रा० ॥ जातिसमरणज्ञानहो ॥ दीठा पूरभव आपणा ॥ रा० ॥ थयो जिनसे-
 वा सावधानहो ॥ नृ० ॥ ३८ ॥ चक्री वज्रनाभजी ॥ रा० ॥ पूरवविदेहमोफारहो ॥ ए जगवंतनो
 जीव हतो ॥ रा० ॥ तस सारथी हूं सारहो ॥ नृ० ॥ ३९ ॥ ते भवमां प्रचुनो पिता ॥ रा० ॥ श्री-
 वज्रसेन नामहो ॥ एसरिखो लिंग धारतो ॥ रा० ॥ तीर्थकर अन्निरामहो ॥ नृ० ॥ ३० ॥ में पण
 ते दीगो सही ॥ रा० ॥ जिनपति तीरथस्वामहो ॥ तसपासें अमें दोय जणें ॥ रा० ॥ दीक्षा ली-
 धी अभिरामहो ॥ ३१ ॥ अरिहंत वज्रसेन मुखथकी ॥ रा० ॥ में सांजली एहवी वाचहो ॥ ज़र-
 तमां वज्रनाभजी ॥ रा० ॥ आदिजिन होसे साचहो ॥ नृ० ॥ ३२ ॥ सयंप्रजाजवथी मांकीने
 ॥ रा० ॥ अरुजवलगें जिनसाथहो ॥ फिरील माहरो आतमा ॥ रा० ॥ नयमें जवें ए जगनाथहो
 ॥ नृ० ॥ ३३ ॥ यतः—पुव जवा सो पिछइ । एगं दो तिल्लि जाव नवय जवा ॥ उवरिं तस्स अ-
 पस्सउ । सुह जावो जोइसरणस्स ॥ नृ० ॥ ३४ ॥ एहवे श्रेयांस कुमारने ॥ रा० ॥ सेलकी रस-

लाद ॥ २ ॥ पंचवरणना फूलनी । वृष्टि करे घरवार ॥ चेलोत्क्षेप आकाशमां । अहो दान कहे
 सार ॥ ३ ॥ रुपभेदेवनुं पारणुं । अक्षय पहेलुं शुद्ध ॥ त्रीजतिथि रविवासरे । कहे मोटा विबुद्ध
 ॥ ४ ॥ माटे अखात्रीज ए । पर्व थुं शुभ नाम ॥ संप्रति वनें लोकमां । ते दिनथी अन्निराम ॥ ५ ॥
 प्रभुना पारणाथकी । सुर आववाथी त्याहिं ॥ नर आवे सवि धसी मसी । श्रेयांसमंदिरमांहिं ॥ ६ ॥
 लोक कहे श्रेयांसने । धन धन तुज अवतार ॥ जिनजीभणी तें आपीनु । ईश्वरस श्रीकार ॥ ७ ॥
 ॥ ढाल १५ मी ॥ ऊजनी जावलदे राणी अरज करे ठे । अवको चोमासो घेर कीजें हो गढधूंदी-
 वाला ॥ ए देशी ॥ लोक कहे श्रेयांस कुमरने । तुमें सफल कयों अवतारो हो ॥ दानधरमना रा-
 गीहो ॥ तुज शुभमसति जागी ॥ तुज भवजयन्नावठ जागीहो ॥ दा० ॥ ए आंकणी ॥ तुमें निज-
 मंदिर वित्तें पूर्युं । थयो जश त्रिभुवनें सारोहो ॥ दाण ॥ १ ॥ ईश्वरसें जिनने पमिलाभ्या । तुज
 किम एहवो विवेकहो ॥ दाण ॥ अम्हारें घर कांडं न लीधुं । श्रेयांस कहो तुमें ठेकहो ॥ दा० ॥ २ ॥
 लोकवचन निसुणी कुमरजी । कहे लोकने तिणवारहो ॥ दा० ॥ स्वामी चचित्त वस्तु नवि लेवे ।

सावध लागे अपारहो ॥ दा० ॥ ३ ॥ नवि ग्रहे प्रभुजी सचित्त कन्याने । हयगयनुं शुं कामहो
॥ दा० ॥ जिनजीए सहु त्याग कर्या जे । नवि बंठे ए जिन दामहो ॥ दा० ॥ ४ ॥ विलेपन नवि
अंगमां देवे । वली जला वल्ल न पहेरेहो ॥ दा० ॥ वैरागी प्रभु कांइ न धारे । वत्ते संयमने घेरे-
हो ॥ दा० ॥ ५ ॥ राजना चिहने प्रभु नवि ईहे । ए राज नरक देनारहो ॥ दा० ॥ संयमराजमां
लीन सदा । स्वामी ठे तेह जजनारहो ॥ दा० ॥ ६ ॥ सचित्त फलने ते नर लेवे । जे हिंसक नर
होवेहो ॥ दा० ॥ परम अहिंसक ए स्वामी हूआ । जवपातकने खोवेहो ॥ दा० ॥ ७ ॥ परिग्रह-
ग्रहने एणे ठांड्यो । संगरहित भगवानहो ॥ दा० ॥ जवना कारण जे नवि बंठे । धर्मे थया जे
सावधानहो ॥ दा० ॥ ८ ॥ एषणीकने अचित्त आहार । ग्रहे प्रभुजी निरधारहो ॥ दा० ॥ ते तो
मूरख तुमें नवि जाणो । कार्याकार्यविचारहो ॥ दा० ॥ ९ ॥ ते जना वलतुं कुअरने जंपे । पूर्वे नवि
प्रभुए कह्युं हो ॥ दा० ॥ आहार अचित्त अम्हे किम जाणुं । तुम वयणें ए लह्युं हो ॥ दा० ॥ १० ॥
पण ए आश्चर्य तुमें किम जाणुं । ते कहो अमनें धीरहो ॥ दा० ॥ लोकवयण निसुणीनें उत्तर ।

दीये श्रेयांस वन्धीरहो ॥ दा० ॥ ११ ॥ जिनदरिसणथी मुजने उपनुं । जातिसमरण ज्ञानहा ॥
 दा० ॥ ग्रंथदर्शनथी जिम मति ऊपजे । तिम में जाणुं विद्वानहो ॥ दा० ॥ १२ ॥ ए जिनसाथें अरु
 नवताइं । हुं फर्यो सुरनरमांहेंहो ॥ दा० ॥ अरु भवनो नेह एहने माहरे । तुमें धारो चित्तमांहेंहो
 ॥ दा० ॥ १३ ॥ ईहाथी त्रीजा भवमां जिनना । जनक हता उगंहेंहो ॥ दा० ॥ तेहनं नाम वज्रसेन जि-
 नपति । तुमें धारो चित्तमांहेंहो ॥ दा० ॥ १४ ॥ जिनपासैं अम्ह वे जणें दीदा । लीधी मन रूडें भावे-
 हो ॥ दा० ॥ मुजनें सांभरी ते संवि वात । दाननो विधि मन आवे हो ॥ दा० ॥ १५ ॥ मुजने तातने सुबुद्धि
 शेवनें । सुपन फट्यां इण वारहो ॥ दा० ॥ ते विवरीने लोकनी आगें । कहे श्रेयांस कुमारहो ॥ दा० ॥
 ॥ १६ ॥ में श्याम मेरुगिरिने दीगो । पखाल्यो दूधें जेहहो ॥ दा० ॥ तपें करीने दुर्वल स्वामी । रस पार-
 णे सोहे तेहहो ॥ दा० ॥ १७ ॥ सहस पुरुषसुं जयवाद पाम्यो । रायें दीगो जेहहो ॥ दा० ॥ मुज पारणा-
 नी सांनिध्यें प्रभुजी । परीपहने जीतशे तेहहो ॥ दा० ॥ १८ ॥ दीग सुबुद्धियें सहस किरणं । रविना
 पक्रियां जेहहो ॥ दा० ॥ फरी ते पाठां श्रेयांसे जडीयां । अधिक शोने रवि तेह हो ॥ दा० ॥ १९ ॥

तस भावारथ नवियण जाणो । स्वामी सूर्यसमानहो ॥ दाण ॥ सहस किरण ते देहनी कांति ।
 पारणे देदीप्यमानहो ॥ दाण ॥ १० ॥ श्रेयांसनी वाणी निसुणीने । हरख्या सनाना लोकहो ॥
 श्रेयांसनी प्रशंसा करतां । ते गया निज निज उकहो ॥ दाण ॥ ११ ॥ पारणुं करीने तिहांथी प्र-
 भुजी । अन्यत्र कीधो विहारहो ॥ दाण ॥ इक धानकमां ठझस्य जिनपती । नवि रहे ए व्यवहा-
 रहो ॥ दाण ॥ १२ ॥ भगवंत पारणस्थानकऊपर । रतननुं पीठ बंधावुंहो ॥ दाण ॥ नहीतो आसातना
 याशे महोटी । कुंअर चिंतवे सोईहो ॥ दाण ॥ १३ ॥ इम चिंतिने ते भूमिऊपर । रतननुं पीठ
 बंधावेहो ॥ दाण ॥ प्रभूपगलां आप्यां त्यांहि । त्रिकालपूजा वनावेहो ॥ दाण ॥ १४ ॥ लोको पूठे
 श्रेयांसकुंअरने । ए मंमल किम कीधुंहो ॥ दाण ॥ १५ ॥ उत्तर वलतो कुंअरे दीधो । आदिकर मंमल
 सीधुं हो ॥ दाण ॥ १५ ॥ ए मंडलनी पूजा करशे । ते लहेशे सुखसाताहो ॥ दाण ॥ आपनानि-
 क्षेपो जिननो जाणो । नमतां शिवसुखदाताहो ॥ दाण ॥ १६ ॥ जिहां जिहां ग्रही जिद्दा प्रभु-
 जीए । तिहां तिहां लोके पीठ कीधांहो ॥ दाण ॥ आजलंगे पण लोकमां चाले । आदित्यपीठ प्रसि-

छांहो ॥ दा० ॥ २७ ॥ इण चोवीसीमां प्रथम आपनाकारहो ॥ दा० ॥ दानधर-
मनो उपदेशकारी । श्रीश्रेयांस कुमारहो ॥ दा० ॥ २८ ॥ त्रीजे खंडे ढाल पनरमी । दाननणे अधि-
कारहो ॥ दा० ॥ पाठक दर्शन कहे प्रवियणने । दान दीजे उदारहो ॥ दा० ॥ २९ ॥

॥ दुहा ॥ एक ससे प्रभु विचरता । आव्या वहलीदेश ॥ तक्षशिला नगरीविषे । सांजसमे
सुविशेष ॥ १ ॥ नगरीना उद्यानमां । काउसगे रह्या जिणंद ॥ वनपालक जंषे जई । बाहूवलने अ-
मंद ॥ २ ॥ बाहूवल बहु हरखीयो । दीध वधामणी दान ॥ वनरक्षक वीसर्जियो । ते जाए निज
ठाण ॥ ३ ॥ पुररक्षकने भूपति । आझा आपे एम ॥ रजनीमां नगरीप्रते । शणगारो बहु प्रेम ॥
॥ ४ ॥ चोरासी चहुटाप्रते । शोजा करावो आज ॥ पगले पगले केलिना । थंज करावो साज ॥ ५ ॥
तोरण बांधो प्रतियुहें । प्रतिपंथ मांचा सार ॥ मंढावो बहु रयणना । मुज मनने सुखकार ॥ ६ ॥
फरकावो घरघरप्रतें । पताकिका श्रीकार ॥ सहस्र जुजा रची करी । जाणे नाचे पुर तिणवार ॥ ७ ॥
कुंकुमनां करो वांटणां । चारे दिश पुरमांहि ॥ विलेपन चोपड्युं अंगमां । जाणे वसुधाथें उळांहि

॥ ७ ॥ जिनदर्शन उत्कंठिता । नगरी विकसी त्याहिं ॥ चंद्रसंयोगे निम हुए । कुमुदवन उछाहिं
॥ ८ ॥ परजातें जिन वंदीने । पोते यइश पवित्र ॥ जिनदर्शनथी लोकने । करीश पवित्र हुं तल
॥ ९ ॥ इम ध्यातां ते भूपने । माससम थाये रात ॥ वहाणे वनथी विहरीया । पारी काजसग
तात ॥ १० ॥ ढाल १६ मी ॥ नदी जमुनाके तीर उडे दोय पंखीयां ॥ ए देशी ॥ प्रातसमें बाहु-
बली आचे वेगथी । निज काननमोजार मन आनंदथी ॥ मुकुटवरू नूपालनी साथें परवर्यो ।
निज निज मंत्रीसंयुत दासैं अलंकर्यो ॥ १ ॥ लाखोगमें तुरंगसेना साथे चली । पाणीपंथा वायु-
वेगा ठे ते मनरुली ॥ मद झरता गजराज साथे घणुं दीपता । उंचा शोभे तेह घनाघन जीपता
॥ २ ॥ वसंतश्रीप्रमुख हजारगमें घणी । अंतेउर मंराण के मंरुने बहु बनी ॥ बिहुं पासे चामर
ढले ते रायने । माथे उज्ज्वल ठत्रके शोभा थायने ॥ ३ ॥ सोनेरी चोबदार आगल चले जेहने ।
अश्वारूढ पुरुष बहु साथें तेहने ॥ रतनभूषण पहेंर्यो व्यवहारी अतिघणां । साक्षात देवतणी परें
दीपे नही मणां ॥ ४ ॥ जद्रजाति मतंगज खंधे नृप चढ्यो । इंद्रतणीपरें राजे दिन दिन जस ब-

ल्यो ॥ शिरमां सोहे मुगटना हीरा ऊगमगे । चूलिकायें जिम मेरुगिरि तेजें तगतगे ॥ ५ ॥ सु-
 क्ताफलना कुंमल कानें दोय वरू । जाणुं जंबूद्वीपना चंद्रमा सुखकरू ॥ सेवा करवा रायनी आ-
 व्या मन हली । पंक्ति उंपमा दीये अदभूत ए वली ॥ ६ ॥ मुक्ताफलनो हार हैयामां धारतो ।
 वाजुबंध बाहुए पहेर्या सुखकारतो ॥ कंकण पहेर्या हाथमें बाहूवल वली । आंगलीएं बींटी प-
 हेरी ठे मनरुली ॥ ७ ॥ श्वेत जामो पहेर्यो बाहूवली राजवी । सवि अंगभूषण थाये शोभा बहु
 अचिनवी ॥ बंदीजन विरुदावली बोले अतिघणी । इण रीते सामग्री करी जाए वनजणी ॥ ८ ॥
 वनसमीये आव्यो सेना लेईने । गजथी ऊतयो बाहुवली मन देईने ॥ उत्रादिक राजचिह्न मूख्यां
 तेणे तिहां । वनमां पेठो राय के बहु सेना जिहां ॥ ९ ॥ वनमां स्वामी दीठा नवि ते बाहूवले ।
 पूठे वनपालकने रांजा अतिजले ॥ स्वामी किहां गया ते सवि मुजने तुमें कहो । ते कहे अमें
 नवि जाणुं तुमें ए मन लहो ॥ १० ॥ नृप चिते चित्तमाहें मनोरथ नवि फळ्यो । प्रभाते बांदीश
 जई हुं ते माहरो टळ्यो ॥ धिग मंदजाग ताहुरा अवतारने । दृष्टियें पण नवि देख्यो प्रभु

सुखकारने ॥ ११ ॥ जिन बांदवानो विलंब कयों ते मुज नढ्यो । लोक अनुग्रह काज के मुज मनो-
 रथ पढ्यो ॥ धिग धिग मूढपणुं थंयु ए सवि माहरे । स्वारथनो थयो ब्रंश के जूने ताहरे
 ॥ १२ ॥ यतः---अवाप्य धर्मविसरं विवेकी । कुर्याच्छिखं नहि विस्तार य ॥ तातो जिनस्तक-
 शिलाधिपेन । रात्रिं व्यतिक्रम्य पुनर्न नेमे ॥ १ ॥ ढाल ॥ धिग धिग रजनी बैरिणी सारीखी
 मुज थई । धिग धिग माहरी मतिनें ग्रथिलता थई ॥ प्रभु चरणानुज देखवा विघनकारण
 घणां । थयां माहरे आज के सांभली दीनमणां ॥ १३ ॥ परजात ते सुप्रजात थयो नवि ताहरे ।
 रवि ऊग्यो नवि ऊग्यो से काम माहरे ॥ आंखो पण शा कामनी दीगा नवि प्रभू । इम चिंतवे
 नरराज के तकशिलाविभू ॥ १४ ॥ इण थानकविपे रातें काउसग प्रभु रह्यो । निरलज हुं मंदिरमां
 सूतो सुख वढ्यो ॥ चिंतातुर बाहुबलने मंत्री इम कहें । शी शोचना महाराज करो शीख मन
 लहे ॥ १५ ॥ स्वामीना पगमांहे ध्वजमठ लंठना । ते दीठे जिन दीगा जाणो शुभमना ॥
 एहवी सचिवनी बाणीने बाहुबलें सांचली । पदप्रतिविंबने बांटे नरपति मनरुली ॥ १६ ॥

अंतैउर परिवार सहू वंदन करे । धन ए मंत्रिनी बुद्धिने सहू जन चित धरे ॥ कोई नवि चांपो
 प्रभूपगलाने ईकदा । मति ऊपनी बाहुवल्लिने शुभ जावें मुदा ॥ १७ ॥ तिण ठामें रतनमय धर्म-
 चक्र थापीउ । बाहुवल्लें मिथ्यात्व आपणुं कापीउ ॥ आठ जोयण विस्तारे तेह वखाणीयें । एक
 जोयणनुं उंचुं धर्मचक्र जाणीयें ॥ १८ ॥ फूले पूज्युं चक्रने राजाये तिहां । परिवार सहू सेनाधिप
 पूजे बहू इहां ॥ गीत नाटिक वाजित्र वाजे सरले स्वरे । अठाइमहोछव सारो थाये वारूपरे ॥ १९ ॥
 रक्तक नरने थाप्या ते यानकविपे । राजाये पूजारा राख्या ते मनहूर्ये ॥ धरमचक्रने वंदी निज
 नगरी गयो । बाहुवल नृपालने मन आनंद थयो ॥ २० ॥ ए त्रीजा अधिकारनी शोलमी ढाल
 कही । चरित्रने अनुसार के बुधजने संग्रही ॥ पाठकवर दर्शनसागर कहे नविजना । उद्यत थाउ
 धर्ममां करी निज शुभमना ॥ २१ ॥

॥ दुहा ॥ ऋषभदेव अरिहा प्रभु । विविध अजिग्रह धार ॥ नानाविध तपविधिविपे । उ-
 दयम कीध अपार ॥ १ ॥ अप्रतिहत गति जेहनी । वायुपरे जगवान ॥ मौन रह्या विचरे प्रभु ।

नाना देश सुथान ॥ १ ॥ यवन आरुख इह्वादिक । म्हेछना देशमजार ॥ अनार्यने प्रतीति करे ।
 दरशन देइ श्रीकार ॥ ३ ॥ सहे उपसर्गवर्गने । परिसहना सहेनार ॥ हजार वरस विचरिया । पृ-
 थिवीपीठे सार ॥ ५ ॥ विचरंता एकणसमे । अयोध्यापूरीस्वाम ॥ उपपुर पुरिमतालाजिध । नगरे
 गया गुणधाम ॥ ५ ॥ ते नयरथी जाणीये । उत्तरदिशि मनुहार ॥ शकटमुख उद्यानमां । पेठा
 जिन श्रीकार ॥ ६ ॥ कीधो अष्टम तप जिनें । वटतरु अध भगवान ॥ कालसग धरी ससम गुण—
 ठाण लहे सावधान ॥ ७ ॥ ढाल ॥ १७ मी ॥ जांफरीया मुनिवर धन धन तुम अधतार ॥ एदेशी ॥
 अपूर्वकरण गुणे चढ्याजी । पन्निवज्या आदिजिनदेव ॥ पृथक्त्ववितर्कसविचारनेजी । ध्यान सुकल
 ततखेव ॥ जवि भाव धरीने निसुणो जिननी वात ॥ १ ॥ ए आंकणी ॥ तदनंतर अनिवृत्तिमां-
 जी । चढीया श्रीअरिहंत ॥ सूक्ष्मसंपराय चढी करीजी । खीण कषाय भगवंत ॥ भण ॥ २ ॥ शु-
 कलध्याने करी लोचनेजी । हणीयो श्रीजिन्नराय ॥ कतकफले जलजिन्नताजी । अष्पा कर्यो निरपा-
 य ॥ ज० ॥ ३ ॥ एकत्व वितर्क अविचारनेजी । नामे शुक्ल ध्यान ॥ पाम्या श्रीरिसहेसरूजी ।

हवे कहुं तास व्याख्यान ॥ जण ॥ ४ ॥ खीणमोह अंतिमदण्णेजी । झानावरण पंच घात ॥ दरशनावरण चतुष्कनोजी । पंच अंतरायनो घात ॥ भ० ॥ ५ ॥ ध्यानानल जस्मीकर्याजी । घनघाती कर्म चार ॥ फागणवदी एकादशीजी । उतरापाढा नक्षत्र सार ॥ ज० ॥ ६ ॥ चंद्रमानो जोग आवीर्तजी । जपतुं केवलज्ञान ॥ प्रभुजीने तिण अवसरेजी । लोकालोक विघ्नाण ॥ ज० ॥ ७ ॥ जाव जाणे पट द्रव्यनाजी । बली देखे श्रीजगवंत ॥ जिनथी कंडं ठानुं नहीजी । सवि जाणे सत्त ॥ भ० ॥ ८ ॥ प्रसन्न थई दशदिश तदाजी । वायु वाया सुखदाय ॥ नारक जीवने दोय घमनीजी । सुखसाता उपजाय ॥ ज० ॥ ९ ॥ हवे अशेष इंद्रनाजी । आसन कंध्यां ताम ॥ कंपमिसे केवलतणीजी । वात कहे अजिराम ॥ भ० ॥ १० ॥ सुघोषा घंटाखेजी । सज थया देवलोकमांहे ॥ देव आढ्या इंद्र आगळेजी । वात सुणंत उठांहे ॥ ज० ॥ ११ ॥ इंद्र कहे देवो सुणोजी । जिन पाम्या केवलनाण ॥ महोद्यव करवा जायसुंजी । पुरिमताल नगर सुठाण ॥ ज० ॥ १२ ॥ सुरपति वाणी सांजलीजी । हरख्या देवना वृंद ॥ निज निज वाहन सज करेजी । महोद्यवे पर-

માનંદ ॥ મળ ॥ ૧૩ ॥ ઘેરાવણ નામેં સુરોજી । ગજ થઈ આઘ્યો ત્યાંહિં ॥ રૂપ લલ્લજોયણ ધરી-
 જી । હરિઆગેં ઝૂનો ડગાંહિં ॥ જળ ॥ ૧૪ ॥ દેહકાંતિ સિતગજતણીજી । હમે અતિહી અનૂપ ॥
 માનુંં દિશિ વિસ્તારતીજી । લેપન ચંદનસ્વરૂપ ॥ મળ ॥ ૧૫ ॥ ગંઠસ્થલથી મદ ઝરેજી । તે મય-
 ગલને ત્યાંહિં ॥ સ્વર્ગગણઘૂમિપ્રતેંજી । માનુંં કરે ઠટકાવ ડ્યાંહિં ॥ જળ ॥ ૧૬ ॥ વીંછણસરિલા
 કાન ઠેજી । ગજના ચપલ શ્રીકાર ॥ તેણેં કરી નિવારતોજી । કપોલમધુકરવાર ॥ જળ ॥ ૧૭ ॥
 શુન્ન પ્રીવા ઠે જેહનીજી । લક્ષણલક્ષિત અંગ ॥ સુગંધ દીર્ઘ નિઃશ્વાસ ઠે જી । લાંબી કરાંઘુલીરંગ
 ॥ જળ ॥ ૧૮ ॥ લાંબો હોઠ ઠે જેહનોજી । વલી દીર્ઘ મેહન જાસ ॥ લાંબો પૂઠ ઠે ગજતળોજી ।
 ત્રિહુંપાસે ઘાટ ઠે તાસ ॥ મળ ॥ ૧૯ ॥ હેમપદ જાલસ્થલેજી । રાજે ગજને સાર ॥ પાંચસંવાર મુલ
 વિકુળ્યાજી । ગજ શોષે મનોહાર ॥ જળ ॥ ૨૦ ॥ મુલે મુલેં દંતશલાજી । આઠ આઠ સોહે સફાર ॥
 દાંતે દાંતેં વાપી જલીજી । અટ અટ જાણો વિંચાર ॥ જળ ॥ ૨૧ ॥ વાંચે વાંચે અરુ અરુજી । સો-
 હે કમલ શ્રીકાર ॥ કમલે કમલે પાંલખીજી । લાલ લાલ સંલ્યા વિચાર ॥ જળ ॥ ૨૨ ॥ પાંલખી

पांखमीप्रतेजी । वत्रीस वद्धनाटिक सार ॥ कर्णिककर्णिकाथे बलोजी । रयणप्रासाद मनोहार
 ॥ ३० ॥ ३३ ॥ प्रतिप्रासादे तिहां बलाजी । आठ आठ प्रद्रासन जोय ॥ रतनतणा बली शोज-
 ताजी । सिंहासन एक एक होय ॥ ३४ ॥ ३४ ॥ प्रतिसिंहासने इंदलोजी । वेसे हरल उठांह ॥
 प्रतिजद्रासने वेसतीजी । अग्रमहिपी गयवाह ॥ ३५ ॥ ३५ ॥ परिवारसह वासव हवेजी । गज-
 पर चढीया ताम ॥ देवलोकथी संचर्याजी । द्रुणमात्र लागे जाम ॥ ३६ ॥ ३६ ॥ अनुक्रमे वपु सं-
 खेपतोजी । हाथीनुं तिणवार ॥ पोतानुं पण तिम बलीजी । आवे वनहमोजार ॥ ३७ ॥ ३७ ॥
 उद्यानमाहि आवीयाजी । स्वामी ठे जिण ठाण ॥ प्रभुजीने वांदी करीजी । वेग यथोचित ठाण
 ॥ ३८ ॥ ३८ ॥ देवगण साथे ग्रहीजी । अच्युतादिक अन्य इंद ॥ ते पण आव्या उतावलाजी ।
 उठव करवा अमंद ॥ ३९ ॥ ३९ ॥ जुवनपतिना इंदलाजी । वीस आव्या तिण ठाण ॥ वत्रीस इंद
 व्यंतरतणाजी । दोय ज्योतिपीना सुजाण ॥ ४० ॥ ४० ॥ लीजे खंडे जाणजोजी । एह सत्तरमी
 ढाल ॥ दर्शन कहे श्रोता घरेजी । याजो मंगल माल ॥ ४१ ॥ ४१ ॥

॥ दुहा ॥ चार निकायना देवगण । आव्या काननमांहि ॥ जे करणी ते सहु करे । ते भाखु
जगांहि ॥ १ ॥ इंद्र आज्ञा ग्रही करी । वायुकुमारना देव ॥ जोयणप्रमाण क्षेत्रमां । तृण अस्थि
संहरेव ॥ २ ॥ समवसरणनी भूमिका । चोखी कीधी जेह ॥ गंधांबुवृष्टि तिहां करे । मेघकुमार
सनेह ॥ ३ ॥ व्यंतरसुरें तिहां वली । भूतल बांध्युं सार ॥ हेम रयण पापाणथी । भक्तियकी म-
नोहार ॥ ४ ॥ भूमियकी लुंचुं भलुं । सवा गाउ परिमाण ॥ पीठ बांध्युं जूतलविपे । व्यंतरसुरें सु-
जाण ॥ ५ ॥ ठींचणप्रमाणें व्यंतरें । कीधी फूलनी वृष्टि ॥ रतनमाणियसुवर्णना । तोरण कीध
विशिष्ट ॥ ६ ॥ चारे दिशियें बांधीयां । व्यतरदेवे सार ॥ हवे वप्रत्रयवरणना । निसुणो खास वि-
चार ॥ ७ ॥ ढाल १७ मी ॥ करेलनां घमी देरे ॥ ए देशी ॥ जुवनपतिना अधिपती । रूपानो ग-
ढ सार ॥ विरचे निजमन हरखथी । प्रजुजक्तें मनोहार ॥ चतुरनर चित देरे समोसरण विचार ।
चतुरनर चित देरे सुणतां हरख अपार ॥ १ ॥ ए आंकणी ॥ भूतलथी ते मांकीने । दश हजार
सोपान ॥ एटलो लंचो गढ रच्यो । देवतायें तिण थान ॥ चण ॥ २ ॥ एकेकुं पगथालीयुं । एक

हाथ पोहोळुं जाण ॥ उंचुं पण एक हाथनुं । धारो मनमां आण ॥ चण ॥ ३ ॥ भूतलथी सोपा-
 ननुं । उंचपणे परिमाण ॥ अढीहजार धनूपनुं । शास्त्रे एह वखाण ॥ चण ॥ ४ ॥ ते गढनी वली
 भीत ठे । पंचशत धनुपनी उंच ॥ वत्रीस अंगुल सहित ते । धनुष तेंत्रीस पोहोळी संच ॥ चण ॥
 ॥ ५ ॥ ते जीतनी वली उपरे । कंचनकांगरा सार ॥ ते गढना भूवनपती । द्वार करे तिहां चार
 ॥ चण ॥ ६ ॥ ते जाणो रयणतणां । वार साखें श्रीकार ॥ द्वारें द्वारें तोरणं । त्रण त्रण मणिमय
 सार ॥ चण ॥ ७ ॥ पांचालिका करे देवता । मणितत्र राजे ज्यांहिं ॥ मकरध्वजदेवें रचया । प्रति-
 द्वारें वली त्यांहिं ॥ चण ॥ ८ ॥ वारणे पताका सुर करे । वली मंगलीक करे आठ ॥ फूलमाला-
 नी श्रेणिने । कलशवेदिकाठाठ ॥ चण ॥ ९ ॥ कृष्णागर कंदरूतणी । धूपघटी वली जत्थ ॥ न्यं-
 तर देव विस्तारता । जक्ति करे बहु तत्थ ॥ चण ॥ १० ॥ ते वारणानी खूणमां । एकेक वापी सार ॥
 मणि रतनना पगथीयां । स्वादिष्ट जल श्रीकार ॥ चण ॥ ११ ॥ पूर्वदिशि वारणांतणो । द्वारपाल
 तुंबरु देव ॥ दक्षिणकेरे वारणे । खदवांगी द्वारपाल हेव ॥ चण ॥ १२ ॥ कपाली पंडिम वारणे ।

ढ मध्यजागमां । सम भूमिपीठ ठे सार ॥ एक कोश धनुष पट शत । विस्तार आयतविचार ॥ चण ॥
॥ ३३ ॥ पहेला बीजा गढतणुं । अंतरें एटलुं मान ॥ वेहु पासे मेलव्याथकी । धारो चित्तमां आ-
ण ॥ चण ॥ ३४ ॥ एणी रीतें त्रण गढतणुं । विस्तारनुं परिमाण ॥ कोश त्रण बली ऊपरें । धनुष
अढारसैं जाण ॥ चण ॥ ३५ ॥ एम बली ठए जीतनां । धनुष छिक शत होय ॥ तेमांहे ते ज्ञेयीयें
। जोयणमानें जोय ॥ चण ॥ ३६ ॥ दृत समवसरण कहूं । आगमने अनुसार ॥ हवे प्रभुजी जिम
वेसशे । तेहनो कहूं विचार ॥ चण ॥ ३७ ॥ ए बीजा अधिकारनी । अष्टादशमी ढाल ॥ दर्शन
कहे श्रोताघरे । होजो मंगलमाल ॥ चण ॥ ३८ ॥

॥ दुहा ॥ हवे बीजा गढविपे । समभूमिका मोजार ॥ मणिरतनमय पीठ ठे । अंद्रुत एक
श्रीकार ॥ १ ॥ उंचपणे जिनदेहसम । चउदिसि चार द्वार ॥ पगथालिआ लण तेहने । बसो ध-
नुष विस्तार ॥ २ ॥ पीठ उंचुं महीतलथकी । अढी कोश परिमाण ॥ पीठतणा मध्यजागमां ।
चैत्यपादप वखाण ॥ ३ ॥ त्रण गाठ उंचो ते तरु । विस्तरी शाखा जास ॥ जस ठाया ओजनलंगें ।

तत्र धजा फूल तास ॥ ४ ॥ ते पादपना मूलमां । जिनदेवच्छंद होय ॥ सिंहासन चारे दिशें । चार
 तिहां वली जोय ॥ ५ ॥ पूर्वयणसिंहासन । पादपीठसंजुत ॥ तेजपुंजें बहु फलकतुं । दीसे ठे
 सुपवित्त ॥ ६ ॥ तत्र त्रण तस उपरे । उज्ज्वल उत्तम कीध ॥ मानुं त्रिभुवनस्वामिता । स्वामिने ए
 दीध ॥ ७ ॥ दोपासें दोय सुरवरा । चामर धरे त्याहिं ॥ हेयामां अणमावती । जक्ति दीसे ठे ज्यां-
 हिं ॥ ८ ॥ समवसरणने वारणे । कंचनकमलें तत्थ ॥ चारे दिशि धर्मचक्र ठे । एकेकुं सोहे जरथ
 ॥ ९ ॥ धर्मचक्रनो जावए । जिन धर्मचक्री होय ॥ जाणे जे वादितणां । मदघातक ते जोय ॥ १० ॥
 सिंहासन १ धर्मचक्र २ ध्वज ३ । उल ४ चामर ५ सार ॥ चाले आकाशमार्गमां । प्रभुजी करते
 विहार ॥ ११ ॥ बीजां कार्य तिहां सहु । करता व्यंतर देव ॥ साधारण समोसरणनो । ए विधि
 कंठ्यो संखेव ॥ १२ ॥ कोष्क महर्द्धिक देवता । एकलो श्रीजिनजक्ति ॥ सघलो ए विधि ते करे ।
 फोरवी आतमशक्ति ॥ १३ ॥ ढाल १९ मी ॥ नयरी अयोध्याथी संचर्याए ॥ ए देशी ॥ परभातें
 स्वामी हवे ए । देवकोटी परिवार ॥ सुणो जंवि भावसुंग । समोसरत्रा जणी चालताए ॥ जविय-

एने उपगार ॥ सु० ॥ १ ॥ नव कमल कंचनतणांए । देव करे तईयार ॥ सु० ॥ अनुक्रमे देवता
मूकताए । प्रभु पगलां धरे सार ॥ सु० ॥ २ ॥ पूरवदिसिने वारणे ए । समवसरणे पेसे देव ॥ सु० ॥
प्रदक्षिणा चैत्य वृद्धने ए । करता श्रीजिनदेव ॥ सु० ॥ ३ ॥ तीर्थप्रति प्रणाम करीए । पूरवदिशि
सनमुख ॥ सु० ॥ स्वामी वेठा सिंहासनेए । त्रिभुवननां हरे दुःख ॥ सु० ॥ ४ ॥ रत्नसिंहासन
त्रण दिशेंए । जगवंतना पनिरूव ॥ सु० ॥ व्यंतरदेव तिहां ठवे ए । साक्षात जिनस्वरूप ॥ सु० ॥
॥ ५ ॥ स्वामीप्रभावे सुरें कर्याए । त्रण रूप प्रभुना सार ॥ सु० ॥ नवि शक्ति होइ सुरतणीए ।
। धारो मनहमोझार ॥ सु० ॥ ६ ॥ भामंमल परगट थयुंए । दुंडुजि वाजे आकाश ॥ सु० ॥ रत-
नध्वज जिन आगलें ए । राजे अति उल्लास ॥ सु० ॥ ७ ॥ पुरवछारे पेसीनेंए । करी प्रदक्षिणा
सार ॥ सु० ॥ रयणगढें जिननें नमीए । तिम बली तीर्थ नमस्कार ॥ सु० ॥ ८ ॥ साधु श्रमणी
थानक तजीए । अगनिखूणे वेसंत ॥ सु० ॥ वैमानिकदेव अंगनाए । जिनचकें उल्लसंत ॥ सु० ॥
॥ ९ ॥ दक्षिणछारें पेसीनेंए । नमी ऋषभजिणंद ॥ सु० ॥ भुवन ज्योति व्यंतर स्त्रीजंए । नैऋते

वेसे अमंद ॥ सु० ॥ १० ॥ पेसी पछिमने वारणेए । साचवी पूरवली रीति ॥ सु० ॥ जुवनपति
 ज्योतिष व्यंतराए । वायुखूणे वेसो धरी प्रीति ॥ सु० ॥ ११ ॥ पेसी उत्तरने वारणेए । ईशानखूण-
 मोजार ॥ सु० ॥ वेसे अनुक्रमे कटपसुराए । तिम वली नरने नार ॥ सु० ॥ १२ ॥ प्रथम आव्यो
 अटपकृद्धिउए । आवतो महर्द्धिक देव ॥ सु० ॥ अटपकृद्धिल महर्द्धिकप्रतेए । समवसरणे प्रणमेव
 ॥ सु० ॥ १३ ॥ पूर्वे आव्यो महर्द्धिकप्रतेए । नमतो अटपकृद्धि जाय ॥ सु० ॥ निमंत्रणादिकथा
 नहीए । विरोध भय नही थाय ॥ सु० ॥ १४ ॥ कंचनगढने अंतरेए । वेसे तिरि पशुराय ॥ सु० ॥
 रूप्यगढ मध्यजागमांए । रहे वाहनसमुदाय ॥ सु० ॥ १५ ॥ रूप्यगढ बाह्य जागमांए । केई नर
 तिरि सुर तत्र ॥ सु० ॥ केई पेसे केई नीकलेए । समवसरणथी यत्र ॥ सु० ॥ १६ ॥ सौधर्मकटप
 इंदो हवेए । प्रणमी जिनना पाय ॥ सु० ॥ हाथ जोनी हरखित थकोए । ऊजो प्रभुगुण गाय ॥
 सु० ॥ १७ ॥ अनंत ज्ञानमय तुं प्रभुए । अनंतदर्शन जिनराय ॥ सु० ॥ अनंत सुखमय तुं जलोए
 । अनंतवीर्य जिन थाय ॥ सु० ॥ १८ ॥ हे स्वामी इण जरतमांए । सर्वथा नाओ धर्म ॥ सु० ॥

एने उपगार ॥ सु० ॥ १ ॥ नव कमल कंचनतणांए । देव करे तर्झ्यार ॥ सु० ॥ अनुक्रमे देवता
मूकताए । प्रभु पगलां धरे सार ॥ सु० ॥ २ ॥ पूरवदिसिने वारणे ए । समवसरणे पेसे देव ॥ सु० ॥
प्रदक्षिणा चैत्य वृद्धने ए । करता श्रीजिनदेव ॥ सु० ॥ ३ ॥ तीर्थप्रति प्रणाम करीए । पूरवदिशि
सनमुख ॥ सु० ॥ स्वामी वेगा सिंहासनेए । त्रिभुवननां हरे दुःख ॥ सु० ॥ ४ ॥ रत्नसिंहासन
त्रण दिशेंए । जगवंतना पनिरूव ॥ सु० ॥ व्यंतरदेव तिहां ठवे ए । साक्षात जिनस्वरूप ॥ सु० ॥
॥ ५ ॥ स्वामीप्रभावे सुरें कर्थाए । त्रण रूप प्रभुना सार ॥ सु० ॥ नवि शक्ति होइ सुरतणीए ।
। धारो मनहूमोझार ॥ सु० ॥ ६ ॥ भामंमल परगट थयुंए । दुंदुजि वाले आकाश ॥ सु० ॥ रत-
नध्वज जिन आगलें ए । राजे अति उद्वहास ॥ सु० ॥ ७ ॥ पूरवछारे पेसीनेंए । करी प्रदक्षिणा
सार ॥ सु० ॥ रयणगढें जिननें नमीए । तिम बली तीर्थ नमस्कार ॥ सु० ॥ ८ ॥ साधु श्रमणी
थानक तजीए । अगनिखूणे वेसंत ॥ सु० ॥ वैमानिकदेव अंगनाए । जिनचकें उद्वसंत ॥ सु० ॥
॥ ९ ॥ दक्षिणछारें पेसीनेंए । नमी ऋषज्जिणंद ॥ सु० ॥ भुवन ज्योति व्यंतर स्त्रीजंए । नेऊतें

जाय ॥ १ ॥ जरत कहे तिहां मायने । पोत्रो नमे ठे एह ॥ ताहरां चरणंबुजप्रतें । धरतो अग्नि-
 क सनेह ॥ २ ॥ मरुदेवा पण स्वामिनी । जरतने थे आशीप ॥ घणुं जीवजो पोतरा । पहींचो स-
 यल जगीस ॥ ३ ॥ सहस्र वरसखगें रोवतां । बढ्यां पकल माय आंख ॥ सुतविरहें दुखणी घणी ।
 जंपे एहवी भांख ॥ ४ ॥ मुज तुज जननं ठांकीने । एकाकी गयो नंद ॥ दुर्मर मरुदेवा अठे ।
 हजी जीवे दुखदंद ॥ ५ ॥ प्रथम तत्र धरतो हतो । हमणां सहे रविताप ॥ प्रथम गजे चढतो
 हतो । पायविहार संताप ॥ ६ ॥ चामर वीजातां हतां । मुज नंदनने सार ॥ दंश मशकना उपद्र-
 व । सहे ठे हवे वीहार ॥ ७ ॥ ढाल २० मी ॥ हरिया मनगां लागो ॥ ए देशी ॥ मरुदेवा माता
 कहे । जरतने ईणीपें वातरे ॥ सांभल ससनेहा ॥ तुं तो राजक्रुद्धि जोगवे । दुख सहे मुज अं-
 गजातरे ॥ सांचलण ॥ १ ॥ दिव्य जोजन करतो हतो । मुज नंदन मनोहाररे ॥ सांण ॥ हमणां
 चिद्धा मागतो । घर घर फिरे अपाररे ॥ सांण ॥ २ ॥ रतन सिंहासने वेसतो । पूर्वे मुज नंदन
 आंढीरे ॥ सांण ॥ हमणां वनें फरतो फरे । एकलो ते महावाहरे ॥ सांण ॥ ३ ॥ अंगरक्षक नर

बोधिवीज बाकी तुमैए । प्रगटावो आतमधर्म ॥ सुण ॥ १९ ॥ अनुत्तरसुर मनतणाए । संदेह जां-
गो जगवान ॥ सुण ॥ इहां रह्या तुमै तेहनाए । तुज महिमा नही मान ॥ सुण ॥ २० ॥ तुज ज-
क्तिलेशनुं फल थयुंए । मुजने स्वरगनिवास ॥ सुण ॥ तुज जक्तिहीन नर तप तपेए । तस फोगट
प्रयास ॥ सुण ॥ २१ ॥ ग्रंथ अभ्यास मूरख करेए । क्लेशजणी तस आय ॥ सुण ॥ तिम जक्तिवि-
ना तप जप क्रियाए । साहमुं होये दुखदाय ॥ सुण ॥ २२ ॥ स्तवनाए तूपो नहीए । निंदा रोष
नधि मन्न ॥ सुण ॥ सम जावै प्रभु तुमौ रह्याए । सदा सुख सुप्रसन्न ॥ सुण ॥ २३ ॥ जवजवमां
ताहरी होजोए । मुजने तुम पायसेव ॥ सुण ॥ ध्यान होजो प्रभु तुमतणुंए । मुजने रूखुं नितमेव
॥ सुण ॥ २४ ॥ ए रीतें प्रभुने स्तवीए । वेशे सुधर्मा इंद ॥ सुण ॥ देवदेवीनी आगलेंए । सजामांहे
अमंद ॥ सुण ॥ २५ ॥ ए त्रीजा अधिकारनीए । भाखी उंगणीसमी ढाल ॥ सुण ॥ उवजाय दर्शन
इम कहेए । श्रोतार्थें मंगलमाल ॥ सुण ॥ २६ ॥

॥ दुहा ॥ एहवा समयनेविषे । विनीतानगरीराय ॥ जरतनामा मरुदेवीने । बंदन करवा

वचनैं नहीं । तो मानीश आगल वातरे ॥ सां० ॥ तातने केवल ऊपनैं । मुज साच मानजो मा-
तरे ॥ सां० ॥ १३ ॥ एहवे जरतरायने । दरवान कहे एमरे ॥सां०॥ यमक शमक नामें वे नरा ।
आव्या ठे तुम प्रेमरे ॥ सां० ॥ १४ ॥ यमक नर कहे भरतने । स्वामी सुणो मुज वाणीरे ॥सां०॥
पुरिमतालपुरपरीसरे । शकटमुख उद्यानैरे ॥ सां० ॥ १५ ॥ तातजी तिहां केवल वर्या । हुं जय
जयकारे ॥ सां० ॥ शमक कहे आयुधगृहे । ऊपनुं चक्र साररे ॥ सां० ॥ १६ ॥ समकालें दोय व-
धामणी । सांजखी चिते चित्तरे ॥ सां० ॥ प्रथम पूजा कहनी करुं । हुं थई परम प्रदीतरे ॥सां०॥
॥ १७ ॥ अजयदाता तातजी कीहां । जीवघातक कीहां चक्ररे ॥ सां० ॥ चिंती स्वामिवंदनचणी ।
सज थाये जूमीशकरे ॥ सां० ॥ १८ ॥ यत आवश्यकसूत्रे-वायंसि पूर्वए चक्रं । पूर्वअं पूइणारिहो
ताउ ॥ इह लोगंसि चक्रं । परलोगसुहावहो ताउ ॥ १ ॥ ढाल ॥ यमक शमकने विसर्जोया । देई
बहुलां दानरे ॥ सां० ॥ मरुदेवाने जई कहे । भरतभूप एहवी वाणरे ॥ सां० ॥ १९ ॥ पहेंलां उ-
लंभा-देती हूती । मुज सुत दुखीउ धारे ॥ सां० ॥ एकाकी-वनमां-फरे । उपसर्ग सहे अपाररे

जस हूता । करतो पुरमां वासरे ॥ सां० ॥ सहे सीत वननेविषे । मुज सुत करी निवासरे ॥ सां० ॥
 ॥ ४ ॥ सुणतो दिव्य गीत शब्दने । मुज नंदन घरमांहिरे ॥ सां० ॥ ते शीयालना शब्दो हवे ।
 सांभले वनमांहिरे ॥ सां० ॥ ५ ॥ मोटुं दुख सहे पुत्रजी । शीतकाल मोजारे ॥ सां० ॥ टाह
 व्यापे बहु देहमां । कांपे करतां विहाररे ॥ सां० ॥ ६ ॥ उण ऋतुमां रवितणो । सहे ताप नंदन
 तेहरे ॥ सां० ॥ ७ ॥ दुःखजाजन एकलोथको । दुखनो नावे ठेहरे ॥ सां० ॥ ८ ॥ ते ते दुःखे आकु-
 लो । मुज नंदनने तुं जोयरे ॥ सां० ॥ जरत तुं सुख जोगवे । दुख विलसे नंदन सोयरे ॥ सां० ॥
 ॥ ९ ॥ उलंभा पोतराप्रते । दे मरुदेवा मातरे ॥ सां० ॥ मरुदेवाप्रते हवे कहे । जरत झणीपरें वा-
 तरे ॥ सां० ॥ १० ॥ तातनी माता तुं थई । शुं करे दुःखविदापरे ॥ सां० ॥ संसार तरवा तातें इ-
 हां । मूक्यो भवसंतापरे ॥ सां० ॥ ११ ॥ तातने वनमां विचरतां । श्वापद नवि करे बाधरे ॥ सां० ॥
 स्वामिना महिमाथकी । ते पापाण बड्या साधरे ॥ सां० ॥ १२ ॥ खुहा पिपासादि परीपहा । सहे ठे
 ते जाणो मातरे ॥ सां० ॥ कर्मरिपुलश्करचणी । करतां उग्र घातरे ॥ सां० ॥ १३ ॥ प्रतीति मुज

ते निरधाररे ॥ सां० ॥ ३ए ॥ यतः—यत्रैवाहमुदासे । तत्र मुदासि स्वभावसंतुष्टः ॥ यत्र च वस्तु-
नि ममता । मम तापस्तत्र तत्रैव ॥१॥ढाल॥ वीतरागप्ताव जावता । माताजी तिणवाररे ॥सां०॥
क्षपकश्रेणी चढी करी । कीधो कर्मसंहाररे ॥ सां० ॥ ३ग ॥ करिखंध चढ्यां मातने । ऊपनं केव-
लनाणरे ॥ सां० ॥ अंतगरु केवली यई । पाम्या पद निरवाणरे ॥ सां० ॥ ३१ ॥ ए अवसर्पिणीने
विपे । प्रथम सिद्ध ए साररे ॥ सां० ॥ पूजी कलेवर देवता । नाखे खीरसमुद्रमजाररे ॥सां०॥३३॥
त्रीजे खंडेचीसमी । पन्नणी सुंदर ढालरे ॥सां०॥ दर्शन कहे श्रोताघरें । होजो सुख विशालरे ॥सां०॥३३॥

॥ डुहा ॥ तिवारपठी जरतनृपो । डुःख धरतो मनमांहिं ॥ सोग संताप रुदन करे । विलपे
परिपरि त्यांहिं ॥ १ ॥ इंदे नृप समजावीयो । ए संसार स्वरूप ॥ जे जनमे ते मरे सहि । जाणो
निश्चै जूप ॥ २ ॥ माताजी मोक्षें गया । वारी नवपर्याय ॥ हर्पथानक शो शोकए । वंदो प्रभुना
पाय ॥ ३ ॥ राजचिह्न मूकी करी । पालो चाले राय ॥ उत्तर वारणे पेसतो । समवसरणने ठाय
॥४॥ चार निकाय सुर परवर्या । एहवा श्रीअरिहंत ॥ देखी जरत तिहांकणे । रोम रोम विक-

॥ सां० ॥ २० ॥ हमणां तीन जुवनतणी । ठकुराई पुत्रने थायरे ॥ सां० ॥ माता जुज सुत संपदा । सुर नर सेवे पायरे ॥ सां० ॥ २१ ॥ इम कही माताप्रतें । गजें चढाव्या रायरे ॥ सां० ॥ चतुरंगिणी सेना लेई । जिन बांदवा नृप जायरे ॥ सां० ॥ २२ ॥ मारगमांहे भूपति कहे । मरुदेवाप्रतें साररे ॥ सां० ॥ वेगलुं दीसे प्रचुजीतणुं । ए समोसरण मनोहाररे ॥ सां० ॥ २३ ॥ जयजयशब्द कोलाहल । करे देवना थुंदरे ॥ सां० ॥ चार निकाय सुर सेवता । तुज सुत पद अरविंदरे ॥ सां० ॥ २४ ॥ मधुर गंजीर स्वर बोलती । देवडुंडुजि ए जाणरे ॥ सां० ॥ हृदय आनंद उपजावती । समवसरणने ठाणरे ॥ सां० ॥ २५ ॥ गंधर्वदेव गाए गीतने । थाए वाजित्रनादरे ॥ सां० ॥ आपणां तेहवां वाजे नहीं । खोखरा वाजित्रसादरे ॥ सां० ॥ २६ ॥ ते सांजलतां मायने । आवे आनंदाश्रुपूररे ॥ सां० ॥ तेणे करी मरुदेवीना । पमल थयां चकचूररे ॥ सां० ॥ २७ ॥ देखे मरुदेवा हवे । पुत्रनी अतिशय ऋद्धिरे ॥ सां० ॥ एवनी लक्ष्मी जोगवे । जिनवर परमसुबुद्धिरे ॥ सां० ॥ २८ ॥ मोहग्रथिल हुं निशदिनें । चिंता करती अपाररे ॥ सां० ॥ ए भूल माहरी जे हती । टली

ते निरधाररे ॥ सां० ॥ ३९ ॥ यतः—यत्रैवाहमुदासे । तत्र मुदासि स्वभावसंतुष्टः ॥ यत्र च वस्तु-
नि ममता । मम तापस्तत्र तत्रैव ॥१॥ढाढा॥ वीतरागजाव जावता । माताजी तिणवाररे ॥सां०॥
क्षपकश्रेणी चढी करी । कीधो कर्मसंहाररे ॥ सां० ॥ ३० ॥ करिखंध चढ्यां मातने । ऊपनुं केव-
लनाणरे ॥ सां० ॥ अंतगरु केवली थई । पाम्या पद निरवाणरे ॥ सां० ॥ ३१ ॥ ए अवसर्पिणीने
विपे । प्रथम सिद्ध ए साररे ॥ सां० ॥ पूजी कलेवर देवता । नाखे खीरसमुद्रमकाररे ॥सां०॥३२॥
त्रीजे खंडेवीसमी । पज्जणी सुंदर ढाखरे ॥सां०॥ दर्शन कहे श्रोताघरे । होजो सुख विशाखरे ॥सां०॥३३॥

॥ डुहा ॥ तिवारपठी जरतनृपो । डुःख धरतो मनमांहिं ॥ सोग संताप रुदन करे । विलये
परिपरि त्यांहिं ॥ १ ॥ इंदे नृप समजावीयो । ए संसार स्वरूप ॥ जे जनमे ते मरे सहि । जाणो
निश्चै नृप ॥ २ ॥ माताजी मोक्षें गया । वारी जवपर्याय ॥ हर्षथानक शो शोकए । वंदो प्रभुना
पाय ॥ ३ ॥ राजचिह्न मूकी करी । पालो चाले राय ॥ उत्तर वारणे पेसतो । समवसरणने ठाय
॥ ४ ॥ चार निकाय सुर परवर्या । एहवा श्रीअरिहंत ॥ देखी जरत तिहांकणे । रोम रोम विक-

संत ॥ ५ ॥ प्रदक्षिणा देई करी । प्रणमी जिनने सार ॥ कर जोकी स्तवना करे । जूप जरत ति-
णवार ॥६॥ चिरंजीव जगनाथ तुं । जय जय तुं जिनराज ॥ विश्व अजयदाता तमो । जवोदधित-
रण जहाज ॥ ७ ॥ प्रथम तीर्थेकर तुं प्रभु । ययो इण जरतमजार ॥ तुज दीठे आज माहरो ।
सफल ययो अवतार ॥ ८ ॥ तुज शासनमोटे रथे । जे चढीया नरनार ॥ तेहने मूकी न वेगली ।
दागे नवि जवचार ॥ ९ ॥ शिवथकी मुजने इहां । संसार लागे सार ॥ जिहां साक्षात तमो जि-
न । देखुं तुं श्रीकार ॥१०॥ तुज दरिसण महानंदरसें । लोचन वास्यां जेण ॥ ते नरने जवजय नहीं ।
प्रगटे अनुभव चेन ॥ ११ ॥ वेर मूक्यां सवि जंतुएं । तुज परखदा मोझार ॥ महिमा ताहरो अ-
तिभल्लो । जाणे सयलसंसार ॥ १२ ॥ जोजनप्रमाणे खेत्रमां । कोमाकोमी जीव ॥ माये पीक्याये न-
ही । तुज महिमा ठे सदीव ॥ १३ ॥ इम जिननी स्तवना करी । वंदी जिनना पाय ॥ हरिपठ-
वाडे वेसतो । जरतेसर महाराय ॥ १४ ॥ सर्वभाषाने फरसती । जोजनगामिनी चाण ॥ पांत्रीस-
गुणयुत मधुरस्वर । देशना दीजे जिननाण ॥ १५ ॥ ढाल २१ मी ॥ वाकी फुळी अति जळी मन

जमरारे ॥ ए देशी ॥ हवे श्रीऋषभजिण्डजी । सुणो जविप्राणीरे ॥ जविक जीवने काज ॥ सुण ॥
जवतारणी देशना दीये ॥ सुण ॥ भवोदधि तारण जहाज ॥ सुण ॥ १ ॥ ए संसार असार ठे ॥ सुण ॥
आधिव्याधि चंमार ॥ सुण ॥ जन्म जरा मरणे ज्यो ॥ सुण ॥ दुःखतणो आगार ॥ सुण ॥ २ ॥ प-
लेवनां लागी रखां ॥ सुण ॥ क्रोधादिक वडीआगि ॥ सुण ॥ मोहनिद्रामां सुई रखो ॥ सुण ॥ सज
थाजे हवे जागि ॥ सुण ॥ ३ ॥ नवि करवो पंडितजने ॥ सुण ॥ पंचप्रमादनो संग ॥ सुण ॥ निशा
उलंघन थलविषे ॥ सुण ॥ कुण करे गतिनो जंग ॥ सुण ॥ ४ ॥ दश दृष्टांते दोहिलो ॥ सुण ॥ लही
मनुजअवतार ॥ सुण ॥ धर्म करो हवे वेगथी ॥ सुण ॥ आतमने हितकार ॥ सुण ॥ ५ ॥ विश्व-
बंधक विषय तजो ॥ सुण ॥ क्रोधादिकनो त्याग ॥ सुण ॥ रागछेप दूरें करी ॥ सुण ॥ राखो धरम-
मां राग ॥ सुण ॥ ६ ॥ धर्मेने चित्तमां आणीएं ॥ सुण ॥ रतनत्रयस्वरूप ॥ सुण ॥ ज्ञानदर्शन चा-
रित्रगुणें ॥ सुण ॥ प्रगटें आतमरूप ॥ सुण ॥ ७ ॥ जीवादिक नव तत्वनो ॥ सुण ॥ अवबोध जेणें
थाय ॥ सुण ॥ संक्षेपने विस्तारथी ॥ सुण ॥ सम्यग ज्ञान कहाय ॥ सुण ॥ ८ ॥ ज्ञानना पंच प्रका-

निरंतर ए आचार ॥ सु० ॥ २४ ॥ शुभ-पारणति करी जीवडे ॥ सु० ॥ करवो श्रीजिनधर्म ॥ सु० ॥
 आव मकारज साधवा ॥ सु० ॥ वरवा शिवपुरशर्म ॥ सु० ॥ २५ ॥ देशना एहवी सांजली ॥ सु० ॥
 ऊवी भरतनो नंद ॥ सु० ॥ ऋषजसेन जिनने नमी ॥ सु० ॥ वीनति करे अमंद ॥ सु० ॥ २६ ॥
 क्रोधदावानलें दाजीयो ॥ सु० ॥ भवअटवी मोऊर ॥ सु० ॥ नवीन अंबुद तुमैं मुज मली ॥ सु० ॥
 शीतल कीधो सार ॥ सु० ॥ २७ ॥ वृमतां वाहण तुं मदयो ॥ सु० ॥ श्रीऋषभजिनदेव ॥ सु० ॥
 जिम वारिशाला पिपासितें ॥ सु० ॥ निम पाम्यो तुज सेव ॥ सु० ॥ २८ ॥ शरणे आव्यो हवे
 ताहरे ॥ सु० ॥ तार तार मुज तार ॥ सु० ॥ प्रसन्न थइ मुजने दीड ॥ सु० ॥ नवतारणी दीक्षा
 सार ॥ सु० ॥ २९ ॥ ऋषजसेन जिननें कही ॥ सु० ॥ चारसें नवाणुं ज्ञात ॥ सु० ॥ सातसें पोतरा
 भरतना ॥ सु० ॥ एटलो ग्रंहीने साथ ॥ सु० ॥ ३० ॥ दीक्षा लीए प्रभुजी कनें ॥ सु० ॥ ऋषभ-
 सेन कुमार ॥ सु० ॥ जिनमहिमा देखी करी ॥ सु० ॥ दीक्षा ग्रंहे मरीचिकुमार ॥ सु० ॥ ३१ ॥
 ब्राह्मीयें दीक्षा ग्रंही ॥ सु० ॥ जिनवरजीने पास ॥ सु० ॥ भरतें वारी सुंदरी ॥ सु० ॥ आविका

थाये उद्वास ॥ सु० ॥ ३२ ॥ भरतनृप आवक थयो ॥ सु० ॥ नाव्यो व्रतपरिणाम ॥ सु० ॥ भोग-
 करम फल तस घणां ॥ सु० ॥ नवि दीक्षा अजिराम ॥ सु० ॥ ३३ ॥ नर तिर्यंच सुरने विपे ॥ सु०
 ॥ केटला व्रत ग्रहे सार ॥ सु० ॥ आवकव्रत तिर्यंच ग्रहे ॥ सु० ॥ सुर समकीत मनोहार ॥ सु० ॥
 ॥ ३४ ॥ कठ महाकठ वरजीनें ॥ सु० ॥ राजन्य तापस जेह ॥ सु० ॥ स्वामिपासे आवी करी ॥ सु०
 ॥ दीक्षा ग्रहे वली तेह ॥ सु० ॥ ३५ ॥ पुंनरीक आदें साधु थया ॥ सु० ॥ साधवी ब्राह्मी जाण
 ॥ सु० ॥ भरत आदें आवक थया ॥ सु० ॥ आविका सुंदरी बलाण ॥ सु० ॥ ३६ ॥ चतुरविध सं-
 घनी थापना ॥ सु० ॥ कीधी जिनवरें त्याहिं ॥ सु० ॥ व्रीजे खंडे एकवीसमी ॥ सु० ॥ दर्शने ढाल
 कही जगाहिं ॥ सु० ॥ ३७ ॥

॥ डुहा ॥ तिण अवसर जिनरायजी । चोरासी गणधार ॥ ऋषसेनादिक थापशे । निसुणो
 तास विचार ॥ १ ॥ गणधर नामकरमथकी । गणधर पद होये तास ॥ योग्य जीव जाणी करी ।
 कीधा ते उद्वास ॥ २ ॥ ढाल ॥ ३२ मी ॥ मनमोहना जिनराया । सुरनर किन्नर गुण गायारे ॥

॥ म० ॥ ए देशी ॥ श्रीऋषभ जिनसर राया । जस सेवे सुरासुर पायारे ॥ मन मोहना जिनरा-
 या ॥ सुर नर किन्नर गुण गायारे ॥ मन० ॥ ऋषभसेन प्रमुख मुनिराया । चोरासी बुद्धिसत्रायारे
 ॥ म० ॥ १ ॥ तेहनें तेनी निजपासे । त्रिपदी आपे उद्घासरे ॥ म० ॥ उत्पाद व्यय ध्रौव्यतामय ।
 सर्व शास्त्रमाता अजिरामरे ॥ म० ॥ २ ॥ द्वादश अंगरचना त्याहिं । कीधी गणधरे उठांहिरे
 ॥ म० ॥ अनुक्रमे गणधर रचता । त्रिपदीनें ते अनुसरतारे ॥ म० ॥ ३ ॥ हवे सुवर्णकेरो थाल ।
 मांहि चूर्ण थाप्युं विशालरे ॥ म० ॥ देवतायें परवर्यो आवे । इंद्र जिन आगलें थाल ठावेरे ॥ म० ॥
 ॥ ४ ॥ ऊठी प्रभु सिंहासनथी । वासखेपनी मति धरी मनथीरे ॥ म० ॥ हाथमांहें थाल ग्रहीने ।
 गणधरमंत्रें मंत्रीनेरे ॥ म० ॥ ५ ॥ अर्ध अवतत जस काय । जिनमुख आगल मुनिरायरे ॥ म० ॥
 तस मस्तकमां जिनराय । वासखेप ठवे सुखदायरे ॥ म० ॥ ६ ॥ सूत्रें अरथे तदुत्तयथी । तुमें व-
 धजो एह गुणथीरे ॥ म० ॥ द्रव्यें गुणें अने पर्यायें । तुमें वधजो नयें निरमायेरे ॥ म० ॥ ७ ॥
 इणरीतें जिनपति जणता । तस शिरपर वास ठवतारे ॥ म० ॥ अनुयोगनी आझा आपे । गण-

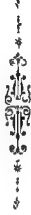
धर थापना तिहां थापेरे ॥म०॥तदनंतर सुर नर नारी । डुंडुजि बाले तिहां अपारीरे ॥म०॥
तस मस्तके वासने नाखे । तुमें गुणें वधजो मुखे भांखेरे ॥ म० ॥ ए ॥ करकमल जोडीने ऊभा ।
जिनवाणी ग्रहे थिरथोभारे ॥ म० ॥ जिम मेघजल बरसतां । पादप ग्रहे हरपंतरे ॥ म० ॥ १० ॥
सिंहासने जिनजी पधार्या । जविप्राणीना काज सधार्यरे ॥ म० ॥ पदमहोछव सारा थाय । नव्य
जीवने हरख न मायरे ॥ म० ॥ ११ ॥ सूत्र गुंथां गणधरे तेह । अर्थ नांखे जिनपति जेहरे
॥ म० ॥ पहिली पोरसें जिनवर देव । धर्म कहेवा नीत सहेवरे ॥ म० ॥ १२ ॥ एहवे श्रीनरत-
राय । अद्भुत बलि सज करायरे ॥ म० ॥ कजमशालिना चोखा सारा । उजला सुगंध सफारारे
॥ म० ॥ १३ ॥ पातलाने कोमल तेह । अखंरु अग्रजाग जेहरे ॥ म० ॥ दूबलीए खांड्या तास ।
सबलीए सोह्या जासरे ॥ म० ॥ १४ ॥ चार आढा प्रमाणे सोय । शुद्ध जलें करी ते धोयरे ॥म०॥
रयणना बालमां घाली । मस्तक लेइ जामिनी चालीरे ॥ म० ॥ १५ ॥ सुगंध द्रव्य देवता थाले ।
बलिकेरे रूडे घालेरे ॥ म० ॥ वमणी सुगंधता होवे । नर नारी बलिनें जोवेरे ॥ म० ॥ १६ ॥ गी-

ત મંગલ સ્ત્રીજન ગાવે । દેવતા હુંહુજિ વજાવેરે ॥ મળ ॥ પૂર્વદ્વારે પેસે ત્યાંહિં । મહોદ્ધવે વલિ આ-
 વે જ્યાંહિરે ॥ મળ ॥ ૧૭ ॥ વલિસહિત પ્રદક્ષિણા દેઈ । જિનપતિને રાજા તેયરે ॥ મળ ॥ સઘલી
 દિસવિપે ત્યાંહિં । મૂઠી ભરી વલિ નાલે જ્યાંહિરે ॥ મળ ॥ ૧૮ ॥ ભૂપાતથી પહેલાં યત્ર । અર્ધ
 વલિ ગ્રહે સુર તત્રરે ॥ મળ ॥ શેષ અરધ તે ત્રરત લેવે । અવશેષ તે જનને દેવેરે ॥ મળ ॥ ૧૯ ॥
 મસ્તકવિપે એક કળ વલિનો । જે થાપે રોગ જાણે તેહનોરે ॥ મળ ॥ પટ માસલગે રોગ નાવે । જે
 વલિકળ શિરપર ઠાવેરે ॥ મળ ॥ ૨૦ ॥ ઇણ રીતે વલિવિધિ થાવે । નર નારી મંગલ ગાવેરે ॥ મળ ॥
 પ્રથમ કોટથી જિનપતિ ચલિયા । સુરસાથે સહુ મિલીયારે ॥ મળ ॥ ૨૧ ॥ વીજા કોટની ઈશાન-
 સ્તૂળમાં । દેવઠંદે જિન આલે પલમારે ॥ મળ ॥ સુલસાતાયે વેસે ત્યાંહિં । સુરકોટી સેવે જ્યાંહિરે
 ॥ મળ ॥ ૨૨ ॥ તદનંતર વીજી પોરસમાં । ઋષજસેન વમો ગણધરમારે ॥ મળ ॥ ભગવંતને પાદપી-
 ઠે વેસી । કરે દેશના ત્રવિકવિકાંસીરે ॥ મળ ॥ ૨૩ ॥ ત્રીજે યંબે બાવીસમી જાણો । ઢાલ શ્રોતા
 મન આણોરે ॥ મળ ॥ ડવજાય દર્શનની વાણી । એકચિત્તે સુણો ત્રવિ પ્રાણીરે ॥ મળ ॥ ૨૪ ॥

॥ दुहा ॥ स्वामिखेद निवारवा । शिष्यना गुण दीपंत ॥ जिनशिष्य प्रत्यय आणवा । वाणी
 गणप कहंत ॥१॥ यदुक्तं हैमऋषभचरित्रे—जगत्पादपीठस्थः । पुंढरीको गणेश्वरः ॥ तदानीं विदधे
 धर्म-देशनां पापनाशिनीं ॥ १ ॥ स्वामिखेदविनोदश्च । शिष्याणां गुणदीपना ॥ उभयतः प्रत्ययश्च ।
 गणचूद्देशनागुणाः ॥ २ ॥ दुहा ॥ निसुणी गणधरदेशना । प्रणमी सहु पुरलोक ॥ निज आनक जा-
 ता हवा । करता प्रभुगुण श्लोक ॥ २ ॥ ढाल २३ मी ॥ राग धन्याश्री ॥ गिरुआरे गुण तुमतणा
 । श्रीवर्धमान जिनरायाजी ॥ ए देशी ॥ ते तीरथमां ऊपनो । गोमुख जद्ध इति नामजी ॥ दा-
 हिणपासं दोय जुजेरे । अद्धमाल धरे अन्निरामजी ॥ ते ती० ॥ १ ॥ वीजोरुं पासने वलो । वाम-
 जुजें दोय धारीजी ॥ गजवाहन कंचनद्युतीरे । जिनपासे रहे उदारोजी ॥ ते ती० ॥ २ ॥ शासन-
 देवी चकेसरी । हेमकांति जस वाजेजी ॥ वरप्रद इषु शक्तिने पास । दाहिण चार जुजे राजेजी ॥
 ते ती० ॥ ३ ॥ वाम हाथनी चार जुजामां । धनु वज्र चक्र अंकुश धारीजी ॥ आदिजिनंदने शा-
 सनेरे । सवि संघ सांनिधकारीजी ॥ ते० ॥ ४ ॥ तिहांथकी प्रभू विचरिया । जाए बीजे ठाणजी

॥ महामुनियें करी परवयेंरे । जिम नक्षत्रें चंद्र जाणजी ॥ ते० ॥ ५ ॥ स्वामीने चालतांथकां ।
अधोमुख कांटा थायजी ॥ पंखी पण प्रदक्षिणारे । देतां गगनें जायजी ॥ ते० ॥ ६ ॥ अनुकूल
वाए वायरा । जघन्यथकी प्रभुपासेजी ॥ देवकोनी हाथ जोकीने । पद सेवे उद्धासेजी ॥ ते० ॥ ७ ॥
कच डाढी नख प्रभुतणा । दिन दिन ते नवि बाधेजी ॥ साते ईति समावतारे । विचरे सुखसमा-
धेजी ॥ ते० ॥ ८ ॥ यतः—विश्वविस्मयकरैरिति प्रभु-रनचिन्नुरतिशयैः समन्वितः ॥ संसरज्जगद-
नुमहैकदा । ह्यामिमां विहरतिस्म वायुवत् ॥ १ ॥ ढाल ॥ श्रीअंचलगछे दिन दिन दीपे । युगप्र-
धान गुरुरायाजी ॥ श्रीकल्याणसागरसूरिराया । मुनिजन सेवे पायाजी ॥ ते० ॥ ९ ॥ तस पट
अंबुज विकसन नक्षमणि । श्रीअमरोदधिसूरिजी ॥ निज प्रतिभायें जेणें जील्यो । हारी पाम्यो सुर
सूरीजी ॥ ते० ॥ १० ॥ तस पटगगनें चंद्रसुधाश्रवी । श्रीविद्यासागर गह्वरायाजी ॥ तस पाटे जय-
वंता विचरे । श्रीउदयसागर सूरिरायाजी ॥ ते० ॥ ११ ॥ तस विनयी पाठकपदधारी । विनयी
बहे गुरुआणजी ॥ दर्शनसागरसुगुरुकृपाथी । में चांखी-ए वाणीजी ॥ ते० ॥ १२ ॥ त्रीजो खंफ सं-

पूरण हूँ । त्रेवीस ढालें सारोजी ॥ सांजलतां श्रोता सुख पामें । लहे कल्याण जयकारोजी ॥ तेण
 ॥ १३ ॥ इति श्रीअंचलगह्याधिराज सकलचट्टारकनामिनीजालस्थलतिलकायमान ऐंद्युगीन सुवि-
 हित चट्टारकशिरःकोटीर हीरायमाणपूज्यभट्टारक पूज्यपुरंदर सकलसाधुसंसेवितचरणकमल ठत्री-
 सगुणविराजित चट्टारकश्री १०८ श्रीउदयसागरसूरीश्वराणां शिष्यमहोपाध्यायश्रीदर्शनसागरगणि-
 विरचिते श्रीआदिनाथचरित्रे पुण्यपवित्रे प्राकृतबंधे सुकृतानुसंधे जिनवालक्रीमन १, परिणयन-
 विधि २, युगलाधर्मनिवारण ३, राज्यस्थापनविधि ४, शतपुत्र राजविजजन ५, दीक्षाकल्याणक ६,
 ज्ञानकल्याणक ७, समोसरणविधि ८, चतुर्विधसंघस्थापना ९, एभिर्नवाधिकारेस्तृतीयः खंडः संपू-
 र्णः ॥ तृतीयखंडे ढालसंख्या २३ ठे, दुहासंख्या तृतीयखंडे २३ ठे, प्रस्ताविकश्लोकसंख्या २८ ठे,
 तृतीयखंडे सर्वगाथासंख्या ९५९ ठे. ॥ श्रीरस्तु ॥

॥ अथ श्रीचतुर्थः खंभः प्रारभ्यते ॥

॥ दुहा ॥ वामानंदन जिन नमुं । पुरिसादाणी पास ॥ कामकुंज चिंतामणि । वंठित पूरे
आश ॥ १ ॥ मंगलकरण मनोहर । प्रचावतीभरतार ॥ जिनवर सहु सेवक तणा । विघनं निवारण-
हार ॥ २ ॥ वीणा पुस्तक धारिणी । समरं सरसती माय ॥ मूरखने पंक्ति करे । कालिदास कहे-
वाय ॥ ३ ॥ प्रणमुं गुरु मातापिता । ज्ञानदृष्टि दातार ॥ कीमीथी कुंजर करे । ए मोटो उपकार
॥ ४ ॥ गुरु दीवो गुरु देवता । आगम रयणजंभार ॥ मुज मन इच्छा तेहनी । सिद्धि चढावनहार
॥ ५ ॥ सद्गुरुना सुपसायथी । एह रास संबंध ॥ चोथे खंडे वरणबुं । चक्री भरत प्रबंध ॥ ६ ॥
किम ते जीती सहु दिशि । किम नमीया राजान ॥ ते विस्तार हवे कहुं । सुणजो देख कान ॥ ७ ॥
एकमनें श्रोता सुणो । मूकी पंच प्रमाद ॥ गिरुआनी गुणवर्णना । गातां परम आह्लाद ॥ ८ ॥
ढाव ॥ १ ली ॥ बीरें बखाणी राणी चेलणजी ॥ ए देशी ॥ प्रभुप्रते वंदन करी बढ्योजी । भर-

तचक्री बली त्याहिं ॥ अयोध्या नगरीधें आव्यो मुदाजी । जाये आयुधशालामांहिं ॥ प्र३० ॥१॥
चक्रने देखी नमे भूपतिजी । प्रत्यक्ष दैवत सार ॥ तेजने देखी माने सहूजी । ए जगजननो न्य-
वहार ॥ प्र० ॥ २ ॥ चक्रने मोरपीछें पुंजतोजी । नृप भरत तिणवार ॥ ए भक्तजनक्रिया धारवी-
जी । रयणमां रज नही लगार ॥ प्र० ॥ ३ ॥ शुभ्र गंध प्रवित्र जलें करीजी । न्हवरावे चक्रने भू-
प ॥ वाचना चंदन लिपतोजी । चढावे फूल अनूप ॥ प्र० ॥ ४ ॥ गंधपूजा करे भावथीजी । कपूर
वरासैं करी सार ॥ पहेंरावे भूषण चक्रनेजी । पूजा रची नृपें मनोहार ॥ प्र० ॥ ५ ॥ चक्रमुख आ-
गलें ते नृपोजी । आलेखे मंगलीक अष्ट ॥ मानुं आवें दिसि जयतणांजी । मंगल पामवा श्रेष्ठ
॥ प्र० ॥ ६ ॥ पंचवरण कुसुमतणोजी । चक्रमुख पगर भरंत ॥ कृष्णागर धूप महमहेंजी । करतो
भरत मतिवंत ॥ प्र० ॥ ७ ॥ त्रण वार भरत भूपति करेजी । चक्रने प्रदक्षिणा सार ॥ शत अक्ष
हाथ वेगलो जईजी । नृप नमैं चक्र मनोहार ॥ प्र० ॥ ८ ॥ अड दिन वासो वसे तिहांजी । करे
अठाइमहोष्ठकाज ॥ चक्रपूजा पण विधिवडेजी । करे श्रीभरतमहाराज ॥ प्र० ॥ ९ ॥ उठव करी

हृवे भूपतीजी । जाये नहावातणें गेह ॥ मंगलस्नानहेतुजरीजी । मूकी आजरणने तेह ॥ प्र० ॥
॥ १० ॥ नहावायोग्य वस्त्रने धारतोजी । स्नानसिंहासने तेह ॥ वेगो पूर्वदिशि सम्मुखेजी । नरप-
ती जरत जेह ॥ प्र० ॥ ११ ॥ तेल चोळनारा तिहां आवीनेजी । नरपती गात्रमजार ॥ शतपाक
सहस्रपाक तेलथीजी । अभ्यंगन करे मनोहार ॥ प्र० ॥ १२ ॥ रसरुधिरादिक धातुनेजी । बरोबर
चोलतां थाय ॥ अगनी दीपे वली गात्रनेजी । कामनी वृद्धि बहु पाय ॥ प्र० ॥ १३ ॥ मांसनी
पुष्टिता नीपजेजी । गात्रने सुख उपजाय ॥ मांस अस्थि त्वचा रोम सुख करेजी । तेल चोले सु-
खदाय ॥ प्र० ॥ १४ ॥ सूक्ष्म दिव्य चूर्णे ते करेजी । उगटणा भूपने देह ॥ अदभूत द्युति परग-
ट करेजी । मरदनीया सह तेह ॥ प्र० ॥ १५ ॥ केटली भामिनी करें धरीजी । कंचनकुंजमां नीर ॥
रूपाना कलश जले जरीजी । आवती नरपतीतीर ॥ प्र० ॥ १६ ॥ रतनकलश जल स्त्री जरीजी ।
ऊजी रही भूपनी पास ॥ अनुक्रमें भूपती नाहीजेजी । पवित्र जल धारे उद्भास ॥ प्र० ॥ १७ ॥
स्नान करी हृवे भूपतीजी । विलेपन चोपडे अंग ॥ उजळां शुभ वस्त्र पहरेतोजी । भाले तिलक

करे चंग ॥ प्र० ॥ १७ ॥ कंचन मणिसय भूपणाजी । पहेरतो भरत श्रीकार ॥ चोसठसरो हार प-
 हेरीजी । मुक्ताफलतणो मनोहार ॥ प्र० ॥ १९ ॥ यतः—समवायांगसूत्रे—हारो मुक्तामयः स्या-ञ्च-
 तुःपट्टियष्टिकः ॥ महाधौस्त्यंतरुचिरः । सर्वेषामपि चक्रिणां ॥ १ ॥ ढाल ॥ रतननो सुगट शिरें ध-
 योजी । भूपने चामर वीजाय ॥ सित आतपत्र शिरपर धर्योजी । राजार्ये ते सुखदाय ॥ प्र० ॥ १० ॥
 सोल सहस यक्षे परिवर्योजी । सदा काल निकट रहेनार ॥ भूपना परम ते प्रक्त ठेजी । साथे
 सज थाये हुंशीयार ॥ प्र० ॥ २१ ॥ औरावण गज प्रतें इंदलोजी । जिम चढे तिम नरराय ॥ कुं-
 जररयण अणावीयोजी । मलपतो आवे गयराय ॥ प्र० ॥ २२ ॥ उद्दाम मद ऊरतोथकोजी । जाणुं
 ए वीजो जलधार ॥ बिरुदावली वंदीजन बोलताजी । जयजय शब्द थाये सार ॥ प्र० ॥ २३ ॥
 हुंहुंछिनाद वाजे तिहांजी । लश्कर तेमवाकाज ॥ परियाण वाजित्र वाजतांजी । मंगल करणने
 काज ॥ प्र० ॥ २४ ॥ सिंहरें कुंजस्थल पूरीयाजी । एहवा गज आवे तिणवार ॥ अनेक देशना
 ऊपनाजी । तुरंगमसेना अपार ॥ प्र० ॥ २५ ॥ विस्तीर्ण महारथ आवीयाजी । निज चित्तपरें ते

जी । आवाउ बहु मनोहार ॥ प्र० ॥ ३६ ॥ चोथा अधिकारनी
आकार ॥ दर्शन कहे श्रोताघरेजी । नित्य होजो श्रेय अपार ॥ प्र० ॥ ३७ ॥
णी सेना सजी । नरतरायें तिणवार ॥ हवे रत्नवर्णन करुं । तस निसुणो

क्र १ दंक्र २ ने तिम खडग ३ । छत्र ४ चर्म ५ मणिरत्न ६ ॥ काकिणीनामें
सात एकेंद्री रतन ॥ ३ ॥ चौद रतननां नाम ए । जाणो चित्तमोजार ॥ प्रत्येकें सहु

जिनो । करणविवि कहुं सार ॥ ४ ॥ लोहित ज्वालाजूत जे । चक्र रतन होये तेह ॥ मध्य भाग
वज्ररेणनो । जय साधवाने एह ॥ ५ ॥ पाटो वीर्यो तेहने । सोनानो श्रीकार ॥ मणि मुक्ता समू-
हें करी शोभे चक्र मनोहार ॥ ६ ॥ किंकिणीयुत ते चक्र ठे । घाटें वीटित सार ॥ सर्व ऋतुनां
फूलथी । पूजित ठे सुविचार ॥ ७ ॥ रविचिंतपूरें दीपतुं । जंजादिक बार जाति ॥ वाजित्र रवें से-
वतुं । एह चक्र विख्यात ॥ ८ ॥ सहस्र यक्षें परवर्युं । सदा रहे आकाश ॥ गति सकल ठे जेहनी ।
दुश्मननो करे नाश ॥ ९ ॥ ढाल ॥ १० ॥ ऊवैरी साचो अकवर साहजीरे ॥ ए देशी ॥ दंकर-

उदार ॥ मन्त्र
जा ॥ मन्त्र
॥ ११ ॥
॥ १२ ॥
॥ १३ ॥

तनने वरणबुरे । चरित्रतणे अनुसारे ॥ वज्ररतने करी नोपनुरे । अठ्याहंतिगा ॥ १ ॥
 सांभलजो ते तुमारे । रयणतणा अधिकारे ॥ १ ॥ ए आंकणी ॥ रतनमय पंच पर्व जेहनीरे ।
 दीपे झाकज्जमाखरे ॥ चक्रीना जाग्यथी उपजेरे । जस महिमा विशाखरे ॥ सां० ॥ २ ॥ चक्री सैन्यने चालतारे । सुखहेतुभणी थायरे ॥ गिरिपापाण विषम भूमिनेरे । दंरुयण करे घायरे ॥ सां० ॥
 ॥ ३ ॥ प्रयोजनना विशेषथीरे । चक्रीधें मूखुं एहरे ॥ सहस जोयण उंकी करेरे । भूतलें खाइ जेहरे ॥ सां० ॥ ४ ॥ जिम सगरने नंदनेरे । अष्टापदगिरीनी साररे ॥ खाई खणी दंरुगतनथीरे ।
 उंकी सहस जोयण धाररे ॥ सां० ॥ ५ ॥ रिपुसेनाने जेदतारे । वज्रगिरिने जेमरे ॥ नर सुर तिर्थच उपद्रवाररे । दूर करे ते प्रेमरे ॥ सां० ॥ ६ ॥ मोटो प्रभाव ठे जेहनोरे । सहस जद्द ठे जासरे ॥
 एहबुं दंरुगतन कछुरे । भरतने पुण्यप्रकाशरे ॥ सां० ॥ ७ ॥ खरुगरतन व्रीजुं कछुरे । तीखी धार ठे जासरे ॥ नीलकमलसम जाणजोरे । वर्ण कह्यो ठे तासरे ॥ सां० ॥ ८ ॥ सोनानी मूठ ठे जेहनेरे । अदभुत तेज अपाररे ॥ शत्रुना सैन्यने जेदतुरे । सफल सज्जति जस साररे ॥ सां० ॥ ९ ॥

લાંબું પચાસ અંગુલ કહ્યુંરે । સોલ આંગુલ વિસ્તારે ॥ અર્ધઅંગુલ જાડું કહ્યુંરે । સહસ સુર સેવે સારે ॥ સાં ॥ ૧૦ ॥ તથોક્તં જંબૂદ્વીપપ્રફલિસૂત્રે—પદ્માસંગુલદીહો । સોલસ અંગુલાઈ વિહિન્નો ॥ અઠંગુલસોળીકો । જેવપમાણો અસી ઋણિં ॥ ૧ ॥ ઢાલ ॥ ઠરતન ચોથું કહ્યુંરે । જિસ્યો પૂનિ-મચંદરે ॥ તેહવું રતન શોજેં ઋણુંરે । ચક્રીને પુણેં અમંદરે ॥ સાં ॥ ૧૧ ॥ સોનાની સલી જેહમારે । ઠે નવાણુ હજારે ॥ જસ દરિસણથી અરિતણીરે । જુજાશક્તિ જાણ હારે ॥ સાં ॥ ૧૨ ॥ પુટ પ્રોઢ સોવનતણોરે । દંડ ઠે અતિ અભિરામરે ॥ વલી ઠત્રમાંહે જાણીયેરે । નાનાવિધ ચિત્રામરે ॥ સાં ॥ ૧૩ ॥ દૃષ્ટિ આતપ વાયુ શીતનારે । ઉપદ્રવ વારે જેહરે ॥ નાનાવિધ દોષ ટાલતુંરે । સવિઋતુસુલદાય તેહરે ॥ સાં ॥ ૧૪ ॥ ऐश्वर्यशौर्यને આપતુંરે । લક્ષણલક્ષિત ઇહરે ॥ તેજેં કરી તે ઝજહુંરે । રાજનું ચિહ્ન ઠે જેહરે ॥ સાં ॥ ૧૫ ॥ ત્રામપ્રમાણે ઠત્ર ઠેરે । ચક્રીએં ફરસ્યું જામરે ॥ દ્વાદશ યોજન વિસ્તારઠેરે । કાંડંક ક્ષાણેંહ તામરે ॥ સાં ॥ ૧૬ ॥ પાંચમું ચર્મરતન ઠેરે । શ્રીવંચ્છને આકારે ॥ અનેક ચિત્રામણ ચીતર્યોરે । મુક્તાફલનાં મનોહારે ॥ સાં ॥ ૧૭ ॥ સઘલું સૈન્ય ઝ-

पर चहरे । लगार नभे नहीं जेहरे ॥ रिपुना शस्त्र भेद नहीरे । वज्र बलतरपरे एहरे ॥ सां० ॥ १८॥
 महानदीअंजोधिपारनेरे । पमाडे बाहनपरे एहरे ॥ गाथापति रतने बावियारे । एमाहिं शाकधा-
 न्यादिक जेहरे ॥ सां० ॥ १९ ॥ तस सिद्धिकारक चर्म ठेरे । प्रयोजने तेमां बावे धानरे ॥ दिवसे
 बावे सांजे लणेर । गाथापति रयण सावधानरे ॥ सां० ॥ २० ॥ दोय हाथ माननुं ए कछुरे । फर-
 स्युं चक्रीयें जामरे ॥ बार जोजनलगें विस्तरैरे । चर्मरतन ते तामरे ॥ सां० ॥ २१ ॥ ठठुं मणिर-
 तन कछुरे । निरुपम कांति ठे जासरे ॥ वैशुर्थ रतननी जातिथीरे । ऊपनुं तेह उद्घासरे ॥ सां० ॥
 ॥ २२ ॥ बहालुं लागे सहु जीवनेरे । मस्तके थाप्युंथकुं एहरे ॥ सर्व दुःखने टालतुरे । केम तुष्टि
 अरुज करे जेहरे ॥ सां० ॥ २३ ॥ देव असुर मनुजतणारे । तिर्यचनां कर्यो जेहरे ॥ उपद्रवने
 टालतुरे । युद्धमां भय करे एहरे ॥ सां० ॥ २४ ॥ धारक नरप्रतें जे करेरे । सदा काल जोवनरे ॥
 नख केश तास बाधे नहीरे । धारकनें भय नहीं तनरे ॥ सां० ॥ २५ ॥ दोय गुहामां पेसतारै ।
 चक्रीने जिणवाररे ॥ हाथीकुंभस्थलें ए रछुरे । करे तिमिर निवाररे ॥ सां० ॥ २६ ॥ दीर्घपणें चार

अंगुलारे । दोय अंगुल विस्तारे ॥ एहबुं मणिरतन कछुंरे । धारो चित्तमजारे ॥ सां० ॥ २७ ॥
सातमुं काक्किणी रयणवेरे । अहेरणेने आकारे ॥ खटतलां वार हांस ठेरे । जेहने आठ काणिका
साररे ॥ सां० ॥ २८ ॥ आठ सोनईया प्रमाणथीरे । तोले कागिणी थायरे ॥ जंगमविपने टाल-
चारे । समरथ एह उपायरे ॥ सां० ॥ २९ ॥ ते अवसर सहू माननारे । एहथी प्रमाण थायरे ॥
एणें आंघ्या सवि लोकने । विश्वास मनमां आयरे ॥ सां० ॥ ३० ॥ नित्यादिकमां मांडलारे ।
कांकिणीरयणे थायरे ॥

तो । अंवसर उचित श्रीकार ॥ ५ ॥ गंजीर मीठां वयणलां । जांखे सेनानाथ ॥ नीतिशास्त्र अ-
 ज्यासभां । सार्यां कारज साथ ॥ ६ ॥ जागंतो सेनापति । दीरघदर्शी होय ॥ युद्धकारज जाणे स-
 हू । तत्कालमति ठे सोय ॥ ७ ॥ परम जक्त ठे स्वामिनो । प्रजाने बल्लभ थाय ॥ सुप्रसन्न वदन
 नयन जस । रिपुजनने दुखदाय ॥ ८ ॥ लांच न खाए लोकनी । पतिकारज सावधान ॥ दयावंत
 विनयी नयी । उत्तम घणुं सुजाण ॥ ९ ॥ ढाल । ३ जी ॥ उपशमतरु छायासर लीजें । ठांकी वि-
 पय कपायजी ॥ ए देशी ॥ कोठारघरनो अधिपति रूमो । गाथापतिनामें रेणजी ॥ सवलां चक्री
 सैन्यनी एहने । जोजनचिंता होय जेणजी ॥ सांजलजो हवे चतुर विचक्षण । सकल कला गुण
 जाणजी ॥ १ ॥ ए आंकणी ॥ रूमं लक्षण होय जस तनुमां । सुरूपवंत दातारजी ॥ विशेष वस्तु-
 नो दायक सारो । कृत गुण जाणे उदारजी ॥ सांण ॥ २ ॥ स्वामिभक्त विवेकी चतुर ठे । पवित्र
 धरे आचारजी ॥ शाढ्यादिक बहु धान्यनी उत्तपती । जे करे अति मनोहारजी ॥ सांण ॥ ३ ॥
 भरतक्षेत्रना अर्ध उत्तरखंड । तस साधनमकारजी ॥ सात दिवसलंगें म्हेष्ठ तिहांना । वरसावे

मेह अपारजी ॥ सां० ॥ ४ ॥ ते अवसर चर्मठत्र समुद्रमां । जे रह्युं चक्रीसैन्यजी ॥ गाथापतिर-
यण सात दिवसखर्गे । नोजन आपे अदैन्यजी ॥ सां० ॥ ५ ॥ ए रयणनुं एह प्रयोजन । जाणो
तुमें तेहजी ॥ अधिष्टायक जक्क सहस्र रुक्मा । गाथापती गुणदेहजी ॥ सां० ॥ ६ ॥ प्रजाते बावे
सांजि लणे धानने । तेहवे प्रयोजने एहजी ॥ गाथापती रतन ए रूमुं । बीजुं पंचेंद्री जेहजी
॥ सां० ॥ ७ ॥ ऋषभचरित्रे—चर्मरत्ने च सुक्तेत्र—वदोस्तानि दिवामुखे ॥ सायं धान्यानि जायंते ।
गृहीरत्नप्रभावतः ॥ १ ॥ ढाल ॥ हवे त्रीजुं वार्धकी नामें । सूतारमां शिरदारजी ॥ स्कंधावारन-
गरग्रामनी । रचनाकारक सारजी ॥ सां० ॥ ८ ॥ व्याकरण नृणनारो वार्धकी । जाणे वास्तुशास्त्रना
अर्थजी ॥ शब्दद्वयुत्पत्तिं गूढ्य जे नर । नवि लहे शास्त्रपरमार्थजी ॥ सां० ॥ ९ ॥ पतन ग्राम
नगर प्रासादजी । हाट गृहनी तेमजी ॥ यथोचित थापना करवा डाह्यो । दिशियापन करे एमजी
॥ सां० ॥ १० ॥ गृहना बहु भेद कख्या ठे । वास्तुशास्त्रमोझारजी ॥ ते सर्वमाहिं दक्ष ए वार्धकी ।
शिल्पक्रियामां सारजी ॥ सां० ॥ ११ ॥ ध्रुव १ धन्य २ जय ३ नंद ४ तथा खर ५ । कांत ६ मनो-

हर ७ जेदजी ॥ सुमुख ७ दुर्मुख ए क्रूर १० विपद ११ । धनद १२ दायकार १३ जेदजी ॥ सां० ॥
॥ १२ ॥ आक्रंद १४ विपुल १५ विजयनाम १६ । ए कहा सोखे जेदजी ॥ वास्तुशास्त्रे एहनां फल
ते । ते कहुं हवे अविठेदजी ॥ सां० ॥ १३ ॥ ध्रुव ते थिरताने उपजावे । धन्य ते धनकार होय-
जी ॥ जय ते सघले जयवाद पामें । नंद ते पुत्रकार जोयजी ॥ सां० ॥ १४ ॥ खर ते दारिद्रता
उपजावे । कांत ते संपद थायजी ॥ मनोहर ते मन हरखने करतुं । सुमुख लक्ष्मी उपायजी ॥ सां० ॥
॥ १५ ॥ दुर्मुख ते नित युद्ध करावे । क्रूथी विपमता होयजी ॥ विपक्षघरथी वांधव यावे । धन-
वृद्धिकरे धनदसोयजी ॥ सां० ॥ १६ ॥ दाय ते कुटुंबनी क्षीणता पावे । आक्रंदें मृत्यु आयजी ॥
रोगरहित विपुल निपजावे । विजयथी संपद थायजी ॥ सां० ॥ १७ ॥ वैशाल श्रावण मागसिरमां ।
पोशमां फागुणमाहेजी ॥ घरनो प्रारंभ एहमां कीजें । शेष सातमासे नाहींजी ॥ सां० ॥ १८ ॥
एकवीस जूमीया गृहनी रचना । करे वार्द्धकी ततकालजी ॥ जंबूदीवपन्नत्तिमाहे । सघला अर्थ विशा-
लजी ॥ सां० ॥ १९ ॥ ईशानखूणें देवघर करतुं । रसोतुं अग्निखूणमाहेजी ॥ नैऋतिखूणें वासण

राखवां । द्रव्य धान्य वायुमाहिंजी ॥ सां० ॥ १० ॥ यतः—वास्तुशास्त्रे—ऐशान्यां देवगृहं । महानसं
 चापि कार्यमाग्नेय्यां ॥ नैऋत्यां जाम्बोप-स्करोर्ध्वान्यानि मारुत्यां ॥ १ ॥ ढाल ॥ इत्यादिक वास्तु-
 शास्त्रनो वेत्ता । वार्धकी नामें रत्नजी ॥ अंतरमुहूर्तमाहिं निपजावे । लश्कर रहेवा गृह नूतजी
 ॥ सां० ॥ ११ ॥ चोशुं पंचेंद्री पुरोहित रत्न । तस निषुणो वृत्तांतजी ॥ चौद विद्यानो पारगामी
 ठे । पवित्राचार सतंतजी ॥ सां० ॥ १२ ॥ शांतिक पौष्टिक क्रियाने करतो । अनेक गुणवंत एह-
 जी ॥ कलावंत कुशल कवितागुण । मंत्र जंत्र जाणक जेहजी ॥ सां० ॥ १३ ॥ पांचमुं पंचेंद्री गज-
 रत्ननामैं । तसवर्णन कहायजी ॥ सात अंग जोएं जस थाप्या । लंचो नद्वजाति सुखदायजी
 ॥ सां० ॥ १४ ॥ वलवंत मांसाखो शूखीर । गढ पाकवा समर्थजी ॥ दुश्मन जनने गजदर्शनथी ।
 बहुलां थाये अनर्थजी ॥ सां० ॥ १५ ॥ शास्त्रोक्त लक्षण लक्षित गात्र । लक्ष्मी क्रीळागृह सोयजी ॥
 सहस्रमृद्धि करनारो ए गज । पांचमुं पंचेंद्री होयजी ॥ सां० ॥ १६ ॥ ठहुं अश्वरतन हवे कहीयें ।
 रूमी प्रकृति ते जासजी ॥ विनयसहित कह्यामां हींडे । वत्रीस अंगुल शिर तासजी ॥ सां० ॥ १७ ॥

थिर जोवन ठे तेहना रंगनुं । चार अंगुल उंचा कानजी ॥ बीस अंगुलनी बाहा लांबी । सोल अंगुल जंघनुं मानजी ॥ सांग ॥ ३७ ॥ चार अंगुल ढोंचणनुं मान । ठावत खुरा परिमाणजी ॥ इणरीतें एंसी अंगुल लेंचो । अरुहियसय दीर्घ जाणजी ॥ सांग ॥ ३८ ॥ पीठ उदरनी परिधि एहनी । नवाणुं अंगुल परिमाणजी ॥ अश्वरतन आश्रीने कहीउं । आगममांहें बलाणजी ॥ सांग ॥ ३९ ॥ किंचित नमतुं पीठ घोमानुं । मृदुल मांसाळुं होयजी ॥ रूमां लक्षणें लक्षित पीठ ठे । वर्जित कशाघात सोयजी ॥ सांग ॥ ४० ॥ अश्वकुचित घणां रयण घरेणां । सोनाना भूषण कायजी ॥ दोपरहित नयन घोटक ठे । मोटी गति जस आयजी ॥ सांग ॥ ४१ ॥ चेंगें करी मनपवन गरुमने । जीते अश्वरेण तेहजी ॥ रूमा कुलथी प्रगट थयो ए । शास्त्रोक्त लक्षण जस देहजी ॥ सांग ॥ ४२ ॥ पाणी पंक अग्नि पापाणने । बालुका उलंघवा जेहजी ॥ गिरिगर्तादि विषम मारगनें । उलंघे याक न देहजी ॥ सांग ॥ ४३ ॥ कालें हेपारव जे करतो । रातां तालु जिह्वा जासजी ॥ निद्रावंत सदा थाये घोमो । निद्रा नावे युद्धमां तासजी ॥ सांग ॥ ४४ ॥ यतः—सदैव निद्राव-

शगा । निद्रातेदंश्च वाजिनां ॥ जायते संगरे प्राप्ते । कर्करस्य च भक्षणे ॥ १ ॥ ढाल ॥ चढनारनां
सवि अंगने सुखनो । कांरक होये तेहजी ॥ रूडां चार आवर्त ठे तनुमां । आंसु न पाडे खेदे जे-
हजी ॥ सां० ॥ ३६ ॥ सात पंचेंद्रि रयणना जाणो । अधिष्टायक देव हजारजी ॥ चक्री पुणें ए-
हवी संपदा । आवी मले निरधारजी ॥ सां० ॥ ३७ ॥ स्त्रीरतननी वर्णना आगळ । कहेवासे अमं-
दजी ॥ चोये खंडे त्रीजी ढाल ए । दर्शने कही आणंदजी ॥ सां० ॥ ३८ ॥

॥ दुहा ॥ इणीपरें तेर रतनतणां । अधिकार कहीया आंहीं ॥ ऋषजचरितथी आणीने । मे
संखेपे उठांहीं ॥ १ खटलिंशत हवे रायना । गुण सांजलजो सार ॥ अंग उपांगें शुद्धता । प्रथम
गुण मनोहार ॥ २ ॥ लक्षणलक्षित देहडी । बीजो गुण श्रीकार ॥ रूप संपदा धारतो । बीजो गु-
ण उदार ॥ ३ ॥ मदर्जिः होये राजबी । चोथो गुण होय जास ॥ जगज्जस्वी ५ यशपणुं ६ । दया
हृदय ठे तास ७ ॥ ४ ॥ कला बहोतेर शीखीने । कीधां रूमां कांज ८ ॥ शुद्ध राजकुल ऊपनो ९ ।
बृहानुग बहे कांज १० ॥ ५ ॥ त्रिविध शक्ति ठे जेहनी ११ । प्रजारागी १२ गुण होय ॥ प्रजागुरू

गुण तेरमो १३ । अर्थ उपार्जन १४ जोय ॥ ६ ॥ चंकारचृत १५ गुण पंदरमो । सत्यप्रतिज्ञाधार १६
 ॥ चाकरनेन ठे सतरमो १७ । लंकी बुद्धि सुखकार १८ ॥ ७ ॥ यतः किरातकाव्ये—गावः पश्यंति
 गंधेन । वेदैः पश्यंति वाम्बाः ॥ चारैः पश्यंति राजान—शत्रुभ्यामितरे जनाः ॥ १ ॥ दुहा ॥ जे का-
 र्य मांडे तेहनी । सिद्धि पमाडणहार १९ ॥ शस्त्रकलामां निपुण ठे २० । शान्त्रमांहें पण सार २१
 ॥ ८ ॥ निग्रह करवा समर्थ ठे २२ । उपकृति करवा समर्थ २३ ॥ दुष्टशिष्ट जनकार्यमां । लांचरहित
 सुकृतार्थ २४ ॥ ९ ॥ उपजावी ऊपाय करी । राजरमा जेणें सार २५ ॥ दाननिपुण २६ गुण ध्रुवज-
 यी २७ । न्यायवद्वभ गुण धार २८ ॥ १० ॥ नीतिजाण २९ दुखसंहारू ३० । जास अदाराण वीर्य
 ३१ ॥ गंज्जीर गुण चत्रीसमो ३२ । तेंत्रीसमो औदार्य ३३ ॥ ११ ॥ चोंत्रीसमो चातुर्यता ३४ । प्रणा-
 मांत क्रोधनाश ३५ ॥ तत्वबोध ३७ ठत्रीसमो । सात्विकगुणनी राश ॥ १२ ॥ जंबूपन्नतिसूत्रमां ।
 ठत्रीस नृपगुण सार ॥ ते अनुसारें वर्णव्या । धारो मनहमजार ॥ १३ ॥ यतः—“ वत्सीसाहियप-
 स्थिवगुणेहि संजुते ” इति. ॥ दुहा ॥ इम सामग्री सज करी । चाले श्रीजरतराय ॥ दिशो विजय

करवाजणी । तस वृत्तांत कहाय ॥ १४ ॥ ढाल ४ थी ॥ शेहेर भलो पण सांकनोरे । नगर जलो
 पण दूररे ॥ हवीला वयरी ॥ असवारी श्रीशांतिनी हो लाल ॥ ए देशी ॥ परियाण जंभा देव-
 रावीनेरे । हुंको नगरांनो देय ॥ सुखकारीरे ॥ प्रथम पूरवदिशें चाखिउ हो लाल ॥ १ ॥ राजा
 ज़रत सेनाने लेय ॥ सुखकारीरे ॥ असवारी भरतें करी हो लाल ॥ वाजंते रणतूर ॥ सु० ॥ गज
 रथ घोडाश्रेणि चली हो लाल । पायक बहुदलपूर ॥ सु० ॥ अ० ॥ २ ॥ गयवरखंधे नृप चढ्योरे ।
 सघडो लेई परिवार ॥ सु० ॥ चक्ररतननी केमें चढ्यो हो लाल । दिशि साधवा हवे सार ॥ सु०
 ॥ अ० ॥ ३ ॥ तस सैन्यमां अग्रेसरीरे । यक्षसहस्र ठे जास ॥ सु० ॥ चक्ररतन गगने चले हो
 लाल । नृपमनमां ज्वास ॥ सु० ॥ अ० ॥ ४ ॥ दंकरतन धरी हाथमांरे । तुरगरयणें चढ्यो सार ॥
 सु० ॥ सयल सेनानो अधिपति हो लाल । सेनानी चाढ्यो मनोहार ॥ सु० ॥ अ० ॥ ५ ॥ राजा
 संघातें चालीउरे । पुरोहित रतन श्रीकार ॥ सु० ॥ सयल कष्ट शमावतुं हो लाल । शांतिमंत्रनो
 धार ॥ सु० ॥ अ० ॥ ६ ॥ दिव्य जोजन निपजाववारे । जेहनी शक्ति अपार ॥ सु० ॥ गाथापति-

रतन चालीले हो लाल । लश्करमां सुखकार ॥ सु० ॥ अ० ॥ ७ ॥ लश्कर रहेवा घर करेरे । वार्ध-
कीनामा रतन ॥ सु० ॥ सूतारनुं कर्म आचरे हो लाल । चालवानो करे प्रयत्न ॥ सु० ॥ अ० ॥ ८ ॥
चर्मरतन ठन्नरतन ते रे । चाले लश्करमांहि ॥ सु० ॥ मणिरतन कागिणी तदा हो लाल । साथे
चाले उठांहि ॥ सु० ॥ अ० ॥ ९ ॥ सुर असुर मानवीतणारे । शस्त्रने जीते जेह ॥ सु० ॥ खजर-
तन साथे चले हो लाल । राजा साथे बहु नेह ॥ सु० ॥ अ० ॥ १० ॥

थाए सवला वायरारे । सारां शकुन बली थाय ॥ सु० ॥ आशिप् दीये वृद्धा जामिनी हो
लाल । चक्री आनंद पाय ॥ सु० ॥ अ० ॥ ११ ॥ सैन्यनी आगल चालतोरे । सेनानी लश्करमांहि
॥ सु० ॥ विषम भूमि समी करे हो लाल । दंभरत्नें करी त्यांहि ॥ सु० ॥ अ० ॥ १२ ॥ चक्रवर्तिनी
सेना तिहारें । ठेह्मो नावे जास ॥ सु० ॥ अविहृत गतिवें चालती हो लाल । बीजी गंगा भासे
खास ॥ सु० ॥ अ० ॥ १३ ॥ चित्कारा थाए रथतणारे । हयना हेपारव थाय ॥ सु० ॥ नाद थाये
गजना घणाहो लाल । दिग्जय ठेह्ववाय ॥ सु० ॥ अ० ॥ १४ ॥ मस्तके मुगट बांधीयारे । एह्वें

भूषे करी तत्र ॥ सु० ॥ परवयों चक्रवर्ती चालतो हो लाल । शोजा थये बहु यत्र ॥ सु० ॥ अ० ॥
 ॥ १५ ॥ जोजन ठेके जई करीरे । तिहां रहे चक्र धिर सार ॥ सु० ॥ प्रयाणना अनुमानथी हो
 लाल । जोजनमाने विचार ॥ सु० ॥ अ० ॥ १६ ॥ जोजनमान परियाणथीरे । चालतो जरत अनु-
 कूल ॥ सु० ॥ केटले दिवसे पामतो हो लाल । गंगानो दक्षिण कूल ॥ सु० ॥ अ० ॥ १७ ॥ नदी-
 नां कांठाविपेरे । डेरा कीधा राय ॥ सु० ॥ सघडुं सैन्य तिहां थापीजं हो लाल । वीसामो लीए
 सुखदाय ॥ सु० ॥ अ० ॥ १८ ॥ ते अवसरे मंदाकिनीरे । मद जरता गजपास ॥ सु० ॥ थइ कच-
 राली तटभूसिकाहो लाल । वर्षाकालपरे तास ॥ सु० ॥ अ० ॥ १९ ॥ खड्ड गंगाना तटविपेरे । स्वे-
 धायें लेता वारि ॥ सु० ॥ सैन्यनां लोक तिहां घणांहो लाल । लोकोने हर्ष अपार ॥ सु० ॥ अ० ॥
 ॥ २० ॥ नदीतटतस्थें बांधीयारे । सहस्रगमें हयं त्याहिं ॥ सु० ॥ मग मठ चणा जव बावीनें हो
 लाल । तुरंगने दीये ज्याहिं ॥ सु० ॥ अ० ॥ २१ ॥ क्षणमात्रमां ते सैन्यमारे । हाटनी श्रेणि मंमाय
 ॥ सु० ॥ जे जोइयें ते वस्तु सह मले हो लाल । राजाने पुणें दुख जाय ॥ सु० ॥ अ० ॥ २२ ॥

पटआवास रचावीयारे । सैन्यना लोकमाटे त्यांहि ॥ सु० ॥ वीसरी गयां घर आपणां हो लाल ।
सुखसाता पामें ज्यांहि ॥ सु० ॥ अ० ॥ १३ ॥ गंगानी वेळूमां लोटतारे । वेसर खच्चर सार ॥ सु० ॥
स्वामी आंगें जेम सेवकारे लाल । तिम शोन्ने ए मनोहार ॥ सु० ॥ अ० ॥ १४ ॥ केटला ग्रहे ठे
इंधणारे । केटला पाणीने लेय ॥ सु० ॥ धोनो भारो केई ग्रहे हो लाल । केई शाक फल ग्रहेय
॥ सु० ॥ अ० ॥ १५ ॥ केई चूला तिहां खणारे । चोखा खांडे केइ ॥ सु० ॥ केई अगनि परगट करे
हो लाल । धानने रांधे ठे केई ॥ सु० ॥ अ० ॥ १६ ॥ केई नाहे ठे नदीजलेरे । नाही करे अंग
धूप ॥ सु० ॥ सुगंधता निजदेहने हो लाल । स्वेढायें जमे ठे अनूप ॥ सु० ॥ अ० ॥ १७ ॥ स्त्रीने
पोताने अंगमारें । विलेपन चोपडे केई ॥ सु० ॥ कटक आवडुं नहुं मानता हो लाल । आत्माप्रतें
नर केइ ॥ सु० ॥ अ० ॥ १८ ॥ लीलामात्रमां पामतारे । सहू कारजनी सिद्धि ॥ सु० ॥ चक्रवर्ति-
ना सैन्यमां हो लाल । अष्ट सिद्धिने नव नीधि ॥ सु० ॥ अ० ॥ १९ ॥ तेह दिवस गयेथकरे ।
फरीथी प्रजातकाल ॥ सु० ॥ चक्ररतन जोयण चालतुं हो लाल । चक्री पण ततकाल ॥ सु० ॥

॥ अ० ॥ ३० ॥ इण रीतें नृप चालतोरे । दिनप्रतें जोजेन एकं ॥ सु० ॥ जीती जनपदना धणी हो
लाल । ले साथे सुवित्रेक ॥ सु० ॥ अ० ॥ ३१ ॥ चक्रने पृष्ठें चालतोरे । चक्री भरत श्रीकार ॥ सु० ॥
मागधतीर्थे आवीर्त हो लाल । तस साधन प्रकार ॥ सु० ॥ अ० ॥ ३२ ॥ गंगामहानदीने जिहारे ।
याय सागरनो संग ॥ सु० ॥ मागध तीरथ तिहां कंबुरे लाल । मागधदेव ठे चंग ॥ सु० ॥ अ० ॥
॥ ३३ ॥ चोथे खंडे ए प्रणीरे । सुंदर चोथी ढाल ॥ सु० ॥ दर्शन कहे श्रोताघरे हो लाल । हो-
जो मंगलमाल ॥ सु० ॥ अ० ॥ ३३ ॥

॥ दुहा ॥ सोरठी ॥ नव जोयण विस्तार । लांवपणें चार जोयणां ॥ पूर्व समुद्रतट सार । ल-
इकर नृपें आपीशुं ॥ १ ॥ सर्व सैन्यने काज । आवास करे चार्धकी ॥ चक्रीनें सुखकाज । पौषध-
शाला करी नवी ॥ २ ॥ राजा पौषधशाल । अनुष्ठान करवाभणी । नृपनुं भाग्य विशाल । गजवं
धेथी उत्तरी ॥ ३ ॥ पथराव्यो तिणमांहें । संथारो काचनाप्रति ॥ मागध सुर मनमांहिं । संचारी
अष्टम कर्षो ॥ ४ ॥ थोयां वखने पहेरी । मूकी वेश फुलमांलने । तजी शस्त्र सुखलहेर । रूमो

पोसहु आदर्यो ॥ ५ ॥ दर्ज संस्थारमजार । थिर चित्ते करी नृपं रह्यो । मोक्षथानकमजार । सि-
 द्धतणीपरें जे रह्यो ॥ ६ ॥ अट्टमतपने प्रांत । पूरो पोसहो रायनो ॥ शालाथी निकसंत । नाही
 देवपूजा करे ॥ ७ ॥ ढाल ५ मी ॥ बेन्योरे कुंअरजीरो सेहरो ॥ ए देशी ॥ देवपूजा चक्री करी ।
 आव्यो आयुधगेहरे ॥ विनीत ॥ तीरथ साधवा नृपं चलयो ॥ ए आंकणी ॥ सेवकने भूपति कहे ।
 जोमावो वोम्मारथ जेहरे ॥ विण्तीण ॥ १ ॥ पण ते रथनी वर्णना । सांनलजो नरनारी ॥ विण ॥ अनेक
 शस्त्र तेमां जर्यो । घाट बांध्या ठे चाररे ॥ विण्तीण ॥ २ ॥ वायुवेगा हय जोतर्यो । ध्वजा बांधीजं श्री-
 काररे ॥ वि० ॥ चालतो प्रासाद जाणीयें । कवि लेपमा मनोहाररे ॥ विण्तीण ॥ ३ ॥ दशारथी सारथी
 भलो । रथ जोड्या तेणे त्याहिरे ॥ विण ॥ भरतराय चढी तेहमां । आव्यो सायरमांहिरे ॥ विण ॥
 तीण ॥ ४ ॥ नात्तिप्रमाणें सायरजलें । उज्जो रही चक्री त्यांहिरे ॥ विण ॥ निज नामांकित वाणने । नाखे
 तीरथमांहिरे ॥ विण्तीण ॥ ५ ॥ द्वादश योजन अतिक्रमी । क्षणमात्रमांहें वाणरे ॥ विण ॥ पन्नोंशुं मा-
 गधदेशमां । नृपसन्ना शुभ वाणरे ॥ विण्तीण ॥ ६ ॥ अवसर विण वाणपातथी । कोप्यो तीरथरायरे

॥ वि० ॥ जिम लाकनीसंघदृथी । कोपातुर पन्नग थायरे ॥ वि० ती० ॥ ७॥ अमरयुगल बांकी करी ।
लोचन रातां थायरे ॥ वि० ॥ करडे होठने देवता । जालरेखा चपलायरे ॥ वि० ती० ॥ ८ ॥ कार्निक
शस्त्र लीधुं हाथमां । हलावतो आसन त्यांहिरे ॥ वि० ॥ मागधाधिप वाणी वदे । क्रोधमिश्रित
ज्यांहिरे ॥ वि० ती० ॥ ९ ॥ ऐराण दांत ठेदीने । इहे कुंरुल कोणरे ॥ वि० ॥ गरूढतणी पांखे करी ।
मुकुट घमावण कोणरे ॥ वि० ती० ॥ १० ॥ कोण पन्नगपतिमणिप्रतें । ग्रहेवा इहे निज हाथरे ॥ वि० ॥
कोण पुरुष सूरजतणा । हय जालवा घाले वाथरे ॥ वि० ती० ॥ ११ ॥ मरणप्रतें कोण इह्यतो । मुज
सभामोजाररे ॥ वि० ॥ क्रोधी कुण नरे नाखीउं । वाण एह दुःखकाररे ॥ वि० ती० ॥ १२ ॥ तेहना ग-
र्वने टालसुं । सर्पने गरूढ जेमरे ॥ वि० ॥ इम बोलतो मागधसुरो । उभो थयो मन प्रेमरे ॥ वि० ॥
ती० ॥ १३ ॥ मीयानमांथी खरुगने । काढ्युं तेणे तिणवाररे ॥ वि० ॥ धूमकेतुपरें कांपतुं । खरुग तेज
अपाररे ॥ वि० ती० ॥ १४ ॥ सायरीरपरें तिहांकणें । कोईनवि वारे तासरे ॥ वि० ॥ परिवार पण ते
देवनो । ऊठी आठ्यो पासरे ॥ वि० ती० ॥ १५ ॥ केई सुरे खरुग करें ग्रह्यां । केई करमां कुंत

॥ वि० ॥ आकाशें जलाखतां । मनथी युद्ध करेयरे ॥ वि० ती० ॥ १६ ॥ कूहामा केई सुरें झाली-
 या । मोगर केई पाणिरे ॥ वि० ॥ त्रिशूल जाली केई निर्जरा । आवी जमा तिण्ठाणरे ॥ वि०
 ती० ॥ १७ ॥ दंरु धरी केई ऊचीया । होकारा केई करंतरे ॥ वि० ॥ केई मुखें एम उचरे । मूको
 मूको अमने सतंतरे ॥ वि० ती० ॥ १८ ॥ केई वदनथी जंपता । धरो धरो इम नादरे ॥ वि० ॥
 वेसो वेसो इम केई सुरा । जाउं जाउं केई कहे नादरे ॥ वि० ती० ॥ १९ ॥ इणिपरें मागधदेवनो ।
 सज्ज थयो परिवाररे ॥ वि० ॥ एटलें आवी मंलवी । बाणनी वात कहे साररे ॥ वि० ती० ॥ २० ॥
 अक्षर देखी बाणमां । प्रधानें दृष्टें जोयरे ॥ वि० ॥ तेहमां एम लिखुं अठे । नरपति सांजलो सो-
 यरे ॥ वि० ती० ॥ २१ ॥ राज्यें करी जो तुमतणें । काम होये मनमांहिरे ॥ वि० ॥ तिम बली
 निज आउखातणो । खप होये उठांहिरे ॥ वि० ती० ॥ २२ ॥ तो सेवा करो अम्हत्तणी । जेट मूकी
 लागो पायरे ॥ वि० ॥ जरतचक्रीएं इम लिखुं । धारो तुम्हें निरमायरे ॥ वि० ती० ॥ २३ ॥ बली
 पण उद्दीझानथी । मंत्री कहे तिणवाररे ॥ वि० ॥ जरतखेत्रमां उपनो । प्रथम चक्रवर्ती साररे

॥ वि० ती० ॥ २४ ॥ श्रीऋषयस्वामीतणो । नंदन जगत ठे नाम रे ॥ वि० ॥ दंड मागे ठे तुम क-
न्हें । आणा पाळो अजिरामरे ॥ वि० ती० ॥ २५ ॥ स्वामी वारो निज साथनें । जेटणां करो तैया-
ररे ॥ वि० ॥ चक्रीनी पासें जई । प्रणमो पाच निरधाररे ॥ वि० ती० ॥ २६ ॥ मंत्रीना वाक्यने
सांभली । अक्षर देखी तेहरे ॥ वि० ॥ शांत थयो ते देवता । मंत्रीवचनें जेहरे ॥ वि० ती० ॥ २७ ॥
जेटणां लेई हाथमां । वाण लेई निज हृदये ॥ वि० ॥ आवी जगतने प्रणमीन । एम वीनवे सुर
तरथरे ॥ वि० ती० ॥ २८ ॥ स्वामी आज तुम देखीने । ऊपनो अंगे आनंदरे ॥ वि० ॥ जगवंत
ऋषयदेवना । तुमने जाण्या में नंदरे ॥ वि० ती० ॥ २९ ॥ थाउ प्रसन्न मुजने हवे । शिर वहसुं
तुम आणरे ॥ वि० ॥ मागधतीरथे जाणजो । सेवक हुं सुजाणरे ॥ वि० ती० ॥ ३० ॥ अमे सघला
आ राज्यने । ए सघलो परिवाररे ॥ वि० ॥ ते सघलुं ठे ताहलं । स्वामी जाणो निरधाररे ॥ वि०
ती० ॥ ३१ ॥ इम कहीने चक्रीजणी । वाणने आप्युं त्यांहिरे ॥ वि० ॥ मुकुट कुंमल वली आपी-
यां । तीरथजल जगांहिरे ॥ वि० ती० ॥ ३२ ॥ ते सघलुं जगतें प्रभुं । देवने सतकार दीधरे ॥ वि० ॥

देवने विसर्ज्यो चक्रीए । गण गयो सुप्रसिद्धरे ॥ वि० ती० ॥ ३३ ॥ चक्री रथ वाली तदा । ते मारगें करी जायरे ॥ वि० ॥ निज सेनामांहें आवीउं । मनमां आनंद पायरे ॥ वि० ती० ॥ ३४ ॥ चोश्रे खंडे पांचमी । कही ढाल रसावरे ॥ वि० ॥ उवजाय दर्शनसागरें । श्रोताने मंगल-मालरे ॥ वि० ती० ॥ ३५ ॥

॥ दुहा ॥ रथथकी उतरी करी । अंग पखाली त्यांहिं ॥ अष्टमतपनुं पारणुं । भरत करे उठां-हिं ॥ १ ॥ मागधदेवतणो तिहां । करे महोत्सव सार ॥ तदनंतर गगनैं चले । ते चक्ररतन सफार ॥ २ ॥ दक्षिणदिशि वरदाम इति । तीरथें जाए चक्र ॥ चक्रपठवाडे चालीउं । भरतनामा भृशक्र ॥ ३ ॥ मागधने प्रज्ञासविचें । तीरथ वरदाम होय ॥ वरदाम सुर अधिपति तिहां । राज विलसं-तो जोय ॥ ४ ॥ यतः—एवं सिंधुनदीवार्धि-योगे प्रज्ञासनामकं ॥ एतयोरंतराले च । वरदामं पयो-निधौ ॥ १ ॥ दुहा ॥ नित परियाणें चालतो । योजनमाने तेह ॥ अनुक्रमे दक्षिरसायरे । पाम्यो नृप ससनेह ॥ ५ ॥ एलची लवंग जावंतरी । बहुलां व्याप्यां त्यांहिं ॥ दक्षिणसिंधु तट विपे ।

लक्ष्मर थापे उठांहि ॥ ६ ॥ सवि सेनाना गृहप्रते । तिम वली पोशद्दशाल ॥ चक्रीनी आणा थकी ।
 वार्धकी करे विशाल ॥ ७ ॥ वरदामसुरने चित्त धरी । अष्टम जक्त करंत ॥ पोसहशालामां रही ।
 पौपध राय धरंत ॥ ८ ॥ ढाल ६ ठी ॥ उधव माधवने कहेजो ॥ ए देशी ॥ पोसह पूरो थाये ज्या-
 रे । शालाथी नीकड्यो ल्यारे ॥ कालपृष्ट धनु करमां धारेरे ॥ १ ॥ तीरथ जय करवा चाल्यो ॥ ए
 आंकणी ॥ सोनें करी सघले मढीउ । अनेक रतनें ते जमीउ ॥ एहवे रथें नृप चढीउरे ॥ ती० ॥ २ ॥
 सायरमां रथमो जावे । नाभिपरिसाणे जल आवे ॥ बाण नालवा नृप ध्यावेरे ॥ ती० ॥ ३ ॥ द्वा-
 दश जोयण शर चाले । वरदाम सुर सजा नीहाले ॥ क्रोध चढ्यो सुरने जालेरे ॥ ती० ॥ ४ ॥
 पत्तिन बाणने ते देखी । सारी मति तेणें उवेखी ॥ उपनो कुण ए मुज द्वेपीरे ॥ ती० ॥ ५ ॥ सूतो
 सिंह केणे जगाड्यो । केणे यमघर पग मांड्यो ॥ कुणें मुजने दुःखमां पाड्योरे ॥ ती० ॥ ६ ॥ ऊठी-
 ने वरदाम राय । कोपें करी गेहलो थाय ॥ निज हाथें शरने पायरे ॥ ती० ॥ ७ ॥ तिवारपढी वर-
 दाम राजा । जूए अक्षर शरना ताजा ॥ चक्रीनां बाज्यां बाजरे ॥ ती० ॥ ८ ॥ बारंवार अक्षर

जोई । शुभ मति तेहने होइ ॥ उपशमवंत हूँ सोइरे ॥ ती० ॥ ए ॥ तदनंतर ते बाण लेइ ।
 परिवार सखी साथे होइ ॥ अद्भुत जेटणां ले केईरे ॥ ती० ॥ १० ॥ नमीने कहतो राय । हुं
 आव्यो नाहरे पाय ॥ अंगमां आनंद थायरे ॥ ती० ॥ ११ ॥ चक्रीने जेटणुं आप्युं । तस शर
 तस आगल थाप्युं ॥ कंदोरो देइ सुख व्याप्युरे ॥ ती० ॥ १२ ॥ उज्जल मुक्ताफल डोया । हरखित
 चक्रीनां मुख जोयां ॥ रतन आपी दुखमां खोयारे ॥ ती० ॥ १३ ॥ इत्यादिक जेटणां लीधां । वर-
 दामने निज पद दीधां ॥ चक्रीनां कारज सीधारै ॥ ती० ॥ १४ ॥ हवे चक्री पावो वलीउ । निज
 सेनामाहिं मिलीउ ॥ दुःख दोहग दूरें टलीउरे ॥ ती० ॥ १५ ॥ रथयकी उतयो तेह । नाही शु-
 द्ध कीधो देह ॥ अठम पारणुं करे जेहरे ॥ ती० ॥ १६ ॥ अठाइमहोत्सव थाते । सधवा ली मंगल
 गावे ॥ जयनोवत वज्रविरे ॥ ती० ॥ १७ ॥ चोथा खंफतणी ढाल । ठगी ए मंगलमाल ॥ दर्शन
 पामे ऋद्धि विशालरे ॥ ती० ॥ १८ ॥

॥ दुइ । ॥ तदनंतर चक्र चालीउं । प्रज्ञासतीर्थे जाय ॥ पृष्ठे भरतचक्री चढ्यो । सवि जन

दुःख गमाय ॥ १ ॥ सेनारेणुयें भूमिना । विवर पूरतो जेह ॥ कियत् प्रयाणें पामीउं । पछिम उ-
 दधि तेह ॥ २ ॥ क्रमुकपत्र श्रीफलतणा । एहवां व्याप्यां वृद्ध ॥ पछिम सायरतटविपे । सैन्यने
 थापे दृढ़ ॥ ३ ॥ सिंधुनदी सायरतणो । जिहां मेलावो थाय ॥ प्रन्नासतीर्थ तिहांकणें । धारो तुमें
 मन भाय ॥ ४ ॥ प्रभासनाथ उद्देशीने । अष्टमभक्त करंत ॥ पोषहशालामां जई । पोसह नृप ध-
 रंत ॥ ५ ॥ ढाल ॥ ७ मी ॥ रातनीयां रसीनेरे कंत घरे आबीयारे ॥ ए देशी ॥ पोसह पूरो करी
 चक्री ह्वेरे । रथमां थई असवार ॥ सायरमांहें प्होतो भूपतिरे । जीतवा तीरथ सार ॥ प्रभास-
 तीरथ साधन नृप चढ्योरे ॥ १ ॥ ए आंकणी ॥ नाभिप्रन्नाणें तीरथनुं जल थयुरे । एटलुं उलंघी
 त्यांहिं ॥ रथमां बेसी चक्री बाणनेरे । नाखे तीरथमांहिं ॥ प्र० ॥ २ ॥ द्वादश जोजन समुद्र उलं-
 घीनेरे । पकीयुं सजामांहिं वाण ॥ शर देखीने कोपातुर थयोरे । शुं मुज तेजनी हाण ॥ प्र० ॥
 ॥ ३ ॥ कुण मूरख मरणने बांठतोरे । मुज सजानी मोजार ॥ अकस्मात ए कार्य कर्गुरे । लपनो
 दुशभन धार ॥ प्र० ॥ ॥ आ अदर दीगा वाणमां ते सुरेरे । बांची जोयां बखी तेण ॥ ततकाल शांत

थेयो तीरथपतीरे । मुखथी जंप्पे एम वेण ॥ प्र० ॥ ५ ॥ भरतखेत्रमां चक्री ऊपनोरे । जरत एह्वुं
तस नाम ॥ तेणें वाण ए मुजने नाखीयुरे । वश करवा अन्निराम ॥ प्र० ॥ ६ ॥ एम विचारी निज
परिकरजुतोरे । आढ्यो चक्रीनी पास ॥ प्रणति करीने वीनवे इणपरेरे । मीठे वचनें उद्दास ॥ प्र० ॥
॥ ७ ॥ हे स्वामिजी तुम दीपावीउरे । मुजने आवीने आज ॥ प्रजास नाम यथोचित थयुं हवेरे ।
जिम रविथी कजरजि ॥ प्र० ॥ ८ ॥ ए हुं पढिम दिशि अंतें रहोरे । तुज सुन्नटपरे सार ॥ सदा
कालें ताहरी आणनेरे । शिर वहिस निरधार ॥ प्र० ॥ ९ ॥ इम कहीने जरतनें ते सुरेरे । वाण
आप्युरे तेह ॥ कक्षां सोनानां कटिसूत्र रयणनोरे । मुगटनें आले सुर जेह ॥ प्र० ॥ १० ॥ सुरने
मान देवाभणी भूपतेरे । सबली जेटने लेय ॥ प्रसादचिह्न स्वामीनुं ए खरें । जो जेटणाने ग्रहेय
॥ प्र० ॥ ११ ॥ प्रजासने निजपदमां थापीनेरे । जिम क्यारामांहे दृढ ॥ जीती करी चक्री पाठो
वढ्योरे । आढ्यो सेनामांहे दृढ ॥ प्र० ॥ १२ ॥ स्नान करी जिनप्रतिमा पूजतोरे । परिवारसंयुत
राय ॥ अठमतपनुं कीधुं पारणुरे । दिव्य भोजन सुखदाय ॥ प्र० ॥ १३ ॥ चक्री प्रजास सुरनो

तिहां करेरे । अठाहीमहोदध सार ॥ सुभटमात्रने प्रथम नृप दीयेरे । उचित पूजा मनोहार ॥ प्र० ॥
 ॥ १४ ॥ तदनंतर चक्रगणमां चालतुरे । पठवाडे ऋतराय ॥ अनुक्रमे सिंधुनदी दक्षिणतटरे ।
 आव्युं सैन्य सोहाय ॥ सिंधुदेवी जय करवा नृप चढ्योरे ॥ १५ ॥ ए आंकणी ॥ सिंधुनदी दक्षि-
 ण कांठे करीरे । जइ पूरव सनमुख ॥ सिंधुदेवीना घरपासे ठवीरे । नृप करे सैन्यनें सुख ॥ सिं० ॥
 ॥ १६ ॥ सिंधुदेवीने मनमां धारीनेरे । पचखे अष्टम राय ॥ तपमहिमाये देवीनुं तदारै ॥ आसन
 कंषित थाय ॥ सिं० ॥ १७ ॥ तैवारपठी ते अवधिज्ञानथीरे । आव्यो चक्रीनें जाणी ॥ चक्री पूज-
 वा आवी ते सुरीरे । जेटणां बहु लेई पाणि ॥ सिं० ॥ १८ ॥ तिवारपठी जयजयशब्द करेरे । आ-
 काशे ऊच्यीरे तेह ॥ कहे स्वामी हुं ताहरी किंकरीरे । आदेश आपो कहे जेह ॥ सिं० ॥ १९ ॥ मु-
 खथकी एम कहेती ते सुरीरे । प्रणमी झूपना पाय ॥ अरुहियसहस कुंज रतननारे । जेट दीए
 सुखदाय ॥ सिं० ॥ २० ॥ रयणजद्रासन दोय देवी दीयेरे । कीरति जयनें निमित्त ॥ रतनमय वा-
 जुबंध आपतीरे । सुवरणकक्षां पवित्त ॥ सिं० ॥ २१ ॥ सुकुमाल मृगीमां लेवायतारे । एहवां आयेरे

वत्थ ॥ चक्री सघलुं लेई तेहनेरे । करतो विसरजन तत्थ ॥ सिं० ॥ २२ ॥ हवे चक्री कंचनना थालमारि । पामी जोजन सार ॥ अष्टम तपनुं कीधुं पारणुरे । तिम परिवारें श्रीकार ॥ सिं० ॥ २३ ॥ सिंधुदेवीनो महोछव नृप करेरे । आठ दिवसलंगें ताम ॥ चक्र अनुसारें हवे जिम चालशेरे । कहेवाशे वात अजिराम ॥ सिं० ॥ २४ ॥ चोथे खंडे सातमी ए कहीरे । सुंदर ढाल मनोहार ॥ उक्ताय दर्शन कहे श्रोताघरेरे । नित्य होजो जयकार ॥ सिं० ॥ २५ ॥

॥ दुहा ॥ उत्तरपूर्व दिशि वचे । गगनं चाले चक्र ॥ वचमां केइ रायनं । जीते नृप भूशक्र ॥ १ ॥ अविनिन्न परियाणथी । दिन केटलें राय ॥ जरतार्ध दोयने घाटसम । गिरि वैताढ्यें जाय ॥ २ ॥ गिरिदक्षिण मध्य जागमां । थाप्युं खंधावार ॥ विस्तार आयामें शोभतुं । अंतरीय वस्त्र सार ॥ ३ ॥ वार्धकीकृत पौषधगृहे । अट्टम तप करे राय ॥ वैताढ्यगिरिकुंअरतणां । आसन कंपित थाय ॥ ४ ॥ ढाल ॥ ७ मी ॥ जोसीअनो जाणें ज्योतिप सार ॥ ए देशी ॥ वैताढ्यकुमार सुर चिंतवेरे । एह किस्यो उतपात ॥ दुसमन कोई मुज मस्तकेरे । हणवानी करे वात ॥ चक्रीजी आव्यो जीत-

वाकाच । जस बाधसे जगमां लाज ॥ १ ॥ ए आंकणी ॥ चितवतां ते देवनेजी । ऊपनुं अवधि-
 ज्ञान ॥ देवें जाणुं सहु तदाजी । कहेवा लाग्यो इम वाण ॥ च० ॥ २ ॥ जरतखेत्रमां ऊपनोरे ।
 पहेलो चक्री एह ॥ निज परिवारने कही इसुंजी । सज थयो सुर तेह ॥ च० ॥ ३ ॥ चक्रीपासैं
 आबी देवतारे । व्योममां रहीने जपंत ॥ हे स्वामी तमो जीवजोरे । घणा दिवस महंत ॥ च० ॥
 ॥ ४ ॥ ताहरो हुं सेवक इहांजी । वसुं तुं निरधार ॥ फरमावो हुकमप्रतेरे । जिम थाये मुज करार
 ॥ च० ॥ ५ ॥ मूलें मौघां जारे लघू अठेरे । भेटमां लाव्यो रेण ॥ रतनभूषण चक्री आगलेंजी ।
 ल्यो तुमें इम कहे वेण ॥ च० ॥ ६ ॥ देवदूष्य वल्ल आपीयांजी । राजानें तिणवार ॥ जंमारी
 जिम रायनेरे । तिम देवना आपे सार ॥ च० ॥ ७ ॥ जद्रासन जद्रकारणारे । घणां आपे त्याहिं ॥
 मानुं प्रताप संपदतणारे । क्रीमागृह ठे ज्याहिं ॥ च० ॥ ८ ॥ ते देवनुं सघलुं ग्रहुरे । चक्रीयें निज
 काज ॥ दासना अनुग्रह हेतुधीरे । अलुब्ध ग्रहे महाराज ॥ च० ॥ ९ ॥ बोलावी ते देवनेरे ।
 विसर्जन करतो राय ॥ अठमनुं करे पारणुरे । परिकरजुत सुखदाय ॥ च० ॥ १० ॥ वैताढ्यगिरिना

देवनोरे । अठाइमहोदध थाय ॥ लश्करने हरख घणोरे । जीतना मंका वजमाय ॥ च० ॥ ११ ॥
 तमिस्रा गुफा उदेशीनेरे । चक्र चाले आकाश ॥ पठवाडें चक्री चढ्यारे । पुण्य प्रचल प्रकाश ॥ च० ॥
 ॥ १२ ॥ गुफासमीपें सैन्यनेरे । थापे ऋत महाराय ॥ मानुं शैलहेठें ऊतरीरे । विद्याधरपुरी कहे-
 वाय ॥ च० ॥ १३ ॥ कृतमालदेवने मन धरीजी । अष्टम पचखे भूप ॥ आसन कंप्युं तेहनंजी ।
 जाण्युं सयल स्वरूप ॥ च० ॥ १४ ॥ अवधिज्ञानें जाणी करीरे । चक्रीनी आव्यो पास ॥ प्रणमी
 पूजे देवतारे । अतिथि गुरुरें खास ॥ च० ॥ १५ ॥ तमिस्रागूफाविपेरे । द्वारपालसम तुज नृत्य ॥
 ॥ इम कहेतो ते देवतारे । सेवा करे कृतकृत्य ॥ च० ॥ १६ ॥ स्त्रीरतनजोग आपीयारे । चोद आ-
 भूषण त्यांहि ॥ देवतायें चक्रीप्रतेरे । नाम कहुं उठांहि ॥ च० ॥ १७ ॥ हार १ अधहार २ एका-
 वलीरे ३ । कनकहार ४ चंदनहार ५ ॥ रयणहार ६ मुक्तावलीरे ७ । वाजुबंध ८ कर्मां ए मनोहार
 ॥ च० ॥ १८ ॥ नुटितमुद्रा १० ॥ कुंमल ११ तथारे । डुगडुगी १२ श्रीकार ॥ चूलमणो १३ तिल-
 क १४ कट्यारे । स्त्रीने पहरेवा सार ॥ च० ॥ १९ ॥ स्त्रीरतनजोग आपतोरे । फूलमाल दिव्य वत्थ ॥

एटली वस्तु कृतमालजीरे । आपी नेट पसत्थ ॥ च० ॥ २० ॥ ते सघलुं भूषे ग्रहुरे । राजी देवने
कीध ॥ जयें छते पण भूपतेरे । दिगविजय दंड लीध ॥ च० ॥ २१ ॥ मोटें प्रसन्न भावें करीरे । दे-
वने विसर्जे राय ॥ अध्ययनप्राप्ते शिष्यनेरे । विसर्जे जिम उपाध्याय ॥ च० ॥ २२ ॥ ज्ञायें जाजन
यापीनेरे । निज परिकरने देय ॥ अठमतपनुं पारणुरे । जरतचक्री करेय ॥ च० ॥ २३ ॥ कृतमाल
देवनो नृपं करेरे । अठाहीमहोन्नव श्रेष्ठ ॥ प्रणिपातें ग्रह्या स्वामिजीरे । शुं काम न करे गरिष्ठ ॥
॥ च० ॥ २४ ॥ चोथे खंडे जाणजोरे । आठमी सुंदर ढाल ॥ पाठक दर्शन कहे वलीरे । आगल
वात रसाल ॥ च० ॥ २५ ॥

॥ दुहा ॥ अन्यदा काले भूपति । तेनी सेनानाह ॥ हरिणगमेपी इंद जिम । जाखे वयण
अवाह ॥ १ ॥ सिंधुसागर वैताढ्यनी । सीमा ठे एमाहिं ॥ दक्षिणसिंधुनिकुटप्रतें । साधो तुमें उ-
ठाहिं ॥ २ ॥ पूरवदिशि दक्षिणदिशें । सिंधु नदी ठे यत्र ॥ उत्तरदिशें वैताढ्य ठे । पश्चिम लवण
ठे तत्र ॥ ३ ॥ ए त्रण सीमायें थयो । सिंधुनिकुट ए जाण ॥ सिंधुपं जूदो कयों । तेमाटे ए ठाण

॥ ४ ॥ वदरीवनपरें मलेछने । आयुधयष्टि तारु ॥ वेगें आण मनावीने । जेटणं लावो गाढ ॥ ५ ॥
 तदनंतर सेनापती । वलीउं सिंहसमान ॥ तेजे दिनकरसारिखो । बुद्धें गुरु उपमान ॥ ६ ॥ पूरण
 लक्षण गात्रमां । म्लेच्छनापानो जाण ॥ माथे करी चढावतो । चक्रीनी ते आण ॥ ७ ॥ ढाल ए
 मी ॥ ऋषभदेव मोराहो ॥ ए देशी ॥ स्वामीप्रतें प्रणमी गयो । सेनानी आवासेहो ॥ सामंतने
 आज्ञा दीए । परियाणत्रणी उद्धासेहो ॥ सेनापति चाढ्यो हो । शिर धरी जरतनी आण ॥ से-
 नापति चाढ्यो हो ॥ १ ॥ ए आंकणी ॥ हवे सेनापति नाहीने । देवपूजा कीधीहो ॥ मोघां आ-
 नूपण पहेरीने । निज गात्रें शोभा दीधीहो ॥ से० ॥ २ ॥ दिव्य वसनने पहेरीयां । झीणां पोत-
 दारहो ॥ कंठकंदलमां रगणनी । हांसडी पहेरी सारहो ॥ से० ॥ ३ ॥ राजपट्ट शिरमां धर्यो । म-
 हीयां हथियारहो ॥ केडे कटारी धारतो । हाथे स्वर्णजाथां उदारहो ॥ से० ॥ ४ ॥ गणनायक दंरु-
 नायका । सारथवाह अनेकहो ॥ एहवे परिवारं परवर्यो । ते युवराजा उेक हो ॥ से० ॥ ५ ॥ ग-
 जरतनें चढीउं तदा । सुपेण सेनानीहो ॥ उज्ज्वल ठात्रने धारतो । चामर बहुमानीहो ॥ से० ॥ ६ ॥

चरण अंगुष्ठ संज्ञा करी । वारणनें प्रेयोहो । अरध सैन्य साथे लीड । चाढ्यो मदघेयोहो ॥ से० ॥
 ॥ ७ ॥ चालतां केटले दिनें । आढ्यो सिंधुनदीने तीरेहो ॥ सैन्य तिहां ऊतारीयुं । सुपेणसेनानी
 थिरेहो ॥ से० ॥ ७ ॥ तिण अवसरे चमूपती । चरमरतनने फरसेहो ॥ नैसर्गिक प्रभावथी । वार
 जोजन विकसेहो ॥ से० ॥ ८ ॥ सेनासाथे चमूनाथजी । चर्मरतनें करीनें हो ॥ सिंधुनदीना अप-
 रतट । पार पाम्यो तरीनेहो ॥ से० ॥ १० ॥ सिंधुदक्षिण निकुटविपे । साधवा सेनानीहो । कढ्यां-
 तकाल सायरपरें । सवले विस्तयों मानीहो ॥ से० ॥ ११ ॥ धनुपरव धितकाथी । वीहामणो र-
 णवासीहो ॥ लीलामां चमूपती । दिन दिन तेज प्रकाशी हो ॥ से० ॥ १२ ॥ जीत्यो सिंहलरायने ।
 वञ्चर वश कीधा हो ॥ ढंकरणराजापासथी । तेणें जेटणां बहु लीधाहो ॥ से० ॥ १३ ॥ रतनमाणेकें
 पूरीड । यवनछीप साधेहो ॥ बहु जेटणां लेइ तेहना । सेनानी आगें बाधेहो ॥ सु० ॥ १४ ॥ का-
 लमुखनामा म्हेवने । तेणें जीत्यो तेज प्रतापेहो ॥ अणखाता मुखनेविपे । पांच आंगुली पानमां
 थापेहो ॥ सु० ॥ १५ ॥ चमूपती आढ्येथके । म्हेव जोनकनामें जेहहो ॥ अत्रलां वदन तेहनां

हुआं । वायुयें तरुदलपरें तेहहो ॥ से० ॥ १६ ॥ वैताल्यनी अधोभूमिमां । जे रही स्नेहजातिहो ॥
तेप्रतें पण जीतिउ । जस कीरति विख्यातिहो ॥ से० ॥ १७ ॥ प्रौढ प्रताप प्रसारतो । दण रीतें
निकुटमां फेरीहो ॥ अनुक्रमें लक्षकरपती । जई रखो कछुनें घेरीहो ॥ से० ॥ १८ ॥

कच्चनेशमां सेनापती । रखो थिर चित्तहो ॥ स्नेच्छ राजा बहु आवीनं । नेटणां आपे प-
वित्तहो ॥ से० ॥ १९ ॥ कंचनशेखनी उपमा । सोनाना आगर आपेहो ॥ केटला भूपति तिहो-
कणे । मुखयागें द्वात्रीने आपेहो ॥ से० ॥ २० ॥ केटला लुरंगम आपना । नेटणागां गार-
हो ॥ केटला रखने दीअे तिहो । अंगरअने अंगुठागहो ॥ से० ॥ २१ ॥ बीजं पण जेहु गार नु ।
स्नेच्छ सहू तेहने आपेहो ॥ गिरिअी नदीअि मंथीअु । मयूं रत्नन ते सागर आपेहो ॥ से० ॥ २२ ॥
स्नेच्छ सहू तस इम वदे । अंस आहोअि नाहूरीहो ॥ आजअकी दण आनकं । रक्षीअु मुखपागीहो
॥ से० ॥ २३ ॥ यथायोग्य ते मयूने । दीपं मनहार गोनानाहो ॥ विसंगया मणि भंडनं । आअ
निज ठाणें अवाहुहो ॥ से० ॥ २४ ॥ मयू रीने मनापनी । मिथुनअी अंगरीयोहो ॥ मयू ममाअ

कार्यनी । मिद्धताने तेह वरीयोहो ॥ से० ॥ २५ ॥ म्लेच्छथकी धन जे ग्रह्युं । ते चक्रीनें जेट ठावे-
हो ॥ मानुं कीरतिवेलीनो । रूमो दोहद चकी पावेहो ॥ से० ॥ २६ ॥ कृतगुण झायक चक्रीये ।
सनकार्यो लक्ष्करस्वामीहो ॥ हर्षित चित्त विसरजीउं । जाए चमूपति निज धामहो ॥ से० ॥ २७ ॥
अयोध्यानयरीपरे । तिहां रहे नरतरायहो ॥ सिंह जाए ज्यां त्यां तस । घर पोतानुं थायहो ॥ से० ॥
॥ २८ ॥ चोथे खंडे ए कही । नवमी शुभ ढालहो ॥ उवजाय दर्शनसागरे । श्रोताने मंगलमा-
लहो ॥ से० ॥ २९ ॥

॥ दुहा ॥ सेनानीने एकदा । तेमी पक्री कहंत ॥ ऊघामो तमिस्रागुफा । दोय कपाट सतंत
॥ १ ॥ दक्षिणदिशि उत्तर दिशि । इक इक धारणुं होय ॥ आठ जोजन उंचुं कछुं । विस्तृति
चारें जोय ॥ २ ॥ प्रतिछार दो कपाट ठे । वज्रें घनीयां सार ॥ अरु अरु जोयण उच्चता । दो दो
जोयण विस्तार ॥ ३ ॥ उदघाटित एकेकने । पश्चाद्भागमजार ॥ पोहोलो लांवो टोमलो । चार जो-
जन निरधार ॥ ४ ॥ एहवी नृप आझाप्रतें । माथे तेणें चढावी ॥ निजमंदिर आवी करी । पोस-

हशालें जाबी ॥ ५ ॥ पोसह धरी अहमं कर्यो । कृतमालसुरं निमित्त ॥ चोथे दिन तेणें पहेरियां । व-
 सनाचरण पवित्त ॥ ६ ॥ उपगण पूजानां ग्रही । बहुसामंतपरिवार ॥ तमिस्रा गुफा आवीजें । दक्षि-
 णकपाटें सार ॥ ७ ॥ कपाटनें मोरपींवीए । पूंजीनें करे शुद्ध ॥ जलधारा ठांटे तिहां । चंदन पूजे समृद्ध
 ॥ ८ ॥ कपूर वरासें पूजीयां । वली वल्लें तिणवार ॥ फूलमालें करी पूजतो । दोय कमारुने सार ॥ ९ ॥
 धूपधाणुं कंचनतणुं । कर ग्रही चमूनाह ॥ जखेवतो कमारुने । रचे फूलपगः त्यांह ॥ १० ॥ कपा-
 टने मुखआगलें । अरु मंगल विरचंत ॥ पंचांग थापी भूतलें । सेनानी प्रणमंत ॥ ११ ॥ केवल
 मृदुतायुक्त नर । माटीपरें मरदाय ॥ कठिन पुरुष हूरें तजो । दृषदपरें दुखदाय ॥ १२ ॥ सरल-
 ताने कठिनपणुं । तेणें मलीजें लोक ॥ आदर पामे लोकमां । दिन दिन मान बहु श्लोक ॥ १३ ॥
 वैताळ्यगिरिमां चालती । विद्याधरनी नार ॥ तस स्तंभन औपधसमो । अरु दिन उत्सव सार ॥
 ॥ १४ ॥ उल्लव करी सेनापति । दंडरतन लेइ हृत्य ॥ सत अठ पगलां उत्सरी । हणे कपाटने तत्थ
 ॥ १५ ॥ दंडरतनें त्रणवारथी । दो कपाटने त्यांहिं ॥ प्रहार कर्यो बहु आकरो । उघळ्यां दोये ज्यां-

हिं ॥ १६ ॥ ढाल १० मी ॥ प्रणमी सदगुरु पाय । गायसुं राजीमती सतीजी ॥ ए देशी ॥ सुषेण
सेनापति ताम । चक्रीने जइ विनवेजी । तमिस्रा गुफानां द्वार । उघड्यां स्वामी हवेजी ॥ १ ॥ उ-
त्तर जरतखंरु । जयप्रस्थान मंमलजणीजी । ऊधकीयां ए वार । पाउ धारो तेणें भूधणीजी ॥ २ ॥
प्रौढ पराक्रम धार । चक्री हस्तीयें चढेजी ॥ सेना सघळी साथ । ढोल ददामा गुमगुडेजी ॥ ३ ॥
आगल चाढ्युरे चक्र । पाठल जरतभूपतीजी ॥ आव्यो गुफानी पास । मलपतो जाणुं मृगपतीजी
॥ ४ ॥ नृपमाथे शिखाबंध । धारंतां जाए दुल्ल घणांजी ॥ उपसरग नवि थाये । तिरि नर सुर-
जातितणांजी ॥ ५ ॥ मणीरतन लेइ राय । गजकुंजस्थलें थापीजंजी ॥ रविपरें आकरुं तेज । जह्म-
सहस्रें व्यापीजंजी ॥ ६ ॥ तेवार पठी नरराय । गुफाद्वारे प्रवेश करेजी ॥ आठ सोनझ्यामान ।
कागणीरतन करमां धरेजी ॥ ७ ॥ मणिरतननुं स्वरूप । कागिणीरतननुं तिम वलीजी ॥ पूर्वे कहुं
वृत्तांत । धारजो चेतन मनरुलीजी ॥ ८ ॥ पेसी दरीनी मांहि । सैन्यप्रकाश हेतुजणीजी ॥ कागि-
णीरतनें करी त्यांहि । मांमलां इच्छे भूधणीजी ॥ ९ ॥ दरी दोय पासामांहि । गोमूत्रिका आका-

रथीजी ॥ जोजन जोजन अंते । मंरुल आलेखे वेगथीजी ॥ १० ॥ पांचसे धनुषप्रमाण । लांबु पो-
होळुं धारजोजी ॥ एकेकुं मांरुलुं एह । मनमांहे तुमें अवधारजोजी ॥ ११ ॥ ऊर्ध्व अधजोजन
आठ । तिरहुं ते वार जोयणांजी ॥ दक्षिण वाम पासमांहि । प्रकांशकारक एक जोयणांजी ॥ १२ ॥
एक भीतिमोजार । पंचविंशति मंरुल नखांजी ॥ वीजी ज्ञाते चोवीस । आवश्यकवृत्तियें सुखांजी
॥ १३ ॥ एम उंगणपचास । मांरुलां यथां जाणजोजी हवे वली कहीयें जे वात । ते पण चित्तमां
आणजोजी ॥ १४ ॥ तिहांलगें रहे मांडलां एह । उघायां गुफाद्वार तिम वलीजी ॥ जीवे जिहां-
लगें सार्वभौम । महितलमांहे मनरुलीजी ॥ १५ ॥ मंरुलना प्रकाशे । सुखे करी सेना चलेजी ॥
शोभे गुफा तिणवार । रतनप्रजा असुरें मीलेजी ॥ १६ ॥ मांहे चालती सेन । तेणें करी गूफा घ-
णोजी ॥ घोष करती ठे त्यांहि । दोहणी जिम रवईयातणेजी ॥ १७ ॥ सुभटना घोमा रतथ । अ-
श्वखुराए चूर्या कांकराजी ॥ नगरीपरें अयो मार्ग । सयल गुफामां सुखकराजी ॥ १८ ॥ मांहे रह्यो
सेनालोक । तेणें करी तेह कंदराजी ॥ तिरठापणुं पामंत । लोकनालिपरें थड धराजी ॥ १९ ॥ द-

द्विण टोनाथी जाण । आगल सतर जोयणेंजी । नदी उन्मगा नाम । पोहेली त्रणें जोयणांजी
 ॥ २० ॥ बार जोजन आयाम । पूरव नीतिथी नीकलीजी ॥ पछिम जौतने जेदी । जइ सिंधुनदी-
 माहें जल्लीजी ॥ २१ ॥ ते उन्मगा नदीमाहें । नाखी शिला तुंवपरें तरेजी ॥ एवो ए जलनो प्र-
 ज्ञाव । जवियण धारो चित खरेजो ॥ २२ ॥ उन्मगनदीथी दोय । जोयणें निम्नगानदीजी ॥ त्रण
 जोजन विस्तार । बार जोजन लांबी वदीजी ॥ २३ ॥ निकली पूरवज्जीति । पछिमज्जीति जेदी क-
 रीजी ॥ जइ सिंधुनदीयमंजार । जेली थई आश्रय आसरीजी ॥ २४ ॥ निम्नगानदीयमंजार । तुंबी-
 फल वूडे तीहांजी ॥ एहवो जलनो प्रज्ञाव । कहीले आगमाहें जीहांजी ॥ २५ ॥ बांधे वार्धकी
 बाज । ततकाल थाए अवसरेजी ॥ वज्रपरें अतिगाढ । पाज थई हवे उत्तरेजी ॥ २६ ॥ सेना
 खेइ सुखसात । चक्री दुस्तर नदीप्रतेजी ॥ नदी दोय उत्तरी जाम । पाम्यो उत्तर वारणांप्रतीजी
 ॥ २७ ॥ ताम विना प्रयास । कपाट उत्तरदीशीतणांजी ॥ ऊघडीयां स्वयमेव । भय पामी सेना-
 तणांजी ॥ २८ ॥ प्रथमथी निकटहुं चक्र । गुफामाहेंथी आगलेजी ॥ जिम आश्रयथी सूर्य । नीकले

तिम आगल चलेजी ॥ १ए ॥ मोटो ज़रत महीनाथ । गुफावारणें निकल्योजी ॥ पातालविवरें क-
री जेम । बली इंद्र मानुं अटकल्योजी ॥ ३० ॥ गुफामांहेंथी त्यांहिं । गज निकल्य घोगा बली-
जी ॥ रथ अने पाहुं कटक । निकलतुं हनुं मन रुलीजी ॥ ३१ ॥ पचास जोजन आयाम । तमि-
स्वानामें गुफा कहीजी ॥ उंची अरुजोयण मान । वार जोयण विस्तृति लहीजी ॥ ३२ ॥ एहवी
गुफा जलंधी । श्रीभरत नरेसरूजी ॥ उत्तर भरतार्ध खेत्र—मांहें पेठो अलवेसरूजी ॥ ३३ ॥ चोथे
खंडे एह । ढाल दशमी सुंदर जणीजी ॥ दर्शन कहे अहो जव्य । चक्रीकथा मंगलतणीजी ॥ ३४ ॥

॥ दुहा ॥ उत्तर ज़रतार्धविपे । वसे नीलनी जात ॥ मद अंधकार धारता । नामें श्रीआपात
॥ १ ॥ मोटां बल ठे जेहनां । दीपे तनुद्युति जास ॥ भूमि रह्या दानवतणी । उपमा थाए तास
॥ २ ॥ विस्तारे ठे निह्वना । मोटा गृहप्रासाद ॥ शयन आसन बाहन पण । घणां तास आह्लाद
॥ ३ ॥ कुंवरना ए गोत्रीया । रहेता पृथिवीमांहें ॥ बहु कंचनरूपें भर्या । हुं जाणुं उछांहिं ॥ ४ ॥
तस पाठल बहु प्राणीया । बर्ते ठे मनोहार ॥ घणा दास ठे जेहने । गयो पराभव सार ॥ ५ ॥

अनेक युद्धक्रियाविपे । नवि मुंके बलशक्ति ॥ महा गामाना भारने । वेहवा जिम वृषशक्ति ॥ ६ ॥
 कृतांतपरें ते थानकें । आवे भरत नरिंद ॥ तिण वेलांमं जीलने । कष्ट थाये अमंद ॥ ७ ॥ जरत-
 सेन्यना जारथी । भूमि जली चगदाय ॥ गृह उद्यान कपें घणं । वसुधा कंपित थाय ॥ ८ ॥ दिगं-
 तजगें जक्रीतणो । व्याप्यो तेजप्रताप ॥-तेणे करी जीलभूमिमां । थाये दिग्दाह व्याप ॥ ९ ॥ ति-
 एवेला सघली दिशि । रज उड्याथी स्वाहिं ॥ दृष्टिपथे सुजे नही । जील पातें अति वाह ॥ १० ॥
 दुःश्रव रव निर्योप जस । मांहोमांहे अथमाय ॥ कांपे भीलनी देहनी । वायु दुःखद थाय ॥ ११ ॥
 तुरंगखुरघातें करी । भूमि विदारे तल ॥ जयरव थाए सेनथी । फोडे गयणने यत्र ॥ १२ ॥ चक्रे
 करीने आवतो । देखी जरत भूपाल ॥ सहु किरात कंपित थया । कोपातुर सुविशाल ॥ १३ ॥
 ॥ ढाल ११ मी ॥ लूवे झूवे वरसीलो मेह । लश्कर आयो दरीयाखानरो हो लाल ॥ ए देशी ॥
 एकठां मिलिया किरात । क्रोधवशें इम उच्चरे हो लाल ॥ ए कुण आव्यो शत्रु । सज्ज थई अम्ह
 उपरें हो लाल ॥ १ ॥ मरणतणो वांतनार । कुण आव्यो बालबुद्धिउ हो लाल ॥ पामर जन रे

एह । वर्जित सघली समृद्धिर्न हो लाल ॥ २ ॥ खिणमुण्याइ एह । हीनलक्षण कुण ए नरो हो
 लाल ॥ आव्यो अम्हारे देश । सिंहगुफामां डुमरो हो लाल ॥ ३ ॥ उद्धत एहनें आज । आपणें देशे
 दिश नाखीयें हो लाल ॥ महावायुयें जलधार । नाखीयें तिम मुखें भांखीयें हो लाल ॥ ४ ॥ इणरीति व-
 दता म्लेच्छ । एकठा मिली नरतप्रति हो लाल ॥ उग्र संग्रामकाज । जिम शरज जलद प्रति हो लाल
 ॥ ५ ॥ जेदाय नही एहवा तेण । सन्नाह प्रतिधारीयां हो लाल ॥ मानुं काचवानी पीठ । अस्थि-
 खंडे उपजावीयां हो लाल ॥ ६ ॥ केशतणा ढांकनार । माथें किरातें टोप पहेरीया हो लाल ॥
 डुशमनने जयकाज । खडग ग्रही अग्नि विखेरीया हो लाल ॥ ७ ॥ केइ किरात तिणवार । जम-
 परें नृकुटी वांकी करे हो लाल ॥ केइ युद्धें रमनार । जयंकर तरवार करें धरे हो लाल ॥ ८ ॥
 केइ धरे निज हाथ । दंमने तिण अवसरे हो लाल ॥ केइ जालां धरी हाथ । गगनें उलालता उ-
 चरे हो लाल ॥ ९ ॥ द्वेपीने शूलकाज । त्रिशूल धरे शवरा तिहां हो लाल ॥ मोगर देख केइ पा-
 णि । आवी उजा रया जिहां हो लाल ॥ १० ॥ विविध आयुध धरे म्लेच्छ । युद्ध करवाने इच्छता

हो लाल ॥ शस्त्रविना नथी कोई-। जिम विपविण पन्नग प्रीठता हो लाल ॥ ११ ॥ भरतना सैन्य-
माहिं । समकालें पम्ता हवा हो लाल ॥ जरतनी आगली फोज । साथें किरात लडता हवा हो
लाल ॥ १२ ॥ शस्त्रनो मेह वरसंत । म्लेच्छें करी नृपसेनमां हो लाल ॥ चक्रौ सुभटनां शस्त्र । पम्-
तां हवां तिणवेलमां हो लाल ॥ १३ ॥ म्लेच्छसैन्यें करी तत्र । आगली फोज जरततणी हो लाल ॥
कूटाणी बहु जोर । पम्ती हवी धरणीजणी हो लाल ॥ १४ ॥ स्वेछायें म्लेच्छनुं सैन्य । तेणे जर-
तसेनातणा हो लाल ॥ गदाघातें करी रथ । ज्ञांया कयां दुखिया घणां हो लाल ॥ १५ ॥ मोटा
मठपरे म्लेच्छ । तेणे करी रणसायरे हो लाल ॥ नृपसेना लघुमच्छ । हारी पामे एणीपरें हो-
लाल ॥ १६ ॥ निज सेना एहवी देखी । सुपेण सेनानी कोपें चढ्यो हो लाल ॥ राजायें प्रेयों तास ।
सज्जतर वखतर मढ्यो हो लाल ॥ १७ ॥ चोथे खंडे ढाल । एकादशमी ए कही हो लाल ॥ जव-
जाय दर्शने एम । चरित अनुसारें ए लही हो लाल ॥ १८ ॥

॥ डुहा सोरवी ॥ लही चक्रीनी आण । सज्ज थयो सेनापती ॥ हाथे लीधां बाण । रातां

नयण तेणे कर्या ॥ १ ॥ रातुं करी वदन्न । क्षणमां हुं चमूपती ॥ कापि कंपित तन्न । वैश्वानर-
तणीपरे तिहां ॥ २ ॥ सेनाखामी सुघेण । पोते कवच पहेरीयां ॥ राक्षसरायपरें तेण । रिपुलक्षर
खावाभणी ॥ ३ ॥ हयरतन प्रतिआण । आरोहे सेनापती ॥ अश्वरतनना वखाण । पूर्वे कहां ठे
जाणजो ॥ ४ ॥ सेनानी हवे सार । खरगरतन करमां ग्रह्युं ॥ शत्रूने संहार । करणजणी ए खरुग
ठे ॥ ५ ॥ साप वली पांखवंत । सिंहने वली पाखर्यो ॥ सेनानी खड्गवंत । तिणवेळा शोभे घणो
॥ ६ ॥ म्हेळप्रते हवे जेम । जीते सुपेण सेनापति ॥ संवंध निसुणो प्रेम । कचपच वात ठांकी
करी ॥ ७ ॥ ढाळ ॥ १२ मी ॥ जतीनी ॥ ए देशी ॥ अश्वरतनें चढ्यो सेनानी । कवच पहेरीने
बहुमानी ॥ खडगरतन करें ग्रहीयो । चतुरंगी सेना परवरीयो ॥ १ ॥ आकाशे असीनें तेह । वि-
द्युतपरें जमाडे जेह ॥ रण घोमाने प्रेयो ताम । हय पेसे युद्धने ठाम ॥ २ ॥ समरांगणें पेगो से-
नानी । म्हेळने मार दीए मानी ॥ हणातां नाठा कीरात । जेपे अरे शुं थयो उतपात ॥ ३ ॥
आंखो वींची केइ म्हेळ उभा । ससबापरें थिरथोभा ॥ उंचा थइ केइ तरु बढीया । लक्षर नवि

जाए वढीया ॥ ४ ॥ केटलानां पड्यां हथियार । केटलानां पड्यां ठल सार ॥ सेनानी सेनने दे-
खी । वनमां गया उवेखी ॥ ५ ॥ केइ म्लेच्छना हय थंजाणा । गारुमंत्रं जिम सर्पराणा ॥ के-
टलाना रथ जंगाये । चमूपति प्रबलप्रजावे ॥ ६ ॥ पोताना प्राणने लेई । दिशो दिशि म्लेच्छ जा
ए केई ॥ चेतना मंजूषाणी तास । पत्नीजं करे उपहास ॥ ७ ॥ सुपेजें करी दुख पाम्या । निज
थानक म्लेच्छे वाम्या ॥ वायसपरें एकठा थइनें । सिंधुनदीप्रतें गया वहीनें ॥ ८ ॥ नदीनी बेहु-
माहें । करे संथारा उठाहें ॥ ते एकठा थइने वेठा । म्लेच्छो विचारमां पेठा ॥ ९ ॥ मेघमुख कुलदेव-
ने ध्यावे । अष्टमतप निज मन ठावे ॥ अष्टम पूरो थाय ज्यारे । आसन कंफे देवनां त्यारे ॥ १० ॥ अव-
धिद्वाने जाणी देवा । म्लेच्छ आगल आवी ततलेवा ॥ आकाशे रही जंफे तेह । बोलो म्लेच्छ तुमो ससनेह
॥ ११ ॥ देवने देखी बोळ्या तेह । अम सहाय करो गुणगेह ॥ अमारा देशमां दुष्ट । आव्यो कोण
पापी ए पुष्ट ॥ १२ ॥ पहेलां अहाँ नाव्यो कोई । हमणां आव्यो पापी सोई ॥ जिम जाए तिम
करो देव । अम मनोरथ पूरो देव ॥ १३ ॥ ते सांभली मेघमुख देव । म्लेच्छने एम कहेव ॥ जर-

त नामें चक्री एह । देव असुर नरेंद्र मानें जेह ॥ १४ ॥ कोइ नहीं जीते एहनें सार । मंत्र जंत्र
न लागे हथियार ॥ चक्रवर्तिनू जाग्य अनूप । पाय प्रणमें सघला जूप ॥ १५ ॥ चक्री जीताए न-
वि केण । आगममांहें एहहुं वेण ॥ तोपण तमारे वचनें । उपसर्ग करीशुं एहनें ॥ १६ ॥ एम क-
ही अलोप थाय । आकरा वरसाद वरसाय ॥ बीजली चमका घणा थावे । सेना सवि क्रोधने पावे
॥ १७ ॥ चक्रीसेना चूवाकाज । वल्लशीलाना थावे अवाज ॥ मुसलधारा अखंर वरसे । वरसाद
करी देव हरपे ॥ १८ ॥ वरसादना जलपूरमांहि । गज थाए मठपरे त्यांहि ॥ रवि जातो रह्यो कुण
गाम । अंधकार व्याप्यो दुखधाम ॥ १९ ॥ जलमय पृथिवी तिहां थावे । सेनाजन दुखकां पावे ॥
दुखकारक मेघने देखी । चक्री थाय उपायगवेखी ॥ २० ॥ निज हाथे करीने त्यांहि । चर्मरत्नने
फरसे उठांहि ॥ वार जोजन पोहोळुं थावे । सेनाजन मोदने पावे ॥ २१ ॥ चर्मरत्न चढीने राय ।
सेना सघली तीहां ठाय ॥ वरसाद तणातां निवारी । लोकने लेई रह्यो तिण ठारी ॥ २२ ॥ तोय
आतप वायराकष्ट । राखवाने कारण पुष्ट ॥ चक्री निजहाथें ठत्र । फरसंतां बांधे तत्र ॥ २३ ॥ वा-

र जोजन झार्केहं थावे । चक्रीना हाथ प्रजावे ॥ ठवदंडनी ऊपर राय । मणिरतन ठावे तिण ठाय
॥ २४ ॥ ठवचर्मसंपुटमांहि । सेना थापी उठांहि ॥ जाणुं निज घरमां वेठा । परिवारसहित सुख
ईठा ॥ २५ ॥ सात दहाका संपुटमऊार । तिण थानक रहे सेना सार ॥ गाथापती जोजन आपे ।
सात वासर सुखमां थापे ॥ २६ ॥ पापी कोण ए ठे देव । मुजने उपसर्गे हेव ॥ एम चक्री विचारे
चितमां । तव सज्जा थाये यद्द पलमां ॥ २७ ॥ सदा काल पासे वसनारा । सोल सहस यद्द फु-
जारा ॥ क्रोधानलपरें चालता जेह । मेघमुखसुरने कहे तेह ॥ २८ ॥ अरे रांक्रमा तुमें कुण जात ।
चक्रीसैन्यने करो व्याघात ॥ तुमें जाणो नही महीनाथ । जरतचक्री सेनानाथ ॥ २९ ॥ नृपसाथे
युद्ध आरंभ । तुमने आशे दुखप्रारंभ ॥ तेमाटे तमो मेघ वारो । मानो चक्रीने सुखकारो ॥ ३० ॥
ते यद्दनी निसुणी वाणी । मेघदेवे मनमां आणी ॥ मेघजलने ततखिण वारी । हुआ शांत देव-
ता सारी ॥ ३१ ॥ कुलदेवना वयणें किरात । जय पामे कांपे गात ॥ जइ चक्रीनां शरणां लीधां ।
प्रणमंतां कारज सीधां ॥ ३२ ॥ अश्वरत्नजेवा लक्ष अश्व जेह । चक्रीने ते आपे सनेह ॥ लाखो-

गमें द्रव्यने आपे । चक्री मन सुखमां व्यापे ॥ ३३ ॥ हाथ जोम्नी जंपे एम वाच । जयवंता रह्या
 तुमो साच ॥ अखंरु पराक्रम धीर । पटखंडमांहे तुमो वीर ॥ ३४ ॥ वैताढ्यगिरिनो तुं स्वामी ।
 अम भूमिनो तुं गुणधामी ॥ गुफापोल कोण उघाडे । तुजविण कुण अमने नमाडे ॥ ३५ ॥ इण
 रीतें अदञ्चुत शक्ति । वरणवी न जाए व्यक्ति ॥ अजेय बल ठे ताहेरुं । नवि चाले कांइ अमारुं ॥
 ॥ ३६ ॥ आज पठी ताहरी आणा । शिर धरसुं अमें सह राणा ॥ चक्रीयें म्लेह वश कीधा । स-
 तकारी निज पद दीधां ॥ ३७ ॥ विसर्जन करी चक्री तास । मनमां पाभ्यो उद्घास ॥ जीसना व-
 ग्नाव्या डंका । नम्या दुसमन जे हता वंका ॥ ३८ ॥ चोथे खंडे ढाल रसाल । चारमी ए मंग-
 लमाल ॥ उवजाय दर्शन कहे प्राणी । तुमें सांजलो थिर मन आणी ॥ ३९ ॥

॥ पुढा ॥ सेनापतिने तेम्नीनें । चक्री दे आदेश ॥ सिंधु निकुट उत्तरतणो । साधन करो ऊ-
 देश ॥ १ ॥ निकूटनी पूरवदिशे । सिंधुनदी ठे सार ॥ उत्तरदिशे हिमवंतगिरि । वेयढ दक्षिणे
 धार ॥ २ ॥ पठिम दिश लवणोदधि । ए चारे करी सीम ॥ सिंधुनिकुट तेणें थयुं । म्लेह वसे म-

हाजीम ॥ ३ ॥ हवे सेनापति म्लेछने । जीतीने वश कीध ॥ जेटणां लेई तेहने । नृपने तेंणे दीध
 ॥ ४ ॥ पूर्व विधियें जाणजो । नदी उतारण कार ॥ ग्रंथगोरवना जयथकी । न कयों अहीं विस्तार
 ॥ ५ ॥ बहु वर्षलगे तिहांकणे । रहे ॥ जरत नृपाल ॥ मानुं अनार्यलोकने । करवा आर्य विशाल
 ॥ ६ ॥ आयुधगृह्थी अन्यदा । दिग्जय साक्षीभूत ॥ जरतनामा चक्रीतणुं । चक्र चाट्युं अदभूत
 ॥ ७ ॥ पूर्व दिशिए चालीयुं । चूलहिमवंत सनमुख ॥ तस पृष्टे चक्री चढ्यो । हरतो जननां दुःख
 ॥ ८ ॥ वचमां जनपद गामना । भूपतिने जीतंत ॥ जेट लीधी सवि रायनी । बहु सस्कार करंत
 ॥ ९ ॥ जोजनप्रमाणें चालतो । बहु वरसलगें राय ॥ अनुक्रमे हिमगिरिनिकटमां । आव्युं सैन्य
 सुखदाय ॥ १० ॥ थापी कटक तिहांकणें । अहम धारी चित्त ॥ प्रानसमें चोथे दिने । रथ चढ्यो
 नृप पवित्त ॥ ११ ॥ ढाल ॥ १२ मी ॥ सुगुण सोभागीरे के साहिव माहरा । श्री चिंतामणि पास
 ॥ ए देशी ॥ जरतचक्रीरेके रथमां चढी करी । निकळी सेनथी त्याहिं ॥ वायुवेगारेके रथघोमा-
 प्रते । प्रेरणा करतो उठाहिं ॥ देवने साध्वारेके भरत चक्री चढ्यो ॥ १ ॥ ए आंकणी ॥ हिमवं-

तगिरिनीरेके ज्ञीतप्रते तदा । रथाग्रें करी भूप ॥ त्रणवार तोकेरेके ह्य खेंची रखे । भूपनी कला
अनूप ॥ दे० ॥ १ ॥ पूरव रीतेरेके धनुषमां थापीलं । निज नामांकित बाण ॥ कानलगें खेंचीरेके
गगने मूकीलं । सफल थार्ल मुज आण ॥ दे० ॥ ३ ॥ बहोतेर जोजनरेके ऊकी बाण ते । हिमवंत
सुरसभामां जाए ॥ सुरमुख आगलरेके बाण पड्युं तदा । दाह ऊपनो चित्तमाहें ॥ दे० ॥ ४ ॥
बाण देखीनेरेके कोपातुर थयो । रातां लोचन थाय ॥ चिते दिलमांरेके कोण रिपु ऊपनो । मुज
मस्तकें दुःखदाय ॥ दे० ॥ ५ ॥ देवें हाथमांरेके बाण ग्रह्युं तदा । दीठा अक्षर नाम ॥ अक्षर
देखीरेके क्रोधथी उपशम्यो । ते अमर अजिराम ॥ दे० ॥ ६ ॥ चक्रीना शरनेरेके ग्रही ते सुरो ।
रूडां जेटणां लेप ॥ जरतने पासेरेके आव्यो देवता । प्रणमें हरख जरेय ॥ दे० ॥ ७ ॥ इणीपरें
बोक्षेरेके हिमगिरिदेवता । चक्रीने तिणवार ॥ सयल खेतरेके तुमें जीतीयुं । हुं तुज सेवक सार
॥ दे० ॥ ८ ॥ ते बाण आप्युरेके चक्रीनुं जे हतुं । कल्पतरुफूलमाल ॥ गोशीपंचंदनरेके इह जल
आपीयां । सर्वोपधी रसाल ॥ दे० ॥ ९ ॥ कंचनकनारेंके बाजुबंध बली । देवदूष्य अंबर सार ॥

भेटणांमिपथीरेके दंभमां रायने । देवें आप्यां श्रींकार ॥ दे० ॥ १० ॥ स्वामी ताहरोरेके हुं तु किं-
 करो । उत्तरदिशिने प्रांत ॥ आझा तहारीरेके माथे धारसुं । थानके रह्यो निचिंत ॥ दे० ॥ ११ ॥
 एम कहीनेरेके ठानो रहे सुरो । चक्री दीये बहुमान ॥ सतकार आपीरेके सुरने विसरजीउ । देव
 गयो निज थान ॥ दे० ॥ १२ ॥ ते हिमगिरिंथीरेके रथने वालीउ । चक्रीयें तिणवार ॥ ऋषजकू-
 टेरेके आवे हरखथी । सेना सयल परिवार ॥ दे० ॥ १३ ॥ हिमवंतगिरिनीरेके दक्षिण मेखला ।
 तेहनी पासै ए जाण ॥ गंगाप्रपातरेके सिंधुपातकूटने । अंतरे ए गिरिठाण ॥ दे० ॥ १४ ॥ आठ
 जोजननोरेके उंचो जाणजो । ऋषजकूट गिरि सार ॥ दोय जोयणरेके भूमि अवगाहिउ । रह्यो गोपु-
 ष्ट आकार ॥ दे० ॥ १५ ॥ ए गिरिमूलमांरेके अरु जोयण कह्यो । खट जोयण मध्यभाग ॥ चार
 जोयणरेके उपर ते गिरि । लांबो पोहोलो महाभाग ॥ दे० ॥ १६ ॥ प्रासाद एकरेके ठे गिरिज-
 परे । देशे ऊणो उंचो कोस ॥ अरध कोसरेके विस्तारें कह्यो । लांबपणें एक कोस ॥ दे० ॥ १७ ॥
 वृषभनाभरेके ए गिरिनेविषे । महर्धिक अमर विख्यात ॥ एक पळ्योपमरेके आयु तेहनुं । पाले

राज अवदात ॥ दे० ॥ १७ ॥ ए परवतनेरेके रथशीर्षे करी । त्रण वार करे प्रहार ॥ रथप्रर्षे थापी
 रेके चक्री हाथमां । काकिणीरतन ग्रहे सार ॥ दे० ॥ १८ ॥ अवसर्पिणीमांहेरेके तृतीयारकतणा ।
 ठेहडे हुं जरतनाम ॥ चक्री एहवोरेके काकिणीरयणे करी । अक्षर लखुं अभिराम ॥ दे० ॥ १९ ॥
 यतः—जेसर्पिणी इमीसे । ततीयाए समाए पच्छिमे जाए ॥ अहमंसि चक्रवट्टी । भरहो इअ ना-
 मधिज्जेणं ॥ १ ॥ अहमंसी पढम राया । अहयं जरहाविदोनरवरिंदो ॥ नत्थि महं पफिसत्तू ।
 जियं मए जारहं वासं ॥ २ ॥ ढाल ॥ गिरिपूर्व कटकेरेके अक्षरने लीखी । तिहांथी वलीउ मूष
 ॥ खंधावारमांरेके चक्री अउमतणुं । पारणुं करे अनूप ॥ दे० ॥ २१ ॥ जरतचक्रीरेके तदनंतर हवे
 । हिमवंत सुरनो त्यांहिं ॥ अठाहीमहोछवरेके करतो सुंदरु । निज संपदसम ज्यांहिं ॥ दे० ॥ २२ ॥
 चोथे खंडेरेके ढाल ए तेरमी । कही चरित्र अनुसार ॥ पाठक दर्शनरेके सागर कहे तुमो । पुण्य
 करो सुखकार ॥ दे० ॥ २३ ॥

॥ डुहा ॥ हिमवंत, सुर साथी करी । श्रीचरत महाराय ॥ चतुरंगिणीसेनाजुतो । वैयढगि-

रिएं जाय ॥ १ ॥ दक्षिणदिशिं मारें । वैताढ्य अजिमुख सार ॥ चक्ररतन गयणें चले । अनु-
चक्री मनोहार ॥ २ ॥ अनुक्रमे चालतां हवे । आव्या वैताढ्यपास । उत्तरनितें सैन्यने । थापे
नृप उद्घास ॥ ३ ॥ विद्याधर अधिपतिप्रतें । संजारी मनमाहिं ॥ अछम तपने आदर्यो । चक्रीए
उढाहिं ॥ ४ ॥ नमिविनमिप्रते नृपति । निजनामांकित वाण ॥ नाखुं क्रोधातुर थई । मनाववा
निज आण ॥ ५ ॥ ढाल ॥ १४ मी ॥ सोरठ देश सोहामणारे जोजो ॥ ए देशी ॥ नमि विनमि वि-
द्याधरूरे जोजो । आलोकी ते वाण ॥ मोरा साहिवारे ॥ मुजने लागे अनीठरारे जोजो ॥ दिल-
मां चिते ए किस्थुरे जोजो । कोणे नाखुं दण ठाण ॥ मो० मु० ॥ १ ॥ कोषादेश थयो तेहनेरे
जोजो । अरुण कीधां तेणे नेण ॥ मो० ॥ मु० ॥ कोण दुशमन एह ऊपनारे जोजो । नमि विनमी
बोले वेण ॥ मो० ॥ मु० ॥ २ ॥ चितवतां तेणे जाणीयुरे जोजो । जरतखेन्न मजार ॥ भो० ॥ मु० ॥
पहेलो चक्रवर्ती ऊपनारे जोजो । जरतनामा ए सार ॥ मो० मु० ॥ ३ ॥ अवधिज्ञान नथी तेहनेरे
जोजो । ते किम जाणे एह ॥ मो० मु० ॥ अचिंल दिग्ग महिमाथकीरे जोजो । जाणे वृत्तांत तेह

॥ मो० मु० ॥ ४ ॥ ऋष्यकूट गिरिने विपेरे जोजो । ऊजळुं पोतानुं नाम ॥ मो० ॥ मु० ॥ लखी
करी चालतोथकोरे जोजो । आव्यो इण गिरि ठाम ॥ मो० ॥ मु० ॥ ५ ॥ जुजवल गर्वित एह ठे
रे जोजो । ग्रहेवा अमपासे दंरु ॥ मो० ॥ मु० ॥ एणे वाण नाखीउंरे जोजो । तेज प्रताप प्रचंरु
॥ मो० ॥ मु० ॥ ६ ॥ नमि विनमि दोये बंधवारे जोजो । मांहीमांहे इम कही ताम ॥ मो० ॥ मु० ॥
ऊगी युद्ध करवाजणीरे जोजो । सज्ज थया गुणधाम ॥ मो० ॥ मु० ॥ ७ ॥ ते वेहुनी आझाथकीरे
जोजो । आव्युं विद्याधरसेन ॥ मो० ॥ मु० ॥ लश्करना कोलाहलेंरे जोजो । वैताल्य गाजे तेण
॥ मो० ॥ मु० ॥ ८ ॥ विद्याधर सोवनतणीरे जोजो । वजाडे दुंडुजि जोर ॥ मो० ॥ मु० ॥ दरी
पण गाजे घणुंरे जोजो । अवाजमिशें करी घोर ॥ मो० ॥ मु० ॥ ए ॥ गतिभंग थाये नवि जेह-
नोरे जोजो । गयणें गरुडपरें जेह ॥ मो० ॥ मु० ॥ नमि विनमि साथे चालीयारे जोजो । बहु वि-
द्याधर तेह ॥ मो० ॥ मु० ॥ १० ॥ माणिक रतन विमानथीरे जोजो । जाणुं वैमानिकदेव ॥ मो० ॥
॥ मु० ॥ अनेक विद्याधर आवीयारे जोजो । रण करवा ततखेव ॥ मो० ॥ मु० ॥ ११ ॥ केई वि-

द्याधर चालीयारे जोजो । जलकण्णुआ वरसंत ॥ मो० ॥ केइ रूमा रयणतणारे जोजो । रथ-
मां वेसी आवंत ॥ मो० ॥ मु० ॥ १२ ॥ गज आव्या ते सेनमारे जोजो । मद झरता अपार ॥ मो० ॥
॥ मु० ॥ मेघघटापरें शोचतारे जोजो । सिंघूर रंग्या शिर सार ॥ मो० ॥ मु० ॥ १३ ॥ गगने तु-
रंग चलावतारे जोजो । केइ विद्याधर त्याहिं ॥ मो० ॥ मु० ॥ मुखमां सुंदर चोकमारे जोजो । ए-
हवा वाजी ठे ज्याहिं ॥ मो० ॥ मु० ॥ १४ ॥ आयुधधारी हाथमारे जोजो । कवच पहेरी निज-
देह ॥ मो० ॥ मु० ॥ पाळुं कटक आव्युं घणुंरे जोजो । युध करवाने सनेह ॥ मो० ॥ मु० ॥ १५ ॥

वैताल्यगिरिथी जतरारे जोजो । नमि विनमि ते दोय ॥ मो० ॥ मु० ॥ विद्याधरदलें परिव-
रारे जोजो । आव्या नृपप्रते सोय ॥ मो० ॥ मु० ॥ १६ ॥ मणिविमानें करी भहीप्रतेंरे जोजो । चं-
दरवि उंपमा थाय ॥ मो० ॥ मु० ॥ ऊलहल शल्लें मही तदारे जोजो । विद्युत उंपमा पाय ॥ मो०
मु० ॥ १७ ॥ डुंडुजिनाद घणा होत्रेरे जोजो । जेहवो मेघनो राव ॥ मो० ॥ मु० ॥ विद्याधरदल
रायणमारे जोजो । भरतें दीवो प्रभाव ॥ मो० ॥ मु० ॥ १८ ॥ नमि विनमी भरतप्रतेंरे जोजो । जंये

एहवी वात ॥ मो० ॥ मु० ॥ दंरुअरथी तुं आवीनेरे जोजो । ग्रहे धन जोइए अवदात ॥ मो० ॥
॥ मु० ॥ १९॥ मतिदपें विद्याधरूरे जोजो । वली कहे एहवां वचन ॥ मो० ॥ मु० ॥ रणजणी उद्यत
तुमोरे जोजो । थाले विकचवदन्न ॥ मो० ॥ मु० ॥ २० ॥ श्रीनरतचक्री हवे रे जोजो । सेनासहित
दोय साथ ॥ मो० ॥ मु० ॥ युद्ध विविध रचावतोरे जोजो । वार वरसखगें नाथ ॥ मो० ॥ मु० ॥
॥ २१ ॥ नमि विनमिने जीतीयारे जोजो । नरतचक्रीयें तथ ॥ मो० ॥ मु० ॥ नमिविनमी कर
जोमीनेरे जोजो । चक्रीने नमे ससथ ॥ मो० ॥ मु० ॥ २२ ॥ भरतचूपने इम कहेरे जोजो । नमिविन-
मी तिणवार ॥ मो० ॥ मु० ॥ रविथी तेज अधिक नहीरे जोजो । इण संसार मोजार ॥ मो० ॥ मु० ॥
॥ २३ ॥ वायुथी वेगवंत कोइ नहीरे जोजो । मोक्षथी बीजुं सुख नाहीं ॥ मो० ॥ मु० ॥ जिम
एटलां दृष्टांत क्यारे जोजो । तिम तुजथी सूर नवि क्यांहि ॥ मो० ॥ मु० ॥ २४ ॥ नरत आजे
साक्षातपणेरे जोजो । दीगा-वृषभ जगवंत ॥ मो० ॥ मु० ॥ स्वामिना पुत्रसुं युद्धतारें जोजो । अ-
णघटतुं थयुं तंत ॥ मो० ॥ मु० ॥ २५ ॥ अज्ञानथी अमोए करीरे जोजो । तुमसाथें रणवात

॥ मो० ॥ मु० ॥ अम अपराध खमजो तुमरे जोजो । गिरुआ गुण अवदात ॥ मो० ॥ मु० ॥ २६॥
 स्वामी आदिदेवनारे जोजो । पहेंवां अमें दोय ॥ मो० ॥ मु० ॥ दासपणुं करता हतारे जोजो ।
 चित्त विमासी जोय ॥ मो० ॥ मु० ॥ २७ ॥ स्वामीपरें स्वामीपुत्रनीरे जोजो । सेवा करतां न लाज
 ॥ मो० ॥ मु० ॥ वैताल्यमां तुज आणथीरे जोजो । अमें वसीसुं महाराज ॥ मो० ॥ मु० ॥ २८ ॥
 चोथे खंडे जाणजोरे जोजो । चोदमी ढाल रसाल ॥ मो० ॥ मु० ॥ उवजाय दर्शनसागरेरे जोजो ।
 ए कही मंगलमाल ॥ मो० ॥ मु० ॥ २९ ॥

॥ दुहा ॥ नमि विनमी विद्याधर । नृपना प्रणमी पाय ॥ जेट करे स्त्रीरत्ननी । तस वर्णन हवे
 थाय ॥ १ ॥ समचतुरस्र ठे जेहनो । आकार अदभुत सार ॥ उपजाव्यो सूत्र देइने । विधियें हरख
 अपार ॥ २ ॥ ढाल १५ मी ॥ नथ गई मेरी नथ गई । अयोध्यानगरीनो सोनीको तेमाव ॥ अव-
 घनीयां मोरी नथनी यन्नाव । नागर नंदजीके लाल ॥ रास रमंतां मोरी नथ गईजो ॥ ए देशी ॥
 वयण सुणो मेरे वयण सुणो । वयण सुणो जरतेसंराय ॥ अचरिज वात कहुं चित्त लाय ॥ मोरां

वयण सुणो ॥ १ ॥ ए आंकणी ॥ विनमी कहे राजाने ताम । अस पुढी ल्यो गुण अन्निराम ॥
 मे० ॥ अणवधता ठे रोस नख जास । नितयौवना रहे सुखवास ॥ मे० ॥ २ ॥ सघटा रोगनिवा-
 रिणी एह । दिव्य औषधीपरें ठे जेह ॥ मे० ॥ सवि नारीमां शिरोमणि धार । रूप लक्ष्मणें रति
 अवतार ॥ मे० ॥ ३ ॥ मान लनमान प्रमाणवंत । जोगवतां थाये चलवंत कंत ॥ मे० ॥ सवि ऋ-
 तुमांहे सुखभणी थाय । कमललोचना ते सुखदाय ॥ मे० ॥ ४ ॥ लण श्याम त्रण श्वेत ठे तास ।
 त्रण रातां त्रण उन्नत जास ॥ मे० ॥ त्रण गंजीर त्रण ठे विस्तार । त्रण आयत त्रण लघू विचार
 ॥ मे० ॥ ५ ॥ केशपाश ठे रूमो जास । सापिणीसरखो उपे तास ॥ मे० ॥ पराजव करती जालें करी
 जेह । पदमांहे चंद्रमाने तेह ॥ मे० ॥ ६ ॥ रतिप्रीतिने कीरुनकाज । नेत्रवापी धरे महाराज ॥
 मे० ॥ लांबी नाशिका शोभे सार । जाल लावण्यजलनी ए धार ॥ मे० ॥ ७ ॥ दोय कपोल शोभित
 सार । कंचननीपरें तेज अपार ॥ मे० ॥ असदेशे लाग्या दोय कान । कामने होंमोलाखाट उप-
 मान ॥ मे० ॥ ८ ॥ होठपुट विविफलपरें रक्त । दानिमक्षणसम दंत सक्त ॥ मे० ॥ कंठकंदल

त्रण रेख धरंत । नलिनीनालपरें जुज उलसंत ॥ मे० ॥ ए ॥ दोय कुच धरती कामिनी सार ।
 कंचनकलशोपमा मनोहार ॥ मे० ॥ कुचें अपहर्तुं जारुपणुं जास । एवो पातलो मध्यभाग खास
 ॥ मे० ॥ १० ॥ नाभिसंरुलप्रतें धरती तेह । रोमाञ्जी अदञ्जुत ससनेह ॥ मे० ॥ नितंव विशालें
 करी राजे तेह । मानुं सदनशय्योपम एह ॥ मे० ॥ ११ ॥ मनोहर ऊरु दीपे तास । जंघा हरि-
 णीसम शोभे जास ॥ मे० ॥ हस्तकमल पदकमलनी शोभ । देखी रहे कमल जलमां थोज ॥ मे० ॥
 ॥ १२ ॥ हाथपगनी अंगुलीमाहिं । नखरतन दीपे उवाहिं ॥ मे० ॥ विशाल खड कोमल वरथ । एवी
 शोभे कन्या पसत्थ ॥ मे० ॥ १३ ॥ मनोरम अवयव निरमल रूप । तेणें करी शोभे अनूप ॥ मे० ॥
 रतन कंचनना श्रीकार । भूषण जम्बित पहेर्यां मनोहार ॥ मे० ॥ १४ ॥ कोटि पहेर्यो मुक्ताफलहार ।
 जालें तिलक कर्तुं तेणें सार ॥ मे० ॥ आंखो आंजी कानें पहेरी जाल । नाशा मोती तेज विशाल
 ॥ मे० ॥ १५ ॥ फूलमाल ग्रीवामां सार । करमां चून्मलो ठे मनोहार ॥ मे० ॥ चंदनलेप कीधो निज
 अंग । मणिरेण कांचली पहेरी चंग ॥ मे० ॥ १६ ॥ पगे नेऊरनो ऊमकार । हंससरिखी गति ठे

सुखकार ॥ मे० ॥ चतुराङ्ग सघली ठे एमां । मुख्य जाणो सघली स्त्रीर्त्तमां ॥ मे० ॥ १७ ॥ उत्र धरे
 पठवाडे तास । बीजाये दीय चामर जास ॥ मे० ॥ हजार सखीसुं परिवरी तेह । सुजडा स्त्रीरत-
 न गुणगेह ॥ मे० ॥ १८ ॥ इण रीतें गुण वरणवी तास । आपे चक्रीने विनमी उद्वास ॥ मे० ॥
 महा अमूढ्य रतन अपार । नमि विद्याधरें आप्यां श्रीकार ॥ मे० ॥ १९ ॥ घेरे आवेल स्वामिने
 प्रायें । अदेय वस्तु नवि होवे कांइ ॥ मे० ॥ मोटा पुरुष जाणे उचित आचार । नमिविनमीने
 दीये सतकार ॥ मे० ॥ २० ॥ दोयने विसर्ज्या चक्रीये त्यांहिं । राज आप्यां पुत्रने उठांहिं ॥ मे० ॥
 बैरागवंत श्रीकृष्णजी पास । दोय ग्रहे दीक्षा उद्वास ॥ मे० ॥ २१ ॥ चोथा खंभतणी ए सार ।
 ढाल पतरमी जयजयकार ॥ मे० ॥ उवजाय दर्शन कहे भविंद । सांजलतां थाए परम आनंद ॥ मे० ॥ २२ ॥

॥ डुहा ॥ नमि विनमी जीती करी । स्त्रीरतन ग्रही सार ॥ चक्रानुग चक्री चढ्यो । तेज
 जिस्यो दिनकार ॥ १ ॥ चालंतां केटले दिने । पाम्यो गंगाकूल ॥ गंगादेवी गृह निकट । सैन्य थापे
 अनुकूल ॥ २ ॥ नृप आझायें चमूपति । गंगा उतरी ताम ॥ उत्तर निकूट गंगातणो । साधे सुपेण

नाम ॥ ३ ॥ तदनंतर जरतेसरू । गंगा ध्यावे चित्त ॥ अहम तपने आदरे । मन वच काय पवित्त
॥ ४ ॥ गंगादेवी तपयकी । ततलीण आवी त्यांहि ॥ उज्वल रयण सिंहासन । दोय आपे उठांहि
॥ ५ ॥ अमहिय सहस रयणतणा । कुंज आपे सुविशाल ॥ दोज पामे गंगासुरी । जरतनुं रूप नि-
हाल ॥ ६ ॥ मुक्ताजरण पहेरीयां । वस्त्र पहेर्यां सुकुमाल ॥ रोमांचित देह तेहनी । थड नृपरूप
निहाल ॥ ७ ॥ आंखप्रते प्रेरती तिहां । वर वरवा फुलमाल ॥ रागवशें पार्थिवप्रति । वीनति करे
रसाल ॥ ८ ॥ मुज मन वींधुं स्वामीयें । तेमाटे रहो आंहि ॥ बहु प्रार्थना करती तिहां । जरत
रखो उठांहि ॥ ९ ॥ गंगादेवीसुं नृपो । विविधपरे सुखजोग ॥ जोगवतो तिहांकिण रहे । सहस
वरस गतसोग ॥ १० ॥ समजावी गंगाप्रते । लेइ अनुज्ञा तास ॥ खंडप्रपात गुहा साधवा । चक्री
चढ्यो उध्वास ॥ ११ ॥

ढाल १६ मी ॥ नणदल हे, तथा दलवी पाल तलावरी ॥ ए देशी ॥ राजन हे राजन जरत
चढ्यो हवे तिहांथकी । चतुरंगिणी सेना लेय ॥ राजन पराक्रमे सिंहसारिखो । गुणगण जस अ-

मेय ॥ राज गुफासाधनजणी चालीउं ॥ १ ॥ ए आंकणी ॥ राजन हे, राजन अनुक्रमें हवे आ-
चीउं । खंरुप्रपात गुहापास ॥ राजन सेना सघली आपतो । भरत तिहां उद्वास ॥ रा० ॥ २ ॥ रा-
जन हे राजन नटमाल देव मनमां धरी । भरत चक्री तिणवार ॥ रा० ॥ अठम तप करतो हवो ।
सुरनुं आसन चाल्युं सार ॥ रा० ॥ ३ ॥ राजन हे राजन अवधिज्ञाने जाणीउं । आव्यो चक्री इण
ठाण ॥ रा० ॥ झेट लावे रयणतणी । रयणभूषण सुजाण ॥ रा० ॥ ४ ॥ राजन हे राजन नरतच-
क्रीनी सेवमां । देव हूउं लयलीन ॥ रा० ॥ ताहरी आणा शिर धारसुं । पदकंपज रस पीन ॥ रा० ॥
॥ ५ ॥ राजन हे राजन नटमालदेवे नाटक करी । रीझव्यो भरतने ताम ॥ रा० ॥ भरते पण स-
तकार देइ । विसर्ज्यो निज ठाम ॥ रा० ॥ ६ ॥ राजन हे राजन अठम तपनुं पारणुं । चक्रीयें की-
धुं सार ॥ रा० ॥ अठाइउल्लव देवनो ! नृप करे सुखकार ॥ रा० ॥ ७ ॥ राजन हे राजन सुपेण से-
नानी तेकीउं । चक्री एम कहेय ॥ रा० ॥ खंरुप्रपात गुफा तुमो । उघाडी आण वदेव ॥ रा० ॥
॥ ८ ॥ राजन हे राजन भूपआणा शिरमां धरी । सेनानी सुपेण ॥ रा० ॥ नटमालप्रतें मनमां ध-

री । अथम तप कर्यो तेण ॥ रा० ॥ ए ॥ राजन हे राजन सुपेण पोसहशालाथी । निकली अष्टम
 अंत ॥ रा० ॥ पूजा उपगण जुलां । तर्झार करी सतंत ॥ रा० ॥ १० ॥ राजन हे राजन स्नान
 करी सेनापती । पहेर्या महू अलंकार ॥ रा० ॥ अमूलक वखनें पहेंरीयां । धरतो धूपधाणुं सार ॥ रा०
 ॥ ११ ॥ राजन हे राजन खंनप्रपात गुफाप्रति । आवी सेनानी तेह ॥ रा० ॥ देखीने नमतो हवो
 । कपाटने पूजे जेह ॥ रा० ॥ १२ ॥ राजन हे राजन अरु मंगल आलेखतो । उसरी सात पद
 ताम ॥ रा० ॥ कमारु उघामवा चमूपती । ले दंरुतन अचिराम ॥ रा० ॥ १३ ॥ राजन हे राजन
 दंरुतनप्रहारथी । कणमांहे कमाड दोय ॥ रा० ॥ उघड्यां चक्रीपुण्यथी । पुणें सिद्धता होय ॥
 रा० ॥ १४ ॥ राजन हे राजन कहे चक्रीने चमूपती । सज्ज थाउं सुखकार ॥ रा० ॥ गजखंधे च-
 ढ्यो भूपति । साथे सेनापरिवार ॥ रा० ॥ १५ ॥ राजन हे राजन दक्षिण कुंजथलनेविपे । राथे आ-
 पी मणिरतन ॥ रा० ॥ चक्री पेसे गुफाविपे । तेजे जिस्यो दिनरतन ॥ रा० ॥ १६ ॥ राजन हे रा-
 जन तिमिर नाश करणजणी । काकिणी रतने त्यांहि ॥ रा० ॥ मांमलांने आलेखतो । चक्री जाए

ગુફામાંહિં ॥ રા૦ ॥ ૧૭ ॥ રાજન હે રાજન ગુફા પશ્ચિમ ઝીંતિથી । થડ પૂરવર્ભોતિમાંહે ॥ રા૦ ॥
 ગંગાને મલતી અઠે । સર્ણીપરે દોય નદી ત્યાંહિં ॥ રા૦ ॥ ૧૮ ॥ રાજન હે રાજન હ્રન્મગા નિમ્નગા ।
 એ નામે તટિની દોય ॥ રા૦ ॥ જરતચક્રી તિહાંકણે । સેનાસહિત આવ્યો સોય ॥ રા૦ ॥ ૧૯ ॥
 રાજન હે રાજન પૂરવપરેં પાજેં કરી । ઉતર્યા નદી તેહ ॥ રા૦ ॥ ગુફા દક્ષિણ વારણા । ડગ્ગમીયાં
 ઠેજેહ ॥ રા૦ ॥ ૨૦ ॥ રાજન હે રાજન ગુફામાંહેથી નીકલી । ગંગાપશ્ચિમ તટમાંહિં ॥ રા૦ ॥ સ્વ-
 ધાવારનેં આપીઠે । ચક્રીયેં ડઠાંહિં ॥ રા૦ ॥ ૨૧ ॥ રાજન હે રાજન ચોથે સ્વંડે જાણજો । સોલમી
 ઢાલ શ્રીકાર ॥ રા૦ ॥ ડગ્ગાય દર્શન ડમ કહે । પુણેં જયજયકાર ॥ રા૦ ॥ ૨૨ ॥

॥ ઢુહા ॥ શ્રીજરતમહિપાલજી । અઠમ ભક્ત કરેય ॥ ડદેશી નવનિધિપ્રતિ । પુણેં સિદ્ધિ
 વરેય ॥ ૧ ॥ અઠમ તપ પૂરો થયે । આવ્યાં નવહ નિધાન ॥ પ્રત્યેકે ઠે તેહને । યદ્દ હજાર-વચ્ચાણ
 ॥ ૨ ॥ નૈસરપ ૧ પાંચુક ૨ નામ ઠે । પિંગમ ૩ ને સર્વરતન ૪ ॥ મહાપદમ ૫ પંચમ કહ્યું । કાલ ૬
 મહાકાલ ૭ રતન ॥ ૩ ॥ માણવક ૮ ને શંભ ૯ તથા । નામ કહ્યાં એ સાર ॥ નવ નિધિને વિવરી

कहुं । तस सुणजो अधिकार ॥ ४ ॥ ढाल ॥ १७ मी ॥ लाठलदे मात मह्लार । बहु गुण रयण
जंमार ॥ ए देशी ॥ एह नवे निधान । अष्ट चक्र प्रतिष्ठान ॥ आजहो उंचपणे अरु जोयण माने
जाणजोजी ॥ १ ॥ नव जोजन विस्तार । लांवा जोयण चार ॥ आजहो वैडूर्यमणिरतनें वदन ढां-
कीयांजी ॥ २ ॥ सरिखा ठे सदि तेह । कंचनमया जेह ॥ आजहो रतनेरे पूर्या चक्रलंतन शोज-
ताजी ॥ ३ ॥ मजूसतणो आकार । सोवनकमां सार ॥ आजहो अधिष्टायक निधिनामें सुर एहना
कह्याजी ॥ ४ ॥ पत्योपम आयुष धार । नागकुमार रहेनार ॥ आजहो सहस देवताप्रनें जाणजो-
जी ॥ ५ ॥ आकर ग्राम ने डंग । पाटण रचना चंग ॥ आजहो महुंच द्रोणमुख खंधावारनोजी ॥ ६ ॥
हाट घरनो श्रीकार । थापवा विधि विस्तार ॥ आजहो ए सघलो विधि नैसरपमें कह्योजी ॥ ७ ॥
लोहादिक ऊपजे ज्याहिं । आकर कहीयें त्याहिं ॥ आजहो वारुसहित ते गाम कहुं जलुंजी ॥ ८ ॥
राजधानी होत्रे यत्र । नगर कहीयें तत्र ॥ आजहो रतनवस्तु ऊपजे ते पाटण कहुंजी ॥ ९ ॥ जल थलवट
दोय । द्रोणमुख कहीयें सोय ॥ आजहो अढीकोसमाहिं गामे सुनुं मरुंद कहुंजी ॥ १० ॥ ए सघलो वि-

स्तर । नैसर्पनीधिमऊार ॥ आजहो पहेलुरे निधान कह्युं तुमें जाणजोजी ॥ ११ ॥ दीनार नालिकेर
वित्त । संख्या जेह पवित्त ॥ आजहो मुक्ताफल हीरानी परीक्षा जेहमांजी ॥ १२ ॥ धान्यना मापां ज्यांहिं ।
पाली पवाली कहां त्यांहिं ॥ आजहो घृतगुग्गुदिक जे तोलनविधिजी ॥ १३ ॥ मान उनमान प्रमाण ।
सर्व गणीत बलाण ॥ आज हो धान वाव्यानो विधि सघलो जलोजी ॥ १४ ॥ बीजां निधाननीमांहें ।
ए विधि निकले उछांहिं ॥ आजहो पाशुकनामें नधि तुमें जाणजोजी ॥ १५ ॥ स्त्रीपुरुषने जोग ।
आभरण नेद अजोग ॥ आजहो गजतुरगरूपण पिंगलमां कहांजी ॥ १६ ॥ चक्रीनां रतन जेह ।
चौद कहां ठे तेह ॥ आजहो तेहनीरे उत्तपत्ति सर्वरतनमां कहीजी ॥ १७ ॥ सर्व रतनप्रभाव ।
कौत्तिवंत थाए वनाव ॥ आजहो चौद रतन जे चक्रीनां कहांजी ॥ १८ ॥ सवि बस्त्र उत्पत्तिनेद ।
रंगप्रमुख अविठेद ॥ आजहो कालनविधि महापद्मनिधिमां कहांजी ॥ १९ ॥ ठठा निधानमऊार ।
ज्योतिषशास्त्र अनुसार ॥ आजहो कालज्ञानविधि सघलो तेहमांजी ॥ २० ॥ शुभ अशुभ फल
होय । ते सघलो विधि जोय ॥ आजहो खेसव्यापार प्रकार ठे एहमांजी ॥ २१ ॥ लोहना अनेक

प्रकार । सोना रूपाना सार ॥ आजहो चंद्रकांत रविकांत मुक्ता जेदवेजी ॥ २२ ॥ स्फटिक प्रवा-
लां सार । तेहना बहु प्रकार ॥ आजहो तेहनीरे उतपत्ति महाकाल निधिविषेजी ॥ २३ ॥ हथि-
यार जेद अनेक । युध करवामां ठेक ॥ आजहो कवचना बहुजेद जे कहा जलाजी ॥ २४ ॥ यु-
द्धनी नीति विचार । साम दानादिक चार ॥ आजहो दंरुनी नीति माणवकमांहे कहीजी ॥ २५ ॥
सात प्रकारें दंरुनीति । ठाणांगे मनप्रीति ॥ आजहो विस्तार सघलो तिहांथी जाणजोजी ॥ २६ ॥
नाटककरण प्रकार । अनेक कहीया सार ॥ आजहो वाजित्र कारणना जे जेद ठेजी ॥ २७ ॥ का-
व्यना चार प्रकार । संस्कृत प्राकृत सार ॥ आजहो अपभ्रंश शौरसेननामें ए कहांजी ॥ २८ ॥ ए
सघलो विधि जाण । महानिधि शंखमां वखाण ॥ आजहो नवसुरे निधान एम कह्युं जलुंजी ॥ २९ ॥
गंगामुख मागधवास । अम नवनिधिनो उद्वास ॥ आजहो चक्रीने कहे अमें तुज पुष्टें वश थया-
जी ॥ ३० ॥ आव्या ताहरे अनुराग । तुमें जाणो महाभाग ॥ आजहो जोगवो आपो इष्टापूर्वकें-
जी ॥ ३१ ॥ सागर पण खीण थाय । अमें नवि खीण थश्यें प्राय ॥ आजहो चक्रीरे तुं जाणजे

मनमांहें खरंजी ॥ ३२ ॥ निज वश थया निधि जाण । पारणुं करे तिण ठाण ॥ आजहो अगही-
महोव निधिनो नरपति करेजी ॥ ३३ ॥ चोथे खंडे ढाल । सतरमी एह रसाल ॥ आजहो पत्त-
णीरे जवजाय दर्शनसागरेजी ॥ ३४ ॥

॥ डुहा ॥ हवे सुपेण सेनापति । पामी चक्रीआण ॥ गंगादक्षिणनिकुटने । साधन जाए सु-
जाण ॥ १ ॥ निकुट साधी आवीउ । नृपपासे तिणवार ॥ बहु काललगें भूपति । रहे तिहांकिण
सार ॥ २ ॥ एक समे हवे चक्र ते । साधी ज़रत समस्त ॥ अयोध्याअभिमुख चालीउ । नृप पण
सेन प्रशस्त ॥ ३ ॥ ढाल १० मी ॥ आठेलाखनी देशी ॥ श्रीचरत भूपाल । जिनपूजा विशाल ॥
आठेलाख करीने हवे संचरेजी ॥ ४ ॥ सुंदर पहेरी वत्थ । मुक्तामाल पसत्थ ॥ आठेलाख पहेरी
कंठमां भूपतीजी ॥ ५ ॥ कुंजर चढीउ राय । दोय चामर वीजाय ॥ आठेलाख नवनिधियें जयों
कोशनेजी ॥ ६ ॥ चौद रतन श्रीकार । नृपपासे जदार ॥ आठेलाख सुमंगलायें दीगां ते फट्यांजी
॥ ७ ॥ राजानी पुत्री वंत्रीस । सहस प्रमाणें ईश ॥ आठेलाख नवोढायें परवर्योजी ॥ ८ ॥ तेटली

देशनी नारः अपठने अनुकार ॥ आठेलाल चोसठ सहस अंतेउरीजी ॥ ६ ॥ वारांगना इक ला-
ख । सहस अठवीस जाल ॥ आठेलाल एक लाख बाणु सहस कहीजी ॥ ७ ॥ एटली स्त्रीपरि-
वार । भोगवे सुख अपार ॥ आठेलाल वनीस सहस भूषे परवर्योजी ॥ ८ ॥ चोरासी लाख गज
सार । तावत वलीय तुखार ॥ आठेलाल चोरासी लाख रथ जेहनेजी ॥ ९ ॥ हुनट तस ठन्नु
कोडि । सेवे दोय कर जोमि ॥ आठेलाल जूतल ठायुं लश्करेजी ॥ १० ॥ प्रथम प्रयाणथी सार ।
अतिक्रम्यां साठ हजार ॥ आठेलाल एटलां वरस थयां साधतांजी ॥ ११ ॥ अयोध्या नगरी आ-
वंत । सेना सुखने पावंत ॥ आठेलाल चक्रीने पुण्ये दुख नहीजी ॥ १२ ॥ वाटे चालंतां त्याहिं ।
रज उडे ठे ज्याहिं ॥ आठेलाल विद्याधर मलिन होयेजी ॥ १३ ॥ गोकुलमांहे गोत्राल । धृत आपे
रसाल ॥ आठेलाल ताजां सुरहां सैन्यनेजी ॥ १४ ॥ वाटमां जेह किरात । तस जेट ले अवदात
॥ आठेलाल मोती प्रमुख अनेक तदाजी ॥ १५ ॥ वाटमां आठ्या भूप । रतन आपे अनूप ॥ आ-
ठेलाल चक्री भरत ते सहु ग्रहेजी ॥ १६ ॥ गाम गाम वृद्ध लोक । आवे ठे गतशोक ॥ आठेलाल

त्रेट आपी रायने नमेजी ॥ १७ ॥ वृद्धे चढीया बाल । चक्रीने देखवा विशाल ॥ आठेबाल जनक
 जिम तनयप्रतेजी ॥ १८ ॥ धान्ये धनें करी युक्त । उपद्रवरहित व्यक्त ॥ आठेबाल गामना लो-
 कने देखतोजी ॥ १९ ॥ नदी कचराली करंत । तलावप्रते शोपंत ॥ आठेबाल वापी कूप खाली
 होयेजी ॥ २० ॥ मलय अनिलपरे त्याहिं । चाले सेना सुखे ज्याहिं ॥ आठेबाल अनुक्रमे विनीता
 पामीर्जेजी ॥ २१ ॥ नगरीथी किंचित दूर । सेना थापे हरखपूर ॥ आठेबाल भरतचक्रो तिण अ-
 वसरेजी ॥ २२ ॥ नव निधान श्रीकार । पातालमार्गे आवे सार ॥ आठेबाल नगरीबाहिर निधी
 रहेजी ॥ २३ ॥ इण रीते सेना चार । पति अश्व इभ रथ धार ॥ आठेबाल नगरीमां पेसे नही-
 जी २४ ॥ नगरीसरीखां निधान । नगरीमां रहेवा नवि धान ॥ आठेबाल अन्नकाशविण रही नवि
 शकेजी ॥ २५ ॥ यतः जंबूद्वीपप्रज्ञप्तिसूत्रे—“ ए चरं ए च महाणिहिजे चत्तारि सेणाले ए पवि-
 संती नयरी ॥ इत्यादि ॥ ” चोथे खंडे ढाल । अढारमी रसाल ॥ आठेबाल पत्रणी दर्शनसागरेजी ॥ २६ ॥
 डुहा ॥ श्रीजरत महीपालजी । राज शिरोमणि एह ॥ पुरप्रवेश करवाचणी । अष्टम तप करे

तेह ॥ १ ॥ पोशधशाले जइ करी । मन वच काय पवित ॥ तप पूरे थये नीकली । अशन करे
 थिरचित्त ॥ २ ॥ सहू परिवारसाथने । बली चक्रीएँ त्याहिं ॥ रसवती निपजावीने । जमाढ्यां उ-
 ठाहिं ॥ ३ ॥ हवे अयोध्या नयरीयें । प्रवेश करे नृपराय ॥ तास अधिकारवर्णना । सांजलजो
 सुखदाय ॥ ४ ॥ ढाल ॥ १९ मी ॥ बलद बला ठे सोरखी हो लाल ॥ ए देशी ॥ विजय करी न-
 रतेसरु होलाल । अयोध्या नगरीयें करे प्रवेशरे ॥ सोचागी ॥ टाढ्या लोकना सकल कलेशरे
 ॥ सोभागी ॥ अयोध्या नगरी वनी सुविशेषरे ॥ सोण ॥ शणगार्यो हाट अशेषरे ॥ सोण ॥ पटकुले
 ठाया प्रदेशरे ॥ सोण ॥ जय जय भणे नरनारीयो हो लाल ॥ ए आंकणी ॥ पग पग ते नयरी-
 विषे होलाल । तोरण बांध्यां साररे ॥ सोण ॥ कुंकुम ठांटणां अपाररे ॥ सोण ॥ गंधाबुंवृष्टि सुख-
 काररे ॥ सोण ॥ कंचनथंन मनोहाररे ॥ सोण ॥ मांचा मांड्या श्रीकाररे ॥ सोण ॥ जण ॥ १२॥ मांचे
 मांचे रतनना होलाल । तोरण बांध्यां लहकंतरे ॥ सोण ॥ दीपे ते विविध जलसंतरे ॥ सोण ॥
 जीते दिनकरपंतरे ॥ सोण ॥ टाढ्यो तमनो अंतरे ॥ सोण ॥ जोवानी होये खंतरे ॥ सोण ॥ जण ॥

॥ ३ ॥ मांचे मांचे वेठीथकी होलाल । गीत गाए वरपात्रे ॥ सो० ॥ सुंदर जेहनां गात्रे ॥ सो० ॥
संगीतवद्ध सुशास्त्रे ॥ सो० ॥ वाजे विविध वाजित्रे ॥ सो० ॥ जोवा मढ्या बहु ठात्रे ॥ सो० ॥
॥ ज० ॥ ४ ॥ मांचे मांचे मोती चंद्रुआ होलाल । शोभे जाकज्जमात्रे ॥ सो० ॥ जालर तेहनी
विशालरे ॥ सो० ॥ झूमखमां सुकुमात्रे ॥ सो० ॥ पंचरंगी निहालरे ॥ सो० ॥ देखत मंगलमालरे
॥ सो० ॥ ज० ॥ ५ ॥ पगपग चामर वीजता होलाल । नयरीमां तिणवाररे ॥ सो० ॥ पुरवधूहसित उदाररे
॥ सो० ॥ विविध भाति मनोहाररे ॥ सो० ॥ मणिज्जित दंरु साररे ॥ सो० ॥ उज्ज्वलगंग जलधाररे ॥ सो० ॥ ज०
॥ ६ ॥ फरके धजा तिहां चिहुं दिशें होलाल । पगपग नाटारंजरे ॥ सो० ॥ मांड्या ते सोवनथंजरे ॥ सो० ॥
नाचे गोरी अदंभरे ॥ सो० ॥ जेणें रूपें जीती ठे रंजरे ॥ सो० ॥ वंजने पण होये अचंजरे ॥ सो० ॥ ज० ॥ ७ ॥
हाटहाट मंदिरतणा होलाल । यक्षकदंभे आंगणां लींपायरे ॥ सो० ॥ मोतीना स्वस्तिक आयरे ॥ सो० ॥
लोकने आनंद नवि मायरे ॥ सो० ॥ फरती वेळी वनायरे ॥ सो० ॥ गोरी मंगल गायरे ॥ सो० ॥
॥ ज० ॥ ८ ॥ धूपघटी अगतरणी होलाल । थाये नगरीमोजाररे ॥ सो० ॥ कंदरुधूप मनोहाररे

॥ सो० ॥ पाननीयो सुखकारे ॥ सो० ॥ कस्तूरी अंबर सारे ॥ सो० ॥ चंदनधूप श्रीकारे ॥ सो० ॥
 ॥ ज० ॥ ९ ॥ शुभ्र मुहूर्त शुभ्र लग्नां होलाव । गजे चढ्यो महीपाले ॥ सो० ॥ माथे तत्र वि-
 शाले ॥ सो० ॥ चामर ढलकंत ढाले ॥ सो० ॥ गंगा सिंधुनदी उजमाले ॥ सो० ॥ सेवे चामर
 मिशें ततकाले ॥ सो० ॥ ज० ॥ १० ॥ उज्ज्वल चीवर पहरीयां होलाव । झीणां पोतदारें ॥ सो० ॥
 सुहावां सुखकारे ॥ सो० ॥ सुगंध वासित श्रीकारे ॥ सो० ॥ पहेंयां रयण अलंकारे ॥ सो० ॥
 मूढें मौढ्यां अल्प जारें ॥ सो० ॥ ज० ॥ ११ ॥ मुगट माणिक बहु राजवी होलाव । वन्नोस सहस
 सुजाणें ॥ सो० ॥ चक्रीनी साथे तिण ठाणें ॥ सो० ॥ मस्तकें वहे शुभ्र आणें ॥ सो० ॥ मा-
 गध बोले जयवाणें ॥ सो० ॥ लोक जुए एकजाणें ॥ सो० ॥ ज० ॥ १२ ॥ अनुक्रमें नयरीमां
 पेसीत होलाव । चक्री जरत झुपालें ॥ सो० ॥ पूरव वारणें विशालें ॥ सो० ॥ गीतनाद थाये
 रसालें ॥ सो० ॥ राजमार्गे स्त्रीत उजमालें ॥ सो० ॥ वधावे अक्षत सुकुमालें ॥ सो० ॥ ज० ॥ १३ ॥
 मोतीयें थाल जरी करीरेलाव । वधावे वर नारें ॥ सो० ॥ करें कंकणना रणकारें ॥ सो० ॥ पगे

कांफरना ऊमकारे ॥ सो० ॥ कटिमेखलना खलकारे ॥ सो० ॥ वाजे मादलना धोंकारे ॥ सो० ॥
॥ ज० ॥ १४ ॥ नवि गणे गजभय पुरजना होलाल । भूपने धन आपंतरे ॥ सो० ॥ फलने तेह
आपंतरे ॥ सो० ॥ विरहना दुःख कापंतरे ॥ सो० ॥ नयणें अमी आपंतरे ॥ सो० ॥ जूदागरी नवि
पापंतरे ॥ सो० ॥ ज० ॥ १५ ॥ जोवा चक्रीने तिहांकणे होलाल । अनेक नरना वुंदरे ॥ सो० ॥
विद्याधर अमंदरे ॥ सो० ॥ लघुवाल आवे आनंदरे ॥ सो० ॥ जन लहे सुखकंदरे ॥ सो० ॥ देखी चक्री-
मुखचंदरे ॥ सो० ॥ ज० ॥ १६ ॥ जेट लावे केइ नागरा होलाल । मुक्ताफल मनोहाररे ॥ सो० ॥
सुगंध चुआ श्रीकारे ॥ सो० ॥ उत्तम वस्त्र अपाररे ॥ सो० ॥ हीरा ऊवेर साररे ॥ सो० ॥ केटलो
कहींयें विस्ताररे ॥ सो० ॥ ज० ॥ १७ ॥ ते सघलां लेतोथको होलाल । आव्यो पिताने प्रासादरे ॥ सो० ॥
गजथी उत्तरीं आहूलादरे ॥ सो० ॥ लोकना टाढ्या विषवादरे ॥ सो० ॥ जिम अधिष्टायक देव पूज्यपा-
दरे ॥ सो० ॥ तिम विसर्ज्या यक्षमर्यादरे ॥ सो० ॥ ज० ॥ १८ ॥ बन्नीस सहस भूपने हो लाल ॥ विसर्ज्या
तिणवाररे ॥ सो० ॥ सेनापतिने निवाररे ॥ सो० ॥ पुरोहित ग्रहपति वाररे ॥ सो० ॥ वार्धकीने

निज ठाररे ॥ सोण ॥ मोकले वसुधाधाररे ॥ सोण ॥ जण ॥ १ए ॥ त्रणसें त्रेसठ रसोइया होलाळ ।
 निज घरे करे विदाघरे ॥ सोण ॥ शेठने विसज्यो निजगाघरे ॥ सोण ॥ श्रेणी प्रश्रेणी घरे जायरे
 ॥ सोण ॥ दुर्गपाल जावा सज थायरे ॥ सोण ॥ सार्थवाह यह सुख पायरे ॥ सोण ॥ जण ॥ २० ॥
 जिम इंद्र इंद्राणी तिम नृपो होलाळ । सुनद्राप्रमुख निज नारीरे ॥ सोण ॥ बत्रीस सहस राजकु-
 मारिरे ॥ सोण ॥ तेटली देशकन्या साररे ॥ सोण ॥ बत्रीस वरू पात्र मनोहाररे ॥ सोण ॥ तेटलां
 नाटिककाररे ॥ सोण ॥ जण ॥ २१ ॥ इत्यादिक परिवारसुं होलाळ । चक्री पाहोता आवासरे ॥ सोण ॥
 जिम धनद वसे कैलासरे ॥ सोण ॥ करतो जोगविलासरे ॥ सोण ॥ सेवकनी पूरे आसरे ॥ सोण ॥
 पाम्या लोक उद्धासरे ॥ सोण ॥ जण ॥ २२ ॥ बोधे खंडे ए कही होलाळ । जगणीसमी शुभ हा-
 लरे ॥ सोण ॥ मीठी अमीय रसालरे ॥ सोण ॥ चक्रीना पुण्य उत्तालरे ॥ सोण ॥ दर्शनवाणी वि-
 शालरे ॥ सोण ॥ लहीये मंगलमालरे ॥ सोण ॥ जण ॥ २३ ॥

॥ दुहा ॥ प्रासादमां पूरव दिशें । बेसी किंचित राय ॥ कांडंक वात कही करी । मज्जन

करवा जाय ॥ १ ॥ तलावमां जिम हाथीन । तिम नाहे भूपाल ॥ परिजनसाथे मोदथी । जोजन
करे रसाल ॥ २ ॥ बली नाटक नवनव रसें । संगीतादि विनोद ॥ केतो काल बही गयो । धरतां
एम प्रमोद ॥ ३ ॥ सुर नरवर विद्याधरा । मलीया बहु राजिंद ॥ इणीपरें प्रणमी वीनवे । विनय-
सहित आनंद ॥ ४ ॥ पट खंरु साध्या तें प्रभु । हरिसम विक्रमवंत ॥ राज्याजिपेक अमें करूं ।
अनुमति द्यो गुणवंत ॥ ५ ॥ आझा आपी चक्रीयें । हरख्या सुरराजान ॥ नयरीथी इंशानदिशें ।
मंरुप विरचे ताम ॥ ६ ॥ पदमद्दहथी आणीया । गंगासिंधुथी नीर ॥ खीरसागरने तीर्थनां । जल
ओषधी सुधीर ॥ ७ ॥ पोसद्दशालामां जइ । अष्टमतप करे भूप ॥ तेरमो अष्टम ए कर्यो । तप
जगमां अनूप ॥ ८ ॥ चक्री त्रण तीरथविषे । सिंधुदेवीनो सार ॥ गंगादेवीनो बली । वेयढदेवनो
धार ॥ ९ ॥ दोय गुफास्वामीतणा । हिमवंत सुरनो धार ॥ विद्याधराजातणो । निधानतणो सुख-
कार ॥ १० ॥ राजधानी प्रवेशतणो । अभिपेकसमें जाण ॥ तेर अठम इम जाणजो । तास कहां
अहिगाण ॥ ११ ॥ त्रण तीरथ हिमवंतगिरें । ननिविनमीने तेम ॥ शरणोक्षण चक्रो करे । पांच

ठेकाणे प्रेम ॥ १२ ॥ अवमतप पूरो यये । अंतेउर संजूत ॥ गजउपर आरोहिउ । मंरुप जाये प-
 वित्त ॥ १३ ॥ अंतेउरसाथे तथा । नाटक सहस चत्रीस ॥ पेगे अजिपेकमंरुपे । ञरतभूप सुज-
 गीस ॥ १४ ॥ स्नानपीठ मणिमय तिहां । सिंहासनप्रति राय ॥ प्रदक्षिणा करतो हवो । जिम
 रवि मेरुगिरि जाय ॥ १५ ॥ ढाल २० मी ॥ नोमें मासेने आठमे दिवसे । जायो जिनवरायाजी
 ॥ ए देशी ॥ स्नानपीठे पूरवदिशि पगथीए । चढीया ञरतरायजी ॥ पूरवदिशि रयणसिंहासने ।
 चक्री वेठा तिण्ठायाजी ॥ १ ॥ उत्तर दिशि सोपानने मारगे । चत्रीस सहस भूपजी ॥ सुखसाताये
 चढीया तिहांकणें । अभिपेककारण अनूपजी ॥ २ ॥ चक्रीथी अति दूर नही ते । वेठा ञद्रासन
 मांहेजी । हाथ जोमी विनये नतकंधर । सनमुख तेह उठांहेजी ॥ ३ ॥ दक्षिण सोपानमार्गे चढी-
 ने । सेनापति गाथापति आव्याजी ॥ वार्धकी पुरोहित श्रेष्टी । इत्यादि सवि मन ञाव्याजी ॥ ४ ॥
 यथायोग अनुक्रमें आसनमां । वेठा दोय कर जोमीजी ॥ इम जाणुं निज स्वामीने वीनति । करवा
 आव्या दोडीजी ॥ ५ ॥ तेव्वापठी नरदेवने तिहांकिण । अजिपेक भणी तिहां आयाजी ॥ अ-

त्रियोगिक सुर ततखिण सघला । जल लाव्या मन प्रायजी ॥ ६ ॥ अन्निपेक करवा हरखित
 थाता । देवो समकाल आयजी ॥ पूर्वे आण्या जलने लेई । रतनना कलश भरायजी ॥ ७ ॥ कलश
 नरीने नरत चक्रीने । अन्निपेक करे देवजी ॥ जलना प्रवाह बहु तिहां थावे । वाजां वाजे तत-
 खेवजी ॥ ८ ॥ तदनंतर वत्रीस सहस नृप । शुच क्षणे रायने करताजी ॥ अन्निपेकमिशे हर्ष आं-
 सुधारा । जलधारा वरसंताजी ॥ ९ ॥ अन्निपेक करीने सहू राजा । आशीप रूमी दीएजी ॥ पर्व-
 तसम आयु तुम होजो । चिरंजीवी तुं सुख दीएजी ॥ १० ॥ सेनापतीप्रमुख वली वीजा । शेठ
 पटेल ते आयजी ॥ जलें करी अन्निपेक कर्यां तिहां । आसीस दीये सुखदायजी ॥ ११ ॥ पशम-
 दार लज्जल अंगलुहणें । लूह्यां चक्रीनां देहजी ॥ वाचनाचंदनें विलेपन कीधां । सुरप्रमुख जनें ते-
 हजी ॥ १२ ॥ शक्रप्रदत्त ऋषजस्वामीनो । मुगट नरत शिर ठावेजी ॥ रतननां कुंकल काने पहे-
 रावे । कोटमां हार पहेरावेजी ॥ १३ ॥ देवदूष्य बल्लो पहेराव्यां । कंठे फुलमाला घालेजी ॥ सा-
 दात कटपट्टुमतणीपरें । चक्रीने जन भालेजी ॥ १४ ॥ मणि माणिक रतन आभूषण । चक्रीने

अंगें सारजी ॥ अजियोगिक सुरें ए सवि करणी । कीधी हरख अपारजी ॥ १५ ॥ जरतचक्री से-
वकजनने । आदेश दीये एहवोजी ॥ तमो हाथीखंधें चढीने । ढंढेरो करो तेहवोजी ॥ १६ ॥ मार्गे
मार्गे विनीता नगरीमां । दाण कोई नवि देवेजी ॥ राजकर नवि करजो कोइ जन । दंरु कोई नवि
लेवेजी ॥ १७ ॥ बंधन मारण कोइने नवि करबुं । कोइ धरें सुजट नवि पेसेजी ॥ हर्पकारण नित-
प्रतें करवा । चार वरस सुविशेषेजी ॥ १८ ॥ चक्रीने वयणे ते अधिकारी । नगरीमांहें करताजी ॥
कार्यसिद्धिमां आज्ञा पनरमुं । रतन चक्रीनुं धरताजी ॥ १९ ॥ रयणसिंहासनथी ऊठीने । उतर्या
जरतरायजी ॥ बीजा पण स्नानपीठथी उतर्या । गजे चढ्या नररायजी ॥ २० ॥ चक्री निज प्रासादें-
आवी । पवित्र जलें करी न्हायजी ॥ अठमत्तपनुं पारणुं कीधुं । चक्रीयें सुखदायजी ॥ २१ ॥ अ-
न्निपेक उठव वार वरसलगें । पूरो थाये ज्यारेजी ॥ आस्थानसन्नामां चक्री आवी । यक्षने विदाय
करे त्यारेजी ॥ २२ ॥ तिम बली नृपने विदाय कीधा । सत्कार बहुलो आपेजी ॥ यथायोग बस्त्र
दान देइने । निज निज थानके थापेजी ॥ २३ ॥ तदनंतर प्रासाद चढीने । सुख भोगवे संसारजी

॥ जिम सुधर्मा इंद्र शचीसु । जोगवे विमानमकारजी ॥२४॥ चोथे खंडे वीसमी ढाले । अत्रिपेकनो
संबंधजी ॥ उवकाय दर्शन कहे ऋषि सुणजो । चक्रीनो पुण्य अनुबंधजी ॥ २५ ॥

॥ दुहा ॥ चक्रीना आयुधगृहे । रतन एकेंद्री चार ॥ चक्र तत्र असि दंड ए ; उत्पत्तिस्थानक
सार ॥ १ ॥ काकिणी चर्मतणी तथा । तिम वली नवे निधान ॥ चक्री श्रीगृहनेविपे । प्रगट थयां
मन आण ॥ २ ॥ सेनापति ने गृहपति । पुरोहित वार्धकी नाम ॥ निज नगरीमां उपना । नर-
मणि चउ अनिराम ॥ ३ ॥ वैताल्यगिरिना मूलमां । गज अश्वरयण दोय ॥ उत्तर विद्याधरश्रेणिमां ।
स्त्रीरतन ऊपनुं जोय ॥ ४ ॥ यतः—चजरो आयुधगेहे । जंझारे तिस्रि दुन्नि वेयहे ॥ एगं रायगि-
हंमिय । नियनगरे चैव चत्तारि ॥ १ ॥ दुहा ॥ भरतेसर अवनीपति । पाले राज अखंरु ॥ नीमने
कांतगुणें करी । बैरी मित्र प्रचंरु ॥ ५ ॥ न्यायें दाशरथीसमो । तेज रविसम जेह ॥ दानें करणसमो
तदा । बुद्धें सुरगुरु तेह ॥ ६ ॥ एकछत्री पृथ्वीप्रतें । पाले आणी प्रीत ॥ दुविधा नीति धरे सही ।
त्राण शक्ती जस रीत ॥ ७ ॥ चार उपाय चित्तें धरी । जीते सघला शत्रु ॥ परमेष्टी समरे मुदा ।

येंते अंतर शत्रु ॥ ८ ॥ पद्मगुणसुं दुर्जन हणें । धरे राज्य ससांग ॥ जस वधतो जगतीतले । जेह-
 नी आण अचंग ॥ ९ ॥ यदुक्तं रघुवंशकाव्ये—यस्मिन् महौ शासति वर्णिनीनां । निद्रां विहाया-
 र्धपथे गतानां ॥ वातोऽपि नासंश्रयदंशुकानि । को लंबयेदाजराणाय हस्तं ॥ १ ॥ दुहा ॥ शुभ्र
 रीते पाले प्रजा । पिता पुत्रपरें जोय ॥ इक आरे पीये तदा । अजा हरिणपति तोय ॥ १० ॥ आ-
 नंद दीये नयननें । निज रूपें करी जेह ॥ चंद्रपरें नृप जगत ते । धरे प्रजासुं नेह ॥ ११ ॥ हवे
 जगतचक्रीतणी । ऋद्धितणो विस्तार ॥ तास अधिकार वर्णबुं । सांभलजो नरनार ॥ १२ ॥ ढाल ॥
 ॥ ११ मी ॥ फतमल पाणीमें गईथी तलाव लश्कर आव्यो हामारायनो ॥ ए देशी ॥ राजन भर-
 तनामा भूपाल । राज करे द्विनीताविपे ॥ राजन आकरो तेजप्रताप । तपनपरें जेहनेविपे ॥ १ ॥
 राजन सायर परें गंजरीर । चित्तनो पार न पामीयें ॥ राजन चौद रतने शोभंत । औदार्यगुणें अ-
 भिरामीयें ॥ २ ॥ राजन चक्रीने पगतलहेठ । अहनिश सेवे नवनिधि ॥ राजन ऋषभदेवने विहार ।
 मानुं ए कंचनकजसिद्धि ॥ ३ ॥ राजन शोळ सहस ठे गद्द । अंगरक्षक चक्रीतणा ॥ राजन नृप-

कन्या बत्रीस । हजारसाथे सुख घणा ॥४॥ राजन जनपद कनी बत्रीस-हजारसुं सुखजोगवे ॥ राजन
 नाटिक सहस बलीस । नित रमतो पुणजोगवे ॥५॥ राजन भरतखेत्र मजार । प्रथम चक्रीवर ए कह्यो ॥
 राजन रसवतीना करनार । त्रणसें त्रेसठ परिमाण लह्यो ॥ ६ ॥ राजन अढारश्रेणियें भूप । लोक
 व्यवहार उपजावीयो ॥ राजन कुंभार १ ने पटेल २ । सोनीका ३ घाट सरजावीउ ॥७॥ राजन सूफकार ४
 गंधर्व ५ । कासवग ६ मालाकार ए ७ ॥ राजन काठीयानी ८ वली नात । तंवोली ए सुखकार ए ॥८॥
 राजन नव नारु कह्या एह । हवे नव कारु बखाणीयें ॥ राजन मोची १ घांची २ सार । घांचा ३
 ठीपा ४ मन आणीयें ॥९॥ राजन कंसारा ५ घाट घमनार । दरजी ६ लुहार ७ नील ८ जाणीयें ॥
 राजन धीवरनी वली जात ए । नव कारु अहिनाणीयें ॥१०॥ राजन चीतारादिक जेद । ते पण एह-
 माहें मीले ॥ राजन इत्यादिक व्यवहार । जरतरायथी नीकले ॥११॥ राजन गज हय चोरासी लाख ।
 रथ पण एटला एहने ॥ राजन ठन्नु क्रोरु ते गाम । पालुं कटक पण जेहने ॥१२॥ राजन देश बत्रीस
 हजार । तेहनो स्वामी ए कह्यो ॥ राजन बहोतेर पुरवर सहस । तेहतणो अधिपति लह्यो ॥ १३ ॥

राजन सहस्रें करी ऊन । लाख द्रोणमुख जेहने ॥ राजन पत्तनसंख्यापरिमाण । सहस्र अमृतालीस तेहने ॥ १४ ॥ राजन कर्कट मंडवनुं मान । चोवीस हजार जाणजो ॥ राजन आगरवीस हजार । सोनारतनना आणजो ॥ १५ ॥ राजन शोल सहस्र खेडा द्वीप । संवाध चौद हजारनो ॥ राजन नेता एह वखाण । सहस्र उपन वेलाकूलनो ॥ १६ ॥ राजन उगणपचास म्लेच्छ राज । तेहणो नायक खरो ॥ राजन त्रण क्रोरु मंत्री जास । लण कोन्ही हल एहनां धरो ॥ १७ ॥ राजन धजा शोभे दश क्रोरु । पचरंगी चक्रीतणे ॥ राजन गायन सहस्र चोसठ । धवल मंगल ते नित त्रणे ॥ १८ ॥ राजन गोकुल कोटी एक । चक्रीने घर वारणें ॥ राजन भोजन कल्याण नाम । नित करतो सुखकारणें १९ राजन नरतनामा एह राय । विनीतानगरी अधिपती ॥ राजन पाले राज अखंरु । दिनदिन वधती दोलती ॥ २० ॥ राजन चौथा खंरुमजार । एकवीसमी ढाल सोहामणी ॥ राजन पाठक दर्शन वाणी । श्रोता थारु सुणवाभणी ॥ २१ ॥

॥ डुहा ॥ श्रीनरत महीपालजी । पाले राजप्रचंरु ॥ आखंरुलपरें जेहनी । वरते आण अ-

खंरु ॥ १ ॥ साठ हजार वरसपठी । निज घर आव्या स्वामी ॥ सकल भरत साधी करी । चक्री
 सहगुणधाम ॥ २ ॥ ठत्रीस राज कुलो मली । सेवे नृपना पाय ॥ नाटारंज होवे तिहां । सज्जामांहि
 सुखदाय ॥ ३ ॥ ढाल ॥ २२ मी ॥ आइसमानी उंची उंचीरे सरोवरीयानी पाल ॥ ए देशी ॥
 हवे मांड्यां नाटकमंमाणके । भूमि ठंटावे दे ठटारे ॥ धमपम दों दों आदलना ध्वानके ।
 गाजेरे जिम जलधरघटारे ॥ १ ॥ ठमठम ठमकित ठामथकी ते पायके । घमघम वमकित घूघरारे ॥
 करकर वाजत ताल कंसाळ रसाळके । तिघल वजावे ते धुरारे ॥ २ ॥ गावत गावत गीत सरले सादके ।
 जालर वाजत रणऊणीरे ॥ गाजत गाजत अंबर अंबर नादके । धावत धावत सुर सुणीरे ॥ ३ ॥ चच-
 पट चचपट छे तालोटा तंतके । सटसट वीण वजावतारे ॥ तटमट तटमट जोडे वीणा जंतके । अटि
 अटि अटा चालतारे ॥ ४ ॥ बोले बोले वमवम मीठा बोलके । खमखम लोक सहू हसेरे ॥ रम-
 ऊम रमऊम नाटकनार मजोलके । सुण सुण सहू आगें धसेरे ॥ ५ ॥ मलिया मलिया जोवा सारुं
 लोकके । ख्याल कुतूहल खांतिसुरे ॥ जुनीया जुडीया माणसकेरा थोकके । थोक देई भली जाति-

सुरे ॥ ६ ॥ दीसे दीसे नाटक देवसमानके । हयशुं हीसे देखतारे ॥ रीऊयो रीऊयो चक्री भरत-
रायके । पातिक नाशे पेखतारे ॥ ७ ॥ निसुणी निसुणी नाटिकेरी वातके । लोक वहू तीहां आ-
वीयारे ॥ जोई जोई नाटक तेहू सरूपके । दिल रीऊवीयारे ॥ ८ ॥ जुंगल जुंगल जेरी नफेरी
विशालके । बांसली वाजतीरे ॥ थाये थाये शंखना बहुला नादके । ढक्का गाजतीरे ॥ ९ ॥ महुअर
महुअर पावानो थाये नादके । तंबूरा रणझणैरे ॥ शरणाईना चहूचाटके । पटहनाद सवि सुणैरे ॥ १० ॥
संतार संतार सारंगी नादके । बाजे तिहां घणारे ॥ झालर जालरना ऊणकारके । बाजित्रनी नही
मणारे ॥ ११ ॥ बत्रीस बत्रीस बहू नाटक सारके । थाये शोभतुरे ॥ पहेरी पहेरी पितांबर नारके ।
जनमन मोहतुरे ॥ १२ ॥ पोमश पोमश सजी सणगारके । टोले तिहां मलीरे ॥ चरणे चरणे बांधी
बूधरमालके । फरहरतां वल्ले जलीरे ॥ १३ ॥ ढलता ढलता मेलेशिरथी गोफणां तत्रके । बाला हरख-
श्रीरे ॥ निर्मल निर्मल कमलसरीखे हाथेके । गले घाले बांह वेगथीरे ॥ १४ ॥ क्षणमां क्षणमां पग एकठा
करेयके । कूदी कर ग्रहे अन्यनारे ॥ माती माती रसरती ताली लेयके । फूदकी जन्यनारे ॥ १५ ॥ घाले

घालें घूमती घुमर खायके । पगतलमां हैं तिहांकणेरें ॥ खलके खलके सोवनचूमके । करमां रणझणेरें ॥
 ॥१६॥ कंठथी कंठथी बोले मधुर वेणके । जांफर झमके घणूरें ॥ जाणें जाणें कोकिलखर एहके । अंवप्रस-
 नें सुणुरें ॥१७॥ ईझी ईझी एक एक ऊंची रहीके । चक्रपरें फेरतीरें ॥ दोम्नी दोम्नी लीए एकैकके । वचमां
 घेरतीरें ॥१८॥ नाचे नाचे नव नवी रीते त्यांहिके । गोरी आनंदसुरें ॥ विस्मय विस्मय पामें जरतरायके ।
 सहू लोक मोदसुरें ॥ १९ ॥ इणविध इणविध नाटारंज आयके । राजसभाविपेरें ॥ जिम जिम जिम
 जिम आढ्या सहू लोकके । तिम तिम जाए निजरुखेरें ॥ २० ॥ चोथा चोथा खंममोझारके । ढाल
 बावीसमी ए जणीरें ॥ पाठक पाठक दर्शनवाणीके । निसुणो नाटिकतणीरें ॥ २१ ॥

॥ दुहा ॥ नाटारंज थया पठी । दासने पूठे राय ॥ परिवार सहू किहां अठे । देखामो तुमैं
 आय ॥ १ ॥ राजहुकम झम सांजखी । दास देखाडे तेह ॥ तदनंतर हवे जे थगुं । सांजलो जत्रि
 ससनेह ॥ २ ॥ तटिनी जिम ग्रीसम समे । कुश थाये अत्यंत ॥ तिम ते सुंदरी कुश थई । हि-
 मे कमलिनी तंत ॥ ३ ॥ खीण थगुं रूप जेहनुं । लावण्यतायें हीन ॥ पीळा दुर्बल गाल ठे । दे-

खाती ठे दीन ॥ ४ ॥ सूकां कदलिदलपरे । सुकाणी तस देह ॥ जगिनी बाहुवलतणी । नामे
सुंदरी जेह ॥ ५ ॥ देखाडी जगिनीप्रते । चाकरलोके तास ॥ देखी कोपातुर थयो । जंपे वजन
बिखास ॥ ६ ॥ रक्षकजन सवि सांजलो । शुं घर खूडुं धान ॥ जे माटे ए सुवली । गात्र थयुं जस
ग्लान ॥ ७ ॥ लवणसमुद्रे लवणनी । नही क्षीणत होय ॥ तिम मुज घर सहु शस्यना । आविजनिने
जोय ॥ ८ ॥ रसोइया न हता घरे । धान न रांधे जेह ॥ जेमाटे मुज बहेननी । क्षीण थई सवि
देह ॥ ९ ॥ शुं आदर दीधो नही । महीना फोगट खाय ॥ सेवा तस्कर दास ठे । मुज मन क्रोध
उपजाय ॥ १० ॥ द्राख खजूर खारिक तथा । अखोरु वदाम सार ॥ निमजां पीस्तां शर्करा । खा-
य वस्तु अपहार ॥ ११ ॥ मुज मंदिरमां वस्तुनी । शी अठति हुइ आज ॥ जे माटे महारी स्वसा ।
एहवी थइ अकाज ॥ १२ ॥ मुज वनमांहें तरु वणां । वंध्य यया शुं तेह ॥ फलावली नवि आप-
ता । क्षीण थयो जिणे देह ॥ १३ ॥ धेनु नापे दुग्धनें । शुं मुज घरमां थाय ॥ अथवा जोजन
मल्येथके । शुं जगिनी नवि खाय ॥ १४ ॥ अथवा एहनी कायमां । शुं आमय उपजंत ॥ वैद्य न

मल्लीउ नयरमां । सा कथाशेष लहंत ॥१५॥ तेसाटे मुजने कहो । शुं यथुं अहीं तेह ॥ जरतप्रते
प्रणमी सहू । ते सवि कहे समेत ॥१६॥ ढाल २३मी ॥ चंपानगरी अति भली हुंवारी लाल ॥ ए देशी ॥
सेवकजन कहे रायने हुंवारी लाल । जगिनीतणो वृत्तांतरे ॥ हुं० ॥ जांखे सहू मूलथी ॥ हुं० ॥ जगिनी दुः-
खाक्रांतरे ॥ हुं० ॥ हे स्वामी ताहरे घरे ॥ हुं० ॥ कोई वस्तुनी नवि हाणिरे ॥ हुं० ॥ तो पण ताहरी
वहेनना ॥ हुं० ॥ दुखमानी निसुणो वाणीरे ॥ हुं० ॥ २ ॥ स्वामी तमो जे दिने गया ॥ हुं० ॥
दिग्जय करवा निमित्तरे ॥ हुं० ॥ ते दिनथी बहेने मांडीयो ॥ हुं० ॥ आंचिल तप पवित्तरे ॥ हुं० ॥
॥ ३ ॥ ब्राह्मी बहेने दीक्षा ग्रही ॥ हुं० ॥ नापी आझा एहने रायरे ॥ हुं० ॥ भावथकी श्रमणी-
परे ॥ हुं० ॥ सुंदरी घरे रही प्रायरे ॥ हुं० ॥ ४ ॥ दास वचन इम सांचली ॥ हुं० ॥ जगिनी तेमात्री
पासरे ॥ हुं० ॥ चक्री कहे जगिनीप्रते ॥ हुं० ॥ मीठां वचन उद्घासरे ॥ हुं० ॥ ५ ॥ व्रतविघन
तुजने कर्युं ॥ हुं० ॥ एटला दिनसुधी बहेनरे ॥ हुं० ॥ हुं मुख शिरोमणि ॥ हुं० ॥ तुं ज्ञानी सु-
चेनरे ॥ हुं० ॥ ६ ॥ तातनी पुत्री तुं खरी ॥ हुं० ॥ धन धन तुज अवताररे ॥ हुं० ॥ संसार कहु-

ડે જાણીડે ॥ હું ॥ દીકા લેવા મન ધારે ॥ હું ॥ ૭ ॥ અમસરીલા વિષયારસે ॥ હું ॥ આસક્ત
 થયા અપારે ॥ હું ॥ રાજ્યના લોજી પાપીયા ॥ હું ॥ ફોગટ ગયો અવતારે ॥ હું ॥ ૮ ॥ આયુ
 અથિર સંસારમાં ॥ હું ॥ જેહવા વાર્ધિતરંગરે ॥ હું ॥ વિષયાનંદી જીવના ॥ હું ॥ મનમાં ન
 જાણે ચંગરે ॥ હું ॥ અથિર આયુએ જે સાધીયે ॥ હું ॥ રૂઝો મોક્કનો પંથરે ॥ હું ॥ તેટલું સાર
 ઠે જાણજો ॥ હું ॥ અન્ય સહૂ પલિમંથરે ॥ હું ॥ ૧૦ ॥ વીજલીના ઉદ્યોતમાં ॥ હું ॥ મોતી પરો-
 વાયે જેમરે ॥ હું ॥ તિમ જે સાધન નર કરે ॥ હું ॥ ધર્મસું રાખી પ્રેમરે ॥ હું ॥ ૧૧ ॥ અથિર
 શરીરે માનવી ॥ હું ॥ જે લીઝે ઉત્તમ માગરે ॥ હું ॥ તે નરને વલાણીયે ॥ હું ॥ તેહ પુરુષ મહા-
 નાગરે ॥ હું ॥ ૧૨ ॥ નિપુણ પુરુષ તેહને કહીયે ॥ હું ॥ સ્વાર જલથી રતન ગ્રંહેયરે ॥ હું ॥
 અથિર તનૂથી જે કરે ॥ હું ॥ તસ સંત શોજા દેયરે ॥ હું ॥ ૧૩ ॥ ખરસચક્રીયે તિણે સમે ॥
 હું ॥ હરલિત દિલ થઈ તાસરે ॥ હું ॥ દીકા આજ્ઞા આપતો ॥ હું ॥ તતલિણ થઈ સા ઉદ્ધા-
 સરે ॥ હું ॥ ૧૪ ॥ પૂર્વે તપથી કુશ હતી ॥ હું ॥ હમણાં હરલ અપારે ॥ હું ॥ રોમે રોમે ફૂલ-

ती ॥ हुं ॥ त्रातवचन सुखकारे ॥ हुं ॥ १५ ॥

एहवे समये आवीया ॥ हुं ॥ विहरंता आदिनाथरे ॥ अष्टापद गिरिजपरे ॥ हुं ॥ तरण
तारण जगनाथरे ॥ हुं ॥ १६ ॥ समवसरण देवे रच्युं ॥ हुं ॥ रतन कांचन रूप्यजातरे ॥ हुं ॥
मानुं एह बीजो गिरि ॥ हुं ॥ कविर्त्तपमा अवदातरे ॥ हुं ॥ १७ ॥ देशना दीये स्वामिजी ॥
हुं ॥ ते सघलो विचाररे ॥ हुं ॥ गिरिपालक आवी तदा ॥ हुं ॥ चक्रीने कहे सुखकाररे ॥ हुं ॥
॥ १८ ॥ पट खंम जरतखेत्रना ॥ हुं ॥ विजयथी अधिको हर्परे ॥ हुं ॥ आठ्या प्रभु सांभजी क-
री ॥ हुं ॥ भूपने थयो उत्कर्परे ॥ हुं ॥ १९ ॥ वधामणी गिरिपालने ॥ हुं ॥ सामी चारह को-
मीरे ॥ हुं ॥ कंचन एटलुं आपीयुं ॥ हुं ॥ ते जाये निज ठाण दोमीरे ॥ हुं ॥ २० ॥ सुंदरीने
चक्री कहे ॥ हुं ॥ मनोरथ तुज पूरनारे ॥ हुं ॥ विचरंता तातजी आवीया ॥ हुं ॥ जगगुरु
जगद्वित्तकारे ॥ हुं ॥ २१ ॥ मुख माग्या पासा ढल्या ॥ हुं ॥ हरखी सुंदरी तामरे ॥ हुं ॥ नि-
क्रमण अभिपेक रायजी ॥ हुं ॥ वहेनने करावे उद्दामरे ॥ हुं ॥ २२ ॥ नाहेली सुंदरी वहेनने

॥ हुं० ॥ विलेपन चोपरावे अंगरे ॥ हुं० ॥ ऊजलां वस्त्र पहारावीयां ॥ हुं० ॥ अलंकार शील ठे
 चंगरे ॥ हुं० ॥ २३ ॥ रतन आभूषण मूकीयां ॥ हुं० ॥ जगिनीयें तिणवाररे ॥ हुं० ॥ शीलथी ए
 अधिकां नहीं ॥ हुं० ॥ केवल ए ठे जाररे ॥ हुं० ॥ २४ ॥ सुंदरी आगलें जाणजो ॥ हुं० ॥ सुज-
 डा स्त्रीरतननाररे ॥ हुं० ॥ चेटीसरीखी शोजती ॥ हुं० ॥ शीलतणो अलंकाररे ॥ हुं० ॥ २५ ॥
 शीलसुंदरी सुंदरी हवे ॥ हुं० ॥ आरोही शिविकामां साररे ॥ हुं० ॥ चक्री पाठल चालीज ॥ हुं० ॥
 सहू साथे परिवाररे ॥ हुं० ॥ २६ ॥ बीजाये दोय चामरु ॥ हुं० ॥ माथे छत्र धरायरे ॥ हुं० ॥ वि-
 रुदावली मागधजना ॥ हुं० ॥ जणतां पवित्र थायरे ॥ हुं० ॥ २७ ॥ दीक्षा गीतने गावती ॥ हुं० ॥
 भोजाई तिणवाररे ॥ हुं० ॥ रुगले रुगले कुलवधू ॥ हुं० ॥ उत्तरे लूण सुखकाररे ॥ हुं० ॥ २८ ॥
 अनेक जन मिलीया तिहां ॥ हुं० ॥ आडंबर संजुत्तरे ॥ हुं० ॥ अष्टापद गिरिनेविपे ॥ हुं० ॥ प्रभु-
 चरणे पहुंचतरे ॥ हुं० ॥ २९ ॥ भरत चक्री अने सुंदरी ॥ हुं० ॥ नण प्रदक्षिणा देयरे ॥ हुं० ॥ अ-
 जिगम पांचे साचवी ॥ हुं० ॥ वंदना जिनने करेयरे ॥ हुं० ॥ ३० ॥ धरमचक्री जिणंदनी ॥ हुं० ॥

स्तवना करे बहु भूपरे ॥ हुं ॥ सार पदारथ तुं अठे ॥ हुं ॥ त्रिभुवनमाहिं अनूपरे ॥ हुं ॥ ३१ ॥
भगवंतने स्तवी करी ॥ हुं ॥ नमी वखी जिनपायरे ॥ हुं ॥ ईशानखूणे बेसीयो ॥ हुं ॥ पामी
यथोचित ठायरे ॥ हुं ॥ ३२ ॥ सुंदरीये जिन बांदीया ॥ हुं ॥ हाथ जोफी कहे एमरे ॥ हुं ॥
स्वामी संसार मरुमंढले ॥ हुं ॥ मढ्या अनृतकुंफ प्रेमरे ॥ हुं ॥ ३३ ॥ शरणागत वछल प्रभु
॥ हुं ॥ जवथी मुजने ताररे ॥ हुं ॥ दुखसागरथी उधरो ॥ हुं ॥ दयावंत सुखकाररे ॥ हुं ॥
॥ ३४ ॥ ब्राह्मी जगिनी माहरी ॥ हुं ॥ जत्रीजा महारा साररे ॥ हुं ॥ जत्रीजपुत्र जे माहारा
॥ हुं ॥ तेहना सफल अवताररे ॥ हुं ॥ ३५ ॥ दीक्षा लेई ताहरी ॥ हुं ॥ सवि यया कृता-
र्थरे ॥ हुं ॥ साधी लणें जोगथी ॥ हुं ॥ रूम्नो धर्मपदार्थरे ॥ हुं ॥ ३६ ॥ जरततणा उपरोधथी
॥ हुं ॥ मुजनें एटलो कालरे ॥ हुं ॥ व्रतनो विलंब थयो प्रभु ॥ हुं ॥ सांजल जिन दयालरे
॥ हुं ॥ ३७ ॥ विश्वतारक मुज दीनने ॥ हुं ॥ तार तार मुज ताररे ॥ हुं ॥ प्रसन्न थई तुमें
मुज प्रभु ॥ हुं ॥ दीक्षा थो मनोहाररे ॥ हुं ॥ ३८ ॥ भवतारणी दीक्षा दीये ॥ हुं ॥ सुंदरीने

जिनरायरे ॥ हुं ॥ सामायिक उच्चार कर्यो ॥ हुं ॥ तेणीए तिण ठायरे ॥ हुं ॥ ३ए ॥ महाव्रत
हुम आराममां ॥ हुं ॥ अमृत नीक समानरे ॥ हुं ॥ शीखामण सुंदरीजणी ॥ हुं ॥ देशना
करे जगवानरे ॥ हुं ॥ ४० ॥ श्रमणी गणमां तेहने ॥ हुं ॥ सोंपी प्रभुयें त्यांहिरे ॥ हुं ॥ सुख
समाधें संजमप्रते ॥ हुं ॥ सुंदरी पाले उठांहिरे ॥ हुं ॥ ४१ ॥ देशना निसुणी स्वामिनी ॥ हुं ॥
प्रणमी प्रभुना पायरे ॥ हुं ॥ अयोध्या नगरी नृप गयो ॥ हुं ॥ परम प्रमोद उपजायरे ॥ हुं ॥
॥ ४२ ॥ चोथे खंडे ए कही ॥ हुं ॥ ढाल त्रेवीसमी जाणरे ॥ हुं ॥ पाठक दर्शनसागरे ॥ हुं ॥
सुणो श्रोता गुणखाणरे ॥ हुं ॥ ४३ ॥

॥ दुहा ॥ श्रीचक्की परपदविषे । प्रधानने पूछंत ॥ कुण नर मुज अभिपेकविषे । आव्या ना-
व्या तंत ॥ १ ॥ आदेश नृपनो सांजली । रक्क बोले ताम ॥ जेट ग्रही केइ आवीया । राजाजी
गुणधाम ॥ २ ॥ पण ताहरा अजिपेकमां । बंधव आव्या नाहीं ॥ तेमाटे तस तेम्वा । मूको दूत
उठांहि ॥ ३ ॥ राये दूत तेडावीआ । मोकलवा ततकाल ॥ आझामूल ते भूपनुं । ब्रह्मचर्य व्रत

पाल ॥ ४ ॥ ढाल २४ मी ॥ राणकपुर रलीयामणुं हो लाल ॥ ए देशी ॥ चक्री दूतने मोकले हो
लाल । जाइने गामो गाम ॥ सुण प्यारारे ॥ दूतमुखे कहेवरावीयां हो लाल । एहवां वचन लदाम
॥ सुण प्यारारे ॥ चक्री दूतने मोकले हो लाल ॥ १ ॥ ए आंकणी ॥ जो बांठा तुम राज्यनी हो
लाल । तो भरतनां सेवो पाय ॥ सु० ॥ निज आयुपने इछता हो लाल । राखवा संपद ताय ॥
सु० ॥ च० ॥ २ ॥ दूतवचन एम सांजली हो लाल । अठाणुं बंधव तेह ॥ सु० ॥ विचार करी
एम बोखता हो लाल । दूत आगल सभ तेह ॥ सु० ॥ च० ॥ ३ ॥ तातें राज्यने आपीयां हो
लाल । अमने भरतने बहेची ॥ सु० ॥ ए अधिकुं करशे हवे हो लाल । अमने भरत शुं खेची ॥
सु० च० ॥ ४ ॥ मृत्युवारक नवि एह ते हो लाल । नवि करशे जरा दूर ॥ सु० ॥ आधि व्याधि
नवि टालशे हो लाल । तृष्णा न करशे चकचूर ॥ सु० च० ॥ ५ ॥ भरतनी सेवा अमने हो लाल ।
एहवां न टाले दुख ॥ सु० ॥ मनुष्य जावे दीये सारिला हो लाल । आपशे शुं एह सूख ॥ सु० ॥
॥ च० ॥ ६ ॥ राज्य घणां पाम्येथके हो लाल । संतोष न आव्यो चित्त ॥ सु० ॥ अमारां राजने

ईश्वरतो हो लाल । चक्री सेनापवित्त ॥ सु० ॥ च० ॥ ७ ॥ बल देखाडे अमनें हो लाल । अमें पण तातना नंद ॥ सु० ॥ ए पण तातनो नंदनो हो लाल । सरिखा तुं अमंद ॥ सु० ॥ च० ॥ ८ ॥ तातप्रतें पूज्या विना हो लाल । अमें नवि करुं रणवात ॥ सु० ॥ पहेंलां महोटा भाइसुं हो लाल । नवि करवो संघात ॥ सु० ॥ च० ॥ ए ॥ सवि बंधव इम दूतने हो लाल । कहींनें तिणवार ॥ सु० ॥ अष्टापदें जाता हवा हो लाल । जिनपासे सुखकार ॥ सु० ॥ च० ॥ १० ॥ चोथे खंडे ए कही हो लाल । चोवीसमी ढाल श्रीकार ॥ सु० ॥ उवजाय दर्शनसागरे हो लाल । श्रोताने जय जयकार ॥ सु० ॥ च० ॥ ११ ॥

॥ दुहा ॥ त्रण प्रदक्षिणा देइने । परमेश्वर प्रणमंत ॥ माथे अंजलि तिहां करी । स्तवना एम करंत ॥ १ ॥ देवें पण तुज गुणतणो । पार न पाग्यो कोय ॥ कुण मूरख अम सारिखां । बाल चपलता होय ॥ २ ॥ पण स्तवना ताहरी करुं । निज शक्ति अनुसार ॥ जय जिनराज दयाकरु । उपकारी सिरदार ॥ ३ ॥ जे तपमाहिं आकरा । ते पण तूज नमंत ॥ जे ताहारा चरणंबुज-

सेव करे ते संत ॥ ४ ॥ प्रतिदिन नमतां तुजने । उतारे भवपार ॥ मोहतिमिरने जेदवा । जिन-
 जी लो दिनकार ॥ ५ ॥ ढाल २५ मी ॥ गौतम समुद्रकुमार सागर गंजीर ॥ ए देशी ॥ बली स्त-
 वना करे तेह । श्रीजिन ऋषभनी ॥ भावथकी ते इणीपरें ॥ १ ॥ नवि ग्रहे कोर्झनु स्वामी । बल
 निज फोरवी ॥ लिखुवनचक्री तुं भलोए ॥ २ ॥ एह जगतमोझार । स्वामी तुं एकज ॥ समचित्त
 बर्ते तुं प्रभुए ॥ ३ ॥ चंद्रपरें सोमलेश । बदन ताहरं ॥ मधुरी वाणी उच्चरेए ॥ ४ ॥ तुजने स्तवे
 तस देव । स्तवना बहु करे ॥ ते सुख पामे शिवपुरतणां ॥ ५ ॥ जे तुज अर्चे नव्य जीव । जे
 तुजने नमें ॥ त्रिखुवनमांहें जस विस्तरेए ॥ ६ ॥ मोटुं फल धाये तास । श्रीजिननक्तिथी ॥ तुज
 सेवा सुखकारणीए ॥ ७ ॥ दुखदव दाधा जीव । तेहने मेघसम ॥ मोहांध टालवा दीवमोए ॥ ८ ॥
 रंक अने राजान । पंक्ति मूरख ॥ उपकार करवा तुल्यताए ॥ ९ ॥ गायारु वाटमांहि । सहुने
 सारिखो ॥ इम स्तवना करे प्रभुतणीए ॥ १० ॥ जिनचरणंबुजे तेह । जमरपरें सहू ॥ दृष्टि थापी
 जिन वीनवेए ॥ ११ ॥ हे स्वामी अरदास । अमनी सांभलो ॥ राज बहेची तुमें दीयांए ॥ १२ ॥

सो दीकरानें राज । यथायोग्यणें । तुमें दीक्षाने अवसरेए ॥ १३ ॥ ते राज्यें संतुष्ट । अमें सुखें
रहुं । मरजादा नवि उल्लंघताए ॥ १४ ॥ हमणों जगताराय । अम राज मागतो ॥ तृप्ति नहीं जगत-
तणैए ॥ १५ ॥ अन्य भूपनां राज । पद्मावी लीयां ॥ हवे अमारें केमें पड्योए ॥ १६ ॥ कहैवराब्धुं
वस्त्री एम । राज तजो करी ॥ सेवा करो सहू माहरीए ॥ १७ ॥ किम मृकुं वचनमात्र । आपणां
राज्यने ॥ क्लीवतणीपरें अमें सहूए ॥ १८ ॥ किम करीयें तस सेव । अधिक ईहा नहीं ॥ मान
घातक सेवा कहीए ॥ १९ ॥ राज मूकी तस साथ । युद्धने किम करुं ॥ तुमनैं पूठ्या विण अमें
सहूए ॥ २० ॥ तेमाटे तातनी पास । पूठ्या आवीया ॥ तुमें कहो तिम कीजीयेंए ॥ २१ ॥ चोथा
खंरुमझार । ढाल पचवीसमी ॥ ए कही दर्शनसागरेए ॥ २२ ॥

॥ दुहा ॥ तास वयणने सांजली । कृपावंत जगवान ॥ उत्तर एहवो तव दीये । केवलज्ञान
निधान ॥ १ ॥ हे वत्सो तुमें सांजलो । ए संसार असार ॥ रागें वाह्या जीवन्ता । न करे धर्म लगार
॥ २ ॥ पापनो पोषक छैप ठे । द्रोह मोहनो पाश ॥ मान कह्युं संसारमां । अपि जवनी राश ॥ ३ ॥

चउकपाय जेणें तज्या । चतुर कहीजें तेह ॥ जेणें एहने नवि तज्या । ते पामे दुखगेह ॥ ४ ॥
कर्मरिपुसाथें हवे । झूजो तुमों फुजार ॥ कर्मवैरिने वश करो । जीतो सर्व प्रकार ॥ ५ ॥ अंगार-
कारकनी तमो । सुणी कथा महाभाग ॥ संतोष धारी चित्तमां । तृष्णानो करो त्याग ॥ ६ ॥ ढाल
॥ २६ मी ॥ वीण वजाई कानुडेंजी । चित्तुं चोरी लीध ॥ ए देशी ॥ कोई अंगारकारकोजी ।
मसके पाणी नरेय ॥ अंगार करवा ऊतावलोजी । अटवी जाये तेय ॥ श्रीजिनराजे उपदिश्योजी ॥
रूको ए दृष्टांत ॥ १ ॥ ए आंकणी ॥ उनालो आव्यो तदाजी । लू लागे प्रचंड ॥ बल बल थावे
देहमांजी । चालतो वज्रनो दंभ ॥ श्री० ॥ २ ॥ तरसें पीड्यो ते सहूजी । मसकनुं पीधुं वारी ॥
मूंजाणी तस चैननाजी । जोंएं पड्यो तिणवार ॥ श्री० ॥ ३ ॥ तेणें करी तृपा नवि गईजी । तरु-
तलें सूतो तेह ॥ सुपनमांहे घरमां गयोजी ॥ मनमां जाणें सनेह ॥ श्री० ॥ ४ ॥ कूपनीरनें पीव-
तोजी । समुद्रनुं पीधुं वारि । अंगारकार ते हुनजी । मानुं अगस्ति अवतार ॥ श्री० ॥ ५ ॥ तोपण
तरस तेहनीजी । नवि टली दुखकार ॥ वापी तटाक नीरनेजी । पीधां सयल अपार ॥ श्री० ॥

॥ ६ ॥ सवि जलथानक शोषव्यांजी । तरस न गई तास ॥ नारकनीपरें वेदनाजी । नवि तूटी ठे
जास ॥ श्री० ॥ ७ ॥ सुपनमां मरुदेशमांजी । पाम्यो खारो कूप ॥ मनमां मीतुं जल मानतोजी ।
मानुं खीरसमुद्र स्वरूप ॥ श्री० ॥ ८ ॥ दुखें पामीयें नीरनेजी । जाणी तेणें त्यांहिं ॥ माजनो पूळो
दोरडेजी । बांधी नाख्यो उठांहिं ॥ श्री० ॥ ९ ॥ कालक्षेप नवि करेजी । प्रायें दुखीउं लोक ॥ ए
उंखाणो साचव्योजी । तेजें तिहां गतशोक ॥ श्री० ॥ १० ॥ माठा राद्यपरें ते कुण्जी । पूळानुं ली-
धुं वारि ॥ नीच कहीयें तेहनेजी । आणुं पातुं धार ॥ श्री० ॥ ११ ॥ तोपण तेह रांकडोजी । तृण
पूळाना विंद ॥ घृनपोतापरें पीवतोजी । तरस न गई अमंद ॥ श्री० ॥ १२ ॥ सायरप्रमुख नीर-
थीजी । न गई पिपासा जास ॥ दरज्रपूरजलें करीजी । केस जाये तृपा तास ॥ श्री० ॥ १३ ॥ ते
माटे वत्स सांचलोजी । तृष्णा निवारो असार ॥ संतोष धारो चित्तमांजी । तृष्णा टालणहार
॥ श्री० ॥ १४ ॥ अंगारकार तृपापरेंजी । राज्य आशायें जीव ॥ नवि तृपतो सूखें करीजी । तर्पणें
वह्नि सदीव ॥ श्री० ॥ १५ ॥ राज्यथी नरकना दुःखनेजी । पामें जीव सदाय ॥ तेमाटे तजो रा-

ज्यनेजी । ए तो अथिर दुखदाय ॥ श्री० ॥ १६ ॥ तमने सुखवांठा होयेजी । ल्यो संजमनुं राज ॥
 अमंद आनंद मोक्षनुंजी । कारण ए महाराज ॥ श्री० ॥ १७ ॥ जिनवाणीने सांजलीजी । ततखि-
 ण पाम्या वैराग ॥ जिनपासे अठाणुंएजी । दीक्षा लीधी महाजाग ॥ श्री० ॥ १८ ॥ लुंचन कीधी
 केशनोजी । सहूए थई अनुकूल ॥ नाख्या उखेडी जाणीयेजी । ए तो कर्मतरुनां मूल ॥ श्री० ॥
 ॥ १९ ॥ ठव्यो सहूने मस्तकेंजी । श्री जिनजीये वास ॥ शिववधू वश करवातणोजी । चूर्ण ए
 कीध प्रकाश ॥ श्री० ॥ २० ॥ धर्मध्वज ने मुखपटीजी । सहूने आपे नाथ ॥ अंतरवैरी जीतया-
 जी । जाणुं खरुगखेटक ग्रहं ह्राथ ॥ श्री० ॥ २१ ॥ अठाणुं राजकृपि थयाजी । आदीश्वर उपदे-
 श ॥ नरसुरें कीधी वंदनाजी । कहे धन धन सकल सुरेश ॥ श्री० ॥ २२ ॥ चोथे खंडे ए कही-
 जी । छवीसमी ढाल रसाल ॥ उवफाय दर्शन एम कहेजी । ओताने मंगलमाल ॥ श्री० ॥ २३ ॥

॥ दुहा ॥ तुमो धीरजधर सत्वधर । मोटी वैरागबुद्धि ॥ दीक्षा लीधी शुभ मनै । समतार-
 सनी समृद्धि ॥ १ ॥ ते सघलां स्वरूपने । धारी निज चित्तमांढिं ॥ दूत जई सहु भरतने । कहे

वात उठाहिं ॥ २ ॥ श्रीभरत महीपालंजी । राज लीधां तस सार ॥ सवि जलने सायर ग्रहे । सवि तेजने दिनकार ॥ ३ ॥ यतः—ज्योतिपीव ज्योतिषां ज्योतिरीश—स्तेजांसीवाहर्षतिः पावकानां ॥ वारिणीव स्रोतसां वारिराशि—स्तेषां राज्यान्याददे चक्रवर्ती ॥ १ ॥ दुहा ॥ ते अछाणुं महामुनि । बहे नित संयमचार ॥ पंचमगतिप्रयाणचणी । पाले पंच आचार ॥ ४ ॥ समिति गुप्तिने आदरे । ममता नही लवलेश ॥ चरण करण आराधतां । लहेता सर्वविशेष ॥ ५ ॥ नवविधें ब्रह्म पालता । चाहे संजमपंथ ॥ सहजानंदे मगनता । निश्चयथी निग्रंथ ॥ ६ ॥ निरमम निरहंकारीया । शांत प्रशांत ने दांत ॥ ब्राह्म अंतर क्रोधादिकें । निरविकार अत्यंत ॥ ७ ॥ त्रण गारवने ठांभीया । जाणी तास विपाक ॥ सूत्रआणां आगल करी । जांखे प्रवचनवाक ॥ ८ ॥ दया बराबर पालता । सकल जंतुसमुदाय ॥ जस सम तृण मणि पत्थरा । शून्य वसति रंक राय ॥ ९ ॥ तप ध्यानानल योगथी । नीपजावे कढ्याण ॥ इणीपरें संजम साधता । पामें गौरव ठाण ॥ १० ॥ इजानी ध्यानी संयमी । नही मानी मनमांहीं ॥ दमीयामद आठे जिणे । नही पुद्गल परिवाह ॥ ११ ॥ ढाख ॥ १२ ॥

दीगो दीगोरे वामाको नंदन दीगो ॥ ए देशी ॥ कीजें कीजेंरे भवि संजमनो खप कीजें । चित प्र-
 सन्नता समतावासित । अनुभव अमृत पीजेंरे ॥ जवि० ॥ १ ॥ ए आंकणी ॥ संजमयी अचल
 अबाधित । शिवसुख सहेज वरीजें ॥ एकांतिक अत्यंत अहिंसज । पूरणानंद धरीजेंरे ॥ ज० ॥
 ॥१॥ जवपुद्गल परिणतिने पीले । जीले निजगुण जलमां ॥ शुद्धातम अनुभूतिविज्ञानें । केवल ल-
 हे एक पलमांरे ॥ भ० ॥ ३ ॥ संजमयी अनुभव निज जागे । परपरिणामने जागे ॥ अक्षय दश-
 न ज्ञान वैरागें । अनुभव ताली लागेरे ॥ ज० ॥ ४ ॥ बंध उदय उदीरणा सत्ता । चउविह कर्मने
 टाळे ॥ अनंत चतुष्टय निजगुणसत्ता । दरपणने अजुआलेरे ॥ ज० ॥ ५ ॥ श्रीअचलगच्छे दिनकर-
 सरीखा । श्रीधर्ममूर्तिसूरिराया ॥ युग प्रधान गुरुज विराजे ॥ श्रीकल्याणसागर मुनिरायारे ॥
 ॥ ज० ॥ ६ ॥ तस पट पूर्वाचलमां उदयो । रविसम तुल्य प्रतापी ॥ श्रीअमरसागरसूरि मुनिजन-
 सेवित । जस कीरति जग व्यापीरे ॥ भ० ॥ ७ ॥ तस पटधारी विद्याआगर । श्रीविद्यासागरसुरि-
 दा ॥ तस पाटे जयवंता विचरे । श्रीउदयसागर मुण्डारे ॥ भ० ॥ ८ ॥ आचारज कीर्तिसागर

सूरि । दर्शनसिंधु उवजाया ॥ सवावीस ढालें करी पूरण । चोथो खंरु गवायारे ॥ जण ॥ ए ॥
 अढार चोवीसैं आसोमासे । धनतेरस दिन सारो ॥ मंगलवारें पुरो हुजें । सुणतां जय जयकारोरे
 ॥ जण ॥ १० ॥ चोथो खंड हुजें संपूरण । जांख्यो चरित्वने जोई ॥ जणता गुणतां सुणतां संपति । नव-
 निधि मंगल होइरे ॥ जण ॥ ११ ॥ सर्व गाथा ॥ ४१ ॥ इति श्री अंचलगच्छाधिराज सकलभट्टारक-
 शिरोमणि पूज्य जट्टारक श्री १०८ श्रीउदयसागरसुरीश्वराणां शिष्योपाध्यायश्रीदर्शनसागरगणिवि-
 रचिते श्रीआदिनाथचरित्रे पुण्यपवित्रे प्राकृतग्रंथे भरतचक्रोत्पत्ति १ दिग्विजय २ राज्याजिपेक ३
 सोदर्यव्रतग्रहणकीर्तनो ४ ५ चतुर्निरधिकारैः संपूर्णश्चतुर्थः खंरुः ॥ श्रीरस्तु ॥

॥ अथ श्री पंचमः खंभः प्रारब्धते ॥

॥हुहा॥ स्वस्तिश्री सुखसंपदा । सकल सिद्धि दातार ॥ धवल धिंग गोनी धणी । सेवक सांनि-
धकार ॥ १ ॥ तीर्थंकर त्रैवीसमो । प्रणमंतां सुख आय ॥ विघन निवारण सुखकर । नवनिधि मं-
गलदाय ॥ २ ॥ गणधर श्रीगौतम प्रमुख । सूत्रतणें धुर जेह ॥ प्रणमी ठे श्रुतदेवता । हुं पण प्र-
णमुं तेह ॥ ३ ॥ पाली जिणें प्रौढो कीउ । ज्ञान दीउ मन जाय ॥ सुगुरु पदांबुज समरीयें । पर-
मानंद सुखदाय ॥ ४ ॥ पंचम खंभमां वरणबुं । बाहुबलिनो अधिकार ॥ निंदा विकथा परिहरी ।
सांभलजो नरनार ॥ ५ ॥ ढाल ॥ १ ली ॥ देशी चौपईनी ॥ एक दिन जरतसभा मोजार । सुपेण
सेनापति आव्यो श्रीकार ॥ नृपने प्रणमी जावें तदा । एहवां वयणथी जंपे मुदा ॥ १ ॥ दिग-
विजय करीनें एह । ताहरी पुरीयें नबि पेसे तेह ॥ हज्जी सूधी चक्र महाराज । जिम थंनैं वांको
गजराज ॥ २ ॥ बलतो उत्तर नरपति तास । मुखथी जंपे एम उद्वास ॥ पटखंभमांहें हज्जीसुधी

पुष्ट । कुण मुज आझा न माने पुष्ट ॥ ३ ॥ त्वारें मंत्री कहे महाराय । तुमें जीतुं जरतखेत्र तां-
य ॥ बुद्धहिमवंत गिरिपर्यंत । हुं जाणुं समय विरतंत ॥ ४ ॥ साधतां शुं जय वाकी रह्यो । दि-
गयात्रा करतां ए लह्यो ॥ जमना घरटमां पड्या जिम चणा । तसपरें कोइ रह्यो दुसमणा ॥ ५ ॥
पुरीमां अणपेसतुं चक्र । तुजने सूचवे रिपु ठे चक्र ॥ तुज आझा उलंघणहार । हजीसुधी वर्ते ठे
संसार ॥ ६ ॥ दुर्जय ताहरे देवमां नही । अमें देखुं तुमें जाणो सही ॥ अथवा अमें जाण्यो ठे
एक । जीतवाजोग सांजल तुं ठेक ॥ ७ ॥ श्रीकृष्णस्वामीनो नंद । लघु भ्राता तुज ठे अमंद ॥
महाबल बाहुबली विख्यात । तुज नवि माने ए अवदात ॥ ८ ॥ एककोर सघटां हथीवार । एक दि-
शिमां वज्र मनोहार ॥ जिम ए जोरावर तिम सवि राय । बाहुबली बलवंत कहाय ॥ ९ ॥ एक
कोर सघला राजान । एक दिशि बाहुबलि तुं जाण ॥ चरोवर ए ठे सही । जीतवा जोग ए वात
ज लही ॥ १० ॥ तेमाटे अणजीते तास । तें कांइ नवि जीतुं ठे खास ॥ पटखंड जरतखेत्र मजार
। तुजसम को नहि दीठ संसार ॥ ११ ॥ नवि ए मानें ताहरी आण । चक्र नवि पेसे तेणें इण

ठाण ॥ तेमाटे विलंब नही आज । उद्यत थाऊं तस जीतण काज ॥ १२ ॥ सचिव वयण निसु-
णीने राय । उत्तर दीए एहवो त्यांय ॥ लघु बंधव नवि मानें आण । लाजकारक ए ठे दुखखाण
॥ १३ ॥ बीजुं लघुबंधवसुं युद्ध । अणजुगतुं करबुं कहे वुद्ध ॥ जेहनी आझा नवि धरमांह । तस
आणा बाहिर विवाह ॥ १४ ॥ मुज हांसी लोकमांहिं थाय । नवि कनिष्ठ जाई लागे पाय ॥ १५ ॥
जधरम रिपुशिखा कहे । सगपण संकट चित्तुं दहे ॥ १५ ॥ चक्रीना निसुणी वचन । सचिव
कहे इस बुद्धिरतन ॥ संकट ताहरं जांजसे तेह । बाहुवल गुणरणगेह ॥ १६ ॥ आझा देवी वुद्धे
आंहीं । लघुएं करवी ते उच्चांहि ॥ लोकनो ए ठे रूढ आचार । सामान्य गृहीनो पण ए धार
॥ १७ ॥ बाहुवलने मूकी दूत । जणावो आणा निज जुत ॥ जो नवि माने तुमची आण । तो
करशुं बलतुं परियाण ॥ १८ ॥ शीखामण तस दीजें सार । राजधरम मोटो व्यवहार ॥ अपवाद
ताहरो जग नही थाय । लोके हांसी नहीं कहेवाय ॥ १९ ॥ तेमज अंगीकार करे राय । मंली व-
यण माने तिण ठाय ॥ बाहुवलप्रतें भरत नरिंद । मोकले सुवेग दूत अमंद ॥ २० ॥ पंचमखंडे

पहेली ढाल । सुणतां थाये मंगलमाल ॥ उवजाय दर्शने कही श्रीकार । कृपजचरित्रतणे अनुसार ॥ १ ॥

॥ दुहा ॥ नीतिमार्गने जाणतो । आकरो ने वाचाल ॥ सुवेगनामा दूत ते । लही नृप
आण विशाल ॥ १ ॥ आरोही रथनेविपे । सार सैन्य परिवार ॥ विनीताथी ते नीकदयो । चालंतो
शिणवार ॥ २ ॥ चालंतां मारगविपे । मावुं फरके नेण । कार्य आरंभ विधिनेविपे । अबलुं देवत
तेण ॥ ३ ॥ जमणी नाडी दूतनी । बहेती हवी प्रयाण ॥ सवला मारगनेविपे । आथडे रथ दुख-
गण ॥ ४ ॥ वार्यो पण वाकरगणे । हठ नवि मूके दूत ॥ मृगलो मावो चालतो । हूळ तास अ-
पूत ॥ ५ ॥ सूका कंटकद्रुमविपे । वेगो कागमो तत्थ ॥ चालंतां ते दूतने । शब्द बोले अपसत्थ
॥ ६ ॥ दूततणा सुख आगले । कालो अहि लतरंत ॥ मानुं देवें अर्गला । जावातणी करंत ॥ ७ ॥
अवला वाया वायरा । रज पेसे नेत्रमांहि ॥ जमणो रासज जुंकीले । चालंतां तस त्यांहि ॥ ८ ॥
यतः—आटो कूटो बीगागुले । वूटे केशें नार ॥ विण टीलें विप्रज मीले । तो सही जाणजे काल
॥ ९ ॥ खर मावो विषहर जीमणों । मावी दुरगा देव ॥ शुक्रन लेइने चालीघें । सुर नर सारे

सेव ॥ २ ॥ कुंज करंवो चीवरी । हनुमंतने हरिणां ॥ पहेले पोरें जमणां जलां । पठे मात्रा ही
 जलां ॥ ३ ॥ अवसरहिता वाणी । गुणगणरहितापि शोभते पुंसां ॥ नामे गर्दनशब्दः । प्रयाणस-
 मये शुभः कथितः ॥ ४ ॥ दुहा ॥ शुक्ल शुभाशुभ जाणतो । तोपण चाढ्यो तेह ॥ रुमा चाकर
 स्वामीने । किहां नवि आपे ठेह ॥ ५ ॥ ढाल ॥ २ जी ॥ महेतोजी खणाचे वानी । राजाजी च-
 णावे कोटहो राज ॥ ए देशी ॥ अविच्छिन्न प्रयाणथी । सुवेग चाढ्यो जायहो राज ॥ उलंघ्यां
 बहु गामडां । नगर कर्वट बहु ताय हो राज ॥ नयरीथी हूत चालीउ ॥ ६ ॥ ए आंकणी ॥ वन-
 खंडमांहें आवीउ । नवि लेवे विश्राम हो राज ॥ नदीकांठे पण न ग्रहे । शीघ्रगति उदाम हो
 राज ॥ न० ॥ १ ॥ अटवीयें पहेतो सुवेग ते । मांहें वसे कीरात हो राज ॥ तेणें धनुष बढावीयां ।
 करवा जंतुसंघात हो राज ॥ न० ॥ ३ ॥ हरिण चीतरा दीपडा । बाघ प्रमुख डुष्ट जीव हो राज ॥
 मानुं यमना गोत्रीया । वनमां वसे सदीव हो राज ॥ न० ॥ ४ ॥ झूक करे अहि नोलीया । वन-
 मांहें देखे सोय हो राज ॥ जास ऊमोऊम जांखरां । खाखर जाखर जोय हो राज ॥ न० ॥ ५ ॥

फणिधर मणिधर जिहां फरे । अजगर लंदर गोह हो राज ॥ ऊजर भयथानक बली । विसमी प-
र्वत खोह हो राज ॥ न० ॥ ६ ॥ मांहो मांहि पाका झूझता । तेणें जूनां वृद्ध हो राज ॥ भांग्यां
हूते देखीयां । तरु नानाविध लक्ष हो राज ॥ न० ॥ ७ ॥ भीक्षे ऊराली मधमाखीजं । देखे हूतो
त्पांहि हो राज ॥ ढांक्यो तरुगणे दिनकर । अटवीमांहि उच्छाहि हो राज ॥ न० ॥ ८ ॥ घोर अटवीने उ-
द्वंघतो । पाम्यो यहली देश हो राज ॥ तस वर्णेन हवे सांभलो । श्रोता गुण विशेष हो राज
॥ न० ॥ ९ ॥ मार्गे मार्गे तरुतळे । त्रूपण भूपित देह हो राज ॥ पंथीजन बधू वेसती । देखे हूत
गुणगेह हो राज ॥ न० ॥ १० ॥ ठेकाणें ठेकाणें गावती । ऋषयस्वामीना चरित हो राज ॥ शालि गोपीने
देखतो । सुवेग हूत पवित हो राज ॥ न० ॥ ११ ॥ गामोगामें नानाविध : फल पुष्पें लहकंत हो
राज ॥ तरुगण शोभे अतिघणां । खुशवोई महकंत हो राज ॥ न० ॥ १२ ॥ नगरे नगरे व्यवहा-
रीया । गामो गाम मजार हो राज ॥ जाचकने दान आपता । अशन वसन सुखकार हो राज
॥ न० ॥ १३ ॥ उत्तर चरत अधथकी । नाशी आव्या म्हेच्छ हो राज ॥ ऋद्धं चरीया ते बहू ।

वसता देशमां स्वेच्छ हो राज ॥ न० ॥ १४ ॥ पटखंजरतथी एह ठे । खंडांतर वहली देश हो
राज ॥ भरत आणा नथी जेहमां । सुवेग आव्यो सुविशेष हो राज ॥ न० ॥ १५ ॥ वहलीदेशनी
सीममां । शालिखेत्र राखण नारी हो राज ॥ पूवे दूतने ते सवि । किहांथी आव्या इण ठार हो
राज ॥ न० ॥ १६ ॥ पाणिहारी पण पूठती । किहांथी आव्या तुमें आंहों हो राज ॥ ताहरो
स्वामी कोण ठे । दूत जांखो उच्छांहि हो राज ॥ न० ॥ १७ ॥ तास वचन दूते सूणी । उत्तर दीए
एम हो राज ॥ माहरो स्वामी जरत अठे । चक्रवर्ती सुख प्रेम हो राज ॥ न० ॥ १८ ॥ विनीता
नगरीथी आवीउ । तुमें सुज जाणो चित्तहो राज ॥ दूतवाक्यने सांभली । जंपे स्त्रीउं एम
तत्थ हो राज ॥ न० ॥ १९ ॥ अमारी कंचूकीविपे । एक जरत ठे आंहों हो राज ॥ धातुसंवंधी
बीजो कह्यो । जरतीया भरे उठांहि हो राज ॥ न० ॥ २० ॥ रोगविपे ठे पेटमां । बीजो जरत
विख्यात हो राज ॥ अमें त्रण जरतविना नही । चोथानी नवि जाणुं वात हो राज ॥ न० ॥ २१ ॥
काने पण नवि सांजल्यो । जरत राजा अजिधान हो राज ॥ सुवेग सांजली चितवे । आश्चर्य एह

अमान हो राज ॥ न० ॥ २२ ॥ लोक कहे वली दूतने । अमारो बाहुवल राय हो राज ॥ तेह-
नी उत्रठाया वसुं । दिन दिन दोलत थाय हो राज ॥ न० ॥ २३ ॥ न्यायमारग बाहुवलतणो ।
नजरे जोतोथको जेह हो राज ॥ अनुक्रमे त्रण लाल गामने । दूत उलंघे तेह हो राज ॥ न० ॥
॥ २४ ॥ इम करतां केटले दिनें । निज परिवारे तेह हो राज ॥ तक्षशिला पुरी आवीउं । सुवेग
दूत ससनेह हो राज ॥ न० ॥ २५ ॥ पंचम खंडे ए कही । बीजी सुंदर ढाल हो राज ॥ उवजाय
दर्शनसागरे । आगल बात रसाल हो राज ॥ न० ॥ २६ ॥

॥ दुहा सोरठा ॥ सुवेग नामा तेह । तक्षशिला पुरी आवीउं ॥ परिसर लोकें जेह । दीगो
क्षणमाल लोयणें ॥ १ ॥ क्रीमा उद्यानमोंहें । एकठा मढ्या जट घणा ॥ दंड पीले उत्साह । जुजा
अफाले वेगथी ॥ २ ॥ इति निरखे सोय । उनमोंगें रथ आफले ॥ नगर लोकने जोय । आनंद
पामें निज मने ॥ ३ ॥ एक ठामें गजराज । वृद्धें बांध्या पेखतो ॥ बाहुवल नृपने राज । मयगल
गर्जान्व करे ॥ ४ ॥ निरखे घोटकशाल । उद्यानमोंहें रायनी ॥ विमानपरें विशाल । मानुं गयणथी

आवती ॥ ५ ॥ बाहुवल नृपनी ऋद्धि । देखी अचरिज पामतो ॥ दूत सुवेग सुबुद्धि । शिर धु-
णतो पुर पेसीउ ॥ ६ ॥ तद्दशिलाना बलाण । सांजलजो हवे वर्णवुं । श्रोता तमो सुजाण । त्रिक-
थावात परिहरी ॥ ७ ॥ ढाल ॥ ३ जी ॥ देशी जोगावर हानानी ॥ हरिवल धनवंत पुतरे । दीगो
रूपालो । शिर पाघ ठोगालो । वांकनी मूठालो । नीले दुंदालो ॥ गोखरे वेठी नृपनी नंदनीरे
॥ ए देशी ॥ सरगपुरी सरगें गईरे । मनमोहनगारी । दिल रिझणहारी । सुरनरने प्यारी । जाउं
बलिहारी । तद्दशिला नगरीरे उंपम देखीनेरे ॥ १ ॥ अलकापुरी अलगी रहीरे । जलधि ऊंवावे
। केहनी नजरें न आवे । निज रूप रुपवे । मन आनंद पावे ॥ नयरी देखीरे सायरमां रहीरे
॥ २ ॥ गढ महमंदिर पोखरे । दीसे अति वारु । तेजे दीदारु । लोचन सुखकारु । उंपम मनोहारु ॥
आवेरे व्यापार करण देशांतरीरे ॥ ३ ॥ शोल सजी शणगारे । दलना अतिरूनी । वाहें खलकें
चुनी । जित नकें सुनी । जातिनी नवि कूनी ॥ कामी जननरे ते हितकारिणीरे ॥ ४ ॥ बाल
जुवान समानरे । क्रीडा नित ध्याता । जोगवे सुखसाना । धनयोवन माता । निज धरमें राता ॥

एह्वारे नरं वसे ते नयरीनेविपेरे ॥ ५ ॥ धपमप मादल नादरे । थाये तेह सेहरे । बहु वाजां
 धेहरे । साहिवनी महेररे । लीलानी लहेररे ॥ तत थेईरे नाटक थावतारि ॥ ६ ॥ श्रेणीय वद्ध
 सुवद्धरे । हाट दीसे वारु । वेठा ठे व्यापारु । निज माल अधिकारु । सोदागर सारु । रूमारे वेपा-
 री वसे शेहेरमारि ॥ ७ ॥ मद करता गयरायरे । मलपंता आवे । शुभ घाट सोहावे । मोतीनी
 फूडुं ठावे । देखी सुल आवे ॥ दूतरे दीठा एहवा हाथीयारे ॥ ८ ॥ तिहांकणें तेजी तुरंगरे । हे-
 पारव करता । पंचगति अनुसरता । सोनें पाखरता । सादी मन हरता ॥ पुरमारि सोहे एहवा
 घोम्लारि ॥ ९ ॥ नगरसां रूमा रतथरे । घोमा रथ सोहे । रसिया मन मोहे । पंथना श्रम खोहे ।
 सुखीया आरोहे । दूतरे दीठा एहवा रथ जलारे ॥ १० ॥ तिहांकणे सुजटना थाटरे । दीसे स-
 सनूरा । पंच शस्त्रें पूरा । दीसंता क्रूरा । संग्रामें सूरु । दीठारे जट एहवा कोमीगमरे ॥ ११ ॥
 व्यापारी धनवंतरे । दीठा रूपाला । शिर पाघ नोगाला । बांकनी मूठाला । कीलें दुंदाला । दूतरे
 निरख्या एहवा चोवटरे ॥ १२ ॥ देखे दोसी हाटरे । मखमलने खासा । चीवर मले लासा । रंग-

जोग विद्यासा । जन देखे तमासा ॥ दूतरे दीगा ते नगरीविपरे ॥ १३ ॥ देवलें इंद्रधजा दंभरे ।
 आकाशे लहके । किहां फूलेल महके । त्रंवालां ग्रहके । गढवीगुण गहके ॥ एहवुरे निरखंतो दूत
 शेहेरमारे ॥ १४ ॥ बरुवखती व्यवहारीरे । बेठा निज गोखे । निज वालने पोपे । विलसे सुख
 जोपे । नवि रहे रोपे ॥ दूतरे जोया ते नगरीविपरे ॥ १५ ॥ तिहां कंदोझां हाटरे । घेवर ने
 खाजा । पेडा बरफी ताजा । पूरी दहीथरां जाजा । लासु कवली साजां ॥ इत्यादिक सुखमरीरे दूत
 देखतोरे ॥ १६ ॥ तिहांकणें वेश्यागेहरे । पग नेऊर रमके । कानें जाल ऊमके । बलयावली ख-
 लके । नाके बेसर ऊलके ॥ मोतीना हाररे पह्यरां शोजतारे ॥ १७ ॥ तंचोलीनी दुकानरे । ज्यां
 गंगेरी पान । सोपारी बहु मान । काथे चुने वान । रसीया दीये मान । लविंग एलचीरे बीमां
 चावतारे ॥ १८ ॥ माली बेठा वजाररे । गुंये मनोहार । तिहां चोसर हार । आईजूहीना सार ।
 मोगरा अपार ॥ इत्यादिक गजाररे तिहां शोभतारे ॥ १९ ॥ दीसे सुरहीयानी उल्लिरे । बहुमूलो
 तेल । अंतर रंगरेल । मोगरेल फुलेल । सुगंध बली धूपेल ॥ लेतारे अलवेला सुरहीया हाटथोरे

॥ १० ॥ इणीपरें जोतो दूतरे । आढ्या दरवारें । तिहां पोळीउं वारे । जावा देउं त्यारे । हुक्म आवे ज्यारे ॥ एम कहेतारे तिहां ऊजो रह्योरे ॥ ११ ॥ पंचम खंडे ढाळारे । त्रीजी ए वारु । नि-
सुणो ओतारु । उत्तम गुणधारु । आतम सुखधारु । पंचणीरे एणीपरें दर्शनमागरेरे ॥ १२ ॥

॥ दुहा ॥ दरवारें दूत आवीउं । निरखे सयल सरूप ॥ मनमां अचरिज पामतो । राजधा-
नी अनूप ॥ १ ॥ मोटां मंदिर मालीयां । गोख जाली बहुजांत ॥ रतनतणा अत्रलोकीने । पूरी
हुई खांत ॥ २ ॥ दरवानें जइ रायने । कही दूतनी वात ॥ ताहारा वृद्धजातनो । सुवेग आढ्यो
ख्यात ॥ ३ ॥ आझा आपी वाहूवलें । दरवानेने तिणवार ॥ सुवेग दूत आवीउं । नृपनी सजा
मझार ॥ ४ ॥ रयण सिंहासने रायजी । वेठा दैवतदार ॥ एहवा वाहूवलप्रते । दूत देखे श्रीकार
॥ ५ ॥ राजा तो शोभे जलो । जो होये बहु परिवार ॥ तस वर्णन हवे वर्णवुं । सांजलजो नर-
नार ॥ ६ ॥ ढाल ॥ ४ थी ॥ ऊठी लालण जर घमोहे । दामारो माट देखारु ॥ आवी उहरी के
जा परीहे । वेरण मत तरसावे जीव ॥ ए देशी ॥ मुकुटवद्ध राजा हवेहेंके । सेवे वाहुवलिना पाय ॥

नववल्ली परंखदाहेके । सुवेग निरखे नृपचरित । जिम मेरुशिखरें करीहेके । शोन्ने अदभुत ठाय
॥ न० ॥ सु० ॥ १ ॥ तिम बाहुवल राजवीहेके । शोन्ने राजायें त्याहिं ॥ न० ॥ जाणुं निज विमा-
नथीहेके । दिनकर आव्या भूमाहिं ॥ न० ॥ सु० ॥ २ ॥ सुत त्रण लाख सुंदरुहेके । वेठा परख-
दमाहिं ॥ न० ॥ देवकुंअपरें शोन्नताहेके । शुन्न वेप पहेंया उठाहिं ॥ न० ॥ सु० ॥ ३ ॥ स्वामी
विश्वासनाजनाहेके । मंली बुद्धिनिधान ॥ न० ॥ राजकाज करवाजणीहेके । वेठा चतुर आस्थान
॥ न० ॥ सु० ॥ ४ ॥ अंयरक्तक सहसगमेंहेके । करमां ग्रही करवाला ॥ न० ॥ बाहुबलिनी आ-
गलेहेके । ऊजा तेह सुविशाल ॥ न० ॥ सु० ॥ ५ ॥ चामर बीजे वारांगनाहेके । मनोहर ढलकत
ढाल ॥ न० ॥ जसोल ऊजा तिहांकणेंहेके । नृपमुख आंगें रसाल ॥ न० ॥ सु० ॥ ६ ॥ रननतंगा
थांजा तिहांहेके । ऊलके तेज अपार ॥ न० ॥ नीलरतनमय चोरसीहेके । बांध्युं भूतल सार ॥ न० ॥
॥ सु० ॥ ७ ॥ चंद्रोदय मोतीतणहेके । बांध्या सभामझार ॥ न० ॥ वेठो रयणसिंहासनेहेके । वा-
हुवल वसुधाधार ॥ न० ॥ सु० ॥ ८ ॥ सुखे जोवाये नृपतणुहेके । रूप परम श्रीकार ॥ न० ॥ न-

मतो हवो बाहुबलप्रतेहेके । दूत तेह मनोहार ॥ न० ॥ सु० ॥ ९ ॥ सुसंज्ञायें राजनीहेके । जणा-
वे दासने एम ॥ न० ॥ वेसाडो एह दूतनेहेके । आसने तमो बहु प्रेम ॥ न० ॥ सु० ॥ १० ॥
दूत वेगो आसनविपेहेके । दूतने पूछे ठे राय ॥ न० ॥ कुशल देम जरततणेहेके । ठे साता सुख-
दाय ॥ न० ॥ सु० ॥ ११ ॥ विनीता नगरीनेविपेहेके । प्रजाने वरते कल्याण ॥ न० ॥ तातपरें
जरततणीहेके । वरते ठे शुभ आण ॥ न० ॥ सु० ॥ १२ ॥ षटखंजरतदेवनोहेके । थयो विजय
कहो वात ॥ न० ॥ निरविघने गृहे आवीयोहेके । माहरो ते दृढघ्रात ॥ न० ॥ सु० ॥ १३ साठ
सहस वरसखगेंहेके । करी कटक महंत ॥ न० ॥ सेनानी आदे जलाहेके । कुशले सहु ठे सतंत
॥ न० ॥ सु० ॥ १४ ॥ चोरासी लख हाथीयाहेके । वर्तें ठे सुखसात ॥ न० ॥ तिम वली तेटला
घोरुलाहेके । सुखीया ठे अवदात ॥ न० ॥ सु० ॥ १५ ॥ अखंज आण मुज भाईनेहेके । बहु नृप
सेवे पाय ॥ न० ॥ सुखें भरतरायनेहेके । काल व्यतिक्रम याय ॥ न० ॥ सु० ॥ १६ ॥ इण रीतें
बाहुबलीहेके । पूगी प्रेम्पने वात ॥ न० ॥ हाथ जोडी कहेतो हवोहेके । सुवेगदूत अवदात ॥ न० ॥

॥ सु० ॥ १७ ॥ सयल पृथ्वीने जे करेहेके । पोते एकलो श्रेय ॥ न० ॥ एटलामाटे रायनेहेके । वतें
 कढ्याण तेय ॥ न० ॥ सु० ॥ १८ ॥ नगरीने पण श्रेयठेहेके । तिम तस सकल साथ ॥ न० ॥ कु-
 शल देस ठे हे प्रभुहेके । सांचल वंसुधानाथ ॥ न० ॥ सु० ॥ १९ ॥ जरते पट खंरु साधीयाहेके ।
 कांडं नवि विघन तास ॥ न० ॥ कोई नथी भरतसमोहेके । इण युगमांहें उद्घास ॥ न० ॥ सु० ॥
 ॥ २० ॥ अखंरु आण ठे जेहनीहेके । सघले ठे महाराज ॥ न० ॥ सेवे सघला राजवीहेके । जि-
 म पंकज दिनराज ॥ न० ॥ सु० ॥ २१ ॥ तोपण भरतभूपतिहेके । चितमांहें नाणे हर्ष ॥ ठकुराड-
 ये नवि माचतोहेके । नवि धरे कंडं उत्कर्ष ॥ न० ॥ सु० ॥ २२ ॥ साठ सहस वरसपठीहेके ।
 आव्यो निजपुरमांहि ॥ न० ॥ सयल सुजन तिहां मढ्याहेके । मिलादिक उच्छांहि ॥ न० ॥ सु० ॥
 ॥ २३ ॥ राज्यान्निपेक भूपनोहेके । कीधो आडंबरजुत ॥ न० ॥ जाई पण निज न आनीयाहेके ।
 हरखुं नवि तस चित्त ॥ न० ॥ सु० ॥ २४ ॥ नाव्या धार वरससर्गेहेके । कोड पण बंधव पास
 ॥ न० ॥ जाणी दूतने मोकल्याहेके । राथे तेडवा उद्घास ॥ न० ॥ सु० ॥ २५ ॥ कांडं विचारी बं-

धवाहेके । नाव्या भूपनी पास ॥ न० ॥ दीक्षा आदीश्वरकनेहेके । लेई करे श्रुत अभ्यास ॥ न० ॥
॥ सु० ॥ १६ ॥ हमणां तेमने इम नहीहेके । ए माहरो एह अन्य ॥ न० ॥ जो ते होस पूरी पडे-
हेके । चक्री माने धन्य ॥ न० ॥ सु० ॥ १७ ॥ तेमाटे तमो आवीनेहेके । पूरो रायनी आश ॥ न० ॥
जो नेह होये जाइसुहेके । आवो वेगें उद्वास ॥ न० ॥ सु० ॥ १८ ॥ पंचम खंडे ए कहीहेके ।
चोथी ढाल रसाल ॥ न० ॥ दर्शन कहे श्रोताघरेहेके । होजो मंगलमाल ॥ न० ॥ सु० ॥ १९ ॥

॥ दुहा सोरठा ॥ श्रीबाहुचलने तेह । दूत वचन इम जांखतो ॥ सांजल नृप ससनेह ।
थिर चित्त करी मुज वेणने ॥ १ ॥ वज्रथकी अत्यंत । कवोर वचन तुजने कहुं ॥ नवि तुं तास
मिलंत । निज थानक वेसी रह्यो ॥ २ ॥ ज्येष्ठ जाइनी सेव । करतां लाजे तुं मनैं ॥ गर्व धरे स्व-
यमेव । किम नवि आवे तिहांकिणें ॥ ३ ॥ भोजननी विधिमांहिं । चार जेद ठे स्वादना ॥ रसना
जाणे त्यांहिं । मधुर आम्ल ने तिक्तने ॥ ४ ॥ तिम वंचने पण जाण । दूत चतुरमुख जंपतो ॥
बाहुचलने ठाण । तास अधिकार सांजलो ॥ ५ ॥ पां ॥ डाल ॥ ५ मी ॥ सुमति सदा दिलमां धरो ॥ ए

देशी ॥ सुवेग दूत नृपने कहे । सांजलो माहरी वात ॥ सखूणें ॥ किम हठवाद ग्रही करी ।
 नाव्या तुमें अवदात ॥ स० ॥ सु० ॥ १ ॥ उतकंठा मलवातणी । ताहरी जरतने जोर ॥ स० ॥
 तुं तो तिहां नथी आवतो । थई वेगो निगोर ॥ स० ॥ सु० ॥ २ ॥ कुलवंतने इण जगतमां । वृद्ध
 जाइ पूजनीक होय ॥ स० ॥ तस नमनां तुज माननी । नवि होय हांसी कोय ॥ स० ॥ सु० ॥ ३ ॥
 तस सेवा करतांथकां । नवि होशे तुजने लाज ॥ स० ॥ चक्रीना पदकजप्रतें । देव पण नमें महा-
 राज ॥ स० ॥ सु० ॥ ४ ॥ एटला दिनखगें नावीउ । एहवी नवि धारो शंक ॥ स० ॥ सहसे अप-
 राध ताहरो । वृद्ध त्राता निःशंक ॥ स० ॥ सु० ॥ ५ ॥ तुज मलधार्यी चक्रीने । होशे सुखनो पोष
 ॥ स० ॥ हित पण बे जणनुं थशे । नवि रहेशे कंडं रोष ॥ स० ॥ सु० ॥ ६ ॥ रीऊयो तुजनैं आ-
 पशे । अधिकी राजऋद्धि ॥ स० ॥ कष्टथकी तुज राखशे । चक्री गुणसमृद्धि ॥ स० ॥ सु० ॥ ७ ॥
 तुम आवे दुश्मनतणा । मनोरथ पामशे खीण ॥ स० ॥ जिम रविने ऊगवे । हिम ते थाये लीण
 ॥ स० ॥ सु० ॥ ८ ॥ तेजें करी तुमें बधो । जरतजाइने संग ॥ स० ॥ राज्य करो एकठा थई ।

प्रीति धरो बहु चंग ॥ स० ॥ सु० ॥ ए ॥ बाजा बलवंत राजवी । लाज मूकी सेवे पाय ॥ स० ॥
 दिनप्रतें सेवा सारता । चक्रीना गुण गाय ॥ स० ॥ सु० ॥ १० ॥ ए सेववो निरंतरें । चक्री सघलें
 राय ॥ स० ॥ निग्रह अनुग्रह जे करे । चक्रवर्ती सुखदाय ॥ स० ॥ सु० ॥ ११ ॥ जाई ए ठे मा-
 हरो । जय नवि करशे तेह ॥ स० ॥ इम चितमां नवि आणजे । राजधरम दंजगेह ॥ स० ॥ सु० ॥ १२ ॥
 देवदानवतणा गणो । नृपतेजें खेंच्या आय ॥ स० ॥ जरतनी सेवा करे । सवि जन तस गुण गाय
 ॥ स० ॥ सु० ॥ १३ ॥ अर्ध आसन देवें करी । मित्रता आचरे इंद्र ॥ स० ॥ आर्वी तुं अनुकूलता
 । केम न करे नरिंद ॥ स० ॥ सु० ॥ १४ ॥ वीजुं कटक बेगलुं रहो । जरतनो एक सुपेण ॥ स० ॥
 दंरुपाणी रयण आगले । नवि वरासे केण ॥ स० ॥ सु० ॥ १५ ॥ लाख चोरासी गज तेहना ।
 जंगम गिरिसम जेह ॥ स० ॥ कोण रंधसे तस आवतां । चक्रीनुं दल तेह ॥ स० ॥ सु० ॥ १६ ॥
 तेटला जरतरायना । अश्वने रथपरिमाण ॥ स० ॥ महीतलमां आवतांधकां । कोण राखशे तुज
 गाण ॥ स० ॥ सु० ॥ १७ ॥ प्रालुं कटक ठन्नुं क्रोरु ते । त्रास उपजावे तुज ॥ स० ॥ ते मोटे नम-

बुं सही । वचन मानो ए मूज ॥ स० ॥ १८ ॥ मीठां खाटां इणीपरें । दूतें कथां ते वेण
 ॥ स० ॥ चित्तमांहें नवि धारीयां । बाहुवलीयें तेण ॥ स० ॥ १९ ॥ निज जीवितने रूठको
 । दीसे तुं महाराय ॥ स० ॥ गर्वप्रतें शुं धरी रह्यो । नवि आवे केम तस पाय ॥ स० ॥ सु० ॥ २० ॥
 चक्रीसेना सायरसमी । तुज दल सायुल होय ॥ स० ॥ मोटासुं झूक न कीजीयें । लोकमां दृष्टांत
 जोय ॥ स० ॥ सु० ॥ २१ ॥ कटुक वचन दूतें कह्युं । पण नवि मान्युं राय ॥ स० ॥ सूकुं काठ
 मुखपरें । जांगे नसे नही क्यांई ॥ स० ॥ सु० ॥ २२ ॥ नही आवे तो ताहरं । निशें लासे राज
 ॥ स० ॥ बहु अपमानने पामशो । राखशे नवि तुज लाज ॥ स० ॥ सु० ॥ २३ ॥ चक्री जोरावर
 अठे । लश्कर तास अपार ॥ स० ॥ पटखंममां रहेवाय नही । तुजथी कोइ पण ठार ॥ स० ॥
 ॥ सु० ॥ २४ ॥ इंद्रे जिम सुरलोकथी । काढ्यो संगम देव ॥ स० ॥ जई भेरूचूलिका वस्यो । ते
 अपराधी हेव ॥ स० ॥ सु० ॥ २५ ॥ तेहने तो इंद्र आणथी । मढ्युं थानक तेह ॥ स० ॥ पण
 तुजने पटखंममां । नवि मलशे थानक केह ॥ स० ॥ सु० ॥ २६ ॥ जो मुज वेण नवि मानसो ।

तो करशो पश्चात्ताप ॥ स० ॥ माटे जो न विचारशो । तो उपजशो संताप ॥ स० ॥ सु० ॥ ३७ ॥
 काम विचारी जे करे । रहे तिणरी लाज ॥ स० ॥ अति उत्सुक उतावला । ते विणसाडे काज
 ॥ स० ॥ सु० ॥ ३८ ॥ यतः किरातकान्ये—सहसा विदधीत न क्रिया-मविवेकः परमापदां पदं ॥
 घुणुते हि विमृश्यकारिणं । गुणबुन्धाः स्वयमेव संपदः ॥ १ ॥ ढाल ॥ लाख वातें एक वातनी ।
 तमों आवो भरतने पाय ॥ स० ॥ तिक वचन हूतें कथां । नवि माने बाहूवल राय ॥ स० ॥
 ॥ सु० ॥ ३९ ॥ तेजें करी वयें करी । श्रेष्ठ ठे भरतनूप ॥ स० ॥ इच्छा जो राज जीविततणी ।
 होत्रे तो नमो अनूप ॥ स० ॥ सु० ॥ ३० ॥ आझा जीवित ठे नृपतणुं । तमों जाणो चित्तमजार
 ॥ स० ॥ पंचम खंड पांचमी । कही दर्शने ढाल सुखकार ॥ स० ॥ सु० ॥ ३१ ॥

॥ दुहा ॥ हूतवयण इम सांजझी । श्रीबाहुवल राजान ॥ बलतो उत्तर एम दीये । हूत नि-
 सुण सावधान ॥ १ ॥ हूतपणुं तुज रुखरुं । तुं मोटो वाचाल ॥ मुज आगल पण इम कहे । तुं
 मोटो विकराल ॥ २ ॥ तातबरोबर माहरो । वरु बंधव ठे तेह ॥ मलवा इच्छे मृजने । युक्त कहुं

तें एह ॥ ३ ॥ सुर असुर नरपतें करी । ऋद्धिवंत ते जाय ॥ अल्प विजय अम आववे । लज्जा
 तस उपजाय ॥ ४ ॥ तेमाटें आबुं नहीं । अमो भरतने ठाय ॥ तुं जाणे मुज चित्तनो । वतें ए
 अभिप्राय ॥ ५ ॥ साठ हजार वरसखें । परनां ग्रहीयां ताय ॥ लघु बंधवनां राजने । ग्रहेवा
 इच्छे राय ॥ ६ ॥ जो रूडुं जाईपाणुं । तो केम मूक्या दूत ॥ संग्रामकामें भाईने । बंधव चित्त अ-
 पूत ॥ ७ ॥ धीरजवंत लघु बंधवा । गया तातनी पास ॥ कोण लडे बुद्ध जाइसुं । इम ध्यातां उ-
 द्वास ॥ ८ ॥ राज लीधां सवि तेहनां । बल प्रगट्युं तुम राय ॥ वकचेष्टाने आदरे । एहवो हूनुं
 न्याय ॥ ९ ॥ तेहवो नेह देखावतो । तेणें मूक्यो तूज ॥ दाय नवि आवे माहरे । आवागमण ठे
 गूझ ॥ १० ॥ कठोर चित्त ठे जरतनुं । हुं जाणुं मनमांहिं ॥ बली पण इम तुजने कहुं । ते सांभ-
 ल उच्छांहिं ॥ ११ ॥ ढाल ॥ ६ छी ॥ विमलें भार घणो ठे राज । जातां केम करो ठो ॥ ए देशी
 ॥ श्रीबाहुबलराय पयंपे । सांजल दूत मुज वाणी ॥ जरतनी पासें हुं नवि आबुं । न कर तुं ता-
 णोताणी ॥ मानो बोल अमारो दूत । हुं तस चरणें न लागुं ॥ नवि मानुं जरतनी आण । नथी

कइं माहरं भागुं ॥ १ ॥ ए आंकणी ॥ वज्रथकी पण कठोर हुं तुं । थोनी लखमी मूज ॥ जरतनी
 ऋद्धिने हुं नथी ग्रहतो । शुं कहुं दूत तूज ॥ मा० ॥ २ ॥ फूलथकी पण अति सुकुमाल । दंजी
 जरत नरिंद ॥ लवू भाईनां राज राज लेईने । विलसे सुख अमरिंद ॥ मा० ॥ ३ ॥ अमें उवेखुं जर-
 तरायने । माठां कीधां काज ॥ जाईने पण सुख नवि दीधां । धिक्कार पडो तस राज ॥ मा० ॥ ४ ॥
 जो गुरु मोटाई मन राखे । शिष्य माने तस तेम ॥ गुरु पण गुरुगुणें करी हीणा । लाज उपजावे
 एम ॥ मा० ॥ ५ ॥ ऊचट मारग अंगीकरता । धरता मन अहंकार ॥ काज अकाज न जाणे जे
 गुरु । तस करवो परिहार ॥ मा० ॥ ६ ॥ भरतरायनां में कइं थोकां । मार्यो नवि को गाम ॥ जेणें
 करी अविनय अमारो । सहसे ते अभिराम ॥ मा० ॥ ७ ॥ दुरजनने शीखामण देवा । हुं नवि
 आवुं त्याहिं ॥ विचारपूर्वक कारज करतां । शु देशे दुर्जन वाह ॥ मा० ॥ ८ ॥ यतः—जिह्वा कर
 कठोटनी । तीनुं जो वश होय ॥ सज्जन चालो मलपता । दुर्जन हसे न कोय ॥ १ ॥ ढाल ॥ ए-
 टला काललगें हुं नवि आव्यो । माहरे नथी कांइ ईहा ॥ सुखे समाधें राज करुं तुं । इम गमाडुं

दीहा ॥ मा० ॥ ए ॥ सवि थानकमां अप्रमत्त अमें । सदा रहुं निरलोच ॥ अमारो शुं वांक ग्रहे
 ठे । जरत चक्री थिरयोच ॥ मा० ॥ १० ॥ देश नगर पुर पाटण एहनां । अमें नवि ग्रहीयें कांडं ॥
 तो भरत किस स्वामी माहरो : शीवाते ते थाय ॥ मा० ॥ ११ ॥ तेहनो माहारो एकज स्वामी ।
 श्रीआदीश्वर तान ॥ केम घटे अम वेहुमाहें । स्वामीसंवंधनी बात ॥ मा० ॥ १२ ॥ मुज आव्ये
 जरतचक्रीनुं । केवुं रहेशे हेज ॥ गगनें सूर्य उदय पाम्येथके । पावकनुं नही तेज ॥ मा० ॥ १३ ॥
 बीजा राज जगतने सेवे । तेहने राजनी ईहा ॥ दासपणुं चक्रीनुं करतां । एम गमावे दीहा ॥ मा० ॥
 ॥ १४ ॥ तेहनी परें अमें नवि इच्छुं । राज राखण नवि बीह ॥ सुखे समाधे तातकृपाथी । महा-
 राजाए दीह ॥ मा० ॥ १५ ॥ सुर असुर नर सेवा जेहनी । सारे नितप्रते हेव ॥ तें करी संतो-
 प्यो चक्री । सुखीउं थाल नितमेव ॥ मा० ॥ १६ ॥ स्वामी जगत श्री आदिश्वरना । श्रीसोधर्मा
 इंद ॥ अरधुं आसन आपि जगतने । ते जुगतुं सुखकंद ॥ मा० ॥ १७ ॥ चोद रतन रूनां चक्रीने ।
 तिम बली नवें निधान ॥ तोपण तेहनी सेनासायर । वन्वानल हुं जाण ॥ मा० ॥ १८ ॥ पादा

अश्व रथने हाथी । सेनानी तिम भूप ॥ विलय याशे सुज देखे सघला । जिम रवितेजें घूक
॥ मा० ॥ १ए ॥ सांभल वली तुं बालकवयमां । में तुज स्वामीने झाली ॥ आकाशें ऊढाल्यो
दृषदपरें । लीला में करवाली ॥ मा० ॥ १० ॥ आकाशें वेगलो जईने । जोंएं पकतो में राख्यो ॥
अनेकवार शिशुतावयमांहें । भूतल पानी नाख्यो ॥ मा० ॥ १२ ॥ ते जरत नवि जाणतो मनमां ।
शुं तुज मोक्यो आंहों ॥ ते दिन शुं तेने वीसरीया । नहाँ आबुं हुं त्याहीं ॥ मा० ॥ १३ ॥ ते-
माटे तमों दुत जाउं । श्रीजरतने धाम ॥ तातें आप्युं हुं राज भोगबुं । संतुष्ट तुं निज ताम
॥ मा० ॥ १३ ॥ पंचम खंमें ठही ढाले । एह कह्यो अधिकार ॥ उवजाय दर्शनसागर कहे जवि ।
पुण्यथी जय जयकार ॥ मा० ॥ १४ ॥

॥ दुहा ॥ श्रीबाहूवल नृपतणां । दूत सांजली वेण ॥ तिण आनकथी नीकल्यो । पामी
दुःखनां चेन ॥ १ ॥ कोपातुर नयणें करी । राजा देखे तास ॥ कुमार पण रोषें करी । जूए दूतने
खास ॥ २ ॥ हणवा जाणुं ऊजीया । अंगरक्षक तिणवार ॥ दूतनें जय उपजावता । लागे प्रबल

प्रहार ॥ ३ ॥ केइ नर जाणें चित्तमां । रखे रांकनो दूत ॥ हुंणशे इणवारमां । इम कहैता अद-
भूत ॥ ४ ॥ धनुष ग्रही निज हाथमां । दरवान ऊचा त्याहिं ॥ जयवंत लागे दूतने । दिगमूढ
थावे ज्याहिं ॥ ५ ॥ तोपण धीरजनें धरी । दोऊ न पामें मन्न ॥ राजसजाथी नीकदयो । ते वि-
लखाणें वदन्न ॥ ६ ॥ ढाल ॥ ७ मी ॥ आवेरे उलगाणा ताहरी कांकणीने कुंवे ॥ ए देशी ॥ सुवेग
दूत एम चितवेरे । राजसजाथी दूररे मनमां ॥ जेहनेरे जय लागे आकरोरे तनमां । किहां हुं
इहां आवीउरे । अशुचमति दुखपूरे जनमां ॥ वेगें जाउं ज़रतनी पासरे ॥ १ ॥ मनमां नीकलतां
ते दूतनेरे । घाटीया पग अथमायरे ज्यारे ॥ कोईरे सुजट ले तरवारनेरे त्यारे । जय पासे दूत
तिहांकणेरे ॥ ए मुज मारणगायरे त्यारे । बिशूख धरी केइ कुंअरुने मारे ॥ २ ॥ लेवे सुभट निज
हाथमारि । मोगरने तिणवाररे वारु ॥ फरसीरे करमां ग्रहे करीयें संहारु । पगले पगले दूतनोरे ।
जाणें मुज प्रहाररे मारुं ॥ ऊचा रखां मुजने मारवारि साहं ॥ ३ ॥ एम करतां दरवारथीरे । नी-
कदयो दूत सुवेगरे दोनी ॥ कोण आवे ठे एह माननेरे मोनी । लोक कहै चक्रीतणोरे ॥ जीवती

रथर लीधा हाथमारि । धनुष प्रही निज हाथरे फरता ॥ वानरपरें । जील वनमांहि जाता । आवि
जो हूकम रायनोरे ॥ तो जरतसुं मांडुं बाथरे वदता । संदेशहार देखे वनमांहि गाता ॥ १६ ॥
सुवेग दूत एम चितवेरे । अहो अहो मोटां वेरे आंहों ॥ दीसे ठे तात मार्यातणारे ज्यांहों । तुच्छ
जाति पुलिंदनीरे ॥ धीरज जास अंतरेरे त्यांहों । एहवुरे में नवि दीठुरे क्यांहि ॥ १७ ॥ नहां
कोई एह देशमारि । जे नवि विण हथियारे मोटा ॥ सघलारे सूरु पूरा देखीयें ठे धोटा । बली-
उ देश बाहुयलतणारे ॥ दीसे सवल झुजारे ठोटा । संग्रामकातेरे कोई नवि खोटा ॥ १८ ॥ खेसु-
लोक पण इहांकणारे । कोपकठिन रक्त नेणरे वांकां ॥ देश स्वभाव एहिज नथी कोइ । रांका जाणुं
बैचाथी लीथारे ॥ बोले जसवेणरे शांका । मांहोंमांहि वढता मारेठेरे हांका ॥ १९ ॥ बहु लश्कर
चक्रीतणुरे । तो पण एहने अग्ररे जाणी ॥ मानुरे जरतनुं नही रहे पाणी । जिम वहिनी आग-
ल्लेरे ॥ तृणजोर जाय व्यग्ररे हाणी । सुवेग विचारे चित्तमारे आणी ॥ २० ॥ बाहुबलिनी आग-
ल्लेरे । शुं चाले भरतनुं जोररे सयणां ॥ घणुं घणुं भांखीयें शुं मुखे वयणां । अनेक नृप जरतत-

णीरे ॥ सेवा सारे अणोररे रयणा । तेणेंरे सरीउं जरतरायनुरे जयणां ॥२१॥ दृष्ट रीतें विचारतारें
। केटले दिनें तेहरे ज्याहिं ॥ विनीता नगरीयें आवीउरे त्याहिं । पंचम खंडे सातमीरे ॥ कही
ढाल एहरे प्राहिं । उवकाय दर्शनसागरे उठाहिं ॥ २२ ॥

॥ डुहा ॥ दरवानें जई वीनव्युं । चक्रीने तिण वार ॥ आझा होय तो दूतने । तेकी लावुं
सार ॥ १ ॥ आझा आपी चक्रीए । आव्यो पासें तेह ॥ प्रणति करीने वेसीउं । नृप आगल स-
सनेह ॥ २ ॥ चक्री पूठे दूतनें । लघु बंधवनी तत्र ॥ कुशलक्षेमनी वारता । वरते ठे पवित्र ॥३॥
प्रश्नोत्तर पूठेथके । कहे संदेशद्वार ॥ बाहुवल नृपने खेम ठे । दिन दिन तेज अगार ॥ ४ ॥ देव
पण नवि करी शके । बाहुवलनें दुखवान ॥ नव ग्रह ठे सेवक जेहना । माणसनी शुं ठे विशात
॥ ५ ॥ हितशिद्धाना वयणलां । में कहां तस सार ॥ विनय धरी पहेलांथकी ; अनेकवार हित-
कार ॥ ६ ॥ मधुर वचनथी तेहने । समजण नावी कांडं ॥ तदनंतर खाटां कहां । पण समज्यो
नही प्राय ॥ ७ ॥ कर्मवां तीखां वाक्य ते । नवि लागां तस चित्त ॥ सन्निपातना रोगमां । शुं करे

वैद्य पवित्त ॥ ७ ॥ सामवयण पण में कहां । नवि मान्यां ते राय ॥ कठोर वचन पण में कहां ।
कोइ न लागो उपाय ॥ ९ ॥ मानधन जस बहु अठे । बाहुवलने झूपाव ॥ तृणसरिखुं ए जगत-
ने । माने ए विसराल ॥ १० ॥ पोतासरीखो कोयने । नवि जाणे ते चित्त ॥ दूत कहे चक्रीप्रते ।
बाहुवल ठे कुपत्त ॥ ११ ॥ तुम लश्करनी वर्णना । में कीधी तस पास ॥ पण नवि बीहे तुमथ-
की । भय नवि लागे तास ॥ १२ ॥ तेणें मुजने एस कह्युं । पटखंरु जरतमजार ॥ आणा वरतो
जरतनी । हुं नवि मानुं लगार ॥ १३ ॥ तातें आपी भूमिका । तेणें रहुं संतुष्ट ॥ मारे बीजो खप
नथी । सदा काल सुखपुष्ट ॥ १४ ॥ तेमाटें चक्री सुणो । मोकलावें सूर्यु तत्र ॥ समतामां वरतो
तमों । थिर चित राखी अत्र ॥ १५ ॥ दूतवचन इम सांचली । कोपित चक्री आय ॥ हवे जे वन-
शे इहां । ते आगल कहेवाय ॥ १६ ॥ ढाल ॥ ७ मी ॥ सीरोही सेवूहोके ऊपर जोधपुरी ॥ ए
देशी ॥ श्रीजरतचक्रीहोके चितवे निज दिलें । एम केम करीयेंहोके शुं चालसे खलें ॥ महातेज-
वंतहोके मानी बाहुवली । एहनी वारताहोके केम जाए कली ॥ १ ॥ वरगंधहस्तीहोके तसपरें

गंधत्री । एहथी सवि नाशेहोके वात न जाए कथी ॥ विचारी मनमांहोके भरत इस्थुं बोले । सु-
 रासुरनरमांहोके बाहुने नवि तोले ॥ २ ॥ शिशुतावयमांहोके बाहुवलतणुं । हुं बल जाणुंहोके फो-
 कट शुं नणुं ॥ अनुजववारताहोके जाणुं एहनी । नवि चाले शक्तिहोके एहमुं कहनो ॥ ३ ॥
 जो सिंह सहेहोके आलानयंजने । अष्टापद जीवहोके वश थाय अचंभने ॥ जो लघु जाईहोके बा-
 हुवल वश दोये । तो शुं उंवुंहोके मुज पुण्ये सोये ॥ ४ ॥ अविनय लघुनोहोके अमें सहसुं सही ।
 लोक मुजनेहोके असमर्थ कहेशे लही ॥ सघली वस्तुहोके पामीयें धनें करी । नवि पामीयें जाई-
 होके तेहवो वात खरी ॥ ५ ॥ वली चक्री सचिवनेहोके कहे इणीपरे । तुमें किम वेठाहोके बग-
 परे मौन धरें ॥ यथारथ मुजनेहोके वोलो वात इहां । हवे शुं करवुंहोके जायवुं केम तीहां ॥ ६ ॥
 चक्रीनी वाणीहोके सांभलीने तदा । सेनानी जंपेहोके वचन एम मुदा ॥ स्वामी तुजनेहोके कृमा
 योग्य ठे । करुणाजाजनहोके तुमो योग्य ठे ॥ ७ ॥ जे नर जेहोहोके गाममांहें वसे । ते तस
 आधीनहोके थाए चित विकसे ॥ बाहुवल राजाहोके देशने भोगवे । ताहरा वचननेहोके मन

नवि जोगवे ॥ ७ ॥ प्राणनो त्यागजहोके थावा दीजीयें । पण वेरीतेजनेंहोके वधतां खीजीयें ॥
तेजनो घातकहोके जाई शुं करीयें । शिद्धा तस दीजेहोके तेहथी नवि करीयें ॥ ८ ॥ जंमारने
लक्षकरहोके मित्रें तिम वली । पुत्रें करीनेहोके शरीरें तिम रूखी ॥ निज तेजनें राखेहोके राजा
इणीपरें । राजानुं जीवितहोके तेज कछु खरें ॥ १० ॥ पटखंरुमांहेहोके आझा नवि लोपे । तुज
दासानुदासहोके नवि जन ते कोपे ॥ बाहुवल हवीहोके आण नवि माने । तेमाटे सज्जजहोके
थाउं सानधाने ॥ ११ ॥ यतः—आझाजंगो नरेन्द्राणां । महतां मानमर्दनं ॥ पृथक् शय्या च ना-
रीणा—मराखो वध लच्यते ॥ १ ॥ ढाल—एहवासी लोकनेहोके जाई शुं एहवो । संविभाग धननो-
होके निश्चै निरवहेवो ॥ पण मोटा नाथनीहोके आझा मानवी । नहीतर लज्जाहोके जाए नित-
नवी ॥ १२ ॥ तें सयल भरतहोके जीखुं निजबलें । बाहुवली जीतोहोके एहनुं शुं चाले ॥ तें
तरील दरिजहोके गोपदनुं किस्युं । वेगें हवे जीतोहोके मंत्री वदे इस्युं ॥ १३ ॥ एहवुं नवि सां-
भल्युंहोके नवि दीनुं कदा । पृथिवीतलमांहेहोके चक्रीनें मुदा ॥ दुशमन थई राजाहोके राजने

पालतो । अचरिज एहजहोके सहु मान गालतो ॥ १४ ॥ अविनीत जनविपेहोके नेह न राखवो ।
 मीठां वचनेहोके ते नवि भांखवो ॥ जाईसंवंधहोके टालवो तेहथी । नवि कांइ राखवीहोके प्रीति
 एहथी ॥ १५ ॥ सहु शत्रुनें जीतीहोके नगरीमां धसुं । प्रतिज्ञा धरतुंहोके चक्र ते नवि खस्युं ॥
 भाईना मिशथीहोके तेह न उवेखवो । नेहनी दृष्टेहोके तेह न देखवो ॥ १६ ॥ सेनानी सुपणे-
 होके चक्रीने कह्युं । बली पण पूगेहोके सचिवने सद्दह्युं ॥ मंली तव बोढ्याहोके सेनानीपरें । सा-
 हेचजी एमजहोके करवुं चितखरें ॥ १७ ॥ विलंब नवि कीजैहोके किसी वातनो । परियाणजंभा-
 होके नाद द्यो घातनो ॥ तदशिलानुपरहोके चढाई कीजीयें । बाहुबल रायनेहोके शिक्षा दीजीयें
 ॥ १८ ॥ पोते पण स्वामीहोके जाये तिहांकणें । भाईपणुं देखोहोके बलतुं शुं भणें ॥ साचां खोटां-
 होके हूतनां वयणलां । जाणो तुमो जाईहोके जिम परखे रयणलां ॥ १९ ॥ ते सेत्र^५ जुदाहोके
 स्वामीछेपीया । स्वारथना बांढकहोके दोपने पेखीया ॥ ते उत्तर खोटोहोके विरची तुज कहे । क-
 ट्ठमांहें पाडेहोके चीतडुं नित दहे ॥ २० ॥ वचन ते मान्युंहोके चक्रीयें तिम बली । अंगीकार क-

रतोहोके खुशाल मन रही ॥ बाधादिकनाहोके वचनने ग्रहेवा । पंक्तिजनने हितनेहोके काजें
सवि सहेवां ॥ ११ ॥ पंचमखंडेहोके लखकर सजतणी । हरखित चित हूईहोके आठमी ढाल भ-
णी ॥ उवजायवर पञ्चणेहोके दर्शनसिंधु सही । ए सहु वारताहोके चरितथकी लही ॥ २२ ॥

॥ दुहा ॥ तदनंतर वसुधापती । शुभ मुहूरत लग्न ॥ शुभ दिवस जोवरात्रीने । सैन्य वाहे
सुखमन ॥ १ ॥ परियाणकाजें भूपति । गजऊपर चढ्यो त्याहिं ॥ चतुरंगी सेना सजी । जंता वाजे
उठाहिं ॥ २ ॥ सहस्रगमें पयदल तदा । मेलवीजं तिणवार ॥ लोक मढ्या लाखोगमें । मुख बोले
जयकार ॥ ३ ॥ बलीस सहस्र मुकुटबंध । राजा थया सन्नद्ध ॥ मंढी पण मलीया घणा । रणकेरे
अनुबंध ॥ ४ ॥ इम परिवारें परवर्यो । सज्जा थई तव राय ॥ नगरीथी निकल्यो मुदा । जय कर-
वा सुखदाय ॥ ५ ॥ ढाल ए मी ॥ घोमी तो आई थारा देशमां मारुजी । खिरणीदे पाठी
वाढहो ॥ मृगनेणीरा जमर । थांसु नही बोलां मारुजी ॥ ए देशी ॥ अयोध्या नगरीथी नीकल्यो
चक्रीजी । श्रीचरतेसरजी रायहो ॥ झूजारो रणने काममां ॥ चण ॥ चक्ररतन आगल चले ॥ चण ॥

जातुं जाईने ठांयहो । हत आव्यो रणमति मानमां चक्रीजी ॥१॥ ए आंकणी ॥ शुभ शुभकन आये
 चालतां ॥ चण ॥ रज पण शमती पंथहो ॥ झू ॥ लाखोगमें हाथीया ॥ चण ॥ चाले शुभ तिण
 पंथहो ॥ हण ॥ २ ॥ चोरासी लाख वोन्ला ॥ चण ॥ चाले सेनामांहिहो ॥ झू ॥ वेसर जोतर्या
 रथमें ॥ चण ॥ चोरासी लाख मानें ज्यांहिहो ॥ हण ॥ ३ ॥ पालुं कटक ठन्नुं क्रोरुं ठे ॥ चण ॥
 साथें चाल्युं तिणवारहो ॥ झू ॥ चोद रतन साथें चल्यां ॥ चण ॥ चोदपूरव मुनिने सारहो ॥ हण ॥
 ॥ ४ ॥ नवे निधान वश जेहने ॥ चण ॥ वरते ठे सावधानहो ॥ झू ॥ लोक कहे तस चालतां
 ॥ चण ॥ शामाटें जाए मतिमानहो ॥ हण ॥ ५ ॥ स्वेच्छाए एह जावतो ॥ चण ॥ निज देश जों-
 वणकाजहो ॥ झू ॥ तो चक्र चाले किम वाटमां ॥ चण ॥ रिपुशिकानें साजहो ॥ हण ॥ ६ ॥
 लोक कहे अनुमानथी ॥ चण ॥ दिशिप्रतें धारी तत्रहो ॥ झू ॥ बाहुबलने जीतवा ॥ चण ॥ नृ-
 पनुं जणाये चरित्रहो ॥ हण ॥ ७ ॥ अहो अखंरुं क्रोध ठे ॥ चण ॥ मोटाने पण चित्तहो ॥ झू ॥
 पण नथी चालतुं तेहसुं ॥ चण ॥ पामशे बाहुबल जीतहो ॥ हण ॥ ८ ॥ दुखें जीताये बाहुबली

॥ च० ॥ देवनुं नवि चाक्षे जोरहो ॥ झू ॥ अंगुलीयें मेरु उपागवो ॥ च० ॥ तिम करे चक्री फो-
रहो ॥ ह० ॥ ए ॥ रखें जो बाहुवल एहनें ॥ च० ॥ जीतशे ज़रतनें साथहो ॥ झू ॥ अपजश
होशे ज़रतनो ॥ च० ॥ मोटी सेना बाथहो ॥ ह० ॥ १० ॥ एहवा बोल लोकना ॥ च० ॥ गामो
गामें थायहो ॥ जू ॥ पुरपुर मारगें थावता ॥ च० ॥ चक्री सुणतो जायहो ॥ ह० ॥ ११ ॥ च-
तुरंगिणी सेना चली ॥ च० ॥ नदीजल शोषती जायहो ॥ जू ॥ ग्रीष्मकालना रविपरें ॥ च० ॥
शोशवती जलनां गायहो ॥ ह० ॥ १२ ॥ मारगफ़ाकने पाकतो ॥ च० ॥ पवनपरें तस सेनहो ॥ झू ॥
चक्रीना पुण्यथी चालतुं ॥ च० ॥ सुखसमाधें चैनहो ॥ ह० ॥ १३ ॥ चक्रपठवाडे चालतो ॥ च० ॥
श्रीभरत भूपालहो ॥ झू ॥ जिम सूरज राशि पालटें ॥ च० ॥ दिन केटलें विशालहो ॥ ह० ॥
॥ १४ ॥ आव्यो बहलीदेशमां ॥ च० ॥ देशसमीपें सारहो ॥ झू ॥ जिम सागर मर्यादथी ॥ च० ॥
तिम रहे नृप मनोहारहो ॥ ह० ॥ १५ ॥ पंचम खंन ए कही ॥ च० ॥ सुंदर नवमी ढालहो ॥ झू ॥
उवजाय दर्शनसागरें ॥ च० ॥ सुणतां थाये मंगलमालहो ॥ ह० ॥ १६ ॥

॥ दुहा सोरठी ॥ बाहुबल राजान । आव्यो जाणी भरतने ॥ थाये ते सावधान । दास-
 मुखें वातो लही ॥ १ ॥ यतः—गावः पश्यंति गंधेन । वेदैः पश्यंति वाम्बाः ॥ चरैः पश्यंति राजा-
 न-श्चश्रुभ्यामितरे जनाः ॥ १ ॥ दुहा ॥ वज्रमावी चंजा त्यांहि । राजाएं तिण अत्रसरें ॥ गजें च-
 द्यो उठांहि । रूमो वेप पहेरीने ॥ २ ॥ अनेक राय मिलंत । मलीच्या कुंअर तिहां घणा ॥ स-
 चिवादिक सामंन । जिम देवतायें डंदळो ॥ ३ ॥ एकज कारजमांहि । वरते ठे तेहना भटा ॥ बहु
 लशकर मळ्युं त्यांहि । शोजा आये नृपतणी ॥ ४ ॥ हाथी घोमा रत्थ । पालुं कटक बाहुबलतणुं ॥
 आब्युं दोमी तत्थ । नृप मनपवन प्रेरीजें ॥ ५ ॥ मोटा सवल जुजार । जट बोले तिण अत्रसरें ॥
 अमें एकला तरवार । तेणे दुसमन जीतसुं ॥ ६ ॥ वीरपणुं मानंत । केंद्र सुजट तिण वेळमां ॥
 सूरु पूरा तंत । बहुमानी मठराता ॥ ७ ॥ उज्जळुं शिरमें छत्र । नृप शोभे तेणें करी । निज सेना
 सुपवित्र । निरखंतो बाहुबल चले ॥ ८ ॥ उंटो चाल्या जाय । नगरां तिहां गरुगडे ॥ अति आ-
 उंदर राय । चालंतो मारगविपे ॥ ९ ॥ निज देश सीममजार । वेगें आव्यो धसमसी ॥ बाहुबल

वसुधाधार । रण उतकंठा ठे घणी ॥ १० ॥ वायुथकी अत्यंत । युध उतकंठा सुजटने ॥ पंक्ति ए
म जपंत । शास्त्रतणा अनुसारथी ॥ ११ ॥ गंगाना तटमाहें । निज लश्करने थापीउं ॥ ज़रतसेना
ठे ज्याहिं । तिणथी नजीक दूरे महीं ॥ १२ ॥ हवे युद्धमंमाण । जे रीतें करी थायशे ॥ तास नि-
सुणो वखाण । श्रोता एकण मनं करी ॥ १३ ॥ ढाल ॥ १० मी ॥ कसीआने तंबू ठाकुर म्हारा
खना कीयाहो म्हारी नणदल ॥ ए देशी ॥ मळीआनं तिहांकणें सुत सामंत राजवीहो । मारा
साहिया ॥ बाहुवल नृपतितणेंरे वचन । निज सुत सिंहरथने आप्यो सेनापतीपदेंहो ॥ मा० ॥
नृपे पहेगवतो कवच तन्न ॥ मि० ॥ १ ॥ रणपट्ट वांध्यो सोनाकरो तेहने मस्तकेंहो ॥ मा० ॥ जा-
णुं दिनकरजिस्योरे प्रताप । राजाने नमीने ते सिंहरथ नामें कुंअरुहो ॥ मा० ॥ निज घरमां ग-
योरे सुख व्याप ॥ मि० ॥ २ ॥ राजा युद्धने अरथें आदेश आपे अन्यनेहो ॥ मा० ॥ विसरजीया
राधेंरे त्याहिं । रणना अरथी नरनें निज स्वामीतणी आगनाहो ॥ मा० ॥ सतकार जाणोरे उच्छां-
हिं ॥ मि० ॥ ३ ॥ भरत राजार्ये पण निज कटक तेनावी तिहांकणेंहो ॥ मा० ॥ बली पोताना

कुमर तेडावी ॥ रण करवानी आणा तेहनें आपे हरखथीहो ॥ मा० ॥ सेनानी सुपेणने समजावी
॥ मि० ॥ ४ ॥ सुपेण सेनानी नृपनी आणा माथे चढावतोहो ॥ मा० ॥ निज मंदिर जायेरे तेह ।
वीजा नरनें जरतराजायें तिहां कह्योहो ॥ मा० ॥ सज्ज थाउरे रणाने गेह ॥ मि० ॥ ५ ॥ भरत
चक्री पण सेनानीने तव इस्थुं वदेहो ॥ मा० ॥ किहां गया माहारा देव । बाहुवलनें जीतो जश्ने
मुज आणा सफल करोहो ॥ मा० ॥ सेवकनी राखोरे देव ॥ मि० ॥ ६ ॥ एकझो सोमजसा नामें
बाहुवलनंदन महाबलीहो ॥ मा० ॥ सेनानें नाखेरे समूल ॥ दिशोदिशें नाम चाबुं एहनुं जाणो
तुमें खरंहो ॥ मा० ॥ नहीं आवे एहनुरे कांइ मूल ॥ मि० ॥ ७ ॥ वयमां नानो तेजें अधिको सो-
मजसा गुणीहो ॥ मा० ॥ रिपुलश्करें दावानल जेह । बाहुवलना पुत्र पोतरा बलवंत दीसताहो
॥ मा० ॥ जमपरें दीसे दुर्धर तेह ॥ मि० ॥ ८ ॥ एकेको अकोहीणीमांहिं मद्धसारिखोहो ॥ मा० ॥
नवि ररतोठेरे तास । बाहुवलना सामंतने निजस्वामीनी जपरेंहो ॥ मा० ॥ जोरावर ठेरे भग-
ति उद्वास ॥ मि० ॥ ९ ॥ तेमाटें सहू जाले तुमें सेनानी साथसुंहो ॥ मा० ॥ माने सहू जरतनां

वेण । हरखें पूर्यां ते जुकारा सवला सेवकाहो ॥ मा० ॥ निज घरें जाणरे तेण ॥ मि० ॥ १० ॥
 भरत बाहुवल राजानां वचन मान्यां ते जटेंहो ॥ मा० ॥ सज थाये रणतणेरें काम । तरवार ध-
 नुष जाथां जालां जाल्यां हाथसांहो ॥ मा० ॥ पूजेरे आयुधने अजिराम ॥ मि० ॥ ११ ॥ हथी-
 यारने आगल मादल वाजे बहुपरेंहो ॥ मा० ॥ नाटक थायेरे अदंज । पोताने अंगें वलीं चंदन
 चरचे ते नटाहो ॥ मा० ॥ मानुं रूपें काम अचंभ ॥ मि० ॥ १२ ॥ कस्तूरीसुं तिलक ललाटे ते
 करेहो ॥ मा० ॥ नावि जटनें रातेरे नोंद । इस करतां सुभटने परभात थयो तिहांकणेंहो ॥ मा० ॥
 ऊग्यो झलहल तेज दिणंद ॥ मि० ॥ १३ ॥ रणना वाजां वाजे वेहु सैन्यसांहो ॥ मा० ॥ त्रास पा-
 मता दीसता मातंग । जयघ्रांत तिहांकणें कोचना पांमैं जलनिधिहो ॥ मा० ॥ क्रूर जीव गुफासां
 पेसेरे चंग ॥ मि० ॥ १४ ॥ मोटा मोटा जराग तिणवेला विलमां पेसताहो ॥ मा० ॥ तिण अवसरे
 शैल धुजंत । देवलोक पण रणने वाजिने कांपतोहो ॥ मा० ॥ सहू आनक थायेरे जयघ्रांत ॥ मि० ॥
 ॥ १५ ॥ वेहु लश्करना सुभट सज याता तिहांकणेंहो ॥ मा० ॥ निज मन प्रतिज्ञा धार । रण

उत्साह करता मनमां हरखता ते सहीहो ॥ मा० ॥ दुशमनने करशुं संहार ॥ मि० ॥ १६ ॥ ब-
स्वतर जालिकाने समरावता जट मनमोदसुंहो ॥ मा० ॥ नवनवी लोढानी करेरे चंग । पंचम खंडे
रंग अखंडे दशमी ढालमां ए कह्योहो ॥ मा० ॥ उवजाय दर्शनसागरेरे उमंग ॥ मि० ॥ १७ ॥

॥ दुहा ॥ केई सुभट तिण अवसरें । हय मनगमता लेय ॥ रणकारजमां तेहने । शणगार
बहू करेय ॥ १ ॥ सज्जा करावी तुरंगने । आरोही सुखकार ॥ परीक्षाने करणजणी । दोमावता
अपार ॥ २ ॥ हेपारवे घोमाप्रतें । चंदनथी चरचंत ॥ हेपारव घोमातणो । जयसूचक विरचंत
॥ ३ ॥ केई भटें आयुधथकी । रथ पूर्यां तिणवार ॥ मानुं रणने देखता । एम करे उपचार ॥ ४ ॥
केई लंव धजा धरी । सज्जा थाये सुखकार ॥ केई सुभट हय रथप्रतें । जोतरे ठे तिणवार ॥ ५ ॥
दंतूसल हाथीतणा । पूजे जट श्रीकार ॥ फूलमाल पहिरावता । घंट बांधे मनुहार ॥ ६ ॥ हाथी
तणा लढाटमां । तिलक करे जट त्याहिं ॥ हाथी उपर वेसीया । शूरवीर जट ज्याहिं ॥ ७ ॥ लो-
ढाना मोगरप्रते ; मावत ग्रहे ठे हरथ ॥ युद्धतणा अंगणविपे । रिपुशिरवेद पसरथ ॥ ८ ॥ ढाल

॥ ११ मी ॥ केमथकी कसी वज्रकठोटा । पादुका पहेरी पाय ॥ गलेरे माला रुद्रालनी । अरुण-
रुण चित लाय ॥ सद्यूणी जोगणी रूमीवे । अरेहां भीतर कूमीवे ॥ ए देशी ॥ वेसर शकट वित्तें
करी भरीया । सुन्नटें सवि तिणवार ॥ बखतर पण रथमां जरीया । रिपु जय करवा श्रीकार ॥
सनेहा सांजल श्रोतावे । अरेहां न खाळे निद्रा गातांवे ॥ १ ॥ ए आंकणी ॥ चतुर सुन्नट रथ-
मांहें वेगा । दोई तरवारने ढाल ॥ जीतीशुं दुश्मनप्रतें । एम जंपे वाणी रसाल ॥ स० ॥ अ० ॥ २ ॥
चतुरंगिणी सेना सज थावे । विहुं लश्करनी ताम ॥ सोमयशा बाहूवलतणो । वृद्ध नंदन अग्नि-
राम ॥ स० ॥ अ० ॥ ३ ॥ मोटा गुण पराक्रम धरतो । लाख गजसाथे ऊजार ॥ लण लाख रथ घोना-
प्रतें । युध करवा तईयार ॥ स० ॥ अ० ॥ ४ ॥ सिंहरथ बाहूवलिनो नंदो । महावलवंत कहाय ॥
दिव्य हथीयारनें धारतो । ते पण उद्यत थाय ॥ स० ॥ अ० ॥ ५ ॥ सिंहकरण नंदन सिंहसरिखो
। सायरपेरें गंजीर ॥ हाथें करी बहु गिरिप्रतें । उपाडे वेगें समीर ॥ स० ॥ अ० ॥ ६ ॥ सिंहवि-
क्रम कुमार ते रूमी । सुन्नटें डुर्जय तेह ॥ सिंहसेन पण तेम वली । रिपुक्षयकारक जेह ॥ स० ॥

॥ अ० ॥ ७ ॥ बाहुबलिना त्रण लाख कुंछर । रण करवा समरत्थ ॥ एकलो अक्षोहिणीप्रते । जी-
 तवा धरे ते मत्थ ॥ स० ॥ अ० ॥ ८ ॥ जरतचक्रीना लश्करमांहि । नीसान दश लाख साद ॥
 अढार लाख वाजे दुंदुभि । सुजट पामे आह्लाद ॥ स० ॥ अ० ॥ ९ ॥ श्रीबाहुबलनी सेनामांहि ।
 शोळ लाख रणतूर ॥ वाजंतां ठे बहूपरे । दुसमन प्राण चकचूर ॥ स० ॥ अ० ॥ १० ॥ जेरीना जं-
 कारव थाये । आकरा लश्करमध्य ॥ फूटी जाये भूतल तदा । नाशंता शत्रु बध्य ॥ स० ॥ अ० ॥
 ॥ ११ ॥ वाजिघने पमछंदे करीने । तारामंरुल थयुं लास ॥ वीरना सिंहनादथी । शब्दमय जगत
 जह्वास ॥ स० ॥ अ० ॥ १२ ॥ जरतने सुभटे बलतर पहेर्यो । घोना कर्यो तईयार ॥ हथीयार जा-
 ल्यां हाथमां । दीसंता सबल अजूर ॥ स० ॥ अ० ॥ १३ ॥ युद्धनो आरंभ हमणां थाशे । बोले
 वारंवार ॥ राजपुरुष लश्कतरणा । वार्ता करे तिणवार ॥ स० ॥ अ० ॥ १४ ॥ संग्रामशूरा वीरा ति-
 हांकणे । चक्री आणायें ताम ॥ सज्ज थया रणकाजमां । उतसाह धरी अजिराम ॥ स० ॥ अ० ॥
 ॥ १५ ॥ सिंहमुखा बली गरुमुखा । जिहां गजमुखा बली कोय ॥ बहुमुखा घोटक तिहां भला ।

भरतने सैन्यें जोय ॥ सण ॥ अण ॥ १६ ॥ मद झरता मयगल शणगार्या । नाद करे बहुं जंत ॥
मानुं चालंता पहारु ठे । चक्रीदलने शोचंत ॥ सण ॥ अण ॥ १७ ॥ हाथीन, शुंडादंरुमांहे । केणे
राख्यां जालां त्यांहिं ॥ लोहमोगर पण केई नटें । सेनामां राखे उठांहिं ॥ सण ॥ अण ॥ १८ ॥
खेंची लगाम घोराने राखे । केई सुचट तिणवार ॥ इणीपरें जरतराजातणुं । चाल्युं कटक ते झू-
फार ॥ सण ॥ अण ॥ १९ ॥ जरतवाहुवल दोय स्वामिनां । कटक चाल्यां श्रीकार ॥ हवे अधिकार
आगल कहुं । सुणजो तमें नरनार ॥ सण ॥ अण ॥ २० ॥ पंचम खंडमांहे अग्यारमी । ए कही सु-
दर ढाल ॥ उवझाय दर्शन इम वदे । श्रोताने मंगलमाल ॥ सण ॥ अण ॥ २१ ॥

॥ डुहा ॥ श्रीवाहुवल राजवी । नाई धोइ पवित्त ॥ श्रीजिनवरने पूजवा । चैत्यें गयो एक-
चित्त ॥ १ ॥ प्रतिमा ऋपज जिणंदनी । सुगंधजलें नवराव ॥ जिनमोच्छवें जिम इंदलो । तिम करे
नृप बहु जाव ॥ २ ॥ गंधकपाय वस्त्रें करी । लूही जिननुं देह ॥ प्रतिमा पूजी चंदनें । नरपतियें
बहुनेह ॥ ३ ॥ फूलमाल जिनकंठमां । पहेरावी श्रीकार ॥ धूपें धूपी जिणंदने । वाहुवलियें ति-

एवार ॥ ४ ॥ उतरासंग रायें करी । प्रणमी जिनना पाय ॥ कर जोमी जिनआगलें । स्तवना करे
मन जाय ॥ ५ ॥ निज मूरखता अवगणी । हुं स्तवुं तुजने सार ॥ जे माटे तुज सेव ते । मुज प्रेरे
मनोहार ॥ ६ ॥ ढाल ॥ १२ मी ॥ नंदसलूणा नंदनारेखो ॥ ए देशी ॥ श्रीआदिनाथ परमेसरु-
खो । कांइं तुं जिनराज अलवेसरुखो ॥ जयवंता तुमो देवतारेखो । चार निकायसुर सेवतारेखो
॥ १ ॥ वज्रपंजरसम ताहरुंखो । कांइं नाम हरे भय माहरुंखो ॥ तुज चरणंबुज जोवतारेखो ।
तस दिन जाये सोहावतारेखो ॥ २ ॥ धन्य धन्य ते नरने गणेरखो । तुज नाम लेतां जाए जव जे-
तणेरखो ॥ घोर संसारना दुखमारेखो । ते वारो अमारां अनिठमारेखो ॥ ३ ॥ जवदावानलथी
वीहतारेखो । तुज शरणुं करे भवि ईहतारेखो ॥ जे नीरखे जिनरायनेरेखो । ते पामे शिवसुख धा-
यनेरेखो ॥ ४ ॥ तुज देशनावाणीजलें करीरेखो । नाह्या ते नवि लागे मलेरेखो ॥ कर्ममेल सहू जाए
टलीरेखो । जेहने तुज सेवा सारी मलीरेखो ॥ ५ ॥ जय जिनराज कृपानिधिरेखो । तुम नामे अष्ट
महासिधिरेखो ॥ विभाव पर्याय वारतारेखो । कांइं स्वरूप धरम आचरतारेखो ॥ ६ ॥ आलंबन

તાહરું ધરેરેલો । તે તો સંસારલાહે નવી ગરેરેલો ॥ વજ્ર નવિ શ્રેદે તેહનેરેલો । અધિપતી તું ઠે
 જેહનેરેલો ॥ ૭ ॥ પરમ પુનીત જિનરાયજીરેલો । તુમેં હિતકારક જગતાયજીરેલો ॥ શરણાગત વ-
 વ્ચલ વિચુરેલો । કેવલજ્ઞાનમયી પ્રચુરેલો ॥ ૮ ॥ ઇળી રીતેં સ્તવના કરીરેલો । નમી જિનને ચિ-
 ત્તમાહિં ધરીરેલો ॥ દેવગૃહથી નીકલ્યોરેલો । વાહુવલ જોજનગૃહમાં મલ્યોરેલો ॥ ૯ ॥ જોજન ક-
 રી હવે રાયજીરેલો । વજ્રસન્નાહ પહેરે રાયજીરેલો ॥ હેમ માણિક રતનેં જડબુંરેલો । एतो विजय-
 સિરી કરવા ઘડબુંરેલો ॥ ૧૦ ॥ તે વલ્લભરેં કરી શોજતોરેલો । ए तो दिनकरतेजने थोजतोरेलो ॥
 માથે સીલમ ટોપ ધારીભરેલો । ए तो जय करवा अवारीभरेलो ॥ ૧૧ ॥ લોહનારાંચે પૂરીયારેલો ।
 પીઠે તૂળીર વાંધ્યા રિપુ ચીરીયારે ॥ वाम चुजे धनुष ग्रहोरेलो । युद्ध करवा नृप जाये बहोरेलो
 ॥ ૧૨ ॥ કુલનધૂ આસીસ હમ દીધેરેલો । તુમેં જય કરજો રણમાં જડેરેલો ॥ स्वगोजजरती वदे
 તદારેલો । तमो जीवजो घणा दिन-मुदारेलो ॥ ૧૩ ॥ સમૃદ્ધિવંત દિનદિન હજોરેલો । માગધજન
 વદે તું ધજોરેલો ॥ मोटे गयेदे चढ्या नरपतिरेलो । तेजे जीत्यों जेणे दिनपतिरेलो ॥ ૧૪ ॥ સુત-

परिवारें परवयोरैलो । बहु रयण आभूषणें अलंकयोरैलो ॥ तृणतुल्य विश्वने जाणतोरैलो । कांइ
 मनमां आणंद आणतोरैलो ॥ १५ ॥ सोमजसा नीले हयैरेलो । नृप आगल चलयो खमतिथैरेलो ॥
 रोकै रिपुसमूहनेरेलो । जिम रवि तेजव्यूहनेरेलो ॥ १६ ॥ दुखे देखाये जमपरेरेलो । महाजसा नामें
 कुंअर खरेरेलो ॥ सिंहनामें घोडे चढ्योरैलो । बहु पाखर रयणें जढ्योरैलो ॥ १७ ॥ बाहुबलनी
 आगलेरेलो । सिंहस्थ कुमार वेगें नलेरेलो ॥ रथ ऊपर वेसी करीरेलो । जाए रणकरण मति धरी-
 रेलो ॥ १८ ॥ सिंहकरण नृपनंदनोरैलो । रणमां रिपूने निकंदनोरैलो ॥ कालदाढा रथें चढ्योरैलो ।
 जे जय करवानी बुद्धे चढ्यो रेलो ॥ १९ ॥ रक्त सुरंग आरोहीउरेलो । सिंहविक्रम चित्त उमाहीउ-
 रेलो ॥ शत्रुने डुरजेयठे रेलो । बलवंत जगे जस मेघ ठेरेलो ॥ २० ॥ नृप अंगज सिंहसेनजीरेलो ।
 कात्तागैल रथ चढे चेनजी रेलो ॥ सर्वथकी आगल चढ्योरैलो । फोजमांहें जइने मलयोरैलो ॥ २१ ॥
 इत्यादिक रीतें करीरेलो । नाना बाहन असवारी धरीरेलो ॥ सनऊचक्र निज सेनथीरेलो । बाहुबल
 चढ्यो वेगथीरेलो ॥ २२ ॥ पंचम खंडे वारमीरेलो । भणी ए ढाल साकरसमीरेलो ॥ उवजाय दर्श-

नसिंधुएरेलो । निसुणी श्रोता सवि बंधुएरेलो ॥ २३ ॥

॥ दुहा ॥ चरतेसर निज सुतचणी । इणीपरें कहे वचन ॥ सेन सकल लेई करी । जाउं तमें इकमन्न ॥ १ ॥ हुं पण श्रीजिनरायनी । सेवा करीने ऊट ॥ जिनवर चित्त धरतोथको । वेगें आबुं तत ॥ २ ॥ श्रीन्नरत महीपालजी । श्रीजिनमंदिर जाय ॥ मानुं शुभ लक्ष्मीतणो । जंमार गृह कहैवाय ॥ ३ ॥ प्रतिमा श्रीआदिनाथनी । तीर्थजलें अभिषेक ॥ चक्रीयें कीधो जलो । महा-बुद्धि गुणठेक ॥ ४ ॥ देवदूष्य वस्त्रें करी । लूही जिननुं अंग ॥ गोशीर्ष चंदनवती । पूजा रचे नृप चंग ॥ ५ ॥ कमलपूजा जिनरायनी । विरचे चक्री अमंद ॥ प्रतिमा आगल धूपने । ऊखेवे आणंद ॥ ६ ॥ आदिनाथ बंदी करी । कर जोमीने त्याहिं ॥ स्तवना करे चक्री तदा । बहु चकें उठाहिं ॥ ७ ॥ ढाल ॥ १३ ॥ मी ॥ काने मुद्रा सिर जटा । जोगी जंगलमें रहे ॥ अवे सुन नर-पति लाल । आशा किनकी नहु करे ॥ भज भोलेनाथकुंवे । सूका टुका मांगिके ॥ अ० ॥ लेट रहें उर नहुं लरें ॥ ए देशी ॥ चक्री आदीसरआंगें । सुणो मेरे अरिहंत लाल ॥ स्तवना करुं तुम-

तणी । भजुं जिनरायकुंवे ॥ मात पिता जिन धन्य ते माने ॥ सु० ॥ तोतली वाणी बालकतणी
॥ ज० ॥ १ ॥ हे स्वामी तुज आश्रित जंतु ॥ सु० ॥ भारेकरमी पण सीऊसे ॥ भ० ॥ सिद्धरस-
संयोगे लोडुं ॥ सु० ॥ हेम थाये कारज थडो ॥ ज० ॥ २ ॥ तुजप्रतें ध्याता ने स्तवता ॥ सु० ॥
पूजा करता जे जना ॥ ज० ॥ धन्य अवतार ठे तेहनो ॥ सु० ॥ जे जन ध्याये एकमना ॥ ज० ॥
॥ ३ ॥ पृथिवीमां विरहता स्वामिनी ॥ सु० ॥ जे पगरेणु होय ॥ ज० ॥ महामंतंगजपणुं पामती
॥ सु० ॥ उनमूढे जवतरु जोय ॥ ज० ॥ ४ ॥ मोहे करी अंधित सवि नरने ॥ सु० ॥ विवेकलो-
चन तुं आपतो ॥ ज० ॥ अनादिकालनी जमता जागत ॥ सु० ॥ निज स्वरूपपदें थापतो ॥ ज० ॥
॥ ५ ॥ तुज पद अंबुज जमर नरने ॥ सु० ॥ न होये शिवपद वेगळुं ॥ ज० ॥ तुज देशना अमृ-
तपानें करी ॥ सु० ॥ जवपाश दुख जाए टल्युं ॥ ज० ॥ ६ ॥ श्रीआदिनाथने प्रणमी चक्री ॥ सु० ॥
ए जाचुं तुमकर्नें ॥ भ० ॥ जवोभव मुजने ताहरी ॥ सु० ॥ सेवा होजो शुभमनें ॥ ज० ॥ ७ ॥
प्रथम जिणंदने इम शुणी ॥ सु० ॥ प्रणमी जिनवरना पाय ॥ भ० ॥ देवगृह्णी निकल्यो ततखिण

॥ सु० ॥ श्रीचरतनामा महाराय ॥ ज० ॥ ७ ॥ वखतर पहेथुं वज्ररतननुं ॥ सु० मेरे चेतन ला-
ल । शोजतो चक्री सार ॥ चढ्यो रणकाजकुंवे ॥ ए आंकणी ॥ शिरपर टोप पहेयो रयणनो ॥ सु० ॥
चक्रीये मनोहार ॥ च० ॥ ए ॥ जयपराजय नामें दोय जाथा ॥ सु० ॥ लोहनाराचें पूर्ण ॥ च० ॥
लण लोकने दंफवाकजें ॥ सु० ॥ धनुष धरे ते पूर्ण ॥ च० ॥ दैत्य दावानल खज हाथें ॥ सु० ॥
चक्री ग्रहे तिणवार ॥ च० ॥ बीजां पण आयुध निज करथी ॥ सु० ॥ फरसे चक्री मनोहार ॥ च० ॥
॥ ११ ॥ सुरगिरिनामें गजनी ऊपर ॥ सु० ॥ चढीयो नृप सुखकार ॥ च० ॥ पवनजय रथमां आ-
रोह्यो ॥ सु० ॥ सुपेण सेनानी श्रीकार ॥ च० ॥ १२ ॥ लघु जाई सेनानीनो ॥ सु० ॥ नामें गरु-
कुमार ॥ च० ॥ ते पण जयरथें आरोहीज ॥ सु० ॥ वक्रो ठे तिहां जुझार ॥ च० ॥ १३ ॥ सुपेण
सेनानी पोताना करमां ॥ सु० ॥ कालानल खज ग्रह्युं ॥ च० ॥ अग्निमुख जालांप्रते ग्रही ॥ सु० ॥
बीज उद्योत उपम लह्युं ॥ च० ॥ १४ ॥ सवा क्रोर चक्रीनंदन ॥ सु० ॥ मोटा पराक्रमधार ॥ च० ॥
ते पण सहू तैयार थई ॥ सु० ॥ आव्या ठे श्रीकार ॥ च० ॥ १५ ॥ श्रीसूर्यजसा तेहमां मोटो

॥ सु० ॥ त्रिशुवननो जीतनार ॥ च० ॥ वैरी जननें दिव्य आयुधें करी ॥ सु० ॥ आकरो करे प्र-
हार ॥ च० ॥ १६ ॥ सूर्यहास खरुग निज हाथें ॥ सु० ॥ इंद्रधनुष ग्रहे हस्त ॥ च० ॥ सुरसंमोह
बखतर पहेरीयुं ॥ सु० ॥ सूर्ययशा प्रशस्त ॥ च० ॥ १७ ॥ सूर्यजसा नीलें घोडे चढ्यो ॥ सु० ॥
समरांगणमां सूर ॥ च० ॥ देवजसा नामें बीजो वेढो ॥ सु० ॥ दीसंतो महाक्रूर ॥ च० ॥ १८ ॥
देवें पण नवि जीताए तेहनें ॥ सु० ॥ संग्रामकरियामांहिं ॥ च० ॥ श्वेत अश्वरथें आरोह्यो ॥ सु० ॥
महात्रयवंत जगांहिं ॥ च० ॥ १९ ॥ बीजो कुमर रणे सूर ठे ॥ सु० ॥ गरुड वाहन धरंत ॥ च० ॥
विकट नामा बलतरने धरतो ॥ सु० ॥ रणकाज मोटा करंत ॥ च० ॥ २० ॥ चक्रीनो पुत्र सुजसा
नामें ॥ सु० ॥ जोरावर कहेवाय ॥ च० ॥ दुर्जय नामा रथमां वेगो ॥ सु० ॥ युद्धने काथें आय
॥ च० ॥ २१ ॥ ऋघनाद नामा नृप कुंअर ॥ सु० ॥ नाद करंतो जोर ॥ च० ॥ निज हाथें धनुषने
ग्रही ॥ सु० ॥ आव्यो रणने ठोर ॥ च० ॥ २२ ॥ कालमेघ वाणने वरसतो ॥ सु० ॥ रथें चढी
आवंत ॥ च० ॥ कावेर घोरें महाकाल पुत्र ॥ सु० ॥ रणमां ईहा पावंत ॥ च० ॥ २३ ॥ वैरिंसिंह

काले घोडे ॥ सु० ॥ चक्रीनो ते नंद ॥ च० ॥ पांच अक्षोहिणीनो जेता ॥ सु० ॥ रणमां आवे
अमंद ॥ च० ॥ १४ ॥ वीरमानी वीरसेन कुंअर ॥ सु० ॥ नीलें हयें अयो असवार ॥ च० ॥ हाथें
गदा जाली आव्यो ॥ सु० ॥ समरभणी सुखकार ॥ च० ॥ १५ ॥ इत्यादिक चक्रीना पुढ ॥ सु० ॥
बलवंत बहु राजान ॥ च० ॥ विविध जातिनां वाहने बेसी ॥ सु० ॥ सहु आव्या इक ध्यान ॥ च०
॥ १६ ॥ सैन्यना मुख आगल चाले ॥ सु० ॥ सुपेण सेनानाथ ॥ च० ॥ जट क्रोमोगमें परवरीजे
॥ सु० ॥ कटक चले तल साथ ॥ च० ॥ १७ ॥ इणीरीतें श्रीभरतचक्री ॥ च० ॥ चाढ्यो लेई परि-
वार ॥ च० ॥ आदिजिणंदने चित्तमां धरतो ॥ सु० ॥ जय करवा श्रीकार ॥ च० ॥ १८ ॥ पंचम
खंडे तेरमी ढाले ॥ सु० ॥ एह कळो अधिकार ॥ च० ॥ जवळाय दर्शनसागरें ल्हो ॥ सु० ॥ च-
रित्रतणें अनुसार ॥ च० ॥ १९ ॥

॥ डुहा ॥ जरत वाहुवल राजवी । मागधने ये दान ॥ निज निज सैन्यने देखता । रणका-
में सावधान ॥ १ ॥ बाणप्रतें धरताथका । जिम राजहंस मृणाल ॥ रणवार्ता करताथका । चालं-

ता लजमाल ॥ १ ॥ उवाह मन धरताथका । महावल्लवंत दोय ॥ निज निज सैन्ये आवीया । भ
रत बाहुवल सोय ॥ ३ ॥ ढाल ॥ १४ मी ॥ गोकुल गामने गोंदरे ॥ ए देशी ॥ जगत अने वा-
हुवलीरे । शोभे निज सेना मजार ॥ सुण प्यारारे ॥ जिम जंबूझीपमांहें रह्योरे । मेरुगिरि लपम
धार ॥ सु० ॥ ज० ॥ १ ॥ ए आंकणी ॥ दोय सेनमां तिणसमेरे । मांहिं रही भूमि देखाय ॥ सु० ॥
जिम महाविदेहनी भूमिकारे । निपधनीलगिरिमां जोवाय ॥ सु० ॥ ज० ॥ २ ॥ दोयनुं सैन्य पंग-
ती थईरे । वाटें चाढ्युं जाय ॥ सु० ॥ जिम कलपांत समयविपेरे । पूर्वापर वारिधि आय ॥ सु० ॥
॥ ज० ॥ ३ ॥ चालती दोय सेननारे । पगधातें करी त्यांहिं ॥ सु० ॥ शेषनागनी फणावलीरे । धि-
र पण कांपे ठे ज्यांहिं ॥ सु० ॥ भ० ॥ ४ ॥ सुन्नटवलें करी रीजीयारे । गिरि पण कंपे जत्थ ॥ सु० ॥
मानुं माथुं धुणावतारे । लपमा छे कवि तत्थ ॥ सु० ॥ ज० ॥ ५ ॥ बाहुवलना सेनमारे । विद्या-
धर अनिलवेग ॥ सु० ॥ बहु परिवारें परवयोरि । अतुली बल सुतेग ॥ सु० ॥ ज० ॥ ६ ॥ रातना-
रि विद्याधरुरे । लाख नार लोहगदाधार ॥ सु० ॥ निज हाथमांहें भमाडतोरे । बाहुवलसेनमजार

॥ सु० ॥ ज० ॥ ७ ॥ लोहगदाप्रतें देखीनेरे । मातंग कांकरा थाय ॥ सु० ॥ तीडपरें हय आचरेरे ।
 रथ ते माळासम थाय ॥ सु० ॥ भ० ॥ ८ ॥ माहेंद्रचूक विद्याधरुहे । भरतनी सेनामजार ॥ सु० ॥
 हाथें मोगर जमाफतोरे । कोपातुर जयकार ॥ सु० ॥ भ० ॥ ९ ॥ सुगति नामें विद्यापतिरे । वैता-
 ल्य दक्षिणश्रेणिस्वाम ॥ सु० ॥ पायक अश्व रथ गयतणोरे । बीस कोडी अभिराम ॥ सु० ॥ ज० ॥
 ॥ १० ॥ प्रत्येकें प्रत्येकें जाणजोरे । संख्या एह ठे तास ॥ सु० ॥ ते पण जरतना सेनमारि । आवी
 मत्यो ठे उद्घास ॥ सु० ॥ भ० ॥ ११ ॥ इत्यादिक आरुंधरेरे । वेहु राजानां सैन्य ॥ सु० ॥ सम
 भूतल जोई करीरे । मुकाम कीधां अदैन्य ॥ सु० ॥ ज० ॥ १२ ॥ एकवीस भूमिजे भरतनेरे । र-
 हेवा सुंदर आवास ॥ सु० ॥ सूर्यजसादिक सुततणारे । अग्यार भूमिया खास ॥ सु० ॥ ज० ॥ १३ ॥
 मुकुटवरू राजातणारे । सप्तभूमिया सन्न, ॥ सु० ॥ अन्य सामंतने जाणीयेरे । त्रण भूमिया निठ-
 द्न ॥ सु० ॥ ज० ॥ १४ ॥ घोटकशाला तिम वलीरे । गजशाला मनोहार ॥ सु० ॥ ए सहू वार्धकी
 तिहां करेरे । रहेवानें सुखकार ॥ सु० ॥ ज० ॥ १५ ॥ अशन वसन सवि तिहांकणारे । मनगमती मले

वस्त ॥ सु० ॥ शकट लुंठ पोठी घणारे । नारवाहक प्रशस्त ॥ सु० ॥ जण ॥ १६ ॥ कोट रचाव्यो
चिहुं दिशेरे । बुरज कोसीसां सार ॥ सु० ॥ नाळोनी पंगतो तिहां धरीरे । अरिजन करती संहार
॥ सु० ॥ भ० ॥ १७ ॥ कांगरे कांगरे तिहां घणीरे । जंबूरा जंजाल ॥ सु० ॥ कोकवाण तिहां आ
पीयारे । हणवाने विकराल ॥ सु० ॥ जण ॥ १८ ॥ इत्यादिक विधि जाणजोरे । दीय सेनामझार
॥ सु० ॥ हवे आगल वात जे होशेरे । ते सुणजो नरनार ॥ सु० ॥ भ० ॥ १९ ॥ पंचम खंडे चो-
दमीरे । ए कही सुंदर ढाल ॥ सु० ॥ दर्शन कहे श्रोताघरेरे । होजो मंगलमाल ॥ सु० ॥ जण ॥ २० ॥

॥ दुहा सोरठी ॥ नरत नामा नरिंद । आदेश आपे सुतजणी ॥ सज्ज थाजु अमंद । चढत
करो हवे रणतणी ॥ १ ॥ पामी नृपनी आण । सेनानीने सुतें कहुं ॥ तुरत चढो केकाण । पंच
हथीयार धरी करी ॥ २ ॥ सुजट थया तइयार । सेनानीना वेणयी ॥ जला भला जूजार । मूठा-
ला मठरायता ॥ ३ ॥ योध जिस्या यमडूत । वाघा केसरीया कीया ॥ रढीयाला रजपूत । कर-
वाल धरी करी ॥ ४ ॥ शूरु करी रणभूमि । चार गाऊने अंतरें ॥ थंज थाप्यो रिपुधूमि । वचमां

तेणें लश्करें ॥ ५ ॥ थापी आझा चार । वे राजायें तिणसमें ॥ अस्त थाए रवि ज्यार । युद्ध नवि क-
 रतुं विहुं जणें ॥ ६ ॥ वरसे मेह जिणवार । रण नवि करवो सेनमां ॥ वीजी आझा धार । वीजी
 आदीसरतणी ॥ ७ ॥ चोथी धरमनी आण । वे सेनें लखुं नही ॥ दो राजा मन आण । व्यव-
 स्था एम थापता ॥ ८ ॥ हवे युद्धमंमाण । सूर्योदय वेलासमे ॥ थाए तेह वखाण । श्रोता सुणजो
 थिर चितें ॥ ९ ॥ ढाल ॥ १५ मी ॥ देशी कमखानी ॥ सैन्य वेहु नृपतण । झूजवा तिणममें । च-
 ढतरा तरत वाजां वजायां ॥ सुभट जट कटक चट महकी जेला थथा । वरवना वागिया वेग
 धाया ॥ सैन्य ॥ १ ॥ सीस सोंझरीया प्रवल मद पूरीया । भमर गुंजार भीपण कपोला ॥ शुंभ
 उल्लालता शत्रुदल पामता । हाथीया करत हाल कलोला ॥ सै० ॥ २ ॥ घंट वाजे गले एकठा स-
 वि मली । मेघ काली घटा जाणे दीसे ॥ ढलकती ढाल ने सीस चामर ढले । मत्त मातंग रहे
 जय्यां रीसे ॥ सै० ॥ ३ ॥ हालता चालता जाणे करी पर्वता । गुहिर गंजीर गर्जारव करना ॥ ज-
 रत बाहुवल रायना सैन्यमां । एहवा हस्ती मदवारि झरता ॥ सै० ॥ ४ ॥ देश काश्मीर कांवाज

वाहिकतणा । खेत्र खुरसाण सूधा खरंगा ॥ अवल उत्तरपथा पवन पाणीपथा । जलजला कधी
तेजी तुरंगा ॥ सै० ॥ ५ ॥ नीलना पीलना सबल कंजोचना । रातना रंगि कविला कीहाना ॥ की-
रझीया काढूआ धूसरा दूसरा । हांसला वंसिला भोगलाना ॥ सै० ॥ ६ ॥ शिर धरे आंकना वां-
हे पहेरे कनां । निज निज वचनना वोडवाडा ॥ एकथी एकला कटक आगल खडा । वांकना
वीर सूजट पाला ॥ सै० ॥ ७ ॥ सबल कंधाल मृगाल जीव शल्यसम । लोहना टोप आटोप धर-
ता ॥ पंच हथीयारथी पूरीया ते सहू । भीम आकारने तेह करता ॥ सै० ॥ ८ ॥ निज निज ना-
म नेजा धजा फरहरे । गुग्गुडे घोर नीसाण वाजां ॥ एहवा रथ बहु तिहांकणे आवीया । जरत
वाढूवल सेन जाजा ॥ सै० ॥ ९ ॥ सेनरी धूलि जनि गयणतले लागती । समुद्रजल ऊजल्यां ते-
हवेला ॥ शेष पण सलसल्या इंद्र पण खलहदया । त्रुटी गिरिश्रृंग थई गया जेला ॥ सै० ॥ १० ॥
हस्तिधर हस्तिसाथे लडे तिहांकणे । तुरंगथी तुरंगधर छुफ करता ॥ रथें आरोहीने रथीसाथे
बडे । सुभटसुं सुजट ते खन धरता ॥ सै० ॥ ११ ॥ राजकुंथर लडे राजवीसाथसुं । ठाकुरा ठाकुरें राहि

मंडे ॥ चाकरें चाकरा सचिव सचिवें बली । मुगलसुं मुगल लडे उर ठंडे ॥ सैण ॥ १२ ॥ जीलनी
जातिना जीलने ते हणे । एहवी नीति दोय सेन थापे ॥ वीरस पोपता जोई निज जोगता । ते
लडे एम तस कीर्ति व्यापे ॥ सैण ॥ १३ ॥ खेचरे खेचरा भूचरे भूचरा । झूता एम दोय सेन-
मांहे ॥ अमल आरोगता खेद नवि धारता । ऊफोफनि वाहता शस्त्र त्यांहि ॥ सैण ॥ १४ ॥ केई
तरवारथी केई कटारथी । केई बंधूकथी सुभट सूर ॥ वाणने वरसता पनुपने नाखता । युद्धना काजमां
वीर पूरा ॥ सैण ॥ १५ ॥ बाहुबलि रायना चरणने नमी करी । अनिल विद्याधर तेह आवे ॥ सुपेण से-
नानीने तेह एम उंचरे । मूजसुं तूज बल कांई न फावे ॥ सैण ॥ १६ ॥ बाण घन वरसता दोय जेला
थई । संचरे बकपरे धवल नेजा ॥ गाज दलसाज ऋतु आइ पाजसतणी । बीज जिम कुंत चमके
सतेजा ॥ सैण ॥ १७ ॥ कोप करी अरुण लोचन हुआं दोयना । आफले दोय जण मांहोमांहि ॥
अनिलना बलथकी सुपेण तेह उंसर्यो । हाहाकार शब्द थयो अतुल त्यांहि ॥ सैण ॥ १८ ॥ अ-
निल विद्याधरे हरिनाद त्यां कर्यो । तेहथी बाहुबल सुभट हरख्या ॥ आपणुं ओर ठे मझमें मा-

चता । द्वार ठे सुपेणनी तेणे परख्या ॥ सै० ॥ १ए ॥ क्रोध कठीन ते रातमां लोयणो । कालअन-
लसम खरुगधारी ॥ ततखिण दोमीउं सुपेण हवे वेगथी । दुशमन जीतीशुं वेग मारी ॥ सै० ॥
॥ २० ॥ सुजट लोकें तदा देखी चित चिंतव्युं । विश्वने एह संहारकारी ॥ गिरितणो ठेदक भू-
मिविदारक । न जाणीयें केहने एह प्रहारी ॥ सै० ॥ २१ ॥ बाहुवल अंगजो सिंहस्थ कुंअरु । वा-
युवेग ह्यरथें तेह चढीयो ॥ सुपेणने रोकीयो दोरुवा नवि दीउं । सुपेणसुं जोरथी तेह चढीयो
॥ सै० ॥ २२ ॥ संग्रामसूर वरवीर दोय सेनना । समरमां जईयने तेह पत्नीया ॥ गुणीयणें राग
सिंधु बजाया तिहां । जुजवा मांहोंमांहें अफीया ॥ सै० ॥ २३ ॥ हाक करी ताकीने माकमांहें
ग्रहे । झटपट वाहीने वांक फेरे ॥ ताणीने वाण नाखे अरिप्राण ले । धसमसी शत्रुने घाली घेरे
॥ सै० ॥ २४ ॥ धरुवडे धरणी ने नाखि पण गरुगडे । अडवडे युद्धमां जोध फरता ॥ खरुखडे
ढालने अरिधरु रडवडे । जरुपडे कुंतनी आगि खिरता ॥ सै० ॥ २५ ॥ धमधमे धीम तिहां का-
यरा कमकमे । चमचमे घा वहे रक्तधारा ॥ सुजट रणभूमिमां निकट थड आफले । विकट जट

प्रकट आवे आटारा ॥ सै० ॥ २६ ॥ देखी महाघोर रणप्रतें केई भट । कायरा त्रास पाम्याज दी-
 गा ॥ महा घातनां घारवें दूमणा ते हुआ । युद्धमां तो रखा होइ धीरा ॥ सै० ॥ २७ ॥ सिंहस्थ
 सिंहकरण बाहुवलितणा । भेधनाद सिंहनाद चक्रीपूता ॥ मांहोंमांहें कुशता चार ए आकरा । त्रि-
 चुवन दोभता रणविगूता ॥ सै० ॥ २८ ॥ शब्दबंधु अने वीरबंधु बली । महाबाहुने सुबाहु नामें
 ॥ धूपघट धूमकेतु जयवीर महाजय । बालूक बिलोक गुणधामें ॥ सै० ॥ २९ ॥ कामभोज चंद्रक
 चक्रिबाहुवलितणा । युद्धमां सवि लड्या तेह वीरा ॥ झूझनी होंस नवि रही तेहनें । बलबंत तेज-
 बंत अधिक धीरा ॥ सै० ॥ ३० ॥ मनुष्यसंहार यथा तिहां अतिघणा । हाथीआ चोरुला बहुल
 मूआ ॥ लोहीना खाल बह्या बहु तिहांकणें । । शोक संताप नर खीण हूआ ॥ सै० ॥ ३१ ॥ चार
 वरस एम युद्ध करतां अयां । पण नवि जीतीया तेह कोइ ॥ हारी दोय सेननी ते पण नवि अई ।
 फोकट मामलो एम होई ॥ सै० ॥ ३२ ॥ हानि एम एम देखीने सुधर्म इंद्र ते । चमरेंद्र आवीया
 तेण ठामें ॥ जरत बाहुवल दोयने चारवा । लोकने राखवा एह कामें ॥ सै० ॥ ३३ ॥ पनरमी ढाल

ए खंरु पंचमतणी । जाति कमखातणी कही ए देशी ॥ उवझाय वर श्रीयदर्शनसागरें । जविक
जन सांजळो शुद्ध लेखी ॥ सै० ॥ ३४ ॥

॥ दुहा ॥ श्रीसौधर्मा इंद्रजी । तिम वली श्रीचमरेंद्र ॥ दोय आवीने इम कहे । सांजल वचन
नरिंद ॥ १ ॥ युद्धारंज शुं मांमीउ । लोकोने दुखदाय ॥ ऋषजदेवपरें पालवी । एह प्रजा महा-
राय ॥ २ ॥ तेमाटे दोय सेनना । सुजटने वारो गाढ ॥ सवि जनने सुखीया करो । वेगें निवारो
राढ ॥ ३ ॥ जरत बाहुबलें इंद्रनां । वचन मान्यां श्रीकार ॥ लमार्ई करता सुजटने । तेणें वार्या
रणवार ॥ ४ ॥ दोय इंद्रें दोय भूपने । समजावी तिणवार ॥ पंच युद्धनी थापना । विरची तस
हितकार ॥ ५ ॥ दृष्टियुद्ध १ ने वचनयुद्ध २ । बाहुयुद्ध ३ मुष्टियुद्ध ४ ॥ दंमयुद्ध ५ पंचम कहुं । ए
नाम कर्णो विबुद्ध ॥ ६ ॥ पांचे युद्धनी वर्णना । सांजलजो नरनार ॥ विस्तारीने वर्णवुं । चरित्रत-
णे अनुसार ॥ ७ ॥ ढाल ॥ १६ मी ॥ तुमें पितांवर पहेर्याजी । मुखने मरकलडे ॥ ए देशी ॥ कुं-
जरथी दोय जार्ईजी । उतर्या तिहांकणें ॥ फूफ करवानें सज थाएजी । पेठा समरांगणें ॥ १ ॥ वे

पण महावल्लभ धरताजी ॥ उत्त० ॥ लीलायें पगलां भरताजी ॥ पेठा० ॥ दृष्टियुद्धं लक्ष्मं एहं तु
जी ॥ उ० ॥ करी प्रतिज्ञा निरवहेवीजी ॥ पे० ॥ १ ॥ उभा रहो अनिमिप नयणाजी ॥ उ० ॥
शक्र चमरेंद्र कहे इम वयणाजी ॥ पे० ॥ मुख सनमुख दोय राजाजी ॥ उ० ॥ जोता ठे अधिक
दिवाजाजी ॥ पे० ॥ ३ ॥ घणी वार ते दोय रायजी ॥ उ० ॥ निश्चल लोचनता थायजी ॥ पे० ॥
मानुं जोगी ध्यान स्वरूपेंजी ॥ उ० ॥ निश्चल लोयणें उपेजी ॥ पे० ॥ ४ ॥ श्रीभरत राजानां नेण-
जी ॥ उ० ॥ मीचाणा जुए सेनजी ॥ पे० ॥ आंखे आंसुधारा वहेजी ॥ उ० ॥ चक्री निज दित-
मां दहेजी ॥ पे० ॥ ५ ॥ माथुं धूणता तिण वेला देवजी ॥ उ० ॥ मुखेथी एस कहेवजी ॥ पे० ॥
ह्यायें भरत बाहुवल जीत्योजी ॥ उ० ॥ बाहुवलनो जस वत्योंजी ॥ पे० ॥ ६ ॥ बाहुवलशिरे फू-
लनी वूवीजी ॥ उ० ॥ देवता करे मन संतूजी ॥ पे० ॥ बाहुवलिनो विजय थातेजी ॥ उ० ॥
वीर सोमप्रभा गुण गातेजी ॥ पे० ॥ ७ ॥ हरलकोलाहल थावेजी ॥ उ० ॥ जीतनां वाजां वजावे-
जी ॥ पे० ॥ कीर्तिनाटकणी नृत्य करतीजी ॥ उ० ॥ बाहुवलनी चिहुंदिशें फरतीजी ॥ पे० ॥ ८ ॥

जरनरायना लश्करलोकजी ॥ उ० ॥ मंद तेज हुआ पाम्या शोकजी ॥ पे० ॥ चिंतातुर सेना आवेजी ॥ उ० ॥ असाता बहुली पावेजी ॥ पे० ॥ ए ॥ प्रमोद विपादने धारीजी ॥ उ० ॥ दोय राजानी सेनामजारीजी ॥ पे० ॥ दृष्टियुद्धनो अधिकारजी ॥ उ० ॥ बखाण्यो चरित अनुसारजी ॥ पे० ॥ १० ॥ सोलमी ढाल पंचम खंडेजी ॥ उ० ॥ बाहुबल तेज प्रचंडेजी ॥ पे० ॥ उवझाय दर्शननी बाणीजी ॥ उ० ॥ श्रोताजने भावें निसुणीजी ॥ पे० ॥ ११ ॥

॥ दुहा ॥ श्रीचरत महीपालने । बाहुबल जंपे एम ॥ वचनयुद्ध हवे तमें करो । मुज साथे मन प्रेम ॥ १ ॥ जिम पग फरस्यो अहि हुए । तिम रीस धरे नरिंद ॥ निज उत्कर्षने राखवा । हा जाली सुखकंद ॥ २ ॥ ढाल ॥ १७ मी ॥ सुण बहेनी पिऊनो परदेशी । आज के काल चले-सीरे ॥ ए देशी ॥ श्रीचरत चक्री हवे तिहांकणें । वचनयुद्धने करतोरें ॥ ईशानवृषपरे नादने धरतो । ऐरावण गजरव अनुसरतोरें ॥ सांजल प्राणी बात रसाली । पुण्ये आशे खुशालीरे ॥ १ ॥ ए आंकणी ॥ रणईदक देवविमानने पागतो । नादें करी कंपावेरे ॥ ग्रह नक्षत्र नारा पण कंपे ।

कुलगिरिने मोलाविरे ॥ सां० ॥ २ ॥ समकालें जलधिजल उठले । जगतनो नाद एहवोरे ॥ पृथि-
वी हालकलोल करावी । दुर्धर लागें कहेवोरे ॥ सां० ॥ ३ ॥ राशिप्रतें बलद नवि गणता । कुबु-
द्धिगुरुआणारे ॥ अंकुशप्रतें नवि गणता हाथी । शुभ वचन जिम पिशुणारे ॥ सां० ॥ ४ ॥ हय
लगाम नवि जाणें तीहां । नवि वेसर कशघातरे ॥ त्रास पाम्या भरतने नादे । नवि रह्या केई थि-
रवातरे ॥ सां० ॥ ५ ॥ अति जैरव बाहुबलियें कीधो । सिंहनाद तिणवेळारे ॥ तिण नादें गरुड
पण पमीउ । जाणी पंखोरवहेळारे ॥ सां० ॥ ६ ॥ उरग पण पाताले पेठा । मंथाचल नमनोलरे ॥
सघला सागर नाद सुणेंतां । यया हालकलोलरे ॥ सां० ॥ ७ ॥ बाहुबलनादें करी गिरिवर ते ।
अवनीपीठें पडोयारे ॥ देवना विमानने तिहांकिण । कंपनना दुख नमीयारे ॥ सां० ॥ ८ ॥ बधतो
बधतो बाहुबलनाद । तिहांकणें थावे जोरे ॥ फरीथी भरतें पण हरिनाद । कीधो अतिही निगो-
ररे ॥ सां० ॥ ९ ॥ जगतनादे वैमानिक देवनी । वनिता त्रासने पामेरे ॥ जिम सिंह देखी मृग-
ली नाशे । त्रय पामी उदामेरे ॥ सां० ॥ १० ॥ इम अनुक्रमें भरत बाहुबल । वचनयुक्त करतारे ॥

अनुक्रमें चक्रीनो नाद तिहां । घटतो गयो दुख धरतारि ॥ सां० ॥ ११ ॥ बधतो ह्वो बाहुबलनो
 नाद । जिम सरितानो प्रवाहरे ॥ जिम सज्जननी मिलता बधती । तिम नाद बध्यो अवाहरे
 ॥ सां० ॥ १२ ॥ जरतने बाहुबलीयें जीत्यो । जरत हायों दुख दीगरे ॥ देवें फूलनी वृष्टि कीधी
 । लवूनो जस थयो मीगरे ॥ सां० ॥ १३ ॥ पंचम खंरें ढाल सतरमी । एह कही श्रीकाररे ॥ पा-
 ठक दर्शनसागर कहे जवि । पुण्यथी जयजयकाररे ॥ सां० ॥ १४ ॥

॥ दुहा ॥ श्रीजरतप्रतें बाहुबली । जंपे एहवी बाच ॥ बाहुयुद्ध हवे कीजीएं । ख्याति रा-
 खी निज साच ॥ १ ॥ जरतनृपें पण मानीउं । तास नचन अचिराम ॥ बाहुयुद्ध करवाजणी । स-
 ज्जा थया उद्दाम ॥ २ ॥ ढाल ॥ १० मी ॥ काली पीली वादली । राजिंद झरमर वरसे मेह ॥ ए
 देशी ॥ दोय जणा हवे तिहांकणे । साजन महामद्वपरें जेह ॥ मांहोमांहें बाहु अथकावता : साज-
 न गजदंतूसलपरें तेह ॥ तुमें जोजोरे भवि लमाइ बाहुयुद्धतणी नीतिशुद्ध ॥ १ ॥ ए आंकणी ॥
 खिणमां जेला बहु मीले । साजन खिणमां पामे वियोग ॥ खिणमां ऊठी वेग होवे । साजन

खिणमां पडे भूजोग ॥ तु० ॥ २ ॥ बली स्नेहादिकें करी । साजन दोय जन अंगोअंग ॥ भीरुता
भीडता निज बाहूने । साजन मलता होवे वेहु चंग ॥ तु० ॥ ३ ॥ कणमां हेवत कणमां ऊपर ।
साजन युद्धवशें इम थाय ॥ जिम करसवशें प्राणीउ । साजन अध ऊपरें जाय ॥ तु० ॥ ४ ॥ मोटा
अहिपरें ते वेहु । मांहोंमांहें बंधविइन ॥ करता ठे रणभूमिमांहें । साजन बूटा थाए सावधान ॥ तु० ॥
॥ ५ ॥ वारंवार भूमि लोटवे । साजन धूले खरडे देह ॥ ते वेहूना भारने । साजन अणसहती
भूमि तेह ॥ तु० ॥ ६ ॥ क्रोधातुर बाहूबली । साजन एक करें चक्रीने लेय ॥ आकाशें ऊठालीउ ।
साजन जिम गज शरभ ग्रहेय ॥ तु० ॥ ७ ॥ तिण वेला दोय सेनमां । साजन हाकारो बहु थाय
॥ केहनें दुख नवि ऊपजे । साजन मोटाने दुख उपजाय ॥ तु० ॥ ८ ॥ बाहुबल दिलमां चितवे ।
साजन धिग जीव ए बल मूज ॥ ए कार्यना ऊवेखक । साजन धिग पम्नो मंत्रीरे तूज ॥ तु० ॥ ९ ॥
रखे जो मोटो जाइ । साजन भोंयें पडे इणवार ॥ तो माहरो अपजश होशे । साजन आकरो अ-
तिदुखकार ॥ तु० ॥ १० ॥ गगनथी पम्नतां हुं धरं । साजन बाहुबलें चितव्युं जाम ॥ जरतनी हेठे

चुजा धरी । साजन बाहुबलें तिण गम ॥ तु० ॥ ११ ॥ ऊरध बाहु जतीपरें । साजन खिण बाहुव-
 लि त्यांहि ॥ ऊभो रह्यो वाटो जुए । साजन कंडुकपरें ग्रह्यो वांहि ॥ तु० ॥ १२ ॥ जरतनें पम्वाथी
 ऊपनो । साजन सविपाद बळी मोद ॥ दोय सेनामां पीरतां । साजन उत्सर्ग अपवादनो नोद
 ॥ तु० ॥ १३ ॥ जाई राखणथी ऊपनो । साजन बाहुवबलिनो विवेक ॥ विद्या शील गुणें करी ।
 साजन लोक बखाणें ठेक ॥ तु० ॥ १४ ॥ बाहुबलने मस्तकें । साजन देवें कुसुमवृष्टि कींध ॥ जी-
 त्यो बाहुबल हारीउ । साजन जरत कहे विवूध ॥ तु० ॥ १५ ॥ पंचम खंडे अढारमी । साजन
 ढाल कही ए सार ॥ उवजाय दर्शन लहे भवि । साजन सुणतां हरख अपार ॥ तु० ॥ १६ ॥

॥ दुहा ॥ ते बिलखाणो कोपथी । श्रीजरत महीराय ॥ धूमजालें करी बहि जिम । तसपरें
 उपम थाय ॥ १ ॥ लाजें नमतुं मुखकमल । बाहुबलि तिणवार ॥ गदगद कंठें जंपतो । इणीपरें
 वचन प्रकार ॥ २ ॥ महावीर जगनाथजी । मोटी जुजा बलवंत ॥ विपाद चित्तें नवि कीजीयें ।
 तुमैं उत्तम गुणवंत ॥ ३ ॥ कदा दैवसंयोगथी । केणें विजयी जीत जीतें ॥ तुम नवी जीतीउ । हुं ईहां

सुचरित ॥ ४ ॥ घृणाद्धर न्यायें करी । पोतोनो जयकार ॥ हज्जीसुधी मानुं अमो । इहां न अ-
वर प्रकार ॥ ५ ॥ एटले तुंहीं एकलो । सूरवीर झूजार ॥ सायर देवें मंथ्यो पण । वापीरूप नवि
धार ॥ ६ ॥ फालच्युत छिपीपें । शुं वेली रह्यो राय ॥ ऊठ ऊठ राणकाजमां । सज्जा थई तमो
भाय ॥ ७ ॥ लघु बंधवना वचनने । निसुणी चक्री त्यांहिं ॥ आप दोषने टालवा । हा मानी उ-
गांहिं ॥ ८ ॥ जे रीतें मुष्टियुधप्रते । परस्पर घाता दोय ॥ बढीया ते तिम वर्णबुं । सांजलजो भ-
वि सोय ॥ ९ ॥ ढाल ॥ १९ मी ॥ चित्रोडा राजारे ॥ ए देशी ॥ जरत बाहुबल राजारे । रणमां-
हिं दिवाजारे । प्रतापें करी जाजा तेह ताणमारे ॥ दोय राजा सोजागीरे । पुणें वरुजागीरे । जो-
वा रह लागी पगपग लोकनेरे ॥ १ ॥ तदनंतर मूठी चीक्रीरे । निज अंगने पीक्रीरे । जटवरगने
मोकीरे भरत दोन्नीठरे ॥ क्रोधें रातां नेणरे । जे ते बोले वेणरे । न विवरायें केण भरत नरिंदनारे
॥ २ ॥ मूवें जरतेशरे । नृप उर हणे अतिलेशरे । चक्री सुविशेपें क्रोधे तिहांकणेरे ॥ दरवाजाना
उदारारे । कपाटप्रतें सारारे । करे प्रहार दांते करी जिम हाथीठरे ॥ ३ ॥ जिम कुपात्रें प्रदानरे । ते

निष्फल जाणरे । पिशुन सनमान जलवृष्टि उखरें ॥ वधिरे कर्णजापरे । अटवीमां गीतथापरे ।
 हिममांहें वह्निव्याप ए सवि निष्फल जाणजोरें ॥ ४ ॥ तिम मुष्टिप्रहाररे । चक्रीनो मनोहाररे ।
 नबि लागो दुखकार फोगट नृप पेटमारें ॥ हवे सुनंदानंदरे । ऊषानी मृगी अमंदरे । हवे दुख-
 दंद हणतो जरतप्रतें ॥ ५ ॥ ते मुष्टिने घातरे । थयो जरत भूमिपातरे । जागां तिहां गात मूर्गा
 पाम्यो जरतेसरूरे ॥ जरतने पडवे त्यांयरे । भूमी कंपायरे ॥ पतीयें जय थायरे जिम कुलांगनारे
 ॥ ६ ॥ कांपे गिरि पण जोररे । पृथिवी अधोररे । सजनवर्ग निगोर तिहांकणे थावतारे ॥ क्षत्रिय-
 ना कुचोलरे । बाहुबल निसुणे अतोलरे ॥ दोय असोल इहांकणे क्षत्रिय इम कहरे ॥ ७ ॥ जाईने
 दुख थायरे । ईजत बली जायरे । अपजस गवाय बाहुबली चिंतवरे ॥ वक्तो जाई एहरे । जो न-
 बि जीवे तेहरे । तो मुज किस्यो सनेह आबलें मुज सथुरे ॥ ८ ॥ इम मनमां विचारीरे । जाईसु
 नेह धारीरे । सींचे नयनवारि बाहुबल जाईप्रतें ॥ निज उत्तरीय वत्थरे । करी बाहुबली तत्थरे
 ॥ बीजे सुपसथ जरतप्रतें हित धरीरे ॥ ९ ॥ जे भाई तेहज जाईरे । एह वात गवाईरे । बीजी

श्री सगाइ रणविषे कामनीरे ॥ चक्री तिणवाररे । सूता नरपरें साररे । ऊख्यो मनोहर चेतना पा-
मीनेरे ॥ १० ॥ श्रीजरतेश्वर रायरे । दीठो बाहुबल जायरे । उज्जो तिण ठाय चाकरपरें आगलेरे
॥ दोय जाई त्यांहिरे । अधोमुख ऊभा रह्या ज्यांहिरे । हारि अने जीतिमाहे लाज थाए मोटा-
तणीरे ॥ ११ ॥ यतः—अधोमुखो वितिष्टाते । बांधवौ नाबुजवपि ॥ पराजयो जयथापि । लजायै
महतामहो ॥ १ ॥ ढाल ॥ उंसरीउं रणमांरे । विचारे मनमांरे । चक्री एक पलमां अवसर जोई-
नेरे ॥ फरीथी युद्ध ईहेरे । नवि किंचित वोहेरे । सुचटमांहें लीह जरतरायनीरे ॥ १२ ॥ मानी
निज मानरे । नवि तजे सावधानरे ॥ तेहना गुणगान लोके गावतारे ॥ जावजीव जस थावेरे ।
पुण्याइ दीपावेरे । निज वंश सोहावे टेकदार आदमीरे ॥ १३ ॥ बाहुबल हवे चिंतरे । उपकार
कोधो में प्रीतेरे । जरतने ईणी रीतें ऊगारीउरे ॥ भरत तिहां हायेंरे । देवता उच्चार्येंरे । पण
केणें नवि वायों युद्धने अवसररे ॥ १४ ॥ जीत्यो लघु भायरे । देवता गुण गायरे । सुख थाये म-
नमांहें बाहुलसेननेरे ॥ फूलवृष्टि वरसेरे । लघुने शिरें हरसेरे ॥ देवे अतिसरसें कीधी वर्णनारे

॥ १५ ॥ पंचम खंडे ढालरे । उगणीसमी रसावरे । कही मंगलमाल उवझाय दर्शनेरे ॥ सांचलो
श्रोतारुरे । जवनें निस्तारुरे । होये दीदारुरे जे सुणे भावसुरे ॥ १६ ॥

॥ दुहा ॥ श्रीजरत महीपालजी । दंरु ग्रही निज हाथ ॥ तेजें करी युध आदरे । बाहुबलि-
नी साथ ॥ १ ॥ दे दंडें करी दीपतो । चक्री जरत भूपाल ॥ जिम चूलिकाए गिरिवरु । शोजे अ-
तिहि विशाल ॥ २ ॥ ढाल ॥ ३० मी ॥ सखीरी आयो ऊनालो अटारमो ॥ ए देशी ॥ सखीरी
चक्री भरत हवे तिण समें । तिण समें फेरवी तेह दंरु ॥ चतुर नर सांचलो ॥ सखीरी जाणीये
ए उतपातनो । उतपातनो छेदन कारक चंद ॥ च० ॥ १ ॥ सखीरी बाहुबलने मस्तकें । मस्तकें ना-
खे जरत नरिंद ॥ च० ॥ सखीरी दंडे करी हणतो हवो । हणतो हवो चक्री ते तेज वरिंद ॥ च० ॥ २ ॥ स-
खीरी चक्रीना दंरुघातें करी । घातें करी बाहुबली शिरमांहि ॥ च० ॥ सखीरी ययो महारव तिहांकणे
। तिहांकणे नादें थाए वाह ॥ च० ॥ ३ ॥ सखीरी दंरु करी ते नृपतणो । नृपतणो मुगट थयो ते
जग्न ॥ च० ॥ सखीरी एह रणमां अयोधनें । अयोधनें जिम लोढुं थाये जग्न ॥ च० ॥ ४ ॥ स-

खीरी किरीटरेणना खंरु ते । खंरु ते शिरमाहिंधी खरंत ॥ चण ॥ सखीरी वाथें धुणित जिम हु-
 द्दथी । वृद्धथी ज्यें फूल ढलंत ॥ चण ॥ ५ ॥ सखीरी दंरुघातें करी वाहुवली चक्षु
 खिण मीचात ॥ चण ॥ सखीरी मीचाणी तिण अवसरें लोकोनी पण वात ॥ चण ॥
 ॥ ६ ॥ सखीरी नयन ऊघाडी राजवी । राजवी हाथें ग्रहीने त्याहिं ॥ चण ॥ सखीरी लोढाना दं-
 रुप्रतें ग्रही । दंरुप्रतें वाहुवली उठाहिं ॥ चण ॥ ७ ॥ सखीरी आशंकाने धारती । धारती भूमिधें
 तिणवार ॥ चण ॥ सखीरी ए दंरु मुज शुं विदारसे । विदारसे उषारसे दुखकार ॥ चण ॥ ८ ॥
 सखीरी दंरुप्रतें जमामतो । जमामतो वाहुवली ते स्वाम ॥ चण ॥ सखीरी दंडें करी चक्रीप्रतें ।
 चक्रीप्रतें क्रोधें करी ताडे ताम ॥ चण ॥ ९ ॥ सखीरी दंरुघातें करी घटपेरें । घटपेरें कीधा खंरु-
 खंरु ॥ चण ॥ सखीरी जरतनुं वखतर फाटीयुं । फाटीयुं हतुं पण प्रचंरु ॥ चण ॥ १० ॥ सखीरी
 विणवादल रवि जेहवो । जेहवो विण धूमें जिम अग्नि ॥ चण ॥ सखीरी शटित वखतर जिम भूं-
 पति । भूपति दीपे तिम वरुनाग ॥ चण ॥ ११ ॥ सखीरी अरघ खिणलगें विह्वल । विह्वल जरत-

राय तिहां आय ॥चण॥ सखीरी किंचित वार रही करी । रही करी रण करवानें ठाय ॥चण॥१२॥ स-
 खीरी चक्री फरीथी दंरुने । दंरुने हाथे ग्रहीने धाय ॥ चण ॥ सखीरी बाहुवलने सनमुख सन-
 मुख वेगें चाल्यो जाय ॥ चण ॥ १३ ॥ सखीरी दांते करी होठ पीडतो । पीडतो नृकुटी करी व-
 ली रक्त ॥ चण ॥ सखीरी बाहुवलने मुंरुमां । मुंरुमां दंड मारे अति व्यक्त ॥ चण ॥ १४ ॥ सखी-
 री दंरुघातें करी बाहुवली । बाहुवली ढींचणताय जाय ॥ चण ॥ सखीरी पृथिवीमांहें खंचीउ ।
 खंचीउ डुख बहू तिहां आय ॥ चण ॥ १५ ॥ सखीरी वज्र सार बाहुवलीविपे । बाहुवलीविपे
 आफली तेह ॥ चण ॥ सखीरी निज अपराधे वीहतो । वीहतो चाल्यो दंरु जेह ॥ चण ॥ १६ ॥
 सखीरी जानुलगें बुड्यो जोंयमां । जोंयमां अवगाह्यो गिरिपरें ज्यांहि ॥चण॥ सखीरी शेषनागपरें
 राजतो । राजतो बाहुवली वली त्यांहि ॥चण॥१७॥ सखीरी ते वेदनायें राजवी । राजवी धूणे म-
 स्तक सोय ॥चण॥ सखीरी चित्तें चमत्कार पामीउ । पामीउ वृद्ध बंधवनुं बल जोय ॥चण॥१८॥ स-
 खीरी दंरुघातनी वेदना । वेदना पामी ठे घणी जोर ॥ चण ॥ सखीरी अदिनीमांहेंथी नीकल्यो ।

नीकल्यो बाहुवली घोर ॥ च० ॥ १ए ॥ सखीरी रातां लोचने देखतो । देखतो बाहुवली ते राय
॥ च० ॥ सखीरी दंभप्रतें हाथे ग्रही । हाथे ग्रही भमाडे तिण ठाय ॥ च० ॥ २० ॥ सखीरी दंभें
करी सुनंदापुत्रें वेगथी । वेगथी जमाळ्यो ते दंभ ॥ च० ॥ सखीरी राधावेदना चक्रनी । चक्रनी
लक्ष्मी वर्यो प्रचंड ॥ च० ॥ २१ ॥ सखीरी दंभें करीने सागरा । सागरा कोजना बाहुली पाय ॥ च० ॥
सखीरी जमतो देखीने दंभते । दंड ते जोर प्रमि उपाय ॥ च० ॥ २२ ॥ सखीरी ऊपडतो सूर-
जप्रतें । प्रतें कांसपात्रपरें फोडे तेह ॥ च० ॥ सखीरी चारंभइंमानीपरें । इमानीपरें रिद्धमंमल चू-
रसे जेह ॥ च० ॥ २३ ॥ सखीरी सैन्यलोकें हवे इणीपरें । इणीपरें आशंकायें वीचित्र ॥ च० ॥ स-
खीरी चक्रीप्रतें दंभें करी । दंडें करी चक्री हणील तत्र ॥ च० ॥ २४ ॥ सखीरी माथें हल्यो तेजें दंभथी
। दंभथी भरत राजाने त्यांय ॥ च० ॥ सखीरी कंठलगें पेठो भोंयमां । भोंयमां सोटा दुखने पाय
॥ च० ॥ २५ ॥ सखीरी मोगर हत खोलापरें । खोलापरें चक्री भोंयमांहे जाय ॥ च० ॥ सखीरी
चक्रीसेनाना नरवर । नरवर चिंता सोटी थाय ॥ च० ॥ २६ ॥ सखीरी राहुग्रहस्त रविपरें । रविपरें

चक्री तेह होय ॥ च० ॥ सखीरी पृथिवीमां खूंचेथके । खूंचेथके कोलाहल बहुलो जोय ॥ च० ॥
॥ २९ ॥ सखीरी रणसंकुल मोटो थयो । मोटो थयो कोणीमांहें जोय ॥ च० ॥ सखीरी आंख
मीचाणी कालमुख । कालमुख कष्ट पाम्यो बहु सोय ॥ च० ॥ ३० ॥ सखीरी पटखंन भरततणो
धणी । भरततणो धणी बहु लज्जावंत होय ॥ च० ॥ सखीरी कणमात्र भूमिमां रह्यो । भूमिमां र-
ह्यो दंरुघाततणें घात सोय ॥ च० ॥ ३१ ॥ सखीरी एक कणने आंतरे । आंतरे नीकळ्यो भरत
राय ॥ च० ॥ सखीरी जिम प्रजातने अवसरे । अवसरे ऊगे दिनकराय ॥ च० ॥ ३२ ॥ सखीरी
देवतायें तिहां भाखीडे । भाखीडे तिहांकणे एह्वो वेण ॥ च० ॥ सखीरी भरत हायों वाहुवल्ली
जीतीडे । वाहुवल्ली जीत्यो निज पुण्याईवसेण ॥ च० ॥ ३३ ॥ सखीरी वाहुवल्लीने मस्तकें । म-
स्तकें फूल घणां वरसंत ॥ च० ॥ सखीरी जसवाद वाहुवल्लीतणो । वाहुवल्लीतणो तिहां अति
उलसंत ॥ च० ॥ ३४ ॥ सखीरी पंचमखंडे ए कही । ए कही वीसमी सुंदर ढाल ॥ च० ॥ सखी-
री लवजाय दर्शन इम कहे । इम कहे आगल वात रसाद ॥ च० ॥ ३५ ॥

॥ दुहा ॥ नृपति हवे श्रीचरतजी । चिते निज दिलमांहि ॥ पांचे युद्धमां हारीत । जीत न
हुई आंहि ॥ १ ॥ लघु बंधवें मुज जीतीत । माहरुं न रहुं मान ॥ मुधा पट खंरु साधीया । आवत
में इण ठाम ॥ २ ॥ एकही भरतखेत्रमां । दोय चक्री समकाल ॥ तेम वासुदेव दोय बली । इक
म्यान दो करवाल ॥ ३ ॥ एक गुहामां दोय हरी । न संजवे एह क्यार्हि ॥ इक खेत्रे दो दिनकर
। इस चिते चित्तमांहि ॥ ४ ॥ नवि दीठा नवि सांजदया । शस्त्रें केणे कदाप ॥ ए बलीत किम
मुजथकी । इस करे पश्चाताप ॥ ५ ॥ ढाल ॥ २१ मी ॥ दखिण दोहिलो राज दखिण दोहिलो
राज ॥ ए देशो ॥ चक्री बिचारेहो लाल । एणें मुज जीत्यो राज ॥ निज बल साटैरे । रणना सा-
थमां ॥ चिंतातुर जाणीहो लाल । जहें बिचारी राज ॥ तिहांकणे थाप्युरे चक्र । भरतना हाथमां
॥ १ ॥ चक्रगुण सुणजोहो लाल । वायुवेगें चाले राज । कालानल सरखुरे आकाशे चाट्युं धोकमां
॥ बीजलीपरें ऊलकेहो लाल । तेज प्रचंडें राज । चिहुं दिशें दोपेरे इणहीज लोकमां ॥ २ ॥ सूर्य-
बिंबसरिखुंहो लाल । अग्नि ए ऊरतुं राज । आकाशें फरतुरे सेना देखे तिहांकणें ॥ भरत एम

चिंतेहो लाल । चक्रस्वजावेंहो राज । बाहुंबलकेहरे मस्तक ठेदणे ॥ ३ ॥ इम चिंतवतेंहो ला-
 ल । इष्ट सुरजोगें राज । बाहुबल साहमुरे चक्ररत्न आवतुं ॥ बाहुबल देखी हो लाल । ए अण-
 जुगतुं राज । एणे किम कीधुरे चक्रनुं जावतुं ॥ ४ ॥ धिग वृद्ध प्राताहो लाल । दन्त्रीकुल लाजे
 राज । एणे अकाजेंरे विरुडं देखावतो ॥ देवसमकेहो लाल । पंच युद्ध थाप्यां राज । देववाणी ठं-
 डीरे ए किम चक्र आवतो ॥ ५ ॥ बालपरें कीधुंहो लाल । चक्रनुं ग्रहेतुं राज । लघुता पाम्योरे
 चक्री जगत नरेसरू ॥ तेजो लेश्यावालोहो लाल । लोकने वीहावे राज । क्रोधें लेश्या मेलेरे तप-
 सी मुनिवरू ॥ ६ ॥ तिम ए भरतहो लाल । मुजने वीहावे राज । हुं नवि वीहुरे एहना तेगथी
 ॥ मुज बलने जाणेंहो लाल । निर्वल चक्रीहो राज । इम चिंतवतारे आवीजं चक्र वेगथी ॥ ७ ॥
 बाहुबलें चिंत्युंहो लाल । जीर्ण जांमपरें राज । दंमप्रहारेंरे चक्रने चुरसुं ॥ जीर्ण वस्त्र प्रायेंहो लाल
 । जुनां कंटकपरें राज । सहेजमां हणीनेरे पातुं फेरसुं ॥ ८ ॥ दृपदपरें जलालीहो लाल । आकाशें
 नाखीश राज । अथवा जांयमांहिरे नालपरें दाटसुं ॥ चकलीसुतपरेंहो लाल । ऊरुतुं ग्रहीयें राज

। तिम हुं ग्रहीशरे चक्रने ठावसुं ॥ १८ ॥ विण अपराधेहो लाल । केम मुज हणसे राज । मुज पु-
ण्ययोगेरे एहनी मेलें चूरसुं ॥ चक्रना सुरनीहो लाल । सहस्रनी संख्या राज । दंरुप्रहारैरे देवने
फुरसुं ॥ १९ ॥ घरटने जोगेहो लाल । कण ते पीसाए राज । तिम हुं एनेरे चूरसुं नही मणा ॥
एम विचारतेंहो लाल । बाहुयल नृपने राज ॥ चक्र तिहां आवीरे देतुं प्रदक्षिणा ॥ ११ ॥ सुवि-
नीत शिष्यहो लाल । गुरूने पूठे फरतो राज । विनयने धारतुरे चक्र फरे चिहुं दिशें ॥ चक्रीनुं
चक्रहो लाल । समरथ नविहो राज । सामान्य गोत्रमारि तेहनुं नही चालशे ॥ १२ ॥ बली विपे-
पथीहो लाल । चरम शरीरी नरनें राज । नवि तिहां घातरे चक्र करी शके ॥ फरीथी चक्रहो ला-
ल । भरतने हाथे राज । चक्र ते आवीरे तिहां वासो टके ॥ १३ ॥ जिम पंखी मालेंहो लाल ।
वेशे जठाहिं राज । जिम घोटकशालें हय वेसे सुखी ॥ पांचमे खंडेंहो लाल । एकवीसमी ढाल
राज । दर्शने जांखीरे सुणे। तुमें सुमुखी ॥ १४ ॥

॥ छुहा ॥ विपधरने विप आपवुं । ते होये निष्फल जेम ॥ माहं चक्र पातुं बढ्युं । तसपरें इहां

तेम ॥ १ ॥ एम चरन निज चित्तमां । चित्तने तिहां सदीव ॥ चक्रीपणुं मुज नवि रह्युं । पढ्यो दु-
खसिंधु अतीव ॥ २ ॥ बाहुबलें पण चितव्युं । नृपने चक्र ए शस्त्र ॥ एहथी कंइ वीजुं नही । एह
पासे पसरथ ॥ ३ ॥ दंभायुध मुजनेविपे । मूक्युं चक्रने एण ॥ अन्धायकारी जरत ठे । उलंघ्युं नि-
ज वेण ॥ ४ ॥ तेमाटें ए चरतने । चक्रसहित इण ठाण ॥ मूवें करीने हुं प्रहुं । काहुं एहना प्रा-
ण ॥ ५ ॥ रीसवशें इम चितवी । बाहुबली तिण ठाम ॥ मूठी ऊपामी दोकील । हणवाने उदाम
॥ ६ ॥ तिण वेला देवें मली । वार्यो नृपने ताम ॥ मुष्टिप्रहार तुमें मत करो । इहां न एनुं काम
॥ ७ ॥ ढाल ॥ ७२ मी ॥ थारे माथे पचरंगी पाग सोनानो ठोगलो मारुजी ॥ ए देखी ॥ बाहु-
बल राजा तेज दिवाजा तिहांकणें ॥ साहेबजी ॥ चिते मनप्रीतें ए नवि करवुं आपणें ॥ सा० ॥
अहो राजने लोभे चित विदोभें हुं नढ्यो ॥ सां० ॥ में युद्धने मांड्युं पाप न ठांड्युं जत्र पढ्यो
॥ सा० ॥ १ ॥ धिग धिग मुज कांइ सूज नवि आवी इहां पनी ॥ सा० ॥ भाईसुं लखुं नवि कांइ
मलबुं ए घनी ॥ सा० ॥ ठे चल राज एह अकाज-निष्कारणें ॥ सा० ॥ फोगटु प्रारंज्यो मनमां को-

भयो आपणें ॥ सा० ॥ १ ॥ हणी मोटाने वंची ठोटाने ठलथकी ॥ सा० ॥ जे राजनुं लेवुं ते डुल
 देवुं मुजथकी ॥ सा० ॥ साकिण नाकिण मंत्वपेरें जे हिंसवा ॥ सा० ॥ सगाने मारी शुजमति टा-
 री न खींसवा ॥ सा० ॥ ३ ॥ राजनी प्राप्ति न हूइ तृप्ति जीवने ॥ सा० ॥ शाश्वत राजें हवे निज
 काजें सदीवने ॥ सा० ॥ मुज तातें ठंकी निज गुण मंकी ऋद्धिने ॥ सा० ॥ ते तातनो पुत्र हुं प-
 वित्र सुबुद्धिने ॥ सा० ॥ ४ ॥ राजलक्ष्मी तजवी नवि आदरवी पापिणी ॥ सा० ॥ पग पग करडे
 गुणने मरडे सापिणी ॥ सा० ॥ मनमां एम धारी क्रोधने नारी वाहूवली ॥ सा० ॥ चक्रीप्रतें कहे-
 तो उपशम वहेतो मनरुली ॥ सा० ॥ ५ ॥ हे मोटा चाई शुज मंति आई माहरे ॥ सा० ॥ अप-
 राध माहरो वांक न ताहरो एहरे ॥ सा० ॥ तुजने में खेयो छुंझें जेयो ते सहू ॥ सा० ॥ ते खम-
 से सहजे समता वहजे हुं कहुं ॥ सा० ॥ ६ ॥ जवपाशें वाशें चित्त उदासें नवि गमें ॥ सा० ॥ जा-
 इ सगाई ए विरुआई न विरमें ॥ सा० ॥ राजनी बंठा वकी डुगंठा मूजने ॥ सा० ॥ जवोदधि
 नवि वंतुं कहुं तुं तूजने ॥ सा० ॥ ७ ॥ त्रिचुवनना स्वामी गुण अचिरामी तातनो ॥ सा० ॥ पंथ

आदरीशुं श्रेयने धरीशुं वातनो ॥ सा० ॥ परमारथ धारो गुणें उदारो इम कही ॥ सा० ॥ ते मूवें
 लोच विगन शोच दीक्षा ग्रही ॥ सा० ॥ ७ ॥ जलुं जलुं कीधुं कारज सीधुं तें मुदा ॥ सा० ॥ दे-
 वता एम बोले नही तुज तोले कोई कदा ॥ सा० ॥ बाहूवलमाथे देवता साथे फूलनी ॥ सा० ॥
 वृष्टिने करता वातने धरता मूलनी ॥ सा० ॥ ९ ॥ चिते बाहूवल साधु महावल चित्तमें ॥ सा० ॥
 माहरे इहां रहेबुं संजम वहेबुं चित्तमें ॥ सा० ॥ पूर्वे अत ग्रहीया कानें लहीया बंधवा ॥ सा० ॥
 लघुताने पामुं मान न वामुं बंदवा ॥ सा० ॥ १० ॥ वाती करमने गाली केवलशाली हुं जदा ॥ सा० ॥ आई.
 ज्ञान पाई जाईस जिनपासे तदा ॥ सा० ॥ मनमां विचारी काजसग धारी ते रह्यो ॥ सा० ॥ तिण
 ठाम गुण धाम ध्यानमाहें मुनि लह्यो ॥ सा० ॥ ११ ॥ जरत तस देखी सुगुण गवेखी मुनि प्रते
 ॥ सा० ॥ प्रणमें परिवारें भक्ति उदारें निज हितें ॥ सा० ॥ सोमजसा आनंदे मुनिने वंदे हरखथी
 ॥ सा० ॥ आतम समार्यो क्रोधने वार्यो भावथी ॥ सा० ॥ १२ ॥ पंचम अधिकारे अतिमनोहारे ए
 लही ॥ सा० ॥ बावीसमी ढाले मंगलमाले ए कही ॥ सा० ॥ दर्शने भांखी चित्तने साखी ए र-

મી ॥ સાપ ॥ સાંભલો શ્રોતારુ જવનિસ્તારુ સાકરસમી ॥ સાપ ॥ ૧૩ ॥

॥ હુહા ॥ શ્રીવાહૂવલ મુનિવરૂ ॥ સમતારસ લયલીન ॥ અધ્યાતમરસમયી સદા ॥ નિજ ધર્મે
આધીન ॥ ૧ ॥ શાંતસુધારસે સૌંચીયું ॥ મુનીયેં મન ત્યાંહિં ॥ કાલસગધ્યાનેં મુનિ રહ્યો ॥ નિશ્ચલ
દિલ જગાંહિ ॥ ૨ ॥ વાહૂવલ મુનિરાજની ॥ સ્તવના ॥ ઇળીપરે તામ ॥ જે રીતેં ચક્રી કરે ॥ તે જાંણું
અભિરામ ॥ ૩ ॥ સાંજલજો થિર મન કરી ॥ મૂકી સકલ જંજાલ ॥ ગિરુઆના ગુણ સાંજલે ॥
થાયે મંગલમાલ ॥ ૪ ॥ ઢાલ ॥ ૨૩ મી ॥ મારૂ સાથે ફારેં સાજે ધણરે હાથે મદ પીડરે લો ॥
મારા માણિગર મારુલો ॥ એ દેશી ॥ જવિયાં જરત નરેસર અતિચલવેસર ગુણ સ્થવેરેલો ॥ પ્રણમી
તિહાંકણેરેલો ॥ ભવિઆં આંસુ ડરતે ક્રોધ નિસરતે તેહવેરેલો ॥ ઇળીપરેં પન્નણેરેલો ॥ ૧ ॥ ભવિ-
આં સંજમધારી ગુણ અપારી તું મુનિરેલો ॥ એગવિહ અસંજમ ટાલેરેલો ॥ ભવિઆં ભવનિબંધન દો-
ય વંધન તું હળીરેલો ॥ આતમ અજુઆલેરેલો ॥ ૨ ॥ જવિઆં ત્રણ દંઠુ હરતો ગુણ અનુસરતો તું ભ-
લોરેલો ॥ ત્રણ ગુપ્તિધારીરેલો ॥ જવિઆં ત્રણ શલ્ય વરજિત દોષને તરજિત ઝજલોરેલો ॥ હૃદયથી

विचारीरेलो ॥ ३ ॥ ऋविच्यां त्रण गारव पराजव करता टाळीयारेलो । त्रण विराधना तजीरेलो ॥
ऋविच्यां कपाय चार गुण संहार गालियारेलो । समंताने तें भजीरेलो ॥ ४ ॥ ऋविच्यां चारे सन्ना
तें एकमन्ना ते तजीरेलो । चारे विकथा वामीरेलो ॥ ऋविच्यां आरत रौद्र ते अशुद्ध अणभजीरे-
लो । दोय ध्यानने पामीरेलो ॥ ५ ॥ भविच्यां पांचे क्रिया महाविक्रिया अपहरीरेलो । कामगुण
पांचे टाळीरेलो ॥ भविआं पंच महान्नन गुणमणिसंजृत आदरीरेलो । पांचे सुमति पालीरेलो ॥ ६ ॥
ऋविच्यां पटकाय अपाय विराधना नें वमीरेलो । त्रण लेश्या निवारीरेलो ॥ ऋविच्यां आदरता मन
धरता वनो तुं दमीरेलो । शुभ लेश्या संजारीरेलो ॥ ७ ॥ ऋविच्यां सात भयथानक गुणना घातक
तें तज्यारेलो । आव मदथानक गालेरेलो ॥ ऋविच्यां नवविध शुभविधि वंजगुसिने तें सज्यारेलो ।
दश यतिधर्म पालेरेलो ॥ ८ ॥ भविच्यां अग्यार प्रतिमा गुणें करी हडिमा श्राद्धनीरेलो । ते सर्वें तु
में जाणोरेलो ॥ ऋविच्यां त्रिभुप्रतिमा वारे हडिमा निरावाधनीरेलो । तुमें चित्तमाहें आणोरेलो
॥ ९ ॥ भविच्यां किरियाथानक तुं निवारक तेरनेरेलो । चोद भूतग्राम पालेरेलो ॥ ऋविच्यां परमा-

धामी पाप आरामी पन्नरनेरेलो । अनुमोदना टाळेरेलो ॥ १० ॥ भवियां गाथाअध्ययन सुखना
दायन सोलनेरेलो । जाणो वरुनागीरेलो ॥ भवियां असंजम मोटातम सतर अतोलनेरेलो । तेह-
तणा तुमें त्यागीरेलो ॥ ११ ॥ जवियां अवंभ अदंन अढार जेदने वारतोरलो । उगणीस अध्ययन
जाणेरेलो ॥ जवियां असमाधियानक गुणना वारक हारतोरलो । वीस संख्याने चित्त नाणेरेलो
॥ १२ ॥ जवियां एकवीस सवला गुणनिघटाने तुं तजेरेलो । वावीस परीसह जीतेरेलो ।
जवियां त्रेवीस अध्ययन सुखना चैन तुं जजेरेलो । जिन चोवीस सुप्रीतेरेलो ॥ १३ ॥ ज-
वियां पचीस नावना आतमपावन जावतोरलो । ठवीस उंदेसण काल जाणेरेलो ॥ जवियां स-
तावीस निसदिस गुण साधु सोहावतोरलो । अडवीस आचारप्रवल्प आणेरेलो ॥ १४ ॥ भवियां
पापश्रुतप्रसंग अचंगने जाणतोरलो । उगणत्रीस संख्यायेरेलो ॥ जवियां मोहनीशानक गुण आ-
चारकहाणतोरलो । त्रीसनी संख्यायेरेलो ॥ १५ ॥ जवियां समतासागर गुणना आगर सिद्धनारे-
लो । गुण एकत्रीस वखाणेरेलो ॥ जवियां योग संग्रह पापनिग्रह बुद्धनारेलो । वत्रीस मनमां आ-

પેરેલો ॥ ૧૬ ॥ જવિયાં આસાતન ગુણપાતન તેહીસ જે કહીરેલો । તેહતણા તુમેં ત્યાગીરેલો ॥
જવિયાં પ્રવચનવાણી અમૃતસમાણી સદ્દહીરેલો । સંવરરૂપ સોજાગીરેલો ॥ ૧૭ ॥ જવિયાં इत्यादि-
ક ગુણધારક મોટો તું જતીરેલો । પ્રત્નુ આળા પાલેરેલો ॥ જવિયાં સંજમ પાલો નિજ અજુઆલો
તું વ્રતીરેલો । આઠ કરમને ગાલેરેલો ॥ ૧૮ ॥ ભવિયાં इणिपरं જરતનરેસરેં ભાવથીરેલો । સ્તવના
વહૂં કરીરેલો ॥ જવિયાં ધન્ય તે તુજને મોહુ તે મુજને ચિત્તથીરેલો । પાપની મેં બુદ્ધિ ધરીરેલો ॥ ૧૯ ॥ જવિ-
યાં હું તું પાપી વહુ હુલ વ્યાપી જીવમોરેલો । સંસારેં રાચ્યોરેલો ॥ જવિયાં મોહઅંધકારક તું નિવા-
રક દીવડોરેલો । નવિ કિહાંકળેં માચ્યોરેલો ॥ ૨૦ ॥ ભવિયાં હું તું લોભી સજ્જનલોભી આતમારેલો ।
નિજ શક્તિ નવિ જાણીરેલો ॥ જવિયાં તુજસું માંની રાહો ન છાંની મહાતમારેલો । અશુભ મતિને
આણીરેલો ॥ ૨૧ ॥ જવિયાં તાતનો નંદન જવિઆનંદન તું ચરોરેલો । ધન તેં સંજમ આદર્શુરેલો
॥ જવિયાં મોહે નમીતું કર્મેં જમીતું આકરોરેલો । મેં નવિ કાંઈ આચર્શુરેલો ॥ ૨૨ ॥ જવિયાં ક્રો-
ધ કરદમ જે દુરદમનેં પલાલતોરેલો । સમતાજલ કરીરેલો ॥ જવિયાં ઝંરતરાય નમી મુનિપાય

मद टालतोरिलो । विनयनें चित धरीरेलो ॥ १३ ॥ ऋवियां पंचम खंडे तेज अखंडे त्रेवीसमीरेलो ।
चांखी ढाल रसालरेलो ॥ ऋवियां उक्तायवाणी ऋविएं जाणी अमीसमीरेलो । दर्शनने मंगल-
मालारेलो ॥ १४ ॥

॥ डुहा ॥ इणिएरं ऋरतभूपती । श्रूणी मुनिवरने त्यांहिं ॥ तद्दशिलायें आवतां । सेनायुत
उच्छांहिं ॥ १ ॥ नगरीना उद्यानमां । दीठो जिनप्रासाद ॥ धर्मचक्र प्रणमी करी । चक्री अयो
आह्लाद ॥ २ ॥ सोमजसा ऋत्रिजने । चक्री पूठे ताम ॥ प्रासाद कुणें करावीड । ते भांखो अग्नि-
राम ॥ ३ ॥ ढाल ॥ २४ मी ॥ जीरे मारे वाणी अमीयरसाल । सुणतां मुज साता वली जीरेजी
॥ ए देखी ॥ जीरे मारे पूर्वे ऋषय जिएंद । उद्गस्थकालें विरहता जीरेजो ॥ जीरे संध्यावेलायें
आंहिं । आठ्या प्रभुजी मलपता जीरेजी ॥ ४ ॥ जीरे वधामणी वनपाल । आवी दीधी रायने
॥ जी० ॥ जीरे आप्णुं बाहुवेलें दान । निज थानक गयो पायने ॥ जी० ॥ १ ॥ जीरे बाहुवल चिं-
ते एम । हमणां सांज पकी गई ॥ जी० ॥ जीरे सवि आडंबरें जुत । प्रातसमें वांदीस जई ॥ जी० ॥

॥ ३ ॥ जीरे ज्ञाना देवरावी तिणवार । सज्ज कंर्या सहू शेहेरमां ॥ जी० ॥ जीरे प्रज्ञातवेलाथें भूप
 । बंदन चाल्यो शेहेरमां ॥ जी० ॥ ४ ॥ जीरे वनमांहे आव्यो जाम । तिहां नवि दीठा जिनेसरु
 ॥ जी० ॥ जीरे मनोरथ गया सर्व । चिंतातुर हुं नृपवरु ॥ जी० ॥ ५ ॥ जीरे चिंतानिवारणकाज
 । प्रधानें कीधी थापना ॥ जी० ॥ जीरे पूज्युं नृपे धर्मचक्र । तातनी पादुका ज्ञावतां ॥ जी० ॥ ६ ॥
 जीरे ए सघलो वृत्तांत । ज़रतने सोमजसैं कह्यो ॥ जी० ॥ जीरे ज़रत चक्री निज चित्त । साचो जा-
 णी सद्दह्यो ॥ जी० ॥ ७ ॥ जीरे पादुका बंदी राय । तद्दशिलापुरें आवीया ॥ जी० ॥ जीरे बहु
 उच्छवसंजुत । चक्री आनंद पामीया ॥ जी० ॥ ८ ॥ जीरे अन्नियेक कीधो राय । सोमजसाने रा-
 जनो ॥ जी० ॥ जीरे सवि राजा समद । तिम बली लोक समाजनो ॥ जी० ॥ ९ ॥ जीरे ते दि-
 नथी सोमवंश । शत शाखाथें विस्तर्यो ॥ जी० ॥ जीरे ते ते पुरुष रतन । तेहनुं एक कारण ठर्यो
 ॥ जी० ॥ १० ॥ जीरे उत्तम कुलनी नार । रूपवंती सोहामणी ॥ जी० ॥ जीरे चोवीस हजार प्रमाण ।
 सोमजसाने कामिनी ॥ जी० ॥ ११ ॥ जीरे बहोतेर सहसप्रमाण । जगविख्यात विक्रम वरा ॥ जी० ॥

जीरे श्रेयांसप्रमुख पुत्र । पदित्र तेहना मुख करा ॥ जी० ॥ १२ ॥ जीरे बन्नीस लाख ग्राम । पाट-
ण सोढें जेहना ॥ जी० ॥ जीरे पुरां त्रणसैं उदार । संख्या कही तेहना ॥ जी० ॥ १३ ॥ जीरे रथ
चमाखीस लाख । हाथी लक्ष कया जला ॥ जी० ॥ जीरे घोडा पांखीस लाख । सोमजसाना निर-
मला ॥ जी० ॥ १४ ॥ जीरे सवा क्रोध तस सैन्य । सांतसैं राजा जेहमें ॥ जी० ॥ जीरे आझा
माने तास । एटली कछि कही तेहने ॥ जी० ॥ १५ ॥ जीरे सोमजसाने त्यांहि । पाटें वेसानी
एणीपरें ॥ जी० ॥ जीरे श्रीजरत भूपाल । निज नगरी चलयो चित खरें ॥ जी० ॥ १६ ॥ जीरे पुन-
रपि बाहुबल पाय । प्रणमी चक्रीजी मुदा ॥ जी० ॥ जीरे विनीता नयरीयें जाय । लश्कर सहित
वेगें तदा ॥ जी० ॥ १७ ॥ जीरे पंचम खंडे एह । ढाल कही चोवीसमी ॥ जी० ॥ जीरे उवजाय
दर्शन वाण । श्रोता सुणो तुमें उद्यमी ॥ जी० ॥ १८ ॥

॥ डुहा ॥ करी जयमंको जरतजी । वजडावी रणतूर ॥ सेनाजुत चक्री चलयो । हरखित
दिल जरपूर ॥ १ ॥ चक्री श्रीभरतेसरू । अनुक्रमे चाल्यो जाय ॥ दिन केटलें ते पामीउ । अयो-

ध्या नयर सुग्रांय ॥ २ ॥ निज पुरमां सुख संपदा । राजकृद्धि जंकार ॥ राज करे रूमीपरें । पाले
 प्रजा सुखकार ॥ ३ ॥ सुर असुर नर समूह ते । नृपना सेवे पाय ॥ इंद्रपरें सुख जोगवे । मनमां
 आनंद थाय ॥ ४ ॥ आयुधशालानेविपे । चक्र पेनुं तिणवार ॥ मनह मनोरथ सत्रि फट्या । च-
 क्रीना मनोहार ॥ ५ ॥ बाहुचल कपि एकलो । काउसगधारी जेह ॥ तास अधिकार सांजलो ।
 धरी मुनिवरसुं नेह ॥ ६ ॥ ढाल ॥ २५ मी ॥ पंथिकारे मंदेसको ॥ ए देशी ॥ श्रीबाहुचल मुनिव-
 रू । बाचंयम सिरदार ॥ ७ ॥ ध्यानै तान लगाधीलं । निश्चल चित्त मनोहार ॥ बलिहारी ए मुनितणी
 । हुं जाउं वारीवार ॥ १ ॥ ए आंकणी ॥ नासाप्रांतें वीसम्या । नयणां दोथे सार ॥ मानुं दिशा
 साधनजणी । सोहे शंकु अवतार ॥ ८ ॥ आकरा तापने मुनि सहे । उष्णकृतु दुखखाण ॥
 वनतरुवरपरें सहू सहे । आतुरता नवि आण ॥ ९ ॥ उष्णकृतु मध्याहनो । आकरो सूरज
 जेह ॥ शुभ ध्यानसुधाये ठांटीनं । नयि जाणे मुवि तेह ॥ १० ॥ ४ ॥ शिरथी मांकी पगलगें ।
 प्रस्वेद बहंत ॥ पण मुनिवर परसेवने । नवि कांडं लूहंत ॥ ११ ॥ ५ ॥ धूलि लाग तस देहमां ।

मुनिवर शोभे त्यांय ॥ पण नवि चित्त उदवेगता । नवि धरे पीका कांय ॥ वण॥६॥ वर्षांक्रितुना सम-
यमां । जलनी धारा सहंत ॥ किंचित मन नवि मोलीलं । मुनिवर उपशमवंत ॥ वण॥७॥ यतः-आ-
यावयंति गिम्हेसु । हेमंतेसु अवाउका ॥ वासासु पनिसंलीणा । संजया सुसमाहिया ॥ १ ॥ ढाला ॥
वीजलडी फुका करे । वायु आकरा वाय ॥ काउसगथी तिम ध्यानथी । नवि चल्या ऋषिराय ॥
बलिहारी बाहुबलतणी ॥ ए आंकणी ॥ ७ ॥ हेठल वारिथकी हुई । सेवाल अत्यंत ॥ तेणें करी
मुनिराजना । दोय पणें नवि बलगतं ॥ वण ॥ ए ॥ शीयालामां साधुने । टाढ लागेरे देह ॥ धर्म-
ध्यान अग्नियें करी । सुखे वसे ठे तेह ॥ वण ॥ १७ ॥ करम इंधणने बालतो । मुनिवर गुणवंत ॥
धर्मध्यान वधारतो । उपगारी महंत ॥ वण ॥ ११ ॥ बाहुबलिना खंधमां । वनना पाका आय ॥
शौंगमां मारी खरजने । करता दुख उपजाय ॥ वण ॥ १२ ॥ बाहुबलिना शिरनेविषे । तिम बली
माढीमांहिं ॥ जुजा दोयने अंतरे । कर्मा पंखीयें माळा त्यांहिं ॥ वण ॥ १३ ॥ वेलें वीटाणी देह-
की । मुनिरायनी यत्र ॥ कर्मलतायें वीटीलं । कवि दीए उपमा तत्र ॥ वण ॥ १४ ॥ काजना अंकु-

रा ऊगीया । अणीयाला जेह ॥ देहने खुंचे कर्कशा । जेदाये मुनिनी देह ॥ व० ॥ १५ ॥ जेम ख-
 ला पगतले पेसीने । सज्जन मनने दंत ॥ तिम ए उपनय जाणजो । शमधन नवि ठेदंत ॥ व० ॥
 ॥ १६ ॥ यतः—दर्जाकुरास्तीक्षणमुखा जलेन । प्राप्ताः परां वृद्धिमिदं शरीरं ॥ अज्ञेदयन् सज्जन-
 मानसानि । यथा खलाः पादतलं प्रविश्य ॥ १ ॥ ढाल ॥ तोपण श्रीबाहुवलक्कपि । नवि कोट्या
 कांडं ॥ रागछेपने जीतीने । प्रभूजीने ध्याइ ॥ व० ॥ १७ ॥ चित्तकमलसां जिनप्रने । ध्यातो ते मु-
 निराय ॥ इम करतां कुरपिरायने । वरस एक थाय ॥ व० ॥ १८ ॥ आहारविना मुनिवर रह्यो । जि-
 म ऋपन अरिहंत ॥ हवे जे व्यतिकर थायशे । ते आगल निसुणंत ॥ व० ॥ १९ ॥ पंचम खंडे
 ए कही । पचवीसमी ढाल ॥ उवजाय दर्शनसागरे । होजो मंगलमाल ॥ व० ॥ २० ॥

॥ दुहा ॥ तक्षिलाने परीसरें । आदीश्वर सुखकार ॥ पूरण वर्ष थया पठी । समवसर्या हि-
 तकार ॥ १ ॥ प्रभुए ब्राह्मी सुंदरी । तेमी कहीउं एम ॥ जाउं बाहूवलकनैं । मुज व-
 चुनें धरी प्रेम ॥ २ ॥ ढाल ॥ २६ मी ॥ ॥ जामिणी, कारज ऊपनेजी ॥ जाए जيسें घरमांहि ॥ ए

देशी ॥ ऋषभ जिणंद इम उच्चरेजी । ब्राह्मी सुंदरीनेः त्याहिं ॥ खीणकरमा बाहुवलीजी । थई र-
ह्यो ठे ज्याहिं ॥ १ ॥ सतीजी जांठे प्रतिबोधन काज । मुज वाणीएं आसती ॥ ए आंकणी ॥ शु-
क्ल चतुर्दशी रात्रि तेजी । तिमिरवर्जित जेम होय ॥ तिम तमरहीत मुनिवरूजी कविय बखाणे सोय
॥ स० ॥ १ ॥ मोहनीय करमना मानथीजी । नवि पांशे केवलस्वरूप ॥ जिम कंवलपटें ढांकीउंजी । नवि
देखाये अर्करूप ॥ स० ॥ २ ॥ तुम दोयने वचनें करीजी । ततकाल नजसेरे मान ॥ तेमाटें जांठे ऊ-
तायलीजी । तस दीउं उपदेशनुं दान ॥ स० ॥ ३ ॥ जिन आणाने शिरें धरीजी । नमी प्रचुजी-
ना पाय ॥ ब्राह्मी सुंदरी चालीयांजी । मुनिवरपासे जाय ॥ स० ॥ ४ ॥ अमूढलक्ष्य जिनेश्वरूजी
। समर्थे उपदेश देत ॥ जाणता हता झानें करीजी । मोकल्या जाणी हेत ॥ स० ॥ ५ ॥ वनमां
गई दोय आरजाजी । वेलें वीळ्यो मुनिराय ॥ रज लागी रयणपरेंजी । नवि उलख्यो तिण ठाय
॥ स० ॥ ६ ॥ वारंवार गवेपतीजी । हवे तेणे उलख्योरे वंधु ॥ ध्यानधारामां मगनताजी । समता-
रसनो सिंधु ॥ स० ॥ ७ ॥ महामुनि बाहुवलप्रतीजी । त्रण प्रदक्षिणा देय ॥ खमासमणा त्रण देई

करीजी । बंदी एम कहेय ॥ स० ॥ ९ ॥ ज्येष्ठ बंधप सुणो मुज मुखेंजी । कहेवराव्युं प्रभुजी ए
 तूज ॥ गज चढ्या केवल न ऊपजेजी । मनडामां नवि मुंऊ ॥ स० ॥ १० ॥ इस कही दो श्रमणी
 तदाजी । जिम आवी तिम जाय ॥ विस्सय पाम्यो महातमाजी । चिते चित्तमां त्यांय ॥ स० ॥
 ॥ ११ ॥ सावद्य योगने में तज्याजी । कालसगधारी रहूं प्रायें ॥ किहांथी चढवुं मुज कहेजी । ग-
 जनुं श्रमणी आंहि ॥ स० ॥ १२ ॥ ए जिननी दोय शिष्यणीजी । मृपा नवि जाखे कदाप ॥ कि-
 म ए होशे वातकीजी । हुं तो संजम व्याप ॥ स० ॥ १३ ॥ अथवा में जाणुं इहांजी । ए तो स-
 ही मानगज होय ॥ व्रतगरिष्ट कनिष्ठनेजी । बंदना घटे ठे जोय ॥ स० ॥ १४ ॥ त्रिभुवनगुरु श्री-
 तातनीजी । सेवा करवा विवेक ॥ हजी तुज आव्यो नथीजी । शुं मानें निज ठेक ॥ स० ॥ १५ ॥
 पहेलां व्रत अंगीकर्यीजी । ते अठाणुरे भाय ॥ तेहने किम करूं बंदनाजी । ए तुं डुरध्यान ध्याय
 ॥ स० ॥ १६ ॥ हमणांज हुं जाई तिहांजी । महासुनिवांडुरे तेह ॥ इस चिंतवतां बाहुबलीजी ।
 पग ऊपाढ्यो जेह ॥ स० ॥ १७ ॥ छता बेलपरें त्रुटीयांजी । चारे घनघाती कर्म ॥ तिणवेला मुनि-

रायनेजी । केवलज्ञान शर्म ॥ सण ॥ १७ ॥ उत्पन्न केवल ज्ञानताजी । केवलदरसनजुत ॥ सौम्य दर्शन शशिपरेजी । सोहे अधिक दीत ॥ सण ॥ १९ ॥ ऋषभ जिणंद पदांबुजेजी । आठ्या तेह मुणिंद ॥ प्रदक्षिणा देई करीजी । यथोचित वेठा आणंद ॥ सण ॥ २० ॥ पंचमखेंक ठवीसमीजी । ढाल कही श्रीकार ॥ उवझाय दर्शनसागरेजी । श्रोताने हितकार ॥ सण ॥ २१ ॥

॥ दुहा ॥ श्रीबाहुवल मुनिवर । धारक केवलज्ञान ॥ लोकालोक प्रज्ञासकर । स्वपर प्रकाशक-
वान ॥ १ ॥ आपही आप स्वभावमां । धिर थयो आतमराम ॥ परम तत्वमयी हुआ । चिदानंद-
गुणधाम ॥ २ ॥ निज सत्व प्रगट थई । सहजरूप जगवान ॥ शुद्धातममां जीलतां । गाढ्यां कर्म-
निदान ॥ ३ ॥ ढाल ॥ २९ मी ॥ राग धन्यासी ॥ हीचरे हीचरे ॥ ए देशी ॥ बाहुवल मुनिवर ।
सयल गुण आगरू । वंदीयें जविक जन शुद्ध जावे ॥ जेहथी दुखटले । सकल वंठित फले । मु-
गतिरमणी सुख हाथ आवे ॥ १ ॥ बाहुवल मुनिवर । सयल गुण आगरू ॥ ए आंकणी ॥ आतम
साधता । निज गुणें बाधता । जिनतणी आणने ते आराधे ॥ पातक वारता । दुरगति गालता ।

एहवा मुनिवरा मोक्ष साधे ॥ वा० ॥ २ ॥ सम्यग ज्ञान दर्शन । चरणधर महाव्रती । पंचम ज्ञानने तेह पामी ॥ नविक जीव ब्रह्मता । महीतल विहरता । प्रणमीयें ज्ञावथी जे निकामी ॥ वा० ॥ ३ ॥ एहवा मुनितणी । सेवना नित करो । आतमराम मुनिराज ध्यावो ॥ निज गुण आदरी । पापनें परिहरी । सहज सुख संपदा नित्य पावो ॥ वा० ॥ ४ ॥ श्रीजिन शासन । सुरतरु सुंदरु । शत शाखा विस्तरीं अधिक राजे ॥ वहरी शाखा अने । चंद्रकुले शोभतो । बिधिपद गच्छ इण जगत छोजे ॥ वा० ॥ ५ ॥ गह्व सोह्वाकरो । गणधरो सुंदरो । श्रीधर्ममूर्तिसूरि युगप्रधानो ॥ परिहरी वित्तने । संयम आदरी । धर्मकामें थयो सावधानो ॥ वा० ॥ ६ ॥ तस पट उदयगिरि । दिणयरसारिखो । श्रीकल्याणसागरसूरि गह्वराया ॥ तास पाटें सिरी । अमरसागर गुरु । मुनिजने सेविया जास पाया ॥ वा० ॥ ७ ॥ तस पट दीपको । मोहने जीपको । श्रीविद्यासागरसूरि नेता ॥ तस पदें राजता । गह्व सोह्वावता । श्रीबुदयसागर सूरि गुणसमेता ॥ वा० ॥ ८ ॥ सीस तस दोय ते । शुभ न मति धारका । कीर्तिसागर सूरि जग प्रतीता ॥ उवजाय दर्शन-सागर गणिवरा । सुगुरु कृपा-

थकी ते वदीता ॥ वा० ॥ ए ॥ ढाल सतावीसमी । पंचम खंरुनी । पूर्ण हुइ जवि जना चित्त धा-
रो ॥ परम मंगल करी । जयरमा सुखकरी । सुणत जविकां निज काज सारो ॥ वा० ॥ १७ ॥
पंचम खंरु । अखंरु चित्त ए रच्यो । सुगुरु सुपसायथी कार्य साध्यो ॥ खंरु पुरो हुउं ।
विजयता नीपनी । आज आनंदनो पोष बाध्यो ॥ वा० ॥ ११ ॥ इति श्रीअंचलगच्छाधिराज सक-
ल जहारकजामिनी जालस्यल तिलकायमान पूज्यरंदर जहारक श्री १०७ श्रीउदयसागरसूरीश्वरा
णां शिष्य महोपाध्याय श्री दर्शनसागरगणिविरचिते श्रीआदिनाथचरित्रे पुण्यपवित्रे प्राकृतबंधे
श्रीबाहुवलसंग्राम दीक्षा केवलज्ञान संकीर्तनो नाम पंचमः खंरुः समाप्तः ॥ सर्व गाथा ७४७ ठे ॥

॥ श्रीरस्तु ॥

॥ अथ पष्ठः खंरुः प्रारभ्यते ॥

॥ दुहा ॥ स्वस्ति श्रीमंगलकरा । प्रणमुं जिन चोवीस ॥ चिदानंद चिदवन सदा । वतें ठे
निशदीस ॥ १ ॥ आतमसत्ता प्रकटिता । टाली सयल उपाधि ॥ केवलज्ञान गुणागरू । सहजा-
नंद समाधि ॥ २ ॥ प्रणमी ते परमेश्वरा । बली समरी श्रुतदेव ॥ विघनविनाशन हेतु जे । मंगल
करण सदैव ॥ ३ ॥ सुगुरु क्रमांबुज समरीयें । निष्कारण उपगार ॥ जरुने जे पंढित करे । ज्ञान-
दृष्टि दातार ॥ ४ ॥ यत्पाणिपद्मपरिशीलनया कदाचि-दश्मोपमोऽप्यहमुपेत्य सदाकृतित्वं ॥ पूजां ज-
नादधिगतोऽस्मि धृतप्रतिष्ठ—स्तस्मै नमः सुगुरवे वरसूत्रधर्त्रे ॥ १ ॥ श्रीजिनागमबोहित्थं । संसा-
रणवतारकं ॥ ममेदं दर्शितं येन । तस्मै श्रीगुरवे नमः ॥ २ ॥ विना गुरुभ्यो गुणनीरधिज्यो । जा-
नाति धर्मं न विचक्षणोऽपि ॥ निरीकृते कुत्र पदार्थसार्थं । विना प्रदीपं शुभलोचनोऽपि ॥ ३ ॥
श्रीधर्ममूर्तिविविधपद्मगणाधिपानां । पठे प्रभूतमतिरुप्रतपा अपापः ॥ दातृत्वशक्तिपरिरंजितसाधुलो-

कः । कल्याणसागरगुरुर्जयताच्चिरायुः ॥ ४ ॥ दुहा ॥ ठठा खंरुने वर्णवुं । ते सुणजो नरनार ॥ नि-
दा विकथा परिहरी । एकमनां हितकार ॥ ५ ॥ ढाल ॥ १ ली ॥ चोपईनी देशी ॥ हवे श्रीकृ-
पन्नजिणंदनो शीप । श्रीमरिचीनामें मुनीश ॥ श्रमणगुणें करी शोभित जेह । स्वप्नावें सुकुमाल ठे
तेह ॥ १ ॥ जिम कलज यूथपतिसंघात । विहरे महीतलमां अवदात ॥ तिम जिनसाथे तेह मु-
णींद । विचरे समतारसनो कंद ॥ २ ॥ एकसमें मरीचि अणगार । प्रभुजीसाथे करतो विहार ॥
मध्याह्नसमयें उनालामांढिं । दिनकर ताप लागे अथाह ॥ ३ ॥ मारगनी रज लागे अंग । लूला-
ने गतिनो थाये जंग ॥ पगथी मांमी शिरपर्यंत । परसेवो थाये अत्यंत ॥ ४ ॥ डीलें मेल लाग्यो
डुखदाय । वस्त्र गंधाणां ऋषिना त्यांय ॥ जिम पय सौंचिल सूकुं चाम । गंधाये डुरगंधनुं धाम
॥ ५ ॥ पाय दाऊणुं लागे ठे जोर । तरस पण लागी कठोर ॥ चितमां चिते ते अणगार । मारगें
थाशे केम विहार ॥ ६ ॥ केवल दर्शन केवल ज्ञान । धरनारा श्रीकृपज भगवान ॥ पोतरा चेलो
हुं हुं तास । चक्रीनो नंदन हुं खास ॥ ७ ॥ बहुविह श्रीमंघनी समद्ध । स्वामिनी पासें अतिदक्

॥ पंच महाव्रत उचर्या सार । दीक्षा में लीधी मनोहार ॥ ७ ॥ तेमाटें एह ठाणथी मूज । घेर
 जाबुं नवि पडे सूज ॥ जिम सुचट रणमांथी गेह । जावा जुगतुं नवि घटे तेह ॥ ८ ॥ मुजने अ-
 मणपणानो नार । नवि सहेवाये कांइ लगार ॥ दुखें चढाये पर्वत जेम । मुजने लागे संजम तेम
 ॥ १० ॥ ए तो कुलमां लज्जा थाय । बीजुं तो व्रत नवि पलाय ॥ हुं पकीउं मोटा संकटमांहिं ।
 नित नित लागे परीसह ज्यांहिं ॥ ११ ॥ एक कोर आवी नदी पूर । बीजी कोर सिंह ठे सूर ॥
 माहरे हूउे एहज न्याय । हवे शुं करवो अहीं उपाय ॥ १२ ॥ अथवा में जाण्यो विचार । सुख-
 दाई मुज पंथ श्रीकार ॥ त्रिदंमधारी यईने रहू । एहबुं चित्तमां हुं सइहुं ॥ १३ ॥ मन वचन का-
 य जे त्रण दंम मुनिराजें जीत्या प्रचंम ॥ तेणें जीताणो माहरो जीव । ते माटें थाउं त्रिदंकी सदीव
 ॥ १४ ॥ शिर केशलोच मुनिएं कीध । में तो क्षुरमुंम व्रतने लीध ॥ थूल सूद्ध जीववधनो त्याग ।
 ते तो मुनिवर करे महाभाग ॥ १५ ॥ माहरे तो थूल जीवनी हिंसा । नवि करवी एह वात प्रशं-
 शा ॥ मुनिवर तो अकिंचन होय । सोनानी वीटी मुजने होय ॥ १६ ॥ उपानह मुनि नवि पहरे-

त । हुं तो धारुं तेह सतंत ॥ शीलसुगंधिन मुनिवरदेह । नाहुं नवि दृष्टे ठे तेह ॥ १७ ॥ शील-
 डुरगंधित माहरो जीव । चंदनविक्षेपन करीश सदीव ॥ निरमोही ठे महामुनिराय । मुगट ठत्र
 नवि धरे कांय ॥ १८ ॥ मोहें अवराणो हुं तुं आंहिं । शिरपर ठत्र धारुं उठांहिं ॥ श्वेत वमन पहरे
 मुनिराज । निकपायी जवतरण जहाज ॥ १९ ॥ कपायें करी हुं मेलो रहुं । जगवां वस्त्रने अंगें व-
 हुं ॥ सचित पाणीने कृपिजी तजे । माहरो जीव तो तेहिज जजे ॥ २० ॥ पण मित नीरे स्नानज
 करुं । एह व्रत मुज मनमां धरुं ॥ निज बुद्धे विचारी तेह । तेहबुं लिंग धरे निज देह ॥ २१ ॥
 स्वामीसाथे विचरे रोज । नवि सहेवाणी परीसह फोज ॥ नवि संजत नवि गृहस्थ तेह । एहवो
 हुं ते ससनेह ॥ २२ ॥ नही घोमो नवि खर कहेवाय । जिम उन्नयंश वेसर आय ॥ तिम मरी-
 चि उपम लहंत । आश्चर्यकारी वेप वहंत ॥ २३ ॥ विजाति मुनिमांहें सोय । जिम हंसविपे वाय-
 स जोय ॥ ते निरखी पूठे बहु लोक । धरमनी वार्ता ते गतशोक ॥ २४ ॥ पृथतां लोकने कहे
 सोय । मूल उत्तर गुण जेद ठे दोय ॥ साधु धर्म पाळे नरनार । ते पांमैं भवनो निस्तार ॥ २५ ॥

बलतुं जन ज्ञाखे ठे तास । तुमें केम नवि पावो उद्वास ॥ उपदेश देवे कुशला तमो । नवि कांइ इंद्रीने दमो ॥ १६ ॥ लोकवचन इम-निसुणी तेह । बलतो भांखे उत्तर एह ॥ आचार पालना न-हि मुज शक्ति । चित्तअजिप्राय-तुमें जाणो व्यक्त ॥ १७ ॥ नित नित प्रतिबोध लोकने देय । दीक्षा लेवाने चित्त करेय ॥ स्वामीनी पासे मोकले तास । दीक्षा लेवा परम उद्दाम ॥ १८ ॥ इम करतां केतो गयो काल । मरीचीने सुखसाता विशाल ॥ ठेह खंडे ए पेहेली कही । अवज्ञाय दर्शनसागरें सही ॥ १९ ॥

॥ दुहा ॥ स्वामी साथे विहरतां । एक समें मरीची अंग ॥ रोग आकरो उपनो । जिम घुण काष्ठप्रसंग ॥ १ ॥ टोलांथकी भूवो पड्यो । वानर जिम अथमाय ॥ कोइ नवि पावे तेहने । दुखमां दहामा जाय ॥ २ ॥ तिम पतित गठवाह्य तस । मुनिवर न लीये सार ॥ औपधनी सं-जालणा । कोइ न करे तिणवार ॥ ३ ॥ रोगतणी बाधाथकी । पीमाये बहु तेह ॥ जिम सूअरश्री ईशुनो । वारु पामे दुखगेह ॥ ४ ॥ मरीची हवे निज चित्तमें । चितवतो ठे एम ॥ अहो अशुच

कर्म मूजने । उदयें आबुं नेम ॥ ५ ॥ पोताना जे मुनिवरा । ते पण नाव्या काम ॥ अन्पपरें मु-
ज देखवे । रोगीकरे ठाम ॥ ६ ॥ जिम रविने जखूकथी । नथी प्रयोजन हेत ॥ तिम मुनिने पण
मुजथकी । निजमनमां तुं चेत ॥ ७ ॥ सवि सावद्य विरम्या मुनि । मुज पापीनी सेव ॥ केम वे-
यावठ ते करे । धारो मनमां हेव ॥ ८ ॥ मुजने पण जुगतुं नथी । वेयावच मुनिपास ॥ करावचो
ए वारता । ठे मोटी उपहास ॥ ९ ॥ तेमाटे मुज सेवना । कराव कोय नर सार ॥ गोतीने चेलो
करुं । मुज मन ए हितकार ॥ १० ॥ ढाल ॥ ११ ॥ अरज अरज सुणोने रुमा राजीयाहोजी
॥ ए देशी ॥ मरीयंच मरीयंच केटला दिनपठीहोजी । साजो हूळ ताम ॥ ऊखर ऊखर भूमिका
कालांतरेहोजी । ते पण थाये अन्निराम ॥ १२ ॥ सुणजो सुणजो चविजन वारताहोजी ॥ ए आंक-
णी ॥ एक दिन ऋषज्जिणंदनेहोजी । पासैं कपिल कुमार ॥ चारें भारें करमी आवीठहोजी । स-
मवसरणमजार ॥ सु० ॥ १३ ॥ प्रभुजी प्रभुजी दीये देशनाहोजी । निसुण्यो कपिलें धर्म ॥ पण
चितमां ते नवि रुच्योहोजी । जेहने बोहोलां ठे कर्म ॥ सु० ॥ १४ ॥ चंद्र चंद्र किरण चकवाजणी-

होजी । जिम वूकनै परभात ॥ खीण खीण पुण्याइ रोगीजणीहोजी । नवि गमै औपधवात ॥ सु० ॥
 ॥४॥ वायु वायुजणीशीतल यथाहोजी । जिम वकराने मेह ॥ ए जिम ए जिम एहने नवि रुचेहो-
 जी । तिम तस धर्मसनेह ॥ सु० ॥ ५ ॥ इत उत इत उत कपिलो तिहांकणैहोजी । सुणवा बी-
 जोरे धर्म ॥ हट्टे हट्टे जोतां मरीयंचप्रतैहोजी । दीगो बिलक्षण मर्म ॥ सु० ॥ ६ ॥ मरीयंच मरीयं-
 चने पासं आधीउहोजी । क्षत्री कपिलकुमार ॥ बालक बालक जेम मोटां हाट तजी होजी । ल-
 घु हाटें वस्तु लेवा सार ॥ सु० ॥ ७ ॥ कपिले धर्म पूठीउहोजी । मरीयंच तव कहंत ॥
 इहां इहां धर्म नवि अठेहोजी । हुं तुं पतित सतंत ॥ सु० ॥ ८ ॥ तुं तो तुं तो धरमनो अरथीउ-
 होजी । तो जा स्वामिनी पास ॥ बली बली जिनपासं गयोहोजी । क्षत्री तेह उदास ॥ सु० ॥ ९ ॥
 फरी फरी तिम धर्म सांजळ्योहोजी । पण नवि रुचिउ तेह ॥ निज कर्म निज कर्म दुःखित आ-
 तमाहोजी । जिम घृत रोगी प्रमेह ॥ सु० ॥ १० ॥ चातक चातक रांकनाने जिम बली होजी ।
 नवि गमे पूर्ण तटाक ॥ पित पितना रोगीने शर्कराहोजी । नवि रुचे जिम सटाक ॥ सु० ॥ ११ ॥

सायर सायर माछिलाने नवि गमेहोजी । मीतुं स्वादिष्ट नीर ॥ जेम जेम घूअरुनी आंखनेहोजी । नवि गमे दिनशोचा तीर ॥ सु० ॥ १२ ॥ तिम तिम पापी पुरुषना चित्तमांहोजी । नवि रूचे धरमवचन ॥ वक्ता वक्तानां वाक्य निष्फल हुएहोजी । उपताप थात्रे प्रतिदिन ॥ सु० ॥ १३ ॥ यतः—त्याज्या हिंसा नरकपदवी नानृतं जापणीयं । स्तेयं हेयं सुरतविरतिः सर्वसंगान्निवृत्तिः ॥ जैनो धर्मो यदि न रुचते पापपंकावृत्तिभ्यः । सर्पिर्दुष्टं किमिदमियता यत्प्रमेही न जुंके ॥ १ ॥ तित्तायते पित्तिनि शर्करापि । क्षारायते सज्जलमब्धिमीने ॥ दोषायते घूकदृशोरहःश्रीः । शब्दायते पापिनि जैनवाणी ॥ २ ॥ मूर्खैरपक्वबोधैश्च । सहालापश्चतुःफलः ॥ वान्नां व्ययो मनस्ताप-स्तामनं दुःप्रवादनं ॥ ३ ॥ भवेदभव्येषु गुरूपदेशा-द्गुणो वहिः कोऽपि न वास्तुतस्तु ॥ सौधाश्रयात्स्या-द्गृहगोधिकापि । त्वग्मातशुभ्रा न पुनर्दयालुः ॥ ४ ॥ ढाल ॥ पुनरपि पुनरपि आवी मरीचिनेहोजी । कक्षां एहवां वेण ॥ शुं तुज शुं तुज पासे धरम ठे नहीहोजी । फोगट फेरवे तेण ॥ सु० ॥ ॥ १४ ॥ जे ते जे ते पण धर्म मुज कहोहोजी । इम कही रह्यो तेह ॥ मरीयंच मरीयंच चित्ते चित्त-

मांहीजी । मुज योग्य शिष्य ठे एह ॥ सु० ॥ १५ ॥ अहो अहो जाग्यजोगें करीहोजी । मढ्यो
 अम दोयनो मेल ॥ एम एम धारी कहुं तेहनेहोजी । मुजपासे धर्म ठे सहेल ॥ सु० ॥ १६ ॥ उं
 रसूत्र उत्सूत्र दूक वचनें करीहोजी । एक कोमा कोमी सागर जाण ॥ वांध्युं वांध्युं भव जमबुं तेगें-
 होजी । आतमने तिण ठाण ॥ सु० ॥ १७ ॥ कपिल कपिलने तेणें दीखीन्होजी । कींधो निज सहाय ॥
 तिण दिन-तिण दिनथी परिवाजकपणुंहोजी । पाखरु चाव्युरे जाय ॥ सु० ॥ १८ ॥ ठठे ठठे खंडे
 ए कहीहोजी । सुंदर वीजी ढाल ॥ उवजाय उवजाय दर्शनसागरेहोजी । आगल वात रसाल ॥ १९ ॥

॥ दुहा ॥ हवे श्रीआदिजिनेसरु । महीतल विचरे सार ॥ अधिक कांइ सो जोयणा । रोग
 निवारणहार ॥ १ ॥ ताप समावे जनतणां । जिम वरसालें मेह ॥ तिम जवियणने सुख करे ।
 श्रीजिनवर गुणगेह ॥ २ ॥ श्रीजिनमारगनेविपे । विचरे सहजसमाधि ॥ ते अधिकारह सांभलो ।
 एकमना निरबाध ॥ ३ ॥ ढाल ॥ ३ जी ॥ सीरोही मुखमंरुणोजी । जेढ्यो आदिजिणंद ॥ ए दे-
 शी ॥ । साते इति समावतोजी । श्रीयुगादिरे देव ॥ चउविह संघने पालतोजी । अतिशय रा-

जित हेचरे ॥ १ ॥ जिनजी विहार करे सुखकार ए आंकणी ॥ वेर तजाव्यां जीवनेजी । निज महि-
माने प्रभाव ॥ जिम रवि तिमिरने टालतोजी । किरणतणे अनुचावरे ॥ जि० ॥ २ ॥ दुर्जिद नवि
पडे देशमांजी । श्रीजिन महिमावंत ॥ चामंरुलने धारतोजी । अनंत ज्योति लहंतरे ॥ जि० ॥ ३ ॥
मुख आगल गयणें चलेजी । धर्मचक्र सतेज ॥ जिम चक्री चक्रें करीजी । शोभावंत सहेजरे ॥ जि० ॥
॥ ४ ॥ लघु धज सहसमांहिं ठेजी तस मुख इंद्रधज होय ॥ सवि करम जय थांजलोजी । तेणें शोभे
जिन जोयरे ॥ जि० ॥ ५ ॥ स्वयमेव वाजे दुंदुभिजी । आकाशें तिणवार ॥ परियाण जोग कळ्या-
णनेजी । सूचवती श्रीकारे ॥ जि० ॥ ६ ॥ आकाशें स्फटिकतणुंजी । रयणसिंहासन जेह ॥ पादपीठ
संयुक्त ठे जी । तेणे शोभे जिन एहरे ॥ जि० ॥ ७ ॥ कंचनकमले पग ठवेजी । हंसपरें जिनराय ॥
अधोमुख कंटक होवेजी । परिकरने तिण ठायरे ॥ जि० ॥ ८ ॥ जय लाग्यो कंटकतणेजी । अधोमुख
करी भूमांहिं ॥ पेंसवाने ते इच्छताजी । बुध दीये उपमा त्यांहिरे ॥ जि० ॥ ९ ॥ समकालें सघली
ऋतुजी । तेणें सेवित जिनराय ॥ अनंगसहाय पापनुंजी । लेवा प्रायश्चित त्यांयरे ॥ जि० ॥ १० ॥

तरुण जे मारगतणजी । ते नमीयां तिणवार ॥ मृदु शीतल अनुकूल तेजी । वायु सेवे जिनने
 साररे ॥ जि० ॥ ११ ॥ प्रदक्षिण पंखी दीएजी । प्रभूजीने तिण ठाय ॥ जघन्यथकी कोन्ही देवता-
 जी । सेवे जिनना पायरे ॥ जि० ॥ १२ ॥ गगने ठत्र चालतुंजी । तेणे शोचिन जिनदेव ॥ लज्ज-
 ल ठत्र सोहामणुंजी । वृत्ताकार तद्देवरे ॥ जि० ॥ १३ ॥ गंगातरंगपरें ऊजलांजी । वीजाए चामर
 तास ॥ मानुं चंद्रकिरण जूदां कर्यांजी । प्रतिभासे ठे खासरे ॥ जि० ॥ १४ ॥ तपतेजे करी दीप
 ताजी । समतावंत मुण्णिद ॥ लक्षोपमैं करी परिवर्योंजी । जिम नक्षत्रें चंदरे ॥ जि० ॥ १५ ॥ गा-
 मोगमैं जिनवरुंजी । प्रतिबोधतो जठय जीव ॥ विहरंतो महीतलविपेजी । उपकार करे सदीवरे
 ॥ जि० ॥ १६ ॥ श्रीजिनवर एकणसमैंजी । अष्टापद पाम्या गिरौद ॥ तस वरणन आगल होशे-
 जी । सांचलजो सुखकंदरे ॥ जि० ॥ १७ ॥ लहे खंडे त्रीजी जणीजी । उवझाय दर्शने ढाल ॥ सां
 भसतां सुख ऊपजेजी । नित नित मंगलमाखरे ॥ जि० ॥ १८ ॥

॥ बुढा ॥ प्राभ झाकर पुर झोणमुख । कर्वट पाटण मंभव ॥ विचरंतो महीतल प्रभु । इक

दिन ते अविलंब ॥ १ ॥ अष्टापद गिरितलहटी । पाम्या श्रीजगवान ॥ पण गिरिरायनी वर्णना । सुणजो देई कान ॥ २ ॥ ढाल ॥ ४ थी ॥ अली महबूब जालम जाटणी ॥ ए देशी ॥ अष्टापद गिरि रूखमो । ऊजलो अतिही श्रीकार ॥ शारद वादलसारिखो । उंचो अरु जोजन सार ॥ १ ॥ तुमों चित्त धारो गिरिनी वारता ॥ ए आंकणी ॥ जिनन्माभिपेके विकुर्व्या । इंद्र दृपजनां रूप ॥ मानुं तेहनो एक बलदीउ । र्ह्यो उंचो गिरिने स्वरूप ॥ तुण ॥ २ ॥ नंदीसर छीपपुष्करिणी । वावमां दधिमुख शैल ॥ तेमाहेलो ठे एक गिरि । आव्यो दीसे मेल ॥ तुण ॥ ३ ॥ जंबूछीप कमलतणो । उधर्यो तांतणानो खंरु ॥ अथवा भूमिकानो ए गिरि । श्वेतरतन मुगट प्रचंरु ॥ तुण ॥ ४ ॥ निर्मलता अने कांतिथी । निरंतर ए गिरिने देव ॥ जाणुं नीरें नवरावता । कवि दीये उपमा हेव ॥ तुण ॥ ५ ॥ विद्याधरनी कामिनी । शिखरें विसामो लेव ॥ वेयढगिरिने विसारती । मुखसाताने ग्रहेय ॥ तुण ॥ ६ ॥ आरीसो ए भूमितणो । जोवा धार्यो इण ठाय ॥ ग्रह नक्षत्र घडवांजणी । अक्षय माटीयल कहेवाय ॥ तुण ॥ ७ ॥ गिरिमध्य जागमां वेसीया । क्रीडा श्रांत

कुरंग ॥ शिखरें करी देखामता । अनेक मृगचिहना रंग ॥ तु० ॥ ७ ॥ स्फटिक रतननो ठे ए
गिरि । शिखरे धजा सोहाय ॥ घमघम वागे ठे घूघरी । शोभा अदञ्जुत थाय ॥ तु० ॥ ८ ॥ उंचा
शिखर अग्रनेविपे । संक्रम्यो सूरज तेण ॥ दीधुं उदयगिरि त्रमपणुं । जीलछीने सुखचेन ॥ तु० ॥
॥ १० ॥ नीलां पानडे गिरिविपे । तरुनी ठाया ठे जोर ॥ मोरमयूरी तिहां नाचता । क्रीमारस
सुखघोर ॥ तु० ॥ ११ ॥ विद्याधरनीरे जामिनी । मृगपोत रमाडे ठे त्याहिं ॥ पाणामांहिंथी पय ज-
रे । सींचे लतावन ज्यांहिं ॥ तु० ॥ १२ ॥ कदलीपत्रें संताइ रही । भीलमीनुं नाटक जुए जत्थ ॥ दे-
चांगना तिहां सवि मली । ऊपजे हरख पसत्थ ॥ तु० ॥ १३ ॥ थाकेली कामभोगथी । सापिणीए
जख्यो जिहां वात ॥ वायु पण नाशतो फरे । रहुं तो करशेरे घात ॥ तु० ॥ १४ ॥ अष्टापदनो
दरीविपे । किन्नरीउं जोगवे जोग ॥ मनमां साताने मानती । माने पुण्यसंयोग ॥ तु० ॥ १५ ॥
सोगठे पासे रमें किहांकणे । किहांकणे मदिरा वीवाय ॥ किहांकणे द्राक्षना मांढवा । जुमी रह्या तिण
ठाय ॥ तु० ॥ १६ ॥ किहांकणे पुलिंदणी गावती । किहांकणे किन्नरीयुं गाय ॥ किहांकणे विद्याधरजा-

मिनी । बेठीलं प्रभुगुण गाय ॥ तु० ॥ १७ ॥ पाकां द्राखफल खाईने । उनमत्त श्रीशुक त्यांहि ॥
मुखें मीतुं नित बोलता । गिरिवरमांहि उठांहि ॥ तु० ॥ १८ ॥ किहांकणें कोयल टडुका करे । पं-
चम राग गावंत ॥ किहांकणें क्रोंचपंखी बोलतां । मनमां साता पावंत ॥ तु० ॥ १९ ॥ मेघागमन
सुणी करी । मोरमील बोलें क्यांहि ॥ किहांकणें तळाव परिसरे । सारस वेग ठे प्रायिं ॥ तु० ॥ २० ॥
रातां अशोकवचन किहांकणें । किहांकणें तमालताल ॥ अनेक तरु ठे जिण गिरें । शोभे अति-
हि विशाल ॥ तु० ॥ २१ ॥ चंपो गुलाब ने मोगरा । सेवलां बली मुचकुंद ॥ जाई जुड बोलेसरी ।
केवला ठे रे अमंद ॥ तु० ॥ २२ ॥ शी शी शोभा वरणवीएं । ए गिरिराजनी आंहि ॥ ते अष्टा-
पदे जगगुरु । चढीया परम उठांहि ॥ तु० ॥ २३ ॥ ठट्टा खंमनी ए कही । चोथी ढाल श्रीकार ॥
पाठक दर्शनसागरे । श्रोताने सुखकार ॥ तु० ॥ २४ ॥

॥ दुहा ॥ त्रिभुवनस्वामिनी ते गिरि । नक्ति करे तिणवार ॥ तरुकुसुमें निर्झरजलें । राखे
सोकव्यवहार ॥ १ ॥ ते अष्टापद गिरि तदा । प्रभुचरणें पवित्त ॥ आप अवतार धन्यता । माने

हरखसंजुत ॥ २ ॥ कवि उपमा दे एहवी । नवि तस कांइ ज्ञान ॥ मेरुथकी प गिरिवरु । नवि
थयो हीनमान ॥ ३ ॥ जनमानिपेक पवित्रता । मेरुने जिने कीध ॥ मुजने पायें फरसीउ । चो-
खाई नें दीध ॥ ४ ॥ कोकिलकूजित मिषथकी । वारंवार गिरि तेह ॥ प्रजुजीना गुण गावतो ।
बुधजन उपमा एह ॥ ५ ॥ चउविह सुर रचना करे । त्रिगफानी ततकाल ॥ दर्शनगुण निर्मलभ-
णी । नक्ति करे उजमाल ॥ ६ ॥ ढाल ॥ ५ मी ॥ चूनफीनी देशी ॥ जोयण प्रमाणे खेत्रमां । दे-
वता वायुकुमाररे लाल । तृण कचरो काष्टादिक । अशुचिनो करे अपहाररे लाल ॥ रचना सम-
वसरण तणी ॥ १ ॥ ए आंकणी ॥ सांजलजो सवि नरनारिरे लाल । विघननिवारण सुख करी ॥
दोखत दीये जयकाररे लाल ॥ २० ॥ २ ॥ विकुरवी वादलांप्रति । मेघकुमारना देवरे लाल ॥ सुगंध
जलें करी भूमिने । सौंचे ठे ततखेवरे लाल ॥ २० ॥ ३ ॥ तेवारपछी व्यंतर सुरें । जौंयतलीयुं वां-
धुं साररे लाल ॥ कंचन मणि रतनें करी । चिहुं दिशि सरीखुं मनोहाररे लाल ॥ २० ॥ ४ ॥
जानुं प्रमाणें फूलनी । वृष्टिने ते करे त्यांयरे लाल ॥ चारे दिशें व्यंतरसुरें । तोरण बांध्यां दीपा-

यरे लाल ॥ २० ॥ ५ ॥ तोरण चिहुं दिशि थंनमां । सोहे मराल आकारे लाल ॥ तेहमां चार
 ठत्र रहां । सोहाए ते मनोहाररे लाल ॥ २० ॥ ६ ॥ थंमविपे धजा शोजती । पधनें प्रेरित होयरे
 लाल ॥ आठ मंगल तोरणहेठें । आलेखे देवता सोयरे लाल ॥ २० ॥ ७ ॥ भूमि रचित पीठने-
 विपे । वैमानिकना सुर जेहरे लाल ॥ रतनतणो गढ तिहां करे । जिनजक्तिमां बहु नेहरे लाल
 ॥ २० ॥ ८ ॥ माणिक रतननां कांगरां । ते देवे वली तिहां कीधरे लाल ॥ जाणुं मानुषोत्तर सी-
 मसां । चंद्रसूरजश्रेणि प्रसिद्धरे लाल ॥ २० ॥ ९ ॥ कांचन गढ ज्योतिपी रचे । कांगरां रतनना
 धाररे लाल ॥ हवे जुवनपती देवता । कीधो रूपानो वप्र साररे लाल ॥ २० ॥ १० ॥ कंचन क-
 पिशीर्प तेहनें । कीधां जुवनपतिदेवरे लाल ॥ वप्रें वप्रें चार चार ते । दरवाजा रच्या हेवरे लाल ॥ २० ॥
 ॥ ११ ॥ दरवाजे दरवाजे तोरणां । माणिकना देवे कीधरे लाल ॥ द्वारे द्वारे व्यंतरसुरें । धूपधनी
 हाथें वीधरे लाल ॥ २० ॥ १२ ॥ सोनाना गढने आंतरे । ईशानखूण मोजारे लाल ॥ देवठदो
 देवता करे । जिम देवगृह घरमां साररे लाल ॥ २० ॥ १३ ॥ समवसरणमांहि जाणीये । त्रण गाऊनो

चैत्यवृद्धरे लाल ॥ व्यंतरदेवें ते कयों । जिम वाहणमां कुआथंज दक्षरे लाल ॥ २० ॥ १४ ॥ रय-
णपीठ व्यंतर करे । चैत्यतरुहेवळ साररे लाल ॥ ते पीठनी उपरें । करे देवच्छंद श्रीकाररे लाल
॥ २० ॥ १५ ॥ तेमांहें पूरवदिशें । रतनसिंहासन रचीरे लाल ॥ वाजोठ पण हेवळ धर्यो । देवें
विधिणं विरचीरे लाल ॥ २० ॥ १६ ॥ रयण देवठंद उपरें । त्रण ठत्र तिहां सुरें कीधरे लाल ॥
इणी रीतें देवें रच्युं । सुर असुरें ते सुप्रसिद्धरे लाल ॥ २० ॥ १७ ॥ पूरव दिशिने वारणे । मुख-
द्वारें प्रभुजी पेसरे लाल ॥ जाणुं ज्ञान्यना हृदयमां । पेसतां मन हीसरे लाल ॥ २० ॥ १८ ॥ जि-
नवर अशोकतरुप्रतें । प्रदक्षिणा करे त्रणवाररे लाल ॥ नमस्कार तीरथजणी । इम जंपे मुखे उ-
च्चाररे लाल ॥ २० ॥ १९ ॥ पूरव सनमुख जिनवरु । सिंहासने वेठ । त्यांहिरे लाल ॥ जिम राजहं-
स कमलप्रतें । बेसे मन उठांहिरे लाल ॥ २० ॥ २० ॥ त्रणे दिशिविपे जिनतणां । रतनसिंहासन-
मांहिरे लाल ॥ त्रण रूप व्यंतर सुरें कर्या । जवि तारवाने उठांहिरे लाल ॥ २० ॥ २१ ॥ पूरव
वारणे पेसतां । साधु साधवी वैमानिक देवीरे लाल ॥ प्रदक्षिणा देई नमी प्रभू । तीर्थजक्ति मन

धरेवीरे लाल ॥ २० ॥ २१ ॥ पहिला कोटमां सवि मुनि । अगनिखूण मझारे लाल ॥ सुखें समाधिं
वेसीया । जिम आंरामें तरू साररे लाल ॥ २० ॥ २३ ॥ मुनि पठवाडे ऊज्री रहे । वैमानिक प-
त्नी त्यांहिरे लाल ॥ तेहनी पठवाडे साधवी । तिमज रहे उठांहिरे लाल ॥ २० ॥ २४ ॥ पेसी दक्षि-
णने वारणें । जिनने नमी उदाररे लाल ॥ नैऋतखुणें वेसती । जवन ज्योति व्यंतर स्त्रीउरें लाल
॥ २० ॥ २५ ॥ श्रमणी चणविहू देवीउं । जिन देशना ऊज्री सुणंतरे लाल ॥ आवश्यकनी वृत्ति-
मां । एहवो पाठ मुणंतरे लाल ॥ २० ॥ २६ ॥ पेसी पछिम वारणें । जिनने नमी वेसंतरे लाल ॥
वायुखुणमां जुवनपती । जोतिसी व्यंतर उलसंतरे लाल ॥ २० ॥ २७ ॥ समवसर्यां जिनजीप्रतें ।
जाणी सौधर्म इंदरे लाल ॥ उत्तर दिशिने वारणें । पेसी जिनने नमे सुखकंदरे लाल ॥ २० ॥ २८ ॥
इशानखुणामां वेसीया । वैमानिक सुर नरने नाररे लाल ॥ वेसवानो विधि एम कह्यो । धारो त्रवि-
यां सुखकाररे लाल ॥ २० ॥ २९ ॥ ठगे खंडे पंचमी । ढाल कही श्रीकाररे लाल ॥ उवझाय दर्श-
नसागरें । श्रोताजनने हितकाररे लाल ॥ २० ॥ ३० ॥

॥ डुहा ॥ श्रीसौधर्मा इंद्रजी । बांदी जिनना पाय ॥ जक्तिथकी स्तवना करे । आत्मने सु-
खदाय ॥ १ ॥ जोगीसरं पण तुज गुणो । कहेतां न लहे पार ॥ तो किम हुं तुज पुणप्रतें । दाखुं
मन निरधार ॥ २ ॥ परमेसर परमातमा । जगगुरु जगआधार ॥ देवाविदेव तुं जलो । तीन रतन
दातार ॥ ३ ॥ केवलज्ञान दिवाकर । केवल दर्शनवंत ॥ तीर्थकर पहेला तमो । जाणो झेय अ-
नंत ॥ ४ ॥ लिखुवन बंधव तुं जयो । जवपाथोधि जहाज ॥ जगचिंतामणि परमगुणि । शिव-
पंथरथ जिनराज ॥ ५ ॥ इणी रीतें श्रूणी करी । करी पंचांग प्रणाम ॥ ईशानखुगें वेसीउ । सौधर्मा अ-
निराम ॥ ६ ॥ जिन आव्यानी वारता । शैलपाल तिणवार ॥ चक्रीने कहेता हवा । सज्जा थाउ
सुखकार ॥ ७ ॥ सोनईया भरतें तदा । गिरिपालकभणी दीध ॥ सानी वार कोडी मानथी । जग-
मां ए परसीध ॥ ८ ॥ हवे चक्री जिन वांदवा । जाए जेणी रीत ॥ तेह अधिकार सांभलो । म-
नमां धारी प्रीत ॥ ९ ॥ ढाल ॥ ६ ठी ॥ उंची मेनी रहं रही हो राज । दीवको बखेरे आकाश
कलावणी ॥ तें माहरो साहिव मोहीउहो राज ॥ ए देशी ॥ उजी सिंहासनथकी हो राज ।

जगवंत दिशि सनमुख ॥ सुसाहिबा ॥ वंदना करे तिहां रखो होराज । आणी अधिक सनेह
 ॥ सु० ॥ वं० ॥ १ ॥ सात आठ पगलां जई करी होराज । चक्री अपगत डुख ॥ सु० ॥ वं० ॥ १॥
 फरी सिंहासने वेसिने होराज । चक्री तेन्नावे अन्य राय ॥ सु० ॥ वं० ॥ स्वामीने चरणे जावा-
 जणी होराज । तुमें चालो महाराय ॥ सु० ॥ वं० ॥ ३ ॥ भरत आणायें आवीया होराज । तत-
 खिण नरपति तेह ॥ सु० ॥ वं० ॥ जिम वेलायें सागरपति होराज । तरंग आव्या ससनेह ॥ सु० ॥
 ॥ वं० ॥ ४ ॥ गर्जारव हाथी करे होराज । हेंखारे हय त्याहिं ॥ सु० ॥ वं० ॥ जिनपासे जावात-
 णी होराज । शीघ्रता थाए ज्याहिं ॥ सु० ॥ वं० ॥ ५ ॥ रथ वेसनारा आवीया होराज । पायद-
 ल आव्युं तिणवार ॥ सु० ॥ वं० ॥ राजआणा जिनवंदना होराज । सोनुं सुगंध ए सार ॥ सु० ॥
 ॥ वं० ॥ ६ ॥ राजकुंअर सवि रूखमाहोराज । पहेरी उत्तम वरथ ॥ सु० ॥ वं० ॥ जिनवंदनम-
 ति हरखीयाहोराज । तंतखिण आव्या तरथ ॥ सु० ॥ वं० ॥ ७ ॥ केई कुंअर घोडे चढ्याहोराज
 । केई कुंअर असवार ॥ सु० ॥ वं० ॥ सविलां थाये बहुपरेहोराज । प्राणीने हर्ष अपार ॥ सु० ॥

॥ वं० ॥ ७ ॥ ज़रतने उतावल करे हो राज । सन्यना लोक-सार ॥ सु० ॥ वं० ॥ जगगुरु जइयें
 बादवा हो राज । सवि लेई परिवार ॥ सु० ॥ वं० ॥ ए ॥ एणी रीतें सेना मली हो राज । ते स-
 धली दरवान ॥ सु० ॥ वं० ॥ चक्रीने जई वारता हो राज । ज़ांखी थाले सावधान ॥ सु० ॥ वं० ॥
 ॥ १० ॥ हवे चक्री स्नानें करी हो राज । कीधुं अंग विशुद्ध ॥ सु० ॥ वं० ॥ रागद्वेष जयें करी
 हो राज । जिम मुनि मन शुद्ध कीध ॥ सु० ॥ वं० ॥ ११ ॥ देवपूजा जरतें करीहो राज । पहेंयों
 ऊजलां वल्ल ॥ सु० ॥ वं० ॥ माथे ठत्र धरावतोहो राज । बीजाये चामर प्रशस्त ॥ सु० ॥ वं० ॥
 ॥ १२ ॥ इम करतां घरवेदिकाहो राज । आब्यो चक्री तेह ॥ सु० ॥ वं० ॥ हाथीप्रतें आरोहतो-
 हो राज । मानुं पूर्वाचलें रवि जेह ॥ सु० ॥ वं० ॥ १३ ॥ ज़ेरी नाद थाये तदाहो राज । वाजित्र
 बाजे त्याहिं ॥ सु० ॥ वं० ॥ प्रभुवंदनभणी चालीउहो राज । चक्रीश्रीभरतेश ॥ सु० ॥ प्रभु वंद-
 नन्रणी ॥ ए आंकणी ॥ चतुरंगिणी सेना चलीहो राज । राजा मन उच्छाहिं ॥ सु० ॥ प्रभु ॥
 ॥ १४ ॥ सेनानी मुख आगलेंहो राज । चाल्यो ठे तिणवार ॥ सु० ॥ प्र० ॥ अंतेउर परिवारसुंहो रा-

ज । चाख्या मारगमकार ॥ सु० ॥ १५ ॥ चालंतां अनुक्रमेहो राज । आख्या अष्टापद पास
॥ सु० ॥ १६ ॥ चक्री गजथी ऊत्तरीहो राज । गिरि चढीठ उद्धास ॥ सु० ॥ १७ ॥ जिम
जिन शासननो मुनिहो राज । गृहिधर्मथी उत्तंग ॥ सु० ॥ १८ ॥ चारित्रगिरि आरोहतोहो राज
। निज परिणति सुचंग ॥ सु० ॥ १९ ॥ उत्तर दिशिने वारणहो राज । समवसरणमझार
॥ सु० ॥ २० ॥ पेठो जस्तचक्री तदाहो राज । जिन दीगा सुखकार ॥ सु० ॥ २१ ॥ पण
प्रचुजी केहवा अठेहो राज । आनंद कदलीतरु मेह ॥ सु० ॥ २२ ॥ समतारसना सिंधु ठे हो रा-
ज । अनंता गुणनो गेह ॥ सु० ॥ २३ ॥ त्रण प्रदक्षिणा देई करीहो राज । नमी प्रचुजीना
पाय ॥ सु० ॥ २४ ॥ माथें अंजली नृपें करीहो राज । स्तवना विरचे त्यांय ॥ सु० ॥ २५ ॥
जे आश्रया तुज नविजनाहो राज । ते तुजसरिखा थाय ॥ सु० ॥ २६ ॥ जिनप्रतें चक्री स्तवेहो
राज । आणी जावविशेष ॥ ए आंकणी ॥ जिम दीवाना संयोगथीहो राज । वाटे दीपता पाय
॥ सु० ॥ २७ ॥ जि० ॥ २८ ॥ मंद धरता इंद्रिय गजाहो राज । तस रहित करनार ॥ सु० ॥ जि० ॥

तुज शासन औषध भहुंहो राज । जयवंतुं जयकार ॥ सु० ॥ जि० ॥ २२ ॥ याती करमने ते ह-
णीहो राज । जवेखी शेष कर्म ॥ सु० ॥ जि० ॥ त्रिभुवननो ठाकुर तुं जयोहो राज । तुज देखी
भांग्यो नर्म ॥ सु० ॥ जि० ॥ २३ ॥ तुज पद बलग्या जे नराहो राज । ते पांमें जवपार ॥ सु० ॥
॥ जि० ॥ जिम गरुडपंखी पांखमांहो राज । रह्या ते उलंघे जलधि अपाररे ॥ सु० ॥ जि० ॥ २४ ॥
तुज दर्शन सुख कारणोहो राज । जव्य जीवने मनोहार ॥ सु० ॥ जि० ॥ आनंद कल्याण दुमप्र-
तेहो राज । वधारवा मेघ सार ॥ सु० ॥ जि० ॥ २५ ॥ मोह महानिंद टालवहो राज । तुज द-
र्शन सुप्रभात ॥ सु० ॥ जि० ॥ निष्कारण ताहरा अठे हो राज । उपकारना अवदात ॥ सु० ॥
॥ जि० ॥ २६ ॥ तुज चरणंबुज फरसथीहो राज । प्राणीनां कर्म नुटाय ॥ सु० ॥ जि० ॥ जिम
इंडुशीत किरणथीहो राज । गजदांत फूटी जाय ॥ सु० ॥ जि० ॥ २७ ॥ जिम वृष्टि वरसादनीहो
राज । चंद्रिका शशिनी जेम ॥ सु० ॥ जि० ॥ हे स्वामी तेहनी परेहो राज । तुज सर्व साधारण
प्रेम ॥ सु० ॥ जि० ॥ २८ ॥ इणी रीतें जिनप्रतें थूणीहो राज । नमी श्रीभरतराय ॥ सु० ॥ जि० ॥

इंद्रनी पुंते वेसतोहो राज । सामानिक सुरपरें त्यांय ॥ सु० ॥ जि० ॥ शए ॥ सुरनी पुंते वीजा न-
 राहो राज । बेठा ठे तिण ठाय ॥ सु० ॥ जि० ॥ नरपृष्ठें नारी रहेहो राज । कणमात्र ऊज्जी सुख
 दाय ॥ सु० ॥ जि० ॥ ३० ॥ इणी रीतें पहेळा कोटमांहो राज । वेगो चतुर्विध संघ ॥ सु० ॥ जि० ॥
 जाणुं स्वामीशासनविपेहो राज । चउविह धर्म सुचंग ॥ सु० ॥ जि० ॥ ३१ ॥ वीजा गढमां वेस-
 ताहो राज । हरख्या तिरियंचवुंद ॥ सु० ॥ जि० ॥ मांहांमांहे वेर ठंगीकरीहो राज । नेहसहित
 अमंद ॥ सु० ॥ जि० ॥ ३२ ॥ वीजे कोटे राजादिकतणाहो राज । वाहन रहे तिण ठाण ॥ सु० ॥
 ॥ जि० ॥ हवे अधिकार आगल सुणोहो राज । जेह याशे वखाण ॥ सु० ॥ जि० ॥ ३३ ॥ ठठे
 खंडे ठठी कहीहो राज । उवझाय दर्शनें ढाल ॥ सु० ॥ जि० ॥ सांजलतां सुख नीपजेहो राज ।
 नित नित मंगलमाल ॥ सु० ॥ जि० ॥ ३४ ॥

॥ दुहा ॥ श्रीआदिसर जिनवरु । उचित समयने जाणी ॥ दीये देशना धर्मेनी । सवि नि-
 सुणो जवि प्राणी ॥ १ ॥ ढाल ॥ ७ मी ॥ आज सफल दिन माहरोरे राज । आबू पर्वत रूहजोरे

राज ॥ ए देशी ॥ प्रभुजी दीए देशनारे राज । जेहमां द्रव्यानुयोग ॥ माणाराज ॥ जीव स्फटि-
कसम निरमलोरे राज । मलीन ते कर्मसंयोग ॥ माणा राज ॥ तत्वमयी जिनदेशनारे राज ॥ १ ॥
ए आंकणी ॥ उचित थानक बेसी करीहो राज । सांजले सघला लोक ॥ माण॥ ॥ वस्तुगत धर्म
जाण्याविनारे राज । कष्ट ते वनमां पोक ॥ मा० ॥ तत्व० ॥ २ ॥ सम्यग ज्ञानक्रियाथकीरे राज ।
शिवसुखनां फल रोक ॥ मा० ॥ संयोगें शिव नोपजेरे राज ॥ एक विना एक पोक ॥ मा० ॥ त-
त्व० ॥ ३ ॥ शुद्धातम परमां नहीरे राज । शुद्धातम निज पास ॥ मा० ॥ शुद्धातम परिचयविनारे
राज । जीव लहे जववास ॥ मा० ॥ त० ॥ ४ ॥ असमयें निज संपदारे राज । संपदारे भवि जेह
॥ मा० ॥ दुख सकल टले तेहथीरे राज । शुद्धातमसुं सनेह ॥ मा० ॥ त० ॥ ५ ॥ जिम थरुथी
धूणीयेरे राज । मोटा तरुने उठाहिं ॥ मा० ॥ शिथिल होये अध उपरेंरे राज । पडे थोमा दिन-
माहिं ॥ मा० ॥ त० ॥ ६ ॥ तिम जवतरु बहु कालनोरे राज । रागादिक परिणाम ॥ मा० ॥ विषय क-
षाय फलफूलडारे राज । चउ गई शाखा ताम ॥ मा० ॥ त० ॥ ७ ॥ पुजलसुख ते पानऊरे राज ।

सडे पडे वली आय ॥ मा० ॥ पुण्य ते नीखां पत्र ठे रे राज । पाप ते पाकां पलाय ॥ मा० ॥ त० ॥
 ॥ ८ ॥ नव आनंदी मूल ठे रे राज । एहवुं जे विपवृद्ध ॥ मा० ॥ तस धूणाववा धर्म ठे रे राज
 । शुद्धातम शुभ दक्ष ॥ मा० ॥ त० ॥ ए ॥ तृणारूप दृढ मूल ठे रे राज । कुबोध कंद जास
 ॥ मा० ॥ दुष्टसंगति खंधक कह्यो रे राज । कषाय शाखा तास ॥ मा० ॥ त० ॥ १० ॥ पंच प्रमादें पा-
 लव्योहो राज । सात व्यसन मोटां पत्र ॥ मा० ॥ तेहनी ठायें ढांकीउरे राज । विवेक रविकर
 यत्न ॥ मा० ॥ त० ॥ ११ ॥ अपजश फूल वृद्धनारे राज । दुर्गति फल विपवृद्ध ॥ मा० ॥ संसार
 विपवृद्ध ए कह्यो रे राज । आदीसर जिनें दक्ष ॥ मा० ॥ त० ॥ १२ ॥ ते तरून उच्छेद्वारे राज ।
 शुद्ध स्वरूपनो जाप ॥ मा० ॥ समयें समयें कीजीये रे राज । प्रगटे आपोआप ॥ मा० ॥ त० ॥ १३ ॥
 अत्र टलें जिम सूर्यनुरे राज । दीसे अदशुत तेज ॥ मा० ॥ कर्म गये तिम आत्मतारे राज । चासे
 अधिक सहेज ॥ मा० ॥ त० ॥ १४ ॥ भव सुख सधवां दुख ठे रे राज । सवि संयोगी जाव ॥ मा० ॥
 वैरागरसमां कीलतारे राज । प्रगटे सहज स्वभाव ॥ मा० ॥ त० ॥ १५ ॥ कर्मवशें गति चारमारे

રાજ । ફરીઝ વાર અનંત ॥ માળ ॥ ચાર અનંતાં વીસર્યારે રાજ । વિપય કપાય સેવંત ॥ માળ ॥
 તળ ॥ ૧૬ ॥ શુદ્ધ મહાવ્રત આદરે રાજ । તો ટલે સઘલાં ડુઃખ ॥ માળ ॥ શિવસુખ અન્નિલાવી
 થયોરે રાજ । જવથી થયો જે વિમુખ ॥ માળ ॥ તળ ॥ ૧૭ ॥ વહિરાતમતાને તજીરે રાજ । પરમાતમ
 પરપેલિ ॥ માળ ॥ અંતર આત્મમાં રહીરે રાજ । જ્ઞાનક્રિયાણ વિશેષ ॥ માળ ॥ તળ ॥ ૧૮ ॥ પુત્ર
 કલત્ર ણ કારિમારે રાજ । તતલિણ દીઁ ટેહ ॥ માળ ॥ ધર્મ કર્યો વિઘટે નહીરે રાજ । તિણે કરો
 ધર્મસું નેહ ॥ માળ ॥ તળ ॥ ૧૯ ॥ ધર્મની દેશના સાંજલીરે રાજ । દીક્ષા લીચે કેઈ જવ્ય ॥ માળ ॥
 દેશવિરતિ કેઈ આદરે રે રાજ । નિજ પરિણામ કરી જવ્ય ॥ માળ ॥ તળ ॥ ૨૦ ॥ ઠઠે લંહે ણ ક-
 હીરે રાજ । સાતમી સુંદર ઢાલ ॥ માળ ॥ ઉવજાય દર્શનસાગરે રાજ । સુણતાં મંગલ-
 માલ ॥ માળ ॥ તળ ॥ ૨૧ ॥

॥ ડુહા ॥ દેશના પૂરી થઈ તિહાં । શ્રીભરત ઝૂમિપાલ ॥ નિજ વંધવ મુનિરાજને । દેલે હર્ષ
 વિશાલ ॥ ૧ ॥ જાઈપ્રતે દેલી કરી । નૃપ મન ઢૂઝે તાપ ॥ ચિત્તમાં ઇણીપરે ચિંતવે । મુજને ડુઃ-

खनो व्याप ॥ २ ॥ ए भाईना रांज्यने । ग्रही में जुहुं कीध ॥ में अणतुसियें करी । जससरोगोपम
लीध ॥ ३ ॥ अन्यत्रणी आपुं अतुं । जे लक्ष्मीनुं दान ॥ ते राखे घृत ढोलवुं । वृथा याय ते जा-
ण ॥ ४ ॥ वायस पण निज जातिने । तेनी खाए धान ॥ तेहथकी पण हीन हुं । जाई विणसन-
मान ॥ ५ ॥ भाई मृकी भोगने । हुं भोगवुं संसार ॥ तेह फोगट कृतार्थता । हुं मानुं निरधार
॥ ६ ॥ जो ए सघला मुनिवरा । फरीथी ग्रहे जोग ॥ तो मुज पुण्य वहुं कहुं । मले पुण्यसंयोग
॥ ७ ॥ इम आळोची जरतजी । जई तातनो पास ॥ जोगतणी आमंत्रणा । भरत करे उद्घास
॥ ८ ॥ उत्तर बलतो प्रभु दीये । हे सांभल राजान ॥ तुज वंधवा महार्थेधर । धरे धरमनुं ध्यान
॥ ९ ॥ पंच महाव्रत आदर्था । जवने जाणी असार ॥ फरी जोग नवि आदरे । जिम जंच वमना-
हार ॥ १० ॥ ए रीतें निपेचीजं । श्रीश्रीजरत नरिंद ॥ फरी दिलमांहे चित्तवे । दुखजर परम अ-
मंद ॥ ११ ॥ संग तज्या ए मुनिवरे । नवि जोगवे ए जोग ॥ तोपण अशन देई करी । हुं थाजं
गतशोग ॥ १२ ॥ इम चित्तवी जरतें तदा । पांचसैं गानां त्यांह ॥ आहार जरी अणावीयां । प्रार्थे

भाइ जगंह ॥ १३ ॥ तव स्वामी उत्तर दीये । सांजल तुं नरराय ॥ अभ्याहत ए आहार ते ।
 नवि लोए मुनिराय ॥ १४ ॥ ए नही तो मुज घरविपे । आवी लीजे आहार ॥ कहे प्रभु राजपि-
 मने । लेवा नवि आचार ॥ १५ ॥ प्रभुए एम कहेथके । चिंतातुर थयो भूप ॥ इंदो प्रभुने पूजतो
 । अवग्रहनां स्वरूप ॥ १६ ॥ ढाल ॥ ७ मी ॥ वेसर गइरे गमाइ म्हारे । नान्हडे देउरि पाई ला-
 ल वेसर दे ॥ ए देशी ॥ हवे कहे श्रीआदिश्वर वाणी । सुण पंच अग्रह जवि प्राणी लाल ॥ ठे
 वारु ॥ मुनिजनने हितकारु ठे वारु ॥ प्रथम अवग्रह सुरपतिनो । बीजो श्रीचक्रीनो लाल ॥ ठे
 वारु ॥ मुनिजनने हितकारु ठे वारु । जिनधर्मतणा उपगारु ठे वारु ॥ १ ॥ ए आंकणी ॥ बीजो
 अवग्रह भूपतिकेरो । चोथो गृहपतिनो जलेरो लाल ॥ ठे वारु ॥ साधरमीनो पांचमो जाणो । ग.
 पांच जेद वखाणो लाल ॥ ठे वा ॥ २ ॥ जि ॥ २ ॥ आगले आगले अवग्रहे त्यांग । पूर्व पूर्व
 अवग्रह वंधाय लाल ॥ ठे ॥ ३ ॥ जिम चक्री अवग्रहे याय । इंद्र अवग्रह वंधाया लाल ॥ ठे ॥
 ॥ मु ॥ जि ॥ ३ ॥ इंद्र पण कहेतो ठे जिनने । माहरो अवग्रह मुनिने लाल ॥ ठे ॥ में आ-

प्यो विहारं करंता । सुखे जरतमां विचरो निचंतां लाल ॥ ठे० ॥ मु० ॥ जि० ॥ ४ ॥ इम कही
प्रजुने वंदीने । रह्यो इंद्र मोंन धरीने लाल ॥ ठे० ॥ भरतेसर चितवे ठे त्याहिं । में कांडं करबुं
आहिं लाल ॥ ठे० ॥ मु० ॥ जि० ॥ ५ ॥ इम धारी हृदयमझार । दयावंत नृप श्रीकार लाल ॥ ठे० ॥
कहे पटखंरुमां विचरो निरवीह ॥ मुज आणा तुमें निरइह लाल ॥ ठे० ॥ मु० ॥ जि० ॥ ६ ॥
चंकी पूछे इंद्रने त्यारे । शुं करबुं मारे ए आहारे लाल ॥ ठे० ॥ गुणवंतनणी आपो राय । इंद्र
जाखुं बलतुं त्यांय लाल ॥ ठे० ॥ मु० ॥ जि० ॥ ७ ॥ मुनिविना गुणवंत जगमां । कोण ठे धारुं
मनमां लाल ॥ ठे० ॥ अथवा में जाणुं ठे आहिं । जादिक श्रावक ठे उगाहिं लाल ॥ ठे० ॥ मु० ॥
॥ जि० ॥ ८ ॥ तेभणी मारे आपबुं अन्न । विचार कयों प्रतिदिन लाल ॥ ठे० ॥ इंद्रनुं रूप देखी-
ने भूप । । मन विस्मय पाम्यो अनूप लाल ॥ ठे० ॥ मु० ॥ जि० ॥ ९ ॥ इंद्रप्रते पूछे ठे राजा ।
शुं आ रूपें रह्यो देवलोकें ताजा ॥ ठे० ॥ अथवा बीजे रूपे रह्यो । ते मुजने तमो कह्योहो लाल
॥ ठे० ॥ मु० ॥ जि० ॥ १० ॥ इंद्र जेपे तुं सुण राय । ए रूप सुरलोकें नवि आय ॥ ठे० ॥ जे मू-

લગું અમ રૂપ । તેમનું જે ન જોવાયે સ્વરૂપ લાલ ॥ તેં ॥ મું ॥ ૧૧ ॥ ઇંદ્રપ્રતેં કહે જ-
રતરાય । તુમ મૂલરૂપ જોવા મન યાય લાલ ॥ તેં ॥ રૂપ દેલાની ચક્ષૂ ઠારો । મુજ વિનતિ તુમ્ને
ચિત્ત ધારો લાલ ॥ તેં ॥ મુળાજિં ॥ ૧૨ ॥ તું ઉત્તમ ગુણવંત છે પ્રાણી । તુજ નેહની નવિ યાત્ર હાણી
લાલ ॥ તેં ॥ ઇંદ્રેં પહુવું જરતને કહી । એક અંગુલી દેલાડી સહી લાલ ॥ તેં ॥ મું ॥ ૧૩ ॥ જિં ॥
૧૩ ॥ પણ તે અંગુલી કેહવી સારી । યોગ્ય આમૂપણ પહેરનારી લાલ ॥ તેં ॥ ત્રિચુવન ગૃહ
દીવીસમાન । તસ ઉપમા નાંવે માન લાલ ॥ તેં ॥ મું ॥ ૧૪ ॥ જિં ॥ ૧૪ ॥ જિમ સાયર પુનમ ચંદ
દેખી । હરલિત હોયે અતિવિશેષી લાલ ॥ તેં ॥ તેમ અંગુલિપ્રતેં દેલી રૂપ । પ્રમોદ પામ્યો અ-
નૂપ લાલ ॥ તેં ॥ મું ॥ ૧૫ ॥ જિં ॥ ૧૫ ॥ ભગવંતપ્રતેં પ્રણમી હૃવે ઇંદ્ર । આણ લેઈ રાયની અમંદ
લાલ ॥ તેં ॥ નિજ થાનકેં પુરંદર જાય । મનમાં વહુ હરલ જરાય લાલ ॥ તેં ॥ મું ॥ ૧૬ ॥ જિં ॥
૧૬ ॥ આદિનાથપ્રતેં પ્રણમી રાય । વિનીતા નગરીયેં જાય લાલ ॥ તેં ॥ રતનમય ઇંદ્રઅંગુલી-
કેરો । નૂપ ઉઠવ કરે ભલેરો લાલ ॥ તેં ॥ મું ॥ ૧૭ ॥ જિં ॥ ૧૭ ॥ રાયેં રતન હરિ અંગુલી યાંપી

। अगही उछव व्यापी लाल ॥ ठे० ॥ ते दिनथी आज दिन पर्यंत । इंद्र महोदध चाल्यो सतंत
लाल ॥ ठे० ॥ मु० ॥ जि० ॥ १७ ॥ इंद्रस्तंभ उंचो करी लोक । ए उछव करे रोक लाल ॥ ठे० ॥
श्रीआदिसरें कयों विहार । गिरिथी जग सुखकार लाल ॥ ठे० ॥ मु० ॥ जि० ॥ १८ ॥ नविक क-
मल विकसंतो स्वामी । क्षेत्रांतर सूरज गामी लाल ॥ ठे० ॥ आदिनाथ ठे जगना त्राता । सवि-
जीवने दीए सुखसाता लाल ॥ ठे० ॥ मु० ॥ जि० ॥ २० ॥ छहे खंमे आवमी ढाल । ओताने मंग-
लमाल ॥ ठे० ॥ पाठक दर्शनसागर वाणी । तुमें सांजलो नवियण प्राणी लाल ॥ ठे० ॥ मु० ॥ जि० ॥ २१ ॥

॥ दुहा ॥ श्रीजरत महीपालजी । श्राद्ध तेमावी पास ॥ जमबुं दिनप्रतें मुज घरें । भांखे व-
चन उद्यास ॥ १ ॥ दुर्जर उदर जरणचणी । कृष्यादिक जे कर्म ॥ ते तुमें नवि करजो हवे । म-
नमां राखी धर्म ॥ २ ॥ सज्जाय पाठ तुमें करो । करो ज्ञान अभ्यास ॥ रहेबुं इणीरोतें तुमें । प्र-
तिदिन गृह आवास ॥ ३ ॥ भोजन करीने मुज तमो । निल कहो ए वचन ॥ जीत्यो तुं अने
भय वधे । हिंसा न कर तुं धन ॥ ४ ॥ श्रीवक्रीना वयणने । पन्निवज्जी आवक तेह ॥ तस घरे

જોજન નિત કરે । વચન જોણે તે સનેહ ॥ ૫ ॥ પંચ વિષય સુખ મગનતા । ચક્રી પ્રમાદવંત ॥ તા-
 સ વચન નિસુણી કરી । ચિંતે ચિતમાં સતંત ॥ ૬ ॥ ઢાલ ॥ એ મી ॥ સિદ્ધારથનારે નંદન બીનબું
 ॥ એ દેશી ॥ ચક્રી ચિંતેરે નિજ દિલનેવિપે । કેણે મુજ જીત્યોરે જોર ॥ કષાયેં કરી જાણું માહરો
 આતમા । જીતાણો ઠે નિઠોર ॥ ૭ ॥ એ હિતકારીરેશ્રાવક મુજ કહે । વિકથા મેલીરે દૂર ॥ ધર્મ-
 કથા નિત સુણીયે જાવથી । લહીયે આણંદ પૂર ॥ ૮ ॥ એ આંકણી ॥ કષાયથકીરે મુજને ભય
 વધે । નવિ કરવી જીવહિંસ ॥ મરણ અનંતારે લહે હિંસાથકી । જે પ્રાણી નિહિંશ ॥ એહિં ॥ ૩ ॥
 નિત નિત કહેતારે ધર્મના વાગ્યને । ઉત્તમ એહ ગૂણવંત ॥ પરિણતિવાલારે વાસિત જીવ એ ।
 શ્રદ્ધાવંત રૂચિવંત ॥ એહિં ॥ ૪ ॥ મુજ પ્રમાદરે વિષયલંપટપણું । નવિ કાંઈ મુજ ધર્મરાગ ॥ જ-
 વમાં માઠ્યોરે નવિ રાઠ્યો ધર્મમાં । જન્મસંગી વહુલાગ ॥ એહિં ॥ ૫ ॥ એમ ચિંતવતારે દુષ્ણમાત્ર
 રાયના । દિલમાં આવ્યું ધર્મધ્યાન ॥ લવણસમુદ્રમારે ગંગાપ્રવાહ તે । દુષ્ણમાત્રલગે શિર ઠાણ
 ॥ એહિં ॥ ૬ ॥ શબ્દ રૂપ રસ ગંધ ફરસમાં । ફરી રાઠ્યો તેહ રાય ॥ જોગકરમ ફલ વહુ

जे जीवने । तस नवि केणें वराय ॥ एहिण ॥ ७ ॥ हवे एक दिवसें रसोईआ नृपप्रते । वीनवे
एणीप्रते नाम ॥ आरु अशारु नवि मालम पडे । अमें मुंजाउं उदाम ॥ एहिण ॥ ८ ॥
रसवतीकारकप्रते चक्री कहे । तमें ठो श्रावक शुद्ध ॥ आज पठी तुमें भोजन आपवुं ।
परीक्षा करी निज बुद्धि ॥ एहिण ॥ ९ ॥ भरतने वयणेंरे रसवतीकारका । जिमवा आवेरे
लोक ॥ तेहने पूछेरे तुमें कोण ठो । ते कहे श्रावक लोक ॥ एहिण ॥ १० ॥ श्रावकनारे
व्रत केटलां अठे । ते कहो धरीय विवेक ॥ ते कहे श्रावकनां व्रत वार ठे । ते जाणो तुमें ठेक
॥ एहिण ॥ ११ ॥ पांच अणुव्रत सात शिक्षा व्रत । ए जाणो व्रत वार ॥ जे कहे तस भोजन ते
दीये । तेहसुं नेह अपार ॥ एहिण ॥ १२ ॥ जे नर श्रावक धर्म जाणें नही । देखमावे रांयने तेह
॥ रसोईया एस नित करता हवा । नवि पेसवा दंचे गेह ॥ एहिण ॥ १३ ॥ धर्मजाणकनेरे व्रण
रेखा करे । चक्री भरत सुजाण ॥ ज्ञानदर्शन चारित्र लिंग ए । काकिणी रतनें तिण ठाण ॥ ए-
हिण ॥ १४ ॥ पद पद मासेरे परीक्षा नृप करे । नवीन श्रावक होय ॥ काकिणी रतनेंरे रेखा व्रण ।

करे । पूर्वपरं विचारीरे जोय ॥ एहि० ॥ १५ ॥ रेखांकित नर जोजन पामता । अवर न पामेरे त-
 रथ ॥ मोहें जीत्योरे ताहरो आतमा । नृपने ते कहे जतथ ॥ एहि० ॥ १६ ॥ तदनंतर ते माहन
 तिहां थया । साधुने दीए निजनंद ॥ तेमाहेंथीरे कोइ जवि प्राणीउ । दीक्षा लीए आणंद ॥ ए-
 हि० ॥ १७ ॥ नवि सहेवाए परीसह जे नरें । ते ग्रहे श्रावकधर्म ॥ कागिणी रतनें लंठित नृपधरे
 । पामें भोजन शर्म ॥ एहि० ॥ १८ ॥ जोजन राजाए दीधुरे एचणी : एहुहुं जाणीरे लोग ॥ अ-
 द्धायें करी जोजन आपता । कोइदिनें ते गतशोग ॥ एहि० ॥ १९ ॥ अरिहंत सत्तना मुनि श्रा-
 वकतणी । सामाचारी संजुत ॥ एहुवा वेद जरनचक्री करे । सज्जाय पाठ निमित्त ॥ एहि० ॥ २० ॥
 वेद करीनेरे तेहने आपीया । माहन जणवाने काज ॥ आर्यवेद एहने बुध कहे । जरतचक्री-
 नेरे राज ॥ एहि० ॥ २१ ॥ अनुक्रमें माहन ते ब्राह्मण थया । काकिणी रयणनी रेख ॥ कालदो-
 पेरे जनोई ते थई । ए जाणो सुविशेष ॥ एहि० ॥ २२ ॥ एह स्थिति तो जरतराज्यें हुई । सूर्य-
 जमा हवे राय ॥ स्वर्णजनोई कागिणी अजाबथी । विप्रनें करे सुखदाय ॥ एहि० ॥ २३ ॥ महा-

जस प्रमुख कोइक भूपतें । जनोई रूपानी कीध ॥ बीजा राजारे रेशमनी करे । अनुक्रमें सूत्र प्र-
सीध ॥ एहि० ॥ २४ ॥ भरत चक्रीथीरे आदितजस नृपो १ । महाजस २ अतिवल राय ३ ॥ व-
लनद्र ४ अने वलवीरज ५ वली । कीर्तिवीर्य ६ जलवीर्य ७ राय ॥ एहि० ॥ २५ ॥ दंडवीरज ८
आठमो नरपती । ए आठ उत्तम राय ॥ त्रण खंरु भोगवे भरतकैवना । निज प्रजानें सुखदाय
॥ एहि० ॥ २६ ॥ इंद्रे दीधिल जगवंत मुगटने । आठें शिर धर्यो तेह ॥ मोटा प्रमाणथीरे बीजा
नवि धरे । ए जाणो ससनेह ॥ एहि० ॥ २७ ॥ हाथीएं हाथीनो भार वही शके । बीजाएनवि वहेवाय ॥ ए
दृष्टांतरे जवियण जाणजो । बीजुं नवि कहेवाय ॥ एहि० ॥ २८ ॥ नवमा दशमा अरिहंत आंतरे । हुं
साधुविच्छेद ॥ इम जिनशासन अंतरनेत्रिपे । किंचित धर्मविज्ञेद ॥ एहि० ॥ २९ ॥ अरिहंत शुई जति
श्राद्धधर्ममय । एहवा आरज वेद ॥ सुलसा याज्ञवल्क मिथ्यातीए । अनार्य कीधारे वेद ॥ एहि० ॥
॥ ३० ॥ एम भरतनारे दिवस व्यतिक्रमें । श्राद्धदानें करी त्याहिं । कामक्रीदायें विनोदें करी । सुख
विलसे उगाहिं ॥ एहि० ॥ ३१ ॥ ठेठे खेडरे नवमी ढाल ए । जांखी परम श्रीकार ॥ उवजायवर

श्रीदर्शनसागरें । श्रोताने हितकार ॥ एहिण ॥ ३२ ॥

॥ दुहा ॥ पृथिवीतलमां बिहरता । आदीसर जगवान ॥ एक समें अष्टापदें । समवसर्या
जिनभान ॥ १ ॥ ततखिण देवें तिहां रच्युं । समवसरण मंझाण ॥ वेसी श्रीजगनाथजी । करता
धर्म बलाण ॥ २ ॥ श्रीजगगुरुनी वारता । शैलपाल तिणवार ॥ चक्रीने कहेतो हवो । सज्ज थाड
सुखकार ॥ ३ ॥ राजाए तस आपीयुं । बधामणीनुं दान ॥ दिन दिन कल्पतरुपरें । देतां नवि था-
य हान ॥ ४ ॥ ढाल ॥ १० मी ॥ धण समरथ पिउ नानमो ॥ ए देशी ॥ जिन आव्या जाणी क-
री । जरत कहे भूपतिने एम ॥ चालो जईए प्रभु वांदवा ॥ राजा सहु हरखित थया । हा स्वामी-
सुखें बहु प्रेम ॥ चालो जईए प्रभु वांदवा ॥ १ ॥ ए आंकणी ॥ सेना चतुरंगी सज थई । भूप-
तिनी आझाथी ताम ॥ चाण ॥ सवि परिवार लेई करी । चक्री चाल्यो वंदनने काम ॥ चा० ॥ २ ॥
ततखिण सवि अष्टापदें । आव्या जिनवरजीनी पास ॥ चाण ॥ प्रदक्षिणा जिनप्रतें देई । वंदी
प्रभूजीने उल्लास ॥ जिनस्तवना चक्री करे ॥ ३ ॥ ए आंकणी ॥ अष्टपबुद्धि तुं तोषण मुजने । तुज प्र-

भावथी ताहूरा आज ॥ जि० ॥ शुज गुण ग्रामने हुं करुं । तुं जिनवर सांचल महाराज ॥ जि० ॥
 ॥ ४ ॥ जिम चंद्रमाना तेजथी । जोनारा माणसनी आंख ॥ जि० ॥ मंद ठे तोपण परवकी । आ-
 ए ठे एहवी जगमां जांख ॥ जि० ॥ ५ ॥ मोह अंधकारें मूंजीळ । एहवा एह संसारमजार ॥ जि० ॥
 प्रकाश करवाने दीवडो । ठे तुं जिनवर एक मनोहार ॥ जि० ॥ ६ ॥ आकाशपरें अनंत ठे । ताहरुं
 अनोपम केवलज्ञान ॥ जि० ॥ जयवंतुं वरते सदा । निरावरणें करी सावधान ॥ जि० ॥ ७ ॥ प्र-
 माद निद्रामां पड्या । अमसरीखा जविजनने काज ॥ जि० ॥ गमनागमन बहू करो । रविपरें
 तुमो महाराज ॥ जि० ॥ ८ ॥ लाल जनम ऊपार्जिआं । एहवां अशुभ जे बहु कर्म ॥ जि० ॥
 नाश पांमं तुज दरिसर्जे । ए जिनशासनकेरो मर्म ॥ जि० ॥ ९ ॥ पत्थरपरें कठिन घुत । बहियें
 करी जिम द्रवंत ॥ जि० ॥ तिम करम पण जिन मिदें । शिथिलता गुणने पावंत ॥ जि० ॥ १० ॥
 एकांत सुखमा आराथकी । सुपमदुपमा आरो श्रेष्ठ ॥ जि० ॥ जिहां कल्पतरुथी अधिका तुमो ।
 शुज फलदाता ठो गरिष्ठ ॥ जि० ॥ ११ ॥ सयल सुवनना अधिपति । तें शोचाव्युं जगतने एह

लही जिनदेवनो । चित्तमां भावो एहवा ज्ञान ॥ जि० ॥ एहज सवि जनने यशे । रूखी जवजल
तरवा नाव ॥ जि० ॥ २० ॥ दर्शन ज्ञान चारिख तप । जेह क्रिया ते शिवनु अंग ॥ जि० ॥ ए
विणु अवर मिथ्या क्रिया । ते जाणो मृगतृष्णातरंग ॥ जि० ॥ २१ ॥ इत्यादिक जिनरायनी । दे-
शना निसुणी हरख्या लोक ॥ जि० ॥ भूपति पण आणंदिजे । रविने जिम देखीने कोक ॥ जि० ॥
॥ २२ ॥ ठहे खंडे जाणजो । दशमी ए ठे सुंदर ढाल ॥ जि० ॥ उवझाय दर्शनसागरु । कहे आगल
बली वात रसाल ॥ जि० ॥ २३ ॥

॥ दुहा ॥ देशना पूरी थए तिहां । बंदी जिनना पाय ॥ इणीपरें प्रचुप्रतें वीनवे । श्रीजरत
महाराय ॥ १ ॥ हे स्वामी इण जरतमां । तुम सरीखा भगवंत ॥ केटला थारो कहो । मुजने तु-
निचित ॥ २ ॥ चक्रवर्ति केटला थारो । ते जांखो वृत्तांत ॥ बली पण जेह वारता । तुमें दा-
खो जगवंत ॥ ३ ॥ गोत्र १ नगर २ माता ३ पिता ४ । आयुष ५ वर्णह ६ मान ७ ॥ नाम ८
अंतर ए दीक्षा १० गति ११ । तास कहो जगवान ॥ ४ ॥ चक्री वचन इस सांजली । जाखे त्रि-

युवन स्वाम ॥ तेह हवे वर्णन करुं । निसुणो तमो अन्निराम ॥ ५ ॥ ढाल ॥ ११ मी ॥ हस्तीना-
 गपुर वर नखो ॥ ए देशी ॥ श्रीआदिसर जिन कहे । तुमें धारो चित्तमझारें ॥ मुजसरिखा त्रेवी-
 स जिना । तुज सरीखा चक्री इग्यारें ॥ तुजसरीखा चक्रो इग्यार । होशे इण जरतमां पुण्यवंत-
 रे ॥ पुण्यवंत अनंत विज्ञान । वदे इम केवली जगवंतरे ॥ १ ॥ ए आंकणी ॥ वीसमा अने बा-
 वीसमा । दोए जिनवर गौतमवंशरे ॥ काश्यपवंश धावीस जिना । सहू मुक्तिगामी प्रशंसरे ॥
 सहू मुक्तिगामी प्रशंस । होशे इण जरतमां पुण्यवंतरे ॥ २ ॥ अयोध्या नगरीविषे । जितशत्रू वि-
 जयानंदरे ॥ अजितनाथ परमेसरू । बहोतिर लाख पूर्व आयु अमंदरे ॥ बहो ॥ ३ ॥ साम्राचा-
 रसें धनूपनी । कंचनकाया उचुंगरे ॥ पूर्वोग हीन पूर्व लाखनो । दीक्षापर्याय जाणो चंगरे ॥ दी-
 क्षाप ॥ ४ ॥ मुज निर्वाणकालथी । अजितनिर्वाण कालरे ॥ पचास लाख कोफी सागर तणो ।
 अंतर जाणो महीपालरे ॥ अंतर ॥ ५ ॥ सावत्थीए संभव प्रभु । जितारी सेना मातरे ॥ साठ
 लाख पूर्व आउखुं । धनुष चारसें सोवनगातरे ॥ धनुष चा ॥ ६ ॥ चउ पूर्वोगे हीन ठे । लाख

પૂરવ વ્રતપર્યાયરે । ત્રીસ લાલ્ કોની સાગરતણું । વીજા લીજાને અંતર ધાયરે ॥ વીજા ત્રી ॥ ૭ ॥
 વિનીતા પુરી અત્રિનંદન । સંવર સિદ્ધાર્થ માતરે ॥ પવાસ લાલ્ પૂર્વ આઝું । ધનુ સાઢા । ત્રણ-
 સો સોવન ગાતરે ॥ ધનુ સા ॥ ૮ ॥ અષ્ટ પૂર્વાંગે ઝળો કહ્યો । લાલ્ પૂરવ વ્રત પર્યાયરે ॥ દશ
 લાલ્ કોની સાગરતણો । ત્રીજા ચોથાને અંતર ધાયરે ॥ ત્રીજા ચો ॥ ૯ ॥ કોશલપુરે સુમતિપ્ર-
 મ્ ॥ મેઘરથ મંગલા માયરે ॥ ચાલીસ પૂર્વ લાલ્ આઝું । ધનુ ત્રણસો કંચન કાયરે ॥ ધનુ ત્ર ॥
 ॥ ૧૦ ॥ વાર પૂર્વાંગે હીન છે । પૂર્વ લક્ષ્મી વ્રત પર્યાયરે ॥ નવ લાલ્ કોની સાગરતણો । ચોથા પંચ-
 મ અંતર ધાયરે ॥ ચોથા પંચમ ॥ ૧૧ ॥ કોસંઘી પદ્મપ્રભૂ । ધર સુસૌમા અંગ જાતરે ॥ ત્રીસ
 લાલ્ પૂર્વ આઝું । અઢીસો ધનુપ રક્ત ગાતરે ॥ અઢીસો ॥ ૧૨ ॥ શોલ પૂર્વાંગે ન્યૂન છે । પૂર્વ
 લક્ષ્મી એહનો પરજાયરે ॥ નેત્રુ સંહસ કોની જલધિનો । દોયને અંતર કહેવાયરે ॥ દોયને ॥ ૧૩ ॥
 સુપાસ જિન વાણારસી । પ્રતિષ્ઠ રાય પૃથિવી માયરે ॥ વીસ પૂર્વ લાલ્ આઝું । વસો ધનુપ કંચન
 શૂતિ કાયરે ॥ વસો ॥ ૧૪ ॥ વીસ પૂર્વાંગે ઝળો કહ્યો । એહનો પર્યાય પૂર્વ લાલ્ ॥ નવ સહસ

કોમ્પી સાગરતણો । ઠઠા સાત માનો અંતર જાણે ॥ ૧૫ ॥ ચંદ્રપ્રભુ ચઢાનના । મ-
 હસેન લલમણા માતરે ॥ દશ પૂર્વ લાલ આઝલું । દોઢસો ધનુષ ઝજલું ગાતરે ॥ દોઢસો ॥ ૧૬ ॥
 ચોવીસ પૂર્વાંગે હીન છે । પૂર્વ લક્ષ્મી વ્રતસ્થિતિ જાણે ॥ નવસો કોડી સાગરતણો । આંતરો દોય
 જિનનો વલાણે ॥ આંતરો ॥ ૧૭ ॥ કાકંદીયે સુવિધિ પ્રભુ । સુગ્રીવ રામા તનય વિરુયાતરે ॥
 બે લાલ પૂર્વ આઝલું । સો ધનુષ ઝજલું ગાતરે ॥ સો ધનુષ ॥ ૧૮ ॥ અઘાવીસ પૂર્વાંગે હીન છે । વ્ર-
 ત પર્યાય પૂર્વ લાલે ॥ નેતુ કોડી સાગરોપમ । આંતરાનું માન જાણે ॥ આંતરા ॥ ૧૯ ॥ ત્રિ-
 લપુરે શીતલ પ્રભુ । દુહરથ રાય નંદા માતરે ॥ એક લાલ પૂર્વ આઝલું । નેતુ ધનુષ કંચન ગાત-
 રે ॥ નેતુ ધનુષ ॥ ૨૦ ॥ પચીસ પૂર્વ સહસ છે । એ જિનનો વ્રત પર્યાયે ॥ નવ કોમ્પી સાગર આં-
 તરો । નવમા દશમાને કહેવાયે ॥ નવમા દનુષ ॥ ૨૧ ॥ સિંહપુરે શ્રેયાંસજી । વિષ્ણુ ભૂપતિ વિષ્ણુ
 માયે ॥ ઝંચપણે ધનુષ એસીની । કંચનવરણી જિનકાયે ॥ કંચન ॥ ૨૨ ॥ ચોરાસી લાલ વરસ-
 તણું । આઝલું શ્રેયાંસનું જાણે ॥ એકવીસ લાલ વરસતણો । વ્રત પર્યાય એહનો વલાણે ॥ વ્રતપ ॥

॥ २३ ॥ एकसो सागरोपम तिम बली । ठासठ लाख ठवीस हजाररे ॥ एटले वरसें जन ठे । एक
कोकी सागर अंतर धाररे ॥ एक को० ॥ २५ ॥ वासुपूज्य चंपापुरे । वसुपूज्य जया राणी पूतरे ॥
बहोतेर लाख वरसनुं आउखुं । सीतेर धनु काया रत्तरे ॥ सितेर० ॥ २५ ॥ चोपन लाख वरसतणो ।
व्रतपर्याय जाणो तासरे ॥ चोपन सागरोपमतणो । अंतर काल सुविदासरे ॥ अंतरकाल० ॥ २६ ॥
कंपिलपुरे विमल प्रभू । कृतवर्मा श्यामा मातरे ॥ साठ लाख वरसनुं आउखुं । साठ धनुष कंचन
गातरे ॥ साठ ध० ॥ २७ ॥ एहनो व्रत पर्याय ठे । पद्मर लाख वर्ष प्रमाणरे ॥ वासुपूज्य विम-
लवच्चै । लीस सागर अंतरजाणरे ॥ त्रीस सा० ॥ २८ ॥ अयोध्यापुरे अनंत जिन । सिंहसेन सुजसा
मातरे ॥ त्रीस लाख वरसनुं आउखुं । पचास धनु कंचन गातरे ॥ पचास० ॥ २९ ॥ साम्रा सात
लाख वर्षेनो । व्रत पर्याय जिननो साररे ॥ विमल अनंतवच्चै आंतरो । नव सागर मान धाररे
॥ नवसा ॥ ३० ॥ धर्मनाथ रतनपुरे । जानु राजा सुव्रता माथरे ॥ दश लाख वर्षेनुं आउखुं ।
धनु पिस्तालीस हेम काथरे ॥ धनुपि० ॥ ३१ ॥ तेहनो व्रत पर्याय ठे । अढी लाख वरस

પ્રમાણે ॥ અનંત ધર્મવચ્ચે આંતરો । ચાર સાગરોપમ વલાણે ॥ ૩૨ ॥ શાંતિનાથ ગ-
 જપુરવિપે । વિશ્વસેન અચિરા માતરે ॥ લાલ વરસનું આગલું । ધનુષ ચાલીસ કંચન ગાતરે ॥ ધ-
 નુષ ॥ ૩૩ ॥ વ્રત પર્યાય શ્રીશાંતિનો । પચવીસ સહસ પ્રમાણે ॥ પોણે પલ્લોપમેં ન્યૂન છે । ત્રણ
 સાગર અંતર જાણે ॥ લણ સા ॥ ૩૪ ॥ કુંથુનાથ શ્રીગજપુરે । સૂર શ્રીરાણી અંગજાતરે સહસ
 પચાણું આગલું । પાંત્રીસ ધનુ કંચન ગાતરે ॥ પાંત્રીસ ॥ ૩૫ ॥ ત્રેવીસ સહસ સાડાસાતસો । વ્રત
 પર્યાય પદ્મનો હોયરે ॥ કુંથુ શાંતિવચ્ચે આંતરો । પલ્લોપમ અરધ જોયરે ॥ પદ્મોપ ॥ ૩૬ ॥ શ્રી-
 અરનાથ ગજપુરવિપે । સુદર્શન દેવી માતરે ॥ આગલું ચોરાસી સહસનું । ત્રીસ ધનુષ કંચન ગા-
 તરે ॥ ત્રીસ ધ ॥ ૩૭ ॥ વ્રત પર્યાય જિનતણો । એકત્રીસ સહસ માનરે ॥ હજાર કોમી વરસે
 ન્યૂન છે । પદ્મ તુર્યાશ અંતર જાણે ॥ પદ્મ તુ ॥ ૩૮ ॥ મહિનાથ મિથિલાપુરે । કુંજ રાજા પ્રજા-
 વતી માયરે ॥ નીલ વરણ પચવીસ ધનુ । હજાર કોમી અંતર થાયરે ॥ હજાર ॥ ૩૯ ॥ વરસ
 પચાવન સહસનું । જીવિત જિનનું ધારે ॥ શત વરસે હીન વ્રતવિપે । પચાવન વરસ હજારે ॥ ૫-

चा० ॥ ४० ॥ मुनिसुव्रत राजशृङ्गे । सुमित्र राय पदमा मायरे ॥ सहस्र स्त्रीस वरसनुं । कृष्ण वरण
वीस धनुष कायरे ॥ कृष्णव० ॥ ४१ ॥ साक्षा सात सहस्र ठे । वरसनो व्रत पर्यायरे ॥ चोपन ला-
ख वरसनो । आंतरो दोय जिनने थायरे ॥ आंतरो० ॥ ४२ ॥ नमि प्रभू मिथिलापुरे । विजय व-
प्रा राणी मातरे ॥ आयु दश सहस्र वर्षनुं । पन्नर धनु सोवन गातरे ॥ पन्नर० ॥ ४३ ॥ एहनो
व्रतपर्याय ते । अढी सहस्र वरस प्रमाणरे ॥ मुनि नमि मोक्षनो आंतरो । पट लाख वरस वखा-
णरे ॥ पट ला० ॥ ४४ ॥ नेमनाथ सोरीपुरे । शिवा समुद्रविजय तायरे ॥ दश धनुष तनु श्याम
ठे । वरस हजारनुं थायरे ॥ वरस० ॥ ४५ ॥ एहनूं सातसो वरसनुं । व्रत पर्याय कहूं मानरे ॥
नमिनेमि मोक्षनो आंतरो । पांच लाख वरसनो जाणरे ॥ पांच ला० ॥ ४६ ॥ वाणारसी पार्श्वप्रभु
। अश्वसेन राजा वामां मातरे ॥ नव हाथ कायानीली कही । शत वरसनुं आयु विख्यातरे ॥ श-
त व० ॥ ४७ ॥ दीक्षामां वर्ष सीतेर ठे । पार्श्वनाथनां जाणो साररे ॥ एंली सहस्र साडासातसो ।
नेमि पासनो अंतर धाररे ॥ नेमिपा० ॥ ४८ ॥ कुंभप्रामे महावीरजी । सिद्धार्थ त्रिसला मातरे ॥

बहोतेर वरसनुं आउखुं । सात हाथनुं कंचन गातरे ॥ सात हा० ॥ ४ए ॥ व्रत पर्याय एहनो ।
 वेंतालीस वरसनो होयरे ॥ पास वीरनो आंतरो । अढीसो वरसनो जोयरे ॥ अढीसो ॥ ५० ॥
 ठठे खंडे इग्यारमी । एह जाणो ढाल रसालरे ॥ उवजाय दर्शन इम कहे । प्रभूनामैं मंगलमा-
 लरे ॥ प्रभुना० ॥ ५१ ॥

॥ दुहा ॥ त्रेवीस जिननी वारता । प्रभुए जांखी एह ॥ ते निसुणी हरखित थयो । चक्रीजी
 गुणगेह ॥ १ ॥ इग्यार चक्री जे होशे । तेहनुं कहो स्वरूप ॥ तव बलतुं प्रभु उपदिशे । सांजल
 तुं हवे भूप ॥ २ ॥ ढाल १२ मी ॥ पंथनो निहालुरे वीजा जिनतणोरे ॥ ए देशी ॥ श्रीआदीसर
 भांखे भूपनेरे । चक्रीतणोरे वृत्तांत ॥ काश्यप वंशमां सघला ऊपनारे सघला कंचन गात ॥ भवि तुमैं
 सुणजोरे चक्रीनी वारतारे ॥ ए आंकणी ॥ शिवगामी एहमांहिं आग ठेरे । दोय देवलोकमां जाय ॥
 सातमी नरके दोयगया बलीरे । इम जांखे जिनराय ॥ भवि० ॥ २ ॥ तुं जिम माहरेवारें ऊपनोरे ।
 तिम अजितनाथने वार ॥ अयोध्या नगरीमांहें होशेरे । सगर चक्री मनोहार ॥ ज० ॥ ३ ॥ सा-

मा चारसैं धनुषनी देहकीरे । बहोतेर पुरव लाख आय ॥ सुमित्रविजय राणी यशोमतीरे । तस
नंदन कहेवाय ॥ ज० ॥ ४ ॥ ते सगर पण निज पुत्र मरणधीरे । लही वैराग उदार ॥ अजितपासे
दीक्षाने आदरीरे । जासे मोक्षमकार ॥ ज० ॥ ५ ॥ सावत्थी नगरीनो भूपतिरे । समुद्रविजय त-
स तात ॥ भद्राराणी कुंखे ऊपनोरे । मघवा चक्री विख्यात ॥ भवि० ॥ ६ ॥ सामीवेंतालीस धनु-
षनी देहकीरे । पांच लाख वरसनुं आय ॥ वैरागवासित चारिल पालीनेरे । जाशे त्रीजा देवलो-
कमांय ॥ जवि० ॥ ७ ॥ कुरुजंगल देशमांहें जाणजोरे हस्तीनागपुर अवतंस ॥ अश्वसेन राजा स-
हदेवी नंदनोरे । सनतकुमार प्रशंस ॥ जवि० ॥ ८ ॥ सामी एकतासीस धनुषनी देहकीरे । त्रण
लाख वरसनुं आय ॥ उत्तम रूप इंद्रें प्रशंसीउरे । गुणवंत ते कहेवाय ॥ भवि० ॥ ९ ॥ वैराग
वासना चित्तमां आणीनेरे । पाली संजम तेह ॥ ए वे चक्री धर्मशांति आंतरेरे । जाशे त्रीजे सु-
खलोकें जेह ॥ जवि० ॥ १० ॥ पंचम चक्री शांति जिनेसरूरे । कुंथुजिन ठठारे होय ॥ सातमो च-
क्री अर अरिहंतजीरे । एहने दोय पदवीरे जोय ॥ जवि० ॥ ११ ॥ दृष्टिणाउर पुरमांहें भूपतिरे ।

कृतवीर्य राजा तारा मात ॥ साठ सहस्र वरसनुं आउखुरे । अठावीस धनुष लुंचुं गात ॥ भविण ॥
 ॥ १२ ॥ अरनाथ मल्लिनाथने आंतरेरे । आठमो सुभ्रूम तेह ॥ निज करमवशें जासे सातमीरे ।
 नरकमां पापनी रेह ॥ जविण ॥ १३ ॥ काशीदेशेरे नयरी वाणारसीरे । पद्मोतर राजारे चंग ॥ उवा-
 लाराणी कुंखे ऊपनोरे । पदमचक्रीरे उछरंग ॥ जविण ॥ १४ ॥ त्रीस सहस्र वरसनुं आउखुरे ।
 लुंची धनुष वीसनी काय ॥ संजम पाली शिववासी होशेरे । धर्मतणेरे पसाय ॥ जविण ॥ १५ ॥
 कांपील्यपुरमां महाहरि नरपतीरे । मेरा मातनो नंद ॥ हरिपेण चक्री दशमो जाणजोरे । आयु
 दश सहस्र अमंद ॥ जविण ॥ १६ ॥ लुंचपणे धनु पद्मर देहकीरे । मुनिनमि अंतर मझार ॥ नव-
 मो दशमो चक्री होयशेरे । जनताने सुखकार ॥ जविण ॥ १७ ॥ राजगृह पुरमांहें जाणजोरे ।
 विजयराजा गुणवंत ॥ वप्रा जननी उदरे ऊपनोरे । जय चक्री पुण्यवंत ॥ जविण ॥ १८ ॥ बार ध-
 नुपनुं गात्र जेहनुंरे । त्रण सहस्र वरसनु आय ॥ नमि नेमि जिन अंतरे ए होशेरे । एम भांखे
 जिनराय ॥ जविण ॥ १९ ॥ कांपील्यनगरे ब्रह्मरायजीरे । चुलनीनो जे अंगजात ॥ सातसो वरस

आयु जेहनुरे । सात धनु उन्नत गात ॥ भवि० ॥ २० ॥ श्रीनेमिनाथ पार्श्वनाथ अंतरेरे । होशे
चक्री ब्रह्मदत्त ॥ रौद्र ध्यान परवश आतमारे । सातमी नरके पहुंत ॥ भवि० ॥ २१ ॥ ठठा खंम-
मां ढाल वारमीरे । एह कहू मनीहार ॥ उवझायवर श्रीदर्शनसागरेरे । श्रोताने हितकार ॥ ज० ॥ २२ ॥
॥ दुहा ॥ चक्री अणपूर्वे प्रभु । कहे वासुदेव वात ॥ त्रण खंमना प्रोक्ता होशे । नन हरि
सामल गात ॥ १ ॥ काश्यप गोत्री आवमो । बीजा गौतमवंश ॥ अपरमात बलदेव नव । श्वेत
वरण शुभ्र वंश ॥ २ ॥ ढाल ॥ १३ मी ॥ महाविदेह खेत्र सोहामणुं ॥ ए देशी ॥ आदीसर प्रभु
इम कहे । सांजल जगत नरिंद लालरे ॥ पोतनपुर नगरविपे । प्रजापती मृगावती नंद लालरे
॥ आदी० ॥ १ ॥ ए आंकणी ॥ वासुदेव त्रिपृष्ठजी । सितेर धनुष लुंची काय लालरे ॥ वरस चो-
रासी लाखनुं । आयु कछुं सुखदाय लालरे ॥ आ० ॥ २ ॥ श्रेयांस प्रभु ज्यारे विचरता । महीत-
लमां सुखकार लालरे ॥ ल्यारे सातमी नरकमां । जाशे हीनपुण्य धार लालरे ॥ आ० ॥ ३ ॥ द्वा-
रिकापुरी द्विपृष्ठजी । सीतेर धनुष लुंची काय लालरे ॥ वासुपूज्य जिन वारमा । बहोतेर वरस

लाख आय लालरे ॥ आ० ॥ ४ ॥ ब्रह्म राजा पदमावती । नंदन ए कहेवाय लालरे ॥ जाशे ठही
 नरकमां । निज करमतेणे पसाय लालरे ॥ आ० ॥ ५ ॥ सयंभू द्वारिकापुरे : साठ धनुष उंचो देह
 लालरे ॥ साठ लाख वरसनुं आउखुं । विमलवंदक श्राद्ध तेह लालरे ॥ आ० ॥ ६ ॥ नद्र राजा
 पृथिवी तथा । तेहनो अंगज एह लालरे ॥ जाशे ठही नरकमां । दुःखदाष्ट पाय रेह लालरे
 ॥ आ० ॥ ७ ॥ पुरुषोत्तम द्वारिकापुरे । सोम सीता तनुजात लालरे ॥ पचास धनुषनी देहमी ।
 आयु लोस लाख विख्यात लालरे ॥ आ० ॥ ८ ॥ अनंतनाथनी वारमां । चोथो एह कहे-
 वाय लालरे ॥ जाशे ठही नरकमां । पापतेणे पसाय लालरे ॥ आ० ॥ ९ ॥ पुरुषसिंह अश्वपुरविषे ।
 धर्मनाथने वार लालरे ॥ शिवराय अमृत नंदनो । सर (११) वेद (४) धनु काय सार लालरे
 ॥ आ० ॥ १० ॥ दश लाख वरसनुं आजखुं । पावी संपूर्ण आय लालरे ॥ ठही नरके ते जशे ।
 अशुचतेणे पसाय लालरे ॥ आ० ॥ ११ ॥ पुरुषपुंरीक नाम ठे । चक्रीपुरी जन्मगाम लालरे ॥
 महासिर लखमीवतीतणो । नंदन गुण अत्रिराम लालरे ॥ आ० ॥ १२ ॥ उगणीस धनुषनी देह-

की । अर महि अंतरे थाय लाखरे ॥ पांसठ सहस वरसनुं । आयु ठहीयें जाय लाखरे ॥ आ० ॥
॥-१३ ॥ दत्त नाम वाणारसी । अग्निसिंह शेषवती जात लालरे ॥ अर महिनाथने अंतरे । छद्दी-
स धनूप गात लाखरे ॥ आ० ॥ १४ ॥ ठपन सहस वरसनुं । आयू पूरण पाली लाखरे ॥ नरक
गति जई उपना । पापप्रकृति वेहाल लाखरे ॥ आ० ॥ १५ ॥ नारायण राजगृह । दशरथ सुमित्रा
नंद लाखरे ॥ शोल धनुषनी देहनी । सहस वार आयु अमंद लाखरे ॥ आ० ॥ १६ ॥ मुनि नमि
जिन अंतरे । आवमो होशे एह लाखरे ॥ आउखुं पाली जाशे हवे । चोथी नरकने गेह लाखरे
॥ आ० ॥ १७ ॥ मथुरापुरें श्रीकृष्णजी । वसुदेव देवकीपूत लाखरे ॥ श्रावक ठे नेमनाथनो । द-
श धनुष ऊंचुं गात लाखरे ॥ आ० ॥ १८ ॥ सहस वरसनुं आउखुं । पाली नवमो एह लाखरे ॥
त्रीजी नरके सिधावशे । अशुभ कर्मनी रेह लाखरे ॥ आ० ॥ १९ ॥ बलदेव पहेलो अचल होशे
। जझासुत गुणराशि लालरे ॥ वरस पच्यासीलाखनुं । आयु कछुं उल्लास लाखरे ॥ आ० ॥ २० ॥
विजय नामें बीजो होशे । सुभझानंदन सार लाखरे ॥ पंचोतेर लाख वरसनुं । आयु एहनुं धार

લાલરે ॥ આ૦ ॥ ૨૧ ॥ ત્રીજો વલ્લદેવ જન્મ છે । સુપ્રજા રાણી માય-લાલરે ॥ પાંસઠ લાલ વરસ
આડહું । તુમેં જાણો નગરાય લાલરે ॥ આ૦ ॥ ૨૨ ॥ સુપ્રજા નામેં ચોથો થશે । રાણી સુદર્શના
માય લાલરે ॥ પંચાવન લાલ વરસનું । વલ્લદેવનું જાણો આય લાલરે ॥ આ૦ ॥ ૨૩ ॥ પાંચમો
સુદર્શન થશે । વિજયા રાણી નંદ લાલરે ॥ સતર લાલ વરસનું । આયુ જાણો નરિંદ લાલરે ॥ આ૦ ॥
૨૪ ॥ ઠઠો આનંદ નામ છે । વૈજયંતી પુલ લાલરે ॥ પચ્યાસી સહસ વરસનું । આયુ કહ્યું પવિત્ર
લાલરે ॥ આ૦ ॥ ૨૫ ॥ નંદન નામેં સાતમો । જયંતી રાણીનો નંદ લાલરે ॥ પાંસઠ સહસ વર્ષ
આડહું । હોશે જરત નરિંદ લાલરે ॥ આ૦ ॥ ૨૬ ॥ પદમ વલ્લદેવ નામ છે । અપરાજિત સુત સા-
ર લાલરે ॥ પન્નર સહસ વરસનું । આયુ જાણો નિરધાર લાલરે ॥ આ૦ ॥ ૨૭ ॥ નવમો વલ્લદેવ
રામ છે । રોહિણી તસ માય લાલરે ॥ ચારસેં વરસનું આડહું । ઇમ જાંચે જિનરાય લાલરે ॥ આ૦ ॥
૨૮ ॥ આઠમો મોક્ષગામી હોશે । ત્રલ્લદેવલોકે રામ લાલરે ॥ ગુરુસર્પિણી કૃષ્ણ તીર્થમાં । સીક-
સે એ અભિરામ લાલરે ॥ આ૦ ॥ ૨૯ ॥ અશ્વપ્રીવ ૧ ને તારક ૨ । મેરક ૩ ને મધુનામ ૪ લાલરે

॥ निशुंभ ५ बलि ६ प्रह्लाद ७ ठे । लंकेश ८ जरासंधखामि ए लाखरे ॥ आ० ॥ ३७ ॥ प्रतिवासु-
देव ए नव होशे । मरशे हरिने हाथ लाखरे ॥ इणीपरें सवि वारता । सांजली वसुधानाथ ला-
खरे ॥ आ० ॥ ३१ ॥ ठठे खंडे तेरमी । ढाज कही श्रीकार लाखरे ॥ पाठक दर्शनसागरे । श्रोता-
ने हितकार लाखरे ॥ आ० ॥ ३२ ॥

॥ दुहा ॥ ते निसुणी जरताधिपो । परखद देखी ताम ॥ जिनजीने इम पूवींउं । वंदी प्र-
श्न अन्निराम ॥ १ ॥ तिरजंच नर देवें करी । सभा जरी तुज एह ॥ तेहमां कोइ जिनजीवको । ठे
नथी ते कहेह ॥ २ ॥ एहीज जगत खेवमां । निज तीरथ वरताव ॥ बुजवशे जवि जीवने । सुज
चांखो शुभ भाव ॥ ३ ॥ ढाल ॥ १४ मी ॥ सुण मेरी सजनी रजनी न जावरे ॥ ए देशी ॥ श्री-
जगवंत इणीपरे जासेरे । निसुणो चक्री मनने लढासेरे ॥ ताहरो पुत्र मरीचि नामरे । परिवाजक
प्रथम अन्निरामरे ॥ १ ॥ आरत रौद्र ध्याने हीनरे । समकित शोभित मन अदीनरे ॥ चढविह
धर्मध्याननो ध्यातारे । एकांत रह्यो दिन गमातारे ॥ २ ॥ कर्ममें मेलो जीव एहनोरे । हमणां व-

तं कहं हुं तेहनोरे ॥ बीजो तो जीव कोई न दीसेरे । जे देखी तुज हयहुं हीसेरे ॥ ३ ॥ शुद्ध
 ध्यान अग्नि संयोगरे । अनुक्रमें शुद्धता वरसे अभोगरे ॥ जिम चीवरनी पाणीसंगेरे । निर्मलता
 होये अतिचंगेरे ॥ ४ ॥ इणही जरतें पोतनपुर गमेरे । होशे त्रिष्ट हरि पहेलो नामेरे ॥ पच्छि-
 म विदेह मूकापुरमारे । प्रियमित्र चक्री होशे जगमारे ॥ ५ ॥ ईम अनेक भमी जवमांहिरे ॥
 याशे महावीर जिन उठांहिरे ॥ इम निसुणीने जरतरायरे । मरीयंचने बांदवा तिहां जायरे ॥ ६ ॥
 मरीयंचने बंदी जरत भाषेरे । तुं मरीचि सुण उद्यासेरे ॥ पोतनपुरमां छिष्ट नामेरे । वासुदेव
 होइश तुं अजिरामरे ॥ ७ ॥ धनंजय धारणीयें जायरे । प्रियमित्र चक्री तुं सोहायोरे ॥ पच्छिम
 विदेह मूकाङ्गरे । तुज जीव होशे मननं रंगेरे ॥ ८ ॥ तेहने हुं नथी बांदतो आजरे । तुज वे-
 पने नवि नमुं महाराजरे ॥ पण आईश तुं महावीरस्वामीरे । तेहने बांदु तुं शिर नामीरे ॥ ९ ॥
 श्रीआदिजिनना नमी वायरे । विनीता नगरीयें गयो रायरे ॥ चक्रीने वचने मरीचि त्यांहिरे । त्र-
 ण बार नाच्यो मन उठांहिरे ॥ १० ॥ बलतुं मुखे मरीयंच बोलेरे । हुं आईश वासुदेव तोलेरे

॥ चक्री पण हुं थाईश साचरे । जिन पण होईश प्रभूनी वाचरे ॥ ११ ॥ दादो माहरो मुख्य ते जिनमारे । महारो जनक मुख्य चक्रीमारे ॥ सधला हरिमां हुं तुं वृद्धरे । अहो उत्तम कुल मा-
 हरुं समृद्धरे ॥ १२ ॥ एक दिशि त्रिचुवन सर्वरे । एक दिशि मुज कुल अखर्वरे ॥ गजनं टोलुं ए-
 ककोरे दीसेरे । एककोर ऐरावणें मन हीसेरे ॥ १३ ॥ ग्रहमाहें जिम रवि अधिकैरोरे । नक्षत्रमां-
 हें चंद्र जलैरोरे ॥ तिम सधला कुलमां मुज कुल एकरे । उत्कृष्ट जाणो सुविवेकरे ॥ १४ ॥ एणी
 रीतें कुलनो मद कीधरे । मरीयंचें नीच गोत्र लीधरे ॥ जेम करोलीउ लाळें बंधायरे । तेहनी उ-
 पमा एहने थायरे ॥ १५ ॥ ठंठे खंडे चौदमी ढाळरे । सांजलतां होये मंगलमालरे । उवजाय
 दर्शनसागर वाणीरे । उजमाल आठ धर्ममां प्राणीरे ॥ १६ ॥

॥ दुहा ॥ श्रीआदीसर जिन हवे । महीतल करे विहार ॥ पुंफरीक आदे जला । गणधर
 लेह परिवार ॥ १ ॥ कोसलदेशना लोकने । बृजवतो भगवंत ॥ मगधदेश जविजंतुने । करतो ध-
 र्मनी खंत ॥ २ ॥ देश दशारण जीवने । उपजावे आनंद ॥ धर्मधुरा मालवविषे । अनने करे

अमंद ॥ ३ ॥ सुरपरें पाप आपदा । नाश पमाकहार ॥ गुजरात सोरठ देशना । जनने सुख क-
 रनार ॥ ४ ॥ इस करतां केटले दिने । गया सिद्धाचल शैल ॥ गिरिवर्णन हवे सांजलो । दूरे वि-
 कथा मेल ॥ ५ ॥ ढाल ॥ १५ मी ॥ मनमोहना लाल ॥ ए देशी ॥ श्रीसिंजुंजो महागिरिरे ॥ जन
 रंजना लाल ॥ वरणन तस कहेवायरे ॥ दुख भंजना लाल ॥ दरिसण दीठे जेहनेरे ॥ जन० ॥
 पातक दूर पलायरे ॥ दुखभंज० ॥ १ ॥ किहांकणै रूपानी खाण ठे रे ॥ ज० ॥ किहांकणै सोनानी
 खाणरे ॥ दु० ॥ रतनखाण कोई धानके ॥ ज० ॥ सेजुंजा गिरिमां बखाणरे ॥ दु० ॥ २ ॥ ए गि-
 रिमांहे बहु औषधीरे ॥ ज० ॥ जेहथी रोग पलायरे ॥ दु० ॥ नीक्षरणां जलनां बहेरे ॥ ज० ॥
 पाणीयें कुंज जरायरे ॥ दु० ॥ ३ ॥ गिरिमस्तकें रवि आवतेरे ॥ ज० ॥ दिवसे मुगट शोजायरे
 ॥ दु० ॥ राते चंदनरसतणुरे ॥ ज० ॥ तिलक शशि थोजायरे ॥ दु० ॥ ४ ॥ गगनरोध शिखरें
 करीरे ॥ ज० ॥ सहस्र मस्तक गिरि होयरे ॥ दु० ॥ नालिचैरनां वन ए गिरेंरे ॥ ज० ॥ कदली-
 वन बहु जोयरे ॥ दु० ॥ ५ ॥ सोरठ देश भामिनीतणारे ॥ ज० ॥ मीठां गीत गवायरे ॥ दु० ॥

ते सुणवा मृग आवीयारे ॥ ज० ॥ बहु सुख साता पायरे ॥ दु० ॥ ६ ॥ केतकी वृक्ष महमहरे
 ॥ ज० ॥ ऊपर भूमिये ज्यांहिरे ॥ दु० ॥ ठेकाणें ठेकाणें सिंदुवारनां ॥ ज० ॥ फूल शोजे जठांहिरे
 ॥ दु० ॥ ७ ॥ आंवली तरुण वेसतारे ॥ ज० ॥ कपिवृंद सुखने हेतरे ॥ दु० ॥ फणस फल बहु
 नीपजेरे ॥ ज० ॥ बीजा तरुसमेतरे ॥ दु० ॥ ८ ॥ केसूमां ए गिरिविपरे ॥ ज० ॥ रातां कुसुम ठे
 जासरे ॥ दु० ॥ किहांकणें डाखना मांरुवारे ॥ ज० ॥ किहांकणें खजूर खासरे ॥ दु० ॥ ९ ॥
 किहांकणें तामीरसें करीरे ॥ ज० ॥ जीवकी गोठ करेयरे ॥ दु० ॥ रद्विकिरणें अनेघठेरे ॥ ज० ॥
 पान मंरुप लहेयरे ॥ दु० ॥ १० ॥ नीली धोहना अंकुरारे ॥ ज० ॥ चारो चरे गोवर्गरे ॥ दु० ॥ स-
 हकार फलने पिक जखेरे ॥ ज० ॥ आहाद लहे निसर्गरे ॥ दु० ॥ ११ ॥ केतकी चंपक अशोक
 ठे रे ॥ ज० ॥ कदंब बकुल वृद्धरे ॥ दु० ॥ नाम कहामां आवे नहीरे ॥ ज० ॥ देखाये जिहां
 प्रत्यक्षरे ॥ दु० ॥ १२ ॥ पंथीजनें नाळीपरनेरे ॥ ज० ॥ नीरें कादव कीधरे ॥ दु० ॥ अधोभूमिका
 गिरितणीरे ॥ ज० ॥ देखाये प्रसीधरे ॥ दु० ॥ १३ ॥ जडशाल वनमांहेश्रीरे ॥ ज० ॥ मानुं आ-

एषो वनखंकरे ॥ दु० ॥ बुध दीये लपमा एहवीरे ॥ ज० ॥ मंफित तरु प्रचंकरे ॥ दु० ॥ १४ ॥
 पोहोखो पंचास जोयणोरे ॥ ज० ॥ शिखरें दश जोयण होयरे ॥ दु० ॥ आठ जोजन लंचो गिरिरे
 ॥ ज० ॥ चढीया प्रभूजी सोयरे ॥ दु० ॥ १५ ॥ समवसरण देवें रच्युरे ॥ ज० ॥ वेठा आदि जि-
 णंदरे ॥ दु० ॥ गंभीर वाणीयें दीए देशनारे ॥ ज० ॥ दीये आनंद कंदरे ॥ दु० ॥ १६ ॥ जिन
 देशना देतां थकारे ॥ ज० ॥ गिरि पण गाजे अत्यंतरे ॥ दु० ॥ परमंदा गुफातणारे ॥ ज० ॥ साथे
 थाये सतंतरे ॥ दु० ॥ १७ ॥ पहेली पोरस गये स्वामिजीरे ॥ ज० ॥ देशना मूके त्यांहिरे ॥ दु० ॥
 जिम मेघ वर्षाकालमारे ॥ ज० ॥ उसरतो होये प्राईरे ॥ दु० ॥ १८ ॥ ऊढी तेहु थानकथकीरे
 ॥ ज० ॥ देवछंदे जिन जायरे ॥ दु० ॥ परम गुणी जिनरायजीरे ॥ ज० ॥ सुर किन्नर गुण गायरे
 ॥ दु० ॥ १९ ॥ स्वामीने वाजोठकरे ॥ ज० ॥ गणधर श्रीपुंमरीकरे ॥ दु० ॥ वेसे जिम सा-
 माज्यमारे ॥ ज० ॥ खुबराजा तिम ठेकरे ॥ दु० ॥ २० ॥ तिमहीज सज्जानेविपेरे ॥ ज० ॥ देशना
 भिजे तेहरे ॥ दु० ॥ बीजी पोरसें गणधरूरे ॥ ज० ॥ पुरी करे ससनेहरे ॥ दु० ॥ २१ ॥ ए रीते

जवि जीवनेरे ॥ ज० ॥ उपगार करे काजरे ॥ दु० ॥ किंचित काल सिद्धाचक्षेरे ॥ ज० ॥ रहेता
हवा जिनराजरे ॥ दु० ॥ ११ ॥ ठहे खंके ए कहीरे ॥ ज० ॥ पन्नरमी ढाल श्रेष्टरे ॥ दु० ॥ उव-
काय दर्शनसागरे ॥ ज० ॥ सेत्रुंजय गिरि गरिष्टरे ॥ दु० ॥ १३ ॥

॥ दुहा ॥ श्री सेत्रुंजा गिरिथकी । धीजे करत विहार ॥ जगगुरु श्रीपुंमरीकने । तेनी कहे
इम सार ॥ १ ॥ महामुनि अमो इहांथकी । जाअं तुं हवे आज ॥ मुनि पंच कोडी परिवर्ग्यो । तुं
रहे एणें ठाय ॥ २ ॥ ए खेत्रना महिमाथकी । योना कालमझार ॥ परिकर सहित तुजने यशे ।
केवलज्ञान श्रीकार ॥ ३ ॥ शैलीशी ध्यान सेवतो । सपरिवार तुज आंहीं ॥ नीपजसे दिन स्तो-
मां । मोक्षगति उवांहि ॥ ४ ॥ स्वामी वचन अंगीकरी । प्रणमी प्रभुना पाय ॥ पंच कोमी परिवा-
रयुत । रह्यो गणधर तिण ठाय ॥ ५ ॥ ढाल ॥ १६ मी ॥ हरिणी जव चरे ललना ॥ ए देशी ॥
विहार कर्यो आदीसरें ॥ ललना ॥ लालहो लेई सयल परिवार ॥ ए गिरि वारुने ललना ॥ श्री-
पुंमरीकने मेलिने ललना ॥ । लाल होशे सेत्रुंजा ऊपर सार ॥ ए गिरि वारुने ललना ॥ १ ॥

जय तप दानें जे फल ललना । लालहो बीजे तीरथ थाय ॥ ए गिरि० ॥ तेहथी ए तीर्थ संभार-
तां ललना । लालहो कोमीगणुं फल गवाय ॥ ए गिरि० ॥ २ ॥ श्रीपुंडरीक द्रुण गिरिवरे ललना
। लालहो रह्यो मुनिसंजुत ॥ ए गिरि० ॥ जाणुं उदयावलतटे ललना । लालहो नक्षत्रें इंदु पवि-
त्त ॥ ए गिरि० ॥ ३ ॥ परम संवेगथी गणधरु ललना । लालहो अमृत वाणीएं त्यांहि ॥ ए गिरि० ॥
जाखे सघला मुनिप्रते ललना । लालहो रूमां वचनें ज्यांहि ॥ ए गिरि० ॥ ४ ॥ खेलप्रजात्रे ए
गिरि ललना । लालहो सिद्धता कारण थाय ॥ ए गिरि० ॥ गढ किछो जीतनारने ललना ।
लालहो जय कारण गवाय ॥ ए गिरि० ॥ ५ ॥ करवी इहां संलेखण ललना । लालहो मुक्तिसा-
धन उपाय ॥ ए गिरि० ॥ द्रव्य जात्र दोय जेदथी ललना । लालहो संलेखणा दोय थाय ॥ ए
गिरि० ॥ ६ ॥ सवि अनमाद महारोगता ललना । लालहो पहवी साते धात ॥ ए गिरि० ॥ ते-
हनां कारण शोषवे ललना । लालहो द्रव्य संलेखणा ख्यात ॥ ए गिरि० ॥ ७ ॥ राग द्वेष महा-
मोहनो ललना । लालहो सवि कषायनो ठेद ॥ ए गिरि० ॥ जात्र संलेखणा ते कही ललना । ला-

लहो ए हूँ वीजो ज्ञेद ॥ ए गिरि० ॥ ७ ॥ एम कही पुंनरीकजी ललना । लालहो श्रमण को-
 टीसाथ ॥ ए गिरि० ॥ सूक्ष्म वादर अतिचारने ललना । लाल हो आलोवे मुनिनाथ ॥ ए गि-
 रि० ॥ ८ ॥ शुद्धिजणी महाव्रततणुं ललना । लालहो आरोपवुं करे त्याहिं ॥ ए गिरि० जिम हे-
 मने शुद्धताजणी ललना । लालहो धारंवार वहि उठाहिं ॥ ए गिरि० ॥ १० ॥ जेम वे त्रणवार
 वखने ललना । लालहो धोये निरमल थाय ॥ ए गिरि० ॥ तेम फरीधी व्रतरोपणा ललना । लाल-
 हो निरमलता उपाय ॥ ए गिरि० ॥ ११ ॥ चौन्नीस अतिशये संयुता ललना । लालहो त्रिभुवन-
 पति अरिहंत ॥ ए गिरि० ॥ पहेलुं शरण मुजने होजो । लालहो मुक्तासम तनुकांत ए गिरि० ॥
 ॥ १२ ॥ अनंत अक्षय धान ठे ललना । लालहो परवालामरीखी कांति ॥ ए गिरि० ॥ पन्नर
 ज्ञेदे सिद्ध ते ललना । लालहो त्रीजुं शरण होजो तंत ॥ ए गिरि० ॥ १३ ॥ पंच महाव्रत धारक
 ललना । लालहो तजीया सावय संग ॥ ए गिरि० ॥ श्याम वरण मुनिरायजी ललना । लालहो
 त्रीजुं शरण मुज चंग ॥ ए गिरि० ॥ १४ ॥ श्रीकैवलीएं उपदिश्यो ललना । लालहो जीवदयामय

धर्म ॥ ए गिरि० ॥ स्फटिकोपलसम निरमलो ललना ! लालहो चोथुं शरण मुज शर्म ॥ ए गिरि० ॥ १५ ॥ लाख चोरासी योनिमां ललना । लालहो जे मुज लागं पाप ॥ ए गिरि० ॥ मिठा दुक्कर ते होजो ललना । लालहो नही करुं आप ॥ ए गिरि० ॥ १६ ॥ वोसराबुं त्रण ओगथी ललना । लावहो पापस्थानक अढार ॥ ए गिरि० ॥ अज्ञानजावथी सेवीयां ललना । लालहो जव परभवमजार ॥ ए गिरि० ॥ १७ ॥ ऐकेंद्रियादिक जंतुने ललना । लालहो हुं खमाबुं आज ॥ ए गिरि० ॥ ते पण मुजने खामजो ललना । लालहो वैरहित मुनिराज ॥ ए गिरि० ॥ १८ ॥ मुज मैत्री सहू जीवमां ललना । लावहो होजो सदा निरञ्जीक ॥ ए गिरि० ॥ हुं एं कल्लो मुज नही कोइ ललना । लावहो धारुं ए दिल ठीक ॥ ए गिरि० ॥ १९ ॥ एम कही पुं करीकजी ललना । लालहो अणसण कीधुं लाहिं ॥ ए गिरि० ॥ सवि मुनीये पण अणसण ललना । लावहो कीधुं मन उठाहिं ॥ ए गिरि० ॥ २० ॥ क्षपकश्रेणीये गणधरु ललना । लालहो चढता हे तिणवार ॥ ए गिरि० ॥ तेहनां घाती करम ते ललना । लालहो त्रुट्यां ते दुखकार ॥ ए गिरि० ॥

रि० ॥ २१ ॥ पंच कोटिमित साधुनां ललना । लालहो त्रूट्यां घातीयां चार ॥ ए गिरि० ॥ तपते-
 जना प्रजावथी ललना । लालहो कर्मनो थाये अपहार ॥ ए गिरि० ॥ २२ ॥ मास अंते चैत्री पु-
 नमें ललना । लालहो पुंफरीक गणधार सार ॥ ए गिरि० ॥ केवलज्ञानने पामीया ललना । ला-
 लहो सवि मुनिने पण धार ॥ ए गिरि० ॥ २३ ॥ चोथो पायो शुक्लध्याननो ललना । लालहो
 ध्यातां ते अणगार ॥ ए गिरि० ॥ भवोपग्राही कर्म टालीने ललना । लालहो गया ते मुक्तिमझार
 ॥ ए गिरि० ॥ २४ ॥ सहू अमर आवी करी ललना । लालहो उच्छव करे उवाहिं ॥ ए गिरि० ॥
 भक्तिथी मरुदेवापरें ललना । लालहो सेत्रुंजा ऊपर त्याहिं ॥ ए गिरि० ॥ २५ ॥ जेम श्रीऋषज-
 स्वामीजी ललना । लालहो प्रथम जिन कहेवाय ॥ ए गिरि० ॥ तेम श्रीसेत्रुंजा गिरिवरु ललना ।
 लालहो पहेलुं तीर्थ गवाय ॥ ए गिरि० ॥ २६ ॥ जीहां एक पण यति सिद्ध थयो ललना । लाल-
 हो ते पण तीर्थ पवित्र ॥ ए गिरि० ॥ तो इहां सिद्धि एटला वर्या ललना । लालहो मोटुं सिद्ध-
 गिरि खेत्र ॥ ए गिरि० ॥ २७ ॥ ठठे खंडे शोलमी ललना । लालहो ए कही रूमी ढाल ॥ ए गि-

रि० ॥ उवऊाय दर्शनसागरे ललना । लालहो श्रोताने मंगलमाख ॥ ए गिरि० ॥ १८ ॥

॥ दुहा ॥ चैत्री पुनमने विपे । पुंफरीक थया सिद्ध ॥ ते दिनथी चैली थई । जंपे एम वि-
बुद्ध ॥ १ ॥ तेमाटे पुंफरीकगिरि । नाम थयुं विख्यात ॥ रागछेप रिपु जीतवा । शत्रुंजय अव-
दात ॥ २ ॥ संगसहित जे जविजना । ए दिने पूजे तास ॥ ते नर शिवसुख पावसे । परमानंद
उद्घास ॥ ३ ॥ नंदीसर छीपे शाश्वता । जिन पूजन फल होय ॥ तेहथी इण दिन ए गिरें । अ-
धिक फल इहां जोय ॥ ४ ॥ दान शील तप पूजना । बीजे दिन फल थाय ॥ तेहथी कोफीगणुं फ-
ल । चैत्रीयें कहेवाय ॥ ५ ॥ चारित्र चंद्रप्रज जिन । चैत्री सेत्रुंजे शैल ॥ सेत्रुंजी नदी नाहबुं ।
पुण्यें पामें मेल ॥ ६ ॥ बिहार करतां एकदा । आदीश्वर जगवान ॥ विनीता नगरी समोसर्पा ।
सिद्धाग्रथ उद्यान ॥ ७ ॥ इंद्रादिक सहु देवता । ततखिण आवी त्यांहि ॥ समवसरण विश्वे मु-
दा । जोयण जूमिमांहि ॥ ८ ॥ वनपालक ते चारता । कहे जरतने जाय ॥ सानी चारह कोफीने ।
। दीये नृप तिण ठाय ॥ ९ ॥ चतुरंगी सेना लेई । प्रभुवंदन नृप जाय ॥ अधिकार तेह सांजलो ।

एकमनां सुखदाय ॥ १० ॥ ढाल ॥ १७ मी ॥ करम परीक्षा करण कुमर चढ्योरे ॥ ए देशी ॥
 ज़रत चक्री जिनवंदन चढ्यो रे । मनमां पामी आणंद ॥ पाहुं कटक हय गज रथ दीकरारे । प-
 रवयो महासुखकंद ॥ सुण जवियां हवे रुक्मी वारता रे ॥ कहुं तुम आगल साच ॥ १ ॥ ए आं-
 कणी ॥ सामंत सेनापति भूपति भलारे । अंतोर परिपार ॥ शेर पटेल सारथवाहजी रे । चार-
 ण मागध सार ॥ सु० ॥ १२ ॥ गंधर्व लोक साथे ठे घणारे । एम अनेक जनहुंद ॥ समवसरण भू-
 मिकायें आधीउर । चक्रीजी ते अमंद ॥ सु० ॥ ३ ॥ पूरव वारणें समोसरण विपेरे । पेसी चक्री
 त्यांहि ॥ प्रदक्षिणा देई जिनप्रतें नमी स्तबरे । एणी रीते उठांहि ॥ सु० ॥ ४ ॥ जयवंतो जिनरा-
 ज कृपानिधिरे । स्यादवादी जगवंत ॥ संसार कांतार निस्तारक जलोरे । संसारनो कयों अंत ॥
 सु० ॥ ५ ॥ चिर उत्तकंठित माहरी आंखमीरे । जोवा तुम मुखचंद ॥ आज सफल थई ते देख-
 तारे । पामी सहज आनंद ॥ सु० ॥ ६ ॥ तुज सेवा भवोचव मुज होजोरे । इम स्तवना करी राय
 ॥ शक पठवाडे ज़रत भूपतिरे । बेवो यथोचित गाय ॥ सु० ॥ ७ ॥ सवि जापामां मलती तिण स-

मेरे । योजन गामिनी वाणी ॥ जगगुरु दीप पदवी देशनारे । मधुरी अमृत वखाण -॥ सु० ॥ ७ ॥
 दान सुपात्रे देवुं नितप्रतेरे । संघपूजा बहू जात ॥ जिनशासन प्रभावना कीजीयेरे । तीर्थयात्रा
 संघसंघात ॥ सु० ॥ ८ ॥ सिद्धांत लेखन श्रुतने पूजवुरे । साहमीतणी बली जक्ति ॥ गुरु-आवे
 सामझ्यां कीजीयेरे । धर्मध्यान करीये व्यक्त ॥ सु० ॥ १० ॥ देशना निसुणी जरते पूठीयुरे । श्रीरि-
 सहेसने त्यांय ॥ हे स्वामी किम संघवी पद जखुरे । शीरीते पामीये आंय ॥ सु० ॥ ११ ॥ संघ
 वीपदथी शुं फल ऊपजेरे । ते भांखो विरतंत ॥ ते निसुणी आदीसर इम कहेरे । सांभल चक्री
 सतंत ॥ सु० ॥ १२ ॥ तीर्थकर पद संगधिपपणुरे । भाग्य विना नवि थाय ॥ संपदा पाम्ये संघ
 काढवोरे । ते उत्तम नरने आय ॥ सु० ॥ १३ ॥ इंद्रनी पदवी चक्री पद तथारे । रूडुं रूडुं कहे-
 वाय ॥ ए दोयथी संघवी पद रूयडुरे । जिहां नविन ऊपार्जन थाय ॥ सु० ॥ १४ ॥ संगधिपति
 दर्शन शुद्धिनेरे । पामी तीर्थकर नाम ॥ गोत्र ऊपार्जे ए फल नीपजेरे । जिन मानवा योग्य ताम
 ॥ सु० ॥ १५ ॥ सर्वदा काले संघ पूजवोरे । संघाधीप विशेष ॥ मानवो पूजवो बहु आदर करीरे ।

जगमांहें पुण्यनी रेख ॥ सु० ॥ १६ ॥ चउविह संघसंघातें मार्गमांरे । शुभ वासना धरी मन्न ॥
 रथमांहें जिनविंव थापवुरे । उछव कीजें प्रतिदिन्न ॥ सु० ॥ १७ ॥ ठरी पालतां यात्रा कीजीयेरे ।
 तीरथनी बहु जाव ॥ यात्रा सफल थाये तेहनीरे । प्रगटे शुद्ध स्वजात्र ॥ सु० ॥ १८ ॥ यतः—
 सम्यक्त्वधारी १ पथि पादचारी २ । सच्चित्तवारी ३ वरशीलधारी ४ ॥ भूस्वापकारी ५ सुकृती स-
 दैका-हारी ६ विशुद्धां विदधाति यात्रां ॥ १ ॥ ढाल ॥ पंच प्रकारें दान दीजीयेरे । दुखीया दीन
 उछार ॥ नगरे नगरे जिनदेहगविपेरे । धजा चढावे तिहां सार ॥ सु० ॥ १९ ॥ सेतुजे रैवत वै-
 ज्ञारगिरेरे । अष्टापदमझार ॥ संमेतशिखरें देवनी पूजनारे । जे करे नर मनोहार ॥ सु० ॥ २० ॥
 गुरुआणायें सवि कारजप्रतरे । जे करे मन शुज भाव ॥ एणी रीतें संघवी होये जीवमोरे । जिन-
 शासन अनुजात्र ॥ सु० ॥ २१ ॥ मिथ्याती नगनो संसर्ग टालवोरे । आदर नवि तास वचन ॥ या-
 त्राफलने संघवी इछतोरे । इम करे निशदिन्न ॥ सु० ॥ २२ ॥ निंदा नदि करवी कोई जीवनीरे ।
 परदर्शनी स्तवना नांहि ॥ जावजीवलगे समकीत पालवुरे । संघपतिथें उछांहि ॥ सु० ॥ २३ ॥

साधु साधर्मी रुचिवंत जंतुनीरे । अशन वसन वहूसेव ॥ प्रतिवरसें करे संघवी जावथीरे । संघप-
 ति कहीये हेव ॥ सु० ॥ १४ ॥ आठम चौदस पुनम अमासनारे । पोसा तीन बहु जक्ति ॥ सं-
 घपूजा संघवी करे सुदारे । फोरवे आतम शक्ति ॥ सु० ॥ १५ ॥ ते संघवी सुरने पण पूजवोरे ।
 ते जव शिवपद जाय ॥ कोई संगवी व्रीजे जव मोक्षनीरे । उत्तम पदवी पाय ॥ सु० ॥ १६ ॥ श्री
 जिनवरनां वचन सांजलीरे । प्रणमी प्रभूने भूप ॥ सुललित वचन मुखवी उंचरेरे । अदभूत वाणी
 अनूप ॥ सु० ॥ १७ ॥ तारक पारग मुज कृपा करोरे । जेणे कं संघपति नाम ॥ निरमल कं मा-
 हरो आतमारि । तुज प्रसाद अभिराम ॥ सु० ॥ १८ ॥ तदनंतर दिव्य माला ग्रही करीरे । भरतने
 कंठेरे इंद्र ॥ तस घरणी सुजझा कंठमारि । नाखी तेणे अमंद ॥ सु० ॥ १९ ॥ चतुरंगिणी सेनाये
 राजवीरे । तिहांथी वलीउ चंग ॥ अयोध्या नगरीये आवीउरे । वधतो ठे उठरंग ॥ सु० ॥ २० ॥
 छठे खंडे सतरमी जाणजोरे । ढाल एह श्रीकार ॥ उवझाय दर्शनसागर कहे जलीरे । सुणतां ज-
 यजयकार ॥ सु० ॥ २१ ॥

॥ दुहा ॥ श्रीजरत महीपालजी । संघने तेनी एम ॥ बहु मानयुत वाणी वदे । साथे आ-
 वो प्रेम ॥ १ ॥ वज्रकावी जंभाप्रते । संघ काढण निमित्त ॥ देशें देशें कंकोतरी । मोकलावे पवित्र
 ॥ २ ॥ चउविह संघ तुमें आवजो । सेतुंजाजाकाज ॥ निज परिकर लेई करी । थिर चित्त क-
 री शुभ साज ॥ ३ ॥ नयरीयें जिनचैत्यमां । अरु दिन उहव सार ॥ चक्रीयें कीधो जलो । निज
 परिणति शुभ धार ॥ ४ ॥ संघलोक जे आवीया । तस दीये सनमान ॥ लुचित सहूनां साचवे ।
 ते कहीयें सुजाण ॥ ५ ॥ श्रीगणधरने तेनीने । चक्री निजघरमांह ॥ सहू विघनने वारवा । शां-
 तिकरम करे त्यांह ॥ ६ ॥ गणधर मंत्रें करी तिहां । प्रत्यक्ष सघला देव ॥ विघनरहित जात्राजणी
 । आवबुं माने हेव ॥ ७ ॥ ते वेला श्रीशक्रजी । कनकतणुं जिनगेह ॥ प्रतिमा आदीसरतणी ।
 रायने द्ये ससनेह ॥ ८ ॥ नृप आदेशें वार्धकी । मणिमय कीध आवास ॥ शुभ दिन संघयुत जरत-
 जी । बाहिर कीधो वास ॥ ९ ॥ ते आवास दक्षिण दिशें । पोसहशाल रचाव ॥ गणधर मुनि वासो
 वसे । सुखसाता शुभ जाव ॥ १० ॥ तेथी पश्चिम दिशिविषे । चक्रीनो शुभ वास ॥ बीजा पण

संघलोकना । आवास ठे उद्वास ॥ ११ ॥ इण रीतें रचना ठवी । संघनी पंथ मऊार ॥ नृप आ-
णायें वार्धकी । करतो ठे सुखकार ॥ १२ ॥ कंचन देवागारमां । रतनमय प्रभु सोहंत ॥ चक्री पण
निज दिलविपे । परिणति शुरू करंत ॥ १३ ॥ बाहुवलिसुत श्रीसोमजस । गगनवद्वभ तिम जाण
॥ वज्रनाभ राजा बली । कल्याणकेतु वखाण ॥ १४ ॥ ए चउ इंद्र थापीया । श्रीजिनगेहमऊार ॥
सूरीमंत्रथी गणधरें । प्रतिष्ठा ए मनोहार ॥ १५ ॥ बीजा पण संघनेविपे । धुरंधर धर्मभार ॥ सह-
सगमें होता हवा । श्रावक अति श्रीकार ॥ १६ ॥ संघाधिप चक्री तिहां । सुनझा संघविणी थाय
॥ उंझमाल बंठे ठवी । इंझें बहु सुखदाय ॥ १७ ॥ संघ जमानो चक्रीयें । संघनी पूजा कीध ॥
॥ यात्राकाज सधानवा । डंका नगरा दीध ॥ १८ ॥ आत्रो जमाइ प्राहूण । जय-
वंताजी ॥ ए देशी ॥ शुभ दिवसे हवे सिद्धि करे ॥ सुणो संताजी ॥ गजें चढी नराय ॥ गुणवं-
ताजी ॥ मस्तकें ठत्र धरावतो ॥ सु० ॥ चामर श्वेत बीजाय ॥ गु० ॥ १ ॥ इंद्र चारे चिहुं दिशें
। सु० ॥ परवर्यो भूमिनाथ ॥ गु० ॥ मंगल गीतने गावती ॥ सु० ॥ सधवा शुभ स्त्री साथ ॥ गु० ॥

॥ २ ॥ बहु वरसद्वर्गे जीवजो ॥ सु० ॥ तुं भरत भूपाल ॥ गु० ॥ तस स्तवना देवता करे ॥ सु० ॥
जयरव थाये विशाल ॥ गु० ॥ ३ ॥ सामंतगण साथें चढ्या ॥ सु० ॥ मंडलीक राजान ॥ गु० ॥ प्र-
धान पण साथे जला ॥ सु० ॥ संघ पुरुष शुचवान ॥ गु० ॥ ४ ॥ सुगटबंध राजा कहा ॥ सु० ॥
वन्नीस सहस प्रमाण ॥ गु० ॥ दमदमवाजे ठंदसुं ॥ सु० ॥ लाख चोरासी निसान ॥ गु० ॥ ५ ॥ लाख चोरासी
गजतुरी ॥ सु० ॥ तेहनां रत्नजमित पढाण ॥ गु० ॥ लाख चोरासी रथ भला ॥ सु० ॥ तेहना दृपन्न शुभ
वखाण ॥ गु० ॥ ६ ॥ चरणे जांजर सोनातणां ॥ सु० ॥ कोटे सोवन घूघरमाल ॥ गु० ॥ वन्नीस सहस
नाटक नझां ॥ सु० ॥ त्रण लाख मंत्री विशाल ॥ गु० ॥ ७ ॥ दीवीधरा पांच लाख कहा ॥ सु० ॥
शोल सहस सेवा करे जद ॥ गु० ॥ दश क्रोर अलंब धजाधरा ॥ सु० ॥ ठन्नू क्रोर पायक
दद ॥ गु० ॥ ८ ॥ चोसठ सहस अंतेउरी ॥ सु० ॥ रूपवंत गुणराश ॥ गु० ॥ एक लाख अठा-
वीस सहस ठे ॥ सु० ॥ वारांगना उद्दास ॥ गु० ॥ ९ ॥ शेष तुरंगम सवि मली ॥ सु० ॥ अढार
कोमी विख्यात ॥ गु० ॥ सवा क्रोर पुत्र शोचता ॥ सु० ॥ भूपण शोभित गात ॥ गु० ॥ १० ॥

व्यापारी लण क्रोरु ठे ॥ सु० ॥ संघमाहें श्रीकार ॥ गु० ॥ वन्नीस क्रोरु रसोईया ॥ सु० ॥ शेठ
 सेनापति सार ॥ गु० ॥ ११ ॥ सारथवाह अनेक ठे ॥ सु० ॥ राय राणा नही पार ॥ गु० ॥ नव
 निधि चौद रयण सही ॥ सु० ॥ संघमाहें श्रीकार ॥ गु० ॥ १२ ॥ पंच अणुव्रत धारका ॥ सु० ॥
 श्रावक श्राविका साथ ॥ गु० ॥ बाहुवल प्रमुख मुनिकोफी ॥ सु० ॥ नमि विनमी मुनिनाथ ॥ गु० ॥
 ॥ १३ ॥ केवलज्ञानी गणधरा ॥ सु० ॥ श्रमणी बहू ठे साथ ॥ गु० ॥ गंधर्व लोक साथे घणा
 ॥ सु० ॥ देहरे जणावे सनाथ ॥ गु० ॥ १४ ॥ नाटकीया नाटकणीज ॥ सु० ॥ ख्याल तमासा थाय
 ॥ गु० ॥ देहरासर सोवनरथे ॥ सु० ॥ थाप्युं ठे सुलदाय ॥ गु० ॥ १५ ॥ सैन्य चाले चक्रीतणुं
 ॥ सु० ॥ रज ऊढे बहू त्याहिं ॥ गु० ॥ रजे सूरज ढांकीज ॥ सु० ॥ कवि उषमा देवाय ॥ गु० ॥
 ॥ १६ ॥ नगरे नगरे गुरु पूजा ॥ सु० ॥ देवपूजा पण थाय ॥ गु० ॥ साहमीवठल शुभपरे ॥ सु० ॥
 चक्री ज़रत कराय ॥ गु० ॥ १७ ॥ ए रीतें परियाणप्रतें ॥ सु० ॥ दिन दिन करे ते राय ॥ गु० ॥
 देशदेशना राजातणां ॥ सु० ॥ भेटणां लेतो जायें ॥ गु० ॥ १८ ॥ मणि माणिक मुक्ताफल ॥ सु० ॥

हीरा ऊवेर बहु द्रव्य ॥ गु० ॥ घोना आपे नवनवा ॥ सु० ॥ चक्रीने नृप भव्य ॥ गु० ॥ १९ ॥
 एम बहु देश अतिक्रमी ॥ सु० ॥ श्रीजरत भूपाल ॥ गु० ॥ एक जोयणें सोरठ देश ठे ॥ सु० ॥
 त्यांसुधी आवयो रसाल ॥ गु० ॥ २० ॥ ठढे खेफ अढारमी ॥ सु० ॥ जाखी ढाल रसाल ॥ गु० ॥
 जवझाय दर्शन इम कहे ॥ सु० ॥ चक्री पुण्य विशाख ॥ गु० ॥ २१ ॥

॥ दुहा ॥ संघ आवयो जाणी करी । सोरठ देशनो स्वामी ॥ शक्तिसिंह नामें जलो । भरत
 जत्रीजो ताम ॥ १ ॥ चक्रीने मुजरो करी । जेट मूकी बहुमूल ॥ परस्पर मदया दो जणा । सज्ज
 नपरें अनुकुल ॥ २ ॥ चक्री जत्रीजाप्रने । जाखे मधुर वचन ॥ सुराष्ट्र नाम सफल कर्तु । पंक्ति-
 जन शुभ मन्त्र ॥ ३ ॥ जिण देशे सत्रुंजय गिरि । तीरथमां सिरदार ॥ जव सफल ताहरो खरो ।
 सेवा करे श्रीकार ॥ ४ ॥ अमसरीखा धूरे रह्या । नवि देखुं गिरि सार ॥ भाग्यवंत ते नर हुवे ।
 सेत्रुंजा जेटणहार ॥ ५ ॥ प्रीतिवचन इम जंपीने । जत्रीजाने सनमान ॥ आभर्गप्रमुख आपतो ।
 श्रीजरतेश राजान ॥ ६ ॥ पुंमरीकगिरि देखीने । हूढ परम प्रमोद ॥ कल्याण कोमी नीपजे । स-

दा खुशाली विनोद ॥ ७ ॥ शिवरमणी क्रीडाप्रणी । कंदुक उत्तम एह ॥ रतनकांतें करी गयणने ।
 चिखित करे गिरि तेह ॥ ८ ॥ रोमराजि हरखितथको । शिर धूणंतो राय ॥ सोमजसा राजाप्रतें ।
 वचन कहे मन चाय ॥ ९ ॥ ढाल ॥ १९ मी ॥ मरुदेवी माता इम भणे । ऊठो प्रूप भरत मन-
 रंगेंजी ॥ ए देशी ॥ सोरठ देशना लोक ए ते । पुणयवंत उत्तम प्राणीजी ॥ जे नित पुंढरीक शैलनी ।
 पासे वसे शुभ्र मति आणीजी ॥ गिरि ठाया फरसी जिणें । वायरो वली गिरिनो अंगजी ॥ जश
 लागे तस देहथी । सवि पापनो थाये जंगजी ॥ १ ॥ जे नर पुंढरीक गिरिप्रतें । जाव थकी आंखे
 जालेजी ॥ ते नरना पातिक जाये । निज आतमने अजुआलेजी ॥ गिरि देखी मुज चित्तहुं । ह-
 रखित घणुं तिहां थावेजी ॥ खेत्रप्रभावे माहरुं । निरमलता मन ते पावेजी ॥ २ ॥ सेजुंजा गिरि-
 मां पंखीका । जे वसे तस धन धनजी ॥ वेगलो हुं वसुं अहुं । मुज अवतार हीन हीनजी ॥ सो-
 मजसाने एम कही । गजखंधेथी ऊतरी रायजी ॥ गणधरने वंदना करे । मुनिवरना नमे ते पा-
 यजी ॥ ३ ॥ गणधरने चक्री पृठतो । ए पर्वत केम-पूजायजी ॥ शी-विधि करवी इण गिरें । जां-

खो तुमैं मुनिवर रायजी ॥ श्रीनाथ गणधरमां मुखी । अवधिज्ञाननो ते धारीजी ॥ उत्तर बलतो
 इम कहे । चक्रीने ते सुखदायजी ॥ ४ ॥ हे चक्री ए गिरि देखें । नमवो शुभ भाव लावीजी ॥
 सेतुंजगिरि बात जे कहे । दान आपवुं तस मन भावीजी ॥ सोना रूपाना फूलें करी । वधावीये
 पर्वत एहजी ॥ मणि रतने वधावीये । पुण्य लाज होये अठेहजी ॥ ५ ॥ बेल घोडा रथ पालखी
 । बाहनने दूरें तजीजी । वसुधातलें लोटी करी । गिरि वंदीजें पंचांग जजीजी ॥ तिहांकणे ते दि-
 नमां बली । संघ बासो वसे मनोहारजी ॥ इन्द्रसंघाते संघाधिप । उपवास करे मन धारजी ॥ ६ ॥
 नाही शुभ वस्त्र पहेंरीने । सजोडे संघवी सारजी ॥ अरिहंतदहेरे स्नात्रने । जणवि अति सुख-
 कारजी ॥ तिवारपठी संघमांहेंथी । बाहिर नीसरी संघनाहजी ॥ सेतुंजा सनमुख ते करे । एक
 आवास निज अवाहजो ॥ ७ ॥ धूपधाणुं कंचनतणुं । संघवी नवुं करमां धारेजी ॥ धवल मंगल
 सधवा खीज । गात्रे गीत ते अपारेजी ॥ जाचक दान देता जवुं । मनमां आणी उद्घासजी ॥
 भूमिप्रतें यक्षकर्दमैं । विक्षेपन कीजें खासजी ॥ ८ ॥ संघने ठांटणां कुंकुमतणां । मांहोंमांहें तेह

करावेजी ॥ जन कोलाहल वारीने । गणधरने आगल ठावेजी ॥ पछवाडे संघवी चले । ए रीते
 गिरिने पूजोजी ॥ नैवेद्यपूजा कीजीये । फूल चढावी कर्म धूजोजी ॥ ए ॥ सोना रूपां चढावीये ।
 वस्त्रपूजा पण वढी कीजेंजी ॥ साहमी वस्त्र पण कीजीये । जाचकने दान दोजेंजी ॥ संघपूजा
 गुरुपूजना । करतां बहु लाज होयजी ॥ संगीत वद्ध गीत गावतां । अनंत फल दाता जोयजी ॥ १० ॥
 इंद्र संघवीये ए गिरि । वढी संघना लोकें जावेजी ॥ निज स्त्रीसाथे पूजवो । पूजतां वंठित वावे-
 जी ॥ श्रीगुरुपासे जई करी । धरमकथा सूणीजेंजी ॥ ज्ञानाभ्यासने कीजीये । निज धरम रूढो
 सूणीजें जी ॥ ११ ॥ श्रीनाज गणधर मुखयकी । एहवो वाणी निसुणी राजाजी ॥ विमलाचल
 समीपमां । देवरावे मुकाम दीवाजाजी ॥ नाही पवित्र राजा हूजे । ऊजलां वसन धारीजी ॥ चार
 इंद्र संघविण जुत । जिनालयें गयो दुख वारीजी ॥ १२ ॥ फूल अक्षत स्तुति प्रमुखथी । जिन च-
 राणांबुजनी सेवाजी ॥ गणधरसाखें सवि करे । गीत गाये चक्री हेवाजी ॥ गुरु जापित विधि मन
 धरी । सेतुंजा सनमुखें रायजी ॥ पवित्र ऋमिने लीपीने । मोतीनो साथीजे पूरायजी ॥ १३ ॥ पू-

जा प्रमुख गिरिराजनी । संघ सहित चक्रीयें कीधीजी ॥ पंचांग प्रणाम गिरिप्रतें । करे चक्री मति-
समृद्धिजी ॥ तीरथनी स्तवना करे । ते सांभलो जवियण प्राणीजी ॥ धरणेंद्रप्रमुख देवता । ती-
रथ सेवे बुद्धि आणीजी ॥ १४ ॥ चमरेंद्र वर्लाद्र भूवनपती । तीरथनी जक्तिबहु करताजी ॥ कि-
न्नरप्रमुख जे इंद्रला । अहनिश गिरि ध्यानने धरताजी ॥ राक्षसना पण अधिपती । जक्षराजा
सिद्धाचल नामजी ॥ त्रिविध जोगें गिरि सेवना । अभिलाप धरे अन्निरामजी ॥ १५ ॥ अणपत्नी ने पण-
पत्नी । व्यंतरना नायक जेहजी ॥ तीरथरायने सेवता । तुज नमुंहुं धरी नेहजी ॥ ज्योतिषीना वासव
जला । चंद्र सूर्य गिरिने ध्यावेजी ॥ विद्याधर क्रोमोगमें । सेवा करी आणंद पावेजी ॥ १६ ॥ वासुदेव ने
चक्री जला । सेत्रुजानी सेवा सारेजी ॥ त्रैवेयकना देवता । मनथी प्रचुवंदना धारेजी ॥ अनंत
अक्षय नित्य ठे । अनंत फलना दातारजी ॥ श्रीसेत्रुजो महागिरी । तीरथमांहें सिरदारजी ॥ १७ ॥
सिद्ध अनंता ए गिरियें । तीर्थकर थया जाणोजी ॥ वीजा पण सीजसे वल्ली । जवजंजाल करी
हाणोजी ॥ इम स्तवना गिरिराजनी । चक्रीयें कीधी शुभ जावजी ॥ प्रणमी सेत्रुजा गिरिप्रतें ।

कहै तुज मोटो प्रजावजी ॥ १७ ॥ श्रीनाज नामा गणधर । गणसंजुत गुरु कहेवायजी ॥ जक्ति
 थकी गुरुने नमे । श्रीतरतेश्वर रायजी ॥ धरम ध्यान परायण । गुरु वचन सुधारस पीतोजी ॥ उ-
 पवासनो दिन इम गम्यो । संघवी जस जगमां वदीतोजी ॥ १८ ॥ परभात वेला संघयुत । चैत्य-
 मां चकी जायजी ॥ जनवंदना भावथी करी । प्रणमी श्रीगुरुना पायजी ॥ पुण्य कारण पारणुं
 करे । श्रीजरत राजा त्यारेजी ॥ ठट्टे खंडे उगणीसमी । ढाल दर्शने कही मनोहारेजी ॥ १९ ॥

॥ दुहा ॥ भरत नृपें रचावीजं । वार्धकी पासे ताम ॥ विमलाचल तल हेवीधें । विनीतास-
 रीखुं गाम ॥ १ ॥ बहु गृह शोभे पुरविपे । मंदिर जाली चांत ॥ गोख जालीयां क्रोमोगमे । अद-
 जुत पुरनी कांत ॥ २ ॥ राजजुवन मणिमय जला । शोभे ठे श्रीकार ॥ अमास दिने पण शशित-
 णी आपे प्रांति अपार ॥ ३ ॥ सोध शिखर सोना तणं । देखी देखी जनवृंद ॥ मानुं मेरुगिरि-
 प्रतें । अवकर माने अमंद ॥ ४ ॥ चोरासी चहुटा जला । मले ठे सघली वस्त ॥ सार सार त्रिजु-
 वनविपे । ईहां सहू प्रशस्त ॥ ५ ॥ सुंदर गढ किहवा अठे । करे गगनसुं वाद ॥ शुं जांखुं एक जी-

भथी । दीठै होये आहाद ॥ ६ ॥ पुर मध्य भागे युगादिनो । उज्ज्वल ठे प्रासाद ॥ मानुं अक्षय
जरतनो । जशकंदो आह्लाद ॥ ७ ॥ वापी कुआ तलाव ठे । नीर थानक अपार ॥ वनखंड पण
चिहुं दिशे । शोचा अतिहि सफार ॥ आनंदना उदयथकी । करी आनंदपुर नाम ॥ सोरठ देशनी
सीममां । सिंहने आप्पुं गाम ॥ ८ ॥ हवे तीरथ चढवाजणी । चक्री जरत नरेश ॥ परमानंद चित्त
धारतो । इम करतो उद्देश ॥ ९ ॥ मुख आगल श्रीनाजजी । गणधर चाल्या ताथ ॥ तस पृष्टे
श्रीसंघ सवि । एम वयवहार थाय ॥ १० ॥ ढाल ॥ ११ ॥ मी ॥ ठोकी हो प्रिया ठोकी चढयो वन-
वास ॥ १२ ॥ देशी ॥ दीठो हो गिरि दीठो सेजुंजो नाम । मीठो हो गिरि मीठो लाग्यो संघनेजी ॥
प्रणमीहो गिरि प्रणमी चढीया लोक । दिलमां हो गिरि दिलमां आणी उमंगनेजी ॥ १३ ॥ गोरी-
हो गिरि गोरी गये गीत । सरखेहो गिरि सरखे सादे हरखथीजी ॥ चंजाहो गिरि चंजा ताल
कंसाल । वीणाहो गिरि वीणा वाजे वेगथीजी ॥ १४ ॥ चढतां हो गिरि चढतां ऊरधमुख लोक ।
शोजेहो गिरि शोजे चित्रामणपरेजी ॥ देखेहो गिरि देखे सुगतिनुं गेह । लोकनां हो गिरि लोक-

ना चित्तां तिहां ठरेजी ॥३॥ उत्तरहो गिरि उत्तर दिशिने मार्ग । चक्रीहो गिरि चक्री सेतुंजय गिरि चढेजी ॥ बीजाहो गिरि बीजा जानु लोक । सरवहो गिरि सरव मार्गें ते चढेजी ॥ ४ ॥ सुधर्माहो गिरि सुधर्मा गणधर शिष्य । चिह्णहो गिरि चिह्णनामा महामुनिजी ॥ पछिमहो गिरि पछिम दिशिने पंथ । चढीउहो गिरि चढीउ लोकजुत महागुणीजी ॥ ५ ॥ दश जोयणहो गिरि दश जोयण चढीया लोक । तरसहो गिरि तरस लागी आकरीजी ॥ प्राणहो गिरि प्राण हरनारी तरस । मुनिनेहो गिरि मुनिने कहे बंदन करीजी ॥ ६ ॥ संघलोकहो गिरिसंघ लोकसांनिधकाज । तपलब्धेहो गिरि तपलब्ध मुनि सरोवर करेजी ॥ स्वादिष्टहो गिरि स्वादिष्ट अमृत नीर । पीताहो गिरि पीतां सवि ताढक करेजी ॥ ७ ॥ चिह्णहो गिरि चिह्ण नामें तलाव । प्रसिद्धहो गिरि प्रसिद्ध ते दिनथी थयुंजी ॥ एहना जलेंहो गिरि एहना जलें करी पाप । जायेहो गिरि जाये दुख दोहग गयुंजी ॥ ८ ॥ एह नीरेंहो गिरि एह नीरें जेनर न्हाय । पूजाहो गिरि पूजा जिनरायनी करेजी ॥ एक प्रवहो गिरि एक भव पामी तेह । मुगेंहो गिरि मुगें जाए भव तरेजी ॥ ९ ॥

पाणीहो गिरि पाणी पीधां लोक । वीसामोहो गिरि वीसामो लेई संघ चलेजी ॥ सुखसातायेंहो गिरि सुखसातायें पहेली पर्व । चढीउहो गिरि चढीउ संघलोक खरे दिलेंजी ॥ १० ॥ तिहांथी आगलहो गिरि तिहांथी आगल चाट्या जाय । देखेहो गिरि देखे वनखंरु सोहामणोजी ॥ मानु नंदनहो गिरि नंदनवन उपमान । जोतांहो गिरि जोतां संघ हरखे घणोजी ॥ ११ ॥ मध्याह्नेहो गिरि मध्याह्ने ऋत राजान । वासोहो गिरि वासो संघनो तिहां करेजी ॥ फूलहो गिरि फूल ग्रहे केइ लोक । आंवाहो गिरि आंवा फल केइ धरेजी ॥ १२ ॥ नाहो गिरि नाहे स्त्रीना धर्म । जलक्रीमाहो गिरि जलक्रीमा करे नवनवीजी ॥ फुलमालाहो गिरि फूलमाल । गुंथे केइ लोक । वर्णनाहो गिरि वर्णना करे अजिनवीजी ॥ १३ ॥ चंपकवरणीहो गिरि चंपकवरणी नार । हुंवमाहो गिरि हुंवडा खुंदे मनरुलीजी ॥ इणरीतेंहो गिरि इण रीते सघलो संघ । वनखंडेहो गिरि वनखंडे रह्यो अतिजलीजी ॥ १४ ॥ चक्रीहो गिरि चक्री ऋत सुजाण । शक्तिसिंहहो गिरि शक्तिसिंहने तेकी करीजी ॥ जातोहो गिरि जातो वनह मझार । जोवाहो गिरि जोवा मन इडा धरीजी ॥ १५ ॥

सुंदरताहो गिरि सुंदरता वनमांहि । देखेहो गिरि देखे भरत भूपतिजी ॥ एक कुंमहो गिरि एक कुंम अदभुत देखी । कलहंसे हो गिरि कलहंसे शोभित तिहां ठतीजी ॥ १६ ॥ कमलेंहो गिरि कमलें वीटेल कुंड । शोभाहो गिरि शोभा कुंडनी अति वनीजी ॥ बहु पंखीहो गिरि बहु पंखी ध्वनि करंत । रुडीहो गिरि रुडी रचना अति घणीजी ॥ १७ ॥

नृप पूछेहो गिरि नृप पूछे भत्रीजाने त्यांहि । कोणेहो गिरि कोणे कुंम करावीउजी ॥ वलतोहो गिरि चलतो उत्तर तेह । आपेहो गिरि आपे नृपने उमाहीउजी ॥ १८ ॥ सुण काकाहो गिरि सुण काका मुज वेण । स्वामीहो गिरि स्वामी ऋपज समोसर्पाजी ॥ त्यारेहो गिरि त्यारे वांदवा तास । गयो हो गिरि गयो हुं परिवारें परबर्षीजी ॥ १९ ॥ में पूछुं गिरि में पूछुं जिनने जेवार । त्यारेहो गिरि त्यारे इंद्रो मुज कहेजी ॥ कुंम नामहो गिरिकुंम नाम जाणो भूप । सर्व तीरथहो गिरि सर्व तीरथ अवतार बहेजी ॥ २० ॥ पहेलांहो गिरि पहेलां इण गिरिमांहि । केवलज्ञानीहो गिरि केवलज्ञानी जिनतणोजी ॥ देहरेहो गिरि देहरे सुधर्मा इंद्र । आव्योहो गिरि आव्यो पूर्व

तुमैं सृणोजी ॥ २१ ॥ ते इडेंहो गिरि ते इडें कयों कुंरु । प्रघृ स्वात्रहो गिरि प्रभृत्तात्रकरण जणी
जी ॥ कुंरु न्हातांहो गिरि कुंरु न्हातां सह कोढ । जाएहो गिरि जाए जाणो भूधणीजी ॥ २२ ॥
इडेंहो गिरि इडें कही मुज वात । तुज आगलहो गिरि तुज आगल काका में कहीजी ॥ निमु-
णीहो गिरि निमुणी चरत नरिंद । साचीहो गिरि साची वार्ता सहहीजो ॥ २३ ॥ चक्रीहो गिरि
चक्री समरावे कुंरु । जीरणहो गिरि जीरण जाणी तिहांकणेंजी ॥ ते दिनथीहो गिरि तेदिनथी जा-
रतकुंरु । प्रसिद्धहो गिरि प्रसिद्ध नाम ते जन जणेजी ॥ २४ ॥ ते रात्रेंहो गिरि ते रात्रें वनखंरु ।
रह्योहो गिरि रह्यो संघ सयल भलोजी ॥ प्रजातेहो गिरि प्रजाते जंजा वजडावी । चाढ्योहो गिरि
चाढ्यो तिहांथी निरमलोजी ॥ २५ ॥ चक्रीहो गिरि चक्री कुंरुमां न्हाय । पलीहो गिरि पलीसंजु-
त भावथीजी ॥ श्वेतवेशहो गिरि श्वेत वेश पहरे दोय । चालेहो गिरि चाले श्री संघ वेगथी-
जी ॥ २६ ॥ चालंताहो गिरि चालंता प्रथम शृंग । पाम्याहो गिरि पाम्या सघला संघजना-
जी ॥ तदनंतरहो गिरि तदनंतर आव्यो इंद । भक्तेहो गिरि भक्ते तेह शुभमनाजी ॥ २७ ॥ च-

की हो गिरि चक्री इंद्र तेह । मल्लीयाहो गिरि मल्लीया दोये मांहोमाहेजी ॥ श्रीनाभहो गिरि श्री-
नाभ गणधर साथ । मुख्य शृंगहो गिरि मुख्य शृंगने फरसे तिहांजो ॥ २७ ॥ प्रदक्षिणाहो गिरि
प्रदक्षिणा करे राय । इंद्र साथेहो गिरि इंद्र साथे हरख धरीजो ॥ रायणहो गिरि रायणप्रतें न-
रेश । देखेहो गिरि देखे दूध ऊरती खरीजी ॥ २८ ॥ रायण हेठेहो गिरि रायण हेठे त्याहिं । इंद्र
कीधीहो गिरि इंद्र कीधी रतननी पाटुकाजी ॥ ऋषभनीहो गिरि ऋषभनी जाणो तेह । देखा-
डेहो गिरि देखाडे भूपने भावुकाजी ॥ ३० ॥ प्रणमेहो गिरि प्रणमे राजा तास । जक्तेहो गिरि ज-
क्ते संघ पण वंदेतोजी ॥ पूजाहो गिरि पूजा करे नृप त्याहिं । यक्ष कर्दमेहो गिरि यक्ष कर्दमे करी
आनंदतोजी ॥ ३१ ॥ पारिजातहो गिरि पारिजात प्रमुख फूल । तेणें पूजाहो गिरि तेणें पूजा करी
अतिभलीजी ॥ स्वामी प्रतेहो गिरि स्वामी प्रतें ध्याये भूप । पगलांनेहो गिरि पगलांने वंदे मन-
रुल्लीजी ॥ ३२ ॥ श्री संघहो गिरि श्री संघ पगलां पूजंत । केसर सूखडेहो गिरि केसर सूखडे
तिहांकणेंजी ॥ जावना जावेहो गिरि जावना जावे लोक । आसातनाहो गिरि आसातना टालो

शुई जणेजी ॥ ३३ ॥ ठहे खंडेहो गिरि ठहे खंडे एह । वीसमीहो गिरि वीसमी ढाल शुभ्र जणी-
जी ॥ भांखेहो गिरि जांखे दर्शनसमुद्र । सांचलोहो गिरि सांचलो श्रोता महागुणीजी ॥ ३४ ॥

॥ दुहा ॥ तेवार पठी श्रीशक्रजी । चक्रीने कहे एम ॥ मुज वचन तमें धारजो । मनमां आणी
प्रेम ॥ १ ॥ प्रायें कालना दोपथी । ह्रीण मति नर जेह ॥ मूरतिविण इण गिरि विपे । नवि धरे
श्रद्धा तेह ॥ २ ॥ तीर्थंकर चरणें करी । शत्रुंज गिरि पवित्र ॥ विशेष वासना कारणे । जिन गृह होये
इहां जुत्त ॥ ३ ॥ जे कालें जे जिनतणी । आगति होवे आहि ॥ ते काले ते जिनतणी । मूरति थाये
उठाहि ॥ ४ ॥ हमणां आदि जिनेसरु । प्रथम तीर्थंकर सार ॥ ते माटे इण गिरि विपे । चैत्य करो
मनोहार ॥ ५ ॥ जिम बाहूबलें निज पुरें । कीधो जिन प्रासाद ॥ चोरासी मंडप जुनो । करो तुमें
आहाद ॥ ६ ॥ इम निसुणी हरि वयणने । चक्री श्रद्धावंत ॥ आदेश थे सूतारने । चैत्य करणने
तंत ॥ ७ ॥ ढाल ॥ २१ मी ॥ इण अवसर पुरपालकरे । राणो खंगार राजानरे ॥ ए देशी ॥ श्री भरत
चक्रीनी आणथी । वार्धकी करे तिणवाररे ॥ त्रैलोक्य विभ्रम प्रासादने । मणि रतनें करी तैयाररे

॥ जुल जुल देहरां थाये श्ण गिरें ॥ १ ॥ ए आंकली ॥ सिंहनाद प्रमुख पूरव दिशें । मंडप एकवीश सो-
 हायरे ॥ जद्रशाल प्रमुख दक्षिण दिशें । इकवीस संख्या कहेवायरे ॥ जु० ॥ २ ॥ मेघनाद प्रमुख ए-
 कवीस ते । मंडप पच्छिम दिशें जाणरे ॥ उत्तर दिशमां विशाल मुख । मंडप इकवीस बलाणरे
 ॥ जु० ॥ ३ ॥ सवि मंडप माणिक रेणना । एक कोसना उंचां तेहरे ॥ लांवपणें ते दोढ गाऊनां । वि-
 स्तारे सहस्र धनुष जेहेर ॥ जु० ॥ ४ ॥ यतः—उच्चः क्रोशावधिर्दध्यै । सार्धगव्यूतिसंमतः ॥ विस्तारे
 धनुषामेक-सहस्रं स व्यराजत ॥ १ ॥ ढाल ॥ मणितोरण माला चिहुं दिशें । मंडपमां राजे त्यांहिरे ॥
 गोख जालीयां लाखो गमें । वेदिका रतनमय ज्यांहिरे ॥ जु० ॥ ५ ॥ ते चैत्यमां चउमुख ऋषभजी ।
 रतनमयी मूरति कीधरे ॥ रविनी परें कांति जेहनी । एहवी दीसे प्रसिद्धरे ॥ जु० ॥ ६ ॥ यतः—
 दाबिदं दोहगं । कुर्जाई कुसरीर कुर्गाई कुमइल ॥ अवमाण रोग सोगा । न हुंति जिणविवका-
 रीणं ॥ १ ॥ ढाल ॥ तस पासे पुंडरीक मूरति । करावे नृप दोय साररे ॥ नमि विनमिनी मूरति-
 प्रतें । राजा करावे मनोहाररे ॥ जु० ॥ ७ ॥ ए त्रणना मध्य भागमां । श्री ऋषभनी प्रतिमा मां-

डी रे ॥ तस आगल चक्रीनी मूरति । हाथ जोडी दृष्टि मांडीरे ॥ जु० ॥ ७ ॥ ए रीतें कारीगर
करे । चक्रीनी लेईं आणरे ॥ नाजिराजा मरु देवातणी । रतन मूरति तिण ठाणरे ॥ जु० ॥ ८ ॥
सुनंदा सुमंगला मातनी । प्रतिमा मणि रतनें वनाथरे ॥ ज्ञानमय मूरति ब्राह्मीतणी । सुंदरीनी
मूरति थायरे ॥ जु० ॥ ९ ॥ भावी अरिहंतना त्रिवने । निज वरण चिह्न प्रमाणरे ॥ जराठ्यां च-
क्रीयें तिद्वांकणें । रतननां तेह वखाणरे ॥ जु० ॥ ११ ॥ तेहनां पण देहरां रचावीयां । सेतुंजा
गिरि मजाररे ॥ वखी निज जाईनी मूरति । करावी मणिमय साररे ॥ जु० ॥ १२ ॥ प्रासाद करा-
व्या इणीपें । ते तीरथमांहे रायरे ॥ कारीगर चीतारा रक्षक । पूजकने थापे तिण ठायेरे ॥ जु० ॥
॥ १३ ॥ भृंगार थाल कलशठत्र । चामर आभूषण दीवरे ॥ जिनपूजाना सामानने । चक्रीयें मूव्या अतीवरे
॥ जु० ॥ ॥ १४ ॥ ते तीरथें गोमुख यक्ष ठे । नास तनू कंचनवानरे ॥ गज वाहन ठे ते यक्षने । चार जुजा
तस वखाणरे ॥ जु० ॥ १५ ॥ वरद अक्षमालाव्रतें । धारे जमणा करमांदिरे ॥ बीजोरुं नागपास-
ने । नावे करे धारे उठांदिरे ॥ जु० ॥ १६ ॥ शासनदेवी चक्रेश्वरी । कंचनवरणी तस कायरे ॥ आ-

ठ शुजा छे तेहने । गरुड वाहन सुखदायरे ॥ जु० ॥ १७ ॥ वाम चार शुजाविषे । धनुष वज्र अं-
 कुश चक्ररे ॥ दक्षिणमां वरद वाणने । चक्र पासने धरती अवक्ररे ॥ जु० ॥ १८ ॥ तीरथ रक्षक
 शासन देवता । पोतानी मेलें होयरे ॥ पण घडीयां नवि कोई जनें । अर्थे तुमो भविजन जोयरे
 ॥ जु० ॥ १९ ॥ हवे रूढे दिवसें तिण गिरें । श्री नाम बाहुवले नामरे ॥ नमि विनमी वीजा आ-
 चार्यजी । अनेक मल्या अभिरामरे ॥ जु० ॥ २० ॥ इंद्रादिक सुर पण बहु मल्या । वली राजाना
 मल्या धुंदरे ॥ प्रतिष्ठा उंछव थाये तिहां । ते निसुणो भवी अमंदरे ॥ जु० ॥ २१ ॥ गुरुत्तापित पू-
 जासामानने । इंद्र तिहांकणे मगावेरे ॥ अभर्तग सुर ततखिण सहू । प्रतिष्ठा सामानने लावेरे
 ॥ जु० ॥ २२ ॥ विद्याप्रवाद पूरवविषे । जे कही प्रतिष्ठाविधि साररे ॥ ते विधियें चैत्यप्रतिमाप्रतें ।
 थापना करे मनोहाररे ॥ जु० ॥ २३ ॥ सूरिमंत्र वास मंत्रीने । नाखे प्रतिमाशिरमांहेरे ॥ वाजित्र
 नाद थाये घणा । कर्ण पवित्र थाये जठांहेरे ॥ जु० ॥ २४ ॥ युइदाण १ मंत्रन्यास ते २ । आह्वान ३
 जिनदिशि बंधरे ४ ॥ नेत्र उन्मीलन ५ देशना ६ । गुरु अधिकार पट संबंधरे ॥ जु० ॥ २५ ॥

वीजी करणी श्रावक करे । प्रतिष्ठाने अधिकाररे ॥ प्रतिष्ठा महोद्यव चकीयें । कीधो बहू श्रीकारे
॥ जु० ॥ २६ ॥ सनात्र जणवे तिहांकणें । आदिनाथनी सुखकारे ॥ चंदनपूजा जिनवर तणी ।
चक्री करे मनोहाररे ॥ जु० ॥ २७ ॥ ज्ञान गुरू गुरुजीप्रतें । नृप जिमणीदिशें थापेरे ॥ जावी दि-
शायें श्रमणी सवि । थारपी चक्री सुख व्यापेरे ॥ जु० ॥ २८ ॥ केसर कपूर कस्तूरीज । वाचनाचंदने
करी त्यांहिरे ॥ श्रीसंघ जिनमूरतिप्रतें । पूजा करता उठांहिरे ॥ जु० ॥ २९ ॥ चंरक केतकी मा-
सती । मोगरा जासुद गुलावरे ॥ अशोक पुन्नाग जाई जूई । मुचकुंद पाटल फूज ठावरे ॥ जु० ॥ ३० ॥
इत्यादिक फूलनी जातियें । इंद्र चक्री प्रमुख सवि लोकरे ॥ जगगुरूनी पूजा ते करे । मनमां नवि कांड
शोकरे ॥ जु० ॥ ३१ ॥ अक्षत फज धूप दीपथी । नैवेद्य जलें करी सेवरे ॥ विचित्रपणें सहू संघ
ते । करता ठे तिहां ततखेवरे ॥ जु० ॥ ३२ ॥ इण्णिरीनं श्रीसिद्धाचले । जात्रा थड बहू प्रेमरे ॥ श्री
संघ सयल हरख्यो घणुं । मनमां थयो तिहां खेमरे ॥ जु० ॥ ३३ ॥ कंचन रजतवस्त्रें करी । महा-
धजा सवि प्रासादरे ॥ श्रीनाचें मंत्रित धजा ग्रही । चक्री चढावे आह्लादरे ॥ जु० ॥ ३४ ॥ तद-

नंतर उतरासंग धरी । गुरुपासैं ह्याबी रायरे ॥ प्रदक्षिणा देई गुरुजीप्रतें । चंदने पूजे गुरुपायरे
॥ जु० ॥ ३५ ॥ गुरुचंदनप्रतें ग्रही करी । इम वेण भाखे उदाररे ॥ चंदन सूरिमंत्रें मंवीजें । तुज
तिलक करुं सुखकाररे ॥ जु० ॥ ३६ ॥ इम कही श्रीनाच गणधरू । श्रीचरतने भाळें त्यांहिरे ॥
संघनायकनुं तिलक कर्युं । मनमां आणी उठांहरे ॥ जु० ॥ ३७ ॥ खमासमणा देई गुरुजीप्रतें । वंदना
करे महीपालरे ॥ श्रीनाच गणधर तब दीये । धर्मलाभ आशीस विशाखरे ॥ जु० ॥ ३८ ॥ संघ-
भक्ति गुरुभक्तिने । संघवीर्यें कीधी श्रेष्ठरे ॥ निज धननो लाहो तेणें लीजें । निज हाथें करी गरि-
ष्टरे ॥ जु० ॥ ३९ ॥ मुख्य श्रृंगथी हेवें हेमगुफा । तेमांहें अरिहंत त्रिंवरें ॥ असीत अनागत वर्त-
मान । त्रण कालना रयण त्रिंवरें ॥ जु० ॥ ४० ॥ तेहनी पूजा चक्री करी । आठ्यो आनंदपुर गामरे ॥
इंद्रें कक्षां वचन सफत्र कर्या । भारत चक्रोयें अनिरामरे ॥ जु० ॥ ४१ ॥ ठठे खंडे जाणजो । एक-
वीसमी सुंदर ढाखरे ॥ उवजाय दर्शन कहे भत्री । सुणतां होये ऋद्धि-विशालरे ॥ जु० ॥ ४२ ॥

--- ॥ दुहा ॥ संघ-सयलयुत-ज्ञस्तजी । गिरिधी-उतरी-ताम-॥ निनगुणध्याता आवीय-॥ श्री-

आनंदपुर गाम ॥ १ ॥ साहमी बल्ल संघमां । हूआ बहू तिणवार ॥ हवे रैवतगिरि जातरा । क-
 रवा हरख अपार ॥ २ ॥ तिण बेला चक्री प्रतें । नमि विनमी कहे एम ॥ दो कोनि मुनियुत झण
 गिरि । इहां रहीशुं खेम ॥ ३ ॥ शिवरमणी अमो सवि मुनि । अत्र वरीसुं भूप ॥ ते माटे धर्म-
 लाजने । जाणजो तुमें अनूप ॥ ४ ॥ नमि विनमी दो दो कोनीसुं । पाम्या केवलज्ञान ॥ फागण
 सुदी दशमी दिने । लहे सुगतिनुं ठाण ॥ ५ ॥ निरघाण उल्लव मुनितणो । सुर चक्रीयें कीध ॥
 रतन मूरति तस थापीने । धननो लाहो लीध ॥ ६ ॥ मास दोयने अंतरे । गिरिनार यात्रा काज ॥
 संघ सयल लेई करी । चाल्यो भरत महाराज ॥ ७ ॥ ढाल २२ मी ॥ अरणिक मुनिवर चाल्या गो-
 चरी ॥ ए देशी ॥ चक्री सधाव्योरे गिरनार जातरा । आब्या चंद्र उद्यानोजी ॥ पछिम दिशिमारें
 श्री संघ लोक ते । डेरा दीधा तिण ठाणोजी ॥ चक्री सधाव्योरे गिरनार जातरा ॥ १ ॥ ए आं-
 कणो ॥ बीजे दिन ते संघ लेई करी । रैवत सनमुख जायजी ॥ गिरिप्रतें देखेरे संघ सहू । मनमां
 आनंद पायजी ॥ च० ॥ २ ॥ गिरिनार महंढोरे पर्वत जाणीयें । उंचो लागे अपारोजी ॥ कसोटी

पापाणें करी नीपनो । मेघवरण मनोहारोजी ॥ चण ॥ ३ ॥ जाणुं भूमिका स्त्रीनो चोटलो । कवि
 दीये ओपमा त्यायेंजी ॥ सोवन रतन माणिक कांतिथी । गिरनार दीपे उठायेंजी ॥ चण ॥ ४ ॥
 इंद्रनील मणिविपे प्रोत ठे । स्फटिकोपल कांति दीसेजी ॥ हेमरेखा पण गिरिविपे झाजती ।
 गिरि देखी मन हींसेजी ॥ चण ॥ ५ ॥ शक्तिसिंदरे चक्रीने कहे । सेतुंजा गिरिनी जाणोजी ॥ पां-
 चमी हुंक श्रीगिरनारजी । जिनजी कहे मन आणोजी ॥ चण ॥ ६ ॥ पहेले आरेरे उंचो ए गिरि ।
 ठवीस जोजन मानोजी ॥ बीजे आरे रे वीस जोजन कह्यो । बीजें शोल प्रमाणोजी ॥ चण ॥ ७ ॥
 चोथे आरे रे दश जोयण गिरि । पांचमे जोयण दोयजी ॥ ठेठे आरेरे सो धनु उच्चता । अवस-
 पिणीमाहिं जोयजी ॥ चण ॥ ८ ॥ सघळां पापनो वारक ए गिरि । शाश्वतो जाणो सारजी ॥ गि-
 रनार नाम पट शास्त्रे कद्यां । ते चितमां अवधारजी ॥ चण ॥ ९ ॥ कैलास ? उज्जयंत ? रैवत ?
 स्वर्णगिरि ? ४ । गिरनार ५ नंदचंद्र ६ नामजी ॥ मोटुं तीरथ गिरनार जाणजो । जंपे आदीसर स्वा-
 मजी ॥ चण ॥ १० ॥ गिरनार गिरिमांरे नव ठिद्र वायुने । रुंधी-महामुनिरायजी ॥ थिर चित्त

करीने परम ज्योतिने । गुफामां वेठा ध्यायजी ॥ च० ॥ ११ ॥ देवता जहारे विद्याधरवरें । अप-
 ठरा गंधर्व लोकजी ॥ गिरिने सेवे निज स्वार्थभणी । प्रतिदिन मूकी शोकजी ॥ च० ॥ १२ ॥
 द्रुण मात्र लंगेरे सूरज चंद्रमा । बाहन मूकी विसामोजी ॥ किंचित आनंद पामी स्तुति करी ।
 जाये पोताने ठामोजी ॥ च० ॥ १३ ॥ अनेक तरुयें गिरिनार राजतो । देखी रुढो शैलजी ॥ डेरा
 दीधारे गिरितलेटीयें । चक्री संघनो मेलजी ॥ च० ॥ १४ ॥ उपवास करी जरतराय ते । लह्मी
 गणधर उपदेशजी ॥ तीरथ पूजा करे गिरनारनी । सघली वीधि उद्देशजी ॥ च० ॥ १५ ॥ संघ
 सयल चक्रीप्रतें तिहांकणें । जमाडे शक्तिसिंहजी ॥ मनोहर रसवती जलां पकवानजी । तृप्त क-
 करावे अवीहजी ॥ च० ॥ १६ ॥ दुलें चढावे रैवत गिरि प्रतें । जाणी भरत रायजी ॥ यद्द स-
 हसैं करी रचावतो । पाज सुखें चढायजी ॥ च० ॥ १७ ॥ चक्रीयें चार पाज कीधी तिहां । गिरि
 चढवा निमित्तजी ॥ दान शील तप भावना करी । मानुं धर्म पवित्तजी ॥ च० ॥ १८ ॥ पाजे पाजे
 वननदी चैत्य ते । वीसामा करावेजी ॥ न्हानां ग्राम रचना चहुं झम । लोकने काजे ठावेजी ॥ च०

॥ १७ ॥ ते पाजे करी रैवतगिरि प्रतें । सुखसातायें संघोजी ॥ चढीयो निर्मल मनने थिर करी
शुच मनोरथ चंगोजी ॥ च० ॥ १० ॥ त्रण कल्याणक श्रीनेमिनाथना । जाणतो नरतरायजी ॥
उंचो एक प्रासाद करावीयो । रतनमय तिण ठायजी ॥ च० ॥ ११ ॥ मणि रतननारि चित्रामण
कर्या । मंरुप इग्यार विशालजी ॥ चोवारो सुरसुंदर नाम ठे । तोरण कर्यो रसालजी ॥ च० ॥ १२ ॥
सहू ऋतुनारे लुद्यान संमित । प्रासाद रचना करावीजी ॥ नील रतननारि श्रीनेमिनाथजी । मू-
रति चक्रीयें ठावीजी ॥ च० ॥ १३ ॥ मुख्य शिखरथीरे अध इक जोजन । मूकी पठिम दिशिमां-
हेजी ॥ ए प्रासादनी रचना तिहांकणें । चक्रीयें कीधी उठांहेजी ॥ च० ॥ १४ ॥ आदिदेवनारे
इण गिरिने विपे । खस्तिकावर्तक नामजी ॥ प्रासाद चक्रीयें कीधी जावथी । पाप निवारण ठा-
मजी ॥ च० ॥ १५ ॥ ते प्रासादमांहे सोना रुपा तणी । रतननी मूरति निपाईजी ॥ श्रीनाभ ग-
णधरें प्रतिष्ठा करी । अनेक महोछव थायजी ॥ च० ॥ १६ ॥ नेमनाथने बांदवा आढ्यो । आकाश
मार्गे इंदोजी ॥ ऐरावण नामें हाथी वेसी करी । प्रचुनकें अमंदोजी ॥ च० ॥ १७ ॥ ऐरावणे एक प-

ने भूमिने । चापी पुरंदर त्यांयजी ॥ अरिहंत पूजा कारण जाणीने । गजपदकुंड करायजी ॥ च० ॥
॥ २७ ॥ यतः—स्पृष्टा शत्रुंजयं तीर्थ । गत्वा रैवतकाचलं ॥ स्नात्वा गजपदे कुंडे । पुनर्जन्म न वि-
द्यते ॥ १ ॥ ढाल ॥ मीठां जल ठे तेह कुंफना । साकरसरिखां जाणजी ॥ बीजा कुंड पण देवताये
कर्या । मानी इंद्रनी आणजी ॥ च० ॥ २ए ॥ नेमनाथनीरे सुर पूजा करे । फूले करी मनोहारजी ॥
गजपद कुंडमारे जरत नाही करे । जिनपूजा अतिसारजी ॥ च० ॥ ३० ॥ पूजी जिननेरे स्तवना
ते करे । निज ध्यातमने तारेजी ॥ करम समूहने जेह निवारतो । पापतिमिरने वारेजी ॥ च० ॥ ३१ ॥
गुरुज्जेकें करी पवित्र अंग ठे । एहवो चक्री तेहजी ॥ जाचकजणी दान देवाकतो । सुरतरुपरें सनेहजी ॥ च० ॥
॥ ३२ ॥ तेवार पठी सरस आहारने । परिवारजुत भूपालजी ॥ करी निद्राप्रतें दणमान्न सेवतो । सुखसाता
विशालजी ॥ च० ॥ ३३ ॥ श्रीनाभ गणधर तीर्थ वर्णन करे । दिव्य औषध गिरिमांहेंजी ॥ पुण्यें करी फले करी
जनप्रतें । गिरि प्रीति करे उद्यांहेंजी ॥ च० ॥ ३४ ॥ जिन अनंतारे दण गिरि आवीया । आवशे बीजा
जिनेशजी ॥ केई मुनिराज सिद्धिने वर्या । मोटुं तीर्थ सुजगीसजी ॥ च० ॥ ३५ ॥ श्रीद सिद्धिगिरि वि-

द्याधर गिरि । देवगिरि ए चारजी ॥ गिरिनी चिहुं दिशि एटला शोचता । गिरिनारजी सुखकारजी ॥ च० ॥ ३६ ॥ पूरव त्रिशिविपे उदयंती नदी । दक्षिणे उल्लयंती सारजी ॥ पष्ठिम दिशि विपे सुवर्णरेखा नदी । उत्तरे लोला धारजी ॥ च० ॥ ३७ ॥ राक्षसदेव अधिष्ठायक गिरें । देवी अंत्रिका नामजी ॥ कामितपूरण सुरतरु सारिखा । सेवकने अन्निरामजी ॥ च० ॥ ३८ ॥ नेमिनाथनी सेवाकारको । ज-
 रतरायने कहेतोजी ॥ ब्रह्मद्र आवीने गिरनारने विपे । उत्तम नेहने वहेतोजी ॥ च० ॥ ३९ ॥ प-
 हेला तीर्थकर श्री आदिनाथजी । तिम तुं भरतमझारजी ॥ प्रथम संघपति तीर्थप्रकाशक । संघने सुख
 करनारजी ॥ च० ॥ ४० ॥ वली ब्रह्मद्र इंद्र इम कहेतो हवो । ते कयों नेम प्रासादजी ॥ ते माटे
 तुं मुज माननीक हूजे । सुण राजा आह्लादजी ॥ च० ॥ ४१ ॥ अतीन उत्सर्पिणी पहेला कालमां ।
 तेहना ऊपनो ब्रह्मद्रजी ॥ सागर अरिहंत मुखकमलथकी । ते इम सुणतो अमंदजी ॥ च० ॥ ४२ ॥
 सुण तुं इंद्र अवसर्पिणीविपे । श्रीनेमिनाथनो शिष्यजी ॥ गलधरपदप्रतें पामी मोक्षने । वरसो
 तुमों अतिदक्षजी ॥ च० ॥ ४३ ॥ जिनवचनधीरे हरख लही करी । पंचम सुरलोकमांहिजी ॥ ने-

मनी पूजा ते करतो ह्वो । अमो पण पूजुं अवाहजी ॥ च० ॥ ४४ ॥ इम कहीनेरे निज थानक
गयो । ज़रत चक्री हरखेंजी ॥ जाचक जनने दान देवाडतो । मेहनीपरेंजन परखेंजी ॥ च० ॥ ४५ ॥
मास अनंतरे गिरि गिरनारथी । ऊतयों संघ श्रीकारजो ॥ शक्तिसिंह वीनति नृपप्रतें । करे जाव
उदारजी ॥ च० ॥ ४६ ॥ तस पुरमां जई अठाइ महोछव । जात्रा निमित्त रायजी ॥ संप्रभक्ति
गुरुभक्ति सवि करे । तिण थानकें सुखदायजी ॥ च० ॥ ४७ ॥ भलामण दीयेरे निज ज़त्रीजने ।
गिरिनी सेवा करजोजी ॥ साचवण पण तुमें रखावजो । गिरनारनुं ध्यान धरजोजी ॥ च० ॥ ४८ ॥
ठठे खंडेरे ढाल वावीसमी । तुमें जाणो नरनारीजी ॥ उवझाय दर्शनसागर कहे नवि । धर्मे जय-
जयकारजी ॥ च० ॥ ४९ ॥

॥ दुहा ॥ श्री गिरनारनी जातरा । करी ज़रत महीपाल ॥ हवे अबुंद गिरि ज़ेदवा । चाले
संघ विशाल ॥ १ ॥ कल्याणक भूमि प्रतें । फरसे जे जिहां संघ । तेह अधिकार सांचलो । थिर
मन करी शुज चंग ॥ २ ॥ ढाल ॥ २३ मी ॥ चूडलें जीवन ऊल रह्यो । चूमलो ऊकऊमाल ॥

राजन ॥ ए देशी ॥ चक्री चलयो हवे तिहां थकी । संघ सहित श्रीकार ॥ साजन ॥ संघनायक शिरो-
मणी । करतो जन उपगार ॥ साजन ॥ जात्रा काजें सधावीया ॥ १ ॥ ए आंकणी ॥ अनुक्रमें अ-
रबुदगिरें । आव्यो संघ नेह ॥ साजन ॥ गुरु उपदेशे जगतजी । देहरां करावे जेह ॥ सा० ॥
जा० ॥ २ ॥ अतीत अनागत वर्तमान । एहवा श्री जगवंत ॥ सा० ॥ तेहना प्रासाद रचावीया ।
अरबुद गिरिपर तंत ॥ सा० ॥ जा० ॥ ३ ॥ नाही जलें करी तिहांकणें । प्रभू पूजा करंत ॥
सा० ॥ मानवभव सफल करे । चक्रीजी गुणवंत ॥ सा० ॥ जा० ॥ ४ ॥ संघ पण पूजा करे ।
मनमां आणी भाव ॥ सा० ॥ सतर जेदी पूजा प्रतें । शुच रीति धनाव ॥ सा० ॥ जा० ॥ ५ ॥
जन्नीजा सवि धानकें । पामी हरखित थाय ॥ सा० ॥ जेटणां लीथे तेहनां । जगत नामा ते राय
॥ सा० ॥ जा० ॥ ६ ॥ आबूथी संघ उपमी । अखंड प्रयाणें तेह ॥ सा० ॥ मारगे मारगे चालतो ।
सवि तीरथने वंदे जेह ॥ सा० ॥ जा० ॥ ७ ॥ सवि तीरथनी भूमिमां । पूजा करावे राय ॥ सा० ॥
उल्लव भगति करावतो । आत्मने हितदाय ॥ सा० ॥ जा० ॥ ८ ॥ दुखीया दीन उद्धारतो । मुनिनी

पूजा करंत ॥ सा० ॥ धर्मस्वाज्ञ ग्रहंतो थको । मगध देशे आवंत ॥ सा० ॥ जा० ॥ ए ॥ मगध
 राजानो सुत वडो । श्रीमागध कूमार ॥ सा० ॥ संघने सनमुख आवीयो । सामझ्यां लावे श्रीकार
 ॥ सा० ॥ जा० ॥ १० ॥ धवल मंगल गीत गावतां । जाट भणंत कट्याण ॥ सा० ॥ चक्री राजगृह
 शेहेरमां । प्रवेश करे शुण खाण ॥ सा० ॥ जा० ॥ ११ ॥ मागध कुमारने मंदिरें । भोजन कीधां
 श्रूष ॥ सा० ॥ वैज्रार गिरिनी जातरा । गयो चक्री अनूप ॥ सा० ॥ जा० ॥ १२ ॥ वार्धकी पासे क-
 रावीलुं । वीर प्रभुनुं नेह ॥ सा० ॥ चक्री संघजुत जिनतणी । भक्ति करे धरी नेह ॥ सा० ॥ जा०
 ॥ १३ ॥ सेत्रुंजा गिरनार । वैज्रार गिरि मऊार ॥ सा० ॥ जिन प्रासाद करावीधां । पाप स-
 मूह निवार ॥ सा० ॥ जा० ॥ १४ ॥ सघले तीरथ थापना । करतो भूमिनाथ ॥ सा० ॥ पूजा न-
 छव दानना । काम कीधां नरनाथ ॥ सा० ॥ जा० ॥ १५ ॥ वैभार गिरि तीरथ वडुं । उतारे न-
 वपार ॥ सा० ॥ शिवरमणो अंगीकरे । जात्रा ए नरने सार ॥ सा० ॥ जा० ॥ १६ ॥ सवि कारज
 करी संघपती । मागधने वलावे त्याहिं ॥ सा० ॥ नित्य परियाण करतो थको । गयो संमेत शिखर

उगांहिं ॥ सा० ॥ जा० ॥ १७ ॥ तिहां पण वीस प्रभूजी तणं । प्रासाद रचावे श्रूष ॥ सा० ॥ पूजी
 जिन गणधरप्रतें । नक्ति करे अनूप ॥ सा० ॥ जा० ॥ १८ ॥ समेतशिखर तीरथ जलुं । पापनो करे
 नाश ॥ सा० ॥ एकवार पूज्युं थकुं । शिवपद दीये उद्घास ॥ सा० ॥ जा० ॥ १९ ॥ आठ दिवस-
 लगें तिहां रही । ऊतरीयो श्रीसंघ ॥ सा० ॥ निज नगर जावाजणी । ऊलट धरे ठे चंग ॥ सा० ॥
 ॥ जा० ॥ २० ॥ संघसहित केटले दिने । अयोध्या नगरी उद्यान ॥ सा० ॥ चक्रीजी हवे आबीया ।
 मनमां ध्याइ जगवान ॥ सा० ॥ जा० ॥ २१ ॥ ठठे खंडे त्रेवीसमी । सुंदर ए कही ढाल ॥ सा० ॥
 उवजाय दर्शनसागरें । श्रोताने मंगलमाल ॥ सा० ॥ जा० ॥ २२ ॥

॥ दुहा ॥ तेवार पछी सूरजजसा । आव्यो जाणी संघ ॥ चक्रीने मलवाजणी । साहमो
 आव्यो चंग ॥ १ ॥ जनकप्रतें प्रणमी करी । नेट्या अंगो अंग ॥ मन वच तनु हरखित थयो ।
 ज़रत चक्रीने संग ॥ २ ॥ केइ जनने संभारवे । केइ जनने वयणैह ॥ केइ जननें दृष्टे करी । नेह
 उपजावे तेह ॥ ३ ॥ सुर्धजसा श्रीभरतनो । वृद्ध नंदन गुणवंत ॥ पुरषेसागे संघने । हरखें तेह

करंत ॥ ४ ॥ नगर लोक हरख्या घणुं । इणीपरें जंये वेण ॥ दुख दोहग हूरें गया । प्रगट्या सुखना
 चेन ॥ ५ ॥ ढाल ॥ ३४ मी ॥ आज आणंद थयो । जाग्य अमारां जाग्यारें ॥ मोहनजी मल्या ॥
 प्रभु आज दीसे ठे दीवाली । प्रभु आव्या पोते चाली ॥ जमो सेवने सुहाली ॥ आज आ-
 णंद थयो भाग्य अमारां जाग्यारें ॥ ए देशी ॥ आज आनंद थयो । जाग्य अमारां जाग्यारें च-
 क्रीजी मल्या ॥ स्वामी आज दीसे ठे दीवाली । स्वामी आव्या पोते चाली ॥ नगरी शोन्ने रढी-
 याली ॥ आज आनंद थयो । जाग्य अमारां जाग्यारें चक्रीजी मल्या ॥ १ ॥ ए आंकणी ॥ ठांणं
 केसरनां कीधां । नगरलोकें मांहोमांहे दीधां ॥ चक्रीना मनोरथ सवि सीधा ॥ आज ॥ २ ॥ घर
 घर तोरण तिहां वांध्यां । मंगलीक कारण साध्यां ॥ हरख तणां कारण वाध्यां ॥ आज ॥ ३ ॥
 राजचुवन ऊपर ठाजे । सोनाना कलश राजे ॥ अधिकी शोना दीवाजे ॥ आज ॥ चंद्रमंडल सरि-
 खा त्यांहिं । वरु भूमिका थारीसा ज्यांहिं ॥ नयरीशोभा उठांहिं ॥ आज ॥ ५ ॥ मांचे मांचे
 सोहे चडुंथा । चित्रामण जूजूथां ॥ नगरीयें नाटक बहु हूथा ॥ आज ॥ ६ ॥ शणगार्य चोरा-

सी चोहूटा । व्यापारी बेठा मोटा ॥ कामें नही ते खोटा ॥ आज० ॥ ७ ॥ ठटकाव पाणीना कीधा ।
 बंदीने खुलासा दीधा ॥ मनवांठित तस सीधां ॥ आज० ॥ ८ ॥ हाथीयें चक्री चढीउं । माथे ठत्र
 तिहां ढळीउं ॥ नगरीनो दहाडो वळीउं ॥ आज० ॥ ९ ॥ वींजाये चामर तास । गंगातरंग मानुं
 खास ॥ देखी थाये उद्दास ॥ आज० ॥ १० ॥ जय जय शब्द जंवे भाट । नारीजनें पद्देवी घाट ॥
 लोकना मलीया थाट ॥ आज० ॥ ११ ॥ गंधर्व गाये जस गीत । चक्री तुं परम पुनीत ॥ दुसमनने
 तुं जीत ॥ आज० ॥ १२ ॥ राग रंग नगरीमां थावे । सधवा धवल मंगल गावे ॥ श्रीनाजजी आ-
 गलें जावे ॥ आज० ॥ १३ ॥ संघसहित नगरी आव्या । चक्री जनमनने भाव्या ॥ स्त्रीए मोतीयें
 वधाव्या ॥ आज० ॥ १४ ॥ इणी रीतें चक्री पेठा । जई देहरे जिनमुख दीठा ॥ अमृतश्री लाग्या
 मीठा ॥ आज० ॥ १५ ॥ दरिसण आदीसरनुं कीधुं । गुरुचरणे वंदन दीधुं ॥ मंदीर पेसी कारज
 सीधुं ॥ आज० ॥ १६ ॥ बीजे दिन श्रीराजान । संघ जमाडवा सावधान ॥ थाये हवे पकवान
 ॥ आज० ॥ १७ ॥ ठठा खंरुतणीं ढाल । चोवीसमी कही रसाल ॥ दरसनने मंगल माल ॥ आज० ॥

॥ दुहा ॥ राये सूखडीया तिहां । तेनाव्या ततकाल ॥ मनमान्यां पकवानेने । नीपजाव्यां विशाल ॥ १ ॥ मोटा मंरुप वांधीया । संघजमाण काज ॥ चंद्रुआ तोरण वांधीया । आसण वे-
सण साज ॥ २ ॥ रतन जम्मित तिहां वाटका । सोवन थाल मंकाव ॥ वाय वीजाये वीजणे । इ-
णीपरें जक्ति वनाव ॥ ३ ॥ जमवाना फयां नोतरां । श्रीसंघ आवे त्यांहिं ॥ साहमी जक्ति नृप
करे । ते सुणजो उछांहिं ॥ ४ ॥ ढाल ॥ १५ मी ॥ शीथाले तो खाईजे सासू खोपरां । उन्हालेहे
खरबूजाने खांम ॥ शीयालोहे जले आवीले ॥ ५ देशी ॥ तथा ॥ सहे गुरुजी वधावो मोतीए ॥
ए देशी ॥ श्रीसंघ जमवा आवीले । वली सजीया शोले शणगार ॥ जीरे संघ जक्ति चक्री करे ।
मनमां हरख धरी घणो ॥ संघने आदरहे दीचे अपार ॥ जीरे संघजक्ति चक्री करे ॥ १ ॥ ए
आंकणी ॥ पीरसनारा बहु आवीआ । पहेली लापसीहे पीरसे तिहां सार ॥ जीरे संघ ॥ ते ज-
मतां आनंद पामतां । बलाणेर जमण मनोहार ॥ जीरे संघ ॥ २ ॥ यतः—सूदमं गोधूमचूण
घृत गुमसहितं नालिकेरं सखं । द्राक्षा खर्जूर शुंगी तजमरिचयुतं एलची देवपुष्पं ॥ पक्वं ताम्रे

कटाहे कटलटविटपे पावके मंदभागे । धन्या हेमंतकाले प्रचुरघृतयुतां भुंजते लप्पनश्रीं ॥३॥ ढाल ॥
 केलां खांन खजुर वल्ली । नारंगहे नालीएर सार ॥ जीरे० ॥ आंवा रायण सेलडी । मूके मेवाहे
 तिहां अपार ॥ जीरे० ॥ ३ ॥ चारवी चारोली साकर लवा । निमजा पिस्ताहे पीरस्यां श्रीकार
 ॥ जीरे० ॥ अखोन वदाम दामिम डाख गल्ली । आंवानी हे साख अपार ॥ जीरे० ॥ ४ ॥ खातां
 माढे लागे मीठनी । हसी हसीहे मगावे तेह ॥ जीरे० ॥ दर्हो वमां पीरस्यां जलां । खाजा खां-
 नहे पीरस्यां सनेह ॥ जीरे० ॥ ५ ॥ हुवे पकवान पीरसे जलां । ते सुणजोहे थिर करी कान ॥
 जीरे० ॥ मीठा मोतीचूर पीरस्या । जलेबीहे खातां वाधे वान ॥ जीरे० ॥ ६ ॥ पेडा पतासां व-
 रफीडं । घेवर झाझाहे गलेफ्या सार ॥ जीरे० ॥ पासे मूक्यां साकरज तड्यां । गुंदपाकहे गल-
 पापनी धार ॥ जीरे० ॥ ७ ॥ सेवईया मोतीया वली । करणसाईहे पीरस्यो मेसूब ॥ जीरे० ॥ स-
 करपारा नालीएरपाक । दुधपाकहे पीरस्या महेवूब ॥ जीरे० ॥ ८ ॥ फरसाण पण पीरसी जली ।
 गांवीया फाफनाहे सेव भजीयां सार ॥ जीरे० ॥ फूलवनी प्रमुख जलां । ए रीतेहे पीरसे श्रीकार

॥ जीरे० ॥ ए ॥ एलचीपाक चारोलीपाक । खारां खाटांहे पीरस्यां वली शाक ॥ जीरे० ॥ कसम-
सीया सिंहकेसरी । लाडू खातेहे जाये वली थाक ॥ जीरे० ॥ १० ॥ एकसो आठ जातिना । प-
कवान कीधांहे जलाभातें राय ॥ जीरे० ॥ संघ जमानण कारणें । आनंद अंगेंहो तिहां नवि माय
॥ जीरे० ॥ ११ ॥ मगदल पीरसे थाल जरी । वारंवारहे पांते फरी त्यांहि ॥ जीरे० ॥ आठा मांका
पोली पातली । खलखलहे नामें धृत त्यांय ॥ जीरे० ॥ १२ ॥ खीर खांऊ उपर घी तरे । जमतांहे
नवि करे कोई लाज ॥ जीरे० ॥ भली जुगते संघ जमाडीउ । नरनारीहे प्रशंसे राज ॥ जीरे० ॥
॥ १३ ॥ छपणपणुं नही रायने । दान मानेहे वनो सूरवीर ॥ जीरे० ॥ शाखि दाखि वली पीर-
स्यां । ताजां धृतहे जमे संघधीर ॥ जीरे० ॥ १४ ॥ चोखानी पलेव वली ; जारनीहे पलेव वली
सार ॥ जीरे० ॥ हलदीया पलेव वली । सुंठीयाहे पलेव मनोहार ॥ जीरे० ॥ १५ ॥ जोजन वच्चे
पाणी आवे । साकर वास्यांहे पाणी श्रीकार ॥ जीरे० ॥ खांडना पाणी गंगापाणी । पालर पाणीहे
पीतां सुखकार ॥ जीरे० ॥ १६ ॥ कपूर वास्यां ताढां निरमलां । एहवां पाणीहे पीए संघलोक

॥ जीरे० ॥ दहीना घोळ आवे जलां । ते सुणजोहे पीरसे गतशोक ॥ जीरे० ॥ १७ ॥ गायना द-
 हीं जेसना दहीं । सतरा दहींहे मधुरा दहीं त्याहिं ॥ जीरे० ॥ जीराळूण मांहे लीधां । जमतां वाधेहे मनमां
 जठांहिं ॥ जीरे० ॥ १८ ॥ चळू लेवाना पाणी आवीयां । केवडावासितहे पाणी मनोहार ॥ जीरे० ॥
 काथा कपूर वास्यां पाणी । चंदन वास्यांहे पाणी श्रीकार ॥ जीरे० ॥ १९ ॥ चळू कीधां तेजे करी ।
 हवे पाननाहे वीमां आपे सार ॥ जीरे० ॥ सोपारीने एलची । लवंगहे जावंत्री धार ॥ जीरे ॥ २० ॥
 आदरमान घणो संघने । चक्री करेहे मनने उद्वास ॥ जीरे० ॥ पहेरामणी वखनी हवे । थाये
 तिण वारहे संघने उद्वास ॥ जीरे० ॥ २१ ॥ देवदूज्यने खीरोदक । खासा दोरीयाहे सेलां श्रीकार
 ॥ जीरे० ॥ मलमल कसवी जरवाब । मुखमल जरकसी साल ॥ जीरे० ॥ २२ ॥ अटलस पटोलां
 पटु भलां । सणीयां रूडांहे सूसी बनात ॥ जीरे ० ॥ थेपानां सींदली प्रमुख जलां । पचरंगीहे
 वख अवदात ॥ जीरे० ॥ २३ ॥ पामनी श्रमा कामली । कामला रूमाहे इत्यादिक जाण ॥ जीरे० ॥
 केसरनां कीधां ठांटणां । हवे विलेपनहे अंगे वखाण ॥ जीरे० ॥ २४ ॥ वावनाचंदन विलेपीयां ।

सुगंध अरगजाहे लगाड्या अंग ॥ जीरे० ॥ फूलेल चंपेल मोगरेल । चोपड्यां तेलहे संघे उठरंग
 ॥ जीरे० ॥ १५ ॥ जाई जूई मचकुंद । केवळो चंपोहे मोगरानां फूल ॥ जीरे० ॥ मरुड दमणो मा-
 खती । फूलहे वली जासूल ॥ जीरे० ॥ १६ ॥ ए रीतें फूल पहेरावीयां । आभूषणहे हवे आपे
 राय ॥ जीरे० ॥ सुगट कुंमल तिलक वळी । हार दोगाहे कडां सुखदाय ॥ जीरे० ॥ १७ ॥ वाजुबंध
 वहेरखा । नव गृही मुद्रमीहे कंदोरा सार ॥ जीरे० ॥ उत्तरी सांकली वेळीया । इम भगतिहे करे
 उदार ॥ जीरे० ॥ १८ ॥ श्रविकासाथने घमचोळां । रूमी सानीहे पहेरावी त्यांय ॥ जीरे० ॥ यथा-
 योग साहमीतणी । सेवा कीधी उत्तम जाव त्याय ॥ जीरे० ॥ १९ ॥ विदाय कीधो श्रीसंघने । न-
 ररायेंहे खरची आवी तास ॥ जीरे० ॥ संघ गयो निज निज घरें । मनमांहेहे धरतो उद्वास ॥
 ॥ जीरे० ॥ २० ॥ छठे खंडे पचवीसमी । ढाल जंपीहे श्रोता सुखदाय ॥ जीरे० ॥ उवजाय दर्शन
 कहे रायना । मनोरथहे सफल थाय ॥ जीरे० ॥ २१ ॥

॥ दुहा ॥ श्री श्रीऋषज जिणंदजी । अनेक देश विहार ॥ करी जविजनने थापीया । धर्म-

विषे श्रीकारं ॥ १ ॥ बोधिदान देवाथकी । करे प्रभू उपगार ॥ जाणुं मोहांध जीवने । आंख आपे
 मनोहर ॥ २ ॥ केवल ज्ञानथी मांडीने । श्री जिननो परिवार ॥ जेहू थयो ते सांजलो । एकमनां
 नरनार ॥ ३ ॥ ढाल ॥ २६ मो ॥ मोरा साहिवाहो श्री शीतलनाथके । विनति सुणो एक मोरकी
 ॥ ए देशी ॥ श्री जिननाहो मुबिराज प्रमाणके । चोरासी सहस जाणजो ॥ श्रमणी संख्याहो त्रण
 लाख प्रमाणके । थिरचित पाले जिन आणतो ॥ तुमें श्रोताहो सुणजो परिवारके । आतमने हि-
 तकारतो ॥ १ ॥ ए आंकणी ॥ श्रेयांस प्रमुखहो श्रावक गुणवंतके । त्रण लाख पांच हजारतो ॥
 सुजद्रा प्रमुखहो श्राविकानो साथके । पांच लाख चोपन हजार तो ॥ तुमें ॥ २ ॥ पूरवधारीहो
 महामुनिरायके । चार हजार जाणतो ॥ सातसो पंचासहो वखी ऊपर होय । ए प्रमाण चित्त
 आणतो ॥ तुमें ॥ ६ ॥ अवधिज्ञानीहो साधु प्रमाणके । नव सहस जाणजो ॥ केवलज्ञानीहो
 अणगार प्रमाणके । बीस हजार मन आणतो ॥ तुमें ॥ ४ ॥ बीस हजारहो अने पट शत मा-
 नके । वैक्रिय लब्धिधर साधतो ॥ वादी संख्याहो वार सहस जाणके । ठसैं पचास निरावाधतो

सुगंध अरगजाहे लग्गाड्या अंग ॥ जीरे० ॥ फूलेल चंपेल मोगरेल । चोपड्यां तेलहे संघे उठरंग
॥ जीरे० ॥ २५ ॥ जाई जूई मचकुंद । केवळो चंपोहे मोगरानां फूल ॥ जीरे० ॥ मरुत दमणो मा-
लती । फूलहे वली जासूल ॥ जीरे० ॥ २६ ॥ ए रीतें फूल पहेरावीयां । आभूषणहे हवे आपे
राय ॥ जीरे० ॥ सुगट कुंमल तिलक वळी । हार दोगाहे कडां सुखदाय ॥ जीरे० ॥ २७ ॥ वाजुबंध
वहेरखा । नव गृही मुद्रमीहे कंदोरा सार ॥ जीरे० ॥ ऊतरी सांकळी वेळीया । इम भगतिहे करे
उदार ॥ जीरे० ॥ २८ ॥ आविकासाथने घमचोळां । रूनी सामीहे पहेरावी त्यांय ॥ जीरे० ॥ यथा-
योग साहमीतणी । सेवा कीधी उत्तम जाव ल्याय ॥ जीरे० ॥ २९ ॥ विदाय कीधो श्रीसंघने । न-
ररायेंहे खरची आवी तास ॥ जीरे० ॥ संघ गयो निज निज घरें । मनमांहेहे धरतो उद्वास ॥
॥ जीरे० ॥ ३० ॥ छठे खंडे पचवीसमी । ढाल जंपीहे श्रोता सुखदाय ॥ जीरे० ॥ उवजाय दर्शन
कहे रायना । मनोरथहे सफल थाय ॥ जीरे० ॥ ३१ ॥

॥ दुहा ॥ श्री श्रीकृष्ण जिणंदजी । अनेक देश विहार ॥ करी जविजनने थापीया । धर्म-

विये श्रीकार ॥ १ ॥ बोधिदान देवाथकी । करे प्रभू उपगार ॥ जाणुं मोहांध जीवने । आंख आपे
मनोहर ॥ २ ॥ केवल ज्ञानथी मांडीने । श्री जिननो परिवार ॥ जेह थयो ते सांजलो । एकमनां
नरनार ॥ ३ ॥ ढाल ॥ २६ मो ॥ मोरा साहिवाहो श्री शीतलनाथके । विनति सुणो एक मोरनी
॥ ए देशी ॥ श्री जिननाहो सुनिराज प्रमाणके । चोरासी सहस जाणजो ॥ श्रमणी संख्याहो त्रण
लाख प्रमाणके । थिरचित्त पाले जिन आणतो ॥ तुमें श्रोताहो सुणजो परिवारके । आतमने हि-
तकारतो ॥ १ ॥ ए आंकणी ॥ श्रेयांस प्रमुखहो थावक गुणवंतके । त्रण लाख पांच हजारतो ॥
सुचद्रा प्रमुखहो श्राविकानो साथके । पांच लाख चोपन हजार तो ॥ तुमें ॥ २ ॥ पूरवधारीहो
महामुनिरायके । चार हजार जाणतो ॥ सातसो पंचासहो वली ऊपर होय । ए प्रमाण चित्त
आणतो ॥ तुमें ॥ ६ ॥ अवधिज्ञानीहो साधु प्रमाणके । नव सहस जाणजो ॥ केवलज्ञानीहो
अणगार प्रमाणके । बीस हजार मन आणतो ॥ तुमें ॥ ४ ॥ बीस हजारहो अने पट. शत मा-
नके । वैक्रिय लब्धिधर साधतो ॥ वादी संख्याहो बार सहस जाणके । ठसे पचास निरावाधतो

॥ तुमै० ॥ ५ ॥ मनपर्याय ज्ञानीहो गुणवंत अणगारके । बार सहस प्रमाणतो ॥ तसैं पचासहो
वली ऊपर सारके । पटला साधु बखाणतो ॥ तुमै० ॥ ६ ॥ बीस सहसहो जिनवरना शिष्यके ।
मोक्षगामी मन धारतो ॥ आरजा साधहो सुगतें जानारके । कही चालीस हजारतो ॥ तुमै० ॥
॥ ७ ॥ बाबीस सहसहो नवसैं अणगारके । अणुत्तरोववाई सारतो ॥ इणी रीतेहो चउवीह संघके
आदिनाथनो परिवारतो ॥ तुमै० ॥ ८ ॥ दीक्षाकालथीहो एक लाख पूरवके । खपावी जिन रा-
यतो ॥ तदनंतरहो जाणी मोक्षकालके । चाल्या अष्टापद ठायतो ॥ तुमै० ॥ ९ ॥ अनुक्रमेहो अ-
ष्टापद शैलके । चढीया ऋपज जिणंदतो ॥ परिवार साथेहो दश हजार साधके । शुभ जावैं अ-
मंदतो ॥ तुमै० ॥ १० ॥ चौद जनुंहो पचखुं जगवंतके । पुहवी शिलापट्टमांहितो ॥ पादपोषग-
मनामाहो अणसण कीधके । श्रीजिनमुनियें उठांहितो ॥ तुमै० ॥ ११ ॥ ठठे खंडेहो ठवीसमी ठा-
लके । श्रोताजन सुखकारतो ॥ उवझाय दर्शनहो जेपे प्रमोदके । गुण गातां मनोहारतो ॥ तुमै० ॥
॥ दुहा ॥ अनशन कृत प्रभु वारता । पर्वतपाल तिणवार ॥ चक्रीने कहेता हवा । दिलगीरी

मन धार ॥ १ ॥ पचख्या चार आहारने जिनने एहवा जाणी ॥ शोकसंतापें पीडीले । चक्री थयो
तिण ठाण ॥ २ ॥ शोक कृशानुयें नृप बळो । आंसू मूके आंख ॥ अंतेजर परिवारसु । दुख ध-
रतो बहु कांख ॥ ३ ॥ पगें करी नृप चालीले । अष्टापद सनमूख ॥ सवि परिकर वेई करी । मन
धरतो बहु दुःख ॥ ४ ॥ ढाल ॥ २३ मी ॥ हो पीयु पातलीया ॥ ए देशी ॥ हो प्रभु बालाजी ॥
भरत चक्री गयो तामजो । विषवाद धरतो मनमां अष्टापद गिरिलो ॥ हो प्रभु वहालाजी ॥
कांटा कांकरा त्यांयजो । खूंचेरे अति कर्कश दुख मन नवि धरेरेलो ॥ १ ॥ हो प्रभु वहालाजी ॥
पगमां बहे लोहीनी धारजो । जाणुरे नृपना अलतें रंगीयारेलो ॥ हो प्रभु ॥ चरणे चालंतालो-
कजो । तेहनेरे नृप बारे जाले जागीयारेलो ॥ २ ॥ हो प्र० ॥ माथे धर्भु पण ठत्रजो । सूरजनो
ताप नवि उपशमीले तिहांकणेरलो ॥ हो प्र० ॥ जे मनसबंधी तापजो । ते अभृतनी वृष्टं करी नवि
शमें बुध जणेरलो ॥ ३ ॥ हो प्र० ॥ शोक व्याकुल नररायजो । अथकाये चालंतां मारगनेविपेरलो
॥ हो प्र० ॥ विभ्रम चित्त नरिंदजो । खिणमात्र नवि रति पामें नरपति निज हृदरेलो ॥ ४ ॥ हो प्र० ॥

उठली उठली वेगजो । ठातीरे अफाळे नरत झूपतीरेलो ॥ हो प्र० ॥ तूढ्यो मुगताफल हारजो ।
 राजारे नवि जाणे सेर किहां पतीरेलो ॥ ५ ॥ हो प्र० ॥ पूढे जिनजीनी वातजो । गिरिपालकप्रतें
 राजाजी तिणसमेरेलो ॥ हो प्र० ॥ कांई नवि देखे रायजो । कोईनुं वचन नवि सांजले नवि खमें-
 रेलो ॥ ६ ॥ हो प्र० ॥ नरत चक्री त्यांयजो । चित्तमारे एक ध्यावे आदिजिनेसरुरेलो ॥ हो प्र० ॥
 जिम योगींद्र एकचित्तजो । ध्यानमारे लगाडे लय अलवेसरुरेलो ॥ ७ ॥ हो प्र० ॥ करतो उतावल
 वाटजो । वेगेरे हवे आव्यो अष्टापद गिरिरेलो ॥ हो प्र० ॥ परिश्रम नवि जाणे रायजो । पगविहारें
 चढीउ गिरिप्रते चित खरेरेलो ॥ ८ ॥ हो प्र० ॥ नरत झूपति त्यांयजो । पदमासन पूरित निरखे
 जगनाथनेरेलो ॥ हो प्र० ॥ त्रण प्रदक्षिणा देयजो । चक्रीरे पद वंदे त्रिभुवननाथनारेलो ॥ ९ ॥
 ॥ हो प्र० ॥ पासे वेढो झूपजो । देह छायापरें सेवा सारे जिनतणीरेलो ॥ हो प्र० ॥ आसन कंफे
 झंझुजो । सघळारे तिहां आव्या जिनवंदनभणीरेलो ॥ १० ॥ हो प्र० ॥ प्रदक्षिणा देई तामजो ।
 जिनने प्रणमी वेसे दिलगीर चित धरीरेलो ॥ हो प्र० ॥ अणबोल्या रहे सवि इंदजो । जाणुरे आलेख्या

चित्रामणपरीरेलो ॥ ११ ॥ हो प्र० ॥ ए अवसर्पिणीमांहेजो । त्रीजा आराना पखवाडा
 नेव्यासी रहेथकेरेलो ॥ हो प्र० ॥ माहावादी तेरस पहेसे पोहोरजो । अजिचि नक्षत्रे चंद्रजोग
 आव्येथकेरेलो ॥ १२ ॥ हो प्र० ॥ पदमासने वेसी त्यांयजो । वादर कायजोगने रुंधे जिनराजजीरे-
 लो ॥ हो प्र० ॥ वागजोग मनोजोग थूलजो । तेहने रुंधे जावा मुगति काजजीरेलो ॥ १३ ॥ हो प्र० ॥ वा-
 दर कायजोगजो । तेप्रते सूद्धम कायजोगें रुंधी करीरेलो ॥ हो प्र० ॥ सूद्धम वच मनोजोगजो । तेह-
 ने रुंधे श्री जिनराय शुभपरीरेलो ॥ १४ ॥ हो प्र० ॥ शुक्ल ध्यान त्रीजुं एहजो । सूद्धमक्रिय इति
 नामें ग्रंथमांहे भण्युरेलो ॥ हो प्र० ॥ सूद्धम तनुयोग जेहजो । तेव्यवहिन क्रियाए रुंधे इम सुण्युरे
 लो ॥ १५ ॥ हो प्र० ॥ पण लघु अक्षर कालजो । चौदमुं गुणगणुं फरसी जिनजी तदारेलो ॥ हो प्र० ॥
 सघलां दुखश्री मूकायजो । खीणकरमा नगवानजी हूआ तिहां मुदारेलो ॥ १६ ॥ हो प्र० ॥ केव-
 लज्ञानी जिनेशजो । केवलदर्शनी अनंत सुखमयी विभूरेलो ॥ हो प्र० ॥ अनंत वीर्य युक्तजो । क-
 र्मेबंध अजावे उंची गति प्रभूरेलो ॥ १७ ॥ हो प्र० ॥ सम श्रेणें श्री जिनराजजो । मोक्षने पास्या

निज कारजने साधीउरेलो ॥ हो प्र० ॥ जे दश हजार साधजो । दपक श्रेणी चढीने केवल उप-
जावीउरेलो ॥ १७ ॥ हो प्र० ॥ मन वचन काय जोगजो । सर्वथी रुंधी दणमात्रमां लहे मोक्षनेरे
लो ॥ हो प्र० ॥ सादि अनंतो कालजो । ते मुनि भोगवे अव्याबाध सूखनेरेलो ॥ १८ ॥ हो प्र० ॥
निरवाण कल्याणथी त्यांयजो । ओलाणो दुखपावक नारक जीवनेरेलो ॥ हो प्र० ॥ अणदोवो सु-
खनो लेशजो । एहवाने दणमात्र सुख हो मोजनोरेलो ॥ १९ ॥ होय प्र० ॥ ठहा खंड मझारजो ।
चाखीरे सतावीसमी ढाल मनोहरूरेलो ॥ हो प्र० ॥ उवजाय दर्शनसिंधुजो । कहे श्रोता तमो
निसुणो आतम हितकरूरेलो ॥ २० ॥ हो प्र० ॥

॥ दुहा ॥ ततखिण श्री चक्रवर्तजी । शोक संतापित थाय ॥ मूर्छित थई भोंए पड्यो । व-
आहतपरें त्यांय ॥ १ ॥ मोडुं दुख आव्ये थके । कोइ न मले उपाय ॥ दुख शिथिलता हेतु ते ।
रोबुं न जाणे कांय ॥ २ ॥ ते हेतुप्रतें हरि कहे । भूप्रतें तिणवार ॥ महापोकार पूर्वक करे । रो-
दन विधि अपार ॥ ३ ॥ इंद्र रोदन तिहां कथुं । तस पठवाडे देव ॥ सरखां दुख ठे जीवने । सरिखी

चेष्टा हेव ॥ ४ ॥ रोवां तेहनां सांभली । लरुसखा नरनाह ॥ रुदन करे उंच स्वरें । गगन फोडि अ-
 थाह ॥ ५ ॥ क्रंदवें करी रायनी । फूटी शोकनी गांठ ॥ मोटा परवाहें करी । जिम पालीबंध ठाठ
 ॥ ६ ॥ देवता असुर मनुष्यनां । रोदन थाये चूरि ॥ तेणें करी त्रिभुवन विपे । दुखजल चाट्यां
 पूर ॥ ७ ॥ ते दिनथी सहुनातमां । शोकसंजव निमित्त ॥ रोदन मारग चालीउं । इण जगमाहें वि-
 चित्त ॥ ८ ॥ श्री जगत महीपालजी । स्वभाव धीरज ठांडी ॥ बहु दुखीउं प्रभु विरहशी । इम
 विद्यापने मांकी ॥ ए ॥ ढाल ३८ मी ॥ घर आवोरे मनमोहन धोटा ॥ ए देशी ॥ हा तात हा
 जगबंधुजी ॥ मोटा ॥ तुं करुणा समुद्र ॥ मोटा ॥ जव अटवी माहें अमप्रते ॥ मोटा ॥ तुं मूकी चा-
 द्यो अछुद्र ॥ मोटा ॥ इहां रहोरे मनमोहनमोटा ॥ १ ॥ ए आंकणी ॥ केवलज्ञानी तुज विना ॥ मो० ॥
 अमो केम रहूं जवमांहि ॥ मो० ॥ अंधकारमांहि दीवाविना ॥ मो० ॥ केम रहेवाये जगांहि ॥
 मो० ॥ इहां० ॥ २ ॥ तद्वस्थनीपरें मौनने ॥ मो० ॥ तुं केम धरे खाज ॥ मो० ॥ देशनाए अनु-
 ग्रह अमप्रते ॥ मो० ॥ केम नवि करे जिनराज ॥ मो० ॥ इहां० ॥ ३ ॥ लोक अग्र जागें तुं गयो

॥ मो० ॥ जे माटे नवि भाखे वाणी ॥ मो० ॥ मुज दुख प्रते मुज बंधवा ॥ मो० ॥ केम नवि करता हाणी
 ॥ मो० ॥ इहां ॥ ४ ॥ अथवा में जाणुं ते सहू ॥ मो० ॥ स्वामी अनुगामी सदा काल ॥ मो० ॥
 मुज विण बीजो कुलमां नही ॥ मो० ॥ जिन अनुग विशाल ॥ ५ ॥ जगतना
 त्राता तातजी ॥ मो० ॥ बाहुवल्यादिक त्रात ॥ मो० ॥ ब्राह्मी सुंदरी वेनकी ॥ मो० ॥ पुंमरीक सुत
 अवदात ॥ मो० ॥ इहां ॥ ६ ॥ श्रेयांस आदें पोतरा ॥ मो० ॥ हाणी मोहनी सेन ॥ मो० ॥ शिवन-
 गर पामी करी ॥ मो० ॥ विखसे निराबाध चेन ॥ मो० ॥ इहां ॥ ७ ॥ हुं हजी सूधी जीवित
 चाहुं ॥ मो० ॥ मोटी ठे मुज खोरु ॥ मो० ॥ मरवा ईश्वतो रायने ॥ मो० ॥ इंदो कहे जई दोरु
 ॥ मो० ॥ इहां ॥ ८ ॥ जरत राजा घीरज धरो ॥ मो० ॥ तुम अम बेहूनो स्वामी ॥ मो० ॥ सं-
 सार सागर ते तयो ॥ मो० ॥ बीजाने तारे ताम ॥ मो० ॥ इहां ॥ ९ ॥ जिनजी कृत तीर्थ करी
 ॥ मो० ॥ ऊतरीयें संसार ॥ मो० ॥ जिम आरें करी महानदी ॥ मो० ॥ ऊतरीयें पेले पार ॥ मो०
 ॥ इहां ॥ १० ॥ स्वामी तो कृतकृत्य होता ॥ मो० ॥ जन उरुखा काज ॥ मो० ॥ पुरव लाख

संसारमां ॥ मो० ॥ ते माटे रह्या जिनराज ॥ मो० ॥ इहां० ॥ ११ ॥ उपगार करी सवि लोकने
॥ मो० ॥ पाम्या मोक्षनां सुख ॥ मो० ॥ तेहनो शोक तुं शुं करे ॥ मो० ॥ नवि धरे मनमां दुख
॥ मो० ॥ इहां० ॥ १२ ॥ जनम जरा मरणतणा ॥ मो० ॥ दुख परजाली तेह ॥ मो० ॥ शाश्वत
सुखने जोगवे ॥ मो० ॥ तेहसुं किस्यो सनेह ॥ मो० ॥ इहां० ॥ १३ ॥ शोक तो बीजा नर करे ॥
मो० ॥ तिम नवि घटतुं तूज ॥ मो० ॥ ते माटे मन धिर करो ॥ मो० ॥ मानो वयणलां मूज
॥ मो० ॥ इहां० ॥ १४ ॥ सागरने नवि दोभना ॥ मो० ॥ कंपना मेरु न होय ॥ मो० ॥ भूमीने
चपलपणुं नवि ॥ मो० ॥ वज्रने कुंठता न होय ॥ मो० ॥ इहां० ॥ १५ ॥ पीयूषने नीरसपणुं
॥ मो० ॥ चंद्रमां ऊणता अंश ॥ मो० ॥ ए जिम कदीही न संभवे ॥ मो० ॥ तिम विलाप नि-
रसंश ॥ मो० ॥ इहां० ॥ १६ ॥ तेमाटे धीरज धरी ॥ मो० ॥ शोक न कीजें लगार ॥ मो० ॥ स-
मता राखो जीवने ॥ मो० ॥ जावी होय ते थानार ॥ मो० ॥ इहां० ॥ १७ ॥ बली गोत्रवृद्धें वा-
रीड ॥ मो० ॥ प्रतिवोधीड नृप त्यांहिं ॥ मो० ॥ अखलंबन धीरजतणुं ॥ मो० ॥ धरतो नृप उवांहिं

॥ मो० ॥ इहां० ॥ १८ ॥ ठहे खंडे ए कही ॥ मो० ॥ अछावीसमी ढाल ॥ मो० ॥ दर्शन कहे भवि प्राणीया ॥ मो० ॥ मूको मोह जंजाल ॥ मो० ॥ इहां० ॥ १९ ॥

॥ दुहा ॥ हवे सुधर्मा इंदजी । जिनतनु बालणहेत ॥ सामान सवि मंगाववा । आदेश आपे तेत ॥ १ ॥ आझा लेई सुरवरा । नंदन वनथी तत्थ ॥ वावना चंदन इंधणां । बहु आण्यां सुप-
सत्थ ॥ २ ॥ हरि आदेश सुरवरा । पूरव दिशिहि मजार ॥ स्वामी शरीर हेतुजणी । गोशीर्ष चं-
दन सार ॥ ३ ॥ हुत्ताकारें चयरचे । तेवार पछी सुर तेह ॥ एह विधि प्रभुदेहने । नवि धारो तुमें
नेह ॥ ४ ॥ इक्ष्वाकवंशी मुनितणी । दक्षिण दिशिहि मजार ॥ ज्यस्वाकारें चयरची । देवतायें तिण-
वार ॥ ५ ॥ बीजा श्री अणगारनी । पच्छिम दिशे रंचंत ॥ चय चतुरस्त्राकारथी । अग्निर्भग देवे
तंत ॥ ६ ॥ हवे खीर सागरतणां । जल मगावे इंद ॥ ते जलें करी जिनतनू । सुर नवरावे अमंद
॥ ७ ॥ गोसीस चंदन रसथकी । विलपे प्रभुनुं अंग ॥ तदनंतर प्रभुदेहने । वस्त्रें ढांके चंग ॥ ८ ॥
दिव्य माणिक भूषण वली । शोभावे सवि अंग ॥ श्री जिनराजनुं तिहांकणें । देवताएं शुभ रंग

॥ १० ॥ बीजा पण वली सुरवरा ॥ अन्य मुनीनी जक्ति ॥ इंद्रपरें न्हवणादिकें । करता ठे शुभ व्य-
क्ति ॥ १० ॥ हवे निरवाण महोच्छव । जे रीतें सुराय ॥ करशे ते सवि सांजलो । एकमनां सुख-
दाय ॥ ११ ॥ ढाल ॥ १२ ॥ भोलूफा हंसारे विषय न सेवीयें ॥ ए देशी ॥ हवे ते देवता
सणि रतनतणी । त्रण शिविका करे त्यांहि ॥ हजार पुरुषें वहेवायोग्य तेह ठे । एहवी शिविका
उछांहि ॥ निरवाणमहोच्छव चोसठ हरि करे ॥ १ ॥ ऊलट आणीरे अंग । जिनना उठव सुखदायक
कह्यां । नित वधे हरख तरंग ॥ निरवाण महोच्छव चोसठ हरि करे ॥ २ ॥ ए आंकणी ॥ जिन च-
रण प्रतें प्रणमी सुरपती । शिरें थापी जिनकाय ॥ तदनंतर तेह स्वयमेव तिहांकणें । शिविकामां
थापे उठांय ॥ निर० ॥ ३ ॥ ईक्ष्वाकवंशी मुनिवरनां तनू । बीजी शिविकामझार ॥ थापे देवता
शुभ जावें करी । शिवपद पहरोणां धार ॥ निर० ॥ ४ ॥ बीजा मुनिनां गात्रने देवता । बीजी शि-
विकामझार ॥ निज माथे करी लेईने थापीयां । मुनिजगति सुखकार ॥ निर० ॥ ५ ॥ हवे ते शि-
वका श्रीअरिहंतनी । उपाडे पोते इंद ॥ बीजा साधुनी बीजी शिविका ते । देवता ऊपाडे अ-

मंद ॥ निर० ॥ ६ ॥ आगले अपठरा तालोटा दीये । गाये गीत रसाल ॥ नाटिक बन्नीस ब-
 रुने ते करे । मधुर ध्वनि मनोहार ॥ निर० ॥ ७ ॥ आगल आगल धूपघडी सुरा । धरता वाट
 मजार ॥ मानुं धूपना धूममिश्रयकी । शोकवाफ छुंढे अपार ॥ निर० ॥ ८ ॥ केई देवता शिविकानी ऊ-
 परे । फूलनी माला ठवंत ॥ केई सुर ते देवदुष्य बल्लथी । तोरण आगल धरंत ॥ निर० ॥ ९ ॥
 केई अनिमिप यक्षकर्दमं करी । आगे ठांटणां देवंत ॥ केई सुर ते मुख आगल फरे । केई पठ-
 वाडे दोडंत ॥ निर० ॥ १० ॥ नाथ नाथ इम मुखे बोलता । केई सुरो तिणवार ॥ केई सुर कहे
 अमें तुं मंद जागीया । निज प्रतें निंदणहार ॥ निर० ॥ ११ ॥ अमने रक्षाप्रतें आपो तुमो । वा-
 रंवार केई बोलंत ॥ केई सुर कहे हवे धर्म संशय प्रतें । कुण ठेदसे निचिंत ॥ निर० ॥ १२ ॥
 ज्ञान लोचन प्रतें कुण हवे आपशे । विरह पड्यो तुज जोर ॥ इम केई देवता मुखथी बोलता ।
 केई सुर पाडे सोर ॥ निर० ॥ १३ ॥ विविध वाजिन्न वाजते थके । शिविका जिननी तेह ॥ आवी
 इंदो चयसमीपमां । मूके शिविका सनेह ॥ निर० ॥ १४ ॥ दोय शिविका जे बीजा साधुनी । ते

पण चयनी पास ॥ देवें लावीरे मूकी तिहांकणें । मन दिलगीर गतहास ॥ निर० ॥ १५ ॥ श्री-
 सुधर्मा पूरव दिशितणी । चयमां जिनतनु थापि ॥ विधिनो जाणक हरि खबरदार । चिंता तस मन
 व्याप ॥ निर० ॥ १६ ॥ दक्षिण चयविपे ईक्ष्वाक मुनितणां । वपु थापे तिहां देव ॥ बीजा मुनिनारे देह
 पच्छिम चये देव थापे जई हेव ॥ निर० ॥ १७ ॥ इंद्र आदेशे अगनिकुमारना । ते सघली चयमांहे ॥ तत्काल
 अग्नि विकुरवे शक्तियें । तस कृत्य ठे उठांहे ॥ निर० ॥ १८ ॥ शक्र आणायें वायुकुमारना । सुरे
 चिकुठ्यो वाय ॥ चारे दिशिथीरे अग्निप्रतें तिहां । दीपावे सलगाय ॥ निर० ॥ १९ ॥ बली चयने
 विपे हरि आझायकी । कपूर वरास ठवे देव ॥ घीना घना मधुघडा रेकता । सेंकनोगमें ततखेव
 ॥ निर० ॥ २० ॥ हानकां मूकी जेटले सवि धातु । बली तेटलें चय आग ॥ खीरसमुद्र जलें ते-
 हुने उलवे । मेघकुमार वरु भाग ॥ निर० ॥ २१ ॥ जमणी दाढा ऊपरली बली । इंद्रे ग्रही ति-
 णवार ॥ निज विमानमां प्रतिमापरें तस । पूजवाचणी दिल धार ॥ निर० ॥ २२ ॥ मावी दाढा
 जे ऊपरली बली । ग्रहे ईशान इंद्र ॥ जमणी दाढा हेवलीप्रतें ग्रहे । हरखें श्रीचमरेंद्र ॥ निर०

॥ २३ ॥ हेठली वाम दाढाप्रतें ग्रहे तदा । श्रीवर्लीझली सार ॥ बीजा वासव शेष दांतने । ग्र-
हता हवा तिण ठार ॥ निर० ॥ २४ ॥ बीजा सुर ते शेष अंगहारने । ग्रहता हवा सुखकार ॥
मागता श्राद्धने देव आपता । त्रण कुंफ अग्नि श्रीकार ॥ निर० ॥ २५ ॥ ते दिनथी हुया अग्निहोत्री
ब्राह्मणो । ते निज ग्रहमोजार ॥ जिन चिता वहिनी पूजा करे । राखे निरवात ठार ॥ निर० ॥
॥ २६ ॥ इम त्रण चय वली तिण ध्यानके । केटला राख लेवंत ॥ त्रक्तिथकी त्रस्मने वांदता । त्र-
स्मत्रूपण तावंत ॥ निर० ॥ २७ ॥ ते दिनथी तापस सवि राखने । अंगे लगडि उठांहि ॥ त्रण
चयधानके रतनधूभने । देवता करे गयवाह ॥ निर० ॥ २८ ॥ तदनंतर नंदीसर छीपमां । शाश्वत
चैत्य जूहार ॥ अठाइ महोद्यव करी सुर इंद सहू । पहोता निज निज ठार ॥ निर० ॥ २९ ॥ सवि
इंदा निज निज विमानमां । सुधर्मा सजानेरेमांहि ॥ माणवक अंजमां वज्रना कावना । तिहां
दाढा थापे उठांहि ॥ निर० ॥ ३० ॥ ते जिनदाढानी पूजा करे । तस महिमा अत्यंत ॥ सदा
काले विजयमंगल । सुख देवने थाये सतंत ॥ निर० ॥ ३१ ॥ ठहे खंडे उगणत्रीसमी । सुंदर ए-

હિજ ઢાલ ॥ ઉવક્ષાય દર્શનસાગર કહે જિવિ । આગલ વાત રસાલ ॥ નિરઘ ॥ ૩૨ ॥

॥ દુહા ॥ શ્રીજરત ચક્રી કરે । સંસ્કાર ઝૂમિ સમીપ ॥ જિન પ્રાસાદની થાપના । પ્રજુ ભ-
ક્તે અપ્રતીપ ૧ ॥ એક જોજન લાંબો કહ્યો । ત્રણ ગાઠુ ડુંચો જાણ ॥ સિંહનિપાદ તસ નામ ઠે ।
શિવગિરિ ચઢવા પાજ ॥ ૨ ॥ રતનતણો નિપજાવીઠ । વાર્ધકીરયણે ત્યાંહ ॥ તસ વર્ણન હવે સાં-
ભલો । શ્રોતા ધરી ડઠાંહ ॥ ૩ ॥ ઢાલ ॥ ૩૦ મી ॥ એકવીસાની દેશી ॥ પ્રાસાદ વારણારે સ્ફ-
ટિક રતનનાં ચાર ઠે । રમણીકરે સમવસરણપરેં સાર ઠે ॥ દ્વારે દ્વારેરે તસ વિહુંપાસે રયણતણા ।
ચંદનકલશારેશોલઠે ધારો ફકમણાં ॥ ઝૂટક ॥ પ્રાસાદને તોરણ રયણકેરાં શોલ જાણો મન સ્વરે । દ્વારે દ્વારે
અરુ મંગલીક શોલ મંગુલિયા ઠવે । તે વારણામાં વિશાલ મુલમંરુપ ચાર ઠે સોહામણા । તાસ આગલ પ્રે-
ક્ષામંરુપ કહ્યા અતિ રલીયામણા ॥ ૧ ॥ પ્રેક્ષામંરુપરે તસ મધ્યભાગેં જાણીયેં । વજ્રરતનનારે અક્ષવાટા વ-
સ્ત્રાણીયેં ॥ તેહને મધ્ય જાગેરે રયણસિંહાસન હોય મહું । વાર્ધકી રયણરે સવિકારજ કરે નિરમહું ॥ ઝૂટક ॥
પ્રતિ પ્રેક્ષામંરુપ આગલ મણિપીઠિકા હોતી હવી । તાસ ઉપરેં રયણકેરા ચૈત્યથ્રુજા તિહાં ઠવી ॥

ते चैत्यथूजनी वली आगल प्रत्येकें दिशि दिशि विषे । मणिपीठिका मोटी वार्धकी करे पोतानी
इगारुखें ॥ १ ॥ ते ऊपररे पांचसैं धनुष प्रमाण ठे । चैत्यथूज सनमुखरे सवि अंग रतनतणुं अठे ॥
ऋषज वर्धमानरे चंद्रानन वारिपेण जिना । पदमासनेरे वेठा जाणो शुभमना ॥ झुटक ॥ शाश्वती
प्रतिमा जिनतणी ए नेत्र कैरव चंद्रिका । सम्यगदर्शन कल्पवल्ली बधारवा जलधारिका ॥ प्रत्येकें
चैत्यथूज आगल मणिपीठिका रुमी करे । ते पीठिका आगल चैत्यपादप वार्धकी रचना करे ॥ ३ ॥
चैत्य तरु आगलरे प्रत्येकें मणिपीठिया । ते ऊपररे प्रत्येकें इंद्रध्वज ठाविया ॥ इंद्रध्वज आगलरे
प्रत्येकें तदा पुष्करणी । वाव सुंदररे त्रण सोपान तोरणजली ॥ झुटक ॥ स्वच्छ शीतल जलें पूरित
विचित्र कमलें राजती । बहु हंस सारस प्रमुख विहगालापसाथें गुंजती ॥ सिंहनिषद जिनगे-
हमाहिं मोटी एक मणिपीठिका । तास ऊपर देवठंद रचना विचित्र रतन विराजिका ॥ ४ ॥ देवठंद
ऊपररे विविध रंगनां वस्त्रनो । चंदुर्ल रुमोरे वार्धकी बांधे भावनो ॥ विण अवसररे संध्या आभ
पटल सिरी । मानुं प्रगटीरे बुध दीप लंपमा ए परी ॥ झुटक ॥ चंद्रुआ अंतर चिहुं पासे वज्रमय

अंकुश रचे । अंकुशमांहें आमलांपरें थूल मुगताफल खचे ॥ हारप्रांति अतिही निरमल शोभती
 मणिमालिका ॥ त्रैलोक्यमणिखाणनी ए आणी बांधी वर्णिका ॥ ५ ॥ मणिमाला अंतरे निरमल
 वज्रमालीआ । मांहोमांहें आलिंगेरे कांतिजुजाए मानुं आलीया ॥ ते जौतमारें विचित्र मणिमय
 गोख ठे । जे देखीरे जवि मनसुं पामें जोख ठे ॥ झुटक ॥ ते गोखमांहें कृष्णागरतणी धूपठटा
 महमहे । कुंदरु वरास तुरुष्क सुंदर धूपसमूह तिहां दहे ॥ तेह गिरिने नवी प्रगटी नीलचूला
 त्रमप्रतें । आपनारा धूप एह पंडित दीये उपमा ठते ॥ ६ ॥ देवठंद कीधोरे वार्धकीरणें जिन-
 भणी । रयण प्रतिमारे चोवीसे जिनवरतणी ॥ निज निज संठाणरे मान वरण प्रमुखें करी । सा-
 द्धात जिनपरेरे शैलेशी ध्यानें वरी ॥ झुटक ॥ तिहां शोल प्रतिमा कंचनवानें एहवी वार्धकी करे
 । दोय प्रतिमा श्वेत रंगे दोय शामल रंगजरे ॥ दोय प्रतिमा राते वरणे दोय नोला जिनवरा ।
 जवि भाव प्रणमे दुःख विगमे परम मंगल सुखकरा ॥ ७ ॥ जिनध्यानेरे आरति उद्देग सवि टले
 । मंगलमालारे सुखरमा आलिंगन मले ॥ दरशनशुद्धिरे तास निमित्त जिनपूजना । पुष्टालंबनरे

प्रभुप्रतिमा जाणो जना ॥ नुटक ॥ पूजा करतां जिनतणी नर सौख्य लीला संपजे । घर ऋद्धि
दुद्धि सुसिद्धि नव निधि आतमने हित नीपजे ॥ ठठे खंडे त्रीसमी ढाल सांचलता मन उल्लसे ।
गह्वराय उदय सुरिंदसेवक पाठक दर्शन उपदिशे ॥ ७ ॥

॥ दुहा ॥ चोवीसे जिनवरतणी । मूरतितणां बलाण ॥ चरितानुसारें वर्णवुं । सुणो श्रोता
सुजाण ॥ १ ॥ ढाल ॥ ३१ मी ॥ पिउका जिनचरणानी सेवाहो प्यारी मने लागे ॥ ए देशी ॥
कंचनमय करपदतल सोहे । ते सवि प्रतिमाना जाण ॥ अंक रतनमय नख ससनेहा । लोहि-
ताक्ष मध्य रेहा आणहो ॥ संघवी अष्टापद गिरि देहरे । जिनविंव ठावतो ॥ शुभ्र जाव
लावतो ॥ जावना भावतो । आनंद पावतो ॥ अनुभव ध्यावतो ॥ १ ॥ ए आंकणी ॥ गात्रलष्टि
ते विविध तरेनी । नाज्जी ते कंचनक्रयारी ॥ रिष्टरतन रोमराजी विराजे । चुचूक कंचन सारीहो
॥ संघवी ॥ २ ॥ श्रीवत्स ते तपनीय विशाल । होठ ते लाल प्रवाल ॥ दंत स्फटिकमय जीहा
जिननी । तपनीय तालवुं रसालहो ॥ संघवी ॥ ३ ॥ कनक नाशिका तिहां सविशेषा । लोहिता-

दनी मांहें रेखा ॥ लोहिताक्षरेखित नयन जिनना । अंक रयण सुविशेषाहो ॥ संघवी० ॥ ४ ॥
अक्षिपर जमुहा बली कीकी । रिष्ट रतनमय सोहे ॥ श्रवण निलाडवटी कंचनमय । जाकऊमाल
जन मोहेहो ॥ संघवी० ॥ ५ ॥ वज्ररतनमय अतिही सुहाणी । सीसघटी सुखखाण ॥ केशभूमि
तपनीय निवेशा । रिष्ट रतन केश बखाणहो ॥ संघवी० ॥ ६ ॥ पूंठे ठन्न धरे प्रत्येकें । प्रतिमा एक
विवेक ॥ दोय पासैं दोय चामर धारे । लीलाए जिनने ठेकहो ॥ संघवी० ॥ ७ ॥ नाग भूत य-
क्षने कुंरुधारा । आंगें होय उदार ॥ ते पाडिमा जिन प्रतिमा आंगें । मानुं सेवा मांगे सारहो ॥
॥ संघवी० ॥ ८ ॥ प्रतिमा इग्यारे निज हाथ जोकी । सवी रतनमयी अंग ॥ प्रत्यक्ष श्री जिनआ-
गल बेठी । विनय साचवे चंगहो ॥ संघवी० ॥ ९ ॥ देवठंदविषे रयणघंट । ऊजला चोवीस सार ॥
मानुं ऊपार्फ आकाशथी इहां । रविबिंब थाप्या मनोहरहो ॥ संघवी० ॥ १० ॥ घंट कलश भंगार
आयंसा । थाल पात्री सुपड्ठ ॥ मनुगुलिया वायकरग प्रचंदा । रयण करंरु विसिद्धहो ॥ संघवी० ॥
॥ ११ ॥ हय गर नर किन्नर किंपुरिसा । कंठ उरग वृषसरिसा ॥ रयणपुंज बली फूल चंगेरी ।

माख्य चूरण विसेसाहो ॥ संघवी० ॥ १२ ॥ गंध वख आचरण चंगेरी । सरसव पुंजणी त्यांय ॥ इम
 पुष्पादिक पडल वखाण्या । सिंहासन आगल ठायहो ॥ संघवी० ॥ १३ ॥ ठत्र ने चामर आंगें स-
 मुगा । तैल कुठचूत जुगा ॥ भरिया पात्र चोयग सुविलासें । तगर एला शुभ्रवगाहो ॥ संघवी ॥
 ॥ १४ ॥ वली हरिताल ने मनसिल अंजन । धूपधाणुं वली हेम ॥ मंगलदीवो रयणनो थाप्यो ।
 सवि सामग्री प्रेमहो ॥ संघवी० ॥ १५ ॥ रतनना कलश रतन सिंहासन । मणी अम मंगल सुठेक
 ॥ चौवीस जिन मुख आगल ए सहू । याप्यां वार्धकीए विवेकहो ॥ संघवी० ॥ १६ ॥ सिंहनिशाद
 प्रासादनी रचना । भरतचक्रीने वेण ॥ सयल कला विज्ञान विचक्षण । शुभ्रपरें कीधी तेणहो
 ॥ संघवी० ॥ १७ ॥ ते प्रासादें दिव्य रतनमयी । नवाणुं भाईनी भूप ॥ प्रतिमा करावे वार्धकी
 पासे । पदमासन अनूपहो ॥ संघवी० ॥ १८ ॥ भरतराय पोतानी प्रतिमा । ते पण करावी त्याहिं ॥
 चैत्य बाहिर जगवंतनी थून्न । करावी उठांहिंहा ॥ संघवी० ॥ १९ ॥ नवाणुं वंधवना थून्नने । नृपें
 कराव्या सार ॥ इत्यादिक विधि थापना कीधी । आतमने हितकारहो ॥ संघवी० ॥ २० ॥ इण

रीतें चैत्य निपजावी । श्री नात्र गणंधर पासैं ॥ प्रतिष्ठा पण रूढे जावे । चक्री करावे उद्धासेहो
 ॥ संघवी० ॥ २१ ॥ पूरव दिशिमां दोय तोर्थकर । संभव दक्षिण चार ॥ पष्ठिम दिशिमां आठ सुपा-
 सा । उत्तरें धर्म दश सारहो ॥ संघवी० ॥ २२ ॥ चिहुं दिसैं इम प्रभुने थापी । चक्रीएं तिणवा-
 र ॥ मानव भवनो लाहो लीधो । वरत्यो जयजयकारहो ॥ संघवी० ॥ २३ ॥ यतः—चत्तारि अठ
 दस दोय । वंदिया जिणवराण चोवीसा ॥ परमठ निठियद्या । सिद्धा सिद्धि मम दिसंतु ॥ १ ॥
 ॥ ढाल ॥ धवल मंगल बहु गीत गवाणां । साहमीबल नक्ति ॥ जाचक जन संतोप्या सघळा ।
 फोरवी वीरजसक्तिहो ॥ संघवी० ॥ २४ ॥ ठठे खंडे एकत्रीसमी । एह कही शुभ ढाल ॥ उवजाय
 दर्शेन सागर भाखे । धर्मशी मंगलमालहो ॥ संघवी० ॥ २५ ॥

॥ दुहा ॥ चक्रीजी चित चितवे । अष्टापद मझार ॥ जावे आवे आसातना । म करो लोक
 इण वार ॥ १ ॥ एम विचारी चित्तमां । लोहपुरुष तिणवार ॥ रक्षाकारण नृप करे । गिरिमां दे-
 हरे सार ॥ २ ॥ रक्षक लोहनेरें करी । नुरने लागे अगम्य ॥ अष्टापद गिरिवाण ते । वतें ठे बहु

रम्य ॥ ३ ॥ दंकरतनें करी भुषति । गिरिदांता करे ठेद ॥ थंभपरें ऋजु उच्च ते । चढवा न लाने
 जेद ॥ ४ ॥ नरें अलंघ्य योजनांतरे । चिहुं दिशि गिरिने भूप ॥ अड सोपान तिहां करे । मेख-
 लारूप अनूप ॥ ५ ॥ ते दिनथी ए गिरितणुं । अष्टापद थयुं नाम ॥ हरगिरि कैलास स्फटिक-
 गिरि । लोक कहे अनिराम ॥ ६ ॥ त्रण प्रदक्षिणा ये तिहां । जिन प्रतिमाप्रति सार ॥ सुगंध
 गंगाजलवती । न्हवरावे श्रीकार ॥ ७ ॥ देवदूष्य वल्ले करी । लूहे जिननां अंग ॥ वावना चंदन
 रसथकी । लेप करे मन रंग ॥ ८ ॥ रतननां भूषण जिनप्रतें । पहिरावे शुभ्र भाव ॥ फूलमाल
 कंठे ठवे । वस्त्रपूजा शुद्ध भाव ॥ ९ ॥ कृष्णागर कुंदरुतणा । धूप जखेव्या तास ॥ घंट वजाड्या
 प्रपूतें । मनमां जक्ति उल्लास ॥ १० ॥ चोवीसे जिनरायनी । पूजा जक्ति वनाय ॥ प्रणमी जिनवरने
 मुदा । स्तुति पभणे नरराय ॥ ११ ॥ ढाल ॥ १२ ॥ मी ॥ श्रीसीमंधर साहिव आंगें ॥ ए देशी ॥
 चोवीसे जिनवरनी स्तवना । चक्री करे शुभ्र ताम ॥ चोसठ इडें पूजित जे जिन । कीजें तास
 प्रणामरे जविकां ॥ चोवीस जिनवर वंदो ॥ जिम चिर कालें नंदोरे जविण ॥ १ ॥ ए आंकणी ॥

पंच कल्याणकें करी जिनराया । धे नारकीने साता ॥ जगत सुखाकर त्रिबुवन त्राता । सुर कि-
 न्नर गुण गातारे ॥ नवि० ॥ चो० ॥ १ ॥ हे आदिनाथ विश्वहित दाता । उपगारी सिरताज ॥
 आर्य अनार्यविपे जनताने । सम परिणाम जिनराजरे ॥ भ० ॥ चो० ॥ ३ ॥ पहेलां तो इण मू-
 तलमांहि । तुमें विचर्या जगवंत ॥ हमणां केहने उपगार करवा । मोक्षगामी थया संतरे ॥ न० ॥
 चो० ॥ ४ ॥ अद्यापि साक्षात तुमो नविजनने । प्रतिजासो नवमांहि ॥ विश्व अनुग्रहकारी तुज
 वाणी । ते संभारे उछांहिरे ॥ न० ॥ चो० ॥ ५ ॥ जिम संसार सयलने ठांछ्यो । निरमम तुमे न-
 गवंत ॥ तिम स्वामी मुज मनप्रतें म तजो । कदाचित हुं कहंतरे ॥ भ० ॥ चो० ॥ ६ ॥ आदि-
 जिनप्रतें एम शुणीने । नमी बीजा जिनराय ॥ प्रत्येकें जिनराजनी स्तवना । करतो श्रीभरतराघरे
 ॥ न० ॥ चो० ॥ ७ ॥ विषय कषाय रिपुगणा जीत्या । अजितनाथ भगवान ॥ विजयाकुक्षि मा-
 णिक रतनसम । जितशत्रु अंगज जाणरे ॥ न० ॥ चो० ॥ ८ ॥ श्रीजितारि भूपना नंदन । सेना-
 मातायें जायो ॥ संचव्रनाथ त्रीजा तीर्थकर । मोहतिमिर रवि गायोरे ॥ न० ॥ चो० ॥ ९ ॥ ए० ॥ सं-

वर राजा वंश विभूषण । सिद्धारथा जननी नंद ॥ जग अचिन्नंदन अभिनंदन जिनवर । अमनै
 द्यो आनंदरे ॥ ज० ॥ चो० ॥ १० ॥ मेघरथ रायनो वंश दीपावक । सुमतिनाथ जिणंद ॥ मंग-
 लादेवी मातानो जात । सुर सेवे पद अर्धावदरे ॥ ज० ॥ चो० ॥ ११ ॥ धर राजा सुसीमा मात ।
 पदमप्रभू गुणराशि ॥ वंश सोहाकार गुणमणि आगर । दूरीकृत भवपाशरे ॥ ज० ॥ चो० ॥ १२ ॥
 सुपास स्वामी सातमा अरिहा । पर्दह नरेश्वर तात ॥ पृथिवी माता मलयभूमि चंदन । चोसठ
 हरि गुण गातरे ॥ भ० ॥ चो० ॥ १३ ॥ महसेन नरपति वंश नम्रशशी । चंद्रप्रभु जिनराय ॥ ल-
 खमणाकुंखे हंस समोवड । प्रणमंतां सुख थायरे ॥ ज० ॥ जो० ॥ १४ ॥ सुग्रीव राजानो नंदन
 रुनो । रामा मात मल्हार ॥ सुविधिनाथ नवमा परमेसर । शुणतां सुख अपाररे ॥ ज० ॥ चो० ॥
 ॥ १५ ॥ दसमा शीतलनाथजी जवियां । शुभ जावें प्रणमीजें ॥ दृढरथ भूपति नंदा माता । कर्म
 शत्रु नामीजें ॥ भ० ॥ चो० ॥ १६ ॥ विष्णु राजा विष्णुदेवी माय । नंदन गुणविख्यात ॥ श्री
 श्रेयांस जिन श्रेयभणी होजो । इग्यारमा अवदातरे ॥ भ० ॥ चो० ॥ १७ ॥ वसुपूज्य भूपति ज-

यादेवीनो । नंदन गुणसमुद्र ॥ वासुपूज्य त्रिभुवन जन पूजित । शिवश्री आपो अक्षुद्रे ॥ भ० ॥
॥ चो० ॥ १८ ॥ श्यामा राणी कृतवर्म भूपति । आत्मज विमलस्वामी ॥ मुज मननी विमलता का-
जे । हुं प्रणमुं शिर नामीरे ॥ ज० ॥ चो० ॥ १९ ॥ सिंहसेन नृपाल कुलमंगल । दीपक अनंतनाथ
॥ सुजसा मायें जायो जिनजी । साचो शिवमार्ग साथरे ॥ ज० ॥ चो० ॥ २० ॥ सुव्रता माता
ज्ञानु नृप नंदन । धर्मनाथ जिणेंद ॥ मुजने धर्मनी बुद्धि पोपो । पाप कुबुद्धि निकंदरे ॥ भ० ॥
॥ चो० ॥ २१ ॥ विश्वसेन कुल मुगट समोवर । अचिरादेवीयें जायो ॥ करमनी शांति करो शां-
तिनाथ । इंद्राणीयें हुलरायोरे ॥ भ० ॥ चो० ॥ २२ ॥ सूर राजा कुल गगन नजोमणि । श्रीराणी
कुक्षिरतन्न ॥ कुंथुनाथ सतरसा जिनवर । हुं प्रणमुं प्रतिदिन्दरे ॥ ज० ॥ चो० ॥ २३ ॥ देवीमात
नदीशोभा कुमुद । सुदर्शन नृपनंद ॥ अरनाथजी मुजने निवारो । जवभय त्रमण फंदरे ॥ ज० ॥
॥ चो० ॥ २४ ॥ कुंजांजोधि सुधाकुंभसरिखो । प्रजावती अंगजात ॥ करम दाय करवाने महामद्व
। मद्धिनाथ शिवदातरे ॥ ज० ॥ चो० ॥ २५ ॥ सुमित्र हिमवंत पद्मद्रहसम । पदमावती सुत र-

तन ॥ वीसमा मुनिसुव्रत तीरथपति । वांदवा कीजें प्रयत्नरे ॥ भ० ॥ चो० ॥ २६ ॥ वप्रा माता व-
ज्राकर महीपति । विजय राजानो पुत्र ॥ जगजन जस चरणंबुज सेवे । नमि प्रभु परम पवित्ररे
॥ ज० ॥ चो० ॥ २७ ॥ शिवगामी शिवादेवी नंदन । श्री नेमिनाथ जिनराय ॥ समुद्रविजय आनंदन
चंदो । परम दयावंत थायरे ॥ ज० ॥ चो० ॥ २८ ॥ अश्वसेन कुल चूरामणि सम । वामा राणी
मात ॥ पार्श्व जिनेश्वर नत पुरंदरा । देखे हरख संजातरे ॥ भ० ॥ चो० ॥ २९ ॥ सिद्धारथ नृप नं-
दन जिनजी । निशला हृदय विश्वास ॥ श्रीवीर जिनवर चरणकमलप्रते । प्रणमुं हुं उद्धासरे ॥ ज० ॥
॥ चो० ॥ ३० ॥ इण रीतें झूणी नमी जिनने । प्रत्येकें जरतराय ॥ सिंहनिपाद प्रासादशी निकट्यो ।
मनमां हरख न मायरे ॥ भ० ॥ चो० ॥ ३१ ॥ ठठे खंडे वत्रीसमी ढाले । एह कह्यो अधिकार ॥
॥ उवजाय दर्शन सागरें रूढो । जिनस्तवना जयकारे ॥ भ० ॥ चो० ॥ ३२ ॥

॥ उहा ॥ बलती कोटें जोवतो । मित्रपरें ते चैत्य ॥ अष्टापदशी ऊतर्यो । चक्रीजी कृतकृत्य
॥ १ ॥ परिकरजुत मंदगतिथकी । चाढ्यो जरत नरिदि ॥ अयोध्या नगरी आवीयो । शोकातुर

दुखदंद ॥ २ ॥ प्रभु विरहानलें परजळ्यो । आंखे अश्रुपात ॥ एहवी रीतें जरतजी । दिवगीरी
 सवि गात ॥ ३ ॥ वेगो जातो सूवतो । जागंतो नराय ॥ बाहिर मांहीं रातदिन । मन समरे जि-
 नराय ॥ ४ ॥ जिम जिनशासननो मुनि । साध्य संभारे नीत ॥ तिम ते राजा जिनथकी । अलगुं
 न राखे चित्त ॥ ५ ॥ मोटा मोटा सचिवजी । शोक निवारण काज ॥ प्रतिबोध देई थिर करे ।
 नरपतिने शुभ साज ॥ ६ ॥ हलवे हलवे भूपति । राज कारज मजार ॥ चित पेसाडे शुभपरें ।
 मंत्री वचन उदार ॥ ७ ॥ हलवे हलवे शोकने । मूकंतो नराय ॥ राहुमुक्त चंद्रनीपरें । वतें ठे
 तिण ठाय ॥ ८ ॥ पण जिनने संचारतो । गज जिम विंध्याशेख ॥ तिम नगरीना लोकथी । नाणे क्रीमा
 मेल ॥ ९ ॥ परिकरने आग्रहें करी । आराम भूमि मजार ॥ मोद उपजावण चित्तने । जरत गयो
 सुखकार ॥ १० ॥ वसंत ऋतु जाणी करी । सवि परकरजुत्त ॥ सवि सामग्री मेलीने । क्रीमा करे
 पवित्त ॥ ११ ॥ ते अधिकारनी वर्णना । सांभलजो नरनार ॥ मनमां आनंद उपजे । सुख संपदा
 अपार ॥ १२ ॥ ढाल ॥ ३३ मी ॥ राग वसंत धंमालनी देखी ॥ वसंतसिरी सो नृप खेलेहो । अ-

हो मेरे खलना । खेलेहे ऋषजनको नंद ॥ वसंत ॥ खेले हे नृपसुतचंद ॥ वसंत ॥ चुआ चंदने
 भरीयां कचोलां । कुंकुम घोल जया माट ॥ बली जाउं ॥ अवीर गुलालनी जोरी जरीने । ठांटे
 ठयल नर घाट ॥ वसंत सिरी सो नृपखेलेहो ॥ १ ॥ ए आंकणी ॥ वचे वचे चहचहे वंकिन
 फरी । मुरज श्रीमंजल ताल ॥ बली ॥ विविध जातिनां वाजित्र वाजे । मनमें हरख विशाल
 ॥ वसंत ॥ २ ॥ साथे मित्रजन टोली मली ठे । पहेंचे खेलत वाग ॥ बली ॥ वागके बाहिर
 मित्त सब ठोमी । गटक गये स्त्रीजोग लाग ॥ वसंत ॥ ३ ॥ सारी सोवनकी पिचकारी । घोर कुं-
 कुम ठिरकाय ॥ बली ॥ भरी खंमोखरी चंदनजेरी । ठांटे ठांटे कामिनी त्यांय ॥ वसंत ॥ ४ ॥
 जरी पिचकारी जणे स्त्री फेरी । हारी मनावी तुम राय ॥ बली ॥ खेलत खेलत जलनी क्रीडा
 । नृपनायिका प्रेरणा आय ॥ वसंत ॥ ५ ॥ लतामंरुप शय्याविपे राजा । कुसुम भूषण सवि अंग
 ॥ बली ॥ रमतो हवो रमणीगण संजुत । निज स्वेछाये शुभ्र रंग ॥ वसंत ॥ ६ ॥ फूल नेपथ्यने
 गुंथी । कामिनी । रायने आपे त्यांहि ॥ बली ॥ जाणुं कंदर्पदेवनी पूजा । जेट करंती उठांहि

॥ वसं० ॥ ७ ॥ सवि अंग फूल आभरण स्त्रीनं । नृप आंगें क्रीडा करंत ॥ बली० ॥ आखिगन
नृपकंठे करती । दणमात्र जुजाए बलगंत ॥ वसं० ॥ ८ ॥ लीला विलास साम्राज्य सुख भोक्ता ।
इणीपरें वनमांहि ॥ बली० ॥ दो फागुआ चक्री सवि नरने । मीठाई मेवा उठांहि ॥ वसं० ॥ ९ ॥
केलियुद्धमें सवि जन जाए । रसवती व्यंजन खाय ॥ बली० ॥ सांज समय जाणी परिकरजुत ।
जरतजी घरे आय ॥ वसं० ॥ १० ॥ ठठे खंडे तेंत्रीसमी ढाले । एह क्रीडा विचार ॥ बली० ॥ उव-
जाय दर्शनसागर कहे भवि । चक्रीनुं जाग्य उदार ॥ वसं० ॥ ११ ॥

॥ दुहा ॥ संसारिक सुख जोगवे । श्रीभरत महीपाल ॥ राज ऋद्धि लीला भली । विलसे
भाग्य विशाल ॥ १ मंगल वाजित्र वाजते । नाचंते वर पात्र ॥ गायक गीतो गावते । विरुद पढंते
तात्र ॥ २ ॥ पुजलसुख रातो रहे । श्री चक्री नरराय ॥ स्वामी मोक्षना दिनथकी । पंच लक्ष
पूरव जाय ॥ ३ ॥ नाही करी एकणसमें । पूजी जिनवर पाय ॥ देवदूष्य बल्ल पहेरीयां । निज
गात्रें तिहां राय ॥ ४ ॥ फूलमाला कंठें धरी । विलेपन कीधुं अंग ॥ सर्वांगें चक्री तदा । रयणा-

जरण सुचंग ॥ ५ ॥ अंतैउर परिवारसुं । परिवरिउ नराय ॥ आरीसाचुवनें गयो । दासी दर्शित
 ठाय ॥ ६ ॥ अति निर्मल ते चुवन ठे । देखाये सहु अंग ॥ हवे जिम अनित्य जावना । कारण
 भांखुं चंग ॥ ७ ॥ ढाल ॥ ३४ मी ॥ के जाई रुहुं तें शुं कर्तुं ॥ ए देशी ॥ निज वपुप्रतें जोवतो ।
 आरीसा चुवन मजार ॥ तिण समें नृप आंगुलीथकी । भोंयें पकी वींटी श्रीकार ॥ चक्री जावेजी
 जावना ॥ १ ॥ पावना आतमराम ॥ जावना जवटुख नाशिनी । वासिनी शिवपुर ठाम ॥ २ ॥
 चक्री जावेजी जावना ॥ ए आंकणी ॥ अनुक्रमें देखतो गात्रने । जुए आंगुली तेह ॥ शोभार-
 हितने देखतो । दिवसें चंद्रकला रेह ॥ च० ॥ ३ ॥ शुं नवि शोभे ए आंगुली । एहहुं चित्तेरे
 प्रूप ॥ जोंए पडेल मुद्रिकाप्रतें । देखे नजरें अनूप ॥ च० ॥ ४ ॥ बीजा शुं पण अंग ए । आ-
 भरणें करी हीन ॥ शोभा रहित देखाय ठे । मति आवी तस पीन ॥ च० ॥ ५ ॥ मतिपूर्वक
 विचारिने । श्रूषण मुके सहू राय ॥ पहेलो मुगट ऊतारीयो । मस्तक गत शोभाय ॥ च० ॥ ६ ॥
 कुंडल माणिकरेणना । कानेथी ऊतार्यो ताम ॥ जाणुं पूर्व पछिम दिशि । रवि शशि वर्जित धाम

॥ च० ॥ १७ ॥ ग्रीवा भूषण ठांकीयां । ज़रतरायें तिणवार ॥ शोजा रहित जालतो । ज़िम नदी निजल
 वार ॥ च० ॥ १८ ॥ वद्धस्थलथी हारने । ऊतारे तेह राय ॥ तारा रहित गगनपरें । तेम देखे
 तिण वार ॥ च० ॥ १९ ॥ वाजूबंधने मूकीयां । राजायें तिणवार ॥ कंकण दोये हाथथी । ऊतार्या
 जाणी असार ॥ च० ॥ २० ॥ बीजां पण मुद्रादिक । छांडंतो ते भूपाल ॥ तेविण सघली अंगुली
 । शोजा रहित विशाल ॥ च० ॥ २१ ॥ पग भूषणप्रतें ठांफतो । ज़रत देखेरे त्यांय ॥ गलित कं-
 चनवल्य गज । दंतशूल लपम थाय ॥ च० ॥ २२ ॥ एम अनुक्रमें ज़रतजी । सर्वांग भूषण त्याग
 ॥ शोजारहित पोताप्रतें । निरखे ते महाजाग ॥ च० ॥ २३ ॥ शटित पतित जस पानमां । एहवा
 तरुपरें ह्योय ॥ काया चक्रीनी तिण समे । चिते राजारे सोय ॥ च० ॥ २४ ॥ आज़रए करी देहनो
 । शोजा हूई जे सार ॥ ते अनित्य तुं जाणजे । पुज़ल जाव विचार ॥ च० ॥ २५ ॥ धिग धिग ए
 शोजातणे । ए तो परनोरे संग ॥ तुं तो एहथीरे चिन्न ठे । शुद्धातम निज चंग ॥ च० ॥
 ॥ २६ ॥ ए संसार असारमां । पामी नर अवतार ॥ संजम धर्मने आदरे । धन तेहनो अवतार

॥ ૧૦ ॥ ૧૭ ॥ તન ધન યૌવન કારિમા । બહિરાતમ અઘરૂપ ॥ અનિત્ય પદારથ ઇ સહુ । નિત્ય
 તે તૂજ સ્વરૂપ ॥ ૧૮ ॥ ૧૭ ॥ ધ્રુવ તે ચેતન દ્રવ્ય છે । અધ્રુવ પુજલ પિંક ॥ પર પર્યાય દૂરે તજી ।
 ત્રજીસું આપ અલંક ॥ ૧૯ ॥ ૧૮ ॥ ધર્મવિના સવિ જીવને । નવિ કોઈ શરણ સંસાર ॥ સુપ્રસ્થિત
 નિજ આતમા । ત્રાણ શરણ સુલકાર ॥ ૨૦ ॥ ૧૯ ॥ કેહના ઢોરૂ અને વાઠરૂ । કેહના ક્ષુદ્ધિને
 રાજ ॥ પરબ્રહ્મ જાતાં ઇ જીવને । કરશે ધર્મ સહાજ ॥ ૨૧ ॥ ૨૦ ॥ સુર ચક્રો હરિ વલ નરા
 । પામે સવિ જમગેહ ॥ ધરમી અક્ષય પદ વરે । સાર પદારથ તેહ ॥ ૨૨ ॥ ૨૧ ॥ વિષય કષાયે
 જે વાસીત । તેહિજ આતમ સંસાર ॥ નવ નવ કર્મ ઉપાર્જતો । ફરતો યોનિમજાર ॥ ૨૩ ॥
 ॥ ૨૩ ॥ ૨૨ ॥ ચંડ ગર્હનાં દુલ્લ જોગવે । પડીત માયારે જાલ ॥ જડીત આઠેરે કર્મસું । નમીત ત્રણે સાલ
 ॥ ૨૪ ॥ ૨૩ ॥ એકલો આવીને અવતરે । એકલો પામે નાશ ॥ જગમાં કોઈ નહી કેહનું । સઘલા
 કર્મના દાસ ॥ ૨૫ ॥ ૨૪ ॥ સવિ સંસાર સંજોગને । ઠાંકી અશુભની ત્રાંત ॥ એકજ શુદ્ધ સ્વભાવની
 । જાવના જાવી એકાંત ॥ ૨૬ ॥ ૨૫ ॥ બહિરાતમનીરે અન્યતા । જાસે પુજલ અન્ય ॥ પરસંજોગથી

अन्य तुं । आईश ते दिन धन्य ॥ च० ॥ २७ ॥ अशुचि अपावन देहमां । वसीउ काल अनंत
 ॥ ते दिन कहीयें आवशे । अशरीरी गुणवंत ॥ च० ॥ २८ ॥ विष्टादिक मलमांदिं ठे । दुरगंधित
 ए काय ॥ नव दरवाजारे बहे सदा । काया ठे दुखदाय ॥ च० ॥ २९ ॥ कपूर कस्तूरी शुभ्र व-
 स्तुने । दुखवे एहिज देह ॥ जिम जलधरनारे नीरने । खारी जोंय होय जेह ॥ च० ॥ ३० ॥
 जेणें विषयथी उंसरी । तप तपीउं सुखदाय ॥ तेणें कायानुं फल ग्रह्युं । शास्त्रें एम कहाय ॥ च० ॥
 ३१ ॥ इम चिंतवतारें तेहने । अपूर्व करण गुणगण ॥ क्षपकश्रेणियें ते चढ्यो । राय पाम्यो शुक्ल
 झाण ॥ च० ॥ ३२ ॥ घाती कर्मना दयथकी । नृपने केवलज्ञान ॥ जिम वादलांनरे नाशवे । रवि
 प्रकाश होये जाण ॥ च० ॥ ३३ ॥ ठेहे खंडेरे जाणजो । चौत्रीसमी शुभ ढाल ॥ उवकाय दर्शन
 इम कहे । भावधरम मंगलमाल ॥ च० ॥ ३४ ॥

॥ दुहा ॥ सहसातकारें तिण समें । इंद्रासन कंपाय ॥ अवधिज्ञानथी देखीने । विनीता न-
 गरी आय ॥ १ ॥ जक्तिथकी ते नृपप्रतें । करे उचित आचार ॥ स्वामीपरें स्वामीपुत्रमां । नवि

गणे अवर प्रकार ॥ १ ॥ इंद्र कहेरे हे केवली । द्रव्य खिग ग्रहो सार ॥ जिम हुं वांदुं वली करुं ।
व्रत उठव श्रीकार ॥ ३ ॥ ज्यांखें वेप नवि ग्रहे । त्यांखें नमे न कोथ ॥ वेप धर्यो तव सुरवरा
। वंदन करता होय ॥ ४ ॥ उपदेशमाला वृत्तिमां । धर्मदास गणीवचन ॥ ते माटे वेप वांदवो ।
भक्ति करो प्रतिदिन ॥ ५ ॥ ढाल ॥ ३५ मी ॥ आज सफल दिन मुजतणोए । दीठा धरम जिणंद
॥ मनोरथ सवि फळाए ॥ एदेशी ॥ तदनंतर जरतेसरूप । इंद्र वयण सुणी त्यांहितो ॥ दिक्षा आ-
दरेए ॥ ११ ॥ पंच मुष्टिलोच तिहां करेए । आणी जाव उठांहितो ॥ वीजामुनिपरेंए ॥ १२ ॥ शासनदेवें आपी-
उए । रजोहरण सामानतो ॥ जरत करें ग्रहेए ॥ १३ ॥ देवराजें वंदना करीए । भरत ऋषिने शुभभावतो ॥ वे-
प रूडो कळोए ॥ १४ ॥ दश हजार नृप तिण समेंए । दीक्षा ग्रहे चक्रीनी साथतो ॥ स्वामी संवंध धरीए ॥ १५ ॥
तेहवा स्वामिनी सेवनाए । परभव आपे सुख गेहतो ॥ जावें जो करीए ॥ १६ ॥ हवे सुधर्मा शकजीए ।
भरत रायनो नंदतो ॥ आदित्यजसा जलोए ॥ १७ ॥ तेहने राज्याजियेक करेए । जाणी भार वहे-
नारतो ॥ उच्छव करी घणाए ॥ १८ ॥ केवलज्ञान उत्पत्तिथकीए । मांकी जरत मुनिरायतो ॥ ग्राम

नगरविप्रे ॥ ९ ॥ अरण्य गिरि द्रोणमुख ठाणमांए । विहार करे सुखसाततो ॥ ऋषज जिणंद-
पेरें ॥ १० ॥ सूरकृत कंचन कमलमांए । वेसी राजऋषि तेहतो । धरम देशना दीएए ॥ ११ ॥
केई नर दीक्षा आदरेए । केई ग्रहे वार व्रत सारतो ॥ वाणी सुणी करीए ॥ १२ ॥ इम प्रतिबोध
देतोथकोए । ज्ञय्य जीवने मुनि तेहतो ॥ पूरव लाखविचरिलेए ॥ १३ ॥ तदनंतर भरतेसरूप ।
अष्टापद गिरि जायतो ॥ अणसण तिहां करेए ॥ १४ ॥ चार आहारने पचखीयाए । संलेखणा एक
मासतो ॥ पूरी थईयकेंए ॥ १५ ॥ श्रवण नक्षत्रें चंद्र आवतेए । मुगें गया ऋषिरायतो ॥ विभा-
वने परिहरीए ॥ १६ ॥ सीतोतेर पूर्वलाखलंगेंए । वस्या कुमार चासतो ॥ भरत नरेसरूप ॥ १७ ॥
मंरुखिक राजापणेंए । सहस वरस रखा रायतो ॥ सुखने भोगव्यांए ॥ १८ ॥ एक सहस वरस ऊ-
नताए । पट लाख पूरव सारतो ॥ चक्रवर्तपदे रखाए ॥ १९ ॥ केवलज्ञानने भोगव्युंए । विचरंतां म-
हीपीवतो ॥ लाख पूरव व्यतिक्रम्यांए ॥ २० ॥ इणी रीतें जगत मुनिए ॥ चोरासी लाख पूर्व आ-
यतो ॥ जोगवी सिद्धें गयाए ॥ २१ ॥ मोक्ष उठव इडें कीधोए । सवि देवता परिवारतो ॥ भली

जुगति थकीए ॥ ११ ॥ जरत पढी आव पाटलगेँए । शक्र दत्त मुगट प्रभावतो ॥ आरीसा जुवनवि-
 पेँए ॥ १३ ॥ राजा केवलज्ञान लहीए । मुगतेँ गया निरदोषतो ॥ कर्म खपावीनेए ॥ १४ ॥ इस
 असंख्यात पेढीलगेँए । ऊर्ध्वगामी नृप होयतो ॥ अधोगति नवि होयेए ॥ १५ ॥ मुक्तिगति स-
 वार्थसिद्धि । ए दोय गतिविण अन्यतो ॥ तेहने नही संभवेए ॥ १६ ॥ ऋषजनो वंश रयणाय-
 रूप । ते माटेँ कहेवायतो ॥ शास्त्रेँ दाखीउए ॥ १७ ॥ हेमाचारज कृत आदितणुँए । चरिततणेँ अनु-
 सारतो ॥ एह संबंध कछोए ॥ १८ ॥ आचारज विनयचंद्रकृतए । आदिनाथ चरित्रता ॥ ते जोइ
 करीए ॥ १९ ॥ सेतुंजा महातममां बलीए । उपदेश चिंतामणि वृत्तितो ॥ चिहुं ग्रंथ साखथीए
 ॥ २० ॥ चोकस करी निज मतिथकीए । ए आख्या संबंधतो ॥ सद्गुरु सांनिधेँए ॥ २१ ॥ षट खंडेँ करी
 ए रच्योए । आदिजिणंदनां रासतो ॥ सांजलो हरखथीए ॥ २२ ॥ सांभलतां सुखसंपदाए । राज
 ऋद्धि परिवारतो ॥ नवनीधि संपजेए ॥ २३ ॥ अनुक्रमेँ मोक्षना सुखप्रतेँए । लहे चेतनरायतो ॥ जे
 सुणे जावथीए ॥ २४ ॥ ठेठे खंडे पांत्रीसमीए । ढाल कही श्रीकारतो ॥ अवज्ञाय दर्शनेए ॥ २५ ॥

॥ दुहा ॥ हवे श्रीसुविहित गछनां । विरुद थयां पट जेह ॥ सोहमथी निग्रंथ पद । साधू
 माहात्म्य कहेह ॥ १ ॥ एकादशमा पट्टधर । सुस्थित सुप्रतिवद्ध ॥ ते आचारजथी थयुं । कोम्नि-
 गच्छ सुप्रसिद्ध ॥ २ ॥ ए वीजुं लखुं विरुद तस । सूरिमंत्रनो जाप ॥ कोम्निवार गण्यो तेहथी ।
 जगमां ए पकी ठाप ॥ ३ ॥ वयर स्वामी दश पूर्वधर । पन्नरमा पटधार ॥ वयरी शाखा विस्तरी ।
 तेहथकी श्रीकार ॥ ४ ॥ चंद्रसूरि गुरु सतरमा । शीतल चंद्रसमान ॥ तेहथी हूउं चंद्रकुल । सं-
 ततिनुं अजिधान ॥ ५ ॥ ठत्रीसमी पाटे थया ॥ सर्वदेव सूरीद ॥ तेहने वरुतले सूरिपद । गुरुएं
 दीध आणंद ॥ ६ ॥ तिण कारण ते गुरुथकी । वरुगच्छ थयुं नाम ॥ तृतीय विरुद लखुं इणीपरें ।
 सुविहित गणें अजिराम ॥ ७ ॥ सांख्यसूरि तस पट्टधर । मुख्य शिष्य गुणधाम ॥ संखेश्वर प्रभु
 ज्ञेय । गया संखेसर गाम ॥ ८ ॥ जिन वंदीने तेह गुरु । रह्या तत्र चोमास ॥ संखेसर गच्छ था-
 पना । कीधी तव सुविलास ॥ ९ ॥ चोथुं विरुद थयुं तदा । जगमांहिं विख्यात ॥ एक मुखें केता
 कहुं । सुविहितना अवदात ॥ १० ॥ श्रीप्रभानंद सूरिने । उपदेशें बहु प्रव्य ॥ संघ प्रतिष्ठा का-

रणे । खरचे अति घणां द्रव्य ॥ ११ ॥ नाणां खरच्यां अतिघणां । तेहथी नाणक गद्य ॥ प्रगटथुं
पंचम विरुद तव । गंगाजलपरें स्वच्छ ॥ १२ ॥ आरजरक्षित सूरिवर । ठेंताळीसमे पाट ॥ बहुश्रु-
तधारी उग्र तप । जाणे मोक्षनी वाट ॥ १३ ॥ शुरु क्रियाधारक गुरु । पहोता चांपानेर ॥ मास-
खमण पावाचलें । रह्या अचल जिम मेर ॥ १४ ॥ शुरु अशन न मले तदा । अनशन इछे सूरि ॥
तपें रीझी सूरि कालिका । आबी आणंद पूरी ॥ १५ ॥ कहे आरज तुजथी घणो । होशे धर्म उ-
द्योत ॥ म करो अनशन सूरिजी । तुं तो जवार्णव पोत ॥ १६ ॥ जसोधन जणसाळी धरे । म-
लसे एषणीक अन्न ॥ पारणुं करी जवि जीवने । कहेजो सुविधि वचन ॥ १७ ॥ विधिपद्ध-
गच्छनी थापना । करजो श्रीगणधार ॥ अधिष्टाईका अमें थई । करशुं सांनिध सार ॥ १८ ॥ एह
विरुद ठहुं थयुं । सुविहितनुं सुखदाय ॥ अंचल गच्छ अभिधान ते । कुमर नरिंदथी आय ॥ १९ ॥
ढाल ॥ ३६ मी ॥ राग धन्यासी ॥ दीठी दीठोरे वामाको नंदन दीठो ॥ ए देशी ॥ पायो पा-
योरे जले में जिनशासन पायो । स्यादवाद अनंत तयात्मक ॥ आगम मुज मन जायोरे । जले

में ए जिनशासन पायो ॥ १ ए आंकणी ॥ धन धन विधिपद गद्य परंपरा । आर्यरक्षित सूरिराय
 ॥ क्रिया उद्धारें शोभा बढ़ाइ । निरमोही निरमायरे ॥ २ ॥ श्री जयसिंह सूरि तस
 पाटे । ते पण तस प्रतिरूप ॥ वाद करी दिगपटने जीत्या । प्रतिबोध्यो जयसिंह भूपरे ॥ जलेण ॥
 ॥ ३ ॥ सात कोम्ही ग्रंथ मुखें जेहने । कीधा आचकवृंद ॥ तस पाटें धर्मघोष सूरीश्वर । जस नमें
 बहू नरइंदरे ॥ जलेण ॥ ४ ॥ शतपदी ग्रंथतणां जे करता । निरमायी निस्संग ॥ जविजन बोधक
 आतम शोधक । श्रुतरंगी शुभ संगरे ॥ ५ ॥ तस पट्टे उदयाचल दिनकर । श्रीगुरु म-
 हेंद्रसिंह ॥ सूरिशिरोमणि सिंहप्रज्ञ गुरुजी । तस पट्टे अजितसिंहरे ॥ जलेण ॥ ६ ॥ श्रीदेवेंद्रसिंह
 सूरीश्वर । श्रीधर्मप्रज्ञ सूरेंद्र ॥ सिंहतिलक गुरु गच्छपति सोहता । महेंद्रप्रज्ञ मुनिंदरे ॥ जलेण ॥
 ॥ ७ ॥ गणनायक मेरुतुंग सूरीश्वर । जस महिमा अत्यंत ॥ नागर वाणीया आवक कीधा । प्रण-
 मत सुर मुनि संतरे ॥ जलेण ॥ ८ ॥ तस पद गयणांगण शशि सरिखा । सूरि श्रीजयकीर्ति ॥
 श्रीजयकेसर सूरि सुखाकर । अद्भुत धर्मनी मूर्तिरे ॥ जलेण ॥ ९ ॥ श्रीसिद्धांत सागर मुनिपति ।

જાણે જૈન સિદ્ધાંત ॥ ત્રાવસાગર ગુરુ ત્રવતારણત્રણી । અદ્ભૂત નાવ મહંતરે ॥ ત્રલે૦ ॥ ૧૦ ॥ જ્ઞા-
નાદિક ગુણમણિ રોહણસમ । ગુણનિધાન ગુરુરાજ ॥ મહાવ્રત પાછી નિજ અબુઝ્યાલ્લી । સાર્યો આ-
તમકાજરે ॥ ભલે૦ ॥ ૧૧ ॥ તસ પટ ઉદયાચલ વાસરમણિ । ધરમમૂરતિ સૂરેંદ ॥ ક્રિયાબહાર
કરી ચારિત્ર ચિત્ત ધરી । જીત્યાવાદીના ઘુંદરે ॥ ભલે૦ ॥ ૧૨ ॥ ઓકે ઓકે જન તસ ગુણ ગવે ।
આજલગેં વિખ્યાત ॥ શ્રીકલ્યાણસાગર સૂરીશ્વર । બુદ્ધેં સરસ્વતી સાક્ષાતરે ॥ ત્રલે૦ ॥ ૧૩ ॥ તસ
પટગગને ચંદ્ર સુધાશ્રવી । અમરસાગર સૂરિરાય ॥ અભિનવ જાણે સુરપતિસરિત્વા । સદુ જનને
સુખદાયરે ॥ ત્રલે૦ ॥ ૧૪ ॥ તસ પટ અંબુજ ત્રિકસન ત્રાસ્કર । શ્રી વિદ્યાસાગરસૂરિ ॥ ગઘનાયક
ગુણ અલંકૃત ગાત્ર । કહેતાં વાધે નૂરે ॥ ત્રલે૦ ॥ ૧૫ ॥ તસ પાટં સંપ્રતિ સમયમાં । મુજ ગુરુ
પરમ સોહાય ॥ શ્રીઉદયસાગરસૂરિ રાજે ગચ્છમાં । જસ પ્રતાપ સવાયરે ॥ ત્રલે૦ ॥ ૧૬ ॥ આ-
ગમ નિગમને જાણે જે ગુરુ । જૈન ન્યાય લહે જેહ ॥ લક્ષણ સાહિત્ય અલંકૃત હંદના । પાર લક્ષ્યા
ગુણ મેહેરે ॥ ત્રલે૦ ॥ ૧૭ ॥ તસ પદ પંકજ મધુકર સરીલા । આચારજ ઉવજાય ॥ કીર્તિસાગર

सूरि दर्शनसागर । गुरुजाई कहायरे ॥ जले० ॥ १७ ॥ लवजायें रासनी रचना कीधी । चरित्रतणें
अनुसार ॥ सदगुरुसानिधे पुरो हूँ । सुणतां जयजयाररे ॥ जले० ॥ १९ ॥ रसनावशें जे न्यूनाधिक
जण्युं । प्रभुमारगथी विरुद्ध ॥ ते सहू चडविह संघनी साखें । मिळ्ठा पुक्कण शुद्धरे ॥ जले० ॥
॥ १० ॥ संवत वेद नय नगज वसुधा (१७१४) । सुदि तेरस महामास ॥ रविवारें प्रीतिजोगमां
सुंदर । पूरण कीध ए रासरे ॥ जले० ॥ ११ ॥ सूरत शेहेरे श्रीगुरु मेहरे । बडा चहुटा मझार ॥
भाईसाजीने उपासरे रहीनैं । रास रच्यो श्रीकारे ॥ भले० ॥ १२ ॥ कपूरसंघा वंश विभूषण ।
शाह खुशालचंद सार ॥ उपासरा धर्मशाला प्रमुख शुभ । काज करे मनोहाररे ॥ जले० ॥ १३ ॥
तिम बल्ली पोरवाड ज्ञाते सोहंता । महेता श्रीनिहालचंद ॥ गढरागी गुरु जक्तें सूर । जिनधर्मे
मति अमंदरे ॥ जले० ॥ १४ ॥ मोहनदासना वंशमां दीवो । भूषणदास चिरंजीव ॥ अति आडं-
वरे प्रतिष्ठा कीधी । गढरागी अतीवरे ॥ भले० ॥ १५ ॥ व्रतधारी गुरुरागी अतिघणा । गलालशाह
श्रीकार ॥ तस सुत सकलचंद रूडो । जिनधरमी सुलकारे ॥ जले० ॥ १६ ॥ आगमगळे श्रीसिंह-

रतनसुरि । तस शिष्य श्रीह्रिमचंद ॥ तेहतणें वली संघ आग्रहथी । ए रास रच्यो सुखकंदरे ॥ जले० ॥ ३७ ॥ चउविह संघतणां मन रीकीयां । सांभली एह संबंध ॥ आदरजो भवि रास सां-
जलवुं । ए उपशम अनुबंधरे ॥ जले० ॥ ३८ ॥ ठहे खंडे ढाल ठत्रीसमी । आचार्यगुण समान ॥
सुणतां जणतां पातिक नाशे । मंगल वहे प्रधानरे ॥ भले० ॥ ३९ ॥

प्रथम खंभे चौदसें ठत्रीस । दश अक्षर परिमाण ॥ बीजे खंडे चौदसें अडसठ । अढार अ-
क्षर वखाणरे ॥ जले० ॥ ४० ॥ बारसें उगणपचास सलोका । त्रीजा खंडमझार ॥ इग्यार अक्षर
वली ऊपर जाणो । जवि प्राणी मनोहाररे ॥ भले० ॥ ४१ ॥ चोथे खंडे इग्यारसें ठन्नूं । उगणत्रीस
अक्षर सार ॥ पंचम खंडे इक सहस अगोतर । श्लोक प्रमाण चित्त धाररे ॥ जले० ॥ ४२ ॥ ठहे
खंडे सतरसो सात । श्लोक संख्या सुविदास ॥ प्रथमादर्श ए रास लखीले । तेजसागरे उद्घासरे
॥ जले० ॥ ४३ ॥ सर्व मलीने एकसो सडसठ । ढाल जाणो रासमोहि ॥ ग्रंथाग्र आठ सहसने ऊपर । एकसो
साडत्रीस उगांहिरे ॥ भले० ॥ ४४ ॥ श्री गोनीप्रभू पासनी सांनिधे । मनना मनोरथ सिद्धि ॥

सुख संपत्ति वधती दिन दोषत । नव निधिने अरु सिद्धिरे ॥ भले० ॥ ३५ ॥ रूपा सोनाने फुल्ले
 वधावो । मंगल गीतने गावो ॥ सुंदर सिंधु मंगल लक्ष्मी । परमानंद सुख पावोरे ॥ भले० ॥ ३६ ॥
 इति श्री अंचलगछाधिराज पूज्य जहारक जामिनी जालस्यल तिलकायमान ऐदंयुगीन सुविहित
 जहारकशिरःकोटीरहीरायमाण पूज्य पुरंदर भट्टारक श्री १०८ श्री उदयसागरसूरीश्वराणां शिष्योपा-
 ध्याय श्री दर्शनसागरगणि विरचिते श्री आदिनाथ परमेश्वर चरित्रे पुण्यपवित्रे प्राकृतबंधे सुकृता-
 नुसंधे मरीचिकुमाराधिकार १, ऋषजप्रभुविहार २, अष्टापदगिरीवर्णन ३, ऋषजप्रभु समवसरण
 रचना ४, जगतचक्री जिनवंदन गमनविधि ५, प्रभुदेशना वक्तव्यता ६, नित्य श्रावकजक्ति ७, जिन
 अंतर वक्तव्यता ८, एकादश चक्री वक्तव्यता ९, नव हरि वक्तव्यता १०, नव प्रतिहरि वक्तव्य-
 ता ११, नव बलदेव वक्तव्यता १२, श्री सिद्धाचलगिरि वर्णन १३, तत्र श्री जिनसमवसरण १४,
 पुंनरीक मोक्षगमन १५, सिद्धाचलस्योपरि जिनस्य नृपवंदन १६, सिद्धाचल महिमावर्णन १७,
 सिद्धाचल संघ निष्कासन १८, राजादनीतरोस्तले प्रभुपदवंदन १९, श्री सुधर्माद्रोपदेशात् श्री ज-

रतचक्रवर्तिना शत्रुंजयोपरि ७४ मंडप चैत्यकाराण २०; जिनविंव प्रतिष्ठा काराण २१, भरतस्य संघतिलक २२, गिरिनारयात्रा २३; अर्बुदगिरियात्रा २४, संमेतशिखरयात्रा २५, वैद्यारगिरि यात्रा २६, करणानंतर पश्चात् संघवलन २७, विनीता नगरी आगमन २८, श्री संघजोजनचक्रि २९, पकवान वक्तव्यता ३०, ऋष्यजिन परिवारसंख्या ३१, अष्टापदोपरि आदिजिन मोक्षगमन ३२, भरतविलाप वक्तव्यता ३३, जिननिर्वाण महोत्सव वक्तव्यता ३४, अष्टापदाद्रौ सिंहनिपादप्रासाद स्थापना ३५, चतुर्विंश जिनविंव काराण ३६, प्रतिष्ठामहोत्सव ३७, चतुर्विंशति जिनस्तवना ३८; च-
क्री वसंत क्रीडन ३९, तदनु भरतस्य आदर्शचुवने गमन ३०, अनित्य भावना ज्ञावन ४१, केवल-
ज्ञाननोत्पत्ति ४२, इंद्रागमन शासनदेवता मुनिवेष अर्पण ४३, भरत दीक्षाग्रहण ४४, अष्टापदोपरि मोक्षगमन ४५, विधिवर्णनैः संयुतो नाम षष्टः खंरुः समाप्तः ॥ श्रीरस्तु ॥ प्रथम खंडे ढाल २७, सर्व गाथा १०८३, श्लोकमान १४३६ अक्षर १० ठे. द्वितीयखंडे ढाल २७, सर्व गाथा ११४४, श्लो-
कमान १४६८ अक्षर १८ ठे. तृतीयखंडे ढाल संख्या २३, सर्व गाथा १६८, श्लोकमान १२४९ अ-

ङ्कार ११ ठे. चतुर्थखंडे ढाल २७, सर्व गाथा ए४१, श्लोकमान ११ए६ अङ्कार २ए ठे. पंचमखंडे
ढाल २७, सर्व गाथा ७४७, श्लोकमान १०७८ अङ्कार १६ ठे. षष्ठे खंडे ढाल ३६, सर्व गाथा १२१३,
श्लोकमान १७०७ अङ्कार १२ ठे. सर्व ढाल १६७ ठे. सर्व गाथा ६०८ ठे. सर्व श्लोक प्रमाण ८१३७ ठे.

गच्छेच्चले सुविहिते विधिपद्मसंज्ञे । कल्याणसागरमुनीश्वरा वभूवुः ॥

देवाप्रसागरवराश्च परंपरायां । तेषां वसुर्मुनिवरा भवभीरवश्च ॥ १ ॥

स्वरूपसागरास्तेषां । वभूवुर्मुनिसत्तमाः ॥ शिष्याः सर्वगुणोपेता । गुरुनक्तिपरायणाः ॥ २ ॥

तच्छिष्यवर्यन्नविबोधसुवक्त्रकक्षाः । साधुक्रियोद्गरणनिर्मलचित्तजावाः ॥

वाचंयमेन्द्रवरगौतमसागराख्याः । संसारसागरतरंकनिन्नाश्चरंति ॥ ३ ॥

नीतिसागरनामानो । विहरंति महीतले ॥ तच्छिष्या नव्यजीवानां । प्रबोधायार्कसन्निताः ॥ ४ ॥

तेषां विनेयगणवर्यगुणोपपन्नाः । श्री धर्मसागरवरा व्रतधारकाश्च ॥
मह्यां चरन्ति भविकांबुजबोधनार्का-श्चारित्रपात्रगुरुनक्तिपरागमज्ञाः ॥ ५ ॥
साहाय्यतः प्रेरणया च तेषां । मुद्रापयित्वा प्रकटीकृतोऽयं ॥
ग्रंथो युगादीशचरित्ररम्यो । जव्यप्रबोधांकुरमेघतुल्यः ॥ ६ ॥

॥ समाप्तोऽयं ग्रंथो गुरुश्रीमत्कल्याणसागरसूरीश्वरप्रसादात् ॥
॥ श्रीरस्तु ॥

अगाजधी मदद आपनारा सदग्रहस्थोनुं खीस्ट.

रु. नाम.

(१) कचव-वराडीआ.

६०० शा. हीरजी राएशी

३०० शा. चवन्नोज वसाइया

१२ शा. चांपशी केशवजी

६ शा. नरशी जेवा

२ शा. नरशी करमशी

(२) कचव-रवा.

३०० शा. हीरजी पुंजा

रु. नाम.

(३) कचव-दुमरा.

१५१ शा. वेलजी पुंजा

२५ शा. रतनशी मुरजी

१२ शा. मुरजी लखमशी

१२ शेव देवशी वीरपार

६ शा. राजपार पावण

६ शा. माणिक गोशर

६ शा. मुरजी जेवा

रु. नाम.

६ शा. खीमजी रतनशी

६ शा. मुरजी हीरजी

२ शा. गोविंदजी देवजी

२ शा. वेलजी माइचा

२ शा. नथु मुलजी

(४) कचव-सुजापुर.

१०२ शा. हंसराज मेगजी

रु.	नाम.
(५)	कच्छ-वारापधर.
५५	शा. सुगरशी रतनशी
३०	शा. भारमल देवशी
६	शा. मालशी देवशी
६	शा. सबजी हीरजी
६	शा. केशवजी लीलाधर
६	शा. खीमजी कल्याणजी
४	शा. त्रीकमजी लधा
३	शा. नरपार परवत
२	शा. नथु पत्रामल

रु.	नाम.
२	शा. कानजी वीरम
२	शा. मणली उकेका
२	शा. ठाकरशी अरजण
२	शा. मालशी देखशी
२	शा. शवशी देवणांध
२	शा. दामजी परवत
२	शा. मुरजी वेणशी
२	शा. रतनशी हंसराज
२	शा. नेणशी पत्रामल
२	शा. शामत अरजण

रु.	नाम.
२	शा. सोजपार पुंजा
२	शा. हंसराज पासु
१	शा. चत्रभोज त्रीकमजी
१	शा. रागवजी रतनशी
१	शा. देवजी पुंजा
१	शा. गेला उकेका
१	शा. पुंजा पासवीर
१	शा. रतनशी माणक
१	शा. मुरजी चत्रभोज
१	शा. वीशर वसाइया

रु. नाम.

- १ शा. धारशी हेमराज
१ शा. खीमणांध वसाइआ
१ शा. रतनशी परबत
१ शा. कुंगरशी देवशी
१ शा. मामण वीशर
१ शा. अरजण लथा
१ शा. खीमजी राघवजी
१ शा. रतनशी कुंगरशी
१ शा. रतनशी नाथा
१ शा. हरशी अरजण

रु. नाम,

- १ शा. पुनशी वसाइआ
१ शा. पुंजा राघवजी
१ शा. लखमशी चन्नजी
१ शा. कानजी लथा
(६) कचठ-कांदाकरा.
५४ शा. पदमशी पासु
(७) कचठ-फराडी.
५० शा. कानजी गेला
(८) कचठ-जखौ.
३० शा. हंसराज कुंवरजी

रु. नाम.

- ३० शा. सामजी तेजपार
१२ शा. कुंवरजी पांचारीआ
१२ शा. वेलजी नरपार
१२ शा. हंसराज जेठानाड
१२ शा. हंसराज गेला
१० शा. हीरपार लथा
६ शा. खीमजी हेमराज
६ शा. कट्याणजी वीरजी
६ शा. दामजी राघमदा
६ शा. ठाकरशी बल्लमशी

रु.	नाम
६ शा.	सवराज पुंजा
६ वाइ	हीरवाइ आणंदजी
५ शा.	मालशी चतु
५ शा.	शवजी ज़ीमशी
५ शा.	खीमजी लाधा
५ शा.	नरपार कुरशी
४ शा.	मेगजी नरशी
२ वाइ	लखमीवाइ खीमजी
२ शा.	जेठा खेतशी
२ शा.	हंसराज वसाइया

रु.	नाम
२ शा.	आणंदजी जीवराज
२ शा.	सामजी ठाकरशी
१ शा.	नेणशी वेरशी
१ शा.	धनजी पाशु
१ शा.	हंसराज मोर
१ शा.	कचरा पुंजा
१ शा.	देवजी ज़ोजा
१ शा.	चांपशी मेगजी
१ शा.	लीलाधर मेगराज
१ शा.	मुरजी पुंजा

रु.	नाम
१ शा.	मालसी हरधोर
१ शा.	हीरजी खीमजी
१ शा.	लीलाधर आसपार
१ शा.	देवशी हरपार
१ शा.	मेगजी वसाइया
१ शा.	खीमजी हंसराज
१ शा.	पुनशी आसपन
(ए) कच्छ-नांगलपुर.	
३० शा.	देवशी मारुण
३० शा.	उकेमा मुरजी

रु. नाम.

२४ शा. कानजी वेखजी

२४ शा. गेला चीमा

२४ शा. नथु कानजी

१७ वाइ देवकुवाइ

१२ शा. करमशी चोया

१२ शा. अरजण खीअशी

१२ शा. रामजी शारग

१२ शा. शोजु शारग

१२ शा. देवजी मुरजी

१२ शा. गोवर हंसराज

रु. नाम.

१२ शा. खेतु हंसराज

१२ शा. कुरपार गोसर

१२ शा. रवजी माणक

१२ शा. नेणशी सोजु

१२ शा. चांपशी माडण

१२ शा. कानजी पदमशी

१२ शा. लभा पासु

६ वाइ जगइनाइ

६ शा. आणंद मुरा

६ वाइ मांकवाइ

रु. नाम.

६ वाइ पुंजीवाइ

६ शा. वेरशी वागा

६ शा. रवजी वेरशी

(१०) कच्छ-चांजनाइ.

२५ शा. तेजा चीमा

(११) कछ-कोनाय.

१७ शा. पटु पांचारीआ

६ शा. माखशी गेला

६ शा. हीरजी कोरशी

६ शा. मोणशी मुरग

नाम.	रु.
१ शा. मेगण गेला	
२ शा वाकरशी राजदेमेरी	
२ शा. वेलजी शोदे	
१ शा. नणशी नागशी	
१ शा. रतनशी परवत	
१ शा. सवजी ठाकरशी	
१ शा. दामजी हेमराज	
१ शा. जाणजी खीमा	
१ शा. नागशी जेठा	
१ शा. सवजी नागशी	

नाम.	रु.
१ शा. वेलजी मुरजी	
१ शा. सवजी लधा	
१ शा. हीरजी नागशी	
(१६) कछ-ठापुरा	
६ शा. हरपार देवजी	
२ शा. खीमजी मेगराज	
(१७) कछ-रापर गढवाली	
६ शा. उदेशी कुरशी	
६ शा. पाशवीरं खीयशी	
६ शा. नेणशी कुरशी	

नाम.	रु.
६ शीठ आणंदजी लखमशी	
२ शा. तेजपार शीवशी	
२ शा. वेलजी नागशी	
२ शा. करमशी रामजी	
२ शा. टोकरशी जाणजी	
२ शा. चारमल भोजराज	
२ शा. माणक देवजी	
१ शा. रागवजी देवजी	
(१८) कछ-सांधाण.	
२ शा. तेजपार करमण	

રુ. નામ.

- ૧ શા. કલ્યાણજી જીવરાજ
૧ શા. મુરજી ત્રીકમ
૧ શા. વેલજી સ્વીચરાજ
૧ શા. સ્વીચરાજ પાંચારીઆ
૧ શા. દેવજી જગશી
૧ શા. પાસુ નાગશી
(૧૫) કહ્ય નલીઆ.
૬ શા. મેગજી માનુષ
૬ શા. લાલજી મ્વીમજી
૬ શા. હકેડા સ્વીમજી

રુ. નામ.

- ૬ શા. દેવજી પુનશી
૬ શા. લાલજી સામજી
૬ શા. દેવજી શોજપાર
૬ શા. માલશી દેવરાજ
૬ શા. સામજી લાલજી
૬ શા. વેલજી પસાદઆ
૬ શા. દેવજી હીરજી
૬ શા. વેરસી માણક
૬ શા. લાલમશી વીરધોર
૬ શા. સ્વીમજી જવેર

રુ. નામ.

- ૨ શા. હીરજી લાલજી
૨ શા. જારમલ જેતશી
૨ શા. હીરજી જગશી
૨ શા. સ્વીપરાજ માણજી
૨ શા. વેલજી સ્વીમજી
૨ શા. હીરજી લીલાધર
૨ શા. સ્વીચરાજ નરપાર
૨ શા. દેવજી હંસરાજ
૨ શા. સોજપાર સ્વીચરાજ
૨ શા. મંગાજર સ્વીચરાજ

रु.	नाम.
६	शा. लाधा मुरजी
३	शा. नारमल आशमल
३	शा. देवजी आशु
	(११) कछ-तेरा.
११	शेठ रतनशी हीरजी
१२	शा. भीमजी खीमजी
	(१३) कछ-मंजल.
१२	शा. खेतशी वसाइआ
	(१४) कछ-कोठारा.
१०	शा. हीरजी वेलजी

रु.	नाम.
६	शा. देवजी मुरजी
६	शा. खीअशी गोविंदजी
६	शा. उकेमा वीरजी
३	शा. नीअशी परवत
६	शा. सवजी जेठा
३	शा. खीअशी जेठा
२	शा. मुरजी पाशु
२	शा. रामइआ आशमल
२	शा. वीरपार दामजी
२	शा. मुरजी वीशर

रु.	नाम.
२	शा. लीलाधर लखमशी
२	शा. पांचुभाइ तेजशी
२	शा. उमरशी उकेडा
२	शा. जेठाभाइ धारशी
२	शा. हेमराज लखमशी
२	शा. मोशा हरपार
२	शा. टोकरशी वीरजी
२	शा. पीतांबर देवजी
२	शा. करमशी नथु
१	शा. जेठाभाइ पुंजा

रु. नाम.

- १ शा. कल्याणजी जीवराज
१ शा. मुरजी त्रीकम
१ शा. वेलजी खीअराज
१ शा. खीअराज पांचारीआ
१ शा. देवजी जगशी
१ शा. पासु नागशी
(१५) कह नलीआ.
६ शा. मेगजी मानण
६ शा. लावजी ग्वीमजी
६ शा. उकेडा खीमजी

रु. नाम.

- ६ शा. देवजी पुनशी
६ शा. लावजी शामजी
६ शा. देवजी शोजपार
६ शा. मावशी देवराज
६ शा. सामजी लावजी
६ शा. वेलजी पसाइआ
६ शा. देवजी हीरजी
६ शा. वेरसी माणक
६ शा. लखमशी वीरधोर
६ शा. खीमजी जवेर

रु. नाम.

- २ शा. हीरजी लावजी
२ शा. नारमल जेतशी
२ शा. हीरजी जगशी
२ शा. खीयराज भाणजी
२ शा. वेलजी खीमजी
२ शा. हीरजी लीलाधर
२ शा. खीअराज नरपार
२ शा. देवजी हंसराज
२ शा. सोजपार खीअराज
२ शा. गंगाजर खीअराज

रु.	नाम.
२ शा.	मेगण गेला
२ शा	ठाकरशी राजदेमेरी
२ शा.	वेलजी शोदे
१ शा.	मणशी नागशी
१ शा.	रतनशी परघत
१ शा.	सवजी ठाकरशी
१ शा.	दामजी हेमराज
१ शा.	जाणजी खीमा
१ शा.	नागशी जेठा
१ शा.	सवजी नागशी

रु.	नाम.
१ शा.	वेलजी मुरजी
१ शा.	सवजी लधा
१ शा.	हीरजी नागशी
(१६) कछ-ठाडुरा	
६ शा.	हरपार देवजी
२ शा.	खीमजी मेगराज
(१७) कछ-रापर गढवाली	
६ शा.	उदेशी कुरशी
६ शा.	पाशवीर खीअशी
६ शा.	नेणशी कुरशी

रु.	नाम.
६ शीठ	आणंदजी लखमशी
२ शा.	तेजपार शीवशी
२ शा.	वेलजी नागशी
२ शा.	करमशी रामजी
२ शा.	टोकरशी जाणजी
२ शा.	नारमल भोजराज
२ शा.	माणक देवजी
१ शा.	रागवजी देवजी
(१८) कछ-सांधाण.	
२ शा.	तेजपार करमण

रु. नाम.
(१९) कव्व-नानी सींघोडी.
२ झा. झामजी पुनशी
२ झा. पदमशी देवजी
१ झा. दाखजी शोदे

रु. नाम.
१ झा. रागवजी भीझशी
(२०) कव्व-चांवीझा.
१ झा. जेतशी नरशी

रु. नाम.
(२१) कव्व-सापरा.
१ झा. रागवजी थोन्नण
१ झा. दीजाधर मणशी

॥ इति श्रीआदिनाथजीनो रास समाप्त ॥

B.L.-17

BHAVAN'S LIBRARY

BOMBAY-400 007.

N.B.—This book is issued only for one week till _____
This book should be returned within a fortnight
from the date last marked below :

Date	Date	Date
------	------	------

25 FEB 1997

13 SEP 1997

Bharatiya Vidya Bhavan's Granthagar

BOOK CARD

Call No 21.2/281/9485 Title

301.2/281/9485

Author

Date of Issue	Borrower's No	Date of Issue	Borrower's No
---------------	---------------	---------------	---------------

25 FEB 1983

Dr. Jayant Kothari (ed)
Gyanath Sahitya Parishad
(Ahmedabad)

23 SEP 1997

61